

Giới thiệu Dragon World

Nội dung chính của câu chuyện kể về một thế giới mới,cùng với một con người mới. Mà con người ấy đang nắm giữ sức mạnh đủ để làm những gì mình muốn,và có thể tạo ra một nơi tuyệt vời để sống với N cái lão bà

Mà thế giới Dragon Word chính là một thế giới của rồng sống cùng với các hoàng minh thủ, liệu một kẻ con người như ta thì làm được gì? Người là rồng cao quý? Ta ch*ch. Người là Thần? Vậy xin lỗi... Ta là Chúa tể! Người là Ma quý? Vậy lại một lần nữa xin tự giới thiệu.... Ai em (Im) Ma Vương. Không ai có thể cản ta được, thành tựu ta là vô hạn

Một câu chuyện kể về một otaku Việt xuyên qua các thế giới cướp nữ phụ cùng nữ chính về! Đơn giản thôi, bởi ta thích! Có sao không?

Tag: Harem, YY, Main hành động theo cảm tính, Hành động, Hải pha chút sắc bởi nhạt quá ai đọc, Ma pháp, Huyền huyền, Đông Tây Nam Bắc cái gì cũng có đôi chút, đặc biệt là rất OP

KHÔNG DROP NHA, mình chỉ chú tâm 1 bộ này thôi nên không có chuyện DROP đâu

Lịch có lẽ còn chậm nhưng ta sẽ cố vì những độc giả thân yêu (trừ bọn troll vote)

Giới thiệu sơ là vậy, bộ đầu tiên của ta mong mọi người ủng hộ, truyện của ta theo phong cách “đu nhập nhưng không hòa tan”. Có lẽ sẽ không thể làm đúng theo ý 100% độc giả nhưng tác vẫn sẽ cố để khi đọc xong vẫn còn chút gì đó trong đầu các bạn (có thể coi là ta đầu độc cũng được:))

Mục lục

-Đầu la 1+2: từ 1 đến 99 (complete)

-Sword Art Online: từ 100 đến 111 (complete)

-Mahouka Koukou Rettousei: từ 113 đến???

-Kí sinh thú

-.....(có thể thay đổi). Dự tính(Đầu phá, một số Anime Harem nặng, Naruto, One Piece, thêm một số map nổi tiếng nữa,...) nghỉ thế thôi, còn lại cũng có thể đề cử nếu hay thì mình duyệt luôn

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 1: Special day

Một chiều đẹp trời đúng kiểu mùa thu, ánh nắng vàng le lói qua tán lá cây ven đường gió nhẹ tạo cảm giác khoan khoái dễ chịu

"Lại làm ba cái việc tào lao nữa hả Thiên?" "Ừ kể tao có gì mà về trước đi mai gặp" nói xong câu đó Thiên bước tới gần một quán nhỏ bày một số thứ linh tinh ở bên kia con phố

Ngó nghiêng một lúc bỗng cậu chú ý đến một chiếc vòng gần đó trông nó khá là đẹp và nhìn cũng hơi cũ nữa. "Bao tiền cái vòng này hả ông?" Thiên lễ phép hỏi, bây giờ mới để ý mặt lão này đúng chất gian thương

Mắt ông bán hàng lóe lên 0,00001 giây, và chẳng ai có thể thấy ngoài tác rồi, chỉ thấy lão giờ ngón tay cái lên như hình like trên FB rồi nói hai từ " 1 củ" Thiên cũng bó tay với lão này rồi gian thương cũng có mức độ vừa phải thôi chứ như lão này phải gọi là ác tâm rồi bộ lão định đuổi hết khách đi chắc

"Thôi chào ông cháu lượn đây" Thiên vừa định quay ra thì cậu bị lão bán hàng kéo lại "Có gì còn để thương lượng, bình tĩnh, thế cậu còn bao nhiêu?"

"Ông ra giá rẻ nhất xem nào" chỉ thấy lão giờ ngón tay giữa lên như kiểu định thông nát ass thẳng bên cạnh vậy

"Một lít" có lẽ do nhìn thấy bóng hình mình còn trẻ trong người cậu ta nên ông lão cũng đánh bần rẻ vậy mà nhìn cậu ta cũng chẳng "rich" cho lắm

"Hợp tác vui vẻ" Thiên đưa tiền rồi cầm chiếc vòng nhét vào túi quần song đất con ngựa sắt ra đường rồi phóng về nhà

Về nhà Thiên lao ngay vào phòng ngủ

ngồi lên giường rút chiếc vòng ra ngắm cẩn thận rồi cậu làm cái việc đã làm trong vài năm nay

"Lại sịt rồi" Thiên thờ dãi dứt chiếc vòng vào túi rồi bước khỏi phòng. Thiên rất hâm mộ mấy thằng main chính trong những câu truyện cậu từng đọc nên cậu mua rất nhiều món đồ cũ với niềm hi vọng mong manh

Nhìn đồng hồ trên gương nào là nhẩn, đây chuyện, vòng tay, sách cũ cùng với một số thứ linh tinh cậu thờ dãi khắp lại cánh cửa

Quay vào bếp làm thức ăn có lẽ do cuộc sống vất vả mồ côi từ nhỏ nên cậu luyện được cho mình một vài skill đáng khâm phục từ các việc nhà đến nấu ăn giặt giũ vậy mà thể méo nào cậu vẫn thuộc team ae FA nhi (đéo có money thì tó nó theo)

Đang thái rau thì cả người cậu bỗng dật mình + nói da gà bởi một tiếng hét " Thăng Thiên mày có trả tiền nhà không hả, 3 tháng rồi đấy, không giá thì lượn đi tao còn cho người khác thuê, nhớ đấy" có phải cậu muốn bùng mụ đầu cơ chứ là do chưa có tiền thôi

Khi để ý thì con dao dĩa cửa ngang tay cậu làm máu chảy khá nhiều rồi lấy cái khăn tay rút vội cầm máu mà cậu làm roi cả chiếc vòng ra tiện tay lau luôn vết máu bám ở trên đấy mà Thiên chẳng hề nhận ra một ít máu đã biến đâu mất

Vừa ăn cơm xong thì bỗng *xoẹt* một tiếng làm nhà cậu tối om (thỉnh linh đèn điện tắt đèn buyn đing tối om)

"mụ ta cắt điện thật à " vừa nói cậu vừa lò mò ra chỗ hộp điện gạt cái chốt đó lên

BÙM!!!! cả cái hộp nổ làm điện rờ rí ra ngoài và chúng chui ngay vào người cậu *tạch*tạch*tạch* tiếng điện chui ra chui vào làm cậu đơ người ra. Cả người cậu được tắm bằng dòng điện cao thế vài trăm nghìn vôn, các tế bào trong người Thiên chết hết do dòng điện chạy loạn khắp người. Cả căn phòng được bao phủ bởi điện lửa khói

Cậu chỉ kịp nghĩ một điều trước con buồn ngủ kéo tới " thế.... méo.... nào....."

Sáng hôm sau truyền thông có đăng tin về vụ việc cháy nhà ở xxxx. Điều đặc biệt là chỉ có một người chết, theo điều tra vụ cháy do việc cầu trộm điện bằng dây điện lờn kém chất lượng dẫn tới việc điện bị rò ra và gây cháy cả căn phòng

Quay lại lúc Thiên sắp mất ý thức vang bên tai cậu là tiếng như kim loại " Keng, nạp điện hoàn tất, bắt đầu nạp dữ liệu, giải nén bộ nhớ hoàn tất"

Ps: truyện khá "tà ác" vì tác học theo bước chân một số huynh đệ đi trước

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](#).

Tuổi: 18

Giới tính: 100% NỮ CHÍNH HIỆU

Tính cách: Hiền lành/Tốt bụng/Vui vẻ/Thông minh khi cần bình thường ngốc nghếch/Dere-dere/Dâm/.....vân vân và mây mây

"Keng, hệ thống cập nhật xong từ giờ mọi thắc mắc xin liên hệ Thiên Linh Để biết thêm thông tin chi tiết"

"Mừng hệ thống thức tỉnh thành công đặc biệt tặng kia chủ thêm một phần quà nhỏ và một hộp quà tân thủ trong túi đồ".

"Ngon" Thiên vừa kiểm tra lại thông tin vừa nghe thông báo từ hệ thống thì bỗng vang bên tai cậu là một âm thanh dễ nghe

"Chủ nhân, chủ nhân"

Vừa quay đầu sang thì đập ngay vào mắt cậu là hình ảnh một cô gái với mái tóc đen dài, mặt cô hơi cúi xuống nhưng vẫn có thể nhìn ra cô là một nữ nhân chính hiệu không lệch đi đâu được, cao khoảng 1m65, dáng người chuẩn ngực trần công mông phòng thủ eo con kiến, trông như mặt học sinh ngực phụ huynh vậy

Thiên đang đoán cỡ ngực cô là D hay F thì bỗng nhận ra cô đang đứng xấu hổ một chỗ, cậu đành lúng túng đánh trống lảng sang chuyện khác để tránh không khi xấu hổ này

"Chào em, anh là Long Thiên, cứ gọi anh là Thiên cũng được, em chắc hẳn là Thiên Linh nhĩ? "

"Đạ vâng, cứ gọi em là Linh được rồi, từ giờ em sẽ đi theo chủ nhân nên mong được giúp đỡ nhiều hơn từ bây giờ ạ" Linh trả lời bằng một giọng nói nhẹ nhàng và dễ nghe kết hợp cùng khuôn mặt đẹp vẫn còn đôi chút ửng đỏ trông Linh super-kawaii trong mắt Thiên

"Vinh biệt thời FA và xin chào cuộc sống hạnh phúc" Thiên trầm nghĩ trong khi đang nhìn cô gái đang đứng trước mặt cậu

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Giới thiệu

"Vậy giờ em giới thiệu lại cho anh được chứ?" Thiên hỏi lại

"Đạ được, đó cũng là công việc của em mà!"

"Đây là SUPER GOD hệ thống là một hệ thống siêu việt được tạo từ 6 hệ thống khác nhau" Linh từ từ nói

"Khoan đã, ý em là gì khi nói 6 cái hệ thống khác?" Thiên hơi thắc mắc với câu trả lời của Linh

"Thì 6 cái hệ thống khác trong đồng hồ cũ của anh chứ ở đâu ra?" Linh vẫn bình tĩnh trả lời

"Sao anh kiểm tra nhiều lần mà có thấy cái nào đâu?" Thiên hơi bất ngờ trước câu trả lời từ Linh

"Không biết số anh thế nào mà có tận 6 cái hệ thống mà của dùng được cái nào, còn về vụ anh không dùng được là do anh không nhớ máu nhận chủ thôi, ai bảo anh khẩn vài cầu nguyện nó làm gì? Đứng là đồ ngốc mà!" Linh càng nói càng cảm thấy có một ngọn lửa vô danh nổi lên trong người

"Đệch" bị nói vậy làm Thiên khá ngượng "Mà sao có nhiều thế?"

"Ai biết được nhà anh cơ chứ, với số hệ thống ấy đủ cho người khác viết 6 bộ truyện khác nhau rồi đấy"

"Cố một trong chiếc nhẫn gia truyền, một cái khác trong chiếc nhẫn cũ nhất được, một cái nữa trong sợi dây chuyền đứt, một cái khác nữa trong cuốn sách rách cũ cùng với trong chiếc súng lục gì và trong thanh kiếm gãy nữa. Tổng cộng là 6 cái tất cả"

"Thế combo với em nữa là 7 à? Số đẹp gói!" Thiên vừa nghĩ vừa nói

"Nghĩ như anh cũng được, vì cả sáu cái hệ thống đều chưa thức tỉnh nên em có thể dễ dàng thôn phệ chúng thành của mình" Linh có vẻ tự hào về điều đó

"Vậy còn về các chức năng của chúng chắc cũng bị thôn phệ hết rồi nhĩ?"

"Cái đấy thì không nha, mọi chức năng đều được giữ lại nguyên vẹn hoàn toàn thậm chí còn được nâng cấp hơn cơ, ngoài ra do nguồn năng lượng anh cung cấp thì có thêm vài chức năng nữa được phát triển, những cái đó cần anh tự mình kiểm nghiệm" Linh từ từ giải thích mọi điều Thiên hỏi

"Vậy thì tốt, cơ mà cái số mình cũng bựa vài ra" Thiên tự lẩm bầm một mình

"Mà em mở quà ra giúp anh luôn đi" Thiên bỗng nhớ tới những món quà từ hệ thống

"Mở gói quà tân thủ"

"Nhận được: Thuốc kích hoạt huyết mạch*1, Thuốc kích hoạt thể chất*1, Thuốc kích hoạt thiên phú*1, 3 lượt quay, Đá thiên phú*1 ngẫu nhiên, Vé xuyên không ngẫu nhiên*1, cùng 1 triệu điểm và 10 triệu VNĐ" (tác: Người Việt dùng tiền Việt thôi)

"Từ từ đừng mở quà lạ, hình như em giới thiệu thiếu à? Sao anh thấy mấy thứ lạ vậy?" Thiên hip mắt cười hỏi

"Em xin lỗi, em quên mất ạ, sẽ không có lần sau đâu nên anh không cần lo" Linh vội khoát tay nói. Trông như đứa trẻ hư sợ bị phạt vậy, nhìn vậy làm Thiên chẳng thể nói gì nữa

"Vậy giới thiệu nốt cho anh đi!" Thiên cười nói với chẳng thể nổi giận trước Linh nhà ta được

"Đạ vâng, em quên chưa giới thiệu về các chức năng khác nhau của hệ thống. Có sẵn bây giờ là 3 chức năng cơ bản: Quay thưởng, Cửa hàng và Cửa không gian. Đầu tiên là Cửa hàng, ở đây anh có thể dùng điểm đổi vật phẩm tương ứng hoặc dùng tiền mua đồ ở đó. Thứ hai là Quay thưởng, mỗi lần quay sẽ mất một lượt quay, vì được nâng cấp nên sẽ chỉ sợ ra đồ xịn nhiều quá, buồn vì ít đồ bỏ đi thôi nên anh không cần lo quay phải đồ đều đâu, có thể kiếm điểm, tiền và lượt quay ở các nhiệm vụ, riêng lượt quay thì mỗi năm sẽ được tặng một lượt quay miễn phí từ hệ thống. Cuối cùng là Cửa không gian, nó thì cần về để mở, nhận về qua các nhiệm vụ hoặc có thể mua trong Cửa hàng cơ mà sẽ hơi đắt, có tổng cộng 2 loại vé là ngẫu nhiên và chỉ định, vé ngẫu nhiên sẽ không biết trước nơi đến cho đến lúc đến nơi còn vé chỉ định thì ngược lại, nó cho ta biết nơi cần đến trước để chuẩn bị. Hết rồi ạ!" Linh cười nói

"Đại khái là vậy, mở nốt quà đi xem hệ thống nó tặng gì?" Thiên khá hài lòng với màn trả lời từ Linh

"Mở quà sự kiện" Giọng Linh lại vang lên

"Nhận được: 1 lượt quay, Thẻ cam thiên phú*1, Thiên phú key*1, Thần hồn đan*1, 1 triệu điểm, 10 triệu VNĐ và 10 trái tiền hoá (Hàng tặng không bán)"

"Em thấy vậy hơi ít, có cần xin thêm không anh?" Linh có vẻ hơi bực bội

"Sao em lại thấy ít, anh thấy nhiều rồi mà!" Thiên nói lại

"Do tận 7 cái hệ thống tổ hợp thành mà được mỗi vậy thì quá ít" Linh vội dủ đồ Thiên

"Em nói cũng đúng nhưng mà mình nên biết đủ với những gì đang có Linh ạ, tham thì thâm thôi, chẳng cần ham hố làm gì cả!" Thiên nói bằng giọng như một vị giáo sư vậy

Giờ đây bóng hình Thiên trong lòng Linh vô cùng to lớn

"Em thích anh vì những điều đó đấy, đồ ngốc" Linh thầm nhủ trong lòng

"Vậy dùng hết những gì dùng được cho anh" "Vâng"

"Dùng Thuốc kích hoạt Huyết mạch, Thể chất, Thiên phú, Đá thiên phú, Thẻ thiên phú cam, Thần Hồn đan, Thiên phú key, 10 trái tiến hoá"

"Dùng hoàn tất, mời kiểm tra"

"Bảng thông tin" Thiên check hàng ngay và luôn

BẢNG THÔNG TIN

Tên: Long Thiên

(Tình trạng: Tiến hoá X10)

Tuổi: 0 (mới)

Tu vi: Phạm nhân

Thiên phú: 1. Tư chất Vương

2. Trời sinh mị lực

3. Thôn phệ + Tước đoạt

4. Ăn

5. Ăn

Huyết mạch: Long Thần huyết mạch và Đế Thần huyết mạch

Thể chất: Long Đế Thần thể

Túi đồ: Vẽ xuyên ngẫu nhiên

Vũ khí Không

Công pháp: Không

Vũ kĩ: Không

Súng vật: Không

"Để em giúp anh hiểu rõ hơn về cái bảng của anh cho" Linh xung phong nhận việc

"Ok, vậy giúp anh đi" Thiên cũng chưa rõ tác dụng của mấy thứ này lắm

"Tên và tuổi thì không cần giới thiệu rồi. Bên cạnh tên có ghi tiến hoá X10, đây là do việc sử dụng trái tiến hoá (tác lấy từ truyện khác đấy), trái này sẽ giúp anh lột xác để trở nên hoàn mĩ hơn và mỗi người chỉ được phép dùng 10 quả, nếu dùng nhiều hơn sẽ bạo thể mà chết đù cho là bất kì ai, con gì hay cấp bao nhiêu đều giống nhau thôi"

"Thể cơ à" Vừa nói Thiên vừa lau mồ hôi vì cậu định ăn thêm vài quả nữa khi có" May mà có Linh nói chứ không thì chả biết thế nào"

"Thuốc thiên phú giúp mở khoá những thiên phú bị khoá lại, Đá thiên phú giúp mở một thiên phú ẩn dấu trong cơ thể, Thiên phú key chỉ mở ra được một thiên phú trong cơ thể, nó thích hợp cho người có một thiên phú thôi, Thẻ thiên phú cam giúp có thêm một thiên phú nữa, nó khá là hiếm đấy cho dù là cái cùi nhất, nó được chia cấp theo màu sắc: trắng, lục, lam, vàng, tím, đỏ, đen và cam, màu đỏ và đen giống nhau còn những màu khác thì phân chia theo từng bậc trắng cùi nhất, cam bá nhất. Do thiên phú của anh khá phù hợp với thiên phú của thẻ nên chúng hợp thành một cái khác là tổ hợp của hai chúng nó. Huyết mạch là của người (Đế Thần) và của rồng (Long Thần)" "Mà sao anh có Long huyết được nhỉ?" Linh hỏi với khuôn mặt hiếu kì

"Chắc do tổ tiên thôi vì người Việt có truyền thuyết CON RỒNG CHÁU TIÊN mà" tuy cũng bất ngờ và shock nhưng Thiên vẫn tìm cách trả lời cho Linh

"Dạ" Linh có vẻ cũng hiểu ra "Thể chất anh thì mang theo hai loại dung hợp thành của Long Thần thể và Đế Thần thể thành Long Đế Thần thể, nó triệt để dung hợp vào với nhau và cũng mạnh hơn một bậc so với hai cái cũ" "Tốt hơn là được rồi"

"Quay thưởng đi, mà có mấy lượt nhỉ?" "Có 4 lượt mở quà nhận được một lượt đầu tiên miễn phí, tổng cộng là 5 lượt tất cả"

"Quay 4 lượt thôi để lại một lượt để dành" "Vâng"

"Quay 4 lần" Giọng nói dễ nghe của Linh vang lên

"Nhận được combo sách gồm (Luyện Thể Thần Quyết + Luyện Hồn Thần Quyết + công pháp Luyện Thần Quyết + sách chiến đấu cơ bản) gọi tắt là Thần Quyết"

"Mua một được bốn à? Số đỏ nhì!" "Vì trong không gian này mọi chỉ số của anh đều được nâng lên hết sức mà" "Mà cũng công nhận số anh nó đồ sãn rồi vì anh là chủ của tận 7 cái hệ thống mà"

"Nhận được Thần khí Vô Định Hình khí" Nghe xong câu này Thiên vẫn tỏ ra bình thường và có vẻ cậu đã miễn dịch được với việc được buff nặng tay như này rồi

"Nhận được Trứng Thần thú Thập Vi Hồ trong Naruto "

"Nhận được Vô Định Hình sáo trang"

"Giải thích cho anh đi Linh" Thiên lại bắt đầu hỏi

"Vụ sách thì là tổ hợp sách do vị thần nào đó tạo ra nó thuộc loại đỉnh đấy và nó cũng là bản tổng hợp để anh tu luyện một cách toàn diện nhất. Vô Định Hình khí là Thần Khí có vô hạn hình thái nhờ trí tưởng tượng của anh, Trứng thú để ấp nở rồi chứ không phải để ăn đâu, mà anh cũng có thể ĂN nó khi nó lớn và em cũng bắt mĩ luôn, nó là nữ đấy, hi hi. Vô Định Hình sáo trang là thần cấp bảo mệnh đấy nó vô hình vô dạng, có điểm phòng thủ theo cấp của anh, nó còn buff X2 phòng thủ cho anh nữa nên anh có thể tự gọi mình là Đại cường (con gian to) và cuối cùng quan trọng nhất là nó cho phép anh mặc thêm một bộ phòng ngự nữa bên ngoài, lợi hại không?" Linh vui vẻ kể ra tác dụng từng món đồ cho Thiên nghe

"Ấp trứng, trang bị tất cả cho anh đi, cả học sách nữa" "Rò" Linh bắt đầu làm việc

"Cho em xin ít máu" Linh bỗng quay lại và nói "Để làm gì?" Thiên ngạc nhiên hỏi lại

"Bôi lên trứng, nhò vào vũ khí chứ không em lấy máu anh làm gì?" Linh cười hỏi lại

"Ồ thể thì lấy đi!" Thiên gãi đầu trả lời

(Một lúc sau)

"Anh dùng thử vũ khí đi rồi chọn kiểu đang anh thích!" Linh quay lại nói

"Để anh xem nào, kiểm thí anh chọn kiểu màu đen giống của Kirito trong SAO, súng thì màu bạch kim như của Tatsuya trong Mahouka ý, solo thôi, quần công để lúc khác học" Vừa nói xong thì súng và kiếm hiện ra ngay trước mắt

cậu

"Trông đẹp đấy, mà không có bao kiểm với vô súng à?" Thiên vừa thắc mắc thì vô kiểm cùng bao súng hiện ra và bao lấy súng và kiểm "Hệ thống nhanh thế nhỉ?" Thiên khen

"Đương nhiên rồi X7 tốc độ xử lí lại còn bao không nhanh" Linh nói bằng giọng tự hào

"Test thử phát xem nào" Thiên quay ra và bắt đầu làm quen với việc sử dụng vũ khí, có lẽ với mỗi thằng con trai (trừ) thì kiểm và súng là niềm đam mê lớn nhất

Sau khoảng 30 phút nghịch ngợm thì Thiên quay lại kiểm tra thông tin của mình

P.s: Mãi mới nghĩ ra để tránh trùng với người khác " nhọc quá!"

Nếu thấy giống ở đâu thì tự biết nha đừng hỏi tác

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Thế giới mới

BẢNG THÔNG TIN

Tên: Long Thiên

(Tình trạng: Tiến hoá X10)

Tuổi: 0 (mới)

Tu vị: Phẩm nhân

Thiên phú: 1. Tư chất Vương

2. Trời sinh mị lực

3. Thôn phệ + Tước đoạt

4. Ân

5. Ân

Huyết mạch: Long Thần huyết mạch và Đế Thần huyết mạch

Thể chất: Long Đế Thần thể

Túi đồ: Vô xuyên ngẫu nhiên

Vũ khí: Vô Định Hình khí, Vô Định Hình sáo trang

Công pháp: Thần Quyết

Vũ kĩ: Kĩ năng cơ bản

Súng vật: Thập Vĩ Hồ

"Được rồi bây giờ làm gì tiếp nhỉ?" Thiên ngó người ra hỏi Linh

"Bây giờ anh phải chuẩn bị sang thế giới mới rồi, cũng như lần đầu nên sẽ được free lượt đầu" Linh vui vẻ trả lời

"Em giới thiệu cho anh được không, đi mà!" Thiên nói làm Linh nổi hết da gà

"Và là lần đầu thôi nhá, chứ không thì em cũng chẳng thèm nói đâu" nghe vậy Linh Thiên vui vẻ rồi

"Em chỉ bật đoạn giới thiệu lên cho nghe thôi đấy" Linh bỏ thêm một câu làm Thiên cười khỏ

"Nơi đây là Dragon World, từ rất rất lâu rồi loài Rồng đã chiếm hết cả hành tinh này và tổ tiên chúng gọi nơi này bằng cái tên đó. Mọi sinh vật ở đây đều mang trong mình dòng máu rồng dù ít hay nhiều vì tổ tiên loài rồng đã gây họa cho mọi sinh vật trên hành tinh này qua mỗi thế hệ và biển nơi này thành lãnh địa của loài rồng. Khi đến cấp độ nhất định thì chúng có khả năng biến hình để giảm diện tích cơ thể và một số việc cũng cần dùng hình dạng cụ thể khác nhau để thực hiện. Có nhiều cách tu luyện nơi đây các loài vật sẽ tu luyện theo cấp số từ 1 đến 1000, cứ cách 100 cấp là lại có một đợt thiên kiếp phủ xuống gây trở ngại cho việc lên cấp, mỗi cấp hơn kém nhau gấp 3 lần trừ một số đặc biệt và mỗi 10 cấp sẽ có một lần phát triển thêm về mọi mặt, ngoài ra còn vài cách tu luyện khác diễn hình như cách tu luyện dưới hình dạng con người là mạnh nhất, tuy nhiên điều mới mẻ và bất ngờ là không bao giờ thiếu, trong không khí nơi này có vô số các nguyên tố khác nhau như: Kim, Mộc, Thủy, Hoá, Thổ, Phong, Băng, Lôi, Quang, Âm, Độc, một số đặc biệt có thể nắm giữ như: Thời gian, Không gian, Sinh mệnh, Tử vong, hoặc là do nhiều nguyên tố hay do biến dị: Sương (Thủy+Hoá), Nham (Hoá+Thổ), Mũi lương (Phong+Thủy+Hoá) gây ảo giác hay mê hoặc tâm thần,.....Thiên phú quyết định bằng số lượng Long huyết có trong người dựa vào số tính, một tính củi nhất, thấp tính mạnh nhất, có thể nâng tính bằng nhiều cách như dùng Long huyết, ăn thịt lẫn nhau tuy nhiên sẽ lãng phí vì không thể hấp thụ hết, hoặc có thể tắm trong Long Huyết Đầm để nâng trực tiếp một tính thiên phú, tuy nhiên cũng khó lắm bởi cần sự đồng ý từ rất nhiều tổ chức, liên minh và quốc gia. Nơi đây chia thành hai vùng chính là đất liền và hải dương, có vô số các tổ chức, liên minh, quốc gia được lập ở hai nơi trên. Mỗi cá thể đều có thuộc tính khác nhau ít thì một, nhiều thì vài thuộc tính. Và nơi ở cũng được chia ra phù hợp với mỗi thuộc tính, Hoá Long ở trong những ngọn núi lửa hoặc dưới những dòng dung nham, Thổ Long sống ở trong lòng đất, chúng xây rất chắc chắn để tránh sập hầm hay sống sâu trong những sa mạc rộng lớn, Kim Long sống trong những mỏ kim loại và đá quý nên có người nói chúng là loài giàu nhất trong loài rồng, Thủy Long sống ven biển và trong biển sâu, Mộc Long thì sống đơn giản trong những khu rừng rộng lớn, chúng có tuổi thọ lâu nhất vì có thuộc tính Mộc trong mình cùng với lối sống hoà bình nên tỉ lệ sống khá cao, nếu có điều thắc mắc cũng có thể hỏi chúng vì chúng khá thông thái, Phong Long sống cuộc sống lang thang du mục, Lôi Long sống trên những đỉnh núi cao chót vót nơi sấm chớp quanh năm, Băng Long sống nơi lạnh giá hoặc trên những đỉnh núi quanh năm phủ đầy tuyết trắng. Có một nơi trung tâm, là khu vực trọng điểm nơi bất kì loài rồng nào cũng sống được, nó được gọi là Thánh Địa Rồng- nơi bắt đầu và kết thúc và nơi đây có Long Huyết Đầm, mỗi con rồng khi chết sẽ được để đây để năng lượng trong cơ thể hoá vào đầm tạo cơ duyên mới cho những chú rồng con sau này và chỉ trên cấp 100 mới được mai táng nơi này nên nó vô cùng có ý nghĩa với loài rồng. Mỗi khi lên cấp 10 có thể hoá hình người để sinh hoạt thuận tiện hơn, chỉ khi chiến đấu thật mới cần hoá thành hình dạng rồng và quan trọng nhất là không được phép vào khu vực có thuộc tính khác của mình hoặc khi có giấy phép nếu không bị giết cũng chẳng ai có thể cứu đâu, nhớ lấy nhớ lấy, nếu yếu thì đừng ra gió kéo chết cũng chẳng ai biết được đâu" "Hết rồi à" Linh mỉm cười nói

"Đinh.....công.....mệnh, kiếp sau thế là không được làm người à?" Thiên đắn lòng nghĩ đến tương lai sau này

"Vậy anh chuẩn bị sang thế giới mới đi!" Linh vui vẻ nói

"Đủ hết rồi mà!" Thiên thoải mái trả lời "Chuẩn bị tinh thần cơ, vì đường đi khá "xóc" đấy" Linh hào tâm nhắc nhở

"Không cần chuẩn bị, cơ mà em ài đấy!" Thiên vỗ Linh lại với một nụ cười tỏa nắng chuẩn soái ca cộng thêm thiên phú nữa thì giờ đây Thiên có thể dụ dỗ bất cứ cô gái nào cậu nhìn thấy bất luận tuổi tác kể cả có là bách hợp đi chăng nữa tuy nhiên Linh lại có dự cảm chẳng lành về điều này

"Giờ thì phải bồi thường anh đi, trông em khá vui vì anh sắp đi nhỉ?" Thiên vừa nói vừa vươn tay bắt lại Linh đang chuẩn bị trốn khỏi đây

"Đừng mà!!!!" Giọng Linh vang lên thật thanh

"A....đừng....đừng....không phải....chờ đó....." Linh thở hổn hển vừa nói

"Ha ha ha.....buồn.....bỏ ra, đừng cù nữa mà....." Linh vừa cười vừa cố trốn khỏi Thiên

"Đám treu bốn đại gia này" Thiên vẫn cù nhiệt tình, khi để ý thì trông hai người đang khá là ám muội

Thiên hôn sáu lên môi Linh trong khi cô trợn mắt nhìn với gương mặt đỏ ửng

"Ừm.....ừm....." Linh dần dần cũng chủ động phối hợp với Thiên do thuộc tính "dâm" mà Thiên cài đặt

Rồi cái gì cần đến cũng đến (lược chữ do tác viết kém, sẽ cố sửa sau này, ae thông cảm)

(3 tiếng sau)

Thiên sáng khoái đứng dậy mặc lại quần áo trong khi nhìn lại Linh nằm như vũng nước một chỗ

"Sáng khoái thật, thế là không còn họ hàng với anh em nhà họ F rồi!" Thiên vừa cười vừa nói trong khi nhìn Linh đang dùng ánh mắt u oán nhìn mình

"Lần đầu của em mà chả biết thương hương tiếc ngọc gì cả!" Linh một mồi nói với Thiên

"Do bản tính rộng cộng lần đầu của anh nên vậy thôi, lần sau sẽ "từ từ" được chưa?" Thiên nhấn mạnh trong khi nói với Linh làm cô đỏ hết cả mặt và nghĩ lại lúc này

Linh cũng chả thêm mặc quần áo nữa vì đẳng nào cũng bị ăn hết rồi, che cũng chẳng giúp gì được nữa mà cũng chẳng còn sức mà dậy nhưng trong lòng lại vui mừng vì câu nói của Thiên khi nói Linh là người đầu tiên của cậu trong gian HAREM của cậu ta sau này

"Thời anh đi đây" Thiên nhìn lại Linh và nói, bỗng Linh đưa cho cậu một cái headphone, nhìn Thiên bằng ánh mắt yêu thương, Linh lại nói tiếp

"Do anh chưa tu luyện nên chưa có thần thức, dùng cái này anh có thể trao đổi với em bất cứ lúc nào anh muốn, nó có sẵn chức năng tàng hình cùng ẩn giọng nói nên anh cứ gọi em thoải mái không sợ bị phát hiện đâu!" Vừa nhìn Thiên cô vừa kể công dụng của nó ra

"Cảm ơn" Thiên nhìn Linh bằng ánh mắt đầy tình yêu trong đó và hôn lấy Linh trước khi vào Cửa không gian

"Mà nơi anh sắp đến cũng gần Trái đất thôi, khoảng vài tỉ năm ánh sáng bên kia dải ngân Hà thôi"

"Ừ gần thật" Thiên cũng chẳng biết nói gì trước Linh nữa

Rồi Thiên cũng bước vào cánh cổng nơi bắt đầu cuộc sống mà cậu sẽ tạo ra từ chính con người cậu

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Đến nơi rồi

Khi vừa mở mắt ra, hiện ra trước mắt Thiên là một hình ảnh khu rừng nguyên sinh tráng lệ ngay trước mắt còn cậu thì đang ở.....

"Định mệnh cái của, chọn ở đâu không chọn lại đi chọn cái vách núi để chuyển dịch làm cái khi gì?" Thiên buồn bực nói lên những cảm xúc trong con người mình giờ đây

Quả thật, giờ đây Thiên đang đứng giữa vách núi, không phải đỉnh núi hay chân núi mà cậu được chuyển ngay tới cái phần nguy hiểm nhất của ngọn núi đó chính là "vách núi". Gió vi vu bên tai, đứng tại nơi nguy hiểm như này thì cậu chẳng thể ngắm nhìn cảnh rừng trước mặt được. Thiên bắt đầu nhìn xung quanh và bỗng cậu nhìn thấy một một cái cảnh cây khá to, mọc treo leo giữa vách núi cách cậu một đoạn cũng ngắn ngay trên đỉnh đầu. Thiên lấy ra Vô Định Hình khí và biến nó thành một bộ đồ cho việc treo lên vách đá, khi treo thì Thiên lòi hết tên các vị thần mà cậu nhớ ra để khăn và cầu nguyện cùng lúc đó cậu cũng tiện thể chào hỏi 18 đời tổ tông gốc rễ kẻ đã làm cậu rơi vào tình trạng oái oăm như vậy, mà chẳng biết 18 đời trước của cái cửa là cái gì nhỉ, Thiên bắt đầu nghĩ lung tung

"Thời méo nghĩ nữa, mệt lắm!" Thiên dừng ngay đang suy nghĩ lại để tiếp tục công việc chính kéo rơi xuống dưới thì vỡ mồm

"Cứ kiểu này chắc có ngày chết mất quá!" Thiên nghĩ vừa nói khi cậu vừa đặt móng lên cái cành cây và cậu bỗng chú ý đến một cái tổ bên trong đám lá cây

"Clgt, Thiên lại gần xem trong tổ là cái của nợ gì thì bỗng bên tai phải vang lên một tiếng nói quen thuộc

"Chủ nhân, chủ nhân, anh đến rồi chứ? Gọi lại cho em khi nhận được tin nhắn nha!" Hoá ra là Linh, chắc cô sợ Thiên quên nên để lại lời nhắn chờ khi Thiên đến nơi sẽ nhận được ngay lập tức

"Có cả tin nhắn thoại cơ à? Hiện đại vãi!" Thiên vừa nói trong khi đang gọi lại cho Linh

"A lô, em gọi anh à Linh" Thiên hỏi ngay khi vừa thấy Linh bắt máy

"Anh làm gì mà bất em đợi cả một ngày thế hả? Chắc anh quên em rồi đúng không, ồa..." Đáp lại Thiên là cả một trận mưa nước mắt do Linh gây ra

"Đầu anh vừa nhận tin là gọi cho em ngay mà, anh thế nếu anh nói sai thì anh là chủ nhân của em" Thiên vội dụ dỗ nói, phải công nhận là cái thuộc tính bình thường ngốc mà cậu cài phát huy triệt để rõ ràng thật khi chỉ vài ba câu nói đã làm Linh nín khóc và trở lại tâm trạng như lúc ban đầu cùng đồng cảm với tình cảnh hiện tại của Thiên

"Mà anh thấy có một quả trứng lạ ở nơi này nè! Em có biết nó là loại trứng gì không?" Trong lúc dụ dỗ Linh nín khóc thì Thiên cũng kịp tiến tới và soi vào cái ổ kì lạ đó

"Cho nó vào trong túi đi em kiểm tra giúp cho!"

"Ok, mà đặt được vật sống trong túi hà Linh?" Thiên lại bắt đầu hỏi

"Trừ trứng chưa ấp thì chứ cái khác không được đâu, mà quả trứng đang ấp cũng sắp nở rồi nha, khoảng một tháng nữa là nở ra được rồi" vừa giải thích Linh vừa thông báo cho Thiên về vụ ấp trứng

Câu nói đó làm Thiên cạn lời."Anh gửi rồi đấy em xem xem nó là con gì?" Thiên vừa giục vừa tìm đường xuống. Thiên lại dùng thần khí để biến nó thành sợi dây thừng (tác: đại gia vãi), cuộn vài vòng vào thân cây rồi kiểm tra độ chắc để chuẩn bị xuống thì giọng Linh vang lên

"Là trứng Thần thú Phượng Hoàng anh à!" Linh từ từ nói

"Hà, WTF, WTHeo?" Thiên tí ngã vì quả bom mà Linh vừa đọc

"Ồ mai chuối" Thiên lâm bấn!"Ngon không anh?" bỗng giọng Linh vang lên hỏi

"Đề kỉ nào có dịp anh mời em ăn, không ngon không lấy tiền luôn" Thiên cười cười nói."Vâng, nhớ mời em ăn đấy"Linh ngây thơ trả lời mà chẳng hề biết đã rơi xuống cái bả mà Thiên đào sẵn cho cô

"Mà sao lại có trứng Phượng Hoàng nơi khi gáy có hơ thế này?" Thiên lại thắc mắc hỏi thăm

"Em chưa nói xong, nó tuy là trứng Phượng Hoàng nhưng là một quả trứng ung, nó không thể nở trừ khi phép màu xảy ra thôi" Linh thờ dãi nói hết câu

"Làm on lần sau nói một lượt thôi nha, anh là anh yếu tim lắm!" Thiên bắt đầu trêu lại nói. "Thì tại anh chứ tại ai, tại anh.....tại anh...." Linh bỗng xả ra một tràng dài làm Thiên và hết mồm hỏi

"Ừ, tại anh, xin lỗi!" Thiên vội vàng chặn lại Linh trước khi quá muộn. Lí do vì sao à? Thì vì con gái luôn đúng dù họ có sai hãy nhớ lại điều đáng trước

"Vậy có cách áp nó nở không?" Thiên lao vào hỏi luôn vấn đề chính

"Do hệ thống ấp trứng được cường hoá nên vẫn có thể áp nhưng thiên phú của nó khá thấp, anh vẫn quyết định áp chứ?" Linh hỏi lại cho chắc chắn và cũng tiện thể nhắc nhở lại cho Thiên luôn về vấn đề chính của quả trứng

"Nó và anh gặp nhau là do duyên rồi (thật ra là do cái cửa, thế mà cứ đi chứ!) còn về thiên phú thì sẽ khắc phục sau được mà, cứ áp đi" Thiên nghĩ một lúc rồi nói

"Vâng, nhưng nó sẽ phải áp lâu hơn đấy! Tầm khoảng một năm thời gian đấy!" Linh có vẻ cũng khá hài lòng về cách xử lí của Thiên

"Vậy cái cây này là cây chuyên dùng cho Phượng Hoàng ấp trứng trong truyền thuyết à?" Thiên nhìn lại cái cây cảm thán nói vì trong nó cũng chẳng có gì nổi bật nhưng Thiên đầu biết rằng để bảo vệ và giữ nó không hỏng thì cái cây này nó đã hi sinh rất nhiều cho đến lúc này

"Em khuyên anh dùng Nấm ác quỷ để giúp cái cây hoàn thành nốt sứ mệnh của nó đi!" Linh bỗng nói ra việc này sau khi nghe được cảm xúc và ý chí của cái cây

"Là như nào?" Thiên dùng vẻ mặt nghi hoặc hỏi lại

"Ồ thì anh nghe về Trái ác quỷ rồi chứ?" Linh bỗng đặt câu hỏi với Thiên "Thì đương nhiên, nó cũng góp phần cuốn hút cho One Piece mà lại, chẳng lẽ chúng liên quan đến nhau à?" Thiên giật mình hỏi lại

"Vâng đương nhiên rồi! Nấm ác quỷ cũng giúp sản xuất ra Trái ác quỷ, anh có thể lấy chúng lên vật sống hoặc chết để chúng tự tập năng lượng còn sót lại để tạo Trái ác quỷ mới tuy nhiên xác xuất không thể hình thành khá cao hay cũng có thể ra trái dỏm khá lớn, mỗi sinh vật chỉ có thể cây một lần mà thôi, dùng nữa cũng chỉ phí công vô ích thôi!" Linh kể ra một loạt dài về công dụng và cách dùng cho Thiên

"Đúng là thế giới có nhiều thứ lạ và độc thật, có khi sau này nên ghé Cửa hàng thường xuyên xem có đồ gì tốt không chứ bỏ qua thì uổng thật!" Thiên vừa ngẫm vừa nói

"Mua Nấm dùng đi anh thấy hay đấy!" Thiên khá tò mò về việc này

"Mua Nấm ác quỷ*1 hết 10 triệu, anh còn 10 triệu trong tài khoản" Giọng Linh vang lên

"Đi một nửa tài sản rồi không được thì khổ!" Thiên buồn bực nghĩ ngợi trong lúc cây ghép

"Sau này còn nhiều thứ còn đắt hơn cơ, anh nên học cách tiêu tiền đi!" Linh tốt bụng nhắc thêm cho Thiên

Cây Nấm ác quỷ này nó màu trắng, hơi bé, Thiên vừa đặt nó gần thân cây thì rễ nó mọc ra rồi từ bám lên thân cây hút năng lượng. Sau một lúc thì từ đỉnh cây Nấm ác quỷ cũng hiện ra một cái quả bé bé xinh xinh màu cam đỏ rồi nó cũng to dần lên cho đến khi đạt kích thước của Trái ác quỷ bình thường. Nó màu cam, trông như trái Lửa của Ace vậy tuy nhiên khác là có thêm những đường vân màu đỏ tươi trông khá là đẹp mắt.

"Trái gì đây?" Thiên đưa nó vào trong túi rồi hỏi Linh

"Trái Lửa Nham, là kết tinh của tất cả năng lượng sống của một cái cây thông qua việc hiến tế tự nguyện, nó giúp người dùng tăng ngay thiên phú hệ lửa max ngay lập tức còn nếu không có thì sẽ giúp khai phát ra thiên phú hệ lửa cực tinh" Linh giải sừ từ từ đọc lên thông tin về Trái ác quỷ mới này

"Đù, bà thế, làm tốt lắm Mộc huynh" vừa nói Thiên vừa giờ ngón cái lên cho cái cây để tỏ lòng kính nể. Như để đáp lại thì những chiếc lá cũng rung lên rồi héo úa, rụng dần xuống phía dưới. Sinh mệnh cái cây dần cạn kiệt rồi hết hẳn, Thiên cúi đầu trước cái cây vĩ đại này và suy nghĩ về những điều có trong cuộc sống này

"Đây sẽ là món quà đầu tiên cho tiểu Phượng Hoàng khi nó ra đời" Thiên thăm nghĩ trong lòng

Một lúc sau thì Thiên cũng xuống được dưới đất, dứt kiếm sau lưng Thiên bắt đầu tìm lối ra trong khu rừng bất tận này

"Chán thật đây chả có gì làm hết!" Thiên buồn bực nói trong khi đang đi bộ trong rừng. Ở đây Thiên được mở mang tầm mắt khá nhiều vì cậu gặp vô số các loài động thực vật khác nhau quanh đây, vô số hình dạng, màu sắc và kích thước ở các loài làm Thiên cảm thấy rất mới mẻ và cũng rất máu lạnh. Cậu nhìn rõ được bản chất của một việc khi nhìn hành động của bọn chúng, kẻ yếu sẽ bị kẻ mạnh xử lí chẳng chút lưu tình và chỉ có kẻ mạnh mới là kẻ đứng ở thế giới này mà thôi

Trong lúc đi quanh rừng kiếm lối ra thì cậu cũng kiếm vài con thú hoang để luyện tập tăng thêm kinh nghiệm chiến đấu và kiếm thêm thức ăn nữa. Thiên phú Thôn phệ giúp cậu khá nhiều trong việc cường hoá thêm các chỉ số của bản thân và các bộ phận cơ thể. Thiên cứ chiến đấu, giết, ăn những con thú khác nhau để kiểm tra về Thiên phú thôn phệ hiệu quả như thế nào với những con thú khác nhau và kết quả là Thiên khá bất ngờ, mỗi con thú khi bị Thiên làm thịt đều có thể Thôn phệ nhưng sẽ có một giới hạn là một ngày để tiêu hoá số năng lượng nạp vào khi ăn quá nhiều

Thiên sau ba ngày có thể thích ứng với môi trường mới làm Linh khá bất ngờ vì tưởng Thiên cần một tuần lận cơ chứ. Trong một buổi chiều đi đến dòng suối gần đây uống nước thì Thiên bỗng thấy một con Hoá Xà đang uống nước gần bờ suối đỏ và ngay lập tức Thiên vạch ngay khẩu phần ăn bữa tối sẽ là thịt rắn đủ món, chỉ nghĩ đến đây là Thiên như có thêm sức mạnh giúp cậu xử lí con Hoá Xà đó. Trận chiến khá nguy hiểm với Thiên vì cậu không ngờ rằng con rắn đó vừa nhanh vừa khỏe lại còn biết dùng Hoá thuật nữa chứ nên Thiên khá mất thời gian để đưa em rắn lên bàn ăn. May Thiên còn biết dùng súng bắn mù hai mắt nó trước chứ không thì chưa chắc Thiên ăn được con này và sau đó là bữa tối đầy thịnh soạn với một bản đồ ăn toàn tử rắn, Thiên cũng gửi cho Linh một ít qua việc đưa vào túi đồ. Ngạc nhiên nhất là khi mở đầu nó ra, Thiên trông thấy một vật bé tí giống như viên bi vậy, vì chưa có thời gian nên Thiên đành để trong túi đồ tối rồi xem, nhớ Linh kiểm tra giúp thì cậu biết đây là Hoá chủng của con rắn đó. Nó là kết tinh của năng lượng trong con rắn xấu số đó vì nếu không gặp Thiên thì có lẽ nó sẽ trở thành một phương bá chủ trong khu rừng này, đúng là số khổ khi gặp phải Thiên mà! Còn ảo hơn là khi nghe Linh nói cậu có thể dung hợp nó vào trong cơ thể nhờ Thiên phú Tước đoạt mà cậu có, Thiên hiểu kì lắm theo và cậu ngay lập tức cảm giác viên Hoá chủng đó tan vào cơ thể chính mình mắt cá đêm đó Thiên hoàn tất việc dung hợp

"Dung hợp thành công Hoá chủng thành công" Giọng Linh vang lên ngay sau khi mặt trời vừa nhô lên

"Xong rồi à, lâu vậy ra!" Thiên mở mắt và nhìn lại cơ thể mình và nhận ra cậu đang NUDE. Thiên buồn bực lấy quần áo mới mặc vào kéo ai thấy thì thiệt (Ơm giữa rừng thì có ai?)

Bỗng trước mặt Thiên có cái gì đó đỏ đỏ mờ mờ hiện ra và rồi một ngọn lửa hiện ra trên tay Thiên, nó màu cam đậm pha chút đỏ, Thiên chẳng cảm thấy bất kì sự uy hiếp nào từ ngọn lửa cả mà ngược lại cậu lại thấy nó giống một phần của mình và Thiên cũng đoán rằng cái thứ đó đỏ mờ mờ cậu đây là một loại nguyên tố cơ bản trong tự nhiên-Hoá.

"Thế là thành Fire-man à? Thêm cái đầu lâu nữa thì thành Ghost rider rồi!" Thiên cười nói trong khi vui mừng vì bản thân đã mạnh hơn trước đây khá nhiều

Nhưng rồi tiếc vui cũng tàn, những chuỗi ngày luyện tập buồn chán của Thiên rồi cũng đến hồi kết bởi vì một người.....

Ps: Đồ đoán được là ai đấy

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Rời khỏi điểm bắt đầu

"Hôm nay lại tiếp tục luyện tập thôi!" Thiên bắt đầu ngày mới bằng câu nói này hơn tuần nay rồi

Có lẽ cả khu rừng đều biết rằng có một kẻ rất lợi hại chuyên bắt nạt bọn Boss trong rừng nên đi cả buổi mà Thiên chưa thấy đối thủ nào trong tầm mắt cả. Đang định nghỉ ngơi ăn trưa thì bỗng Thiên nghe thấy tiếng cầu cứu vang lên cách đây không xa lắm vậy nên cậu đành dừng bữa trưa và tiến tới xem thế nào bởi nghe giọng giống của con gái lắm

Thiên chạy về hướng Đông khoảng một lúc thì thấy một cô gái tóc đỏ, quần áo cũng đỏ đang bị bọn Orc đuổi theo, hình như là ba bốn con gì đấy

"Kiểu này mà bị bắt thì chết, nhìn bọn này cứ thấy ngứa mắt sao sao ấy nhỉ? Thôi làm thử anh hùng cứu mỹ nhân một lần vậy, người mình đúng là tốt quá đi mà!" Thiên vừa tự sướng trong khi rút khẩu Silver Horn ra và ngắm vào con Orc đầu đàn

Phu con Orc đầu đàn bỗng biến thành một làn khói rồi như thể bốc hơi khói thế giới này vậy. Lí do là vì Thiên đã dùng điểm để đổi lấy một vài skill của anh Kì với anh Tat bởi nó rất mạnh mà cũng rất ngẫu, nhất là quả skill Starbust-stream với skill Gram dispersion thì Thiên ít khi dùng trừ khi vào đường cùng bắt đắc dĩ, đồng skill ấy gần hết số điểm làm Thiên hơi buồn nhưng hiệu quả của chúng thì còn làm Thiên vui nhiều hơn, nhất là skill Regrowth của anh Tat làm Thiên vui vẻ nhất vì nó giống như một cái máy hồi sinh bỏ túi vậy do được cường hoá lại nên một số tác dụng phụ còn được loại bỏ giúp những skill ấy đã bá náy còn đạo hơn, ví dụ như đang đầu tay đối dùng skill Starbust-stream thì sẽ gây bất ngờ to lớn cho một số thành phần nhìn thấy và nó cũng là lá bài tẩy Thiên cất đây mà Thiên vẫn chưa có cơ hội dùng vì thường đối thủ sẽ chết sau vài hiệp giao tranh

Quay lại với cô gái lạ và lũ Orc đang trợn mắt há mồm tại chỗ ngăn ngợ trước sự ra đi đột ngột của con Orc đầu đàn thì Thiên lại rút thanh Dark Repulser ra và chém đầu từng con một. Thiên quay lại nơi có gái áo đỏ đang ngồi ngăn ngợ vì shock, nở một nụ cười và đưa tay của mình ra nắm lấy tay cô (thái thánh đế)

"Cô không sao chứ?" Thiên hỏi bằng giọng nhẹ nhàng có đôi chút quan tâm. Cô gái áo đỏ đó giật mình nhìn lại Thiên và bỗng phát hiện người cứu cô là một chàng trai trẻ rất đẹp trai, chuẩn soái ca cũng như tay mình đang bị người ta nắm thì mặt đỏ lên, cúi đầu xuống chứ cũng chẳng giằng tay ra mà cứ tùy ý cho Thiên nắm lấy (dốp thính rồi!)

"Dạ.....à....c..càm ơn anh rất nhiều, à, em sẵn sàng làm người hầu cho anh để báo đáp ạ!" Cô gái áo đỏ quay ánh mắt kiên định chứa cả niềm chân thành trong đó

"Hả? Chắc mình nghe nhầm rồi, rõ ràng đã cường hoá thỉnh lực rồi cơ mà? Lại nhỉ?" Thiên vừa lẩm bẩm vừa quay mặt ra chỗ khác

"Dạ không phải đâu, những gì anh nghe được hoàn toàn là sự thật 100%, không có sai đâu ạ. Em nói là muốn trở thành người hầu cho anh và cũng là vì em nghĩ anh chính là định mệnh của đời em!" Cô gái quay lại và nói lại với Thiên

"Vụ người hầu thì không cần đâu còn về định mệnh chắc em tìm nhầm người rồi, vậy nha bye!" Thiên dùng phép trị liệu những vết thương cho cô rồi vừa nói

"Không, chủ nhân, anh chính là định mệnh đời em, em sẽ đi theo anh kể từ bây giờ

cho đến mãi mãi!" Cô nàng lại khẳng định lại một lần nữa với Thiên

"Haizz, đẹp quá cũng là tội mà!" Thiên vừa thở dài vừa nghĩ

"Chủ nhân, hay anh thu cô ấy vào đi, trên người cô ấy cũng có mùi của Hoà Long huyết thuần nữa nên tư chất khá cao nữa đấy!" Giọng Linh bỗng vang lên

"Không biết đâu cô ta muốn làm gì thì làm!" Thiên nói bằng một giọng thờ ơ nhưng trong lòng cậu cũng khá là vui vì có một cô gái đẹp muốn làm người hầu cho cậu thì chứng tỏ mị lực của cậu cũng lớn phết chứ chả đùa

"Xin lỗi ạ, cho phép em tự giới thiệu tên em là Hoà Hồng Vũ, là con gái của Hoà Thừa Tĩnh, là công chúa trong dòng tộc Hoà Long, tên anh là gì ạ?

"Long Thiên, mà nếu cô là công chúa thì thế quái nào cô ở đây được?" Thiên hỏi lại một cách không mấy tin tưởng cho lắm

"Thật ra là em bị hãm hại bởi gian thần trong triều, chúng muốn uy hiếp em với phụ hoàng nhưng lại bị em trốn ra được rồi em gặp phải lũ Orc, dùng hết năng lượng mới giết được vài con nên em mới bị khô vậy chứ không thì chúng đã bị em nướng hết rồi!" Vừa nói Hồng Vũ vừa giơ quả đấm nhỏ của mình ra. Thấy ánh mắt chăm chú từ Thiên làm cô giật mình nhận ra mình vừa gây hiểu lầm rằng cô là Thiên tướng cô thành một mẫu bạo long và ngay lập tức cô cúi khuôn mặt đỏ ửng của mình xuống phía dưới và giải thích lại ngay cho Thiên

"Tại chúng nó đáng ghét quá nên em mới làm vậy thôi chứ bình thường em không làm vậy đâu, thật đấy!" Thiên buồn cười trước sự ngốc manh của cô nàng này, nhìn như kiểu nếu cậu không tin thì cô ấy sẽ khóc vậy

"Không sao đâu, tôi tin, nếu là tôi thì tôi cũng làm như vậy thôi, không cần làm về mặt vậy đâu!" Thiên đánh nói trái lòng vậy dù sao thì cậu cũng chẳng đủ nhẫn tâm nhìn một cô gái đẹp khóc trước mặt mình được

"Tuy tôi cứ làm những gì cô muốn"Thiên có tỏ ra lạnh lùng vì thật sự ngoài Linh ra thì Hồng Vũ là cô gái đẹp nhất cậu từng gặp nên cậu cũng khá là bối rối vì ngày trước làm gì có cơ hội nói chuyện với gái xinh bao giờ đâu

"Một lần nữa xin hãy cho em đi cùng anh, và xin hãy quan tâm em nhiều hơn!" Hồng Vũ gặp người xuống khi nói và khi cô quay lên để nhìn thì thấy Thiên vừa quay đầu đi chỉ để lại một câu "Tuy cô" nhưng cô vẫn kịp nhìn thấy một ít phần khuôn mặt Thiên đã hiện lên hơi đỏ, điều đó khiến cô tìm lại được tin tin về mình khi thấy Thiên chẳng có vẻ gì là bất ngờ trước điều cô giới thiệu cả

Và rồi họ típ tục lên đường

Đã được khoảng một tuần kể từ khi Hồng Vũ gia nhập và cô ngay lập tức bị chấn kinh bởi con người của Thiên từ những món ăn lạ mà cô chưa thấy ở bất kì đâu đến vẻ sở tài là khác của Thiên. Cô thật sự phải nghĩ lại về câu nói "không ai trên đời hoàn hảo cả", Thiên hoàn toàn khiến cô trở thành tù binh, nếu Thiên có yêu cầu mấy việc quá đáng thì cô lẽ có cũng sẽ chẳng do dự mà đồng ý luôn mất

"Có một nữ nhân độ hảo cảm tới 99, công năng Hảo cảm mở ra" giọng Linh vang lên khi Thiên chuẩn bị đi ngủ

"Cái của nọ gì đấy Linh?" Thiên ngờ ra hỏi lại

"Anh cũng làm việc hiệu quả nhỉ?" Linh mở giọng trêu đùa trong khi nhìn khuôn mặt ngờ ngác của Thiên

"Công năng cũng giống với chức năng nhưng lại yếu hơn chức năng vì chúng không thể làm anh mạnh hơn bằng nhưng chúng cũng rất quan trọng cho cuộc sống sau này của anh. Công năng này giống như những cái anh từng đọc vậy, giúp anh kiểm tra độ hảo cảm của mọi người với mình. Nếu đối phương là nữ và có điểm hảo cảm trên 90 thì anh sẽ được cộng thêm điểm vào mị lực do bị cường hoá lại bằng hệ thống nhưng chỉ có thể nhìn được bởi người khác hoặc nếu anh có vào thế giới trò chơi thì thị anh mới thấy được

Linh từ từ giải thích cho Thiên rõ ràng mọi thứ rồi cũng nghỉ ngơi. Một lúc sau Thiên bỗng cảm giác thấy có ai đó đang tiến tới chỗ giường cậu thì Thiên vẫn giả vờ ngủ bình thường, khi Thiên nhìn liếc thì nhìn rõ ràng người đó là ai, hoá ra là cô nàng Hồng Vũ

"Không ngủ giờ này vào đây làm cái gì?" Thiên vừa tự hỏi vừa nhìn đến Hồng Vũ

"Hay do mị lực ca cao quá làm em phải ban đêm lên sang đây đầu hoài tống bảo nhó?" Thiên tự sướng một mình

Tuy vậy nhưng chỉ thấy Hồng Vũ cầm lấy tay cậu sờ sờ một lúc rồi bỏ ra, trên mặt mang theo nụ cười nhẹ nhàng, Thiên chẳng thèm giả vờ ngủ nữa, thuận tay kéo luôn cô nàng vào lòng

"Tôi rồi còn sang bên này, không sợ bị ăn à hay em có mưu đồ gì hả?" Nói rồi Thiên mở mắt nhìn cô nàng còn đang ngờ ngác nằm trong lòng mình cười nói, giờ Thiên mới để ý đến quần áo của Hồng Vũ, cô giờ chỉ mặc mỗi chiếc áo mỏng ra ngoài cũng với bên trong là nội y màu hồng. Có vẻ cách ăn mặc vậy làm tiểu Thiên Thiên hứng thú nên cu cậu đang vờn mình lên như để chào hỏi vậy

"Không...không phải...chỉ...chỉ là em muốn kiểm tra anh thôi!" Hồng Vũ vội vàng giải thích với khuôn mặt ửng đỏ và một chút bối rối

"Vậy à, để anh giúp em kiểm tra cho!" Nói rồi Thiên lật sạch cô nàng vẫn còn đang ngờ ngác nằm đó chờ cậu xử lí, Thiên làm vậy do biết độ hảo cảm của Hồng Vũ và cũng vì muốn cảm ơn, nếu không có tình cảm của nàng ta thì sẽ không có công năng Hảo cảm được (dĩn, cảm ơn thế này bỏ thẳng vào chả muốn, nói chính nghĩa vãi ra)

"Um...không...á.....!" Hồng Vũ vì bị tấn công bất ngờ nên tuyến phòng thủ mỏng manh bị Thiên tấn công vũ bão liên tục bại lui, nàng đành nhận mệnh nằm yên chờ Thiên xử lí với một chút hân hoan trong lòng. Một lát sau thì từng trận thơ độc đó hai bạn trẻ tạo ra làm tỉnh giấc vô số con vật trong khu rừng

"Cái con hời gì vậy, đêm hôm khuya khoắt thế này mà đùa giờ hơi nào còn làm cái khi gì thế? Bộ không định để người ta ngủ hả?" Mỗi con thú đều nổi giận nghi ngờ tự hỏi nhưng khi chúng để ý hướng của âm thanh thì tự giác ngấm hết mồm vào và cúi đầu ngó tiếp như không có chuyện gì xảy ra vì chúng chẳng có gan đối mặt kẻ giết gần hết Boss trong khu vực này và cũng vì chúng nghĩ rằng đang có con thú dở hơi nào đó trêu chọc vị sát thần kia và đang bị treo đánh suốt đêm. Mỗi người bọn chúng đang cầu nguyện cho con vật đang bị hành hạ đó

Quay lại với đôi bạn trẻ thì họ vẫn đang trong cuộc chiến tranh thế giới thứ ba và chẳng hay về việc mình đã gây ra cho mọi loài trong khu rừng, họ đánh hăng say tới gần sáng và ôm nhau ngủ cả ngày cho đến khi bị cái bụng gọi dậy, Thiên vui vẻ thoải mái dậy vì đã xả được hết thứ cần xả ra mà cậu đã nhịn cả tuần nay, còn Hồng Vũ thì vẫn nằm trên giường vì là lần đầu nên cần nằm một chỗ để hồi phục tốt hơn, dù có thể chất của Long tộc nhưng tối qua cô cũng chẳng thể làm tận hứng hết con quái vật hình người này được

"Thôi cứ nằm đi anh đi nấu đồ ăn cho!" Thiên vui vẻ hôn nhẹ lên trán, đắp chăn lên rồi bước ra ngoài trong khi Hồng Vũ vui vẻ đắm chìm trong sự yêu thương, săn sóc mà Thiên mang lại cho mình. Hồng Vũ giật mình vì nhận ra thực lực bản thân lại tăng thêm một khoảng lớn so với hôm qua, kiểm tra thì thấy mình đột phá cấp 18 lên cấp 19, Hồng Vũ ngạc nhiên vì dù tư chất cao nhưng vì là công chúa nên việc tu luyện cũng chẳng được cô để tâm cho lắm. Và rồi Hồng Vũ nhớ lại khi hai người làm chuyện ấy thì hình như trong người Thiên có truyền một ít gì đó kèm theo lúc Thiên bắn cái gì phải, điều này làm con sâu lười Hồng Vũ nghĩ ra một điều mới mẻ hay ho mà cho dù đến sau này cô vẫn phải khám phục mình vì đã làm điều đúng nhất trong cuộc đời này

Quay trở lại với Thiên thì khi cậu vừa bước ra khỏi căn phòng (à nhắc luôn là thằng này giết con Boss to nhất rồi chiếm cây cỏ thụ để dựng nhà trong đấy, nhắc cho những thánh soi nha), vừa ra khỏi phòng thì Thiên nghe được tiếng thông báo quen thuộc

"Có một nữ độ hảo cảm tới 100, khoá chặt, thưởng cho 1 triệu điểm, Thần cấp Song Tu Âm Dương công pháp, vì là lần đầu nên thưởng thêm cho thêm một lượt quay, mong kí chủ sớm ngày hoàn thành giấc mộng Harem cho bản thân, tác giả và cũng như cho các độc giả, hết rồi à!" Giọng Linh lại vang tiếp lên

"Ồ chung vài ngày 99 hảo cảm, đâm thêm một phát lên luôn 100, khám phục anh thật đó chủ nhân ời!" Linh nói bằng giọng tỉnh nghịch trong khi nhìn Thiên đơ ra một lúc

"Giải thích phát đi Linh!" Thiên hỏi lại ngay lập tức

"Các cấp độ hảo cảm như sau: -âm là kẻ thù; 1~10 là gặp sơ sơ; 11~20 là có chút quen biết; 21~30 là quen thuộc; 31~40 là thân thuộc; 41~50 là có chút thích; 51~60 là trong tình trạng thả thính; 61~70 là yêu rồi; 71~80 là yêu say đắm rồi khó chia tay lắm; 81~90 là sẵn sàng hiến dâng tất cả cho nhau; 91~99 là có giết cha nàng hay chịch mẹ nàng ngay trước mặt cũng chẳng sao; lên 100 thì cùng sống cùng chết luôn. Thần cấp Song Tu Âm Dương công pháp là phần tặng kèm, do trong anh có tiềm tính của rồng nên hệ thống mới thưởng thêm cho anh, nếu chết bởi vì cái tính đó sẽ làm mất mặt hệ thống lắm nên tặng anh vật này, nó giúp anh có thể chịch quanh năm suốt tháng mà chẳng phải lo lắng gì cả cho đến khi anh chán thì thôi, nó có thể giúp anh nhiều việc nữa nhưng anh tự đi mà nghiệm lấy" Linh vẫn nói còn Thiên vẫn nghe

"Thế là do hệ thống bắt mình lập Harem nhì? Do hệ thống rồi, không phải mình muốn mà hệ thống ép mình phải làm vậy, đã thế mình lập cho nó xent!" Thiên vừa đồ mọi tội lỗi cho hệ thống vừa tự ép mình tin vào điều đó

"Mà quay thường đi, lâu rồi chưa quay chẳng biết có bị tụt không nữa!" Thiên quay ra nhắc Linh

"Quay 1 lần" giọng Linh vang lên theo tiếng hệ thống

"Nhận được Bộ quần áo của Thần*1" giọng nói Linh vang lên kèm theo một bộ đồ xuất hiện

"Lại vật phẩm hiếm à? Của Thần là như nào? Chá nhẽ là đồ Fake hay Second hand á?" Thiên đang phân vân thì Linh lại xuất hiện và kể ra công dụng của nó

"Cái này là thuộc tính bá đạo luôn rồi chủ nhân ời, số anh may thật đấy, cái này là sản phẩm dành cho các vị Thần. Nó có thể kết nối tới ý nghĩ chủ nhân để tự biến thành bộ quần áo mà họ mong muốn, phòng thủ thì khỏi bàn, kháng phép, vật li, độc 100%, còn tăng theo cấp người sử dụng nữa chứ, có cái này thì anh lại càng trâu bò rồi!" Linh vui vẻ vì biết rằng Thiên có thêm một bảo vật nữa để phòng thân, cộng với thuộc tính X2 phòng thủ được buff từ Vô Định Hình sao trang nửa thì phòng thủ của Thiên làm khó nhằn cho cả những vị thần yếu rồi

(Lúc này ở một nơi nào đó)

"Ồ cái đồ để đây cơ mà, đâu rồi? Quái lạ....thôi lại phải làm lại rồi!" Một người đàn ông cao tuổi đang lăm bắm một cái gì đó, nhìn già thế chắc lão này cũng

"Đồ tốt! Check luôn cho nóng" Thiên vui vẻ nặc lên chiếc áo rồi tưởng tượng ra hình thù chiếc áo mà cậu từng nhìn trong mấy bộ Anime và Manga ở kiếp trước. Nó có màu trắng hơi xám xám, trông như cái áo của Kirito kết hợp với trang phục nam chính trong mấy bộ Anime phép thuật học đường vậy, trông khá ngẫu lẫn với khuôn mặt và vóc người Thiên giờ thì sát thương dành cho phái nữ của Thiên lại kéo lên một đoạn xa hơn rồi

"Tự động biến thành màu đen trắng khi vào trạng thái chiến đấu, tự bắt hiệu ứng phòng thủ, kháng thuộc tính, bật tự động!" Thiên vào tình hình lại các món đồ vừa soi mình trong gương vừa tự thỏa mãn gật đầu

"Nếu anh học thêm được rèn thuật thì có thể khám thêm các loại đá rồi tăng cấp thêm cho nó để nó càng mạnh hơn đấy!" Linh nhắc nhở làm Thiên nhớ tới mấy cái cột phó chức nghiệp vẫn còn đen sì ở trong bảng thông tin

Thiên bỗng nhớ ra việc cần làm, ngay lập tức cạo lao vào phòng bếp và nấu ăn nhanh nhất có thể cho Hồng Vũ ăn

Mang vào phòng thấy cô nàng vẫn còn đang ngủ Thiên liền ôm nàng vào lòng rồi ngủ tiếp. Trong buổi tối đó Thiên nói cho Hồng Vũ biết ngày mai sẽ rời khỏi nơi này làm nàng khá vui vì cũng lâu rồi chưa về thăm nhà

Đếm đồ cả hai người diễn cuồng làm đến khi Hồng Vũ ngất đi vì biết rằng lần này đi sẽ không trở về nơi này nữa, đây là lần cuối hai người có thể làm ở đây

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Đến Hoả Long thành

"Sao đi mãi chả ra được nhỉ?" Thiên vừa đi vừa tự hỏi vì cậu đi khá lâu rồi mà vẫn chưa có dấu hiệu nào của cái được gọi là lối ra cả

"Hay mình bắt con gì đấy giúp mình tìm đường ra được không anh?" Bỗng Hồng Vũ hỏi làm Thiên chợt giật mình dơ người ra

"Ừ nhì, thế mà không nghĩ ra từ đầu làm mất bao nhiêu thời gian" Thiên ảo não vô đầu và cũng thấy rằng có khi người ngoài nhìn vào sẽ tốt hơn rất nhiều so với người trong cuộc

Thiên đành đi tiếp vào trong khu rừng để tìm kiếm sự giúp đỡ, vừa đi hai người vừa chém gió đủ thứ truyện và Thiên cũng nghe về các cách tu luyện ở đây. Các loài thú, vật thì sẽ luyện theo cấp như mấy game cậu từng chơi để trở thành ma thú, ở nơi này kẻ mạnh làm vua và ở nơi này thì những kẻ luôn đứng thường là mấy kẻ mạnh trừ một số thể loại con ông cháu cha đặc biệt. Thiên phủ nơi này chia theo số sao (tinh) từ một đến chín và chỉ có những trường hợp phân tổ huyết mạch đặc biệt vạn vạn năm xuất hiện một lần hoặc không mới lên được thập tinh (thời dùng hán việt chữ kiểu này chả quen gì) người không có thiên phú không thể tu luyện, trường hợp đó thì ở đâu cũng giống nhau thôi, nhất tinh của người bình thường là dễ thấy nhất nhiều như lá rụng mùa thu, nhị tinh coi như có chút tư cách để được tu luyện, tam tinh là thiên phú tốt rồi, tứ tinh là vạn người có một, ngũ tinh là triệu người có một, lục tinh là trăm năm mới có vài người, thất tinh là phải vài trăm năm mới có lúc đặc xuất hiện, bát tinh là nghìn năm mới có một, còn cửu tinh thì là bí mật cao cấp trong mỗi gia tộc còn về thập tinh thì chỉ có trong các truyền thuyết mới xuất hiện thôi, ngoài ra còn có sơ, trung và cao ba cái tiểu định mức để đánh giá thêm. Hồng Vũ là ngũ tinh cao cấp, nếu có cơ hội vào Long Huyết Đầm tẩy lễ thì sẽ lên được lục tinh cao cấp, khi kiểm tra thiên phú của Thiên thì cô không tài nào kiểm tra được vì vậy cô tin rằng Long Thiên ít nhất phải là thiên phú lục tinh là thấp nhất chứ còn về việc không có thiên phi hệ Hoà thì xin lỗi luôn là cô từng nhìn thấy Thiên dùng lửa đốt chết cháy một cái ma cây rồi, không tinh là chuyện không thể nào. Và cũng nhờ vụ đấy mà Thiên Tước Đoạt được thêm thiên phú hệ Mộc lên nhị tinh, và Thiên được Linh nhắc giảng mỗi một tinh thăng lên theo việc nhân mười ví dụ như để lên tiếp tam tinh thiên phú thì Thiên cần giết mười con thiên phú nhị tinh, tứ tinh thiên phú thì cậu cần giết trăm con tam tinh và cứ thế sẽ suy ra một con số không hề nhỏ cùng thời gian hoàn thành không hề ngắn. Tuy nói các thiên tài là ít nhưng từ thừa xa xưa đến giờ cùng với việc rộng có tuổi thọ khá dài làm Thiên có cảm giác nếu mình muốn vẫn có thể làm được việc này.

Họ tìm đến nơi ở của một con ma thú có thể bay và bắt nó đưa mình ra khỏi nơi này, trong chuyến đi hết hơn một tuần thì Thiên vui mừng vì bộ Thần Quyết đã tới tăng thứ hai mỗi một Quyết, Luyện Thể Thần Quyết, Luyện Hồn Thần Quyết và Luyện Thần Quyết đều có số tăng bằng nhau là 12 tăng với bốn tầng chia làm sơ, trung, cao. Cậu cũng đã có thể tu luyện theo cách lên cấp như ma thú nhờ bằng việc tạo tài khoản với tất cả số điểm cậu có, vậy là cậu lại trở thành một kẻ trắng tay. Việc này làm Thiên nhớ đến một số trò mà cậu từng chơi, trong lúc ở với Hồng Vũ thì cậu cũng học thêm về thể giới này, ngoài những gì trong lịch nghe từ hệ thống thì cậu cũng học thêm về địa hình nơi này, nghe kể từ Hồng Vũ thì nơi này có vẻ vô cùng rộng lớn mênh mông. Trải qua gần mười thế hệ thì bản đồ về nơi này mới có thể thu thập xong và nó được đặt trong thư viện trong khu Thánh Địa Rộng, về phần các con rồng ở đây thì chẳng ít, theo lời kể của Hồng Vũ thì do bản tính đam trong cơ thể nên rồng khá chú trọng vào việc đó, mỗi con rồng dực dù cho có thể nào thì nhiều lắm cũng chỉ có hai con rồng cái là nhiều nhất, do thật sự là ăn cũng chẳng hết nên cũng chẳng dám ăn nhiều sợ" tình tận độ công vong" do đó nên số lượng rồng cái chiếm tỉ lệ tới 73, và có vẻ là phụ nữ nơi này nắm quyền nhiều phết trừ một số Long tộc nhất định, và ở đây hầu hết lãnh thổ là của rồng vì chúng mạnh nhất, phải rồi cái bọn thú trâu công bò tốt như này thì mạnh nhất là đúng rồi, chưa kể đến việc là thế giới khác nên cái ý nghĩ rồng khó sinh sản nên vớt đi được rồi, mất một năm cho việc sinh nở thì số lượng rồng mới ra đôi ngày một tăng, mà cho dù nhiều thế nào thì đất vẫn còn nhiều vô biên vô tận nên cứ để thôi nhưng cũng có gia đình chỉ có vài đứa thôi chả hiểu nữa. Rồng nơi này có ý thức bảo vệ ngôi vị vương của chúng rất cao và con nào cũng biết chiến đấu cả chẳng qua là chúng có muốn hay không thôi. Bọn chúng thường tổ chức 2 năm một lần giải Long chiến mở rộng cho tất cả mọi loài khác và cũng như của tộc mình, nơi này thiên tài đủ loại tụ tập để tranh giành vị trí Long Vương. Ở trong Long tộc thì chia làm các cấp như này: 1~20 là Long Sĩ, 20~40 là Long Đồ, 40~60 là Long Tướng, 60~80 là Long Tông, 80~100 là Long Vương. 100~120 là Long Tôn, Long Hoàng từ 120~140, từ 140~160 là cấp Long Đế, trên nữa là Địa Long từ 160~180, Thiên Long từ 180~199, 200 là Long Thần. Hồng Vũ kiên thức cũng chỉ được đến đây

"Thế em nghĩ anh mấy cấp?" Thiên hỏi thử xem hiện tại mình đang ở giai đoạn nào thì nghe Hồng Vũ báo có lẽ là cấp Long Vương, điều này làm Thiên nghĩ lại về sức mạnh của bản thân nhưng dù sao cũng khá tốt bởi Thiên đã lên cấp nào đâu

"Theo cách tu luyện của bọn người thì chúng khác với bọn em nhưng cũng là bộ tộc mạnh thứ hai ở đây!" Hồng Vũ kể thêm một số cách tu luyện cùng với vài điều về địa hình rồi mới đi nghỉ để Thiên ngồi lại suy nghĩ một mình

Có 3 khu rừng được ví như bất tận: Mộc Long rừng, Hắc Minh rừng, Thần Thánh rừng cùng vô số khu rừng khác nhỏ hơn. Có 5 vùng biển được xác định: Thủy Long biển, Đông Dương biển, Nhật Nguyệt biển, Thái Âm biển và Thánh Tân biển. Thiên có tiêu hoá hết đồng thông tin từ Hồng Vũ, cách tu luyện nơi đây của con người là lập thụ các nguyên tố theo công pháp, các cấp bậc là: Vũ Sĩ, Vũ Đồ, Vũ Tướng, Vũ Tông, Vũ Vương, Vũ Tôn, Vũ Hoàng, Vũ Đế, Vũ Địa, Vũ Thần, mỗi một đại cảnh giới chia làm mười tiểu cấp bậc. Thiên chắc rằng đó chưa phải là hết vì theo hệ thống nói thì 1000 mới là con số max cấp nơi này. Và theo Thiên đoán thì cậu đang ở giai đoạn Vũ Tướng cấp hai hay ba gì đó, vậy là Thiên đồng tu hai cách rồi, sức mạnh cậu cũng sẽ lớn hơn so với bọn Long tộc gì đó và cũng sẽ mạnh hơn rất nhiều đối với nhân tộc vì khi chiến đấu thường một con rồng có thể cân tận năm người một lúc cơ mà, trâu vãi ra.

"Vậy thì vẫn cần cố gắng nhiều lắm, phải luyện tập cùng tu luyện từ mai mới được, Hồng Vũ báo vũ khí của mình rất mạnh cả khẩu súng lẫn cả kiếm nhưng do ở đây rồng cũng đã từng đột biến với cả dị hoá nên da chúng cũng gần bằng thần khí rồi cùng với móng vuốt ở bàn thì chúng cũng chẳng thua chị kém em đâu, phải tu luyện tất cả cùng lúc mới được!" Thiên nghĩ ra một kế hoạch tu luyện giành cho bản thân trong tương lai để làm cho mình mạnh hơn, mang đến lực chống cơn ai mạnh nữa mới thôi

Sáng hôm sau rồi cũng đến được Hoả Long thành-thủ đô của Hoả Long quốc, nhìn cái công mau đồ có cả ngọn lửa bùng lên cao trông thời mà đã thấy nóng trong người rồi, nghe đâu thấy bảo rằng nó được làm từ Hoả Thạch 100% hay sao ấy, do đã đọc sẵn về các loại khoáng sản nơi đây nên Thiên khá dễ dàng nhận ra được thành phần chính của cái công

"Họ có nhiều thế chắc lấy một ít không sao đâu nhó?" Thiên dự định ăn trộm.... À không là "mượn" một ít đá bên trong, chắc chẳng ai để ý đâu

"Thành phố nơi này khá là tráng lệ mang một chút gì đó của thời Trung cổ ở Trái Đất, nơi đâu cũng phải có màu đỏ làm tượng trưng, ấn tượng phết đấy!" Thiên thầm khen cho vẻ đẹp nơi đây

Đi một lúc rồi Thiên cũng tìm một nhà trọ tạm thời để ở, dù cho Hồng Vũ có nài nỉ làm nũng thậm chí là mỹ nhân kế nhưng Thiên vẫn cứ lấy lý do là không thích sống ở một nơi chẳng có tí gì thoải mái tự do cả, cậu có chút nhớ ngôi nhà trong khu rừng

Hồng Vũ do bị Thiên dọa không cho đi theo nếu không nghe lời nên cũng đành nhận lời việc về hoàng cung sống với điều kiện là cô có thể đến chơi bất cứ lúc nào và khi không có ai theo cùng

Những tháng ngày tiếp theo Thiên chăm chỉ luyện tập cho việc nâng cao sức mạnh của bản thân, hiện giờ Thiên đoán chắc tầm lên hai ba cấp gì gì đó

"Anh có bị ngốc không vậy chủ nhân, quên rằng hệ thống có thể thống kê cấp độ của anh há?" Linh bỗng nhắc Thiên với vẻ mặt buồn cười

"Ừ nhì, đạo này lâu càng không kiểm tra bảng thông tin rồi, bật lên đi" vừa dứt lời thì chiếc bảng quen thuộc lại hiện ra

BẢNG THÔNG TIN

Tên: Long Thiên

(Tình trạng: Tiến hoá X10)

Tuổi: 15

Tu vị: Vũ Vương cấp 6/ Long Vương 89 cấp

Thiên phú: 1. Tư chất Vương

2. Trời sinh mệnh lực

3. Thôn phệ + Tước đoạt

4. Ăn

5. Ăn

Huyết mạch: Long Thần huyết mạch và Đế Thần huyết mạch

Thể chất: Long Đế Thần thể

Túi đồ: Vô xuyên ngẫu nhiên, Trái ác quỷ Lửa Nham, Ma hạch các hệ*378 viên, Trang phục cho nữ

(1 triệu điểm/100 triệu VNĐ)

Vũ khí: Vô Định Hình khí, Vô Định Hình sáo trang, Trang phục của Thần

Công pháp: Thần Quyết(tầng 2), Thần cấp Song Tu Âm Dương Quyết

Vũ kĩ: Hoà hệ các loại, một số của hệ Mộc, Lôi, Thủy, Băng, Thổ, Kim, Phong, Quang, Âm

Sủng vật: Thập Vĩ Hồ, Phượng Hoàng Lửa

(Có ai thấy thiếu tự thêm nha, tác ít khi đọc lại lắm)

"Đây là số liệu mới hả?" Thiên nhìn với vẻ mặt thỏa mãn trong lúc chú ý tới đồng thành quả cậu nhặt kèm khi đi train quái quanh khu rừng gần đây, nó cũng khá làm Thiên mất thời gian khá nhiều. Đồ rơi ra là vì Thiên mua bộ giảm giá như game từ lần trước để phục vụ cho việc train quái luyện cấp nơi này, giết chỉ ra đồ thôi chứ chả có kinh nghiệm gì cả, chỉ có thể lấy từ tu luyện hoặc ăn thịt bọn quái thôi. Ma hạch theo Thiên biết thì nó là chỗ tinh hoa tinh túy nhất của bọn ma thú, chúng khá hiếm và bán được khá cao, tuy nhiên cái đồng Ma hạch của Thiên toàn đá vụn vặt nhưng Thiên vẫn giữ để chờ khi Chức năng Rèn mở ra và cậu có thể ghép các nguyên liệu lại tạo ra cái cao cấp hơn để khám vào trong vũ khí

Có một điều thú vị nữa là từ khi Thiên đến đây thì càng ngày càng có nhiều gái thuộc võ số chủng tộc cũng dọn đến quanh đây thì phải, cứ ra khỏi cửa là lại thấy một số nhìn Thiên bằng ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống vậy làm Thiên toàn phải đi lên kút suốt thôi cũng mệt thật

Tối nay Thiên quyết định sẽ rời khỏi đây, có lẽ ngày mai sẽ có một số lượng người không nhỏ khóc mắt. Thiên cũng viết một lá thư cho Hồng Vũ báo cô ở lại đây chờ cậu về tham gia giải Long Chiến mở rộng sau khoảng một năm nữa, và cảm không được đi theo

Đang lúc Thiên định khởi hành thì giọng Linh vang lên

"Sủng vật Thập Vĩ Hồ nở ra thành công, mời mệnh danh!"

(Tên gì giờ mina-san)

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 8: Chuẩn bị trước cuộc chiến

Ps: tác sẽ đẩy nhanh tiến độ sang thế giới khác nha vì đồng nhân là chủ yếu mà

Trước mắt thiên bỗng hiện ra hình ảnh một quả trứng có nhiều màu cùng với hoa văn chẳng chặt, nó nứt dần ra, nứt dần ra rồi vỡ để lại một con thú trông giống cáo màu trắng như tuyết, nó mở mắt ra và nhìn Thiên, lại gần rồi từ từ con mặt vào ống quần cậu. Thiên ôm nó vào lòng rồi bước ra khỏi cửa, vừa đi vừa nghĩ cách đặt tên sao cho hay

"Hồ Mị Nhi! Đúng rồi, họ Hồ mà đã là cáo thì cái tên này quá chuẩn rồi!" Bỗng Thiên nghĩ ra một cái tên mà cậu từng đọc ở đâu đó mà không nhớ nhưng về phần cái tên thì cậu rất hài lòng

"Từ giờ tên người sẽ là Hồ Mị Nhi, nhớ kĩ nha!" Thiên thủ thì bên con vật đã ngủ gật từ bao giờ, nhìn nó bây giờ thì tuyệt đối đáng yêu, mang đi của gái đảm bảo tăng thêm 50% thành công

Một buổi sáng sớm trong khu rừng trên một cánh cây to, một người một thú đang nằm trên đó. Họ đương nhiên là Thiên và tiểu Mị rồi, biệt danh mới này giúp Thiên trong việc gọi nó dễ hơn mà cũng có vẻ là nó cũng chẳng phản đối cái tên này

"Lại sáng rồi à? Dậy nào tiểu Mị, mị là heo hả mà sao ngủ lăm thế?" Thiên dùng sức lay dậy con cáo lười này, hôm nào nó cũng trong tình trạng ngủ nướng làm Thiên phải hỏi lại Linh mấy lần xem nó có phải lộn không. Nó theo quán tính đẩy lại tay Thiên ra rồi nằm ngù tiếp đến khi nào dúi mới dậy

"Kệ mị vậy, ta đi trước đây!" Thiên cũng chả thêm gọi nữa vì biết chắc rằng nó sẽ chỉ dậy khi nó muốn mà thôi

"Phải làm vài vòng quanh khu rừng mới được, tiện thể xem có gì ăn không đã!" Thiên vừa dậy thì bỗng thấy một bóng nhỏ lao ngay lên người cậu làm núng

"Thối chủ nhân, đi ăn mà không gọi người ta theo, không biết đầu, phạt anh nướng hai con gà cho em!" Nhìn cái con Lolli trước mắt làm Thiên đau cả đầu tự hỏi sao cái hệ thống lại cho nó ra cái con của nọ này làm cái gì cơ chứ. Mồm lúc nào cũng chui nhân mà nó làm như mình làm ớnin cho nó không bằng ý, từ lúc biết tài nấu ăn của Thiên thì kể từ đó sáng nào cũng súc miệng bằng hai con gà nướng, nó ăn mà không biết chán nhưng Thiên lại phát ngán vì lúc nào cũng phải thủ sẵn vài con để trong túi cho nó thích thì lại ăn

"Ừ! thích ăn bao nhiêu thì ăn nhưng hôm nay nhớ phải luyện tập chăm chỉ hơn đấy nghe chưa? Không thì bai bai với món KFC nhá!" Thiên bắt đầu phải dùng cách này thì mới trị được cái con cáo tham ăn này, cơ mà cũng hiệu quả phết

"Lên cấp 10 Vũ Vương"

"Lên cấp 10 Long Vương"

Hai âm thanh báo từ hệ thống làm Thiên đang tập cũng phải dừng lại kiểm tra, quả thật thiên phú tốt thì tập cũng nhanh như bay vậy nhờ vài tháng trong rừng mà cậu Tước Đoạt được nhiều thiên phú phết như là: Hoà hệ 7 tinh cao cấp, Mộc hệ 7 tinh trung cấp, Thủy hệ 6 tinh sơ cấp, Thổ hệ 6 tinh trung cấp, Kim hệ 5 tinh sơ cấp, riêng còn có thêm một cái hệ Độc mà cậu có từ mấy cái con Ma thú nữa thì giờ đây cậu có tổng cộng 11 hệ, một con số khá ấn

trượng và thỏa mãn với Thiên còn nếu đối với cư dân nơi này mà biết được thì chúng sẽ coi Thiên là quái vật, thiên phú vậy thì không còn từ nào để diễn tả cái thuộc tính bá đạo vậy rồi, chúng chắc chẳng dám nhận tên quái vật nếu biết thứ khủng như Thiên còn tồn tại. Nhắc về các hệ khác thì Thiên vẫn ở tầm khoảng 1....2 tinh gi đó vì chủ yếu là cậu sấn Ma thú trong rừng nên cũng khó gặp cái bọn thuộc tính khác ngoài mấy cái chủ yếu. Có một điều Thiên thấy thú vị là cậu có thể điều khiển cảm xúc của mình theo hệ ma pháp cậu sử dụng hoặc sẽ lơ đãng bị nhiễm một ít cảm xúc khi dùng hệ đó, tuy nhiên nếu như quay trở lại bình thường thì cần khoảng một ngày để hồi phục tất cả mọi thứ. Ngoài ra mấy cái hệ nguyên tố đó cũng giống như giúp Thiên tăng lên sức mạnh khá lớn như: Hoà hệ giúp công mạnh hơn, Thủy hệ cùng Mộc hệ giúp tăng sức bền, chịu đựng, hồi phục, và tăng thể chất hơn khá nhiều, mấy cái khác vì vẫn chưa lên 5 tinh nên chưa thấy hiệu quả rõ lắm vì mấy cái này cậu cảm nhận được khi thiên phú cậu lên 5 tinh, tuy vậy nhưng Độc hệ cũng cho một cái khi nó lên 3 tinh trung cấp là Kháng độc sơ cấp giúp cậu tiêu hoá một số loại độc đơn giản khi ăn phải tuy rằng chiếc áo khoác có khả năng kháng độc cũng các hiệu ứng khác tăng 100% nhưng cậu thấy đây là skill khá hữu dụng với cậu trong rừng. Thiên đoán sẽ Kháng tất cả độc khi lên 10 tinh vì lối suy luận của thằng tác Thiên đã đoán được phần nào rồi nhưng sẽ chẳng nói cho đâu hìhi

Có lẽ cũng nên trở về vì một năm cũng sắp qua và Thiên phải về xem thử cái bọn tinh anh thiên tài nơi này có như lời kẻ hay không hay chỉ là sự thổi phồng của bọn dân bấp cái nơi dị giới này. Không biết chúng thể nào nhưng với tu vi Vũ Vương và Long Vương 9 tinh thì cậu chấp cả năm thăng Vũ Hoàng 6 hay 7 cấp gì đấy vẫn có tự tin, chẳng biết có ai bắt cậu phải dùng toàn lực không nữa, Thiên là người vui vẻ nhưng một khi đã nóng thì..... Không chắc sẽ có bao nhiêu thương vong xảy ra đâu

"Tiểu Mị! Đi về thôi không ta bỏ lại đây giờ?" Thiên lại phải gọi cái con lộn đời lốt cáo này

"Đừng bỏ em mà chủ nhân, không được bỏ rơi em đâu đấy!" Con cáo ngay lập tức biến thành một con nhóc Loli dễ thương bám lấy hai chân Thiên và nước mắt ngấn nước mắt dài nhìn Thiên. Vậy là Thiên lại phải nhận mình là Loli-con vì chẳng thể có thể để mặc cô nhóc này khóc được

"Được rồi có ai đó hỏi mà bỏ em đâu! Vào trong Không gian sủng vật đi để anh còn dọn đồ nữa!" Nghe vậy tiểu Mị lập tức ngoan ngoãn quay trở lại trong hệ thống

"Không biết Hồng Vũ thể nào rồi nh? Mà xong lần này phải đi sang thế giới khác chơi mới được!" Thiên quyết định nhanh chóng rồi chuẩn bị xuất phát quay về Hoà Long thành

Hóa Long thành giờ đây đang náo nhiệt hơn bao giờ hết vì năm nay sẽ tổ chức giải Long Chiến mở rộng, mỗi năm sẽ tổ chức một nơi khác nhau và năm nay nó sẽ được tổ chức ở đây. Lang thang trên những con đường treo cờ giăng đèn đủ loại màu sắc, Thiên bỗng thấy khá giống Thế vận hội Olympic ở Trái Đất. Tìm một quán trọ ở vào thì họ toàn nói hết phòng do quá đông khách đến xem sự kiện lắm này, vậy là Thiên đành phải tìm đến sự giúp đỡ của Hồng Vũ

Cũng chẳng khó khăn lắm để tìm ra nơi có nàng ở vì chúng là nơi to nhất cái thành này, đó giống như toà lâu đài trong mấy câu chuyện cổ tích vậy, rất nguy nga, tráng lệ và hoành tráng. Để tìm ra nơi Hồng Vũ ở cũng làm Thiên mất một phen công phu vì quả thật là nơi này rất rộng trong khi Thiên chẳng thể tìm sự giúp đỡ từ ai cả bởi do vào lên mà

"Cạch" tiếng cửa hé ra

"Liên, ta đã bảo em là có việc hăng cần vào rồi cơ mà?" Giọng Hồng Vũ từ trong buồng vọng ra nghe thập phần có vẻ là khá tiêu tụy và mệt nhọc

Hồng Vũ đang định quay lại mắng người hầu gái thì bỗng như bị định hình lại vậy, cô cười trừ xua mắt lại vì tưởng rằng mình bị ảo tưởng do nhớ người nào đó nhiều quá. Bỗng cô nhận ra mình đang được ôm vào lòng, đang định là lên thì bỗng cô nhận ra một mùi hương quen thuộc, ngẩng đầu lên thì thấy rõ một gương mặt ấy này thương tiếc nhìn mình, gương mặt mà cô thường mơ về đang ở ngay đây, Hồng Vũ ôm chặt lấy như một con bạch tuộc, khóc oà lên trong ngực Thiên đến lúc ngủ luôn trong lòng cậu. Nhìn có nàng ngủ là Thiên đoán được rằng cô phải chịu bao nỗi khổ trong thời gian qua, Thiên yêu thương ôm lấy cô vào lòng rồi ngồi đó chờ Hồng Vũ dậy

"Anh xấu quá chủ nhân à! Làm con gái người ta ra như thế mà coi được à?" Giọng Linh vang lên ngay lúc đó, cô về cô nàng khá đồng cảm với Hồng Vũ sau sự việc lần này và gửi đến một cái tai nghe giống của Thiên rồi nói khi nào Hồng Vũ tỉnh dậy thì đưa cho nàng ta nói chuyện với Linh, Thiên cũng đành chấp nhận vì cậu cũng chẳng muốn thấy cảnh này nữa

Đến buổi tối thì Hồng Vũ cũng dậy, Thiên chưa kịp làm gì thì đã bị Hồng Vũ hôn lên rồi cường hiếp, bị đẩy ngược làm Thiên thấy khá lạ nên hai người làm tới gần sáng rồi mới thóa thân ôm nhau ngủ

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](#).

Chương 9: Đăng kí cùng mở Giải đấu

Sáng hôm sau tỉnh dậy, Hồng Vũ cảm thấy người mỏi như bỗng những kí ức hôm qua ủa về khiến mặt cô đỏ bừng. Nhìn bên cạnh là người đàn ông...à không là người con trai mà cô yêu, Hồng Vũ quyết định sẽ không xa rời với hẳn từ giây phút này mới cho tương lai có ra sao chẳng nữa thì cô vẫn sẽ làm như vậy

Bỗng từ trong người Thiên một vật sáng vọt ra hoá thành một con cáo màu trắng trông rất dễ thương rồi *bùm* khói tan đi chỉ để lại một cô bé Loli tóc trắng đang NUDE nằm rúc vào trong lòng Thiên làm Thiên tỉnh dậy

"Chủ nhân, ai đây?" Cơ hồ là cả hai người cùng hỏi một lúc khiến Thiên tỉnh táo hơn, sau đó là màn chào hỏi giữa hai cô người hầu mà làm cho Thiên ngồi bên cạnh cũng đều cảm thấy ngọt ngào. Thiên nhớ ra chiếc tai nghe rồi cảm ra đưa cho Hồng Vũ xong là biến ngay ra khỏi căn phòng khủng bố này, tuy vậy nhưng khi quay trở lại với đồ ăn thì Thiên lại thấy tiếng cười đùa thoát ra từ trong căn phòng, có cả giọng Linh nữa và khi mở cửa ra thì.... Wow, đập vào mắt cậu là một hình ảnh vô cùng hot, ba người con gái đang đùa nhau lăn lộn trên giường, nhìn cảnh này làm Thiên đơ ra một lúc vì có cả Linh lẫn lộn ở trong đấy. Quần áo ai cũng cởi bỏ chỗ mắt nhìn chỉ muốn lao lên làm sói thôi

"Em ra được hả Linh?" Vì khá bất ngờ với sự xuất hiện của Linh nên Thiên hỏi trước

"Dạ vâng bây giờ em mới được phép ra khỏi vì đã quen thuộc pháp tắc thế giới này rồi!" Linh trả lời rồi lại trêu đùa hai người còn lại

Thiên giúp chúng nữ ăn rồi cũng bắt đầu luyện tập chuẩn bị cho giải đấu diễn ra khoảng một tuần nữa

Ngày nào cũng như ngày nào, Thiên chơi với mọi người rồi lại tập luyện, chơi rồi tập chơi rồi lại tập. Và đêm bây giờ khá vui vì Thiên có thể chơi tận 4P, riêng Mị Nhi (cách gọi mới) thì do còn nhỏ nên chỗ đó vẫn còn giữ nhưng hầu như ngoài lỗ đó ra thì chỗ nào cũng bị Thiên chọc vào hết rồi, giờ cho cậu có chỗ cũng không bỏ được danh hiệu Loli-con đâu

Chi còn khoảng hai ngày nữa là đến cuộc thi đấu và hôm nay những tuyến thủ sẽ phải đến đăng kí tại đấu trường trung tâm nơi diễn ra những trận đấu trong vào ngày tiếp theo cùng với đề chia bảng ra làm 3 Bảng chính là Thiên, Địa và Hoảng. Khi Thiên vừa bước đến nơi này, bỗng chốc mọi thứ như bị dừng thời gian lại vậy, một phần vì khí chất của Thiên tỏa ra hùng hơn cả là vì ba bóng hồng bên người của cậu, họ như là hạc giữa bầy gà vậy kể cả là Mị Nhi vẫn còn bé nhưng mị lực cũng chẳng phải vừa đâu, nhất là đối với mấy lão Loli-con thì con bé đúng là cực phẩm trong cực phẩm

Thiên vẫn từ từ đi tới nơi tiếp tân, có vẻ như về ngoài của cậu cũng làm đỏ đốn biết bao nhiêu là chị em phụ nữ nơi đây

"Đăng kí hộ tôi được không?" Thiên lịch sự hỏi cô gái đang đỏ mặt trước cậu trong ánh mắt ghen tị phát ra từ những cô gái xung quanh và từ cái bọn anh em nhà thằng F ấy

"Dạ....được ạ, anh chờ một chút!" Cô gái đỏ mặt cúi xuống và viết vào sổ đăng kí

"Được rồi ạ. Chào mừng đến với giải Long Chiến mở rộng! Chúc anh giành thứ tự cao nhất trong cuộc thi!"

"Cảm ơn!" Thiên gửi một lời chào rồi dẫn tam nữ ra về

"Này người đó là ai vậy?"

"Ai đó?"

"Cậu ta là ai thế? Đẹp trai thế không biết! Cậu ta là người soái nhất tôi từng thấy đó!"

"Chỉ được cái vẻ ngoài thôi, có lẽ chẳng làm ăn gì được đâu! Chắc gì thằng đó đã vào được vòng trong!"

Khi Thiên vừa bước ra thì mọi người bắt đầu bàn tán về cậu nhất là mấy người con gái đứng đó với bọn anh em nhà F, thậm chí còn có người thuê tìm tin tức của cậu nữa chứ. Tuy nhiên vẫn có một số nhận ra Hồng Vũ đi theo cậu và truyền khắp cả thành, Thiên trở nên nổi tiếng vì có thêm vào cái biệt hiệu khá thú vị như: "Đại soái ca"; "Cậu ấm nhà nào đó"; "Thanh niên thích khoe hăng!....nói chung đều do bọn hám gái và gato đặt

Thiên cũng chẳng biết những gì họ nói mà Thiên cũng cóc quan tâm, cậu vẫn vui vẻ chơi với mọi người đến hôm thi đấu. Tuy nhiên có một số người ở một số nơi đã bắt đầu chú ý đến cái tên Long Thiên này

"Người có chắc là nhìn thấy công chúa không? Sai là đầu la khỏi cổ đấy!" Một gã thanh niên đang nhìn bọn thuộc hạ quỳ dưới đất đang bám báo điều gì đó trong khi cả người đang NUDE ôm hai người phụ nữ trông cũng gọi là có nhan sắc trên giường, có vẻ thanh niên này đang chơi trò gì đó trong khi đang nói chuyện với thuộc hạ

"Có chứ à! Cô ta còn gọi người đó là chủ nhân mà thiếu chủ!" Thằng thuộc hạ mắt ti hí hơi liếc lên trên khi trả lời

Nghे vậy làm thanh niên đó dừng động tác lại và cười lạnh

"Vật gì là của ta thì nó phải là của ta! Cứ việc sai người dạy dỗ nó một bài học trên đấu trường đi!" Nói xong thì tên thanh niên đó tiếp tục cuộc chơi trong khi phát tay đuổi bọn thuộc hạ ra ngoài cửa

Quay lại với Thiên thì cô lẽ cậu cũng chẳng ngờ rằng lại có người bày cậu giờ này tuy nhiên trong lòng Thiên cũng hơi bộp chộp một chút nhưng cậu cũng chẳng thêm để ý và tiếp tục cuộc vui với chúng nữ trên giường

Ngày hôm sau vẫn đẹp như bao ngày, mọi người đều nóng lòng chờ giải đấu diễn ra, niềng với những đấu thủ thì họ hi vọng mình có thể vào trận chiến ngay bây giờ. Ai nấy cũng bận rộn vui vẻ chào mừng ngày Giải đấu mở vào ngày mai

Còn Thiên vẫn bình thường như bao ngày ăn và luyện tập như thường ngày. Có vẻ cậu cũng chẳng quan tâm lắm với trận đấu lần này

Ngày mở giải đến, vô số khán giả hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp cùng với các đấu thủ thành đầy khắp sân đấu trường. Vô số tiếng cổ vũ la hét kêu ầm lên, phải mất một lúc nhờ đội bảo an bảo vệ mới ngăn lại tình trạng đó, bước lên trên bục là ông chủ tịch hội đồng Ma thuật Mai Văn Hoá, ông ta đọc cái của nợ gì đấy lên làm tụt cảm xúc khán giả một lúc mới vào vấn đề chính. Có tổng cộng 1179 người tham gia chia làm 3 phần chính làm Thiên, Địa và Hoàng, cũng chia theo số thành tổ. Thiên bốc phải số 25 khu Thiên và có vẻ nơi này cũng có khá nhiều cao thủ ở đây

Khán giả chuẩn bị xong, thí sinh chuẩn bị xong, khách mời và trọng tài cũng OK. Vậy là trận đấu bắt đầu, tuy nhiên là dù cho có là Vũ Vương cùng Long Vương đi nữa thì Thiên trông cũng rất chán tuy nhiên cũng có vài người khá quan được Thiên cho vào danh sách "bao cát" trong đấu cậu

Đủ các loại hình vũ kĩ và chiêu thức được sử dụng đi ra, nhìn cũng khá là 7 sắc cầu vồng và khá mạnh. Có rất nhiều hệ Thiên có thể thấy, cũng có hơn nửa là một hệ thiên phú, còn lại đều là các hệ hiếm hoặc song tam hay nhiều hơn nữa thiên phú, nó được ghi ra trong sách như như các thí sinh là người thành thật hoặc rất ít tin vào chính mình tuy nhiên cũng chẳng ai bị gì mà lại vạch áo cho người xem lưng cả, phải để một ít niềm vui bất ngờ cho đối thủ khám phá chứ

Thiên đứng trong căn phòng VIP do Hồng Vũ chuẩn bị để xem trận đấu vì số cậu bọn nó là lọt vòng loại gần cuối. Và chính vì thế nên 4 ngày tiếp Thiên cũng ở luôn sẵn đây cho tiện cùng chú ý đến các đối thủ của mình. Cậu cũng bảo trì và bảo dưỡng luôn cả thanh Dark Repulser cùng khẩu Silver Horn của mình, không thể để lặt thuyên trong mương được đó là kinh nghiệm rút ra từ một số câu truyện mà Thiên từng đọc, trên con đường của cậu ắt phải có máu đỏ của máu và Thiên chắc chắn rằng nó sẽ không ít nhưng cậu sẽ chỉ nhuộm máu của kẻ mà coi cậu là địch cùng với của kẻ cậu coi là kẻ thù. Nói chung là cũng được vì bên Thiên luôn có 3 người con gái sẵn sàng hi sinh mọi thứ cho cậu, tương lai sẽ có thêm nhưng ba người họ sẽ là người bên cạnh quan sát Thiên đi những bước đầu trên con đường mà cậu chọn, dù có ra sao thì chắc chắn trái tim họ sẽ mãi chỉ dành cho Thiên mà thôi

Rồi cũng kết thúc việc quan sát và chuẩn bị chiến đấu, Thiên chuyển xuống khán đài để đối mặt với những trận chiến quan trọng trong cuộc đời mình

(Mọi người, em đã nói từ đầu rồi nhá, cũng chẳng cần gì đâu có bác nào vote hay tặng gì thì em rất cảm ơn và có gắng viết tốt hơn trong những chương tiếp nhưng nếu có ai không thích hoặc thấy truyện không hay thì cứ commen phía dưới để em còn biết chứ đừng như cái bọn cờ hô chuyện đi troll vote đấy, em cũng như tất cả những ai viết chuyện đã mất công nghĩ rồi viết ra cho mọi người xem đã như vậy rồi là em thấy hành vi của người đó không giống của con người đâu đấy. Nói thẳng luôn cho mà biết chẳng ai cần mấy người đọc truyện của tôi đâu, cứ việc tìm truyện khác mà đọc còn tôi chỉ viết cho những người có văn hoá lịch sự xem thôi. Vậy đi, do em hơi ức chế nên mượn ít chữ ở đây, em sẽ viết bù lại vào chương sau. Cảm ơn đã đọc!!!!

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Lăn ra sân đấu tiên

Thiên đưa mắt nhìn toàn bộ khán đài cẩn thận từng đôi thủ một rồi cũng ngồi xuống nhắm mắt dưỡng thần, Thiên bật chế độ ngủ lơ (hệ Băng), từ lúc cậu xuất hiện là y như rằng một đợt sóng tiếng gọi tên cậu ầm ầm vang khắp đấu trường, chủ yếu là cái bọn con gái là nhiều cùng với một số thanh niên gato là nhiệt tình nhất

Tất cả mọi người ai cũng nhìn Thiên với ánh mắt nghi ngờ còn Thiên cũng chẳng thêm quan tâm lắm vì cũng chẳng liên quan đến mình. Thiên chỉnh lại chiếc áo bên ngoài rồi đưa thanh kiếm ra sau lưng, cầm súng trên tay trái cậu chuẩn bị đến lượt của mình. Đối thủ cậu là một cô nàng tuy rằng Thiên cũng không thích đâu với phụ nữ lắm nhưng ai bảo có nàng này là đối thủ đầu, xem thử hình như tên là Nga thì phải? Có 2 hệ là Thủy và Phong. Đang bước lên thì lại có tiếng từ cô nàng kêu lên

"Ta bỏ cuộc!" Có gái bỗng làm một câu gây shock tất cả mọi người

Nói rồi nàng đó mặt đi xuống đài còn Thiên vẫn bất ngờ nhưng cũng thờ phào nhẹ nhõm vì đỡ phải đánh con gái trước thanh thiên bạch nhật như này, có đánh thì cũng chỉ nên đánh trên giường thôi. Đối với Thiên thì nghĩ vậy còn mọi người khác thì không nhất là cái bọn gato, chúng toàn bảo Thiên bám váy phụ nữ hay có gan tình ần trong đây nhưng cũng chẳng có chứng cứ gì nên đành thôi. Nghe vậy Thiên cũng khó chịu nên cậu lại ngồi nghĩ xem làm cách nào cho cái bọn đó ngậm mồm vào sau lần tiếp theo tuy nhiên đời nó kéo như mơ, Thiên liên tục gặp gái cho đến khi vào Top 100 mà chưa cần phải động đến thanh kiếm trên lưng, những cô gái đó toàn bỏ cuộc trước khi Thiên kịp nói gì cùng với hành động như nhau đó là do mặt chạy xuống. Phải công nhận là mặt Thiên bây giờ có lẽ chắc thành nam thần trong mắt các cô gái rồi vậy nên họ cũng chẳng muốn ra tay, nhìn Thiên bây giờ trong bộ quần áo trắng tinh lên vẻ soái ca hết sức có thể, chắc họ khi thấy cậu đứng chãi vững nữa chứ đừng nói gì đến chiến đấu. Tuy nhiên có một số cô gái vẫn cầm cự được trước vẻ soái ca của Thiên, nhưng mà chẳng qua là chưa biết sẽ trụ được bao lâu mà thôi. Đến vòng giữa này thì cậu cũng gặp thẳng đồng phái đầu tiên và có vẻ như may mắn của hẳn bị Thiên chặn dứt vì thẳng này cũng mới chỉ là Vũ Vương 3 tinh, thẳng duy nhất dưới 5 tinh cho đến bây giờ cùng với Thiên vì ai cũng chẳng biết Thiên nạnh bao nhiêu khi chẳng có trận nào lúc trước của cậu ra hồn cả

"Thẳng tiểu bạch kiếm kia coi như số may của mày đến đây là hết! Lăn xuống dưới nếu không đừng trách đao kiếm vô tình!" Nói rồi tên đó đưa tay qua cổ như dọa nếu Thiên không chịu lăn xuống hẳn sẽ cho đầu cậu một nơi thân mới nơi vậy

Thiên cũng chẳng thêm nói nhiều với cái loại không có não này làm gì cả chỉ giờ súng lên và *bùm* một lỗ máu hiện ra trước sự ngỡ ngàng và không thể tin được của tất cả mọi người trên trán của tên đó, Thiên cũng chẳng cần nhớ tên hẳn làm gì vì đẳng nào hẳn cũng phải chết. Cậu tiểu sáu quay lại chỗ ngồi trong sự im lặng của cả đấu trường, chẳng ai còn dám mơ mồm ra nói này nói nọ nữa vì sợ bị Thiên cho một phát, ngay cả mấy tên Long Tôn và Vũ Vương cũng bắt đầu chú ý đến cậu vì ngay cả bọn họ cũng chẳng dám đứng huênh hoang trước cái vũ khí vừa lạ vừa độc của cậu, một số nghĩ rằng cậu chả làm gì vì tất cả những công lao đều là của cái món vũ khí trên tay cậu, một số khác tỏ ra tò mò trong khi một số lại tỏ rõ sự tham lam trong mắt. Thiên bình tĩnh từ từ bước chân vào Top 50, lần này thì vận may cậu lại đến tuy nhiên đây là một trong những người con gái vẫn giữ được mình trước vẻ đẹp của Thiên

"Đù biết người rất mạnh nhưng ta vẫn muốn thử một lần nếu người không dùng thứ đó" Thiên đoán cô là một cô gái kiên cường và dũng cảm, kiểu người phụ nữ rất hiện đại

"Được thôi!" Thiên cũng chẳng sao cả, coi như vì cái thái độ đó của cô làm Thiên đỡ chịu đi

"Vậy thì để tôi ra chiêu trước vậy, nếu cô đỡ được thì đánh tiếp không thì thôi!" Thiên nói với một cách rất bình thường nhưng lại vang khắp nơi vì đối thủ lần này của cậu không ai trừ Thiên không biết cả. Đó là một nữ Kiếm Vương mạnh nhất ở đây, tên cô là Trương Tử Y, con gái của một vị tướng lão trong Lôi Long tộc, từ nhỏ đã tỏ rõ ra thiên phú với kiếm đạo không ai sánh kịp và nhanh chóng bỏ xa một ít người cùng trang lứa. Nói về các chức nghiệp khác ở đây cũng chia làm những phần giống nhau từ: Học đạo, Sĩ Sinh, Vương, Tôn, Thánh và Thần mỗi một bậc chia làm 3 bậc nhỏ hơn. Vì thế nên ở cái tuổi này đạt được Kiếm Vương thì có cũng đã nói rõ thiên phú mình to cỡ nào

Thiên cũng chẳng nhiều lời nữa chỉ thấy tay Thiên cầm tay nắm của kiếm, đưa lên hạ xuống một cm. Chẳng ai nhìn rõ động tác của cậu cả trừ Tử Y, cô có cảm giác nếu vậy này không phải sợi tóc mà là cái cổ của cô thì như nào bỗng nhận ra rằng kể cả khi cô nhìn thấy cũng chẳng thể nào tránh khỏi. Nhẹ nhàng cười bản thân một tiếng rồi bước xuống đài tuy nhiên cũng để lại một câu nói gây xôn xao hết cả dư luận

"Em là người thua cuộc và công nhận anh trở thành vị hôn phu của mình!" Tử Y nói xong rồi mặt cũng đỏ bừng đi xuống làm toàn bộ người nghe hoá đá, có người giờ mới nhớ tới vụ nàng từng nói nếu ai có thể đánh bại nàng mà người đó phải bằng năng hoặc lớn hơn một chút thì sẽ gả cho người đó. Ngay sau đó là hàng loạt tiếng gào khóc thét lên bởi mấy anh thanh niên đau lòng khi nghe được câu vừa rồi của nữ thần, ngay sau đó là hàng loạt ánh mắt ăn thịt quay về phía Thiên nhưng chỉ được đáp lại bằng hình ảnh Thiên nhắm mắt vào ngủ tiếp. Ngay lập tức mọi thẳng con trai thẳng trong sân đều coi Thiên là kẻ địch chung cần loại bỏ

Thiên vào Top 25 và nhân phẩm cậu bạo phát khiến bốc được số 25 được đi tiếp vào mà không cần phải đánh điều này càng làm sự tức tối trong bọn người kia tăng cao, tiến vào sân bây giờ là 13 người Thiên lại phải ngồi xem mới chán chứ ỉ, rồi ngày hôm nay cũng qua và Thiên bước về nhà chuẩn bị cho ngày mai

Ngay ngày hôm đấy những chủ đề về Thiên lại được xáo xáo lên một lần nữa và lần này sau vòng loại giữa thì thành tích của Thiên bá hản, đầu một lần thắng một còn lại toàn đối thủ chịu thua, hehe. Thiên dành kì lục lần đầu tiên trong giải đấu là không chiến mà thắng

Có vẻ rằng Thiên cũng chẳng lo lắm về cuộc thi vì cậu cũng chưa gặp đối thủ tốt bao giờ, cậu vẫn ngủ ngon tới sáng hôm sau đến lúc Hồng Vũ gọi dậy. Nếu chậm tí nữa chắc Thiên bị giữ ở cổng rồi, cái tội hôm qua chơi đêm cơ, ngủ muộn cơ

Lúc Thiên đến thì ai cũng nhìn cậu với vẻ mặt quái dị vì nhìn cậu trông khá buồn ngủ, lại còn đến hơi muộn nữa chứ, cái bọn con trai cảm thấy không được tôn trọng và hơi khó chịu còn ngược lại là bọn con gái vì Thiên dù muộn thì theo cách nào đấy lại có vẻ cuốn hút khác đó sao thì Thiên cũng mới 14,15 tuổi, chỉ có tâm hồn cậu chừng chặc chứ nhìn bên ngoài cậu vẫn như thiếu nai con ngơ ngác vậy nếu cậu không điều khiển cảm xúc

Mọi thí sinh vào chỗ ngồi chuẩn bị, khán giả cũng lặng dần để những trận đấu bắt đầu. 13 người chia làm 2 tổ chiến đấu mỗi bên 6 người và còn lại 1 người vào tiếp vòng trong và không thể là ai khác ngoài nam chính của chúng ta, trong sự ngỡ ngàng của mọi người Thiên đi tới chỗ ngồi rồi đánh một giấc, trận đầu vẫn diễn hành như thường, hành động của cậu cũng làm một số người chú ý nhưng vì chưa xác minh được danh tính cậu nên bọn họ cũng chẳng làm khó Thiên quá lắm và cũng vì quan hệ cậu và Hồng Vũ nữa nên họ càng không thể mạnh động được. Trận đấu tiếp theo Thiên cũng chẳng quan tâm cho lắm 6vs6 đây là một kiểu đấu đội tuy nhiên vì chưa hợp tác bao giờ nên nhìn cũng chẳng đã mắt cho lắm. Chỉ biết kết quả là đội 3 nam 3 nữ thắng và vào vòng trong, đội còn lại lại tiếp tục đấu tìm thứ tự xếp hạng

"Vây là cũng đã đến vòng đấu quan trọng thứ 2 chỉ sau trận chung kết, có tất cả 7 người và sẽ tiến hành hỗn chiến loại 3 người đến khi chỉ còn 4 người trong sân, nếu mọi người đã rõ quy tắc thì tôi tuyên bố trận đấu bắt đầu!" Lão già ban quản trị đứng lên xô ra một tràng rồi tuyên bố trận đấu bắt đầu trận đấu hỗn chiến

7 người tham gia gồm Long Thiên, Từ Y, Thành Sơn, Trương Thanh, Lôi Hoà và một đôi song sinh là Hoàng Ngừ Yên và Hoàng Ngừ Lan. Nghe tên Từ Y làm Thiên có đôi chút bất ngờ hỏi ra mới rõ là do cô nàng đã khiêu chiến một tên nam khác để vào Top 13 người rồi cũng vào tổ đội 1 và giành chiến thắng vào vòng này. Hai chị em sinh đôi nhìn cũng chẳng thua gì Từ Y cả, còn là song sinh nữa nên có lượng Fan khá là lớn. Ba thằng trẻ trâu kia thì Thiên cũng chẳng thèm quan tâm bởi cậu chỉ có hứng thú với phụ nữ thôi đàn ông à....Oe

Vào sân đầu thì có tất cả 3 nhóm, 3 gái 3 trai ngoài ra một mình Thiên solo gánh team. Đội trưởng đội con gái là Từ Y, nhìn có vẻ là 3 người này cũng quen biết nên cứ Từ Y lớn nhất làm đội trưởng, đội còn lại do tên Lôi Hoà làm đội trưởng, Thiên nghe được mùi âm mưu ở đây nhưng cậu cũng không lo cho lắm vì trước sức mạnh tuyệt đối thì tuyệt nhiên âm mưu gì cũng chả dùng được. Dù cho ở đây ít nhất thiên phú là 3 hệ thậm chí 5 hệ cũng có tuy nhiên là chẳng bằng Thiên được rồi, Kim Mộc Thuỷ Hoả Thổ, năng lượng ngũ hành tương sinh tương khắc thì chẳng nói làm gì. Phong Băng Lôi thì khác từ trái sang phải, Hắc Âm và Quang Minh luôn đối đầu nhau rồi còn các hệ khác thì tùy theo mức độ, bọn nào càng nhiều hệ thì càng bị chia tính nhỏ hơn trừ thẳng quái vật như Thiên vì có tác sau lưng nên nếu có tháp thì cũng vẫn nâng sao được

"Battle start!!!!!" Tiếng trọng tài vang lên cơ mà nghe như bò rống ấy điên thế không biết, sao lại cho cái thể loại này làm trọng tài bộ hết người rồi hà, chắc trong lòng ai trong đấu trường cũng nghĩ vậy còn Ban tổ chức hai mắt nhìn nhau rồi quyết định cho lão này nghỉ việc sau hôm này

"Ba người không ngại để chúng tôi đuổi con ruồi đằng sau chứ?" Bỗng ba tên kia quay lại và nói với đội nữ. Có một mùi ảo tưởng không hề nhẹ ở trong sân, Thiên vẫn bình tĩnh mỉm cười nhưng trong lòng đã đặt ra mức độ thương tổn cho cái bọn "trẻ trâu" này. Từ Y đang định nói lại thì bỗng một thân ảnh xuất hiện trước mặt cô, bộ quần áo màu không còn trắng như ban đầu mà giờ đây đã thành màu đen viền trắng, khuôn mặt không còn lạnh lùng như trước nữa mà lại treo rõ một nụ cười tự tin, nhịp tim mọi cô gái trong sân bỗng chốc tăng lên, mặt ửng đỏ nhìn thân ảnh tự tin đang đứng giữa sân đấu

"3 lượt, tấn công đi!" Thiên ngoắc tay về 3 tên hệ trước mặt với vẻ hài hước trong sự tức giận của chúng

"Mẹ kiếp giám coi thường chúng ta à? Lên hết cho nó một trận đi! Cho nó phải hồi hận và đẹp mặt nơi này luôn đi" Bọn chúng lao vào như 3 con trâu điên mà không biết phía trước có gì đang đợi chúng

"Gram Demolition" Thiên lăm bắm trong miệng nhỏ chẳng ai nghe thấy trừ 3 cô gái phía sau

*uỳnh*uỳnh*uỳnh* Tiếng đờ đờ của 3 thanh niên khiến cả khán đài há miệng

"Còn 2 lượt!" Thiên nhẹ nhàng nói với 3 thành đang nằm ôm đất

Như bị thẹn quá hoá giận 3 thanh niên quyết định không chơi cận chiến với Thiên nữa vì màn ảo kì vừa nãy, không dám khinh định nữa nên cả 3 đều lôi mấy chiêu viễn chiến ra dùng, nhìn cũng khá là ổn nhưng với Thiên vẫn chẳng thèm rời chỗ đứng, vào người cười trên sự ngu ngốc của người khác một số khác không dám nhìn, nói chung là biểu cảm mọi người khá là đặc sắc

"Lôi Vĩ!"*Phong Bạo"*Dao Đá"

Có vẻ bọn này khá tự tin nên vẫn chưa ra toàn lực thì phải, nhìn Thiên vẫn không tránh làm nụ cười trên mặt bọn này càng rộng rõ nhưng cũng chẳng được bao lâu thì cũng tắt hẳn. Thiên hiện ra chẳng bị gì như chưa từng bị tấn công vậy, thậm chí là chẳng có một hạt bụi trên người dù cho vụ nổ vừa nãy có làm nổ một vài cái hố to xung quanh

"Không thể nào?"

"WTF"

"Cái gì?"

"May quá!!!"

"Đẹp trai thật!!!"

Mỗi người một câu mỗi người một kiểu tuy nhiên ai cũng si ngốc nhìn Thiên người vẫn đang ngáp giữa khán đài

"Lần cuối!!!" Giọng Thiên như chuông cảnh tỉnh hết mọi người cũng như nói rõ mọi chuyện vừa xảy ra

"Liều!" 3 ba thanh niên đều điên cuồng bắt chấp hết mà dùng sát chiêu mạnh nhất của mình

Lần này thì hoành tráng hơn rồi trông mạnh hơn nhiều so với cái vừa nãy, cả 3 chiêu 3 hệ Băng Lôi Phong tổ hợp nên cũng có thể coi nó là một skill Ulti

Lần này Thiên vẫn đứng đó, chỉ lăm bắm một chiêu chiêu

"Gram Dispersion!"

Luồng sức mạnh lao đến Thiên khi gần cậu bỗng như bị bốc hơi hoà vào không khí vậy, việc này còn làm trợn mắt tất cả mọi người hơn vì như nãy còn có cả Thiên chủ tu luyện thể nên còn nói được, đằng này lại biến mất như chưa từng tồn tại thì còn làm bất ngờ mọi người hơn, nhất là chủ nhân của chiêu đó và mấy lão già ngồi trên thì biết rõ nó mạnh bao nhiêu, cho dù Long Tôn hay Vũ Tôn có gặp thì cũng phải chạy mà Thiên tỏ ra như không làm sao thể càng gây bí ẩn về chính cậu

"Ăn gian, rõ ràng là ăn gian, hần ta không phải Vương mà là Tôn"

Giọng nói vang lên bốn phía yêu cầu kiểm tra lại thực lực của Thiên, cậu cũng vui lòng thỏa mãn yêu cầu của bọn dờ hơi này

"Mang đá lên kiểm tra!" Giọng của trọng tài vang lên và chỉ tầm một lúc nữa sự thật sẽ được phơi bày

"Vô Vương 9 tinh/Long Vương 99 cấp" Dòng chữ làm mọi người cứng họng không thể tin được

"Vây là xong nha, đến lượt ta rồi!" Thiên vui vẻ nói xong rồi từ từ bước tới

"Đây là cơ hội cuối cho ta lấy lại danh dự, liều nốt thôi" 3 tên kia vẫn quyết định lao tới chỗ Thiên và ra tay với cậu trước

"Quá chậm!" Dù có hệ Phong và Lôi trong đội nhưng như vậy vẫn chậm chạp trong mắt cậu. Thiên bắt ngơ lao nhanh tới trước tên đi đầu dùng chân đá vào bụng hần rồi chuyển tên đang buff giáp Băng cho mình ở đằng sau

"Hỏa quyền" Thiên dùng đòn cận chiến hệ Hoà thường dùng để thí tên tên này, chỉ thấy giữa lớp Băng là một lỗ khét xuyên qua và rồi hần ta cũng bay ra khỏi sân đấu. Xứ xong thằng này Thiên bật lên dùng Phong Lôi song hệ bay ngay ra sau đầu tên cuối rồi cũng dùng đầu gối xừ đẹp nốt tên này làm hần ngã xuống đất, mà Thiên cũng chẳng quan tâm, mấy thằng có Phong hệ phải sẵn sàng chuẩn bị tinh thần để bị đập xuống, đó là cách nghĩ của cậu

"....." Cả đầu trường im lặng nhìn 3 tên nằm dưới đất chắc cũng gãy xương nên trông chúng cũng khá là đau đớn

Chỉ một lúc sau thì cả đấu trường bùng nổ lên chẳng ai nghĩ rằng Thiên chỉ cần chưa đến 10 giây để hạ 3 tên đó, chắc gãy sát bọn chúng còn nhanh hơn nhỉ? Ai cũng nghĩ vậy trong lòng. Nữ thì sùng Nam thì khùng, nhìn cảnh này làm bọn họ sả mạt hạn hần lòi, chẳng còn ai nghĩ ngờ về cái thực lực khủng bố bí ẩn của Thiên nữa. Một số cũng bắt đầu nghĩ cách để tiếp cận Thiên, một loại khác thì tìm cách tránh tên này ra càng xa càng tốt

Thiên nhanh chóng quay lại cười với 3 cô nàng về mặt ngu người sau lưng cậu

"Còn 4 chúng ta đấu thôi nhỉ?" Thiên hỏi với một cách vui vẻ vì cậu sắp thoát khỏi cái cảnh chiến đấu này rồi, tuy cậu cuồng tập luyện nhưng cậu lại không cuồng chiến đấu cho lắm

Cả ba người đều nhìn Thiên với ánh mắt buồn cười

"Thôi chẳng cần đấu đằng nào cũng chả thắng được thì đánh làm gì!"

"Úm ừm!" Từ Y nói còn hai cô nàng bên cạnh gật đầu phụ họa theo cùng với sau đó là vẻ mặt sùng bái từ cả 3

"Quyết định rồi, anh sẽ vừa là chồng vừa phải dạy cho em!" Thiên cùng mọi người lại shock trước câu nói bá đạo cướp ép con trai nhà lành của cô nàng, nghe như là ế cần tuyển chồng gấp ấy

Thiên vẫn bất ngờ thì lại nghe hai cô gái bên cạnh nói tiếp

"Em cũng muốn bá anh làm sư phụ nữa!"

"Em...em nữa à!"

Ngữ Lan cùng Ngữ Yên cũng nhanh miệng yêu cầu trước khi Thiên kịp nói chuyện

"À ờ....." Do quá shock và quá bất ngờ nên Thiên cũng đồng ý

"Chúng tôi bỏ cuộc!"X3 cả 3 cô gái cùng lúc nói ra với lão trọng tài làm mọi người lại bắt ngờ Part 2

Cuối cùng thì Thiên số 1, Tử Y số 2, Ngữ Lan số 3, Ngữ Yên số 4, còn 5,6,7,8,9,10.....(nv phụ không nên quan tâm lắm gì)

Cả 4 người cùng về nơi ở của Thiên, cả 3 nàng đều theo như thể sợ Thiên chạy mất vậy. Đến nhà thì cả 7 nữ cũng đối mặt với nhau Thiên chạy ra khỏi phòng để tránh ăn đạn lạc, tuy nhiên đúng là không thể nào hiểu được sinh vật mang tên phụ nữ được, chỉ một lúc cả chúng nữ đều thành một đoàn vui vẻ như chị em thật lúc này tìm được vậy, Thiên cũng cảm thấy cái số mình nó may chứ không cháy hậu cung ăc như những thằng nam chính trong truyện khác hoặc do Harem ở đây cũng không phải ít nên cũng dễ dàng tiếp nhận hơn

Thiên hoàn thành nốt những thủ tục cũng như công việc trong vài ngày tiếp theo, cậu cũng bảo Hồng Vũ đi chơi với những người khác trong lúc cậu đi luyện tập, tuy rằng rất muốn nhưng biết mình chưa đủ mạnh nên nàng cũng chỉ đành chấp nhận ở nhà vì Thiên nói nơi cậu đi khá là nguy hiểm. 3 cô nàng kia cũng về nhà thông báo cho gia đình về việc bỏ nhà theo giai của mình, đùa thôi thật ra là việc luyện tập chỗ của Thiên để tăng sức mạnh hơn đã được mấy đứa con gái hợp với nhau hết cả rồi

Giải nhất của Thiên là một lượt vào Long Huyết Đầm tăng thiên phú, 1 lọ Long Thần huyết tăng cường thể chất và thần hồn, còn vài thứ nữa nhưng vì không có tác dụng lắm với Thiên cho lắm nên không liệt kê

Thiên cũng mất 1 tuần để tiêu hoá lọ Long huyết đó và tiếp tục đi tới chỗ Long Huyết Đầm để tăng thiên phú

"Chắc phải mất khá lâu đấy, mọi người cùng đi chơi đi, không cần ở nhà đợi anh đâu!" Thiên quay lại nói với chúng nữ rồi bước lên xe tiến về chỗ Thánh Địa Rồng

Thiên một phần tham gia giải đấu cũng vì để xem thử cái chỗ được đồn đại thiêng liêng nhất Dragon World là như thế nào

Khi đến nơi thì đúng là Thánh Địa Rồng thật khắp nơi dát vàng, kim loại quý, đá quý, mấy cái này thì đúng là không loài nào nhiều bằng rồng được. Nơi nào cũng có lính gác gần như mỗi người lính đều vào tầm mắt của nhau vậy nên nếu có ý định vào ăn trộm thì phải cân thận hoặc cùng lúc khử tất cả mọi người một lúc

"Cố một cái công để chuyển cậu tới nơi chiếc đầm và khi hết giờ thì cậu sẽ tự động bị chuyển ra, có lên chúc mừng may mắn!" Ông lão giữ cửa nhắc Thiên chi tiết cận kề mọi thứ trước khi cậu chuẩn bị đi vào

"Cảm ơn ông!" Thiên vẫn lễ phép cúi đầu và nhìn trông lão cũng nhiệt tình và lịch sự chứ chẳng như những lão già khác nhìn là ghét rồi

Nháy mắt một cái Thiên đã đến một nơi khác mà cậu cũng chẳng biết là đâu nữa, có lẽ sức mạnh chưa đủ nên không xác định được phương vị. Trước mặt cậu giờ chính xác là một cái hồ, một cái hồ toàn Long huyết cùng mùi của vỏ sò thảo được trong hồ

Tranh thủ nhìn kì rồi Thiên cũng đi dần xuống dưới hồ, Thiên cảm thấy nóng, rất nóng như thể cậu bị ném vào lò lửa vậy, có cảm giác cháy từng tắc thịt một vậy, tuy nhiên Thiên cũng cảm thấy cơ thể, sức mạnh, linh hồn mình được tắm bổ mạnh hơn từng chút một, tưởng chừng như đang trong quá trình lột xác cả. Cả người Thiên được bao trong Long huyết chúng dần thành hình một quả trứng bao phủ Thiên trong đó

(Xuyên rồi Xuyên rồi Xuyên rồi ae ời! Em nhắc luôn là em không có thói quen ngược main khác nha!)

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Xuyên qua rồi.....CLGT?

(1 tháng sau)

Giữa Long Huyết Đầm giờ đây là một quả huyết đàn (trứng máu) trông khá là yêu dị vì khi nhìn có cảm giác như nó đang hút những tia máu xung quanh để thấm vào trong quả trứng ấy. Bỗng quả trứng dừng đi chuyển ngay giữa cái đầm, cả quả trứng rung mạnh rồi nứt dần từ trên xuống, vỏ trứng chìm xuống để lại một thân hình trắng trẻo mịn màng như da em bé vậy, nhìn chẳng khác gì 1 thẳng shota trong những câu truyện Hen...Nhìn dáng người thì chuẩn mỗi tội cao như học sinh tiểu học vậy tuy nhiên đôi mắt lại nói rõ sự trưởng thành trong cơ thể bé nhỏ đó, vẫn khuôn mặt quen thuộc nhưng bớt đi sự trưởng thành và nhiều hơn vài phần non nớt. Đó chính là nam chính trong câu truyện này Long Thiên, cậu mất gần tháng trời để có thể tăng thiên phú lên hết cường tính trừ Hoá hệ là đủ năng lượng lên thập tính trong truyền thuyết, năng lượng để Thiên tăng thiên phú Hoá hệ mất gần 1/4 số năng lượng trong hồ nên những hệ còn lại cậu chẳng thể nào đủ năng lượng cho việc tăng thiên phú nữa, mới cả cũng phải để dành lại chứ lấy hết thì chắc sẽ có thêm một cái mất tính nữa, tuy nhiên nếu làm vậy sẽ khiến cậu bị nghi ngờ và cũng khó để giải thích việc làm sao cậu có thể hấp thụ nhiều vậy, chắc này lão già đó không để ý đến nên tốt nhất là không nên gây náo quá khi chưa đủ thực lực

Thiên ngồi nhìn bảng thông tin trong khi chờ được truyền tống ra ngoài

BẢNG THÔNG TIN

Tên: Long Thiên (Tình trạng: tiến hoá X10)

Tuổi: 15

Tu vị: Vũ Tôn 9 tinh/ Long Tôn 119 cấp

Thiên phú: 1. Tư chất Vương

2. Vô tận mị lực

3. Thôn phệ + Tước đoạt

4. Ăn

5. Ăn

Huyết mạch: Long Thần huyết mạch/ Đế Thần huyết mạch

Thể chất: Long Đế Thần thể

Túi đồ: Vẻ xuyên ngẫu nhiên, Trái ác quỷ Lửa Nham, Ma hạch, Quần áo,.....(11 triệu điểm/100 triệu VNĐ)

Vũ khí: Vô Định Hình khí, Vô Định Hình sáo trang. Trang phục của Thần

Công pháp: Thần Quyết (tăng 3 đỉnh), Thần cấp Song Tu Âm Dương Quyết

Vũ kĩ: Thần cấp Hoá hệ, Hệ Mộc đỉnh cấp, Hệ Thổ đỉnh cấp, Hệ Thủy đỉnh cấp, Hệ Kim đỉnh cấp, Hệ Băng đỉnh cấp, Hệ Phong đỉnh cấp, Hệ Lôi đỉnh cấp, Hệ Quang Minh đỉnh cấp, Hệ Hắc Ám đỉnh cấp, Hệ Độc cao cấp, Huyết Hệ cao cấp

Sủng vật: Thập Vĩ Hồ (Mị Nhì), Phượng Hoàng Lửa (Áp)

"Tốt hơn rồi! Về hỏi nốt Linh mấy cái mới mới được" Nói xong rồi Thiên cũng bị chuyển ra ngoài

Tất cả mọi ngờ đều bắt ngờ vì về ngoài của Thiên, trông Thiên giờ khá là cute trong mắt lũ con gái, Thiên phải trốn mãi mới thoát khỏi cái nơi vừa sung sướng vừa ngọt thờ đó, Thiên vừa đi về nhà là bật ngay hệ thống gọi Linh về, chỉ khoảng vài tiếng sau là tất cả mọi người đều có mặt nơi này và ngay lập tức ai ai cũng bị bất ngờ trước về ngoài của Thiên, một cuộc điều tra diễn ra trên giường vì cả tháng trời mới gặp lại nên ai cũng điên cuồng cả, tối đó Thiên cũng quyết định thu nốt 3 cô nàng Tử Y, Ngữ Lan, Ngữ Yên kia vì tội không biết trốn mà chắc do ba người có ý không trốn để bị Thiên ăn, còn Thiên cũng chẳng sao cả người ta mời thật lòng thì mình cứ triển thôi

Cả đêm song tu khiến Thiên đột phá tăng 3 của công pháp Song Tu còn chúng nữ do năng lượng khổng lồ của Thiên nên cũng nhao nhao đột phá. Sáng hôm sau tỉnh dậy đã là giữa trưa vì ai cũng chẳng thể nào dậy sớm được bởi

cuộc chiến tới qua, vậy là Thiên lại phải dậy trước nấu ăn cho tất cả mọi người

"Giới thiệu lại những cái mới cho anh trong bảng thông tin đi Linh!" Sau khi ăn no thì Thiên cũng vào việc chính

"Sau khi đi qua vị diện khác như tiểu thuyết, Anime, manga hay bất kì cái gì khác miễn anh còn sống và hoàn thành mọi thử thách thì sẽ lên được cấp tiếp theo, mấy cái thiên phú đều được nâng lên cao hơn nhờ có sự giúp sức của hệ thống. Huyền Hệ lấy được từ việc hấp thụ quá nhiều máu mà thành nó khá giống thiên phú 3 nhưng không có khả năng như thôn phệ hay cướp đoạt mà chỉ đơn giản là dựa vào máu mà chất lọc ra thiên phú hay dị năng hay bất kì năng lực nào khác, Hoà Hệ lên max tính làm anh học được thêm những chiêu thức cực mạnh trên diện rộng nó giúp anh có thể tối ưu hoá hệ Hoà khí sử dụng, giúp anh tự tạo những skill mới trên trí tưởng tượng của mình, cũng có thể giảm lượng Hoà nguyên tố khi dùng những chiêu mạnh VD như khi chơi những trò chơi thì có những món đồ giúp giảm lượng Mana khi sử dụng và cái này cũng thế giống như làm ít mà công to ấy, còn có một cái thiên phú của anh biến hoá lên cao hơn do việc anh lột xác trọng sinh ấy." Linh ngồi kể một lúc rồi cũng quay vào đi ngủ tiếp hồi sức

"Vậy là cần sang thế giới khác à? Vui rồi, chuẩn bị thôi!" Thiên cũng bắt đầu chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng để đi qua, vì là lần đầu nên cũng hơi hồi hộp một chút

Sáng hôm sau Thiên lại gọi mọi người dậy do về những việc sau khi Thiên đi, mọi việc đánh nhờ vào Hồng Vũ giải quyết rồi. Vì bây giờ đã có thêm 3 người nữa nên Hồng Vũ cũng chẳng buồn nhìn lần đầu Thiên đi, mọi người đều có thể nói chuyện 1 năm một lần nhờ vào việc Linh sẽ gửi sóng xuyên vị diện để kết nối tuy nhiên việc này cần thời gian lâu và cũng chỉ được khoảng một lúc chứ cũng chẳng được lâu, tuy vậy nhưng những cô gái cũng an tâm hơn là việc chẳng thể liên lạc với Thiên như vài lần trước. Thiên cũng để lại vài món đồ sáo trang, vũ khí và Đan dược cho chúng nữ với điều kiện nếu thấy mạnh hơn vào lần gặp tiếp theo thì có thể sẽ dẫn theo người đó đi cùng mình, điều đó gây động lực rất lớn với chúng nữ về việc tu luyện sau này

"Trước khi đi thì lại quay một phát cho lấy may nhì? Có mấy lượt quay đây Linh?" Thiên có chút nhớ việc quay như này vì lâu rồi cậu cũng chưa quay lần nào cả do tu luyện quên hết cả

"Có 3 lượt tất cả ạ!" Linh cũng trả lời nhanh gọn

"Như thường thôi quay 2 lượt để một lượt lấy may!" Thiên cười nhẹ nói ra

"Quay 2 lần nhận được Vòng không gian độc lập*1 và Vé soát ngời*2"

"Con lộn gọi tình?" Thiên ngu người quay ra chờ Linh giải đáp

"Cái không gian là một vùng độc lập để người ở coi như giữ nó là một căn nhà trao đổi giữa các vị diện và gian Harem của anh có thể ở đây, anh có thể làm mọi điều mình thích trong đây vì trong đây anh là người mạnh nhất không ai có thể vào khi không được cho phép. Cái vé soát ngời là để dùng cùng vé xuyên qua thế giới khác anh sẽ thay main chính luôn trong câu chuyện và tiếp tục đi theo mạch chuyện đó"

"Ồ hui rồi, chuẩn bị đi thôi!" Thiên hào hứng nói ra

"Mở cửa không gian!"

Trước mặt Thiên là một cái cửa không gian có phong cách cổ xưa nhìn khá là huyền ảo, trong đó là màu nâu xám đen cùng những màu khác pha trộn vào với nhau nhìn khá là nguy hiểm, chẳng thể biết được mình sẽ đi đâu vì chẳng thể nhìn được đằng sau cánh cửa là gì, cần tự mình đi qua thôi. Thiên hít sâu rồi cũng bước qua cánh cổng

"Dùng Vé xuyên ngẫu nhiên và Vé soát ngời!"

Ở nơi này Thiên chẳng cảm nhận được thời gian không gian nữa, cậu như nửa tỉnh nửa mê vậy cho đến khi bị một tiếng nói làm tỉnh dậy

"Hấp thụ Thời Không Hệ sơ cấp!"

"Do sức mạnh quá lớn nên nghiền năng lượng hệ thống sẽ tạm thời đóng để tiêu hoá năng lượng"

"Đóng trong vòng 10 phút nữa xin kí chủ chuẩn bị lạc trôi trong vũ trụ này!"

"Lại cái cửa của nọ gì đây Linh?" Thiên mê man hỏi bằng giọng chưa tỉnh ngủ

"Do anh vừa hấp thụ một hệ siêu trâu bò nên làm hệ thống quá tải và cần tạm dừng để chuyển hoá hết số năng lượng đó, cả em cũng sẽ bị ngù theo nên có lẽ anh xảy ra chuyện gì em cũng không chắc được, cần thận nha Thiên vì hệ thống dừng nên anh cũng không thể làm gì được ngoài việc đợi thôi, khi nào tỉnh lại em sẽ gọi cho anh, tạm biệt!" Linh nói xong rồi cũng im lặng để lại Thiên một mình giữa nơi vô vắn này

"Bị hỗn loạn khi hấp thụ Thời Không Hệ nên cơ thể bị phá hủy, chuyển sang dạng chuyển linh hồn...3....2....1....Chuyển đến!" Thiên bỗng thấy cơ thể nhẹ hơn, nghe như là có vẻ cậu đã bị mất thân thể thì phải, giờ thì Thiên đang ở trạng thái linh hồn, cậu cũng chẳng lo mấy vì khi nào hệ thống tỉnh thì cơ thể cậu sẽ đồng bộ lần nữa như lúc ban đầu

"Mình đang ở đâu thế này?" Thiên bỗng nhận ra sự khác thường của bản thân

"Há? WTF? Đây là.....trong bụng mẹ? Ồi دم hệ thống cho tao vào đây làm gì? Giống cái lúc ở vách đá nữa, bộ người có ý kiến với ta há?" Thiên vừa chửi hệ thống trong lúc cảm xúc dâng trào, kiếp trước hẳn chính là một kẻ mồ côi, thất bại trong mọi thứ, hẳn sợ rằng một lần nữa sẽ bị dìm xứ như vậy, tuy nhiên câu cũng rất chờ mong để được nhìn mặt mẹ ở thế giới này của mình. Những lúc chán thì lôi Thần Quyết ra luyện, có vẻ bố nên cậu học được khá nhanh, nó có vẻ sắp lên tầng 4 rồi

(Vài tháng sau)

"Ra rồi ra rồi cổ lên!" Tiếng của một bác gái vang lên trong căn phòng nhỏ bé

"Là con trai, con trai đấy!" Một lúc sau thì căn phòng cũng im ắng lại để lại trên chiếc giường bé là hình ảnh một người mẹ đang ôm một đứa trẻ sơ sinh vào lòng. Đây chính là Thiên khi vừa được sinh ra tại thế giới lần này

"Không biết nơi này là nơi nào nhì? Mà cầu nguyện cho thằng nào bị mình soát ngời, mong nó sang nơi khác bình an!" Thiên vừa nhắm mắt vừa ngẫm nghĩ trong lòng

(5 năm sau)

"Mẫu thân, người không khỏe thì nằm nghỉ đi!" Thiên giờ đã lớn hơn nói với người phụ nữ trước mặt mình, người tuy không đẹp đến nghiêng nước nghiêng thành nhưng cũng xếp vào loại khuôn mặt thanh tú trẻ trung tuy vậy nhưng khuôn mặt lại tiêu tụy hẳn ra vì lao động cực nhọc

Trong 5 năm này thì Thiên cũng tìm ra nơi mà cậu bị chuyển tới và khi đó cậu nhớ tới cái quảng cáo của câu truyện này

"Nơi đây không có ma pháp, không có đấu khí, cũng không có võ thuật, chỉ có duy nhất thứ gọi là Vũ Hồn. Trên mảnh đất Đầu La Đại Lục, Đường Môn sau vạn năm huy hoàng đã bắt đầu bước vào con đường suy thoái. Một kíp anh tài mới xuất hiện, liệu thế hệ Sư Lai Khắc Thất Quái mới này có chấn hưng được Đường Môn hay không? Bản anh hùng ca về Đường Môn khi xưa có thể tái hiện một lần nữa hay không?"

Bản thân có Bách vạn niên hồn thân, tay cầm thần cung Nhật Nguyệt Trích Tinh của Tử Linh Thánh Pháp Thần, khi hần xuất hiện liền tiếp thêm một luồng sinh khí mới cho Đường Môn đã suy yếu. Tất cả bí ẩn dần dần hé mở....."

Nghe thôi là đã hiểu rõ về cái thế giới này rồi, đây chính là Đầu La Đại Lục, một cuốn truyện mà cậu từng đọc đi đọc lại có khi đến vài lần rồi ấy chứ

"Vậy mình soát ngời Hoắc Vũ Hạo à? Thanh niên kia chẳng biết giờ ra sao nhì, mà kẻ nó đi lo mình trước đã, không có hệ thống thì bị phong ấn đến 99% sức mạnh à?" Thiên vừa ngồi làm bầm một mình trông như mấy lão già làm cảm vậy

"DCMN bị thế này thì còn ần uống đánh đấm méo gì nữa cơ chứ tuy rằng vừa sinh đã có thực lực của hồn sư nhưng sao lại chẳng có lực thể này mà còn cái hệ thống VCL này nữa bộ nó định ngu tới khi mình chết há? " Thiên âm thầm chửi hệ thống trong khi ngồi ngẩn ra

"Vũ Hạo.... Vũ Hạo con sao thế, không khỏe ở chỗ nào à?" Một giọng phụ nữ vang lên thanh âm dịu dàng hiền từ đúng chất của một bậc hiền thê lương mẫu thời xa xưa

"Dạ không sao đâu Mẫu thân tỷ tỷ, không sao thật mà!" Thiên chột dạ nói

Tuy không chắc chắn nhưng Hoắc Tình Vân cũng đánh tin lời thằng nhỏ nói vì ở quanh nó có một thứ gì đó làm ai cũng có thể tin tưởng được cả (chém đây có ai biết tên mẹ thằng vũ hạo commen để em còn sửa)

"Thằng nhóc này có gì là phải kể ra nghe chưa?" Tình Như cũng dành quay ra làm việc tiếp vì thực sự công việc vẫn còn rất nhiều đang chờ có

"Đừng lo rồi chúng ta sẽ ở mãi với nhau thôi ệ hứa đấy Mẫu thân tỷ tỷ!" Thiên ngồi đó và nói lên những điều mà cậu đã ầy ù từ lâu, chắc chắn sẽ không để Tình Như rơi vào tay cái thằng già mất dạy kia được(Bạch Hổ công tước), trong truyện này thì đây cũng là một trong những nhân vật Thiên không thích lắm

Nghe Thiên nói như vậy làm Tinh Vân không biết nên khóc hay nên cười, từ nhỏ thông minh hơn bạn cùng lứa, học nhanh và giỏi hơn chúng bạn cùng lứa chỉ mỗi tội nó toàn gọi nằng là mẫu thân tỷ tỷ chẳng biết học ở đâu nữa, chỉ thấy hỏi thì nó bảo gọi thế cho trẻ ra thế là nằng đành mặc nó thích làm gì thì làm

"Ừ vậy "đệ đệ" ở nhà ngoan nha!" Tinh Vân cũng hùa theo trò này của Vũ Hạo (Thiên), vì thấy cơ thể gầy yếu mà nằng tự dưng lòng phải kiếm thêm tiền để con mình được sống bớt khổ hơn

Trong 5 năm tiếp theo, do không có hệ thống cạnh mình nên Thiên cũng chẳng tiến bộ được nhiều lắm, do là xuyên qua nên cơ thể cũng chẳng yếu ớt như trong truyện tuy nhiên chính xác thì cái thân thể này quá yếu nhược, nên dù được thay đổi nhưng khi kiểm tra tư chất vẫn vậy và Thiên cũng phải trải qua cuộc sống khi bé giống với trong nguyên tác, nhìn Tinh Vân mỗi ngày một xác xơ trong khi mình chẳng thể giúp gì thêm, cậu hận bản thân, hận chẳng thể giải phóng hết sức mạnh để giúp cho nằng, ngoài ra Thiên cũng ghét nơi này ghét từ lúc đọc truyện đến bây giờ trải qua thì cậu còn ghét bỏ nơi này hơn nữa

Thiên quyết tâm phải bảo vệ người phụ nữ này bằng bất cứ giá nào đồng thời cũng cảm thán cuộc đời làm việc bất công, một người con gái tốt như vậy mà cuộc sống sao mà đáng thương...haiz nói nhiều chi làm Thiên căm ghét nơi này nên câu chuyện cũng chẳng nghỉ nữa

Hôm nay là ngày tròn 10 năm Thiên đến nơi này và có lẽ câu truyện cũng bắt đầu từ hôm nay, Thiên ngồi gần bên Tinh Vân nhìn con người đã vì cậu suốt 10 năm qua dành cho cậu tình thương gia đình mà cậu chưa bao giờ được biết đến cũng như là cảm nhận được khi còn là một đứa nhỏ côi ngày trước, Tinh Vân giờ đây đã trở thành một phần không thể thiếu đối với Thiên, dù cho bất kì ai có muốn cướp nằng đi cũng không được tình yêu, tình thân, tình bạn mà Thiên dành cho cô đều trên mức cao nhất rồi

Nhìn con người trước mắt Thiên bỗng có cảm xúc muốn được phát tiết ra hết ra ngoài, nhìn con người sắp ra đi theo cốt truyện Thiên bỗng muốn nhìn nụ cười của Tinh Vân một lần nữa vì chưa biết được lần gặp mặt tiếp theo sẽ là bao lâu sau nữa

"Tỷ biết không? Thật ra ta cũng chẳng phải con tỷ đâu, ta là một kẻ du hành xuyên thời không vì gặp sự cố nên mới bị sinh ở đây thôi! Chắc tỷ cũng bất ngờ lắm nhỉ? Xin lỗi vì đã giấu suốt thời gian qua." Thiên ôm lấy Tinh Vân rồi kể hết tất cả mọi thứ cho nằng biết, rồi cũng sắp đến lúc chia cách rồi, Thiên ngồi dậy và nhìn lại Tinh Vân lần nữa

"Ta cũng biết từ lâu rồi nhưng không ngờ mọi chuyện lại như vậy! Bộ người tưởng có ai như tên nhà người há? Suốt ngày ngồi làm bầm một mình, học thì như quái vật ý đến nỗi bọn thiên tài cũng chẳng dám xưng mình là thiên tài nữa! Ta biết lâu rồi chỉ chờ cái tên ngốc nhà người nói ra thôi!" Tinh Vân cũng nhẹ nhàng nói ra tất cả mọi chuyện, đối với nằng thì Thiên cũng thay đổi qua từng ngày thay dần cho cái bóng hình cũ trong lòng nằng, vì biết sắp phải xa nhau nên nằng cũng chẳng thêm giữ trong lòng nữa, ôm lấy Thiên và có nói những câu cuối cùng

"Mong lần sau gặp lại hai chúng ta sẽ trong hoàn cảnh khác, dù chỉ là tình nhân thì em cũng muốn bên chàng mãi mãi, xin lỗi!" Tinh Vân nói xong ôm lấy Thiên, nằng vui vì cuối đời này vẫn có Thiên bên cạnh mình, còn Thiên thì vừa ôm lấy người con gái yếu đuối trong ngực vừa nhẹ nhàng nói bên tai nằng

"Ta chưa từng hứa với ai một điều gì vì ta sợ chẳng thể làm được điều đó nhưng ta từng hứa không ai có thể chia cắt chúng ta và ta sẽ bảo vệ nằng suốt đời, đây là lời hứa của ta với nằng, hãy coi như đây là một giấc ngủ và ta hứa hai chúng ta sẽ gặp lại sớm thôi, chẳng ai có thể bắt nằng rời khỏi ta cả, không một ai rời chúng ta sẽ gặp lại một lần nữa và khi ấy ta sẽ trở thành tất cả đối với nằng và nằng cũng sẽ trở thành tất cả đối với ta, hứa chứ?" Nói rồi Thiên cũng giọng ụt ra trước mặt người với Tinh Vân

"Vâng, em cũng sẽ hứa khi đó em sẽ trở thành bất kì thứ gì chàng muốn!" Tinh Vân ôm Thiên vào lòng rồi cũng nhắm mắt lại chờ đợi khoảnh khắc đó đến, do làm quá nhiều bất kể thời tiết với bởi vì không phải vô gia nên thể chất yếu ớt dễ mắc bệnh trong người nên dù mới 28 tuổi nhưng nằng cũng chẳng thể sống bên cạnh Thiên dù nằng rất muốn

Thiên ôm Tinh Vân vào lòng thầm nghĩ cách cứu lấy nằng khi hệ thống tỉnh lại, Thiên ngồi một mình vì Tinh Vân đã ra đi cậu cũng chẳng buồn làm vì biết chắc rằng vẫn có thể gặp lại nằng một lần nữa tuy nhiên thì điều này cũng làm Thiên không hài lòng lắm với thực lực bây giờ, nếu không có hệ thống thì cậu cũng chẳng thể giúp người cậu muốn giúp được, Thiên muốn mạnh hơn nữa dù bất kể ra sao cậu muốn sau này dù có gặp cảnh này thì cậu vẫn có khả năng bảo vệ những người con gái quan trọng trong cuộc đời của cậu

Thiên định ra cửa hít gió thì bỗng vang lên âm thanh quen thuộc bên tai

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Hệ thống tỉnh lại

"Hệ thống hấp thụ xong, quá trình tái khởi động bắt đầu cập nhật dữ liệu truyền vào kí chủ. Thiên phú cập nhật, huyết mạch cập nhật, thể chất cập nhật, tên tuổi cập nhật,....." Giọng nói quen thuộc mà Thiên chờ suốt 10 năm nay đã trở lại

"Muộn quá đấy Linh" vừa dứt lời thì một thân ảnh hiện ra, dáng người chuẩn, khuôn mặt xinh đẹp, khuôn mặt Thiên vẫn thường nhớ tới trong 10 năm qua nay lại hiện ra trước mặt cậu trong lúc tâm trạng Thiên chán nản nhất

"Chú nhân em trở lại rồi!!!" Linh vui vẻ nhào vào trong lòng của Thiên, hai người ôm nhau một lúc rồi cũng tách ra để xử lí những vấn đề Thiên đặt ra

"Em có cách nào để Tinh Vân sống lại không?" Thiên hỏi Linh với ánh mắt mong chờ

"Đương nhiên là có rồi a! Anh chỉ cần tìm hồn cô ấy trong vòng một ngày rồi đưa vào trong Không gian độc lập của anh, nơi ấy anh là chúa tể là thần thánh anh muốn hồi sinh cô ấy như nào chẳng được, tuy nhiên là chỉ có thể ở trong đây còn nếu muốn ra khỏi thì anh phải có đủ sức chống lại những pháp tắc thế giới nơi anh thả cô ấy ra cơ, nếu không thì chỉ có thể ở đấy mãi thôi!"

"Cũng được, tìm hồn của Tinh Vân đi!" Thiên gấp gấp nói

"Vâng" Linh quay ra và bắt đầu tìm 4 phía xung quanh

"Xác nhận gửi một linh hồn vào Không gian độc lập"

"Xác nhận!" Thiên ngay lập tức đồng ý

"Mất một năm để cái tại thân thể, quá trình cái tạo bắt đầu dung hợp"

"Quá trình cập nhật dữ liệu vào cơ thể mới bắt đầu xin kí chủ chuẩn bị một chỗ ngủ trong vòng 1 năm!"

"Sao lại phải ngủ hà Linh?" Thiên nghe vậy ngu ngơ hỏi lại

"Do cơ thể này không phải cơ thể của anh, lúc đi qua cửa thì do lỗi và hấp thụ Thời Không hệ nên cơ thể anh bị phân hủy rồi nên hệ thống căn cứ cơ thể này nạp lại dữ liệu cho anh thôi! Hệ thống đã khắc phục lỗi và gửi đến bù cho anh rồi, em cất kỹ cho anh trong túi đến lúc anh tỉnh thì sẽ bỏ ra sử dụng, anh cũng đã có Thời Không hệ do hệ thống hấp thụ nên sẽ không có lần sau đâu!"

"Vậy thì bắt đầu sau một năm nữa đi!" Nói rồi Thiên cũng kiểm một cái hộp đào xuống đất chôn xuống, nháy vào rồi dùng Thổ hệ lấp đi chờ 1 năm sau Thiên tỉnh lại là câu truyện do cậu điều khiển sẽ bắt đầu

"Mà em bật auto luyện Thần Quyết nha Linh đừng quên đấy!" Nói rồi Thiên cũng chìm vào giấc ngủ sâu

(1 năm sau)

Oánh bỗng giữa một khu đất trống có một tiếng nổ to, để lại trong hố là một thân ảnh nhỏ bé, tuy nhiên khí tức quanh hần lại có đủ thực lực chấn nhiếp tất cả mọi sinh vật quanh nơi này

"Oáp....Thủy Long xoay!" Bỗng nhiên mọi khí tức từ từ thu lại đến mức kể cả quan sát thế nào thì cũng chỉ là một người tuy nhiên sau khi thiếu niên làm bầm thì một việc kì lạ hiện ra. Một con rồng nước chẳng biết từ đâu xuất hiện bao quanh người cậu rồi chỉ một lát sau một thiếu niên khóa thân hiện ra, tuy vẫn chưa cao lắm nhưng cơ thể cân đối gây cảm giác dễ nhìn đối với người khác, một đầu tóc đen dài xoà lung tung nhìn phiêu giạt, lảng lờ không hợp với tuổi cho lắm, đó là Long Thiên người vừa tỉnh dậy sau một năm hơn mẽ trong lòng đất, trải qua lần cái tạo này thì các dữ liệu trước kia của cậu đã được cập nhật hết trở lại làm cả người thay đổi hẳn ra, chẳng còn gầy yếu như trước nữa mà cơ thể cũng trở nên mạnh mẽ hơn bao giờ hết

"Phong dao!" Gió quanh Thiên nổi lên và mái tóc cậu bị cắt ngắn hơn, nhìn giờ thì trông thuận mắt hơn rồi, Thiên không thích cái kiểu tóc dài lắm vì trông nó cứ kiểu ái ái như nào ý, nó chỉ hợp với thời xưa thôi vì ngày nay có muốn vẫn kiểu tóc đẹp hơn rồi, cần gì bộ tóc vừa dài vừa không thoải mái ấy, với cả với khuôn mặt hiện giờ của Thiên thì nếu không cắt sẽ gây nhiều hiểu lầm mất, đơn giản là vì Thiên soái quá mà sau vài lần bị hệ thống cái tạo thì về ngoài của Thiên cũng đủ để liệt kê vào danh sách những nam thần trong đồng soái cả rồi

"Bảng thông tin!" Thiên gọi ra cái bảng để kiểm tra xem có cái nào mới không trong khi đang mặc lại trang bị

BẢNG THÔNG TIN

Tên: Long Vũ Thiên (mới) (Tình trạng: tiến hoá X10)

Tuổi: 11 (mới)

Tu vị: Vũ Tôn 9 tinh/ Long Tôn 119 cấp(khoá)

Thiên phú: 1. Tư chất Đế Vương(On/Off)

2. Vô tận mị lực(Auto On)

3. Thôn phệ + Tước đoạt

4. Ăn

5. Ăn

Vũ hồn:1. Thần Linh Chi Máu(biến dị)

2. Cực hạn chi nguyên tố vũ hồn (Kim, Mộc, Thủy, Hoả, Thổ, Phong, Băng, Lôi, Quang, Âm, Độc, Thời, Không, Huyết)

3. Bá đạo phụ vũ hồn (chỉ có thể sao chép một cái hồn hoàn trong lần đầu tiên hấp thụ hồn hoàn)

Huyết mạch: Long Thần huyết mạch/ Đế Thần huyết mạch

Thể chất: Long Đế Thần thể

Túi đồ: Vé soát ngói *1, Trái ác quỷ Lửa Nham, Ma hạch, Quần áo,.....(11 triệu điểm/100 triệu VNĐ)

Vũ khí: Vô Định Hình khí, Vô Định Hình sáo trang, Trang phục của Thần

Công pháp: Thần Quyết (tầng 4 đỉnh), Thần cấp Song Tu Âm Dương Quyết

Vũ kĩ: Thần cấp Hoả hệ, Hệ Mộc đỉnh cấp, Hệ Thổ đỉnh cấp, Hệ Thủy đỉnh cấp, Hệ Kim đỉnh cấp, Hệ Băng đỉnh cấp, Hệ Phong đỉnh cấp, Hệ Lôi đỉnh cấp, Hệ Quang Minh đỉnh cấp, Hệ Hắc Âm đỉnh cấp, Hệ Độc đỉnh cấp, Huyết Hệ đỉnh cấp, Thời Không Hệ đỉnh cấp

Sủng vật: Thập Vĩ Hồ (Mị Nhị), Phượng Hoàng Lửa (Nữ)

"Chủ nhân, isashiburi!" X2 Linh và Mị Nhị từ trong Không gian độc lập đi ra cùng với một người con gái nữa

"Lâu rồi không gặp, anh ngu bao lâu rồi Linh?" Thiên nhìn tất cả mọi người rồi quay sang hỏi Linh đang ôm tay trái cậu

"366 ngày ạ!"

"Một năm rồi có lẽ cũng nên bắt đầu được rồi nhì? Mà mọi người có vẻ thân quen rồi nhì?" Thiên nhìn Mị Nhị trong ngực rồi quay sang hai người khác đang khoác hai bên trái phải của cậu

"Đương nhiên rồi!" X3

"Mà ta không ngờ người lại giấu bí mật lớn như vậy đấy!" Người con gái bên phải Thiên

Trước Thiên một ngày thì Tinh Vân cũng đã cài tạo xong, phải mất một ngày thời gian thì nàng mới được Linh và Mị Nhị giải thích cho từ A tới Z, quả thật cũng shock thật tuy nhiên nàng cũng đành tiếp thu cái sự thật này vì chính mình chẳng phải là chứng minh tốt nhất sao

"Tinh Vân ty!" Thiên cười nhìn người con gái có chút lạ có chút quen thuộc bên cạnh mình

"Không phải, ta không phải Tinh Vân, ta chỉ là Tinh Như của đệ thôi!" Tinh Vân à không là Tinh Như mới đúng, giờ đây thì trông nàng như chuyển thành người khác vậy tuy rằng dáng người cùng giọng nói vẫn vậy nhưng bây giờ trông nàng lại có một chút gì đó quyến rũ và dịu dàng, Thiên bỗng có cảm giác kì lạ khi thấy nàng, chẳng còn cái cảm giác liên kết như trước nữa tuy nhiên thì cảm giác yêu thương thì vẫn còn ở đó, một cảm giác theo Thiên là khá dị tuy nhiên cậu cũng chẳng ghét nó

Tiếp đó Thiên dẫn cả 3 vào và đại chiến TG một lần nữa nổ ra trận chiến diễn ra khốc liệt và kéo dài rất lâu, khoảng hai ngày sau Thiên mới tỉnh lại nhìn hiện trạng của mình, nhìn đồng loạt tác xung quanh mà cậu tạo ra Thiên nhớ lại trận chiến diễn cuồng mà Thiên nổ ra nhưng cuối cùng cậu lại là người bị ngược, cả ba nữ hợp lực hạ Thiên tuy nhiên nhờ quá công pháp nên Thiên vẫn là the winner

Một ngày mới lại bắt đầu, Thiên mặc chiếc áo quen thuộc kiếm trên lưng, đứng bên hông nhìn cậu chẳng khác mấy so với hồi còn tại Dragon World là bao. Vừa đi Thiên vừa trò chuyện với chúng nữ trong đầu

"Hệ thống cập nhật gì thêm không Linh?"

"Cập nhật những cái đã có vào cơ thể mới của anh, nâng cấp thêm một số thứ đã có anh có thêm Thời Không hệ, do đây là ĐÁU LA ĐẠI LỰC nên chức năng Vũ Hồn mở ra giúp anh học được cách tu luyện ở thế giới này. Anh có 3 cái vũ hồn, nhưng nếu chơi thật thì phải mười mấy cái cơ, cái đầu tiên là của chủ nhân cũ, vũ hồn hệ tinh thần nhưng đã được cường hoá, cái thứ hai dựa theo những nguyên tố mà anh sở hữu, cái thứ 3 là vật đi kèm theo cùng 1 lượt cường hoá các năng lực sẵn có, cái vũ hồn này cũng hay lắm nó buff sức mạnh phòng thủ tốc độ nói chung là mọi thứ, độ mạnh yếu dựa vào cái hồn hoàn đầu tiên mà anh hấp thu được, nó quyết định nhiều lắm nên chọn được cái nào thì chọn cái có niên hạn lớn nhất ấy, khi anh đi qua gặp lỗi do hệ thống nên hệ thống bù lại từng này, cũng lợi quá còn gì! Thần Quyết do anh bật tu luyện tự động nên cũng lên 4 đỉnh rồi, còn có tiểu Phượng cũng nở rồi, anh muốn đặt tên nó là gì?" Linh kể mãi rồi cũng hết

"Thì đặt là Phượng Tiểu Anh đi!" Thiên nghĩ một lúc rồi cũng nghĩ ra cái tên này

"Ấp trứng"

Crack

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Papa.....anh á?

*Crack*Crack*Crack* Một quả trứng xuất hiện, nó có màu cùng hoa văn khác với quả trứng màu hồng của Mị Nhị, nó có màu đỏ như lửa và toả ra một nhiệt lượng khá khủng xung quanh, dù biết nó là trứng hồng nhưng mặc dù vậy nó vẫn là một quả trứng thần thú, không gì có thể phủ định được cả

Đang chìm đắm trong ảo tưởng thì bên tai Thiên vang lên một giọng nói trẻ con, nghe cũng chẳng được rõ mấy có lẽ giống đang trong giai đoạn tập nói thì đúng hơn

"Papa papa!" Một đứa nhóc khoảng chừng 7,8 tuổi trong trạng thái trần như nhộng, xung quanh là mấy miếng vỏ trứng vẫn còn nóng xung quanh, mái tóc màu đỏ như lửa cấp mắt to thể hiện rõ sự ngây thơ cho trẻ con, khuôn mặt phúng phính trông rất đáng yêu và Thiên chỉ có 1 từ để dành cho sinh vật trước mắt cậu đó là.....Loli, phải chính xác là một bé Lolì chính hãng như vừa bước ra từ những câu chuyện Anime hay Manga, Thiên ngờ ra một lúc rồi cũng nhận ra từ mà cô nhóc này vừa gọi mình

"Há papa.....gọi anh á?" Thiên khá là bất ngờ vì trông cậu cũng đâu đến nỗi nào mà lại bị cái con bé này gọi là ba cơ chứ

"Do anh là người đầu tiên nó nhìn thấy thôi!" Linh ở một bên giải thích cùng với vẻ mặt bất đắc dĩ khi thấy Tiểu Anh đang ngồi trên lưng Thiên

"Mà cho nó dừng Trái ác quỷ đi!" Thiên nhớ tới cái cây ngày ấy

"Sử dụng Trái ác quỷ Lửa Nham cho Tiểu Anh" Giọng Linh vang lên rồi từ người Tiểu Anh có ánh lửa bao quanh người một lúc rồi biến mất như chưa có gì xảy ra tuy nhiên nhìn có vẻ như cô bé cũng lớn hơn một chút cùng cao hơn chút thì phải

"Woa, papa thiên phú con tăng lên cao chưa này!" Tiểu Anh có vẻ rất thích chỉ nói ra

"Đương nhiên con là con của ai chứ?" Thiên cũng vui vẻ nói theo

"Hi hi, papa tốt nhất!"

"À bây giờ con vào trong kia chơi với mọi người nha, Papa còn có việc cần làm nên chưa chơi với con được, đề lúc khác nha!" Thiên quay ra rồi nói nhẹ nhàng với Tiểu Anh

Vì rất nghe lời nên Tiểu Anh cũng vui vẻ vào trong Không gian độc lập làm quen với mọi người

(Cùng lúc đó ở một nơi trong học viện SLK)

"Quái lạ sao lạ có cảm giác kì thế nhỉ?" Một cô gái với mái tóc đỏ rực ngồi lăm bầm

"Hình như là đến nơi rồi?" Thiên nghĩ hoặc nói trong khi nhìn khu rừng phía trước mặt

"Đã đến Tỉnh Đầu Đại Sâm Lâm rồi chủ nhân ời!" Linh vui vẻ hiện ra giới thiệu cho Thiên về xung quanh nơi này

"Anh định chọn Hồn Hoàn như nào vậy?" Bổng Linh nghĩ hoặc hỏi lại Thiên

"10 vạn năm chắc là ổn nhì?" Thiên cũng suy đoán nói ra

Các cấp bậc nơi này là: Hồn sĩ (1->10), Hồn sư (11->19), Đại hồn sư (20->29), Hồn tôn (30->39), Hồn tông (40->49), Hồn vương (50->59), Hồn đế (60->69), Hồn thánh (70->79), Hồn Đầu La (80->89) và Phong hào đầu la (90->99)

"Tuy sức mạnh bị phong ấn 99,99% nhưng cơ thể anh thì đầu phải đề trung cho đẹp, phải không?" Thiên cười nói vì cậu khá tự tin vào cơ thể mình

"Phải rồi, so với nguyên bản thì anh mạnh hơn nhiều lắm nên cứ tìm được thì hấp thụ thôi, mà một ngày anh có 1 tiếng sử dụng toàn bộ sức mạnh đấy, dùng cẩn thận nha lúc nào nguy nhất hẵng bỏ ra sử dụng nếu hết thì nguy hiểm lắm!" Linh gật gù cẩn thận nhắc nhở Thiên

Nói chuyện một lát rồi Thiên thấy hơi đói, cậu quay ra gần con suối gần đây bắt cá để nướng, chuyện nấu ăn thì Thiên cũng khá là có nghề nhờ kinh nghiệm kiếp trước mà cậu tự học nên so với ngày trước thì giờ đây skill nấu nướng của cậu còn ảo hơn cả trước

"Cố cách nào tách hai người Bối Bối cùng Đường Nhã ra được không nhì? Ca này khó thật! Mà lần đầu gặp hình như cũng ở nơi này hay sao ấy nhì?" Thiên bỗng giật mình nhận ra nơi cậu đang nướng cá có vẻ trông khá giống với nơi lần đầu HVH gặp mặt Đường Nhã cùng Bối Bối

Ục "Thời kệ đi, gặp thì gặp mà không gặp thì thôi có gì vào SLK tính tiếp!" Thiên vừa nướng cá vừa nghĩ ngợi về các vấn đề mà cậu cần chuẩn bị đối mặt trong thời gian tới

"Chín rồi! Ăn thôi!" Thiên lật qua lật lại mấy con cá rồi cũng chuẩn bị ăn

Vèo con cá trên tay cậu không cánh mà bay, Thiên đang đơ ra đấy thì nghe thấy tiếng ai đó bên cạnh mình

ngoài "Nóng quá! Mà cũng ngon quá! Vừa giòn vừa thơm, sao nó có thể ngon như vậy được cơ chứ?" Một cô gái tóc hồng đang ngồi ăn cá mà Thiên vừa nướng xong ngay cạnh đó, nhìn cô nàng chẳng khác gì con mèo cả. Thiên bỗng tưởng tượng hình ảnh nàng đội cái tai mèo lên đầu thì bỗng nhận ra thân phận của người này là ai, đúng là vừa nhắc tào tháo thì tào tháo đến, đây chẳng phải tông chủ Đường Môn bấy giờ Đường Nhã sao

"Tiểu Nhã đội tơi với!" Bỗng một giọng nữ lại vang lên, tiếp đó là sự xuất hiện của một cô gái đeo kính tóc xanh trông có vẻ khá là tri thức tuy nhiên thì Thiên lại hoá đá ngay sau câu nói tiếp theo

"Bối Bối lại đây ăn cùng này, cá nướng ngon lắm này!" Đường Nhã thán nhiên cảm con cá gặm ăn một cách ngon lành mà chẳng có chút đề phòng gì cả

"Sao cậu lấy thức ăn của người ta nữa hả? Đã xin phép chưa?" Cô gái được gọi là Bối Bối lại gần và nằng người bạn góc của mình

"Người ta đang bên cạnh cậu chứ ở đâu!" Đường Nhã thoải mái rồi lại lăm tiếp con cá nữa

"Hà....." Cô gái tóc xanh quay sang bên cạnh, giờ đây cô mới để ý đến bên cạnh đang có một tiểu soái ca bên cạnh há hốc mồm nhìn về phía mình

"Xin lỗi! Thật sự rất xin lỗi!" Cô nàng ngay lập tức cúi đầu khom người xuống nhìn khá là thuần thực

"Cù lạc gòn tan.....Linh, hoy ngài hệ thống xem nó đưa anh tới đâu vậy, anh nghĩ nơi này không phải nơi anh đang nghĩ đến!" Thiên hoá đá nhìn truyền tin sang cho Linh

"Nơi đây chính xác là ĐẦU LA ĐẠI LỤC, chẳng qua là một thế giới song song mà thôi, tuy nhiên có thể một số hình tượng mà anh quen thuộc sẽ có thể làm anh shock toàn tập nhưng cốt truyện vẫn vậy thôi không phải lo đâu! Hệ thống cổ tình làm điều này cho anh để bớt phải lo nghĩ cách chia tách các nhân vật đấy, qua là tâm lí mà!" Linh có vẻ giao hoạt nói ra

"Thế lần nào cũng bị như này á? Thời thế thì bỏ bu!" Bao nhiêu âm mưu suy tính của Thiên chết đuối trong trứng nước khi nghe Linh giải thích

"Do lần đầu tiên xuyên cùng với việc bị lỗi khi đi qua Cửa không gian thôi, chắc không có lần sau đâu!" Linh nghĩ nghĩ rồi cũng nói ra

"Thế thì cũng được, biết trước kịch bản thì vẫn là tốt nhất!" Thiên

"Xin lỗi?" Thiên giờ mới hoàn hồn nhìn về phía 2 cô gái trước mặt của cậu

"Thật sự xin lỗi về hành động tự ý của Đường Nhã!" Cô gái tóc xanh cúi đầu nói trong lúc bắt đầu đi nhìn về phía Đường Nhã

"Không sao đâu, vẫn còn nhiều lắm, hai người ăn cùng cũng được!" Thiên cũng giả vờ như không biết rồi cũng diễn như thường

"Nếu có ngày về Trái Đất chắc mình phải theo nghiệp diễn thôi! Mà không được, làm thế thì người khác kiếm ăn kiểu gì?" Thiên tự sướng nghĩ trong lòng

"Cảm ơn nha vậy tôi không khách khí đâu!" Nói rồi Đường Nhã cũng lao vào đánh chén số cá còn lại trong ánh mắt ngạc nhiên cùng bắt đầu đi của hai người kia

Một lúc sau thì Thiên cùng hai người phụ nữ mang bầu ngồi nói chuyện với nhau, à không là ăn no nhìn như mang bầu

"Thế hai người là ai? Mà xin tự giới thiệu tôi tên Long Vũ Thiên, 11 tuổi, là một Hồn Sư lang bạt!" Thiên bắt đầu trước bằng màn giới thiệu, ghét nhất là kể tên, cứ phải chém, vì nói thật làm méo gì có ai tin(cái định mệnh)

"Xin chào tên tôi là Từ Bối Bối còn đây là Đường Nhã, đều 15 tuổi, là học sinh của học viện SLK!" Người nói là Bối Bối, nhìn nàng có vẻ cũng là người có học thức, từ cách nói chuyện đến cả khí chất phát ra

"Tiểu đệ đệ, người có muốn thành đầu bếp cho ta không?" Bỗng nhiên Đường Nhã quay sang hỏi

"Người có tiền không!" Thiên trả lời theo cốt truyện

"Sau này sẽ có mà" cô nàng ngốc nghếch này đó mặt nói

"Đúng là đồ tham ăn mà!" Bối Bối một bên cười nói

"Thế ai vừa nãy còn tranh miếng thịt cuối với ta đâu này?" Đường Nhã cũng chẳng chịu thua lập tức chém lại

"Cũng tại đó ăn chứ sao lại tại ta, mà đúng hơn là tại người làm ra thức ăn chứ!" Bối Bối quay ra biện minh, nhưng dù nói thế nào thì cái bụng đó đúng là kiệt tác tác phẩm của Thiên tạo ra, không chối được

Thiên shock toàn tập với hai con người này, rồi cậu cũng chẳng nói gì vì, thay vào đó cậu đành cười bất đắc dĩ và quay ra vuốt tóc giữa lần nữa vì trông cậu khá bẩn do bị khói hun lúc không để ý

"Mà tiểu đệ để đầu rồi?" Chờ lúc hai người tạm dừng thì bỗng nhận ra Thiên đã biến mất, cả hai đều đó mặt nhìn nhau vì ngược, cứ mãi chém mà chẳng biết người ta đã đi tự lúc nào rồi

Xột xoạt Tiếng bước chân gầm lá khô bước lại gần, cả hai đều vào tư thế chiến đấu vì tưởng là Hồn thú

"Hai người chém xong rồi à? Vậy thì xin phép tôi có việc đi trước!" Thiên quay ra nhìn nói hai người thì thấy cả hai đang đó mặt ngơ ngác nhìn mình

"Sao đấy? Sao lại dơ hết rồi? Chắc không sao đâu nh? Tôi đi trước đây! Gặp lại ở SLK sau!" Thiên khoát tay rồi bước về hướng Tinh Đầu Đại Sâm Lâm

"Là Vũ Thiên tiểu đệ đúng không? Sao nhìn còn soái hơn cả vừa nãy nữa vậy?" Cả hai người đều bị bắt làm tù binh mà chẳng hay biết

"Mà đi theo thôi có lẽ chúng ta giúp được đệ ấy cái gì thì sao?" Đường Nhã chính nghĩa ngôn từ phát biểu

"Tán thành! Mà cũng cùng đường mà!" Bối Bối ngay lập tức giơ tay đồng ý

"Chờ với, tiểu Thiên chờ bọn ta đã!" Nghi hoặc quay đầu lại Thiên thấy hai cô nàng đang chạy về phía mình

"Ta đi săn Hồn thú hai người đi theo làm gì?" Thiên có lẽ quên mất tình tiết này nên cậu cũng bình thường hỏi hai người vừa đến

"Tệcn đường tiện việc nên đi cùng, phải không tiểu Nhã?" Bối Bối lập tức đưa ra lời giải thích

"Đừng đứng, tỷ cũng cần lập sát hồn thú nữa nên có gì cũng có thể giúp người một tay!" Đường Nhã vẫn nói dù nhìn Thiên chẳng có vẻ gì là cần sự giúp đỡ từ hai người họ cả

"Cũng được coi như đi cùng cho đỡ buồn đi!" Thiên cũng chẳng quan tâm lắm vì vụ giúp đỡ tuy nhiên thì có mỹ nhân bên cạnh cũng bớt nhàm chán hơn

"Mà đệ định lập sát hồn thú gì đấy?" Đang đi thì Bối Bối quay sang hỏi, có lẽ giờ nàng mới để ý, còn Thiên sau một lúc chém gió cũng bị chém thì cuối cùng cũng bị khuất phục và phải gọi hai người là tỷ tỷ

"Hệ tinh thần, càng cao càng tốt! Mười vạn hay trăm vạn năm cũng là một lựa chọn không tồi

Thiên vừa nói xong thì nhận thấy hai người đang dùng ánh mắt ngơ ngác nhìn mình, mà cũng phải thôi, một thằng nhóc 11 tuổi đôi 10 với 100 vạn năm hồn hoàn, tin mới là lạ

Thiên cũng chẳng giải thích mà cứ tiếp tục đi sâu vào hướng khu rừng

céc céc bỗng một cơn khì từ trên cây lao xuống và quay ra tấn công Thiên

"Đoàng!" tiếng nổ làm chim thú chạy toán loạn

"Cái....cái gì?" Cả hai người con gái đều bất ngờ trước tình huống vừa rồi, còn chưa kịp nhìn thấy động tác Thiên mà xác con thú đã nằm dưới đất kèm theo lỗ máu trên đầu, trên tay Thiên thì bỗng xuất hiện một thứ kì lạ

"Mười năm à? Chẳng nhẽ đến hồn thú 10 năm mà chúng cũng dám khiêu chiến mình? Bọn này giỏi, bọn này nhỡ lấy tao thấy đùa nào bần đùa đấy!" Thiên vẫn ung dung nhìn kĩ con hồn thú đầu tiên do chính cậu giết. Cũng nhờ ý tưởng mới của Thiên về việc cất sủng, cậu biến nó thành một chiếc nhẫn bạc rồi đeo ở ngón giữa tay phải, lúc nào dùng thì chỉ cần nắm tay như lúc cầm sủng là nó sẽ tự động hiện ra, việc này nhằm giảm bớt việc phải rút sủng làm mất thời gian

"Cái gì đấy Thiên?" Cả Bối Bối cùng Đường Nhã đều bất ngờ cùng tò mò trước vũ khí kì lạ của Thiên, dù đều biết các loại ám khí nhưng họ chưa thấy loại này trước đây

"Đây là sủng, sản phẩm do đệ tạo ra!" Thiên cũng chẳng để ý hai người mà tiếp tục nhìn ngắm cái hồn hoàn màu trắng trên xác khi

"Loại này thật đấy! Nè nè, khi nào đệ dạy hai bạn ta đi mà!" Đường Nhã giờ tuyệt chiêu ra với Thiên

"Lúc nào giành đấy!" Thiên cũng chẳng dốp thỉnh đầu

"Đi mà!" Có vẻ Đường Nhã vẫn chưa bỏ cuộc

"Ta cũng muốn học nữa!" Lần này thì cả Bối Bối cũng tham gia

"Được rồi, được rồi! Lúc nào giành sẽ dạy cả hai, được chưa?" Thiên bắt đắc dĩ + bắt lực trước hai con người này

"Vậy là được rồi!" Cả hai đều vui vẻ nhìn nhau cười

Kiểm tra một lúc rồi Thiên cũng đi tiếp vào trong rừng, bỗng trước mặt ba người là một cơn rần khổng lồ, có vẻ nó cũng chi tình cờ đi ngang, tuy nhiên cả Bối Bối cùng Đường Nhã đều toát ra vẻ vui mừng khi thấy con này

"Có vẻ nó thích hợp với người đẩy tiểu Nhã lão sư" Bối Bối vui vẻ quay sang nhìn Đường Nhã

"Ừm...có vẻ là 1 nghìn 300 năm! Vậy là đạt yêu cầu rồi!" Đường Nhã nhìn con rần vui vẻ hài lòng

"Có lẽ đệ giúp được gì đó đấy!" Thiên quay ra nói với hai người

"Không được!" Cả hai đồng thanh nói

"Đây là thứ mà tiểu Nhã nàng cần, chỉ hai bạn ta cũng đủ rồi, mà đệ không được dùng thứ vũ khí nguy hiểm kia đâu đấy! Đây là trận đấu công bằng của tiểu Nhã với nó!" Bối Bối đứng giải thích trong khi Đường Nhã đã lao vào solo với con rần

Trận đấu có vẻ khá gay cấn, chẳng bên nào chịu thua và cũng chẳng ai làm gì được đối phương, Đường Nhã sử dụng vũ hồn là Lam Ngân Thảo, giống với Đường Tam tuy nhiên chắc chắn là chẳng thể mạnh bằng rồi. Một lúc sau thì Bối Bối cũng vào trợ giúp, nhìn hai người ăn ý trông như đã từng chiến đấu cùng nhau rất nhiều lần vậy, lần này Thiên cũng không theo kịch bản mà chỉ đứng ngoài làm khán giả quan sát hai người, tình thế từ khi Bối Bối vào thì nghiêng hẳn về một bên tuy nhiên con rần này cũng không phải loại vừa đâu, dù bất lợi nhưng nó vẫn chống chọi cả hai hết sức quyết liệt

Bỗng con rần há miệng ra nhả khói độc, cả Đường Nhã và Bối Bối đều hít phải và hơi hơi chậm đi một chút, một lúc sau thì con rần cũng bị hạ, Đường Nhã là người kết thúc, nàng nhảy lên đâm vào chỗ hiểm của con rần làm nó điên lên muốn đồng quy vu tận, cố lấy hết sức vùng đuôi nhọn về phía sau Đường Nhã từ phía sau làm cô nàng chẳng kịp thoát, cả Bối Bối cùng Đường Nhã đều tuyệt vọng thì thấy Thiên bỗng xuất hiện phía sau cầm lấy cái đuôi nhọn đầu độc của con rần, tay Thiên bị thủng làm máu chảy ra, có một ít độc cũng bị nhiễm vào đấy

"Tiểu Thiên!" Cả hai hoảng hốt chạy đến bên cạnh xem tình hình của cậu, còn Thiên cũng đành giả vờ nói một câu rồi ngồi đấy điều tức

Nghe lời Đường Nhã tuy lo lắng nhưng cũng đành quay ra hấp thụ cái hồn hoàn màu tím trôi lơ lửng gần chỗ xác con rần. Bối Bối đành canh chừng cho hai người rồi cũng kiếm thức ăn cùng dừng tạm một cái lều trong chỗ cây gần đây vì sắc trời cũng bắt đầu tối

Vài tiếng sau thì Thiên cũng đành đứng dậy và giúp Bối Bối một số việc tuy nhiên cô nàng lo cho cậu nên cũng chẳng giao việc gì mà chỉ đưa thức ăn rồi đuổi đi nghỉ, gương mặt có hơi hồng hồng nhưng do trời tối nên Thiên cũng để ý, cậu quay lại vào trong lều rồi ngủ, một lúc sau thì nghe thấy một số tiếng kì lạ phát ra từ bên ngoài, đoán là Đường Vũ tỉnh nên cậu cũng chẳng để ý. Thiên nằm một lúc lâu mãi chẳng ngủ được vì người cứ nóng nóng như lúc cậu làm việc ấy với Linh hay những người khác vậy, Thiên bỗng nhận ra một sự thật đáng chú mừng...à lộn, đáng buồn. Đó là Thiên bị trúng xuân dược, vì nó không phải là một loại độc nên cậu chẳng thể kháng chúng được, đang nghĩ ngơi thì Thiên nghe thấy tiếng rên rỉ bên lều hàng xóm, ngay lập tức ngón kira của dục vọng cháy lên, tuy nhiên Thiên vẫn cố kìm chế lại. Bỗng hai thân ảnh lao vào trong lều, Thiên chưa kịp làm gì thì đã bị đẩy xuống, nói chuẩn thì là bị đè xuống bởi hai người, Thiên mất hai giây để phản ứng, do có vũ hồn về mặt nên cậu nhìn rõ ngay hai thân ảnh này là ai. Cả hai đều khoả thân và bám lấy Thiên, đó là Đường Nhã và Bối Bối rồi, giờ phút này thì cả hai mặt đều đỏ ửng lên hết cả rồi, chẳng còn ngại thẹn hay tri thức như sáng mà giờ đây cả hai đều mang một vẻ quyến rũ lạ thường, mùi hương cơ thể ngay lập tức làm Thiên mất tự chủ và tiểu Thiên Thiên cũng bị đánh thức

"Đệ đệ, ta muốn người!" Đường Nhã quyến rũ nói

"Ta cũng vậy, xin hãy nhẹ nhàng vì ta còn....là đầu tiên" nói đến đây thì Bối Bối cũng ngược chín mặt

"Chắc chắn chứ? Không thể hối hận đâu đấy!" Thiên cố gắng kìm chế thủ tính trong người mà đào móc một số nhân tính còn lại để nhắc nhở hai người, cậu cũng chẳng muốn cảm giác như mình lợi dụng lúc khó khăn của người khác vậy

"Sau sự quan sát cả ngày thì cả hai chúng ta đều nghĩ người là người đáng tin tưởng và có thể giao mình cho người nên cứ yên tâm đi!" Đường Nhã trong giờ phút này thì khác hẳn với ấn tượng ngốc nghếch ngày thơ như ban đầu mà thay vào đó là sự trưởng thành cùng vẻ quyền rũ thành thực hơn bao giờ hết

"Ta tin Thiên sẽ không phải loại người đó đâu!" Bối Bối thì kiên quyết cộng thêm chút rụt rè

Nhìn hai người như vậy làm Thiên cũng chẳng nói nhiều nữa, trong lều cảnh xuân liên tục được tạo ra từ những thứ nguyên thủy và đơn giản nhất, tiếng hét, thờ dài, thờ dốc, thờ như chưa bao giờ thờ truyền ra liên tục. Trước đó khi sắp thịt xong hai người Thiên cũng đưa cả hai vào trong Không gian độc lập, cả ba cùng nằm trên giường trong căn nhà ở giữa không gian, Thiên còn kéo theo cả Linh, Tình Như, Mị Nhi nữa, mấy khi bị trúng xuân được mà, phải biết tận dụng chứ. Thế là Thiên bắt đầu công cuộc cây cây của mình, phải mất tâm vài ngày thì Thiên mới một ngủ trong khi chúng nữ cũng thoải mái rả rời nằm quanh cậu, ai nấy đều chẳng còn đủ sức nói hay làm bất cứ thứ gì nữa, chỉ cần nghĩ và ngủ thôi

Một ngày nữa lại bắt đầu, Thiên bỗng nghe thấy tiếng hét vang vọng bên tai, mở mắt ra một thân ảnh nhỏ nhắn xin xắn, khuôn mặt đỏ bừng như uống rượu đang ôm mặt che đi trước mặt cậu, dù vậy như Thiên vẫn có thể thấy cái khe bé nhỏ giữa hai lòng bàn tay

"Papa no hentai (biến thái)" giọng nói non nớt vang lên làm mọi người bị kéo khỏi giấc ngủ

Tiểu Anh mặt đỏ đứng nhìn cảnh tượng quá sức tưởng tượng trước mắt, ngay lập tức cả đám con gái mặt ai cũng đỏ bừng rúc vào trong chăn chỉ để lại Thiên bơ vơ đối mặt với Tiểu ma nữ

"Nếu papa muốn nói với con cũng được mà! Sao lại không làm như thế với con? Thế là không công bằng còn gì nữa! Papa phải làm vậy với con nữa!" Tiểu Anh chẳng hề báo trước nhảy lên giường với gương mặt hoa lê dài vù, sau đó là những câu nói gây shock chính Thiên cùng những người trong chăn

"Haiz! Đừng khóc mà! Chẳng qua là tại con chưa lớn thôi nên chờ con lớn rồi tính tiếp nha?" Thiên dụ dỗ nói trong sự ngỡ ngàng của tất cả mọi người

"Thật không?" Tiểu Anh bỗng quay mặt lên hỏi lại, trông mặt vẫn còn ngập nước nhưng lại mang một niềm vui nho nhỏ

"Đương nhiên! Sao Papa lừa Tiểu Anh cho được!" Thiên vừa ngấm vừa thấy phục mình quá, chờ nó lớn thì nó còn nhớ được cái gì nữa chứ

"Những người không hiểu thì nhìn Thiên với vẻ mặt khá là đặc sắc và cũng khiến Thiên và Linh phải tốn một buổi thời gian cùng vài lít nước bọt mới giải thích hết mọi chuyện, nghe xong thì chẳng còn ai ý kiến gì nữa tuy nhiên vấn đề mới lại đặt ra

bùm khói biến đi để lại một thân hình nóng bỏng, gợi cảm, gợi tình và cũng rất gọi.....dục

"Papa! Giờ thì trông con lớn rồi này! Papa muốn làm luôn không?" Tiểu Anh với giọng khác người khác lớn hơn đang ở trước mặt Thiên, chưa bao giờ cậu muốn đập cho mình một trận như hôm nay

Vậy là vì Tiểu Anh nên một cuộc chiến nữa lại được phát động với thêm một thành viên nữa!

Sáng sớm hôm sau, một ngày mới như bao ngày lại bắt đầu, Thiên mang Bối Bối cùng Đường Nhã ra ngoài, từ lúc bấy giờ đến lúc trở lại mới là lúc ngày mới khiến hai cô nàng khá là bất ngờ tuy nhiên cũng chẳng có bao nhiêu ngạc nhiên nữa, cả hai đều trao đổi hết cho Thiên nên tinh thần cũng tốt và ổn định hơn so với trước

"Vậy gặp lại ở SLK học viện nha! Nhớ đến tìm chúng ta đó!" Cả Đường Nhã và Bối Bối vì cùng có việc nên phải quay lại trường trước dù chẳng hề muốn

"Ta sẽ sớm trở lại thôi nên không cần lo đâu, chúng ta sẽ gặp lại sớm thôi!" Thiên cũng dỗ hai người vì cậu cũng có việc cần làm bây giờ

"Người mà không đến là biết tay bọn ta đó, tiểu đệ đệ!" Trước khi đi thì Đường Nhã và Bối Bối cũng làm một câu khiến Thiên khá lạnh người, cậu quyết định nhất định việc đầu tiên đến là phải kiểm hai người con gái nguy hiểm này nếu không thì sau này chắc chắn là khó sống rồi

"Họ đi rồi, em thử tìm xem Thiên Mộng Băng Tầm ở đâu đi Linh!" Thiên nhìn vào khu rừng và nói với Linh

"Ồ phía trước, chắc là có thứ gì đuổi theo hay sao ý anh chạy nhanh lên, vậy nha em ngủ tiếp đây, đừng gọi em dậy nếu không quan trọng đấy!" Linh lười biếng nói, chắc nàng vẫn còn kiệt sức do buổi tối điên cuồng hôm trước

"À ờ, nghĩ đi, anh đi trước!" Thiên đành cười trừ rồi cũng chạy về phía trước hướng về thứ là một phần không thể thiếu trong câu truyện của cậu mà chẳng hề biết Linh đang vui vì kể cho những người khác về những điều mới lạ ở thế giới song song này

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Thiên Mộng Băng Tầm là.....

"Hình như là ở phía trước thì phải? Có chắc không Linh?" Thiên vừa chạy theo hướng trung tâm rừng vừa hỏi

"Đừng mà! Hướng của con tầm anh cần tìm ở đây đây! Cơ mà có vẻ như nó đang trốn hay sao ý?"

"Vậy thì nhanh lên thôi kéo hông hết lịch giờ!" Thiên cũng bắt đầu dùng hết tốc lực để chạy và tìm kiếm xung quanh khu vực này

Bỗng đập vào mắt Thiên là hình ảnh một con gì đó trắng trắng to to nhìn như con sâu đo đang trốn trong một cái cây gần đó, nhìn khá giống so với con vật trong đầu cậu tưởng tượng

Béo béo mập mập tròn tròn, nhìn thì cũng đáng yêu đấy tuy nhiên ai lại đoán được đây là con hồn thú 100 vạn năm cơ chứ. Thiên từ từ dừng tốc độ và đi chậm lại, già vờ như thể mình đang đi qua nơi này vậy

vèo Ngay lập tức một bóng trắng cùng một bóng đen chui vào trong cơ thể cậu, Thiên cũng phải làm như khá bất ngờ tuy nhiên cũng chẳng thể ý hết như truyện được

"Cuối cùng cũng xong, lượn khỏi đây được rồi!" Thiên bắt đầu di chuyển khỏi khu rừng này

"Có vẻ năng lượng nhiều quá nhỉ?" Thiên bất ngờ trước sức mạnh mà cậu nhận được

"Lên Hồn sư rồi!" Thiên cảm nhận sức mạnh cũng tăng đáng kể tuy nhiên là chẳng thấm vào đâu so với trước đây rồi

Thiên chạy ra khỏi trung tâm khu rừng rồi quay trở lại con sông trước đó

"Một vài, cơ mà để xem xem Thiên Mộng ca có khác so với truyện không nào?" Thiên cười vui vẻ rồi cũng bắt đầu nhập vào thức hải

"Cái đm.....Linh ơi! Bộ lại nữa hả? Sao cái cuộc đời nó kham thế nhỉ?" Thiên thờ dãi nhìn người con gái đang ngủ trước mặt cậu, tóc vàng óng ánh, khuôn mặt trắng mịn, vẻ dễ thương max le cmn vờ, nhìn như này thì giống thiên thần hơn mặc dù Thiên cũng chưa thấy thiên thần bao giờ

"Hừm.....oáp.....mệt với lũ kia thật, mà khoan đây là đâu? À mà hình như mình trốn vào thức hải một tên nhân loại thì phải!" Cô nàng ngồi một mình lăm bầm trông khá ngốc manh

"Có là ai đấy?" Thiên đánh phá vỡ sự im lạng này

"Mà cậu là ai?"

"Hà?" Thiên bất ngờ luôn, không ngờ đọc trong truyện cùng hiện thực nó lại xa nhau đến vậy

"Cô đang ở trong thức hải tới mà có lại hỏi được à? Phải giới thiệu rồi kể cho tôi cô là ai từ đầu đến là cái gì mới được chứ?"

"À thì, tên là Thiên Mộng Băng Tầm, ta là con hồn thú đầu tiên lên được 100 vạn năm tuổi thọ, bởi.....nên.....Ta....." Tiếp theo đó là câu chuyện được kể giống với lúc Thiên từng đọc

"Vậy cô là Thiên Mộng Băng Tầm thật à? Vậy thì nơi này là thế giới song song là cái chắc rồi!" Thiên đánh chấp nhận cái sự thật ngỡ ngàng nhưng không thể không tin này

"Thế còn cái đen đen vào cùng cô là cái gì đấy?"

"Ta làm sao mà biết được, không biết nó là gì tuy nhiên cũng không thấy dịch ý từ nó!"

"Vậy là được! Mà nghe cô kể mình là hồn hoàn 100 vạn năm, nói thử những thứ tốt ra xem nào!" Thiên bắt đầu moi móc thông tin

"Nghe cho rõ tru điểm của ta này! Ta là hồn thú 100 vạn năm nên chắc chắn phải có hồn hoàn 100 vạn năm rồi, tuy nhiên ta lại không có hồn cốt mà thay vào đó là có thể cho người thêm một cái vũ hồn hệ băng vì ta là song hệ tính thân và băng mà! Tiếp theo là..."

"Chờ chút, nếu là hệ băng thì ta cũng có, cực hạn chỉ băng, hình thái chỉ Long, nên có lẽ có thể thêm một cái vũ hồn khác nhỉ?" Thiên hỏi trong ánh mắt tròn tròn của Thiên Mộng Băng Tầm

"Cái...thật hả? Vậy cũng được, tuy thời miễn người có một loại khác và có cách dung hợp vào cơ thể là được, mà để xem thiên phú người thế nào đi!" Thiên Mộng Băng Tầm quay vào nhìn kĩ bên trong thì há hốc mồm một lúc mới khép lại được, tiếp theo là nhìn Thiên với ánh mắt nghi ngờ

"Người có phải người thật không đấy?" Thiên Mộng Băng Tầm thật sự có cảm giác ghen tỵ với thiên phú của tên này rất rất nhiều lần

"Làm gì có kiểu mười mấy cái cực hạn nguyên tố, một cái hệ tính thân còn dị biến, cả hệ hóa cao hơn cực hạn chỉ hóa cùng một cái vũ hồn bá đạo thể kìa thì cho lộn nó cũng thành thần được chứ nói gì là người! Không biết ai để ra tên quái vật nhà người nữa?" Thiên Mộng Băng Tầm vừa nói vừa cảm thấy chút ghen tỵ, tuy nhiên nhiều nhất vẫn là vui mừng

"Như đã nói từ đầu, mục đích của ta là trở thành hồn hoàn đầu tiên có trí tuệ trên Đầu La Đại Lục này, có sự giúp đỡ của ta cùng với cái thiên phú có một không hai này của người thì 100% là kế hoạch này sẽ thành công!" Thiên Mộng Băng Tầm vui mừng nói ra tất cả những điều trong kế hoạch để Thiên dễ hiểu hơn về điều này

Thiên coi như cũng biết cốt truyện nên câu được câu không, cậu cũng chẳng quan tâm gì nhiều mà chỉ kiểm tra trên bảng thông tin

BẢNG THÔNG TIN

Tên: Long Vũ Thiên (Tình trạng: tiến hoá X10)

Tuổi: 11

Tu vị: Vũ Tôn 9 tinh/ Long Tôn 119 cấp(khoá)

Thiên phú: 1. Tư chất Đế Vương(On/Off)

2. Vô tận mị lực(Auto On)

3. Thôn phệ + Tước đoạt

4. Ân

5. Ân

Vũ hồn:1. Thần Linh Chi Máu(biến dị)

2. Cực hạn chỉ nguyên tố vũ hồn (Kim, Mộc, Thủy, Hoá, Thổ, Phong, Băng, Lôi, Quang, Âm, Độc, Thời, Không, Huyết)

3. Bá đạo phụ vũ hồn (chỉ có thể sao chép một cái hồn hoàn trong lần đầu tiên hấp thụ hồn hoàn)

4. Trống

Huyết mạch: Long Thần huyết mạch/ Đế Thần huyết mạch

Thể chất: Long Đế Thần thể

Túi đồ: Vé soạn ngôi *1, Ma hạch, Quần áo.....(11 triệu điểm/100 triệu VNĐ)

Vũ khí: Vô Định Hình khí, Vô Định Hình sáo trang, Trang phục của Thần

Công pháp: Thần Quyết (tầng 4 đỉnh), Thần cấp Song Tu Âm Dương Quyết

Vũ kĩ: Thần cấp(Hoá); Đỉnh cấp(Kim, Mộc, Thủy, Hoá, Thổ, Phong, Lôi, Băng, Quang, Âm, Độc, Huyết, Thời gian, Không gian)

Sủng vật: Thập Vĩ Hồ (Mị Nhị), Phượng Hoàng Lửa (Tiểu Anh)

"Thế cái hồn hoàn thứ 3 có ra gì không Linh?" Thiên khá tò mò vì nghe giới thiệu của nó cũng khá tốt trừ việc chỉ có một hồn hoàn làm cậu phải cất công tìm kiếm cái mạnh nhất mà cậu có thể nghĩ ra được

"Nó có thể nâng sức mạnh, tốc độ, phòng thủ, bạo, nê,..... Lên N lần tùy vào mức anh có thể chịu được trong khoảng thời gian từ lúc chiến đấu đến lúc kết thúc, có thời gian CD là.... Mà thôi nói với người có Hệ Thời gian đỉnh cấp như anh cũng như không, nói tóm lại nó nâng được mọi chỉ số của anh! Bá đạo theo đúng cái tên, mà anh nghĩ ra cái vũ hồn thứ 4 chưa?"

"Chưa biết được để lúc khác tính sau!"

"Vậy giờ mức nâng lên được là bao nhiêu lần?" Cái này mới là quan trọng nhất

"Cổ thì 100 lần là cực hạn bây giờ! Sau này có lẽ sẽ hơn nhiều nữa anh đừng lo, nói cả sức mạnh anh đánh vượt cấp tốt, lo làm gì?" Linh vẫn nói trong khi Thiên há mồm vì shock

"Bá cmnr! Tốt, mạnh đến khi không còn ai mạnh hơn là được tuy nhiên còn lâu lắm!" Thiên bắt đầu suy nghĩ tiếp về tương lai trong khi đi về phía học viện SLK

(Đây là chương tặng thêm trước cho Nhatlongzx, cảm ơn vì đã commen và ủng hộ)

Ps: mọi người nếu không ủng hộ bằng commen được thì cứ quảng đầu hay j cũng được để tác có động lực chiến đấu

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Đến Sở Lai Khắc học viện

"Không biết hai người kia đang làm gì nhỉ?" Thiên đang ngồi nghỉ dừng chân trong một quán nước ven đường vừa nhớ đến việc mình chưa hỏi hướng đến SLK

"Đi về phía trước chủ nhân ạ!"

"Đến xem ngôi trường này có như trong truyện không nào!" Thiên hào hứng bước về phía trước

"Mà từ giờ gọi cô là gì nhỉ? Thiên Mộng ca là nam vậy gọi là Thiên Mộng ty! Ừm được đấy!" Thiên khá đơn giản trong việc đặt tên nên gió chiều nào mình theo chiều đấy thôi

"Cũng được đấy! Vậy ta sẽ gọi người là đệ đệ!" Thiên Mộng cũng chẳng quan tâm lắm, cứ thuận tai là được

"Vây Thiên Mộng tý! Ngươi giờ đây là người của ta rồi nhĩ? Có một số việc đệ nên nói trước với tý để cả hai dễ làm việc!" Thiên cũng chẳng cần giấu với những người thân của mình làm gì cả

"Giải thích cho tý ấy đi Linh, nhớ đừng kể cốt truyện ra cứ để từ cho tý ấy khám phá!" Thiên đành nhờ Linh vì cậu không có năng khiếu trong việc giải thích hay nói năng cho lắm

"Vâng" Linh vui vẻ chui vào nói chuyện với Thiên Mộng trong thức hải của Vũ Thiên

Lúc mới nghe Thiên Mộng cũng mắt mũi ngón hết số tin tức khổng lồ này, tuy nhiên sau khi nghe xong câu cuối của Linh thì nâng đờ mặt quay vào trong ngủ mà chẳng chịu ra

"Bí mật này chỉ có nữ nhân của chủ nhân mới có quyền biết thôi!" Linh mỉm cười ẩn ý nhìn Thiên Mộng vẫn còn đang lạc trôi giữa dòng tin tức

"Ý muội là sao? Nữ.....nữ.....nữ nhân á? Nhưng mà.....!" Mặt Thiên Mộng đỏ rức lên, năng biến thành hình dạng tằm rồi cuộn tròn vào một góc găm nhắm sự xấu hổ, tuy nhiên thì dù thế nào thì cơ thể cũng vẫn cứ hồng hồng nhìn rất đáng yêu

"Nữ nhân.....nữ nhân của đệ đệ!" Ngồi một mình càng làm lòng Thiên Mộng rối giến

"Ta đã có Băng nhi rồi nên sẽ không sao đâu nhĩ? Ài....mệt, đi ngủ!" Nói rồi Thiên Mộng cũng đi ngủ để Thiên một mình ngồi với Linh

"Xong rồi à Linh?" Thiên mỉm cười nhìn Linh vừa hiện ra trước mặt cậu

"Nhiệm vụ Seeds Love hoàn thành, giờ chắc Thiên Mộng tý đang nghĩ về điều đó đấy chủ nhân!" Linh ranh ma cười lại

"Nếu vậy thì tối nay em sẽ có thưởng lớn!" Thiên cười đen tối với Linh làm cô nàng ngốc này cũng đoán được phần thưởng là gì, tuy nhiên năng cũng đờ mặt gặt đầu rồi vào trong Không gian độc lập

"Đi thử xem sức mạnh mới như nào rồi làm quen phát đi!" Thiên nói xong rồi cũng bước vào khu rừng chuẩn bị thử sức mạnh mới

Trời trở tối, Thiên cũng lòi cái thân xác đến cái lều mắc buổi chiều, trông bộ dạng như vừa quần ẩu với cả đám hung thú ấy

"Nguy hiểm thật, không để ý thì có mà.....Haizz, mà em bảo 100 là cực hạn mà Linh?" Thiên cố ăn để bù năng lượng trong khi hỏi Linh về kết quả buổi tập

"Anh cũng thật là, cực hạn là khi cần mới lòi ra bật chứ, anh chỉ cần bật 90 là ổn rồi! Cơ mà cứ như này có khi cũng tốt, khi có cực hạn thì mới có phá cực hạn được chứ, nếu anh cứ luyện tập kiểu này thì nhanh mạnh lắm đấy! Khi cơ thể quen với cực hạn củ thì sẽ có khả năng chịu đựng cao hơn và sẽ có khả năng đạt cực hạn mới!" Linh cười khỏ giải thích với tên ham ăn trước mặt

"Mà cái thiên phú Thôn Phệ với Tước Đoạt tiện nhĩ, giúp hồi thể lực nhanh thật!" Thiên cảm khái nói

"Đương nhiên, thiên phú này cũng vào loại VIP mà, khi làm gì nặng nhọc hay mệt mỏi thì anh có thể ăn, nó giúp hấp thu những thứ tốt trong thịt mà thú rồi nạp lại thừa cho anh, với bọn cuồng tu luyện kiểu chiến đấu thì đây là chỉ bảo rồi!" Linh có chút tự hào nói ra

"Vây thì được! Hết mệt rồi thì tối nay thưởng thêm cho em vậy nhĩ?"Thiên vui vẻ nhìn trêu Linh, ai bảo cô không nhắc sớm cơ chứ, cứ chờ tối nay phải "thưởng" thật nhiều, thật to, thật lớn

"Thôi em mệt rồi, vào trước đây!" Linh tranh thủ chạy nhanh nếu không bị thưởng sớm thì mệt, phải vào cầu cứu mọi người nữa vì có gì tốt cần "sẻ chia" mà

Rồi cũng như lời hứa, đến tối thì Thiên thưởng cho Linh đúng theo những gì cậu hứa, những người có liên quan và có mặt cũng được thưởng thêm

(Cùng lúc đó tại học viện SLK)

"Không biết tên kia làm gì mà lâu đến thế nhĩ, sắp đến ngày tuyển học viên rồi mà chẳng thấy bóng đâu!" Trong phòng kí túc xá học viện SLK đang có hai bóng hồng nằm trên cùng một chiếc giường và đang bàn về một người

"Ngươi có nhắc đường đi cho tiểu Thiên không vậy tiểu Nhã" cô gái tóc xanh đeo kính nói trong khi trêu người bạn bên cạnh

"Không a, ta tưởng Bối Bối ngươi nhắc rồi nên ta cũng chẳng nhắc nữa!" Cô gái tóc hồng cũng trả lời một cách rất hồn nhiên trong vẻ mặt ngạc nhiên của người bạn bên cạnh

Họ chính là Đường Nhã cùng Bối Bối, cả hai người đang ở trong phòng kí túc xá và chuẩn bị đi ngủ

"Cả hai chúng ta không nhắc thì hẳn liệu có tới được đây không?" Câu nói của Bối Bối làm cả hai cùng ngẩn ra một lúc

"Tớ tin hẳn sẽ tới mà!" Đường Nhã quay mặt về phía Bối Bối rồi nói cùng khuôn mặt khẳng định

"Uhm, hẳn sẽ đến thôi ỷ hẳn là.....thời đi ngủ đi không mai dậy muộn đấy!" Nói đến đây nàng cũng đờ mặt chui vào trong chăn trong sự khó hiểu của cô bạn bên cạnh

"Oáp!!!" Thiên vươn cái thân mình ra khỏi những cơ thể trắng trắng xung quanh, nhìn mọi người cùng nhớ đến hôm qua làm cậu cứ buồn cười

"Đã không được còn cứ cố! Mà thôi tắm cái đi!" Thiên đi ra tắm rồi cũng bắt đầu công việc chế biến đồ ăn sáng cho mọi người vì chẳng ai trừ cậu còn sức sau trận chiến hôm qua cả

"Dậy nào mọi người! Định làm heo à mà dậy muộn vậy! Mặt trời đến mông rồi đấy!" Thiên đang tươi cười gọi thì bỗng thấy lạnh người và lúng túng vì một số ánh mắt u oán về phía cậu

"Thì tại ai làm tội em ra như này hả Thiên?" Linh vui vẻ nói đầu tiếp theo là những cái gặt đầu trong vô thức của mọi người

"Vây mọi người cứ nghĩ trước đi, anh đến SLK đã, không biết hai người kia có lo không khi biết chưa chỉ đường không nữa?" Thiên đành cười rồi thu mọi người vào trong Không gian độc lập rồi cũng chuẩn bị lên đường vì theo như Thiên tính thì hôm nay là ngày cuối để tuyển học sinh ở học viện

"Grừ....grừ....cái tên hỗn đản kia không biết ở nơi nào rồi? Làm hại chúng ta lo lắng suốt mấy ngày! Chờ hẳn đến nhất định phải cho hẳn biết mặt!" Đường Nhã đứng cạnh cổng trường vừa nói

"Thì cũng một phần tại chúng ta quên nói địa chỉ cho hẳn mà! Đành biết vậy thôi!" Cô nàng mắt kính Bối Bối cũng một bên giúp Đường Nhã hạ hỏa

"Nhưng mà nếu hẳn không có mặt trong ngày hôm nay thì phải đợi năm sau mà chúng ta cũng chỉ còn năm nay thôi! Cái tên đáng ghét hẳn mà đến thì....hừ....hừ...." Đường Nhã vừa nói xong thì một giọng nói vang lên bên tai hai người

"Có vẻ tiểu đệ đây không được chào đón thì phải! Haizz.....thời tạm biệt!" Nghe thấy cô nàng nói vậy làm Thiên bỗng nổi hứng trêu chọc một chút

"Tiểu Thiên"

"Tiểu Thiên"

Nhìn thấy thân ảnh này làm Đường Nhã cùng Bối Bối có cảm giác muốn khóc, hai người nhào ngay vào trong lòng Thiên mà chẳng để ý đến những người xung quanh đang há hốc mồm nhìn mình

Một vị nữ sinh mới sách không để ý đến những nam sinh khác cùng một vị cô hồ báo trưởng mẫu giáo, nói thẳng là một người không thêm chú ý còn người kia thì hung dữ, tuy nhiên dù nói thế nào thì cái đẹp đập nát mọi thứ nên dù vậy thì số lượng người theo đuổi (ruồi) vẫn là nhiều không đếm được

Vậy mà giờ hai thân ảnh đó cùng nằm trong ngực một tên nam khác với vẻ mặt hạnh phúc kia nữa chứ! Ôi trời đất thiên địa quý thần ơi, làm ơn nói con that not true (đó không phải sự thật)

Vậy là những ánh mắt giết người, đổ kị, ghen tị, ngạc nhiên đó cùng dồn về một phía và rồi...

"Ôi mà ơi! Con đang mơ phải không, sao lại có nam sinh nào đẹp trai như thế chứ! Không không là đẹp nhất!" Một vị nữ sinh hoa si đang nói lên cảm xúc của mình cũng như bao người chị em xung quanh

"Nam thần! Nam thần! Nam thần!"thế là trong lòng mỗi người con gái lúc đó thì hình ảnh về vị bạch mã hoàng tử trong mỗi người lại hiện ra rõ nét hơn bao giờ hết

Trái ngược với không khí bên nữ thì bên bạn nam sinh mặt tên nào cũng quốất như quả quất vì chẳng thể nói được gì cả, thậm chí còn có mấy tên vì ức chế đổ kị mà thổ huyết ngay tại chỗ

"Đệch...như này thì anh em bạn ta sống sao được!"

"Huhu sao ba mẹ không sinh ra cho con bằng bạn bằng bè dù chỉ một phần nhỏ thôi là mãn nguyện rồi mà..."

"Cái...cái này....sao lại có thể soái đến mức này cơ chứ! Đùa nhau à? Are you kidding me?"

Ngay lập tức bên bạn con trai là không khí u buồn như đông cứng tất cả mọi thứ lại vậy. Nếu có người nào khác để ý thì sẽ phát hiện như nơi này có hai kiểu không gian khác nhau vậy, một bên màu hồng lãng mạn không khí tình yêu ngập tràn còn bên kia tăm tối, u buồn lạnh lẽo, một không khí chán nản

"Nghe có người không chào đón ta à? Mà giữa thanh thiên bạch nhật thế này các người định làm gì ta hả? Có tin ta gọi người không?" Thiên vẫn còn muốn trêu hai cô nàng ngốc này một lúc nữa

"Người thử xem xem ta xử người như thế nào?" Đường Nhã ngoảnh mặt lên nhìn Thiên, giờ nắm đầm lên cùng với khuôn mặt có một tầng hơi nước mỏng

"Thời khóa thì chơi gì nữa! Được rồi người sai là ta, có lỗi cũng là ta, không nói đường cũng là ta được chưa!" Thiên vừa nói xong thì cũng cảm thấy hai bên hông mình hơi đau, hoá ra hai nàng nương quá hoá giận nên trả thù hai bên hông của Thiên

"Vậy hai nàng định đứng đây cho bàn dân thiên hạ xem ta dùng gia pháp phạt hai người à?" Thiên cố nhịn đau nói khẽ vào tai hai người làm cơ thể cả hai như chẳng còn tí sức nào vậy, cả hai đều đỏ mặt vì đầu trong ngực Thiên hôn làm Thiên cảm thấy SUPER thoải mái bởi hai cặp buối của cả hai cũng theo đó càng ép chặt hơn trước ngực cậu

"Đồ đáng ghét! Mang bạn ta vào chỗ khác đi mà, đi mà~~" Thiên hận không thể ăn hai người ngay tức nhưng cậu cũng cố nhịn vì đang ở chốn đông người, nhất là dưới vạn ánh chúng mục như này thì càng không thể mạnh động

"Vậy ta sẽ mang hai nàng đến nơi đây! Còn trước đó thì đây là lỗi của ta!" Nói xong thì Thiên cũng trao hai người một nụ hôn trước mặt tất cả mọi người. Ai ai cũng nghệt mặt ra nhìn đối à không tam nam nữ trình diễn trước mặt mình, tất cả đều ước ao cùng ghen tị nhìn về phía này, nhất là mấy thằng anh em với F thì càng là mặt trừng khẩu ngược

Quay lại với hai nữ thì cả hai mặt đều đỏ chót như quả cà chua, hận không thể cho Thiên một trận xong lại nương ngừng, xấu hổ vì bị ấy ở nơi công cộng

"Teleport!" Thiên cũng dùng Không gian hệ dịch chuyển tới một nơi ít người gần đó để tiếp tục cuộc "hói chuyện"

(Sorry cả nhà vì sự chậm trễ nhưng do máy bị hỏng nên phải sửa, mình đành mượn cái điện thoại khác viết nên sẽ chậm hơn so với trước nhưng vì anh em thì truyện mình sẽ vẫn viết và đăng chương sớm nhất có thể)

XIN CHÂN THÀNH CẢM ƠN MỌI NGƯỜI ĐÃ ỦNG HỘ!!!!

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Lần đầu gặp mặt

Ps: nếu có chỗ nào thấy khác so với nguyên bản thì đúng rồi(tác có ý đấy) phá cách chứ nếu viết theo cũ thì chán lắm, em từng đọc rồi em biết, nên em sẽ tạo ra nhiều tình tiết khác có thể để làm mới câu chuyện(tuy nhiên cũng ko lạc trôi cốt truyện xa lắm). Chúc mọi người đọc truyện vui zê!!!!

Sau khi "trò chuyện" cùng Đường Nhã với Bối Bối xong thì Thiên quyết định vào trường theo đúng cốt truyện (vì lười khảo sát thì có). Nhờ hai nữ giả mạo làm đệ tử Đường Môn nên Thiên vào cũng đơn giản y như trong truyện vậy, tuy nhiên chỉ là giả mạo mà thôi vì Thiên đơn giản chỉ muốn lợi dụng cái mác chứ cậu cũng chẳng muốn làm cho cái tông môn vớ vẩn này(do tác thôi vì em ko thích ĐĐ cho lắm, chả biết sao nữa, mà kệ đi)

Những dãy nhà màu sắc theo màu hồn hoàn, to lớn, đẹp đẽ, đích thị là đây rồi. Thiên lang thang theo những dãy nhà tìm đến khu kì túc xá mà nơi thẳng main gặp người yêu sau này của nó

"Chào ông, cho cháu hỏi muốn tìm phòng này thì đi như nào a!" Thiên lễ phép cười hỏi lão gia gia đang ngồi dưới gốc cây này, dù không có cốt truyện thì chắc cậu cũng vẫn phải hỏi lão thôi vì nơi này cũng rộng quá mà, cậu cũng chẳng thể không lễ phép khi biết rằng đây là hiệu trưởng của SLK, khi đọc truyện Mục lão cũng là nhân vật gây thiện cảm với Thiên nên cậu cũng rất kính nể vị hiệu trưởng này, còn chưa nhắc đến cuộc đời ông ấy nữa chứ....mà cái này để sau hẵng nói

"Đi thôi. Một trăm lẻ tám số ký túc xá tại lầu một tay trái căn thứ ba. Bốn tầng bắt đầu là nữ sinh ký túc xá, không thể đi lên. Một khi phát hiện sẽ bị khai trừ!" Lão nhân nói một lát cái huy chương trên ngực Thiên rồi nói ra bằng cái giọng khàn khàn

"Cảm ơn ông!" Thiên cúi đầu chào rồi bắt đầu tìm phòng

"Đây rồi!" Thiên khẽ cười nhìn căn phòng trước mặt rồi đẩy cửa vào, căn phòng khá rộng rãi cho hai người ở, trang trí cũng được, mỗi tội hơi bụi, vậy là cậu lại phải xắn tay áo quét dọn, tuy nhiên do dùng các hệ tự nhiên nên cũng rất đơn giản, dùng gáo cuốn hết bụi khỏi đi, nước lau mọi góc ngách rồi dùng nhiệt làm khô mọi thứ. Nhớ cảnh ngày xưa phải công lưng ra lau dọn làm cậu khẽ cười, nhìn căn phòng so với trước thì hoàn hảo hơn rồi

"Đến lúc ăn rồi, đói quá!!" Thiên chợt nhớ là cậu cũng chưa ăn thêm thứ gì, đi vội chẳng ăn, rồi loang quanh trong trường một buổi khiến cậu cùng cái bụng kháng nghị rồi, vậy là Thiên lại phải ra đi tìm đường cứu bụng khỏi cơn đói

Sau khi đi loạn cùng sự trợ giúp của một số người thì Thiên cũng đến được nhà ăn, lúc này nhà ăn cũng thập phần trống trải, chỉ có một số người làm cùng vài ba học sinh, nơi này cũng rất rộng, sạch sẽ, tuy nhiên vì chẳng có nhiều người nên cũng chưa thể hình dung được là nó sẽ thế nào khi chật ních người và người. Thiên cũng chẳng để ý nữa vì cậu cũng cảm thấy đói hơn rồi

"Cố giá mỗi loại cơ à? Lấy cho tôi mỗi loại một phần!" Thiên cũng chả biết cái gì là ngon nên cứ mỗi loại ăn thử xem thế nào

"Nhiều phết cơ mà không sao! Đợt trước còn nhiều hơn vẫn hết cơ mà!" Một số thích khác nữa của Thiên ngoài gái và sức mạnh đó là ăn uống. Cậu cũng có skill nấu ăn và cũng được luyện max level từ trước rồi, khi còn luyện tập trong rừng thì việc nạp năng lượng bằng cách ăn uống là cách nhanh nhất vì cậu có thiên phú Thôn phệ mà, tuy nhiên ăn các món mới cũng tốt hơn ăn một món mình làm, mới cả trừ khi đến mức không ăn được hay đặc biệt nổi hứng thì có lẽ Thiên mới làm vì đơn giản một phần vì lười

"Món này cũng được cơ mà hơi quá lra, cái này thiếu chút muối, cái này.....!" Thiên cứ ngồi đánh chén trong khi bình luận trong ánh mắt quái dị của mấy người làm cùng một số học sinh có mặt ở đó, cũng có mấy vị nữ sinh hoa si nhận ra cậu nên Thiên đánh đánh nhanh rút gọn kéo đến một đám có mà trở tay không kịp

"Phizzz, nguy thật tí thì khỏi phải đi!" Thiên lau mồ hôi khi nghĩ lại cảnh vừa rồi, do mị lực quá lớn nên có một số "bé bự" đuổi theo khiến Thiên chạy thực mạng

"Giờ thì hiểu mấy thằng main trong truyện khác tại sao phải giảm bớt mị lực trừ khi tán gái rồi. Linh, có cách nào giảm bớt mị lực anh xuống không?" Thiên cũng đành phải học tập cách làm những tên khác vậy, chẳng biết có hiệu quả không nữa

"Rất tiếc thưa chủ nhân! Vì, anh không thể giảm xuống được, thiên phú mị lực auto on mà!" Linh nhệ nhàng trả lời

"Vậy thì vớ cmn mồm rồi! Kệ đi, tu luyện cái đã, mà sao anh không vượt cấp 16 được vậy Linh?" Từ lần hấp thu hồn hoàn của Thiên Mộng Băng Tầm thì Thiên vọt lên luôn 15 cấp, tức là Hồn sư cấp 15, cậu tu luyện cũng rất nhanh, lên luôn 16 trong vài ngày tiếp theo, và cũng bị dừng lại hay cách gọi khác là gặp bình chương không thể tăng sức mạnh tiếp nên mấy hôm nay Thiên đều rèn luyện cơ thể theo Thần Quyết, việc này gây khá khó hiểu với cậu

"Rõ ràng thiên phú anh trâu bò nhất cái Galaxy này cơ mà!"

"À, cái này em quên chưa nhắc, mỗi khi đến cấp độ cần hồn hoàn đột phá thì anh cần một số điều kiện nhất định mới được! Đó chính là hồn hoàn từ thế giới khác và theo những hệ phép thuật mà anh có, tức là Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong Băng Lôi Quang Âm Độc Huyền Thời Không thì anh mới có thể lên cấp tiếp theo!" Linh vẫn nhẹ nhàng từ từ trả lời trong khi Thiên há hốc mồm với việc này

"Cái***! Thế đánh bằng niệm tin à? Hệ thống lần này là không được, với sức mạnh như này là vút cmnr chứ nói gì đến đánh với chả đám!" Thiên khá bất bình với điều này do hệ thống đặt ra

"Đừng lo mà chủ nhân! Hệ thống sẽ có cách công bằng nhất cho anh mà, chỉ là mất thời gian hơn thôi, này nhé! Hệ thống sẽ truyền tống từ một vị diện khác một con gì đó hợp với hệ của anh trong khoảng 10 vạn năm tới 100 vạn năm, anh và nó sẽ chiến đấu trong không gian của hệ thống đặt ra, toàn bộ sức mạnh của anh được giải phóng tạm thời trong lúc chiến đấu cho đến lúc kết thúc, anh nếu không giết được hay bị giết ngược sẽ bị.....hệ thống đá ra tu

luyện tiếp đến khi thắng thì thôi, rất an toàn nha nên có chiêu gì cứ tung quảy hết mình đi, do lần đầu nên được tặng một lượt hồn hoàn cùi nhất 99999 năm, anh có thể dùng năng lượng khác tăng niên hạn của từng cái lên! Quả thì vẫn đây, chờ anh tu luyện xong rồi nhận, mà có thư từ AD nè!" Linh mở bức thư mà tác gửi sang bên đây

"Không có gì nhiều đâu chỉ là anh nhấc chú dù không muốn theo ám khí thì cũng nên học hồn đạo khí đi, nó cũng tương đương với rèn vũ khí thôi! Chào nha!" Linh đọc một cách hùng hồn theo đúng giọng tác giả

"Biết rồi, mà còn vụ khám với rèn nữa nhì? Nhiều việc, mệt quá!" Thiên thở dài rồi chìm vào tu luyện

Hôm sau cũng là một ngày đẹp như bao ngày, Thiên tỉnh dậy khỏi việc tu luyện với một tâm trạng sáng khoái, Thiên cũng đã đặt lịch cho những ngày tiếp theo rồi, tu luyện cùng bởi hai nữ Đường Nhã cùng Bối Bối, giờ Thiên cũng đang từ nhà ăn trở về, có khá nhiều món được thưởng thức nên vốn lỉnh về ẩm thực của Thiên cũng tăng lên nhanh chóng

"Có trộm à? Mà sao lại có trộm được nhì? Đây là SLK cơ mà! Chẳng lẽ năng đến rồi?" Thiên đang nhắc đến chính là nữ chính trong câu truyện này, Đường Vũ Đồng hay như bây giờ chắc vẫn là Vương Đồng mà thôi

Thiên cũng thoải mái bước tiếp vào căn phòng, trong đó giờ đây là một vị thiếu niên xứng đáng nhận là Ngọc thụ lâm phong, anh tuấn đẹp trai, tuy nhiên dù thế nào hay có như nào thì cũng vẫn kém Thiên một đoạn về khoản này

"Người có dọn dẹp cũng được đấy vì thế nên ta cho phép người ở lại nơi này, tuy nhiên cũng có vài điều kiện và luật lệ của ta, đó là..." Vương Đồng cứ đứng nói trong lúc nhìn ngắm căn phòng mà chẳng thể thấy Thiên đang đứng cười nhìn cậu từ phía sau

"Vậy à! Thế thì cậu có thể xin dọn ra phòng khác mà sống, tôi đáng kí sống ở nơi này rồi!" Thiên nghĩ rằng vẫn cứ phải để đánh một trận theo cốt truyện cho nó có tình cảm, mới cả cũng nên sửa cái tính công chúa của cô nàng giả trai này một trận

"Người!" Có lẽ bất ngờ vì cách nói này của Thiên khiến cô nàng khá là giận, tuy nhiên khi quay lại thì cô nàng cũng đứng hình một lúc, luận khí chất, diện mạo thì người trước mắt này hơn hẳn cô

"Vậy thì quyết đấu đi!" Cô ngay lập tức lấy lại tinh thần rồi khiêu chiến với Thiên

Chắc cô nàng nghĩ không ai ở tuổi này có thể vượt mặt được mình đây mà. Thiên thấy kế hoạch thành công thì cũng chỉ nở nụ cười mỉm rồi bắt đầu chuẩn bị, bộ trang phục chuyên dụng cho chiến đấu, súng, kiếm,...

"Người ra ngoài trước đi!" Thiên từ từ mặc trang bị rồi quay sang nói với anh chàng ngốc đang đồ mặt khi thấy cơ thể cậu

"Người cứ chờ lát nữa đi!" Nói xong được câu đó rồi Vương Đồng cũng chạy mất dép, Thiên từ từ mặc nốt rồi cũng bước ra ngoài

Khi vừa bước ra thì Vương Đồng đã đứng đợi sẵn ở gần đó, xung quanh cũng có vài người xem vui, và ngay gần đây là Mục lão đang nhắm mắt nằm ngủ

"Người chịu thua còn kịp đấy!" Vương Đồng vẫn còn hơi do một quay ra nói với Thiên thì thấy Thiên đang chú ý xung quanh chứ không phải mình thì có vẻ anh chàng hơi tức giận rồi

"Người có làm sao thì cũng đừng trách ta đấy!" Nói rồi Vương Đồng cũng lao đến tấn công trước, nắm đấm cũng theo đó tiến tới trước mặt Thiên, chắc định làm một hit như Saitama trong ONE PUNCH MAN

"Nếu người không dùng hết sức thì sẽ thua đấy!" Thiên xuất hiện đằng sau rồi nói nhẹ nhàng tuy nhiên ai cũng bị bất ngờ bởi tốc độ của cậu, ngay cả Mục lão đang nhắm mắt ngủ cũng phải hé đôi mắt già nua ra nhìn lại vài lần về phía Thiên

"Tân sinh năm nay lại có một kẻ thú vị rồi!" Mục lão khẽ nói rồi lại tiếp tục quay lại hình tượng một lão già ốm yếu như trước

"Nhanh quá! Kẻ này khó chơi rồi, tốt!" Vương Đồng cũng khá bất ngờ tuy nhiên cậu cũng vào thế chuẩn bị đón đánh tiếp theo

"Người cũng được đấy! Ta sẽ giới thiệu lại một lần nữa, ta là Vương Đồng, mà ta giới thiệu rồi, giờ đến lượt người chứ!" Vương Đồng có vẻ cũng bật chế độ nghiêm túc lên rồi

"Long Vũ Thiên!" Thiên đánh phải trả lời nếu không lại bị gán cái mác không tôn trọng đối thủ cũng không được

"Cứ dùng hết sức đi không thua lại không chấp nhận thì lại không nhận!" Thiên cười nói với Vương Đồng đang dùng ánh mắt cẩn thận dò xét nhìn mình

"Là người nói đấy!" Vương Đồng nói xong rồi cũng bắt đầu dùng Vũ Hồn của mình

"Lần này người đừng hòng thoát!" Vương Đồng nói với một giọng vô cùng tự tin

"Vậy à? Trận đấu giờ mới bắt đầu mà!" Thiên từ từ nhắm mắt lại rồi mở ra

"Tất cả mọi người đều ngạc nhiên với hai vị tân sinh năm nay, một kẻ có Vũ hồn cánh bướm, kẻ còn lại là Vũ hồn về nát, tuy nhiên cả hai đều nhìn rất là đẹp, khá là yêu dị, ào

"Ồ! Bất ngờ nhì!" Mục lão giờ cũng mở mắt nhìn về phía trận đấu, một số người nữa cũng bước lại gần làm số khán giả lại thêm một phần đông hơn, tuy nhiên chủ yếu là bọn con gái vì nghe tin có hai soái ca đang quyết đấu nên cũng rủ nhau đi xem

"Tiếp nào!" Thiên khá hào hứng thử sức mạnh vì lần nào cũng phải đấu với hồn thú, lâu rồi mới thử đấu với con người, tuy nhiên là trong giai đoạn bị phong ấn sức mạnh thì cũng không được đã lắm

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chu lão sư

"Bắt đầu nào!" Thiên rút kiếm cùng dùng Vũ hồn mắt để chiến đấu chứ không dùng những năng lực khác

"Một loại Vũ hồn bản thể mắt à?" Vương Đồng cũng chẳng mạnh động như trước, chỉ thấy anh chàng dùng Vũ hồn để bay lên trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người

"Vũ hồn bay được cơ à? Lợi hại, lợi hại! Không biết tên học đệ này là gì nhì?" Có một số người bắt đầu bàn tán xung quanh, tuy nhiên cũng chỉ xoay quanh cái Vũ hồn bay được của Vương Đồng, điều này có vẻ giúp Vương Đồng lấy lại tự tin như ban đầu

"Người cũng thấy rồi đấy, ở đây thì ta là chúa tể, người chịu thua đi còn kịp!" Vương Đồng nói bằng một giọng khá tự tin cùng kiêu ngạo

"Ồ, vậy à? Vậy thì chi cần ta bước lên được với người là được rồi!" Vừa nói Thiên cũng đánh dùng Phong hệ để trời lơ lửng trong ánh mắt đại r của tất cả mọi người

"Cái***, WTF, WT heo, Clgt!" Mọi người chứng kiến đều há mồm nhìn hai thân ảnh đang trên bầu trời, một kẻ đang bay còn kẻ kia trông như đang....đứng lơ lửng

"Không phải chứ, chẳng lẽ có trò mèo gì đó trong này mà ta không nhận ra được!"

"Thằng này bật Tool hack à?"

"AD ơi có thằng bật hack này, rip nick nó đi AD ơi"(tác: anh bật cho nó đấy, ý kiến j?)

Tất cả mọi người nghe xong đều im lặng xem tiếp trận chiến giữa Thiên và Vương Đồng

"Người...sao người bay được hả? Sao ta không thấy Vũ hồn của tên này nhì?" Vương Đồng cũng giật mình trước cảnh này, kể như nếu có một đôi cánh hay một cái hồn đạo khí thì cu cậu còn bớt ngạc nhiên chứ như này thì là lần đầu cậu gặp phải nên khá là bất ngờ

Tuy nhiên chỉ một lúc thất thần nhưng ngay lập tức mọi người nhận ra một vấn đề quan trọng hơn, đó là

"Song sinh Vũ hồn!!!" Từ này ngay lập tức xuất hiện trong não bất kì ai đang chứng kiến

Ngay cả Mục lão cũng phải bỏ cái vẻ lười biếng đi để quay lại quan sát Thiên thật kĩ một lần nữa

"VẬY là được rồi chứ? Đều tiếp thôi!" Thiên vẫn bình thường nhìn mọi người rồi bảo Vương Đông chú ý lại vào cuộc chiến

"VẬY thì sao chứ, ta vẫn là người thắng thôi cho dù ngươi có bay được thì cũng chẳng sao cả!" Vương Đông chỉ nhắc nhở bản thân rồi cũng lao về phía Thiên, phải công nhận là ở trên không thì tốc độ của Vương Đông được tăng lên vô cùng là nhiều, bay đi bay lại hoa cả mắt

"VẬY thử xem ai nhanh hơn nhé!" Thiên vừa nói vừa buff toàn bộ lên tốc độ, để không gây chú ý thì cậu chỉ bật Phong hệ cùng Lôi hệ thôi, gấp đôi tốc độ nữa thì Thiên nhanh đến mức không nhìn thấy bóng luôn rồi, chỉ thấy vệt sáng màu xanh nhạt di chuyển còn ảo hơn màn bay vừa nãy của Vương Đông nữa

Có vẻ mọi người đều tuyệt chủng rồi với hai thắng này luôn rồi, Thiên thì vẫn thử tốc độ còn Vương Đông thì vẫn lao đầu cắm cổ đuổi theo, chỉ gặp hai cái bóng cùng hai vệt sáng trên đầu, còn thân ảnh hai người thì đã biệt tăm biệt tích, trừ Mục lão là có thể nhìn thấy, tuy nhiên người cũng khá bất ngờ về tốc độ hai thắng trẻ trâu này

"HỌC học, sao tên kia vẫn còn sức thế nhỉ?" Vương Đông thờ lầy thờ để trong khi nhìn Thiên vẫn đang di chuyển quanh mình với tốc độ còn nhanh hơn vừa nãy, có vẻ Thiên đã dần nắm giữ cách di chuyển này rồi nên cậu tăng dần tốc độ của mình nên thêm chút nữa cho đến khi chẳng còn ai nhìn thấy gì nữa

"Cái..." Ai ai cũng lại bị Thiên chấn kinh thêm một lần nữa, còn Mục lão cũng trợn mắt lên nhìn về phía trên

"Không gian hệ!!!" Trong đầu Mục lão cũng đang âm ỉ dỏm võ không kém mấy người kia, thậm chí là hơn vì ông biết trình độ hiếm của hệ này như thế nào

"HỌC để kia không ổn rồi!" Có một vài người nhận ra sự bất thường của Vương Đông, khi bay thì tốn nhiều hơn lực hơn bình thường nên khi sử dụng trong thời gian dài với lại mới chỉ là một gã Hồn sư, không nhiều hơn lực cho lắm nên có vẻ cậu cũng đang cố hết sức, có vẻ cũng đến giới hạn rồi

"Roi kia!!" Bỗng Vương Đông ngã xuống phía dưới trong ánh mắt giật mình của mọi người, khi dùng quá nhiều, vượt lượng giới hạn hơn lực sẽ gây ngắt tạm thời đối với người sử dụng nên Vương Đông đang ở trạng thái ngắt và rơi tự do, bọn con gái cũng che hết mặt vào rồi cúi xuống không dám nhìn tiếp

"May thật, đỡ được rồi!" Mọi người cũng lại trợn tròn mắt nhìn thân ảnh đang bé Vương Đông, đó là Thiên, đang bay thì cậu để ý không thấy có người đuổi theo nên quay lại và thấy Vương Đông đang rơi xuống, cậu dùng Teleport chuyển tới vị trí rơi rồi đỡ lấy tên ngốc kia

"Tên này xuất hiện từ lúc nào vậy!" Mấy tên con trai nghi ngờ nhìn Thiên còn bọn con gái thì mắt đã thành hình ngôi sao với trái tim đối với Thiên, nhìn lại bây giờ thì mọi người lại thấy có gì đấy sai sai, một soái ca đang bế một tên soái ca đang ngắt khác, bọn con gái nhìn chi hạn không thể đẩy tên đang được bế kia để nhảy vào vòng tay ấy, còn mấy thằng con trai thì nhìn vậy mà lạnh cả người, chẳng lẽ hai tên này có vấn đề

Thiên chẳng quan tâm lắm với ánh mắt mọi người mà chỉ tiến tới chỗ Mục lão rồi đường đến phòng y tế rồi chạy nhanh đến đó, trên đường cũng có một số người nhìn cậu với ánh mắt hiếu kì tuy nhiên cũng thấy người đang ngắt cùng hướng mà Thiên đến nên cũng bình thường trở lại

Khi Thiên đến phòng y tế thì vị y tá ở đây cũng khá nhiệt tình vì có tận hai soái ca ở đây mà, chi thấy cô ta trị liệu rồi để Vương Đông nằm đấy bảo cứ để vậy cho cậu ta tự tỉnh, Thiên cũng đành để đấy rồi quay về kí túc xá, cậu cũng chỉ ăn tạm vài thứ rồi lại tu luyện tiếp

"Thiên Mộng tỳ, tỳ có cách tăng năm hồn hoàn lên không?" Thiên để bản thân tự tu luyện còn mình thì gọi Thiên Mộng Băng Tầm ở trong Không gian độc lập ra để hỏi chuyện, có lẽ vì lí do gì đó nên mãi cô nàng mới dò mặt tho đầu ra rồi nói bằng cái giọng bé tí

"Có, mấy cái cục năng lượng ta phong ấn có thể tăng năm cho hồn hoàn để lên nữa đấy!" Nói xong rồi cô nàng cũng chạy mất dép vào trong Không gian độc lập

"Cô nàng ngốc này lại làm sao rồi? Kệ đi, thử trước đã!" Nói rồi Thiên cũng bắt đầu thử nâng cấp hồn hoàn

"Có tổng cộng 14 cái hồn hoàn được tặng từ hệ thống, toàn là đen ca, chỉ cần thêm chút năng lượng là thành màu đỏ 10 vạn năm rồi, phải cẩn thận!" Thiên cứ dần dần thử nghiệm và sau một đêm thì cậu cũng hoàn thành xong

"Cơ mà một lúc hiện ra thì cũng phải giật mình trợn mắt lên chứ nhỉ?" Thiên đang ngồi tìm cách che lại số hồn hoàn lậu này thì tiếng Linh lại vang bên tai

"Chủ nhân không cần lo, số hồn hoàn này sẽ tự động ẩn trừ khi anh cho hiện cơ nên cứ yên tâm đi!" Linh nói chắc như đinh đóng cột

"Thế thì được, còn giờ thì phải nghỉ đã!" Nói rồi Thiên cũng gục xuống giường, ý định tu luyện tối qua của cậu phá sản vì mấy cái hồn hoàn này, nó làm mất thời gian hơn Thiên nghĩ, nó cũng rất tốn tính lực nữa nên bây giờ trông cậu rất mệt mỏi và kiệt sức

"Không biết tên kia đang làm gì nhỉ? Nghe nói hôm qua hắn bế ta chạy quanh sân trường tìm phòng y tế! Coi như là hết nợ thôi, mà cũng phải cảm ơn nữa!" Vương Đông đến sáng hôm nay mới tỉnh lại, tỉnh lại thấy mình ở phòng y tế thì cậu cũng khá bất ngờ, hỏi thì mới biết hôm qua là Thiên đưa mình đến đấy, chạy về kí túc xá thì cậu cứ suy nghĩ lung tung suốt dọc đường

"Chẳng nhẽ không có ai!" Vương Đông đi vào phòng và thấy khá im ắng

"Ừây, người bị sao thế?" Cậu giật mình khi thấy Thiên đang nằm sõng soài trên giường với vẻ mặt trắng bệch

"Không có gì, chỉ hơi mệt thôi, ngủ một giấc là khỏi!" Thiên cũng mơ màng trả lời lại, cũng đứng, sức hồi phục của cậu cũng vào loại quái vật chứ chả đùa

"VẬY à! Về việc hôm qua thì...ừm...cảm ơn, ta cũng không tính toán tên nhà người nữa, người cứ việc ở lại cũng được!" Vương Đông nói bằng giọng lí nhí, nghe như con gái (thì nó là gái còn j), có vẻ có mùi Tsun quanh quần đầu đấy

"Không có gì, ta mệt rồi, ngủ trước đây!" Nói rồi Thiên cũng để mình trôi theo con buồn ngủ

"VẬY người cứ nghỉ ngơi đi!" Vương Đông nói xong rồi cũng quay về giường của mình

Cả hai đều mệt nên đều ngủ một giấc tới tận ngày hôm sau

"Này, dậy đi, hôm nay bắt đầu đi học rồi đấy!" Vương Đông đang cố sức gọi cái tên lười này dậy

"Là hôm nay à? Chờ chút!" Thiên cũng từ từ phải bỏ dậy, không thể đi muộn ngay hôm đầu được, bị đánh giá chết

Có lẽ qua sự việc lần trước nên cả tình cảm của cả hai cũng hướng lên thành bạn bè tốt, Thiên cũng chẳng muốn vạch trần thân phận của Vương Đông sớm, vì nếu vậy thì sẽ phải xác định quan hệ, còn tán ai được

"Nghe nói chủ nhiệm là nữ hả?" Thiên cùng Vương Đông đang chạy vội tới lớp vì đi muộn, tuy nhiên cũng may vì có thể bay nên hai người đến vẫn kịp giờ

"Chẳng biết lớp học ở đây có giống ở Trái Đất không nhỉ?" Thiên mãi nghĩ về những ngày còn tại thế giới cũ, cũng khá lâu kể từ khi cậu sang thế giới khác rồi

"Thiên! Người đi đâu đấy?" Thiên bị gọi thì giật mình tỉnh, có lẽ do mãi suy nghĩ nên cậu cũng vừa đi qua cửa lớp học rồi bị Vương Đông với lại

"Xin lỗi! Không để ý, vào thôi!" Thiên cũng cười trừ rồi mở cửa bước vào

Cả căn phòng đều im lặng khi cả hai bước vào, cả hai đều là soái ca nên có vẻ được bọn con gái quan tâm nhiều hơn, tuy nhiên cũng có một số người nhận ra cặp quái vật hôm trước chính là hai người này

"Tìm chỗ thôi!" Thiên từ từ tiến lại gần một cái bàn cạnh đấy, còn Vương Đông cũng ngồi cái bàn bên phải của cậu, Thiên chọn vị trí này cũng vì một lí do, đó là bên phải cậu là một nhân vật nữ phụ trong câu truyện này-Tiểu Tiêu

"Xin chào! Mong được giúp đỡ nhiều hơn!" Thiên cũng bắt đầu công cuộc tha thính, có vẻ như cậu đã thành công vì chỉ thấy cô nàng đó mặt chỉ đầu xuống bắt tay cậu chứ cũng chẳng giám ngẩng đầu lên, vì quan hệ đến Thiên nên bây giờ trông cậu soái hơn so với nguyên tác rồi, cơ thể cân đối, không quá mức lố lếu nhưng mà vẫn đủ sức mạnh, một đầu tóc đen ngắn tạo nên thương hiệu một tên chuẩn soái ca có thể thuần sát một số vị thiếu nữ nào có trái tim không vững a

cạch cửa lớp mở ra, một thân ảnh bước vào kèm theo không khí im ắng bao trùm cả căn phòng

"Cái...không thể nào? Có phải Chu lão sư như trong nguyên tác không, sao lại trẻ thế?" Thiên đứng hình khi nhìn người đang đứng trên bục giảng, một thân đồ tốt, tuy nhiên lại rất trẻ và đẹp, chỉ có điều quanh nàng như có một luồng khí lạnh gây trở ngại đối với những ai muốn thân cận vậy

"Tất cả mọi người tốt! Tên tôi là Chu Y, là chủ nhiệm của các người năm nay, không cần biết các người từng là thiên tài hay quái vật ở đâu nhưng chỉ cần vào cái lớp này thì tôi cũng có thể cho mọi người lượn ngay lập tức, vậy nên hãy cẩn thận đấy!"

Cả lớp nghe xong màn diễn thuyết thì cũng y như nguyên tác thôi, có vài tên ngu ngốc bị loại bỏ, Thiên cũng chẳng quan tâm lắm vì nhân vật phụ thôi chẳng cần để ý làm gì cho mệt cả. Điều cậu đang quan tâm bây giờ là một điều khác cơ

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Lớp trưởng mạnh nhất

"Ài là người đánh nhau hôm qua đứng lên cho tôi xem nào?" Chu lão sư bắt đầu truy hỏi theo nguyên tác rồi

Chỉ thấy Thiên cùng Vương Đông đứng lên trông cả hai thì như hạc giữa bầy gà vậy, cả lớp đều bất ngờ vì thủ phạm lại là hai vị soái ca này

"Tốt! Ít ra còn có hai người thành thật! Trừ hai người này, còn lại đi ra ngoài chạy 100 vòng quanh sân cho tôi!" Chu lão sư cũng hành động như trong truyện và đương nhiên cũng có một vài tên ngu ngốc chọc giận khiến nàng phải thả khí tức Hồn Đế ra làm làm tất cả lũ kia phải cứng họng

Thế là cả lũ ù rù nhếch người đi ra ngoài, đã thế còn bị bồi thêm một câu nữa mới đau chứ

"Không chạy đủ 100 vòng trong một tiếng thì cứ xác định thu dọn hành lý đấy nhá!" Giọng Chu lão sư vang lên làm cả bọn cuống cuống lao ra sân chạy ngay lập tức, sợ bị thêm gì nữa thì hòng mất

"Được rồi! Giờ chỉ còn ba chúng ta thôi, hai người các người nói thử ta xem lý do tại sao lại đánh nhau xem nào!" Chu Y hứng thú nhìn về phía hai người

"Không có gì đâu! Chẳng qua là Vương Đông hẳn muốn so tốc độ với ta nên ta mới đáp ứng hắn thôi, mới cả hắn còn chưa chạm vào góc áo của ta lần nào nên đâu thể nói là đánh nhau được!" Thiên vội giải thích trong khi Vương Đông âm ỉc mà lại chẳng thể phản bác được

"Vậy thì được! Tuy nhiên ta cũng không muốn thấy cảnh học sinh của mình đánh nhau đâu, cạnh tranh công bằng thì tốt, còn muốn đánh thì để khi thi đấu với những lớp khác!" Chu lão sư nói một lúc thì cũng đuổi Thiên và Vương Đông ra ngoài chạy tiếp

"Có muốn đấu tiếp không Thiên, thì xem ai về đích trước!" Vương Đông có vẻ vẫn giận vụ vừa xảy nên tranh thủ rủ Thiên thi đấu tiếp

"Thôi, người có bao giờ đuổi được ta đâu! Mà ta cũng mệt lắm, không chạy nhanh đâu!" Thiên vội khoát tay từ chối vì đơn giản là cậu lười

Theo như cốt truyện vẫn có thêm một số kẻ bị loại ngay lập tức vì gian lận, ngay sau đó thì Chu lão sư cũng quay lại tuyên bố một số việc

"Tôi đề cử Long Vũ Thiên làm lớp trưởng! Có ai không đồng ý có thể thách đấu cậu ta để lấy chức" vừa nói xong thì bọn con tai như kiêu hất thuốc lác vậy

"Long Vũ Thiên, chúng ta không đồng ý việc người làm lớp trưởng nên quyết đấu đi!" Thôi thì có kẻ muốn mua hành thì Thiên cũng đành bán cho thôi, việc quái gì phải sợ bố con thắng nào há

"Để công bằng thì tất cả lên cùng một lượt luôn đi! Không lại bảo ta bắt nạt kẻ yếu!" Thiên cũng phải chọc giận bọn trâu tre này thì bọn chúng mới chiến đấu hết sức được

Mà hiệu quả cũng rõ rệt ra phết, tất cả lũ đều có vẻ tức điên lên hết rồi, cả bọn nhìn Thiên đầy hận ý xen lẫn cả chiến ý

"Mà phải chạm vào ta thì ta mới ra tay, không thì thôi!" Thiên cũng phải đặt thêm một số luật không bọn này nghĩ mình dễ dãi thì bỏ mịa

"Vậy người không được bay, nếu không thì đấu cái gì đi!" Bọn này có vẻ cũng không phải loại thiếu chất xám cho lắm

"Được, địa điểm quanh khu vực này, không ra khỏi vòng này!" Thiên khoanh vùng rồi cũng chuẩn bị vào thế, nhìn bọn này ít cũng phải 20,30 tên, không nhiều, không ít và có vẻ bọn này cũng có kế hoạch rồi, nhìn bọn này tự nhiên lại thấy chúng nó đoàn kết lạ cmn thường

"Vậy thì, bắt đầu đi!" Thiên nói rồi cũng dùng tốc độ cao di chuyển xuyên qua cả đám, tuy nhiên thì có vẻ khá khó vì bọn này quá đông, quá nguy hiểm với lại cũng đâu phải bọn nó đứng yên cho mình di chuyển đâu, bọn nó cũng chặn lại đấy chứ

"Nếu là đàn ông thì ra đấu đấu chính diện đi! Cứ lẩn quẩn thì còn gọi gì là chiến đấu hả?" Bọn nó nhìn thấy tốc độ Thiên bày ra thì cũng bị cạn cmn lòi, nhanh như này mắt còn chả nhìn rõ thì đánh bằng niềm tin à

"Nói lại thì ta có phải đàn ông không thì cứ hỏi tên Vương Đông, còn có bắt được ta hay không thì phải xem bản lĩnh của các người!" Thiên khinh thường nhìn bọn này, bộ nó nghĩ khích tướng sẽ thành công chắc, trò trẻ con

Nói rồi Thiên cứ kệ bọn này mặc cho chúng kêu gào trong vô vọng, thấy thế rồi chúng đành tiêu ăn nhiều, được ăn cả ngã về không, có một số tên bắt đầu bạo thể đứng cùng chỗ để bắt Thiên, bọn bên ngoài thì toàn con gái nên người được cổ vũ nhiều nhất là Thiên, điều này càng làm bọn kia điên tiết, thế giết không tha

"Thôi chơi đủ rồi, các người muốn đánh thì ta cũng phụng bồi!" Thiên dừng lại rồi bắt đầu buôn hành cho bọn trẻ trâu này, nghe bọn nó nhiều cũng ngán

"Tất cả anh em có chiều gì sử hết ra cho thằng tính tướng này một bài học đi, làm chúng ta ngứa mắt thì phải cho nó biết tay!" Bọn này hò hét tăng sĩ khí, lao như trâu điên về phía Thiên

"Tốt! Hợp về một chỗ đi, tấn cho đề!" Thiên nhìn bọn trâu đang lao đến mà trong lòng mặc niệm cho chúng, mong rằng không có tên nào bị thương quá nặng sau đòn đánh này

"Địa ngục kim loại!" Một chiêu hợp tử hai nguyên tố Thổ và Kim mà Thiên bỗng dưng nghĩ đến, có tác dụng giam giữ trong một thời gian ngắn trong lúc Thiên chuẩn bị đòn tiếp theo

"Hóa kiếp vũ lên!" Tiếp theo là một chiêu hệ Hỏa tuy nhiên cũng bình thường chứ không mạnh lắm, không thì bọn này bị quay chín thì chết

Trong không gian chật hẹp tối tăm, bọn trâu bị bắt ngờ, tiếp đến là một cái nóng, nóng hơn cả nóng luôn, không khí bị ép, chiêu này còn tác dụng khác là gây nổ

bùm khối tan chỉ để lại bọn người da đen ở đấy, đura nào mặt mũi cũng đen đen bản bản, tóc tai lù xù, quần áo cháy rách, có đura bị ngất vì áp suất cao trong đấy, bọn còn lại cũng ngáp lấy ngáp để vì vừa nãy phải ngửi cái khí của vụ nổ tạo ra, xong rồi đura nào cũng mòng hớn đất, bây giờ bọn chúng mới hoàn hồn và nghĩ đến sự kinh khủng từ Thiên cũng như sự ngu xuẩn của mình

"Được rồi, còn ai ý kiến ý cò gì thì đứng lên điểm danh, solo hay quần công cũng được, chọn đi!" Thiên cười cười nhìn bọn con trai ngồi mặt mếu mố, so nhân nhỏ hay khóc còn khó coi hơn. Cái bọn mê gái bên ngoài quan sát thì cũng bị Thiên chấn trụ bởi vẻ soái ca ban nãy cũng như là sức mạnh áp đảo của cậu

Đến đây thì chẳng còn thằng ngu nào dám hé mồm dù là nửa chữ, Thiên cũng chơi chán nên quay về phòng

"Người mạnh như vậy chắc hôm ấy đấu với ta cũng chỉ như chơi thôi nhì?" Về phòng Vương Đông ngay lập tức đề Thiên ra mà khảo cung

"Không! Người có thể bay với cả nhanh hơn bọn kia nên cũng làm ta vui hơn bọn kia mà! Mà nhìn lại cái thể này đi, người định cường *** con trai nhà lành à?" Thiên vừa nói vừa tạo khuôn mặt như đang hoảng sợ vậy

Vừa dứt lời thì ầm ngay một phát đấm như trời giáng của Vương Đông rồi bất tỉnh, chỉ nghe loáng thoáng bên tai một câu nói gì đó mà cậu còn chẳng kịp nghe rõ

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Thiên Mộng Nhất Chỉ

Sáng hôm sau, Thiên dậy với vẻ uể oải hiện rõ trên khuôn mặt, một bên mắt thì trông như gấu trúc làm cậu phải xin nghỉ cả một buổi học để nghỉ ngơi

Thiên cứ nằm trên giường nghĩ cho đến trưa mới dậy vì cái bụng nó biểu tình, dù bây giờ Thiên(HVH: Hoắc Vũ Hạo) cũng chẳng nghèo như trước, ngược lại rất giàu, cơ mà Thiên nghĩ rồi, muốn tán đồ hầu hết các nhân vật trong truyện thì phải chiếm được sự đồng cảm từ họ đã, với gia thế một mình cô đơn, cộng thêm chút nghèo theo nữa thì mới có đứa nó thương được, không phải một phần những nhân vật nữ trong truyện đều vì chút lí do này mà có cảm tình với HVH à

Ưc

"Kiếm cái gì ăn đã!" Thiên lồm cồm bò dậy rồi bước về phía căng tin

"Cho một phần com bình thường!" Thiên gọi món rồi ra một chỗ vắng vẻ ăn, vừa ăn vừa nghĩ tiếp kế hoạch cho sau này

"Tán gái là chính, sức mạnh cũng là chính, tuy nhiên trước hết là phải tăng khả năng thích ứng với sức mạnh đã!" Thiên ngồi lăm bằm một mình trong ánh mắt hóm traí của bọn con gái gần đấy

"Tuy lòng tham với nữ nhân là có, tuy nhiên cũng đâu phải ai cũng có thể!" Thiên ngồi tự sướng một mình trong lúc ăn nót thức ăn rồi về phòng luyện tập tiếp

"Bị phong ấn lực lượng cùng sức mạnh cũng tốt, làm quen dần thì mới phát huy hết khả năng được!" Thiên tự nhủ rồi chìm vào cảnh giới vong ngã, có ai nhìn được chắc phải há mồm ngoác ra mắt, bộ ngoại tướng cái này dễ đặt được như vậy sao? đến theo như nguyên tác cũng mới gặp vài lần mà tên này nó thích vào là vào, không hổ là đệ của tác, ảo diệu vcl

Vương Đông sau ngày hôm qua lỡ đánh ngất tên cầm thú.ú...lộn...Thiên, thì trong lòng cảm thấy hơi có lỗi, định tìm hán đế xin lỗi thì toàn gặp hán đang tu luyện, thế là gần quá, ngại cần xin lỗi luôn

"Cái tên điên này, suốt ngày chỉ đắm đuối vào mà tu với cả luyện, làm như không tu luyện thì không có việc gì làm ý!" Vương Đông nhìn cái tên bên giường đối diện mà phát bực

"Mai phải dẫn hán ra ngoài chứ có khi lại tự kì chứ chả chơi!" Vậy là Thiên vẫn tu luyện trong lúc tương lai ngày mai cậu đang bị tính toán

=====

"Đi kiếm đồ nấu nướng thôi!" Thiên đứng dậy vận người, rồi bước ra ngoài, trước khi đi ngó sang giường bên thấy Vương Đông vẫn ngủ nên cũng kệ luôn

"Đi kiếm cá trước nhì!" Thiên dịch chuyển tới dòng suối gần đấy bắt vài xò cá cho bỏ công, tiếp theo là loanh quanh trong rừng kiếm một số loại thảo mộc làm gia vị, lúc ở rừng Thiên cũng điều tra cùng thí nghiệm nên cũng coi như có hiểu biết về những thứ này rồi

"Chắc không cần giao đầu nhì?" Thiên lăm bằm ngồi quạt trong lúc nhìn mọi người đang nhìn mình bằng vẻ mặt khác thường, có coi thường, tò mò, khinh, cùng vài thể loại nữa, tuy nhiên một soái ca bán đồ nướng thì đương nhiên khách chủ yếu là nữ rồi, khi thấy có nhiều người cùng tụ tập thì càng có nhiều người đến hơn, càng ngày càng đông, tuy ban đầu chỉ vì hiếu kì nhưng sau khi thưởng thức mấy món nướng của Thiên thì cũng cạn cmm lòi luôn

Theo như nguyên tác thì HVH cũng mới bởi nghề nướng cá ngon, nay Thiên chơi nôi, cá thịt cá, một ít thú, cá rau, củ, nói chung là một suất no nê, ăn phê, quên vẻ

"Thiên! Không ngờ tên ngố nhà người lại ờ đây buôn bán, mà mùi gì thơm thế nhì?" Ngó xung quanh thấy mấy món còn sót mà Thiên để dành, Vương Đông bỗng hai mắt tỏa sáng nhìn chăm chăm vào

"Nước bọt trào hết ra rồi kìa!" Thiên thien ý nhắc nhở trong khi thấy Vương Đông đang mặc kệ hình tượng bản thân mà dùng ánh mắt cầu xin nhìn mình làm một số người xung quanh không nhịn được mà nổi cá da gà

"Ăn ngon, không ngờ người nấu ăn tốt thế!" Vương Đông vừa ăn vừa nói làm mấy người gần đấy chảy nước miếng, thật sự là ngon a

"Tiểu đệ đệ, người có bán nốt con cá này không?" Một tiếng nhẹ nhàng êm dịu vang lên sau lưng Thiên, nghe giọng thì cũng có thể biết là của ai rồi, nữ nữ chứ ai!

"Nếu tý muốn thì cứ lấy nốt đi, còn mỗi vài con thôi, chẳng đáng mấy đồng đâu!" Thiên quay ra nói với vị nữ nữ trước mặt, nhìn thì có vẻ Thiên cũng đoán ra phần nào rồi

"Nam Nam, đợi ta một chút!" Bỗng lại một giọng nói vang lên khiến mặt cười của vị nữ nữ này hơi nháu lại một chút

"Từ Tam Thạch à? Vậy đây chắc chắn là Giang Nam Nam rồi!" Thiên nhìn về phía hai người thầm nghĩ

"Trông mặt cũng bình thường, vũ hồn Huyền Vũ! Gia cảnh tạm ổn...." Thiên lập tức cố nhớ về thông tin của thằng này

"Không biến nữ như Bối Bối à! Vậy thì cũng chẳng sao, có ta đây thì người xác cmm định là FA cả đời nhè!" Thiên bắt đầu lập kế hoạch cho tên Từ Tam Thạch này

"Người không thể cách xa ta hơn được à?" Nói xong rồi Nam Nam quay ra đưa tiền, cầm lấy đồ rồi phóng đi chỉ để lại một tên điên điên khùng khùng ở lại đấy

Một lúc rồi tên này cũng lại bắt đầu đuổi theo, đúng là da mặt dày như cái mai rùa mà, một lúc sau thì Đường Nhã cùng Bối Bối cũng đến, riêng với Đường Nhã thì Thiên phải để dành riêng hán vài đầu cá nướng mới đủ cô nàng ăn, Bối Bối cũng chỉ ăn nếm qua rồi cũng ngồi xuống nói chuyện, Vương Đông nhìn hai cô gái lạ này trong lòng cũng cảnh giác trong lòng

Có lẽ vì giới tính nhân vật thay đổi nên một số tính tiết cũng đổi thay, trận chiến vì vài viên thuốc cũng không xuất hiện, riêng Thiên vì chuẩn bị nên cũng mua từ hệ thống một tập truyện ĐẤU LA ĐẠI LỤC 2 để đọc lại, như mấy lần đọc nhân vật khác thì Thiên nghĩ rằng nên chú ý đến một tính tiết để còn dễ hành động, với lại cũng vì lâu không đọc nên chỉ một vài đoạn quan trọng là nhớ còn lại thì Thiên cũng quên hết sạch sẽ

Sáng hôm sau, Thiên dậy thật sớm chuẩn bị cho một ngày mới tươi mới, trang điểm sức sống, đến giờ cậu vẫn không nghĩ rằng mọi chuyện đến bây giờ lại xảy ra trên người mình

"Thiên, hôm nay bữa sáng người phải khao ta! Hôm qua đất hàng chắc người phải kiếm bọn chứ nhì?" Vương Đông vì bắt Thiên mời ăn nên cố dậy thật sớm, Thiên đánh cười khổ dẫn theo tên ham ăn này ra ngoài, hôm nay cũng có một tính tiết cần Thiên phải ra mặt nữa

"Ăn gì cũng được, ta mời!" Thiên cười khổ nhìn Vương Đông đang chăm chú chọn món ăn

Vương Đông cũng chẳng khách khí, gọi một bàn đồ ăn rồi đánh chén sạch sẽ, Thiên biết thân phận thật nên càng tò mò, không phải nói phụ nữ đều tránh ăn nhiều gừng đáng sao, vậy mà tên này ăn như lợn thế kia lại chẳng béo lên chút nào, đáng vẫn chuẩn vài ra, bây giờ Thiên mới nhớ ra một điều là..... không nên dùng các định luật hay định lí vào những câu truyện hay hoạt hình, Anime

"Ăn xong ta dẫn người đi dạo quanh Hải Thần Hồ, tu luyện nhiều cũng cần phải nghỉ ngơi nữa mới được!" Thiên đành nghe lời xúi dục mà lẽ bước theo con hàng này

Trời trong xanh, nắng dịu nhẹ, mây trời lững lờ, một khung cảnh thơ mộng xen chút huyền ảo bởi làn sương mỏng bay lên từ mặt hồ, Thiên cùng Vương Đông vừa đi vừa trò chuyện cho đến khi cảm thấy nhiệt độ xung quanh bắt đầu nhỏ lên bất thường

"Có người đang bay kia Thiên ơi!" Vương Đông chỉ vào một cái chấm đỏ cách đấy không xa lắm, có vẻ đang lao về phía này và nó cũng là nguyên nhân chính cho sự thay đổi nhiệt độ nơi đây

"Đã đến lúc anh thể hiện rồi, tắt cả lui ra!" Thiên đang vẽ chuyện tự sướng trong khi Vương Đông bị ngất được để cạnh cái gốc cây xa xa gần đấy

"Thiên Mộng Nhất Chỉ!!" Cái tên bá đạo vcl, cũng dễ làm thôi, tị Băng hệ vào ngón tay rồi phóng ra ngoài, giống như việc bắn súng ấy

bụp cái hồ đang yên ả bỗng gọn sóng, có vẻ như là chìm rồi, Thiên lăm xong việc cũng chạy ra chỗ Vương Đông gọi tên này đây, mọi chuyện đã xong, về là được rồi

"Uy, heo lười, dậy!" Thiên gọi mà cái tên gọn tàu mãi chẳng dậy, thế rồi cũng có người đi tới đấy kiểm tra và rất hay là Thiên đã bị tóm, bị bắt khai sự thật. Với một con người trung thực như Thiên thì đương nhiên sẽ nói sự thật rồi, và thế là mọi chuyện đều theo kế hoạch tuy nhiên cũng có vài trở ngại nhưng vẫn không làm khó được Thiên

Sáng hôm sau mọi chuyện vẫn diễn ra bình thường trừ việc Thiên trở thành tâm điểm của một cuộc thảo luận, Song sinh vũ hồn, dù có thể nào thì đây cũng rất là quý con bá hiếm, một chỉ phá tan tấn công đối thủ, lại còn là soái ca nữa tuy chỉ có gia thế hơi kém, nhưng dù vậy Thiên cũng trở thành hoàng tử trong lòng vô số các thiếu nữ tại SLK

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Luyện tập cùng mỹ nữ trước trận đấu và Thiên Đông lực (chém đấy)

Thiên cùng Vương Đông, Tiêu Tiêu như cũ vẫn được xếp chung một tổ, đương nhiên là cũng phải qua một lần tra khảo của Chu lão sư rồi

"Tí nữa tan học đợi nhau về rồi cùng luyện tập nha!" Thiên quay ra nói với hai kẻ đang ngồi ngo ngác

Cả hai đều đồng ý luôn, và cuộc luyện tập giữa ba người chủ yếu là đấu với Thiên, dù cho cấp của Vương Đông cao hơn tuy nhiên về chiến lực thì Thiên lại ăn đứt

"Bây giờ cả hai cùng tấn công một lượt đi!" Thiên khiêu khích nhìn hai người, điều này làm dấy lên ngọn lửa chiến đấu trong cả Tiểu Tiêu lẫn cả Vương Đông, cả hai bỗng rất ấn ý mà cùng chung một ước muốn đó là cho Thiên một trận, nhưng đôi cũng chẳng là mơ, giấc mơ mà ước muốn cũng chỉ là vậy, với Thiên thì đấu với hai người này đơn giản, tuy nhiên chủ yếu là mất thời gian luyện tập

Trong khoảng thời gian chuẩn bị cho kì sát hạch thì Thiên ngày nào cũng chiến đấu, hướng dẫn, huấn luyện cho hai người, chưa kể đến còn mua một ít đan dược từ hệ thống nữa nên hai người kia tăng về hồn lực lẫn kĩ xảo, kinh nghiệm đấu đều lên một khoảng rất lớn, hôm nào Thiên cũng phải công lưng ra nấu nướng hầu hai cái dạ dày vương này, chỉ với một lí do là Thiên nấu ăn ngon nhất

Việc phát hiện ra Thiên Đông lực (Hạo Đông lực) cũng làm Thiên khá an tâm, đây cũng là điều Thiên hơi lo lắng vì sự chen vào đột ngột của mình, việc này cũng làm tình cảm Thiên và Vương Đông tiến thêm một bước nữa

"Thiên!" Cả Vương Đông và Tiểu Tiêu đều bó tay trước tên lười trước mặt hai người, nói hướng dẫn mà chỉ thấy hần người thôi

Mở mắt nhìn hai đóa hồng gai trước mắt Thiên cười khò, nhờ có sự trợ giúp của Thiên nên cả hai cùng đều tăng thực lực đáng kể, tuy nhiên lại chỉ tăng có vài cấp, do Thiên đề nghị dùng chất lượng chơi số lượng, tốt trước còn nhiều thì sau này tiếp là được, Thiên cũng chẳng muốn dính vào rắc rối bởi việc này dù cậu cũng chẳng sợ bỏ con thắng nào

"Hai người cứ luyện tập đến khi chạm được vào ta là được hoặc là có thể làm xước cơ thể này của ta là được!" Thiên tự tin nói trong cái nhìn u oán từ hai người đối diện, trong lòng cả hai đều khinh bỉ Thiên, làm như dễ lắm ấy, cái tốc độ cũng phòng thủ của Thiên khác quái gì một con Hồn thú đầu cơ chứ, nhìn cái cách nói của hắn mà làm hai người cạn lời

"Thôi! Đũa chửi, sự cố gắng của hai người đều hiện rõ đấy rồi còn gì! Một tên 26, một tên 19 định rồi còn muốn thế nào nữa!" Thiên nhìn hai người rồi mặc niệm cho đối thủ, đây là còn bởi hai người đi theo hướng chất lượng đấy, Tiểu Tiêu bởi chưa kiếm Hồn hoàn nên chẳng lên cấp được chứ có chắc cũng phải lên được tầm 21,22

"Thôi, nghỉ đi! Về rồi ta nướng cá cho!" Thiên dụ dỗ nói với hai kẻ tham ăn và tất nhiên là Thiên thả thính thành công, việc ăn làm cả hai vứt ngay việc tu luyện sang một bên

Không nói gì thêm, Thiên cùng Tiểu Tiêu, Vương Đông đi về chỗ bán cá nướng quen thuộc mà Thiên đã thuê hẳn để dễ sử dụng, nói chung là thấy Thiên là mọi người đều chạy xô đi xếp hàng rồi, ai cũng chen chúc tuy nhiên cũng chẳng có kẻ nào dờ hơi đến mức đứng ra bị úp sọt hội đồng với cả cũng biết sự lợi hại cả Thiên, nói thẳng thì đã từng có vài tên Hồn Tôn đến, kết quả bị ăn hành ngoan ngoãn chạy biệt tăm, cả Hồn Tông cũng từng bị chinh nên cũng chẳng ai từ đấy lại đi chọc Thiên nữa, tiêu biểu là cuộc hành ngục Từ Tam Thạch vài hôm trước của Thiên

Tên kia định kiếm mồi trước mặt người đẹp, dù có dùng cả Vũ hồn Huyền Quy Thuần vẫn bị Thiên dẫn cho một trận, có vẻ địch ý giữa cả hai đều tăng không giới hạn rồi, còn Thiên vẫn vui vẻ với cuộc sống nơi này, dù biết sẽ phải chuẩn bị cho những điều phía trước nữa, quay trở lại với Thiên thì giờ đây trước mặt cậu là năm cô nàng ham ăn, Tiểu Tiêu, Vương Đông và Nam Nam, việc cô nàng Nam Nam ở đây đều là công sức bao tháng qua của Thiên, từ lúc ăn đồ ăn ở đây thì cô về cô nàng đã trở thành khách quen luôn rồi, Thiên tìm thử trong cửa hàng thấy có vật phẩm tăng tình cảm thì của thử luôn với cô nàng này, nó tên là Thuốc cảm tình, cái tên đúng với mục đích tạo ra thuốc, nếu nhỏ máu vào lọ rồi cho người sử dụng trong vòng nửa năm thì sẽ gây ra tình cảm giữa người sử dụng, Thiên thấy của hay vật lạ nên cũng tò mò, nhỏ máu vào rồi thử trên cô nàng này, kết quả là sau 3 tháng dùng thử và cảm nhận Thiên không còn lời chỉ trích nào nữa vì cái giá lúc đầu Thiên mua khá là làm cậu chùn bước, 100 triệu, khá lớn, tuy nhiên Thiên cũng vẫn còn đủ vì còn từ đợt tàn sát trong rừng lần trước, mua xong cũng chẳng còn bao nhiêu tiền, Thiên khá bất ngờ với hiệu quả, với 3 tháng dùng mà Nam Nam đã có cảm tình với cậu, hệ thống báo số liệu làm Thiên hài lòng rồi Thiên cắt đi, cậu cũng không dùng nữa vì như vậy sẽ tạo thành một cuộc tình...nói chung là Thiên cũng chưa tới mức làm vậy, chỉ dùng như đề trống Love Seed thôi còn vun trồng chăm sóc thì Thiên sẽ dùng thời gian để thu hoạch

Một lúc sau thì cả Đường Nhã và Bối Bối đều tới, cả 5 con người bàn chuyện vui vẻ mà bỏ rơi Thiên vì là con trai, Thiên đảo chính nhưng bất thành, cả bốn người con gái cũng chẳng chú ý việc Vương Đông là con trai nhưng lại có thể nói chuyện hợp đến vậy, nói chung là kệ đi, 3 người phụ nữ là thành một cái chợ rồi huống hồ nơi này còn có tận 5, Thiên chán nản bước về kí túc xá đợi Vương Đông về, cậu tu luyện rồi đọc lại truyện, bỗng Thiên nhớ tới hệ thống, khá lâu rồi chưa gặp mọi người trong hệ thống nữa

"Linh!" Vừa nói xong thì một giọng êm tai vang lên

"Chủ nhân! Người trâu hoa ghẹo nguyệt vui quá quên mất người ta rồi!" Giọng Linh quen thuộc làm Thiên ngẩn ra một lúc

"Đâu! Anh bận quá thôi mà? Đưa anh vào trong Không gian độc lập đi! Lâu rồi không gặp mọi người!" Thiên nhẹ nhàng nói

"Vâng!" Linh cũng chẳng nói gì nữa, cả hai cùng biến mất vào không khí, Thiên đóng lại thời gian nơi này rồi mới đi vào gặp chúng nữ vì có lẽ cần thời gian khá lâu đấy

"Thiên!" Cả chúng nữ đều vui mừng khi nhìn thân ảnh đứng trước mắt, Thiên cũng chẳng kịp nói gì nhiều thì bị Tinh Như, Linh, Mị Nhi, Tiểu Anh lôi vào "xử lí", tiểu biệt thăng tâm hồn, chẳng ai nói gì mà chỉ lao vào hành động, mọi tình cảm đều gửi gắm trong buổi tối hôm đó, Thiên cũng để dành lời xin lỗi để chuyển tâm vào công việc

"Một thật mà sau này phải cẩn thận hơn mới được!" Thiên vươn vai bước ra từ trong hư không

Hơn một tuần bồi chúng nữ làm Thiên cũng khá mệt rồi,*toạch* Thiên búng tay làm thời gian tiếp tục rồi lên giường nằm thẳng đến sáng hôm sau

Sáng hôm sau, như thường lệ, Thiên dậy sớm chuẩn bị thể dục, nhìn thân ảnh bên cạnh giường bên Thiên mỉm cười

"Không biết mấy giờ mới về mà trông mệt vậy!" Lắc đầu, Thiên bước tới, đưa tay nắm tay Vương Đông rồi truyền một ít tinh thần lực sang rồi bước ra ngoài

"Bỏ bu rồi!" Thiên chuẩn bị chạy thì bỗng nhớ ra, hôm qua(đúng hơn là tuần trước), mục đích khác nữa Thiên định hỏi Linh thì bị chúng nữ "đim" mất

"Quên mất không quay rồi!" Thiên dờ khóc dờ cười, vừa mới bắt đầu chạy nên đánh vừa chạy vừa gọi Linh thôi

Ps: vận may kém quá, quay tương joker chả được j, thời thì có trang phục mới nên đăng sớm hơn cho ae đây!!!!

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tân sinh khảo hạch

Thiên chạy quanh bờ của Hải Thần Hồ vừa gọi Linh ra để hỏi

"Anh còn bao lượt quay vậy Linh!" Sau bao năm Thiên đoán chắc cũng phải được kha khá rồi chứ nhì

"Đúng là lâu rồi anh cũng chưa quay đó!" Giọng Linh cũng từ trong hệ thống vang lên

"Còn một lượt từ đầu, bây giờ đã được 12 năm từ khi anh đến đây, tổng cộng là 12 lượt quay cùng một lượt quay Special!" Linh ngồi nhắm nhắm rồi cũng đọc đáp án

"Lại cái gì nữa? Special? WHAT THE HEO...?" Thiên bất ngờ trước cái lạ đời này, bỗng dưng lại thêm cái của nợ gì đây

"Mười năm mới được một cái hợp gói 10 lượt quay sẽ có một lượt Special, cái này cập nhật từ lần trước nhưng do quên nên em chưa nói, tỉ lệ là 96,69% ra một vật hiếm gấp mười lần bình thường, 3,3 ra một vật hiếm bình thường và 0,01% là không ra gì, anh đừng nhìn cái gấp mười lần này mà coi thường nha! Nhiều lúc cũng sẽ không phải gấp mười mà còn hơn ấy, ít nhất cũng gấp mười nên hệ thống ghi vậy thôi, liệu thì ăn nhiều! Vậy anh muốn quay như nào!" Linh mỉm cười nhìn Thiên đang nhăm mặt tính toán

"Vậy đi! Gói 1 lượt Special, quay 1 Normal cùng 2 Special, giữ một lấy may!" Thiên vừa chạy vừa nghe tiếng Linh quay thường, vì quay một lần cùng lúc nên cũng phải chờ một lúc

(5 minutes after)

"Chúc mừng anh nhận những vật sau: Nội tại King Harem, God's Eye và cuối cùng là Sharingan*1 cầu ngọc" Linh từ từ điểm danh từng thứ một

"Đầu tiên là Hạo quay Special, Nội tại King Harem cho phép người sở hữu một nguồn năng lượng gần như vô tận, bao gồm thể lực, tinh thần lực, ý chí lực và quan trọng là nguồn "sữa tươi dồi dào vô tận", nó khá hữu dụng nếu anh muốn làm Harem 3000 đấy! Tiếp theo vẫn từ lượt quay Special, God's Eye là con mắt phải của một vị thần, được hệ thống nâng cấp, cho phép người sở hữu tạo hình con mắt theo ý muốn, thôn phệ năng lực những con mắt khác cùng tăng phúc khi sử dụng các Eye Skill (chiêu thức về mắt). Cuối cùng là Sharingan*1 cầu ngọc, như trong Naruto thôi, là biểu tượng cho tộc Uchiha, tuy nhiên khi anh có God's Eye nên nó đã bị thôn phệ rồi, kiểu như God's Eye là thứ chứa những con mắt vậy, còn những con mắt anh vẫn phải nâng cấp chứ không free đâu, bị thôn phệ nên cũng trong khả năng của 1 cầu ngọc thôi! Nói từ này chắc anh cũng được giải thích hiểu rồi! Vậy nha có gì lần sau

gặp, em đi ngủ đây!" Thiên chào tạm biệt rồi cũng chạy nót xông về phòng chuẩn bị vì cũng chỉ còn hai ngày nữa là bắt đầu Tân sinh khảo hạch rồi

Trong khoảng thời gian này, Chu Y cũng đưa Thiên gặp Phàm Vũ, vì không theo nguyên tác nên khoảng cách 100 mét với Thiên chỉ là muỗi, vậy là Thiên cũng bắt đầu học thêm về Hồn đạo khí, Thiên cũng gặp được Hoà Thái Đầu, tên này vẫn như cốt truyện thôi cao to đen hời, nhìn như mình anh cần cả bầu trời hay mình anh gánh team vậy

Mà thôi, Thiên cũng không quan tâm, chỉ có điều Tiểu Tiêu Thiên chọn rồi, tên to xác này không có cửa đâu

Chu yếu Thiên học cái này một phần để dễ nâng cấp sửa chữa vũ khí ngoài ra còn để nghịch nữa, đúng vậy chế tạo ra một số loại vũ khí cũng khá là vui. Với cả Thiên vẫn nhớ cả đồng đá từ Dragon World nữa, nhiều lắm!

Trước một ngày thi đầu, cả tổ 3 người Thiên, Vương Đông cùng Tiểu Tiêu luyện tập cho trận đấu kế càng, cả Vương Đông lẫn Tiểu Tiêu đều bắt ngờ bởi Hoàng Kim Lộ, vũ hồn dung hợp kĩ này có vẻ mạnh hơn so với khi đọc, nó nhanh hơn dài hơn cùng mạnh hơn nữa, một át chủ bài hoành hảo gây bất ngờ, Thiên cùng Vương Đông luyện tập cho tới tận tối, chắc chỉ vài lần nữa là hai người quen nó rồi

=====

Sáng sớm hôm sau, mọi học sinh của học viện SLK đều dậy sớm để chuẩn bị vì hôm nay chính là ngày tổ chức cuộc Tân sinh khảo sát hàng năm, những học sinh tham gia như Thiên, Vương Đông, Tiểu Tiêu vì chuẩn bị nên còn dậy sớm hơn

Thiên cùng hai người kia đến sớm rồi kiểm một chỗ bàn chiến thuật, chờ cho mọi người đông đủ rồi cuộc thi cũng bắt đầu, Mc là viện phó Vũ hồn hệ Đỗ Duy Luân, vì sức mạnh của đội Thiên tăng lên rất nhiều nên chẳng khó khăn lắm để vượt qua mấy vòng đầu

Có một trận đấu gây ấn tượng lại với Thiên là trận đấu với đội của Ninh Thiên, Thiên khá hứng thú với cơ năng của Thất Bảo Lưu Ly tổng, đơn giản là vì cái đỉnh cấp hệ khí vũ hồn Thất Bảo Lưu Ly Tháp rồi, nó giúp tăng phúc rất lớn nên Thiên nghĩ rằng đội cậu cần một người như vậy

Thiên cả lo cả phát đứng nhìn thời vì chỉ cần Vương Đông cùng Tiểu Tiêu đánh là đủ rồi, Tiểu Tiêu từ hôm trước cũng đã lên cấp 21 đỉnh, Vương Đông cũng lên 26 đỉnh, gần 27 rồi, dù vậy cũng đừng nhìn cấp mà đoán, cả Vương Đông cùng Tiểu Tiêu đều có thể khiêu chiến vượt cấp do đấu luyện với Thiên nên đấu với 2 tên Đại hồn sư cùng một Hồn Tồn khi có sự trợ giúp từ Thiên thì vẫn trong khả năng của hai người

Sau trận đấu thi cũng đến vòng chung kết, Thiên cũng có thấy cảnh mà Chu Y, Phàm Vũ cùng Mộc Cận. Ở đây có vẻ Chu Y không thích Phàm Vũ, còn tên kia thì cứ thích con nhà người ta, Mộc Cận thì lại thích tên này, nói chung là một mối quan hệ lộn xộn

Thiên không quan tâm, tuy nhiên Chu Y giờ là hoa không chủ nên cậu chẳng cần nương tay làm gì còn mấy kẻ kia à? Ёso care

Sau trận đấu đấy rồi Thiên cùng mọi người về phòng nghỉ ngơi chờ trận đấu tiếp theo vào ngày mai, trận chung kết mà Thiên phải đấu với kẻ thù của mình, cũng chưa đến mức kẻ thù tuy nhiên là không thích thi cho nó ăn hành thôi, với cả phải hành cả thế xác lẫn tinh thần

Sau buổi hôm nay Thiên cũng dần nổi tiếng hơn trong trường với bọn con gái, lúc trước khi còn loanh quanh trong lớp hay đi bán cả nường tuy cũng nổi tiếng cơ mà lần này thì trước toàn học viện SLK sân khấu mang tầm cỡ lớn hơn, sự nổi của cậu còn hơn cả còn luôn rồi

Mọi người bắt đầu tìm hiểu về kẻ này, tuy Thiên không làm gì cơ mà cái cách cậu làm còn khiến mọi người bắt ngờ hơn, trong lúc hai người kia chiến đấu thì Thiên ngồi trên chiếc ghế tựa bằng băng uống nước quan sát trận đấu, trông chẳng giống một kẻ phải thi đấu gì cả, tuy có dị nghị thì nghe mấy cái chiến tích của Thiên thì ai cũng chẳng thể bắt bẻ được gì và cũng nhắm mắt cho qua

Ps: ae đầu hết rồi, còn ai đọc bộ này thì cho xin một commen để tác biết các người còn sống và vẫn ủng hộ truyện của ta, cảm ơn (coi như lọc mem nhóm ấy!)

Còn mấy tên troll thì ta báo này, ta không thèm quan tâm nữa, các người thích làm eo gi thì làm,ai không thích hãy cứ quay đi và đừng nhìn lại

Tôi sẽ làm hết bộ này, thế thôi!!!(nói cho mấy thánh báo drop)

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 22: Gặp mặt kẻ thù

Ps: đầu tiên cho tác xin gửi lời cảm ơn tới 2 bạn nhanh123 cùng xemchua, chương này với chương sau xin tặng lại coi như lời cảm ơn từ một con tác trẻ như ta

Thiên về phòng trong tình trạng tràn trề sinh lực nhờ có cái nệm tại quán thân, nhìn Vương Đông cùng Tiểu Tiêu hơi mệt thì cậu cũng chuẩn bị sẵn thức ăn rồi vài thứ bồi bổ rồi, hàng từ hệ thống khuyến mại chắc không phải dóm đầu

Tiểu Tiêu khi muộn rồi cũng phải về dù chẳng muốn, bỗng có năng thấy khá ghen tị với Vương Đông vì được ở cùng Thiên gần như hầu hết mọi thời gian, tuy nhiên nói gì đi nữa thì cô vẫn phải ra về rồi ngày hôm sau quay lại

Vương Đông sau khi ăn uống no say thì cũng bị Thiên bắt ngồi cùng cậu tu luyện, hồi lại lượng hồn lực đã tiêu hao trong ngày hôm nay. Hai người cùng ngồi khoanh chân mình tưởng tới sáng hôm sau

=====

Một buổi sáng trong lành như bao ngày, tuy nhiên hôm nay lại là ngày diễn ra trận chung kết cuộc Tân sinh khảo sát hàng năm của học viện SLK

"Chuẩn bị thôi Vương Đông! Muốn thi mất mặt lắm đấy nha! Người cứ ở đấy mà là mẽ đi!" Thiên đứng ở ngoài cửa nói vọng vào phòng, cậu cũng không phải IQ thấp như HVH mà không biết Vương Đông đỏi ra ngoài là ý gì, cái danh sự bản thích sạch sẽ cũng đâu lừa được Thiên

"Rồi xong ngay đây! Người cứ oang oang mà không mời mời mà?" Vương Đông mở cửa xuất hiện với một vẻ ngoài điển trai quá mức, đến mức nhìn nhiều là sẽ thấy sai sai, con trai cũng thành con gái

"Đi thôi!" Thiên quay đầu bước ra chỗ hẹn với Tiểu Tiêu

"Mà sáng nay đúng là hay thật, mở mắt là thấy Chu Lão sư cùng với ai nhỉ?" Vương Đông nghĩ lại sáng nay mà mặt có hơi hồng hồng, bị bắt gặp sáng nay giống như kiểu bị bắt gian ấy

"Vương Ngón lão sư!" Thiên bắt đầu nhìn Vương Đông rồi bước dần đến nơi thi đấu, nói thật thì khi vừa mở mắt mà thấy có hai người lạ ngay bên mình thì Thiên cũng hơi bất ngờ dù đã biết trước được phần nào, nghe lí luận của Vương Ngón làm Thiên khá là nhìn nhận lại, cứ nhìn vẻ ngu ngơ ấy mà ở trong lại là tâm của một vị thám tử, ngồi nghe lí luận cứ như cậu vừa đọc truyện Conan xong ý

Đến nơi thi có vẻ hôm nay còn đông hơn hôm qua, đang đi thì một thân ảnh làm Thiên phải nín lại

"Haha! Không ngờ lại gặp người ở đây đấy, có vẻ như vận may của người đến hôm nay là hết rồi!" Giọng nói đầy mùi coi thường cùng khinh rẻ, không ai khác chính là Đái Hoa Bản, tên này được Thiên cho vào sổ đen rồi, từ nhỏ đã chuyên đi bắt nạt Thiên, ghen ghét với khuôn mặt Thiên nữa nên thắng này khi có cơ hội luôn thích đim Thiên xuống, nói chung là càng nhìn càng ngứa mắt

"Hoá ra là Đái 'bậy' công tử! Đúng là chúng ta khá có duyên nhì!" Thiên cũng nhìn cảm giác muốn dần cho tên này một trận tuy nhiên đành phải cố nhịn cho đến trận chung kết

"Mong các người cố 'lét' được vào vòng trong, ta có khá nhiều 'thứ' dành tặng người đấy!" Tên này nói mà mọi người xung quanh tưởng hần tốt lắm, chỉ có vài người là hiểu chuyện gì đang diễn ra

"Chắc chắn rồi, chỉ sợ các người không vào được thôi!" Thiên mỉm cười vừa nói vừa bước qua, cậu không thích nói chuyện với tên này cho lắm

"Mạnh mẽ!" Đái bậy công tử (Đái Hoa Bản) nhìn về phía Thiên với vẻ mặt độc ác, ghét bỏ

"Tên này là ai mà đáng ghét thế nhì? Nhìn chỉ muốn cho nó càn hành thôi!" Vừa đi đến chỗ ngồi thì Vương Đông bắt đầu lải nhải, có vẻ cậu cũng nhận ra không khí xung quanh hai con người này

"Chỉ là một kẻ đáng ghét mà thôi!" Thiên cũng không đặt nhiều chú ý vào tên này cho lắm, đơn giản vì hần không xứng

"Thiên!" Nghe tiếng vừa quay đầu lại thì ba thân ảnh đã chạy ngay về phía cậu, có năng Tiểu Tiêu có vẻ gì đó hơi hồi hộp khi nhìn thấy ba người này, vừa lo lắng cho trận đấu nay nhìn ba người lại có phần lo lắng hơn

Cả ba người Đường Nhã, Bối Bối cùng Nam Nam hôm nay đều ăn mặc đẹp đến để cổ vũ cho Thiên, sự xuất hiện của ba người làm bọn giống đực như kiểu hít thuốc vậy, ra sức thể hiện tuy nhiên khi thấy sự chú ý mà cả ba dành cho tên tiểu bạch kiểm ngồi gần đây thì sự ghen tị, tức tối khiến tất cả bỗng chốc coi Thiên thành kẻ thù chung

Trong suốt các trận đấu, Thiên cũng chẳng di chuyển nhiều cho lắm, chủ yếu đứng một chỗ nhường sân khấu cho hai đồng bọn thể hiện, cậu chỉ đứng hỗ trợ khi cần thôi, nhìn từ ngoài sẽ thấy Thiên có vẻ hơi phé, cậu cũng chẳng muốn nổi bật lắm, cứ giả heo ăn thịt hổ có khi lại hay

"Đến trận chung kết rồi à?" Thiên nghe tiếng ông trọng tài kêu gọi hai đội thì cũng cùng Vương Đồng Tiêu Tiêu bước lên trong sự cổ vũ của gần như tất cả phái nữ trong sân thi đấu, cái tội đẹp trai quá mức quy định mà, điều này càng làm bọn giống đực ghen ghét hơn, tuy nhiên cũng chẳng có cách nào, chỉ biết thương thay thân phận FA của mình

"Có vẻ người chẳng làm được gì ngoài việc núp váy đàn bà nhì?" Tên Đái bấy công tử vừa mở miệng thì đã dùng chiêu khích tướng, đúng chất dân trẻ trâu

"Có vẻ người không biết tự vệ ành hùng Núp nhì? Biết cách núp và đứng buff cũng là một đẳng cấp đấy! Tuy nhiên không cần người nói, ta sẽ một mình cân team, chẳng cần tên trẻ trâu nhà mĩ sủa đâu!" Thiên nhìn đều lại tên này khiến hần tức tối mà chẳng thể làm gì cả, đang trên sân đấu nên đành âm mưu hại Thiên thôi

Trọng tài nhìn cả hai đội đều sẵn sàng thì biểu thị bắt đầu trận đấu

Trận chiến diễn ra với một bên là Thiên còn một bên là đội Đái Hoa Bán, Chu Lộ, Thôi Nhã Khiết, ai cũng bất ngờ với sự thay đổi bên đội Thiên

"Ta tuyên bố, trận chung kết Tân sinh khảo hạch giữa hai đội Long Vũ Thiên cùng Đái Hoa Bán bắt đầu!" Trọng tài nói xong câu đó rồi cũng bước xuống khán đài cho hai đội có không gian chiến đấu

"Tiểu tử! Có trách thì trách người sinh ra kém cỏi, bị như nào thì ta không biết, muốn xin chịu thua thì ta cho người ba giây suy nghĩ đấy!" Đái Hoa Bán vênh vào nhìn về phía Thiên, bên các cô gái cũng lo lắng không kém một tên Hồn sư đấu với hai tên Đại hồn sư cùng một tên Hồn tôn, dù nhìn kiểu gì thì cũng thấy một sự chênh lệch không hề nhẹ, đây là đối với khán giả, còn với Thiên cũng không lo lắng lắm, tuy sức mạnh gây cảm giác không thoải mái tuy nhiên vũ khí cùng các chiêu thức cậu nghĩ ra vẫn còn, chỉ là uy lực bị giảm không biên giới mà thôi

"Đánh được rồi phải không trọng tài!" Thiên bơ tên đang lái nhái mà chỉ quay sang phía dưới hỏi tên trọng tài đang nhìn về phía trận đấu

"À...ờ đúng rồi! Bắt đầu rồi!" Có vẻ trọng tài cũng hơi bất ngờ khi Thiên hỏi, mắt vài giây mới phản ứng kịp, chẳng biết có làm ăn gì được không nữa

Không khí cả đấu trường như chậm lại nhìn về bốn thân ảnh trên sân, Thiên chỉ mỉm cười nhìn rồi bước dần tới, chiếc áo đã chuyển sang màu đen, kiếm trên lưng nhưng cũng chẳng thêm sử dụng, có lẽ tay không là đủ rồi

Chẳng ai chú ý đến lúc Thiên bước đến gần đội địch, Đái Hoa Bán khi thấy Thiên đến gần mới chú ý việc mình bị thờ ơ, tên này hét một tiếng rồi lao về phía trước, Vũ hồn Tà Mâu Bạch Hồ cũng hiện ra, tiếp theo là cả hai người Chu Lộ cùng Thôi Nhã Khiết cũng lao theo, có lẽ định úp sọt đánh hội đồng đây mà

"Teleport!" Thiên cũng chỉ nhẹ nhàng nhả một chữ, tiếp theo đứng từ sau nhìn cả ba đang lao về phía không có bóng người, cả đấu trường đều há to miệng nhìn cảnh này, tốc độ của một tên không chế lại hơn được hai tên mẫn công liên thủ, cái gì đấy? Đưa à? Không vui nhá!

Kể cả hai vị viện trưởng cũng không bắt được tốc độ của Thiên, mà cũng phải thôi, có ai đi bắt được không gian bao giờ, vậy là cả hai lại phải nhìn lại thanh niên này một cách khác, bỏ qua cái vẻ lười nhác của Thiên

"Teleport!" Thiên đọc lại rồi lại biến mất trước mắt mọi người một lần nữa

"Cô có thể xuống không? Tôi không muốn đánh con gái đâu!" Thiên nói ra với người con gái trước mặt cậu, Thôi Nhã Khiết đang đảo mắt nhìn xung quanh kiểm tìm bóng hình Thiên thì bỗng giật mình bởi âm thanh phía sau, quay lại thì không biết Thiên đã đứng cười từ bao giờ rồi, khoảng cách giữa hai người là rất gần, bỗng tìm có năng đập lự thường, mạnh và nhanh hơn bao giờ kèm theo trạng thái đỏ mặt nữa thì đích thị là bị đồ rồi

"Tôi bỏ quyền!" Thôi Nhã Khiết biểu thị ý muốn rút lui làm cả đấu trường ngạc nhiên, cũng phải thôi vì cô nàng cũng đâu có thân thiết lắm với cặp đồng đội này

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Solo U Minh Bạch Hồ

Sự bỏ cuộc bất ngờ của Thôi Nhã Khiết khiến ai cũng bất ngờ, cả Đái Hoa Bán cùng Chu Lộ cuối cùng cũng shock một lúc

"Tại sao vậy Nhã Khiết, người vẫn còn có thể ra đấu mà? Bỏ cuộc là có ý gì?" Chu Lộ có vẻ là người bất ngờ nhất vì dù thế nào thì Thôi Nhã Khiết cũng là người cô nàng đề cử với Đái Hoa Bán

"Ta biết là sẽ thua thì cần đánh nữa làm gì?" Thôi Nhã Khiết nói xong cũng nhảy xuống dưới quan sát tiếp trận đấu

"Thấy chưa, người cô giới thiệu cho tôi là thế này đấy à? Chẳng làm được cái tích sự gì! Biết thế đề tôi tự làm còn hơn!" Đái Hoa Bán nhìn vậy hơi tức giận quay ra mắng Chu Lộ

"Thì... Ai biết có ta ngày lúc này giờ trò chứ?" Chu Lộ cảm thấy hơi oan ức, cô ta là người bỏ cuộc chứ có phải nàng đâu, tên này hần lười bảo nàng tìm người có thực lực mạnh về đội, ai biết lại xảy ra chuyện này đâu chứ

"Ta nói các người định chơi trò lặc đực nội bộ đến bao giờ há? Nếu không đến lượt ta vậy!" Thiên đứng nhìn hai kẻ đối diện đang cãi cọ, tuy nhiên phải tiếp tục thôi, còn bao người đang nhìn chứ có phải đang chỗ không người đâu

"Khôn khiếp! Ta không tin chiêu đây không làm gì được người! Chu Lộ, quay lại đây, dùng luôn chiêu đó đi, ta không tin chiêu ấy không làm gì được hần!" Đái Hoa Bán có vẻ hết kiên nhẫn vì màn chọc ghây bánh xe của Thiên, tên này cũng bắt chấp tất cả rồi

"Nhưng....!" Chu Lộ có vẻ hơi khó xử cộng với việc bị gọi bằng cái kiểu ra lệnh ấy nữa thì có vẻ cô nàng không hài lòng cho lắm

"Nhanh lên, bộ người điếc hả?" Đái Hoa Bán hét lên trong sự ngờ ngàng của mọi người vì tên này chưa bao giờ trông thất thố đến thế. Vậy là cô nàng Chu Lộ đành bước đến gần phía tên dờ hơi này

"Người lần này chết chắc rồi!" Tên này vừa găm vừa nói, mọi người kể cả hai vị viện trưởng Tiền Đa Đa (tiền nhiều nhiều) cùng Ngôn Thiệu Triết đều sững sờ nhìn màn này

Cả hai người Chu Lộ cùng Đái Hoa Bán có vẻ như đang dùng một chiêu dung hợp kĩ, ai cũng ngừng thở nhìn một màn phát sinh trên sân đấu trừ Thiên, cả hai hồn lực của cả hai hoà dần vào nhau, cả hai thân ảnh đều mờ dần rồi biến mất (Yêu là tha thu ha)

"U Minh Bạch Hồ!!!" Một vũ hồn dung hợp kĩ mạnh mẽ được sử dụng từ lâu giữa hai nhà Chu Đái, nghe nói từ cả vạn năm trước được sáng tạo ra rồi được dùng cho tới tận giờ

"Không biết mạnh bao nhiêu nhì?" Thiên nhìn một màn trước mắt thì cười định ra tay tiếp, tuy nhiên chẳng biết từ đâu Vương Đồng nhảy ra rồi ôm lấy cổ cậu, có vẻ sợ rằng cậu không đỡ được nên chắc định ra chết trùm, rồi lại có một bản tay nắm lấy tay trái Thiên, Tiêu Tiêu chắc là bị hành động của Vương Đồng làm xúc động rồi học theo

Thiên cười khỏ nhìn tình cảnh trước mắt, cậu cũng chẳng thể cử động vì bị cả hai người chần hết, Thiên đành phải dịch chuyển ra chỗ khác rồi đặt hai cô nàng ngọc này một chỗ, chưa ai kịp chú ý gì thì Thiên đã trở lại và đón lấy đòn tấn công từ đội địch

Cả trường tĩnh lại vì cảnh trước mắt, Thiên chỉ dùng một bản tay là chặn lại được đòn đánh của U Minh Bạch Hồ, cả đấu trường bùng nổ hơn bao giờ hết, cả hai vị viện trưởng cũng ngốc trệ khi thấy cảnh này, quả thực còn hơn khi nhìn thấy Vũ hồn dung hợp kĩ vừa nãy, mọi người đều biết rằng dù có là như nào thì sức mạnh của một đòn đánh Vũ hồn dung hợp kĩ là không thể đỡ bằng thân thể được, trừ trường hợp cách biệt quá lớn về cấp độ, và đương nhiên Thiên không thuộc loại đây rồi

"Cái...gi....đấy?" Cả hai viện trưởng cùng một lời thốt ra

"Ê, Lão Ngôn, người đang thấy thứ ta đang thấy đúng không?" Tiền viện trưởng quay sang nhìn viện trưởng Ngôn

"Vậy thì chắc người cũng thấy thứ ta thấy rồi!" Ngôn viện trưởng cũng lăm bằm trong miệng vài câu rồi im lặng hần

"Dù biết SLK chỉ đạo tạo quái vật, nhưng như này thì có còn là quái vật nữa không?" Tiền viện trưởng nhìn viện trưởng Ngôn cười khổ nói

"Cạn cmn lời rồi, chỉ có thể báo với hiệu trưởng thôi!" Ngôn Thiệu Triết cũng mất giết giết, đành nói ra

Quay lại với Thiên chủ nhân của Shock Wave vừa rồi đang xoa lại nắm đấm của mình, có vẻ như cái Long Đế Thần Thể của cậu cũng ngang ngửa một kiện Thần khí thủ rồi, sau chiêu vừa rồi thì còn chẳng thể để lại một vết xước nữa

"Vậy để ta kết thúc thôi nhĩ?" Thiên nhìn hai kẻ đang nghệt mặt phía đối diện vừa nói

"Hóa Long thánh thần

Ta triệu hồi ngươi

Trời dậy lần nữa

Bằng sức mạnh đó

Nhấn chìm tất cả

Ngon lửa hủy diệt-Fire destroys!"

Một câu chủ dài ngoằng Thiên tự chém một lúc rồi mới thả ra skill, thật ra thì không đọc cũng được mà đọc cũng được, tuy nhiên khi Thiên đọc cậu còn dùng cả tinh thần lực tàn phá thức hải của tên này, cũng không chết được, nói chung làm vậy cho ngẫu thôi, với cả thử xem tên này nhát như nào, không biết có dám dãi không nữa

Dù thế nào thì sau cái bài ca ngâm sướng đó thì một con rồng bằng lửa cũng hiện ra trên đầu Thiên, nhiệt lượng khủng khiếp mà nó tỏa ra cũng đủ để làm chùn bước Hồn tôn rồi và đương nhiên có rất nhiều người dù cả đứng xa nhưng vẫn phải lùi lại tránh xa cái nóng khủng khiếp này chứ chưa nói đến hai người Chu Lộ cùng Đái Hoa Bản trên sân nơi cách chỉ có vài chục mét, Thiên vì bị phong ấn rồi chưa đề tất cả năng lượng cho chiêu này chắc là mấy tên ở đây cũng bốc hơi luôn chứ nói gì đến đầu tiên

"Tấn công!" Thiên nói xong thì con Hoà Long trên đầu cũng lao về phía hai người Chu Lộ cùng Đái Hoa Bản làm cả hai đều trắng mặt

Chu Lộ phản ứng tuyệt vọng còn tên Đái Hoa Bản thì lộ rõ vẻ điên cuồng cùng không cam tâm, hấn dấy Chu Lộ bên cạnh vào hướng chính diện ngọn lửa rồi mượn lực nhảy ra ngoài

"Tách ra!" Thiên cười nhạt rồi tiếp tục ra lệnh cho con rồng lửa này

Chu Lộ đang tuyệt vọng nhìn con rồng trước mắt tiếp cận mình thì bỗng có cảm giác ai đó đẩy mình đi, quay lại thì nằng trợn mắt khi thấy tên khốn Đái Hoa Bản đẩy nằng rồi lao về sau trốn, một nụ cười tự giễu nở trên môi, Chu Lộ nhắm mắt lại chờ đợi giây phút đó đến, tuy nhiên một lúc sau thì chẳng thấy có gì diễn ra cả, mở mắt ra thì thấy mình đang trên tay của Thiên

"Aaaa!" Một tiếng hét làm tất cả mọi người trong đấu trường giật mình tỉnh lại, có vài người nuốt nước bọt như chứng tỏ rằng nếu làm mình thì sẽ thảm khốc như nào

Ngay lúc này mới có người chú ý tới tên Đái Hoa Bản, một đầu tóc đen khét lẹt, mồm nhà khói, tuy nhiên điều chú ý là có vẻ hắn ta vừa kêu lên đau đớn rồi lại nằm xuống, trông cũng không có vẻ gì là bị thương nặng lắm, tuy nhiên chỉ có Thiên biết hậu quả sau đòn đánh này là như nào, nếu hắn chịu đứng cùng Chu Lộ chịu đòn thì may ra còn bị thương nhẹ chứ đã tách ra lại còn đâm người ta một phát như thế thì Thiên quyết định luôn là tên này sẽ bị tử hình, không phải chết luôn mà là chết từ từ, trong ngọn lửa đây khi đến gần tên này thì Thiên giám sát thương lại tuy nhiên cậu lại gửi gắm trong đó một chút Tinh thần hòa, cũng chẳng là gì đâu, chỉ là đốt dần thức hải của tên này thôi, đầu tiên là trí nhớ, dần dần hắn sẽ còn chẳng biết mình là ai, nếu muốn Thiên cũng có thể đốt trụ cả tinh thần hải của Đái Hoa Bản để hắn chết luôn cơ mà cậu nghĩ rằng cứ thế vậy là được rồi, giết là tốt cho hắn quá mà

Quay lại với cô nàng Chu Lộ vừa được Thiên cứu, có vẻ vẫn còn ngơ ngác trên tay Thiên vì Thiên đang bế công chúa mà, phải mất một lúc sau thì cô nàng mới lấy lại tinh thần được

"Hà...?" Có vẻ vẫn chưa tỉnh lắm

"Làm thế nào....mà?"

"Cô đang bị bông này, với cả quần áo bị đốt hết rồi, không muốn bị nhìn thấy thì tốt nhất lẹm im cho thôi!" Thiên nhìn xuống Chu Lộ nói, tuy nhiên cũng chẳng lạnh giọng được bao nhiêu, đơn giản vì cô nàng vẫn giữ Vũ hồn U Minh Linh Miêu cộng với cái áo sơ mi trắng của Thiên nữa thì trông chỉ có thể nói rằng trông cô nằng giờ y hệt một bé Nhân miêu, cái tai vậy vậy, cùng khuôn mặt hơi hồng vì dư âm của ngọn lửa

khục Thiên đánh ho vớ vấn đề quên đi sự thất thổ của mình (tác hiểu mà đồng chí), Thiên đánh gọi tên trọng tài vẫn còn đang ngoác mồm nhìn cảnh vừa này để tuyên bố kết quả

"Tôi tuyên bố! Đội chiến thắng là đội của Long Vũ Thiên!" Đến khi lao trọng tài tuyên bố thì cả đấu trường mới lấy lại được ý thức, một kẻ Hồn sư solo thắng hai Đại hồn sư cùng một Hồn tôn, định mở cái quốc tế vui đùa à?

Thiên sau khi nghe xong cũng dẫn chúng nữ đi, còn cô nàng Chu Lộ cần tới phòng y tế nữa, tất cả mọi người bắt đầu tản ra chuẩn bị cho ngày mai, hai vị viện trưởng cũng về Hải Thần Các báo cho hiệu trưởng về những gì xảy ra hôm nay

Đương nhiên là mấy tên nhà buồn tin trong trường cùng mấy tờ báo là cái là hăng say lao động nhất, chỉ trong vòng một ngày thì Thiên gần như bị thổi lên như một con quái vật trong những con quái vật nơi này rồi, riêng bọn bánh bèo thì lập Club Thiên Thần vù sùng bái Thiên, từ sức mạnh đến ngoại hình thì có vẻ Thiên còn vượt mức hoàng tử trong lòng mấy đứa con gái gấp một trăm lần rồi

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24: Bí mật cùng trao thưởng

Sau khi kết thúc thì Thiên cũng dẫn Vương Đông, Tiểu Tiêu về đợi mình còn cậu đưa Chu Lộ về phòng y tế rồi về

"Sao ngại lại làm vậy hả?" Chu Lộ biểu tình khó hiểu nhìn Thiên

"Mình thích thì mình làm thôi, với lại người làm có bị thương là tội mà!" Thiên chỉ cười nhìn cô nằng rồi tăng dần cước bộ vì phòng y tế đã trong tầm mắt rồi

"Cô cứ nằm nghỉ ngơi ở đây đi! Tôi đi kiểm gì ăn cho!" Nhắc mới nhớ thì trận đấu diễn ra từ sáng, đến giờ này cũng đã là trưa rồi, cả hai người đều chưa ăn gì cả

"Vâng!" Chu Lộ nói nhẹ rồi trùm chăn kín người, Thiên cũng chẳng để ý, cậu chạy ngay ra chỗ căng tin chứ muộn thì chẳng còn gì ăn nữa rồi

Sau khoảng 15 phút thì Thiên cũng về phòng y tế với hai suất thức ăn nóng vì cậu đã dịch chuyển về đây ngay khi lấy xong, chỉ có điều đợi hơi lâu vì cũng có nhiều người ở đấy, dù sao thì trận đấu cũng vừa xong mà

"Có đồ ăn rồi này, đây ăn đi!" Thiên nhìn về phía cái chăn rồi nói, chẳng lẽ cô nàng này không thấy nóng chắc

"À...ừm!" Chu Lộ mặt hồng hồng chui ra ngoài nhìn, từ lúc Thiên về là cô nàng nhận ra rồi, khứu giác của mèo mà, với cả suất đồ ăn Thiên mang về cũng rất thơm nữa

"Ngon thật! Đây là món gì vậy?" Chu Lộ ngạc nhiên nói ra, về mặt cô nàng có vẻ rất hưởng thụ

"Một món ăn gia đình mà tôi tự nghĩ ra thôi!" Thiên ăn nhanh chóng rồi đáp

"Gia đình à?" Chu Lộ nhìn khay thức ăn tự lằm bằm rồi ăn nốt số thức ăn còn lại

"Cứ từ từ thôi, mấy món đấy do tôi làm thêm thôi, nhìn cô ăn mà như kiểu bị bỏ đói ấy!" Thiên cười nhìn hình ảnh Chu Lộ ăn vô tội vai nốt đồng đồ ăn, nhìn chắc tưởng bị nhện đói mấy ngày ấy

"Lâu rồi mới được ăn lại hương vị này, thật là nhớ!" Sau bữa ăn thì tinh thần của cả hai cũng thả lỏng rồi

"Cảm ơn!" Chu Lộ nhìn Thiên rồi nói ra một câu làm Thiên hơi ngỡ người vì không hiểu gì cả

"Tại sao?" Thiên bắt ngờ về câu nói đấy, chắc lại có ẩn tình gì rồi

"Cậu muốn nghe tôi kể chuyện không?" Lại một câu nói khác Chu Lộ nói bằng giọng mong lung, tuy nhiên lần này Thiên lại ngay lập tức trả lời

"Một câu truyện? Có ý tứ? Đương nhiên rồi! Luôn luôn lắng nghe, luôn thấu hiểu!" Thiên cười nhìn người con gái trên giường bệnh đang chìm vào hồi tưởng

"Được, vậy nghe đi xem cậu hiểu được gì?" Chu Lộ cười nhạt rồi bắt đầu kể lại

"Ngày xưa tôi cũng có một gia đình hạnh phúc, có ba có mẹ, còn một đứa em nữa. Tuy nhiên chẳng được bao lâu thì ba tôi mất, nghe đâu là bị chết khi đang làm nhiệm vụ quan trọng trong tộc, mẹ tôi vì vậy nên cũng yếu dần yếu dần rồi cũng đi nốt, bỏ lại đây là tôi cùng em gái mình, lúc đấy tôi tám tuổi, đến vài năm sau thì tôi cũng biết nguyên nhân mọi chuyện, ba tôi chết nguyên lai vì bị hãm hại bởi vì là người có khả năng tranh chức tộc trưởng, lúc ấy tôi cũng giận lắm chứ! Tuy nhiên bọn chúng lại lấy em gái tôi làm con tin rồi bảo tôi phải làm theo ý chúng, nếu vậy thì em tôi sẽ không sao cả. Bọn khốn ấy, tôi muốn trả thù, tuy nhiên lại không có đủ sức mạnh, tôi buộc mình phải nhẫn nhịn.....Và cậu thấy rồi đấy, tôi bị ép phải cưới tên Đái Hoa Bân ấy! Một kẻ như vậy tuy tôi chán ghét hẳn nhưng vì em gái nên tôi bắt buộc phải làm vậy! Tôi chỉ muốn mang nó đi một nơi thật xa thật xa, không cần trả thù nữa cũng được! Nó là đứa rất ngoan, với lại tôi cũng chỉ còn mình nó thôi.....hức.....tôi chỉ mong nó được hạnh phúc mà thôi!" Có vẻ những điều này làm cô nàng này khóc rồi, Thiên nhìn cảnh trước mắt mà suy nghĩ

"Cô đã làm hết sức rồi mà! Tự tin lên, vậy mới có thể cứu em gái cô chứ!" Thiên cũng chẳng biết làm gì, chỉ có cơ thể cậu tự bước đến bên cạnh rồi ôm lấy cô gái đáng thương này vào lòng

oà cảm giác átm áp từ Thiên làm Chu Lộ càng khóc nhiều hơn, sau sự kiên cường của một người phụ nữ thì luôn là một trái tim yếu đuối mà, cô khóc như mưa, khóc như để kể rằng sự đau khổ bao năm qua cô phải chịu đựng nhiều như nào. Thiên cũng chỉ vỗ về một lúc rồi cô nàng cũng thiếp đi, sau trận chiến, cùng với vừa ăn xong, giải tỏa căng thẳng thì một giấc ngủ là liều thuốc quan trọng nhất

Thiên cười khổ nhìn Chu Lộ ngủ ngon lành trên ngực mình, khỏe nhất vẫn còn một chút nước vương lại, có vẻ lại phải nhúng tay vào vụ này rồi

Khi Chu Lộ tỉnh dậy đã là buổi tối, lúc dậy vẫn còn mớ màng ôm ôm lấy Thiên, phải mất một lúc cô nàng mới tỉnh và lại đổ mặt chui vào chăn. Con gái đúng là loài động vật khó hiểu mà, Thiên đành phải dụ dỗ cùng uy hiếp mới lôi kéo được cô nàng ra ngoài, dù sao rồi vết thương cũng không nghiêm trọng lắm thì đi ra ngoài chơi cũng chẳng có gì to tát cả

Thiên đành dẫn cô nàng đến quán nướng Thiên Đông, cái tên là do Vương Đông đặt, Thiên cũng kệ dù sao nó cũng chỉ là tên, thế nào chả được

Do tối nên cũng chỉ có mỗi hai người, Thiên cũng nhắc qua với Vương Đông cùng Tiêu Tiêu là sẽ về muộn để hai cô nàng bớt lo rồi nên cũng không gấp gáp vội vàng gì

"Hôm nay ăn đồ nướng đi!" Thiên bắt tay vào chuẩn bị rồi nhóm lửa nướng cá thịt cùng chút rau củ

Hai người ăn một lúc rồi Chu Lộ cũng nói chuyện với về mặt khó xử

"Thiên! Tôi nhờ cậu một việc được không?" Chu Lộ lấy hết can đảm để nói ra dù cho có bị từ chối đi nữa

"Cứ nói đi, trong khả năng có thể thì tôi sẽ giúp!" Thiên cười cười cắn nốt xiên thịt vào rồi

"Có lẽ cậu sẽ thấy tôi hơi tham lam và ngớ ngẩn nhưng khi nhìn thấy sức mạnh của cậu thì tôi nghĩ cậu sẽ là người có thể giúp tôi, có lẽ giờ chưa được nhưng khi cậu mạnh rồi tôi mong cậu có thể giúp tôi cứu em gái mình!" Chu Lộ nhìn nghiêm túc về phía Thiên làm cậu hơi bối rối

"Tại sao"

"Khi cậu chiến đấu thì tôi hiểu rằng cậu rất mạnh và có lẽ cậu sau này sẽ là một người hô mưa gọi gió thôi! Vậy thì bây giờ tôi bắt buộc phải bày tỏ trước khi cậu nổi tiếng chứ, nghe vậy chắc cậu cũng nghĩ tôi ích kỉ quá nhỉ? Nếu cậu có thể hứa vậy thì tôi sẽ làm bất cứ thứ gì cậu muốn!" Nói đến đây thì giọng Chu Lộ nhỏ dần rồi tắt hẳn, khuôn mặt cũng đỏ ửng lên, mặt cúi xuống tay đan vào

"Điều này cũng không khó lắm, tôi chấp nhận, vậy cậu định báo đáp như nào?" Thiên nhìn cô nàng bỗng có cảm giác muốn trêu chọc một chút

"Gì cũng được miễn là cậu hứa sẽ giúp tôi!" Chu Lộ quay lên nghiêm túc nhìn Thiên trả lời

"Kể cả làm nô lệ thế tục, làm người hầu hay bất cứ thứ gì! Tôi sẽ chấp nhận tất cả!"

"Tôi sẽ giúp với một điều kiện là cậu sẽ phải làm việc cho tôi với thời hạn còn cụ thể là việc gì thì sau này sẽ rõ!" Thiên nói mập mờ làm Chu Lộ suy nghĩ một chút rồi cũng đồng ý, dù sao Thiên làm như thế nào cũng còn hơn vạn lần cái tên điên Đái Hoa Bân kia

"Việc gì sau này mới nói, chẳng lẽ đến lúc đấy còn tán không đó!" Thiên mỉm cười trong lòng nghĩ, vậy là một em nữa đã bị bắt vào dàn Harem của cậu

"Ăn xong có lẽ cậu nên về đi kẻo bị nghi đó!" Thiên có thiện ý nhắc nhở

"Cũng được, vậy hẹn gặp lại!" Nói xong Chu Lộ cũng về kí túc xá để Thiên còn lại một mình thu dọn

"Đúng là một cô bé đáng thương!" Thiên Mộng Băng Tầm ở đâu đó hiện ra trước mặt Thiên làm cậu giật cả mình

"Tỷ có chuyện hả? Cứ mỗi lần ra là làm người khác đứng tim. May ta có một trái tim mạnh khỏe đấy!" Thiên hết nói nói với cô nàng này, suốt ngày hết ăn rồi nghe, hết ngủ rồi lại ăn

"Tại ta dối, mà cái tên vô lương tâm, vô đạo đức nhà người có gì ngon toàn không để cho ta làm ta lúc nào cũng trong tình trạng dối a! Đồ đáng ghét!" Thiên Mộng Băng Tầm xà một loạt làm Thiên điếng người, vậy là lại phải mất một lúc sau nữa khi Thiên Mộng Băng Tầm ăn no thì cậu mới về được phòng

"Cái tên nhà người cũng biết về hả?" Thiên đang nhẹ nhàng cạy cửa thì một giọng nói vang lên làm cậu hết hồn, cứ dả này sẽ có ngày đột tử vì bệnh tim mất

"Haha, thật ra thì....." Thiên cũng cạn cmn lời luôn rồi, không ngờ tên Vương Đông lại nằm ngủ chỗ cậu, lại còn nói mớ nữa chứ

"Ngủ đi, ngủ đi!" Thiên rón rén bước lại gần giường rồi giờ chân lên đáp vào người Vương Đông, vậy là Thiên đành nằm ngoài còn cho Vương Đông vào trong

=====

=====

Sáng sớm hôm sau, tại kí túc xá nam, một tiếng hét thất thanh làm tất cả mọi người bừng tỉnh, Thiên thì đang mơ bỗng bị tiếng hét cho tỉnh lại

Trước mặt cậu là Vương Đông quần áo xộc xệch, ôm lấy cái chân ngồi góc tường, khuôn mặt đỏ bừng nhìn Thiên, nhìn như kiểu một thiếu nữ tối hôm qua bị...sáng dậy thấy mình đang nằm trong vòng tay của kẻ đã.... Nhìn chắc tưởng tối qua Thiên phạm tội gì mất

"Bộ người dờ hơi hả? Sáng sớm kêu cái gì?" Thiên vẫn rất mơ màng và đẹp giai có hé mắt nhìn Vương Đông như kiểu đang sắp khóc

"Nhìn người có giống đàn ông con trai không hả? Trông như nữ ấy, chắc không phải đầu nhĩ? Hay là trap? Cũng có thể lắm chứ!" Thiên ngồi lăm bắm trong khi Vương Đông mặt đã đen lại từ lúc nào, chỉ muốn đập cho tên ngốc này một phát rồi để hẳn xuống xem giới tính thật của mình thôi. Tuy nhiên lị trí đã chiến thắng và cảnh đó cũng không xảy ra

"Ra khỏi giường của ta!!!" Vương Đông vừa đá Thiên bay xuống đất mới nhận ra rằng thứ mình đã nằm và đang ngồi không phải là cái giường quen thuộc mà là một cái phẳng phiu 100% gỗ nguyên chất, cái này là của Thiên đặt rồi, máy hè ẩm đông mà lại

"Đây là giường của ta chứ! Chẳng nhẽ người đang trí đến nỗi giường mình cũng quên rồi!" Thiên xoa lưng đứng dậy, cười cười nhìn Vương Đông mặt lị dỏ vì ngượng, tối qua chò tên này về chẳng biết lúc nào lại ngủ luôn, thất sách a

"Vậy người cũng không nên sang giường kia chứ?"

"Do người thích sạch a, không phải sao?" Thiên nhìn Vương Đông rồi đi vào nhà vệ sinh tắm, từ hôm qua tới giờ vẫn chưa được tắm, tốn thời gian lung tung quá, chẳng có thời gian tắm nữa

"Chuẩn bị đi! Hôm nay phải đi nhận thưởng đấy!" Tiếng Thiên vọng ra làm Vương Đông đang thơ thẩn ngồi đấy cũng phải chạy ngay xuống giường rồi chuẩn bị

Trên quảng trường học viện SLK đang có rất nhiều học sinh, vì là lễ trao giải nên phải có người đến nhận cùng đến vì tò mò cũng nhiều

Khi Thiên đến thì mọi người cũng đông đủ rồi, sự xuất hiện của đội Thiên làm tất cả phải dừng lại một lúc, Thiên đẹp trai rồi, Tiêu Tiêu thanh thuần ngây thơ tràn sức sống, Vương Đông thì lại hơi dị với tất cả mọi người, con gái thấy soái a, bọn con trai cũng có vài tên tự hỏi lại mình xem giới tính có ổn định không, đúng là một vẻ đẹp kì lạ

"Được rồi, mọi người nếu đã có mặt đây thì vậy tôi xin tuyên bố lễ trao giải thưởng bắt đầu!" Phó chủ nhiệm Đỗ Duy Luân là người lên phát biểu, bắt đầu từ đội đầu bet lên đội một

"Đội của abcdxyz.....(ko quan tâm)....."

"Đội Vương Đông!" Nghe vậy Thiên cũng đoán được cảnh tiếp theo rồi

"Phần thưởng lần này sẽ là một cái hôn hoàn tự chọn được phép yêu cầu lên học viện, mong mọi người sẽ chọn thật tốt và kĩ lưỡng!" Thiên âm ờ vâng dạ một hai câu rồi cũng đi xuống

"Trao giải xong, tiếp theo là danh sách công bố số học sinh được chọn làm đệ tử hạch tâm, bao gồm Vương Đông, Tiêu Tiêu, Đái Hoa Bản, Chu Lộ, Chu Tư Trần, Tào Căn Hiên, Lam Tổ Tổ, Lam Lạc Lạc, Ninh Thiên, Vu Phong. Danh sách học sinh nếu đạt điểm trong kì thi lần sau sẽ được lên làm đệ tử hạch tâm tuy nhiên trong khoảng thời gian từ giờ đến cuối năm vẫn được hưởng ưu đãi của hạch tâm đệ tử gồm: Long Vũ Thiên, Thôi Nhã Khiết, Hoàng Sở Thiên, Long Trường Dược, Nam Môn Đoãn Nhi! Tuyên bố kết thúc, mời mọi người giải tán!" Phó chủ nhiệm Đỗ sau khi nói xong cũng đi xuống chỗ hai vị viện trưởng, mọi người cũng tản dần tuy nhiên việc Thiên không được thăng làm đệ tử hạch tâm vẫn làm nhiều người hoài nghi

"Đội Long Vũ Thiên mới lên phòng gặp tôi nhận thêm phần thưởng bonus!" Đỗ Duy Luân nói với ba người Thiên khi xuống sân khấu rồi mới bước về phía hai vị viện trưởng. Thiên cùng hai người kia trà lời rồi cũng quay về kí túc xá

"Quá đáng thật! Rõ ràng thực lực ngay đây mà còn không được công nhận, chẳng lẽ họ bị mù à?" Vừa về phòng thì cả hai người Vương Đông, Tiêu Tiêu đã bắt đầu ghét Thiên oán trách, tiếp đó thì cả Đường Nhã, Bối Bối, Nam Nam cùng Chu Lộ cũng đến, vậy là Thiên đánh chuyện địa điểm ra chỗ quán đồ nướng

"Có lẽ vì vẫn còn 18 cấp nên chưa thể quyết định được? Với lại chiến thắng đó vẫn làm họ khó hiểu, không thể lí giải nên chưa thể thăng lên đệ tử hạch tâm! Cũng có thể vì muốn thử xem có thể vượt lên nữa không ấy mà!" Thiên đánh chém mấy câu vô văn tránh sự chú ý từ mấy cô gái, cậu cũng không muốn mọi người chú ý quá vào mấy chuyện này

"Nếu mấy người muốn biết thì cũng được thôi, thời gian sẽ là câu trả lời chính xác nhất!" Thiên thăm nghĩ trong lòng rồi cũng tiếp tục ăn uống, phục vụ chúng nữ đến tối, lần này cậu cũng nhớ để giành cho những người khác rồi

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Chuẩn bị đi Cực Bắc chi địa

Trong khoảng thời gian này cũng có một số thứ theo kế hoạch và cũng có vài thứ thì không. Việc thức tỉnh quả bóng xám là điều chưa thể rồi

Thiên cũng nhận thêm hai khối Hồn cốt phần thưởng cùng từ của Chu Y, và đương nhiên một khối cho Tiêu Tiêu, một khối Thiên đành nhận vậy vì Vương Đông tỏ vẻ chê bai quá, Thiên cũng hiểu đấy là do Vương Đông muốn mình lấy mà thôi

Trong tám tháng tiếp theo thì Thiên chủ yếu vẫn là tu luyện cùng học về Hồn đạo khí, cậu nhận được một tám huy chương Hồn đạo sư cấp hai, nhìn cũng khá đẹp, thiên phú cao nên Thiên chuyển đi học mấy thứ khác mà không phải là tu luyện, cấp 20 cũng đến, tuy nhiên vẫn chưa có cơ hội kiểm Hồn Hoàn được, dù sao Thiên Mộng Băng Tầm cũng bao tìm giúp cho rồi, có lẽ sắp được gặp Băng Bích Đế Hoàng Hạc, chẳng biết như nào nữa

Mấy tên hách dịch đáng ghét như Đái Hoa Bản cũng bị Chu Lão sư đuổi ra ngoài, tuy nhiên Chu Y vì tách khỏi nhóm để về đội của Thiên nên đã xin phép để được ở lại, việc này làm rất nhiều người bất ngờ, nhưng hơn ai cả thì đó là Đái Hoa Bản, không ngờ rằng mọi việc lại diễn ra như vậy, chắc khi biết tin tên này phải thổ vùi lít huyệt cho mà xem

Một số người nữa cũng chuyển sang lớp Thiên như Thôi Nhã Khiết, Ninh Thiên, Vu Phong cùng cặp chị em Lam Tổ Tổ, Lam Lạc Lạc. Nói chung cứ mấy đứa con gái xinh xinh là Thiên tán hết, thế mà lại hết mới hay chứ. Nói chung lớp học cũng gần như trở thành hậu cung của tên này rồi, suốt ngày hết chém với mĩ nữ lũ trêu đùa làm bọn FA trong phòng hận a! Cơ mà có Chu Y lão sư ở đây thì đó chẳng nào dám bắt, có ý kiến là thế nào cũng bị bật cả gối lên rồi luôn

Trong mười một tháng ở đây, Thiên cũng cảm thấy vui vẻ nhiều hơn, lúc trước làm gì có truyện ngày ngày có nhiều nữ nữ chơi đùa cùng như vậy, lại còn là một kẻ mẽ mẽ còn nên Thiên khi ở đây cũng rất hạnh phúc vì có nhiều người quan tâm chăm lo mình, nhất là Chu Y lão sư, có cảm giác như là một người mẹ nghiêm khắc vậy, Thiên cũng từng được cảm nhận điều ấy ở Tĩnh Như rồi nên cũng không xa lạ lắm

Trong một năm học ở học viện SLK gồm mười một tháng học tập còn một tháng cuối học viện để dành cho học sinh nghỉ ngơi, ôn tập để chuẩn bị cho kì sát hạch tiếp theo, mọi người kể cả các cô gái cũng nỗ lực không kém gì Thiên, có lẽ vì thấy Thiên bá đạo quá nên kích thích lòng ganh đua trong mỗi người

Mà đúng là cái Vũ hồn mất này tiện lợi thật, vì qua nâng cấp nên Thiên chỉ biểu hiện ra việc là hồn đạo sư cấp hai, nhưng nếu cấp ba thì Thiên vẫn có thể đơn giản hoàn thành, còn cấp bốn thì chưa đủ hồn lực, vậy thôi

Hôm nay là ngày mà Thiên đi, có một số biết như Vương Đông hay Chu Y, còn lại Thiên cũng lừa dối, chỉ tạm vài tuần thôi chắc cũng chẳng sao đâu. Nhìn bộ dáng Vương Đông bây giờ thì cũng đã có vài vấn đề rồi, cơ thể đến lúc đây thì là lúc biến đổi nhiều nhất, trông đáng người tên này thì có ai bảo là của con trai đâu cơ chứ, mảnh khảnh, gầy nhưng không ốm, da thì trắng hơn con gái, cơ thể thì luôn có một mùi hương dịu nhẹ, nghe đâu hình như cũng có chub của bọn gay thờ tên này hay sao ý, ghê thật, đến bọn con trai cũng đỏ thì có thể hiểu sức hút lớn như nào rồi đây

"Bye! Hẹn gặp lại nha!" Vương Đông quay ra cười rồi bắt đầu chạy thật nhanh về phía trước chẳng kịp để Thiên nói gì cả, tuy nhiên vẫn có thể thấy vài giọt nước mắt trên khuôn mặt ấy

"Cô cũng về luôn đi! Em đi từ đây được rồi!" Thiên nhìn phía trước rồi cũng báo Chu Y cùng mấy người nữa về, cứ làm như không về nữa ấy, nhìn trông đến là buồn

"Bảo trọng, về sớm nha!" Chu Y cùng chúng nữ cười nhìn Thiên rồi cũng dành nghe Thiên quay về, có lẽ khi Thiên trở lại sẽ có bất ngờ đấy, trong lòng ai cũng để dành một bất ngờ lớn cho Thiên

(5h sáng tại một nơi trên vùng đất Cực Bắc Chi Địa)

"Thiên Mộng tỷ! Còn phải đi tới khi nào?" Thiên trong bộ đồ trắng nói, có ai nhìn chắc rút hàm ra hút, giữa trời băng tuyết buốt giá mà mặc đồ phong phanh thế này thì chắc chắn có vấn đề

Vấn đề có cũng chẳng sao, bộ quần áo tích hợp này có sẵn chế độ điều hoà luôn, đồ của thần chức có phải hàng nhái TQ đâu, kiểm cùng súng Thiên cũng luôn trong chế độ sẵn sàng, cũng phải thôi đây là đầu cơ chứ, Cực Bắc Chi Địa, nơi này có vô số Hồn thú hệ Băng cùng Thủy mạnh, những hệ khác thì không biết, chủ yếu là máy lạnh này thôi, thấp cũng vài nghìn, nhiều cũng đến vài vạn năm, tuy nhiên Thiên cũng chỉ tha một chút khí ra là bọn này có mà chạy mất con mẹ nó cả đống

"Hồn hoàn tiếp theo ta chọn cho đệ là của một người rất quan trọng với ta, cũng gần ngang với đệ đấy, kẻ bá chủ thứ hai của nơi này, một trong ba đại Thiên Vương nơi đất Bắc này, một con bọ cạp với niên hạn khoảng 40 vạn năm (400 000 năm), tộc trưởng của bộ tộc Băng Bích Hạc (hạt = bọ cạp???), và tên nó là Băng Bích Đế Hoàng Hạc, nghe lợi hại phải không? Vũ hồn ta định thêm cũng là đấy, cơ mà cái tên quái vật người có Vũ hồn Băng Long Thần Hoàng rồi nên chắc nó cũng tăng lên một chút thôi, dù sao bọ cạp cũng đâu có bằng Long được! Nói đến đây thôi, đệ trốn trước đi để ta đi gọi, nếu thấy khí tức nhân loại chưa chắc tên này xuất đầu lộ diện đâu!" Thiên nghe vậy cũng ần nấp khí tức, đứng không gian bốp méo, ấn đi thần hình của mình, thấy vậy Thiên Mộng Băng Tầm cũng há hốc mồm rồi cười khò, nhưng chính vì vậy càng tăng tin tưởng vào Thiên, tin vào lí tưởng của mình

*ù*ù*ù*ù*ù*, một làn sóng âm màu vàng nhanh chóng phát ra từ cơ thể linh hồn của Thiên Mộng Băng Tầm, nói lại thì cái tạo hình chibi theo tưởng tượng của Thiên Mộng Băng Tầm khá là đẹp và dễ thương, một có năng tóc vàng, da trắng, mắt xanh biếc, nhìn mà có mấy lần đầu Thiên tí thì không kim được ham muốn ôm lấy và ăn thịt, tuy nhiên sức miễn dịch đề kháng của Thiên với sức đẹp cũng được nâng cao và cái thiện rồi rết

Thiên ngóng nhìn về phía phương xa, có vẻ có gì đấy đang tới, lại còn đi mây về gió hay sao mà trời đen thui lù, mây đen giăng khắp lối, gió cũng thổi mạnh hơn, nhìn màu mà gớm, rồi một sinh vật to khủng khiếp cũng hiện ra

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Băng Bích Đế Hoàng Hạc!!! Băng Băng???

Trong luồng khí đen mới xuất hiện, tiếp theo đó có cảm giác như trời lại lạnh thêm nhiều, tuy nhiên vì cái áo nên Thiên chưa cảm thấy gì cả, vẫn nhiệt độ bình thường như trời thu thôi. Ngay lập tức, cả bầu trời cùng không gian quanh phạm vi trăm dặm như ảo thuật phát ra một luồng ánh sáng xanh màu lục bích xuất hiện rồi tỏa ra mọi nhóc ngành nơi này

"Thiên Mộng!!! Người vẫn còn dám quay lại nhì? Lần trước tha thì lần này người cứ chờ đấy để bị ta tiêu hoá đi!" Một con bọ cạp to tầm 2 mét xuất hiện cùng lời đe dọa mà khiến Thiên chỉ đứng nghe vậy thôi là đã thấy lạnh cả người rồi

"Ầy da, mấy trăm nghìn năm rồi mà người vẫn vậy nhè? Ta rất nhớ người đấy Băng Băng!" Thiên Mộng Băng Tầm chỉ cười nhìn sinh vật trước mắt, cũng khá lâu không gặp rồi mà lúc nào gặp là bị ăn chửi là sao

Nhìn con Hồn thú trước mắt mà Thiên cũng thấy rất đẹp, tuy là hồn thú nhưng lại có nét gì đầy huyền lệ cùng cao quý, cả một thân nhìn như pha lê vậy, màu chủ đạo là băng cùng lục bích, từ đầu đến đuôi chỉ nhìn thôi cũng đã có cảm giác như là muốn bắt về làm vật trang trí vậy, quả thật rất đẹp, Thiên cũng chẳng biết nói vì nữa, có lẽ vì vậy mà Thiên Mộng Băng Tâm lại chết mê chết mệt đến thế

"Không ngờ người chưa chết đấy Thiên Mộng à! Lại còn đến tận đây nữa thì phải cảm ơn sự cố gắng của người rồi! Vì thế nên để đáp lại điều đó thì ta sẽ "tiêu hoá" người thật "cẩn thận!" " Băng Bích Đế Hoàng Hạc nói xong rồi cũng dám căng về phía tinh thần thực thể của Thiên Mộng Băng Tâm, tuy nhiên khi chạm đến nơi thì một cảm giác nguy hiểm bao phủ khắp toàn thân nó khiến nó muốn quay đầu bỏ chạy nhưng lại không thể bởi Thiên Mộng Băng Tâm với nụ cười vui vẻ đã như chờ sẵn vậy, một luồng tinh thần lực mạnh mẽ, nhiều đến mức làm cả không gian như đặc quánh lại, Thiên cũng bị đi ra khỏi vùng không gian đặc biệt, Băng Bích Đế Hoàng Hạc bị Thiên Mộng Băng Tâm dùng lóp da còn lại của mình bắt lại, không thể cử động, không thể dùng chiêu thức, nó đang bất ngờ cùng rất phần mộ mà chẳng thể làm chi

"Cái tên đáng ghét vô dụng nhà người lại dùng cái mưu hèn kế bẩn gì bắt ta lại hả? Thà ta ra, có ngon thì ra đây một đấu một!" Băng Bích Đế Hoàng Hạc kêu gào một lúc rồi cũng mệt, nó hiểu mình đang trong thế bị, bị tóm như này là hỏng rồi

"Rồi khỏi nơi này đấy!" Thiên Mộng Băng Tâm vậy tay thu lại thì thế Băng Bích Đế Hoàng Hạc rồi đi chuyển nhanh khỏi nơi lạnh giá này, nên đi trước khi có thêm kẻ khác xuất hiện là tốt nhất

"Giờ thì nói chuyện tiếp được rồi!" Thiên Mộng Băng Tâm tìm một cái hang gần đấy rồi kiểm tra xem có con hồn thú nào không, có vẻ như đây là một cái hang trống, ngon!

"Băng Băng! Cũng đến cả trăm nghìn năm ta không gặp nhau rồi nhì? Người ra đây nói chuyện đi, gửi ít tinh thần lực là được!" Thiên Mộng nhìn cái hình như cái kén mà nhẹ nhàng nói ra

"Cái tên này, dờ chúng có vấn đề rồi, không biết có sao không nữa!" Băng Bích Đế Hoàng Hạc suy nghĩ cũng phải, đối với việc sử dụng tinh thần lực thì đương nhiên nó không bằng Thiên Mộng Băng Tâm rồi, tuy nhiên cũng từng là người theo đuổi cùng hoàn cảnh hiện tại thì nó cũng chọn cách tin tưởng thôi

Một bóng hình nhỏ nhắn hiện ra trước mắt hai người Thiên Mộng Băng Tâm cùng Thiên, mái tóc màu xanh lục, đôi mắt trong veo như pha lê nhưng vẫn hiện lên màu xanh có pha chút vàng kim, một vẻ đẹp lạnh lùng, đúng là Hồn thú xếp thứ hai Cực Bắc chi Địa, nhìn tinh thần hư huyền ra thần hình nhân loại cũng đã là đại mỹ nhân rồi, có phần khác với Thiên Mộng Băng Tâm là quanh Băng Bích Đế Hoàng Hạc là bầu không khí lạnh ngắt như của một vị quân vương vậy, không thể coi thường nha. Thiên tự hỏi nếu mở phong ấn sức mạnh thì ai sẽ thắng đây, không biết nữa, kệ đi

"Có tổ chất của S, dạng này theo chuẩn đoán là Tsun-dere, được! Lại còn một chút Loli nữa chứ! Kiệt tác là đây chứ đâu!" Thiên thầm đoán cũng nghĩ linh tính bên cạnh mà chẳng ai để ý, cơ bản là một kinhhin, hai yếu, ba chắc là don't care, dù có chú ý cũng chẳng sao, Thiên đã luyện cho nhiều kiểu tia gái mà không bị phát hiện rồi, che đầu đi phần thủ tính, để lại sự ngây thơ vô chân thiện tà mà thôi, dù sao cũng mới có 12 gần 13 tuổi đi, không thể lộ sớm quá được

"Người.....người.....người...là...nữ? Oắt đồ heo? I can't belive..... Khoan đã, vậy là người lừa ta suốt gần hai trăm nghìn năm qua! Thiên Mộng! Người là nữ thì theo đuổi ta là cái khi gì? Mà cho ta vài giây bình tĩnh đi!" Nhìn cảnh Băng Bích Đế há hốc mồm vì ngạc nhiên cũng làm Thiên vui vẻ, sự thay đổi tính tiết tuy sẽ mạng đến vài yếu tố bất ngờ, tuy nhiên theo đó cũng sẽ là một vài tính tiết mới hay hơn và không thể bỏ lỡ được, như giờ vậy, nhìn Băng Bích Đế mà chỉ muốn lao lên ôm vào nệm vài giây thôi. Mà đó cũng chỉ là nghĩ thôi, Thiên chưa muốn bị đóng thành tượng băng điều khiển nghệ thuật

"Bộ ta chưa nói hả? Là vậy ta, sao lại quên được nhì? Mà ta cũng đâu phải theo đuổi nhà người, chỉ muốn kết bạn thôi! Mat kể cả đã như vậy cũng có làm sao? Chuyện người thích Tuyết Đế cả cái Cực Bắc chi Địa này đều biết hết rồi, thêm ta nữa cũng có nhiều mat thiếu ta cũng đâu ít!" Thiên Mộng thêm cho một tràng làm Băng Đế cũng cạn cmm hết cả lời

"Vậy là ta tự biên tự diễn một vở kịch không có thật suốt mấy trăm nghìn năm hả?" Có vẻ bây giờ Băng Đế cũng lấy lại được tinh thần rồi, mặc dù chưa ổn định cho lắm, dù sao cũng là một niềm tin và hi vọng vài trăm nghìn năm nay bỗng sụp đổ cũng không phải đơn giản chịu đựng được, tuy nhiên với Băng Bích Đế Hoàng Cạp cũng rất nhanh hiểu mọi vấn đề và tiếp tục câu chuyện còn dở

"Vậy là người trở thành Hồn hoàn cho tên nhân loại này sao? Không ngờ đấy!" Có vẻ khi biết giới tính thật của Thiên Mộng Băng Tâm làm Băng Bích Đế Hoàng Hạc bớt địch ý hơn, có lẽ là cùng giới tính chăng? Thiên cũng chẳng biết nữa

"Thật sự thì bây giờ ta vẫn không hiểu sao trong khoảng thời gian dài đằng đẳng giằng giặc mà con bọ cạp đó lại không biết giới tính của tý nhí?" Thật sự là Thiên cũng nghĩ mãi mà không câu trả lời nên đành truyền âm hỏi cho Thiên Mộng Băng Tâm

"Có lẽ khi còn ở dạng hồn thú ta xấu quá chăng?" Thiên Mộng Băng Tâm trả lời có vẻ hơi hoang mang

"Không thể nào! Nhìn lúc đó dễ thương mà!" Cũng đúng thôi, tuy nhìn dạng đó dễ thương cơ mà lại không phân biệt được giới tính nên nhầm ở chỗ này, Băng Bích Đế Hoàng Hạc cũng có máu Tsun nên kết quả thành ra vậy

"Hai người các người tính từ từ chưa?" Có vẻ nhìn cảnh này làm Băng Bích Đế Hoàng Hạc nổi giận rồi, bị người ta bơ như thế cơ mà

"Ài tính từ cơ chứ!" Thiên Mộng Băng Tâm đỏ mặt cái lợi tuy nhiên biểu hiện lại chả giống chút nào, Thiên chỉ cười khổ lắc đầu, làm vậy là gián tiếp thừa nhận rồi mà trề cơ oi

"Bỏ qua chuyện đó sang một bên, lần này ta về là muốn làm một việc quan trọng cùng với người!" Thiên Mộng Băng Tâm giải thích xong vài việc rồi cũng vào vấn đề chính

"Chuyện gì? Mà tại sao lại là ta? Ta coi người chỉ là thức ăn mà thôi!" Có vẻ Băng Bích Đế Hoàng Hạc cũng bị khiêu ra trí tò mò từ mấy câu nói của Thiên Mộng Băng Tâm

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Hồn hoàn màu đỏ 40 vạn năm!!! Cơ hội thành Bách niên vạn năm hồn hoàn

"Đương nhiên lí do chỉ có một rồi, người là người bạn duy nhất của ta tại nơi Cực Bắc chi Địa lạnh lẽo này mà! Với lại theo nhắm tính của ta thì người cũng sắp đến lúc ngừng đón đợt thiên kiếp tiếp theo rồi phải không? Vì vậy nên kế hoạch của ta cũng mới có người ở trong, nếu có thể thì cả Tuyết Đế được thì tốt nhì?" Thiên Mộng Băng Tâm ngồi chém gió đủ kiểu trong khi có vẻ Băng Bích Đế Hoàng Hạc đã bị những câu nói chém gió thần sầu cùng sự thật hiển nhiên của Thiên Mộng Băng Tâm làm hơi hơi cảm động

"Có nhân quả nhiên nói không sai, Tý muội như tay chân, bạn trai như quần áo, haiz!" Thiên nhìn cảnh này mà có cảm giác là lạ, nhìn hai người như kiểu chị em tý muội lâu ngày xa cách nay lại gặp vậy, vừa đánh chém giết nhau xong giờ lại vậy, đúng là không thể hiểu được sinh vật mang giống cái này mà

"Thôi được rồi, quay lại đây giới thiệu một chút trước! Đây là Băng Bích Đế Hoàng Hạc, Hồn thú vương xếp thứ hai tại đây, còn đây là Long Vũ Thiên, một Hồn sư cấp 19, đồng thời cũng là nhân tuyển cho mục tiêu kế hoạch của ta!" Thiên Mộng Băng Tâm vui vẻ giới thiệu hai người cho nhau, Thiên cũng làm cho Băng Bích Đế Hoàng Hạc khá bất ngờ về thiên phú, nói thật là há hốc mồm như lần đầu Thiên Mộng Băng Tâm gặp Thiên luôn

"Không ngờ cái kế hoạch của người lại có một cái hạch tâm tốt như này đấy! Quả thật với tên này thì 99% thành công rồi! Xin tự giới thiệu lại lần nữa, ta là Băng Bích Đế Hoàng Hạc, một con Hồn thú, rất vui được gặp đệ!" Có vẻ khí tức của Thiên cũng làm Băng Bích Đế Hoàng Hạc cảm thấy thân cận hơn, đúng vậy, Thiên đang thả ra khí tức Thiên phủ hệ Băng đỉnh cấp của mình, ở nơi Đâu La Đại Lục này thì như vậy đủ để xưng là Cực hạn Băng rồi, Băng Bích Đế Hoàng Hạc thấy vậy cũng hiền hơn rất nhiều

"Xin chào! Đệ là Long Vũ Thiên, cứ gọi Thiên hay tiểu Thiên là được, Thiên Mộng tý cũng gọi vậy!" Thiên kết thúc một cách đơn giản, tuy nhiên vậy lại có vẻ khá hợp ý của Băng Bích Đế Hoàng Hạc

"Vậy đệ cứ gọi ta như nào cũng được, không thể thua Thiên Mộng được!" Có vẻ một sự ganh đua lại nổi lên

"Vậy cứ gọi là Băng Băng tý đi! Đơn giản nhất đấy!" Thiên dựa theo cách Thiên Mộng Băng Tâm mà gọi thôi, nghe vậy cũng hay mà

"Được rồi, giới thiệu đã xong, giờ vào phần chính, Băng Băng nếu vậy thì bắt đầu quá trình dung hợp đi! Đến lúc đấy thì chúng ta có thể nói chuyện cả ngày rồi!" Thiên Mộng Băng Tâm lại nhai một lúc rồi cũng bắt đầu cùng Băng Bích Đế Hoàng Hạc tinh thần bán nguyên chui vào trong thức hải của Thiên, thân xác của Băng Bích Đế Hoàng Hạc không còn ý thức cũng gục xuống đất, nhiệt độ xung quanh cũng giảm xuống không phanh

"Không ngờ thiên phú tiểu Thiên lại trâu bò như này, haiz, đúng là hằm một chết ta, nếu ta có cái huyết mạch cùng thân thể bá đạo như này thì đã thành thần từ lâu lắm rồi! Lần đầu ta thấy ghen tị với nhân loại đấy, so với Thiên thì ta lại cảm thấy mình chỉ như một con côn trùng vậy!" Thiên cũng không cảm thấy gì khác về câu nói Băng Bích Đế Hoàng Hạc, đối với so thiên phú thì đến Long tộc còn kém Thiên nữa huống hồ chỉ là Hạc tộc nhỏ bé, đương nhiên cảm giác Băng Bích Đế Hoàng Hạc không giả nhưng do cấp cao hơn Thiên (bị phong ấn) nên không bị quá nhiều ảnh hưởng

"Trước tiên cứ tiến cốt hậu hồn đi, cái thân thể này có thể nhận max 20 vạn năm, thêm cái Thân người hồn cốt của ta nữa thì có thể giúp thuận lợi hơn đấy!"

"Người chắc chứ, làm vậy là không có đường lui đâu!" Thiên Mộng Băng Tâm hơi lo lắng nói, nếu có gì hỏng hóc thì không quay đầu lại được đâu

"Ta không tin lại thất bại được, cùng lắm thì cả ba cùng nghèo! Với lại muốn ăn nhiều thì cũng phải chơi liều chứ! Chi cần Thiên chịu đựng được là được!" Nói xong Băng Đế lại quay lại nhìn Thiên khiến cậu phải nở một nụ cười tự tin đáp lại, không thể mất mặt trước người đẹp, nhất là còn tận hai người nữa chứ

"Được rồi, nói nhiều vô dụng, dùng hành động thay thế đi! Xem xem với lần tại Long Huyết Đàm cái nào hơn!" Nói đến đây Thiên mới nghĩ đến chúng nữ còn ở Dragon World, lúc nào phải quay lại xem mới được, nghĩ đến lại nhớ rồi

"Bắt đầu thôi! Dem luôn khối Bí pháp chỉ Hồn cốt ra dùng đi Thiên, lần này kiểm bọn rồi cả khối Thân người Hồn cốt Băng Băng đều có đủ cả xương sống hay xương ngực, sườn, nói chung là không thua kém Hồn hoàn trăm vạn năm của ta đâu!" Thiên Mộng Băng Tầm nói xong cũng cùng Băng Bích Đế Hoàng Hạt bắt đầu quá trình hợp cốt

"Ngứa vãi!" Thiên cảm giác như đang bị kiến bò trong xương vậy, quả thật khó chịu

"Linh! Giảm bớt mức độ cảm giác của anh đi!" Thiên truyền âm cho Linh, tiếp theo đó là cảm giác ngứa cũng không thoải mái giảm đi rõ rệt

"Không ngờ tên này ý chí cũng cứng nhĩ? Đã thế không giúp luôn cho tốt!" Quá trình này Thiên càng tự lực cánh sinh bao nhiêu thì sẽ tốt bấy nhiêu mà

"Chú nhân! Quá trình tăng lên rồi, tuy giảm bớt đau đớn hiệu quả không giảm nhưng khi xong sẽ rất mệt và cần nghỉ ngơi lâu đấy!" Giọng Linh trong đầu Thiên vang lên nhưng chẳng ai biết ngoài Thiên cùng một người khác, đó là đoàn ánh sáng màu xám, mà Thiên cũng chẳng biết điều này cơ

Khoảng thời gian quang đây bị Thiên dân ra gấp đôi, như này sẽ đỡ mất thời gian hơn. Mất tầm hơn hai ngày thì Thiên cũng trải qua quá trình hợp cốt, tuy nhiên kết quả lại làm cả ba bất ngờ

"Cái quái gì vậy? Sao xương cốt để lại hấp thu Hồn cốt ta rồi chẳng phản ứng nhiều gì hết vậy?"

"Lạ thật đấy!" Cả Thiên Mộng Băng Tầm cũng hơi khó hiểu với kết quả này, Thiên chẳng biết nói gì đành gọi Linh ra hỏi

"Chào mọi người! Em là Linh, là người thuộc sự sở hữu của chủ nhân em! Điều này có lẽ bởi thể chất Long Đế Thần Thể của anh bá đạo cộng thiên phú Tước Đoạt, Thôn Phệ, giúp hoà tan những chiếc Hồn cốt vào lại với nhau tạo nên một cái bá đạo hơn rồi, có lẽ phải gọi nó là Long Đế Thần Cốt, không cái biến tính chất cho lắm, chỉ là cho phép anh dung hợp nhiều loại Hồn cốt hơn mặc thôi, năng lực giữ nguyên, có tí lệ nhỏ cái biến mạnh hơn, nói chung đây là một điều tốt!" Thiên Mộng Băng Tầm gặp Linh rồi còn Băng Bích Đế Hoàng Hạt chưa nên lại phải mất gần một ngày để làm quen giới thiệu cùng giải thích

"Không ngờ mọi chuyện lại vậy, nếu đúng như này thì kế hoạch thành công chắc rồi!" Càng nói Băng Đế càng thấy lựa chọn của mình là chính cmn xác, cơ hội vĩnh sinh bắt từ 100% free này ai lại không muốn cơ chứ

"Xong vấn đề đầu tiên, tiếp theo là công đoạn hấp thu hồn hoàn, chuẩn bị xong chưa Thiên?" Cả ba cô nàng đều quay về phía Thiên nói, Linh do chán nên cũng đòi ra một chút rồi vào sau

Một cái vòng tròn màu đỏ hiện ra trên đầu Thiên, nổi bật nhất, mười vạn năm hồn hoàn màu đỏ, cái Hồn hoàn của Băng Bích Đế Hoàng Hạt màu đỏ như máu, trong quá trình dung hợp thì Thiên Mộng Băng Tầm cũng dùng năng lượng bản nguyên của mình trợ giúp Băng Bích Đế Hoàng Hạt phá tan hàng rào chắn bình cảnh 40 vạn năm

"Sắp xong rồi! Sắp thành công rồi!" Giọng của cả hai người Thiên Mộng cùng Băng Đế vang lên đồng thời

"Xong rồi à? Mệt thật đấy! Chắc đây chính là cái gọi là tác dụng phụ mà Linh nhắc đến đấy mà!" Thiên ngập một cái rồi cũng nằm xuống ngủ, quanh đây vẫn còn lưu lại khí tức Băng Bích Đế Hoàng Hạt nên sẽ rất an toàn, chẳng con Hồn thú nào dám lòn vào quanh đây cả

"Kết thúc rồi! Mệt thật đấy, ta đi nghỉ trước đây! Người ở lại canh chừng đi!" Nói xong Băng Đế cũng chui vào trong thức hải của Thiên mà nghỉ, không như Thiên Mộng Băng Tầm, lượng tinh thần lực cùng năng lượng nó đã sử dụng gần hết và cần nghỉ ngơi nạp lại

=====

=====

(7 giờ sáng tại vùng trung tâm Cực Bắc chi Địa)

pháp một cánh tay nhỏ lên từ đồng tuyết lạnh giá, cả người mặc bộ đồ màu trắng như hoà lẫn vào không gian nơi đây vậy, đó chính là Thiên sau một giấc ngủ dài

"Ta ngủ bao lâu rồi hai người!" Thiên vừa phải đi lóp bụi tuyết quanh cơ thể vừa nói một mình, có ai thấy chắc bảo tự ki nhưng không biết rằng cùng lúc đó cũng có một đạo âm thanh vang lên trong đầu Thiên đáp lại

"Chính xác đã được 1 tháng, 2 ngày, 8 giờ, 28 phút từ lúc đi ngủ!" Một giọng nữ tính trong trẻo vang lên làm Thiên mỉm cười một cách vui vẻ

"Từ lúc đến đây mất khoảng 3 ngày, tu luyện mất 1 tuần, ngủ mất một tháng, chắc còn lại khoảng 3 tuần nữa mới kết thúc kì nghỉ!" Thiên lầm nhảm về kế hoạch cho 3 tuần sắp tới

"À, còn việc Hồn hoàn nữa chứ!" Thiên cảm nhận luồng sức mạnh trong cơ thể mình, có lẽ bây giờ thì mạnh hơn trước kia không phải ba bốn lần đâu, phải tầm khoảng vài chục lần mới là cực hạn, còn chưa kể đến dùng cái Vũ Hồn bá đạo kia!" Một khí thể mạnh mẽ tỏa ra từ Thiên làm cả một vùng không gian rung động nhẹ, một trắng, một đỏ hai cái Hồn hoàn từ từ bay lên khiến cho vị Hồn sư nào đó lơ lơ nhìn cảnh này chắc chết vì đau tim mất, một thẳng nhóc 13,14 tuổi có mười vạn năm hồn hoàn, đùa nhau chắc, nếu kẻ ra chắc cũng chẳng ai dám tin vào điều này

"Mười vạn...không...là bốn mươi vạn mới đúng!" Nhìn bốn đạo kim văn trên Hồn hoàn làm Thiên rạo rục hết cả người, mười vạn năm, đúng chính xác là bốn mươi vạn năm, một thứ mọi Hồn sư tha thiết ước mơ thêm khát nay bị Thiên sở hữu khiến cậu không khỏi phải cười to

"Nhìn đúng là đẹp thật!" Trong khi đang thưởng thức màu sắc Hồn hoàn mới thì cái Hồn hoàn tưởng chừng như 10 năm già bắt đầu xảy ra biến hoá, màu trắng chuyển sang vàng, tím, đen, đó rồi cuối cùng thành một màu vàng kim nỉ lệ

"Nhìn cảnh này chắc không cần đánh cũng được nhĩ?" Thiên lầm bầm nhìn hai cái Hồn hoàn mà càng nhìn càng thuận mắt

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Trở về học viện SLK

"Nếu thả đúng màu Hồn hoàn để đối thủ biết thì chắc cũng chẳng cần ra tay mà bọn kia cũng chết vì shock nhĩ?" Thiên đang tự sướng trong lúc ngẫm nghĩ kế hoạch cho hơn một tuần nữa, đơn giản là tắt gấp đôi thời gian đi, ba tuần thời gian nay chỉ còn hơn một tuần thôi

"Đi kiểm cái gì bỏ bụng trước, cách tốt nhất để lấy lại tinh thần sức khỏe là ăn uống!" Thiên tuy có cái nội tại King Harem nhưng thói quen thì cũng chẳng cần sửa, mình thích thì mình ăn thôi, sao phải xoắn

Thiên tạm thu lại Hồn hoàn để đi kiểm gì bỏ bụng đã, có thực mới vực được đạo, đây là điều chưa bao giờ sai, nhất là đối với Thiên nữa thì không còn gì bàn cãi được nữa rồi

"Không ngờ thậ ợt ở đây ngon vậy luôn!" Bên cạnh Thiên là Linh, Thiên Mộng, Băng Băng, có vẻ khi thấy Thiên tỉnh lại mọi người ai cũng muốn làm một điều gì đó với cậu

"Tiếp theo là kiểm Hồn hoàn cho Vũ hồn tinh thần, không biết có cái nào trên mười vạn năm không nữa?" Thiên ngồi cùng chúng nữ bản về nơi định đến tiếp theo, cần thêm một cái Hồn hoàn nữa mới trở thành Đại hồn sư được

"Vậy thì loanh quanh tại chỗ Băng Hàn Sơn đi! Chỗ đấy theo ta nhớ có một con Hồn thú 16 vạn năm hay sao ấy!" Thiên Mộng Băng Tầm mở miệng nói ra, dù sao cũng lâu rồi, một là có thể nó đã chết, tuy rằng khả năng này không cao, hoặc nó đi nơi khác, nói chung cứ phải thử mới biết được

"Vừa vậ! Vậy thì cứ thử xem sao! Cũng chẳng mất gì, kiểm tra nếu có thể thì triển luôn, không thì cũng phải về học viện thôi!" Thiên quyết định xong rồi quyết định sẽ tới Băng Hàn Sơn

Một ngày sau tại sườn núi Băng Hàn Sơn, trong một cái hang bằng gần đây, một thân ảnh nhỏ bé đang chiến đấu với một con Hồn thú to lớn, đây chính là Thiên, mất một ngày để đi đến ngọn núi này, Thiên cũng may mắn là gặp ngay thời điểm con thú này đang ra ngoài đi săn, Thiên chiến đấu với nó từ sườn núi đến tận ở của nó

Con Hồn thú này cũng rất buồn bực, cả chi đi kiểm ăn thôi mat có cần đến vậy không, nó chỉ là một loại mang thuộc tính tinh thần nên chiến đấu hơi kém, nhưng là một con Hồn thú trên mười vạn năm, khí thể cũng kinh nghiệm nó cũng đầu phải để chơi, quần nhau thêm một lúc nó mới càng thêm buồn bực là tên nhân loại này nó dùng công kích tinh thần với bản là vô hiệu, càng buồn bực hơn là bản lại dùng mình như một cái bia luyện tập mới đau chứ, từ lúc bắt đầu thì ngang tay, đến bây giờ là khoảng gần một ngày, chiến thắng cũng dần nghiêng về một bên, cuối cùng là nghiêng hẳn và kết thúc bằng tiếng rống thảm thiết, nước lóng

"Không nghe khuyên bảo chỉ có nước bị thậ thôi!" Thiên nhìn sinh vật trước mắt mà cầu nguyện, dù sao cũng là một sinh mạng mà, Thiên tuy không thích thám sát, cuồng sát vô tội vạ nhưng không phải là không thể, trong cái thể giới cả lớn cả bé thì nếu không làm vậy thì chỉ có nước chờ bị nuốt thôi. Với lại, mong ước của Thiên cũng cực kì giản đơn, mạnh đến khi có thể bảo vệ mình cùng người mình muốn, mục tiêu hàng đầu và cũng quan trọng nhất của Thiên là đây

"Nhìn tội nghiệp chưa kia, một phương bá chủ nay lại bị quay như này, haiz! Ai bảo ngông với tiểu Thiên cơ! Giờ thì cứ ở đây mà bị thậ nha!" Thiên Mộng Băng Tầm quay ra nói chuyện với con Hồn thú làm ai cũng buồn cười,

chuyện là ngày xưa khi Thiên Mộng yếu từng bị cha của con Hồn thú này bắt nạt, dõng dỏi dỏi thay, không thiếu cái lạ ở đâu hết, nay thẳng con lại bị Thiên "làm thịt", báo ứng báo ứng a

"Không ngờ kẻ đồ giở cũng chết rồi, con cũng bị thịt nốt, không biết cảm giác nó là gì nhỉ?" Thiên Mộng Băng Tâm cũng có khuyên nó trước lúc bị Thiên hành cho ra bã nhưng cái tính quật cường, cứng không đúng lúc, đúng chỗ, đúng người tạo nên kết quả là giờ đây nó đang bị làm thành món chim báy món

"Băng Phong Bạo Điều a Băng Phong Bạo Điều! Không ngờ đến thời con người lại xuống dốc như này!" Thiên Mộng nhớ một lúc rồi cũng vứt băng chuyện này ra sau đầu, bởi thức ăn Thiên đã làm xong, mùi hương thơm tỏa cả đỉnh núi, tuy nhiên chẳng con Hồn thú nào dám bước lên trên cả, hung uy của Băng Phong Bạo Điều trước cũng chẳng kém ai, nhất là tại đỉnh núi thì nó càng có lợi thế, vì vậy nên dù tò mò nhưng cũng chẳng con Hồn thú nào dám lên, chẳng biết rằng kẻ mà tạo ra nỗi sợ hãi của chúng đã bị một tên Đại Hồn sư làm thịt, nực cười thật

"Thơm thật! Không hổ thịt Hồn thú mười vạn năm! Chỉ nghĩ thôi đã như có dấu hiệu tăng trưởng hồn lực rồi!" Thiên cũng bất ngờ với hiệu quả này, sau đó là vui vẻ, nếu để chúng nữ hốt hết đồng này chắc cũng phải lên được Hồn Vương hay Hồn Đế chứ

Thiên đến buồn cười nhìn mấy thân ảnh đang nhìn chăm chăm vào mấy món ăn đang bốc khói nghi ngút, vì lâu không tổ chức party nên cậu quyết định đưa hết mọi người vào không gian độc lập, tiện thể cũng cho gặp mặt nhau luôn, Thiên Mộng Băng Tâm cùng Băng Bích Đế Hoảng Hạt cũng nhìn Thiên với vẻ mặt dị, không biết tên này còn bao nhiêu bí mật ẩn dấu nữa, dù sao thì bí mật cũng là tài sản của đàn ông mà! Biết hết còn gì vui nữa, kệ đi

Nói chung một bữa tiệc thịnh soạn được tổ chức linh đình, tất cả Linh, Mị Nhi, Tiểu Anh, Tinh Như, Bối Bối, Đường Nhã cũng có mặt đủ, Thiên chuyển dịch cả hai với phép Teleport đảo, nói chung là mọi người phụ nữ trong thế giới này đều có mặt đủ cả

Sự đồng đảo bất ngờ khiến chúng nữ ai ai cũng ngái ngái, nhiều nhất vẫn là lạ lẫm, nhưng chỉ sau một lúc chém gió thì sự đồng hoá đã diễn ra kể cả với hai đại Hồn thú như Thiên Mộng hay Băng Đế cũng chẳng ngoại lệ, chủ đề bàn nhiều nhất là về Thiên, tiếp theo đó là tất cả mọi thứ, trên trời dưới đất, nói chung là đủ tất cả mọi thứ

Sau bữa tiệc đương nhiên cũng không thể thiếu một trận chiến giữa hai bên, một là Thiên đơn thương độc mã, bên kia là bè lũ những cô gái đứng cam, nhìn có vẻ không tương xứng cho lắm, Thiên đánh thay đổi ti lệ thời gian rồi bắt đầu công cuộc chinh phạt của mình, nếu Thiên vẫn còn như trước thì chắc có lẽ sẽ bị đẩy thua thật, như kiểu bị hành tập thể vậy, nhưng đây vẫn chỉ là nếu thôi, giờ với cái Nội tại King Harem thì Thiên cân tất, nhiều thế chứ nhiều nữa cũng chẳng nhảm nhỏ gì, càng đồng Nội tại càng mạnh mà

Vậy là những cô gái đứng cam đều bị Thiên dày vò cho chết không được, sống không xong, Thiên ăn tất từ a đến z, Loli hay BB hay Loli BB gì cũng tuốt, ngự tỳ cũng không thoát được

Phải mất tầm khoảng gần một tuần thì Thiên mới dẹp xong "bạo loạn" và quyết định "thu binh", tất cả chúng nữ đều trời đất quây cuồng, Thiên đưa hai người Bối Bối Đường Nhã về, chỉ có hai người là bớt hơn những người còn lại, vì vẫn phải học nữa Thiên cũng chẳng dám quá, nhưng dù hơn mọi người thì cũng mất một hai hôm cũng mới xuống giường nha, đừng hòng đi lại với hoàn cảnh này

Thiên chơi bởi một lúc rồi cũng chuẩn bị về học viện, cũng đến lúc rồi, có chút nhớ Vương Đông đấy! Cả Chu Lộ, Chu Y, Thôi Nhã Khiết do chưa có quá nhiều tình cảm cùng vẫn chưa chọn thừng tăng quan hệ nên lần này chưa gia nhập, chắc chắn lần sau thì sẽ vào đại gia đình nhà Thiên rồi

Bây giờ về chắc cũng đúng tầm thôi, cơ mà đề tình cảm phát triển thêm chút nữa thì Thiên đành lượn lờ đầu đây một lúc rồi mới về, để Vương Đông nhận ra tình cảm thì đây là điều không thể thiếu rồi

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 29: Mật trùng?

Trong khu rừng Tĩnh Đầu Đại Sâm Lâm, nhân vật chính của chúng ta đang loanh quanh nơi này

"Linh, có vẻ anh nghĩ thấy một mùi thơm quanh đây đấy, không biết là cái hay ho gì đấy?" Đúng vậy, trong khoảng thời gian ở đây Thiên tìm được khá nhiều thứ như mấy thứ gia vị giống ở trên Trái Đất, cũng có một vài loại mới mà Thiên chưa biết là gì, cơ mà lạ thì lại có cái hay của lạ

Thiên nhìn cảnh tượng trước mặt mà lạnh cả người, một đàn côn trùng với số lượng không tưởng làm to trên cái cây cỏ thụ gần đấy, nhìn con nào con nấy với cái kích thước bằng nắm tay làm Thiên hơi hoảng

Nó nhìn giống ong mà cũng không giống cho lắm, to bỏ mỵ thể kia đột một phát là nhớ nhau cả đôi a. Tuy nhiên Thiên lại nghĩ đến một thứ khác, đó chính là mật ong, ngọt ngọt dính dính

"Không biết có không nữa?" Thiên tự lẩm bầm rồi cũng quyết định bước vào xem thử, cùng lắm thì Teleport về, chẳng nhẽ lại không về được, nghĩ vậy càng làm Thiên tự tin

"Wow! Cái... Không ngờ lại nhiều thế này!" Thiên nhìn thế giới vàng kim trước mắt, phải gọi là thế giới vì thật sự mật ong rất nhiều

"Cứ lấy đi vì vẫn còn nhiều lắm!" Thiên vô tư vô ưu lấy đủ lượng cho cả một quân đội trong vài năm

Trong khi đó tại học viện SLK lại đang khá là nhộn nhịp, người người xe xe cả học sinh cũng tấp nập về

"Cái tên ngốc này không biết làm cái trò gì nữa!" Trong căn phòng giáo viên đang có bốn thân ảnh, Chu Y, Vương Đông, Chu Lộ cùng Thôi Nhã Khiết, cả bốn người đều lo lắng trong suốt ngày hôm qua cho tới giờ, chuyện là Vương Đông về không thấy Thiên vậy là đánh chạy tìm cậu, việc này khiến tất cả mọi người đều biết, nhờ Đường Nhã cùng Bối Bối kể cho mới khiến mọi người dừng việc tìm kiếm lại

"Cứ đợi hần về rồi xử sau!"

"Ukm!"

Trong khu rừng, Thiên đang định về thì bỗng cảm thấy rừng mình, cậu linh cảm thấy có gì đó sai sai, cơ mà chẳng biết là gì nên cũng thôi

"Teleport!"

"Vừa lúc dịp, còn phải báo danh nữa!" Thiên đang định đi thì một giọng nói vang lên làm cậu đứng hình, đằng sau cậu giờ đây là bốn thân ảnh quen thuộc

"Tiểu-Thiên~" một cảm giác yomốt chạy dọc cơ thể Thiên

"Sao lại đồng đủ ở đây thế này? Có gì chờ ta b....." Chưa kịp nói trọn câu thì cả bốn thân ảnh lao vào Thiên với một tốc độ bàn thờ

"Ài ya, anh tuần qua đầu phải lỗi của ta mà các người lại vậy chứ! Thôi cho em xin, chơi khóc như này thì không đỡ được rồi! Ngoan, nín đi rồi sẽ có quà mà!" Thiên nhìn cả bốn thân ảnh người thì khóc, người thì chực khóc, người nắc, người vui đầu sâu vào lòng là đủ hiểu lỗi làm to lớn khi để sự lo lắng quá mức là như nào rồi

Thiên bó chân, đành để mấy người phát tiết một chút vậy, tiếp đó là cậu bị lôi đến phòng của Chu Y để bắt đầu tra khảo, Thiên cũng đành ăn năn mà khai thật ra làm mấy cô nàng được một phen shock không tưởng, bắt buộc phải lôi Linh ra chống chế

Tuy bị tra khảo nhưng Thiên lại bị kẹp bởi cả bốn người, nằm trên giường bị một đồng mĩ nhân ôm như thế Thiên không sao là chém, tuy nhiên cậu vẫn phải thành thật kể chuyện cho mấy nữ nghe

Đến khoảng gần hai tiếng sau thì cả bốn người đều ngủ, hai người ôm dưới hai người kẹp trên, Thiên cũng đành dùng Huyết hệ tạo một bản sao di báo danh, còn mình thì nằm ôm chúng nữ ngủ, cũng chẳng phải lo vì khi hoàn thành phân thân sẽ tự biến mất, không phải làm gì nhiều

Ps: chương này ngắn, sẽ bù lần sau

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](#).

Chương 30: Thích thì chiều

Sáng sớm hôm sau, Thiên dậy trong khi cười khổ, mấy người con gái đều ôm chặt khiến Thiên chẳng nhúc nhích được

Nhìn cảnh xuân quang trước mắt mà tiểu Thiên bên dưới bắt đầu rục rịch, Thiên cười khổ rồi cũng dịch chuyển ra nhà vệ sinh nếu không chứ cứ nằm tiếp không nhận được thì hổng

"Đi chơi tội đã! Mà mai bắt đầu học rồi thì phải, chút nữa hỏi Chu Y xem có cách gì không, ưm quyết định vậy đi" Thiên vừa lăm bầm vừa bước chân vào bếp chuẩn bị đồ ăn sáng, nói chung là cũng mất gần tiếng

*cạch*cạch* Thiên bước vào phòng mà người thấy mùi gì đó không đúng, nhìn vị trí chăn gối là cơ bản Thiên cũng hiểu chuyện gì đang xảy ra rồi, có vẻ có vài con heo lười cổ tính không dậy a

Thiên cũng thức thời để thức ăn lên bàn rồi đi ra ngoài để luyện tập, nhưng khi cậu vừa lấy thức ăn từ trong hũ không ra thì mùi hương tỏa ra khắp cả kí túc xá này

"Mùi này là... Thú vị, lâu rồi ta chưa cảm thấy thêm ăn đến vậy" Mục lão dù có là một vị Cực hạn Phong Hào Đẩu La cũng không nhận được cảm khái chứ chưa nói đến mấy người khác

"Ai mới sáng sớm đã thả thính vậy hả?"

"Có cần tra tấn nhau kiểu này không"

"Cầu tính danh đại sư làm ra nữ thực"

Nói chung Thiên cũng chẳng biết vì vài món ăn của mình mà làm sáng hôm đấy truyền ra một tin đồn có một vị nữ thực gia quanh quẩn nơi kí túc xá này, có rất nhiều người muốn tìm kiếm nhưng rất tiếc là đều không thành

"Cái gì vậy, không để người khác ngù à?"

"Mà mùi gì đấy?" Đến lúc Thiên bước ra khỏi phòng thì mấy cô nàng mới từ chăn chui ra, Thiên mà nhìn cảnh này chắc cũng chẳng nhận được mắt, quá kích thích rồi

"Thức ăn à?" mấy cô nàng khi tìm ra chỗ thức ăn trên bàn thì cũng bắt đầu ăn lấy ăn để

"No quá! Cơ mà đúng là ngon thật!" Vương Đông là người ăn nhanh nhất, tiếp đó là Chu Lộ, Thôi Nhã Khiết, Chu Y

"Hồn lực của ta tăng lên này!" Câu nói của Vương Đông làm mọi người giật mình, đứng là kiểm tra mới thấy Hồn lực tăng lên khá nhiều

"Cái... Để chờ hán về rồi hỏi!" vậy là trong khi đợi Thiên về hỏi tội thì mấy nữ lại phải ngồi xuống luyện hoá đồng năng lượng trong người

Thiên đi tới Hải Thần Các tìm Mục lão, đương nhiên là bởi vì chuyện học hành rồi, xét thực lực giờ đây của cậu thì cũng nhất nhì cái học viện này rồi, đây là còn chưa kể đến việc gần như toàn bộ sức mạnh của cậu bị phong ấn nữa chứ, nếu khôi phục toàn bộ thì Thiên chắc rằng cái thế giới này ít ai có thể đầu ngang cơ mình được, tuy nhiên cũng cần cẩn thận, đôi thì chẳng ai biết được gì cả

"Thiên!!!" đang đi trên đường Thiên cũng phải ngoái lại nhìn, chưa kịp làm gì thì một thân ảnh đã nhảy vào lòng cậu

"Tiêu Tiêu à! Đang nơi đông người như này mà lại như này là không ổn đâu nha!" Vừa nói Thiên vừa thôi nhẹ vào tai khiến má cô nàng đỏ bừng, chút nữa thì ngã, dù vậy thì đôi tay vẫn vòng ôm chặt lấy Thiên

Thiên đành bắt đầu đi ôm cô nàng về chỗ dám Chu Y, Thiên cũng cho cô nàng ăn no một trận vì khi vừa đến nơi thì bụng Tiêu Tiêu cũng kêu lên kháng nghị, ăn xong cô nàng cũng giống những người khác, Thiên thấy vậy cũng thờ phảo nhẹ nhõm

"Quay lại xem Mục lão đã!" Thiên cũng chẳng buồn đi bộ nữa, dịch chuyển luôn đến chỗ Mục lão, đương nhiên là gốc cây quen thuộc rồi chứ cậu cũng chưa muốn tới luôn Hải Thần Các, phải đi xin gấp mặt trước, trong truyền thì Mục lão là người Thiên khá kính nể chứ như người khác thì không biết được gì đâu

"Cháu chào ngài! Liệu ngài có thể dành ít phút cho cháu được không?"

"Ồ! Là nhóc à, cũng được, cứ đến Hải Thần Các tìm ta" nói xong rồi Mục lão cũng biến mất, Thiên thấy một chút Không gian hệ

"Đi thôi, đi thôi!" Thiên cười cười rồi cũng dịch chuyển tới Hải Thần Các

Thiên đang định đi vào trong thì bỗng có một thân ảnh chặn đường cậu. Mắt ngọc mây ngài, da trắng nõn nà, mái tóc đỏ rực, cơ thể quyến rũ

"Mã Tiểu Đào? Không ngờ lại gặp mặt cô nàng tại đây!" Thiên thăm nghĩ trong khi nhìn kĩ Mã Tiểu Đào khiến khuôn mặt cô nàng hơi đỏ lên, khuôn mặt soái ca của Thiên làm cô nàng hơi thất thần tuy nhiên cũng không còn nhiều địch ý như vừa nãy (anh đẹp thì anh có quyền, khừa khừa)

"Xin chào học tỷ, ta muốn gặp Mục lão!"

"Người là ai?" Mã Tiểu Đào vẫn có chút do dự, dù sao thì cũng lần đầu tiên gặp mặt, lần trước không nhớ

"Long Vũ Thiên! Là Mục lão bảo ta đến"

"Tiểu Đào, cho vị tiểu huynh đệ này vào" giọng Mục lão trầm ổn vang lên làm Mã Tiểu Đào khá giật mình nhìn người tiểu đệ trước mặt

"Được rồi, vào đi!" Nghe thế thì Thiên cảm ơn một tiếng rồi cũng bước vào trong

"Có chuyện gì mà nhóc muốn nói với ta hả?" Mục lão cũng chá buồn nhiều lời mà vào luôn vấn đề chính

"Thưa hiệu trưởng, cháu chẳng qua là muốn xin chút đặc quyền thôi ạ!" Thiên bình tĩnh nói trong khi bên phía Mục lão cũng thâm ý nhìn về phía cậu

"Quyền lực cũng gắn liền với thực lực, không biết nhóc muốn đặc quyền gì?" Mục lão vẫn từ tốn trả lời, chưa hề tỏ ra bất kì thái độ gì

"Cũng chẳng có gì đâu ạ! Chẳng qua cháu thấy việc mình đi học là không cần thiết mà thôi, cháu muốn xin được tự học ạ, mà nếu ngài muốn kiểm tra cũng được, cháu luôn luôn sẵn sàng!" Thiên nói xong thì cũng có một tờ giấy hiện ra

"Nếu nhóc đã tự tin như vậy thì hoàn thành hết chỗ đề này đi, nếu qua thì ta cho phép"

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Chuẩn bị xong rồi

"Sư tổ~, hán là ai vậy?" Lúc này tại Hải Thần Các chỉ còn lại Mã Tiểu Đào cùng Mục lão, Thiên sau khi xong việc cũng về được một lúc rồi

"Sao hả? Tiểu ny từ người vừa y nói!" Mục lão vừa nói vừa dùng ánh mắt thâm ý nhìn làm Mã Tiểu Đào hơi đỏ mặt

"Sư tổ, không để ý người nữa!" Nói rồi Mã Tiểu Đào mặt đỏ bay nhanh đi để lại Mục lão cười một mình

"Ài, nếu người và hán đến với nhau là hay nhất, coi như là tùy duyên đi!" Mục lão thờ dài mà không biết rằng dù như nào thì nàng đồ đệ yêu quý của mình đã bị Thiên ngấm vào danh sách Harem của chính cậu ta rồi

Thiên đi về nhà thì cũng đúng lúc chúng nữ từ trong tu luyện tỉnh lại, bầu không khí khá quý dị vì chúng nữ nhìn cậu như vật thể không xác định vậy

"Thiên~ Giải thích cho tui em!" (°~°) Thiên lại phải mất một lúc mới làm giảm cơn tò mò của mấy nữ, nghe xong ai cũng vui vẻ bỏ Thiên ở lại đấy, dù sao thì ai cũng có việc phải làm chứ không như Thiên

Sáng hôm sau, một ngày mới tại học viện SLK, hôm nay là ngày học đầu tiên sau một tháng nghỉ ngơi

"Long Vũ Thiên đâu?" Thiên đang ngồi trong lớp thì bỗng một thân ảnh bước vào làm tất cả mọi người dừng lại

"Các người có việc?" Chu Y đi ra nói chuyện, có vẻ lại sắp có xung đột xảy ra

"Ta nghe nói rằng lớp này có học sinh không đi điểm danh mà vẫn học, Chu lão sư, cô giải thích sao về chuyện này?" Nghe điều này làm Chu Y cũng ngờ người quay về phía Thiên

"Nghe chừng có mùi âm mưu đây" Thiên cười lạnh bước tới, nhìn Thiên tự tin làm Vương Đồng, Chu Y, mấy nữ bỗng thấy nhẹ nhõm hẳn ra

"Không biết với cái này có đủ không?" Thiên cười đưa ra một tờ giấy nhỏ về phía mấy người kia

"Hà, không...không thể nào! Học sinh đặc cách, người..."

"Nếu các người muốn biết thêm thông tin chi tiết cứ tới tìm hiệu trưởng ý!"

"Hừm, Mẫn lão sư, chút nữa người về viết báo cáo" Đoàn người đến hùng hổ nay ù rũ về

"Không ngờ người giàu kỹ vậy!" Chu Y nhìn Thiên bằng ánh mắt như kiểu không giải thích rõ thì biết tay ta vậy

"Thì sáng nay mới cầm, chưa kịp kể!" Thiên lại đi về chỗ trong bao ánh mắt bọn xung quanh

"Lớp trưởng đại nhân uy vũ"

"Long lão đại, cầu ôm đùi"

"Long đại thần đẹp trai quá"

Thiên về chỗ mà cảm giác vừa đi qua sân khấu lớn vậy, dù sao thì cũng là buổi học đầu tiên, không thể không đi được, còn mai thì cứ đợi đấy, ở nhà cho lành

Trong khi đó tại phòng làm việc của Viện trưởng Vũ Hồn hệ, Ngôn Thiệu Triết đang ngồi suy nghĩ

"Lão sư báo phải chú ý tên nhóc này, người nghĩ là vì sao? Có điều dù sao cũng là song sinh vũ hồn, không thể làm ngơ được"

"Thưa viện trưởng, có lẽ là có ẩn tình trong đây, đích thân Hiệu trưởng nói ra thì chắc chắn không thể đơn giản được!"

"Cũng đúng, vậy người chú ý kỹ tên này cho ta, lại còn học sinh đặc cách nữa chứ, không thể không chú ý được! Thù vị, thù vị!"

Sau vài hôm chuẩn bị thì Thiên quay lại việc bán cá vào mỗi buổi chiều tối, tuy nhiên giờ đây quán cậu lại đón thêm một vị khách quen nữa

"Tiểu Thiên, cho ta 3 con cá nường cùng một cốc nước chanh!" Giọng Mã Tiểu Đào vang lên làm Thiên bắt đầu bận bịu lên

Từ lúc chia tay đến khi hỏi ra được về Thiên thì có năng này mắt có một ngày thời gian, chỉ vài lần ăn uống thử nhưng mấy món ăn của Thiên chính thức cảm tù có năng này luôn rồi

Thiên cũng chỉ bán cho vui thôi, chủ yếu là phục vụ chính mình cùng mấy nữ, nói chung là thích thì bán không thì đóng quán

"Từ từ thôi, có ai tranh với mấy người không hả?" Thiên nhìn cánh chen chúc tranh đồ ăn của mấy người con gái mà buồn cười

Mặc cho Thiên nói thì chúng nữ vẫn ăn lấy ăn để, Thiên cũng chẳng buồn nói gì nữa mà cũng lao vào ăn, mấy món này cũng vào dạng thập toàn đại bổ chứ cũng đâu phải đồ nhắm không đâu

"Này Thiên, để có ý định gì cho cuộc kiểm tra sắp tới chưa?" Nghe Mã Tiểu Đào hỏi mà tất cả ánh mắt đều dồn về phía Thiên

"Mọi sự sẵn sàng, có gì đến lúc đó rồi tính!" Thiên cười thần bí làm chúng nữ từ lao vào oánnh, may mắn câu tiếp theo sửa kịp chứ không lại ngâm dầy mồm hành

"Ta chỉ có thể nói rằng ta sẽ lấy số một, vậy thôi!" Thiên mỉm cười tự tin làm mọi người đều cảm thấy đúng, trình độ tên này mọi người cũng hiểu sơ sơ rồi, đơn giản thôi "quái vật"

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Quỷ xuống

Vài ngày sau, cuộc thi khảo hạch thăng cấp cũng bắt đầu, nội dung là để mỗi học sinh tự mình chiến đấu với một con Hồn thú ngẫu nhiên từ 100~1000 năm

Trên đấu trường giờ đây là rất nhiều học sinh đến tham gia khảo hạch, có một số đến tham gia náo nhiệt

"Này Thiên, người định đối đầu với Hồn thú bao nhiêu năm vậy?" Vương Đồng ngồi trên khán đài bỗng quay sang hỏi làm một số thành phần bên cạnh cũng vênh tai lên nghe

"Thì cứ lớn nhất mà phang thôi!" Nghe Thiên tự tin phát biểu khiến mọi người cũng cạn lời quay đầu sang phía khác

"Này thẳng con ghê, người có dám đánh cược tiếp với ta không?" giọng Đái Hoa Bán vang lên khiến không ít người quay về phía Thiên chờ đợi xem cậu trả lời như nào, dù sao thì lần trước Thiên cũng là người thắng cuộc

"Đái bậy công tử, xem ra giáo huấn lần trước với người là không có tác dụng nhì! Được thôi, tuy nhiên lần này người thua sẽ phải quỷ xuống đập đầu người thắng kèm theo một khối Hồn cốt, như nào?" Thiên cũng đánh mở lòng từ bi mà nhận vậy, ai bảo tên này ngu quá làm chi

Dù cảm thấy có gì đấy không đúng, cơ mà do tính ngu ngốc khiến Đái Hoa Bán lập tức đồng ý, Thiên cũng nhờ mọi người cùng Vương Ngôn lão sư làm chứng

"Haiz, bỗng nhiên thấy tên này đáng thương quá nhì?" tiếng Đường Nhã nói làm chúng nữ ngồi cười khúc khích, hầu hết ánh mắt bọn đực rửa đều quay sang phía này, nhất là khi thấy Thiên ngồi giữa thì đành không cam tâm quay mặt đi vì sợ ghen tị đến thổ huyết mất

"Cuộc khảo sát xin được phép bắt đầu, mời lớp 1 cử người lên tham gia!" giọng vị giám sát lão sư vang lên làm mọi người bắt đầu ngồi ngay ngắn vào vị trí của mình

"Vũ Thiên lên cho chúng biết mặt!" Chu Y cũng bắt đầu sắp xếp thứ tự, riêng Thiên cũng đã báo Chu Y từ đầu là mình sẽ lên đầu rồi

"Là tên đó à?"

"Thiên Thiên lên rồi!"

"Có gì đâu chứ, chắc gì đã bằng ta"

Thiên bước đến chỗ thi đấu thì mọi người cũng đã bình luận được khá nhiều rồi

"Hãy thể hiện cho ta xem nào" trên bục cao thì Đỗ Duy Luân cũng bắt đầu ngồi thẳng dậy, theo tình yêu tình báo về tên học sinh này không thể khinh thường được

"Người chọn Hồn thú bao nhiêu năm?"

"Đệ tự chọn 1000 năm!" giọng Thiên vang lên làm mọi người ngạc nhiên đến cạn ngôn, phải Thiên lần này chơi hần Hồn thú 1000 năm, cậu cũng không sợ việc nó không sao cả, cùng lắm thì đã thêm vài phát thôi

"Được, chuẩn bị đi!" giọng vị giám sát viên vừa dứt thì cái lồng phía trước cũng bắt đầu mở

cách cửa mở ra để lại một con Hồn thú, nhìn có vẻ giống dã lang, bộ lông màu trắng hơi xanh

"Đường Phong Thanh Lang, Hồn thú hệ tốc độ, nghe chừng ca này khó nhằn đây" mọi người khi thấy con Hồn thú cũng lưu lười, không ngờ Thiên lại gặp phải khác tính

"Người nghĩ mình mạnh lắm hả?" Thiên buồn cười nhìn con Hồn thú đang hùng hục thể chiến bước tới chỗ mình

"Nếu vậy thì thử cảm nhận nỗi sợ hãi từ tận xương tủy đi!" Hai cái Hồn hoàn đỏ sẫm hiện lên kèm theo đó là luồng uy thế bức người tóa ra từ Thiên ra khắp Đầu thú trường

Cả đầu trường im phăng phắc (F**k), riêng con Đường Phong Thanh Lang đứng mũi chịu sào cũng đã gục xuống, cả người co co giật giật, sùi bọt mép mắt trắng già, nhìn đầu còn uy phong lẫm lẫm như lúc ban đầu

("Ừc" tiếng nuốt nước bọt)

Khi Thiên thả ra khí thế, hầu như tất cả mọi người đều đứng lên phóng thích Vũ hồn của mình như lâm đại địch vậy

"Không...Không thể nào! Hồn hoàn 10...10 vạn năm, cái..." Hầu như trong nháy mắt, trong đầu mỗi người xuất hiện cả đồng câu hỏi vì sao

"Này này, không phải chứ!" đến Đỗ Duy Luân cũng phải phóng thích Vũ hồn để giảm áp lực là có thể hiểu khí thế Thiên phóng ra bá đạo đến mức nào

"10 vạn năm hồn hoàn, lại còn hai nháy, đùa nhau à? Biết cho điểm thế nào giờ?" vị giám sát viên đơ người quay lên tìm sự giúp đỡ thì chỉ thấy mọi người cũng ngơ ngác giống mình

Thiên thấy mọi người như vậy cũng thu liễm lại không thì..

"Mán khảo thi của em xong rồi!" Thiên quay sang nói với vị giám sát làm người này hơi bối rối đánh chạy đi xin ý kiến

"AAAA! Tên khốn nào dám thả khí tức hồn hoàn cao cấp dọa đám tiểu thú đáng yêu của ta hả?" Cung Trường Long giận dữ bước ra khí thế bức nhân

"Vi có tình huống đặc biệt nên cuộc thi hôm nay tạm dừng, các lớp về chuẩn bị cho ngày mai lên lớp bình thường!"

"Chủ nhiệm Đỗ, còn thành tích của Long Vũ Thiên?"

"Cứ đánh thông qua đi, xong báo nó qua gặp ta!" nói xong Đỗ Duy Luân cũng đi để lại một đám giáo viên cùng học sinh mòng bức

Đỗ Duy Luân! Là người phóng thích Vũ hồn dọa đám tiểu thú của ta phải không?"

"Cung lão, thật sự không phải ta, ta cũng đang giám hồ nháo trên địa bàn của ngài, chuyện là...." Đỗ Duy Luân cười khổ nhìn vị hung thần trước mắt

"Lời thẳng nhóc đó ra đây, không thì thổ gi nữa, đám Hồn thú dưới 10 vạn năm đều bị dọa vãi s**t rồi, không có ba bốn năm hôm dừng mong dùng được!"

"Người thua rồi, quý hay không không quan trọng, quan trọng là Hồn cốt và kim tệ, trong vòng hôm nay không có thì người xác cmn định đi!" Thiên nói xong cũng mặc kệ Đái Hoa Bản giận giữ, nhìn có vẻ thẳng này vẫn chưa tỉnh ngộ được

"Ta sai rồi" Thiên cũng chẳng thêm quay đầu lại mà bước tiếp tới chỗ Đỗ Duy Luân Chủ nhiệm, trong lòng thì cầu nguyện cho tên kia không nên chọc tiếp vào mình, nếu không hậu quả sẽ là một ẩn số a

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Bị hổ rồi, đậu má

"Cung lão, người đã đưa đến rồi!"

"Oất con, đỡ một chương của ta!" Thiên nhìn thấy vậy cũng ngao ngán mà giờ tay chương đối chương, chỉ chốc lát tay cậu đã phủ lên một lớp băng mỏng, nhìn như một cái bao tay bằng băng vậy, nhìn cực huyền lệ mà nhiệt độ của nó cũng đủ để lệ rơi

"Cái này...." đến đây thì Cung Trường Long cũng thu cánh tay đông cứng thành băng của mình lại, khuôn mặt giờ không giấu nổi vẻ khiếp sợ, ngay cả Đỗ Duy Luân cùng vài vị giáo viên cũng cùng lúc hít vào một ngụm khí lạnh

"Cung lão, ngài một vị Phong hào Đầu la lại ra tay với hậu bối như ta mà không thấy mất mặt a?" Thiên cười như có như không nhìn vị đại nhân trước mắt giờ cũng bị nó đến mặt đỏ bừng

"E hèm! Ta cũng chỉ định giáo huấn tên nhóc con nhà người một chút thôi, ai ngờ người cũng không phải dạng vừa a! Thôi thì ta cũng bỏ qua việc người dọa đám tiểu yêu thú của ta vậy!" Cung Trường Long nhìn Thiên bằng vẻ mặt nghiêm túc làm mấy người không khỏi đen mặt lại

"Mà không ngờ thuộc tính Vũ hồn người lại áp chế được cả lão phu, nếu không nhầm thì chắc hẳn Vũ hồn người là Cực trí Băng chứ hả?"

"Không sai, đệ tử Vũ hồn còn lại là Hệ Băng!" Thiên cũng không định tiết lộ gì nhiều, dù sao cũng là lá bài tẩy, không nên để lộ khi không cần thiết

"Tiểu tử, sao một tên nhất hoàn như người lại có Hồn lực trên 20 cấp chứ hả? Còn nữa, Hồn hoàn 10 vạn năm của người là thế quái nào?" Cung Trường Long vẻ mặt tò mò ham học hỏi quay về phía Thiên làm cậu nói cả da gà

"Hồn lực thì do đệ tử có hai Vũ hồn, còn về Hồn hoàn thì xin phép không tiết lộ, ngài hiểu mà phải không?" Thiên nhìn lại với vẻ mặt bất đắc dĩ khiến mọi người không thể làm gì hơn

Cũng bởi mặt phận do quy tắc nơi này nên câu trả lời của Thiên cũng không làm mọi người cảm thấy có gì không đúng cả, đặc biệt là với một Hồn sư, nếu để địch nhân biết và hiểu rõ về mình thì còn đâu đá gì nữa, nhất là với Song sinh Hồn sư thì Vũ hồn thứ hai gần như một tấm bùa bảo mệnh vậy, dùng tốt thì sống còn cứ để to hơn ra đây thì đánh chấp nhận thôi. Tuy nhiên cũng có vài trường hợp đặc biệt như của Tiểu Tiêu, vì cả hai đều là Khí Vũ hồn nên cũng chẳng phải đầu làm gì cả

"Long Vũ Thiên, em gái thích kĩ ra xem nào để bọn ta còn biết đường giải quyết!" Đỗ Duy Luân chẳng biết lời đâu ra cho một tràng làm Thiên ngớ người thì Cung lão bên cạnh đã lao ra giải vây

"Tiểu Đỗ, bình tĩnh, một học sinh ưu tú như này cần một sự giáo dục cũng đặc biệt, không nên như này"

"Hai vị không biết có nhận ra cái này không?" Thiên móc tờ trong túi ra cái giấy phép đặc cách, chuyện là lúc biết công dụng trang bức trong học viện thì cậu luôn thủ sẵn giữa trường hợp đặc biệt a, mà không ngờ lần thứ hai lại là hôm nay

"Cái..." Cung Trường Long lần đầu nên hơi ngạc nhiên còn Đỗ Duy Luân từng thấy rồi nên cũng chẳng ngạc nhiên cho lắm

"Được, được, ta Cung Trường Long hiệu được mọi người gọi là Thú Vương, ta rất tò mò về cái Vũ hồn thứ hai của người, nếu chịu tiết lộ cho ta thì ta sẽ giúp người hấp thụ một cái Hồn hoàn, thế nào? Điều kiện được chứ?"

Thiên cũng đồng ý, tuy nhiên cậu sửa điều kiện là chúng nữ, mỗi người chọn lấy một cái Hồn hoàn, nghe có vẻ hơi hổ nhưng do máu tò mò lên não nên Cung lão cũng đáp ứng

Thiên vận dụng tinh thần lực để giúp Cung lão nhìn thấp hình xăm nơi bả vai, không phải là hình con bọ cạp mà là một con rồng, một con rồng xanh lục nhạt

"Thật không ngờ, mà nếu vậy cũng có thể hiểu được. Cơ mà người chắc phải có thêm Hồn cốt chứ?" Cung Trường Long hỏi một câu làm mấy tên bên cạnh đặc biệt là Đỗ Duy Luân tí thì thổ huyết

"Không chỉ biến thành Song sinh Vũ hồn hiếm có lại còn Hồn cốt thì những Hồn sư như bọn ta sống sao a?" Quả thật vậy, Hồn cốt thứ này là thứ vô cùng hiếm a, nó không chỉ hiếm mà còn giá trị khủng nữa nên khi biết Thiên có Hồn cốt thì mấy người này thậm chí có "giết người đoạt cốt" xúc động, tuy nhiên cũng đành thôi vì cũng đầu phải để

"Thôi được rồi người về đi, có gì sau nhớ ghé chỗ lão phu chơi! Mà lần sau cấm chỉ được phép như hôm nay đây!"

"Vâng, chào mọi người, em về ạ!" Thiên miễn cưỡng chào một cái rồi chạy thẳng về kí túc xá để lại đầy vắn còn ngày người vài vị giáo viên, nhất là Đỗ Duy Luân ngay lập tức trở về cáo tri cho Viện trưởng Ngõn Thiểu Triết của mình

.....

"Viện trưởng, tin hot tin hot, nóng hổi vừa thổi vừa nghe đây!" Đỗ Duy Luân ba chân bốn cẳng lao vào phòng mà chỉ thấy Ngõn Thiểu Triết đang ngồi khoan chân thưởng trà

"Tiểu Đỗ, bình tĩnh, làm người phải bình tĩnh thì mọi chuyện mới suôn sẻ được"

"Viện trưởng, tin về Long Vũ Thiên, đã có kết quả"

"Cái gì!!! Nói, nói mau, người uống nước cái gì, nói xong rồi uống không chết được" nhìn cảnh này làm Đỗ Duy Luân mặt hơi co quắp, tuy nhiên cũng vẫn thành thành thật thật khai báo tin tức cũng như những gì nghe lỏm cùng đoán được ra

"Người làm tốt lắm, mai đi cùng ta tới tận nơi kiểm hàng...à lộn, kiểm chứng"

Đứng hai hôm sau, cuộc khảo thí được tiếp tục

"Long Vũ Thiên, có dám cược với ta một trận nữa không?" Thiên đang cùng Vương Đông, Tiểu Tiểu, Chu Lộ, Thôi Nhã Khiết, Bối Bối, Nam Nam, Mã Tiểu Đào tới khu tập trung thì lại gặp phải cảnh này

"Ba cái đập đầu cùng 3 miếng Hồn cốt, lấy ra làm đặt cược, không thì thôi!" Thiên nhìn Đái Hoa Bán bằng ánh mắt thương hại, đành hỏ tên này thêm vài phát vậy

"Hừm, lần này xem người lấy gì thắng ta, lại còn lời 2 miếng Hồn cốt nữa chứ" Đái Hoa Bán đắc ý trong lòng nhìn Thiên rồi cũng chạy luôn về khu lớp mình, tuy nhiên trước khi đi vẫn còn quay sang nhìn Chu Lộ một chút, Thiên thấy trong đó là sự điên cuồng, dục vọng, không cam tâm cùng chút ghen ghét, nói chung là đa sắc thái a

"Ôi trời, các người nhìn lên ghế chủ tịch xem!"

"Đậu phộng, không ngờ chỉ là một cuộc khảo thí nhỏ mà đích thân Ngõn viện trưởng lại chủ trì"

"Ta phải có thể hiện mới được, biết đâu ngài ấy thuận mắt thu đồ đệ đâu"

"Ngậm miệng thôi của người vào, nếu có thu thì cũng là ta, người tuổi lol gì, ta khinh!"

.....

"Viện trưởng, mọi thứ sẵn sàng" một vị giám khảo cung kính đi lên trên đài nói cho Ngõn Thiểu Triết

"Cứ tiến hành bình thường, mặc kệ ta"

"Vâng!"

"Vũ Thiên a Vũ Thiên, đừng khiến ta thất vọng, cho ta xem khả năng của người nào!" vừa nói Ngõn Thiểu Triết mặt vừa cháy dài khiến Đỗ Duy Luân đứng bên cạnh liên tục nhấc giữ hình tượng

.....

"Thí sinh đầu tiên lớp 1, Vương Đông"

"Vương Đông điện hạ, đẹp trai quá, ta ngất mất"

"I nóp diu, pặc pặc!!!"

Tuy nhiên nói Thiên về ngoài hơn nhưng vẫn có nhiều nữ sinh ưa nhìn Vương Đông a, Thiên nhìn với vẻ thương cảm, không biết khi biết giới tính thật Vương Đông thì mấy nữ này sẽ như nào nữa, haiz

Không có gì bất ngờ xảy ra, Vương Đông với Diệp Thần Trảm nữ lệ mạnh mẽ mang về, tên Đái Hoa Bán (Đái Bậy) máu me be bét nhận số điểm là 145

Đến lượt Thiên ra tay thì cả đấu trường ần ngay một quả bom do hội đồng ban giám khảo để ra là:"Riêng trường hợp của Long Vũ Thiên sẽ là trường hợp đặc biệt, một mình cậu phải solo với một con Hồn thú 1 vạn năm!!!"

Cả đấu trường sôi sục, bỏ qua những trận đấu khác qua một bên, một tên Đại Hồn sư đấu với Hồn thú vạn năm, cái này còn có sự chấp thuận của Viện trưởng Vũ Hồn hệ Ngõn Thiểu Triết nữa, chẳng khác gì việc Việt Nam đá vào chung kết World Cup cả (dù chả hiu bóng bảnh nhưng kệ đi)

Thiên cười khổ nhìn tấm giấy trong túi, xem ra cái gì cũng có giá của nó a, mà cũng chẳng sao, 10 vạn năm cũng từng giết rồi, trong người còn Trăm vạn năm Vũ hồn nữa chả nhẽ còn phải sợ một con thú 1 vạn năm, nghĩ vậy Thiên lại tự tin bước về phía sân đấu

cạch một thân ảnh hiện ra, đơn giản chỉ là tiếng bước chân nhưng lại mang vào một loại ngọt ngọt khó tả, nhiệt độ cả đấu trường như lên cao hơn sau mỗi bước chân

"Hồn thú gì vậy, mạnh quá"

"Chỉ ngồi xa nhìn mà đã run như này thì tên dưới kia đánh kiểu gì"

"Thôi gặp con này thì khổ rồi, thủ trâu, công mạnh, tốc độ cũng không kém, đơn giản mạnh bạo tạc a"

"Không ngờ luôn, mà vận khí tên này cũng kém thật"

.....

Bỏ qua những lời đàm tiếu qua một bên, Thiên nhìn kĩ đối thủ của mình

Một con Hồn thú đi bằng hai chân, nhìn nó như khủng long ở Trái Đất vậy, cơ mà đảm bảo là khoẻ hơn N lần, về ngoài ánh kim kiểu đáng sang trọng...à nhầm, về ngoài hung dữ, khí tức cao ngạo, Thiên đoán con này có chút liên quan đến Long tộc, bộ vuốt nhìn phát lạnh, chân to khoẻ chứng tỏ tốc độ không chậm, bên ngoài thần như có hoạ điểm cùng nham trương quần quanh vậy, nhìn cực bắt mắt, miệng lâu lâu còn nhỏ dãi nhàm cùng thò ra lura. Nhìn đến đây thì thân phận nó đã được xác nhận

Tên nó là "BAO VƯƠNG NHAM LONG!!!"

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 34: Bạo Vương Nham Long

"Giào!!!" tiếng rống như để nói rằng mình là kẻ mạnh nhất khiến không ít học viên bị ngất cùng choáng váng tỉnh thần

"Mớ lông bảo hộ!" ngay lập tức, một vòng năng lượng thành hình vòm bao quanh khán đài khiến mọi người cũng an tâm lại

Thiên không chú ý lắm đến xung quanh vì giờ đây sự tập trung duy nhất với cậu là con Hồn thú trước mặt, chiến ý trong người bắt đầu rạo rục khiến cả cơ thể Thiên run lên một chút, từ lần trước đánh nhau với con chim quay kia thì

cũng khá lâu rồi không gặp được đối thủ thích hợp

Đang đấy ý bước tới thì con Bạo Vương Nham Long cũng nhận ra có gì đấy không ổn, trực giác cho nó biết rằng tên nhân loại trước mắt thuộc loại nguy hiểm đủ để ảnh hưởng tới tính mạng của nó, ngay lập tức Bạo Vương Nham Long dừng lại và nhìn chăm chú về phía Thiên. Cả đấu trường nín thở theo dõi diễn biến trận đấu

"Thú vị, không ngờ vẫn còn chút trí tuệ, vậy cũng không cần phải giết chết tên này!" Thiên nhìn tên gia hỏa trước mắt hài lòng, dù sao có trí khôn Hồn thú mà còn thuần hoá nữa cũng khá hiếm, nếu giết thì hơi phí, dù sao bồi dưỡng được một con Hồn thú như này cũng rất mất công sức

Nếu để Cung Trường Long biết ý nghĩ của Thiên bây giờ chắc ngủ cũng phải dậy dậy cười mắt, đúng là hiểu lão phu a, chẳng bù cho cái bọn kia, suốt ngày đòi chém chém giết giết tiêu bảo bảo của ta

"Băng Phong Thiên Lũ!!!" một luồng năng lượng cực hàn từ Thiên cuộn cuộn tỏa ra khiến mọi người瑟瑟, tiếp theo là run bần bật khiến mọi người không thể không thả ra Hồn lực ngăn chặn

"Hảo Băng hàn lực, có lẽ ngươi chính là người thích hợp nhất với Tiểu Đào rồi!" Ngón Thiếu Triết tùy ý thần thể tiếp xúc với khí lạnh ngồi lăm lăm

"Tốc độ ngưng ngưng sức mạnh đại giảm rồi, chịu thua đi!" Thiên nhìn con Hồn thú trước mắt, tuy nhiên điều khiến cậu ngạc nhiên là nó vẫn quật cường gào lên rồi lao về phía Thiên

Thiên nhìn vậy cũng chỉ cười, xem ra con Hồn thú này khá cứng đầu đấy. Nhìn nó đã như vậy thì Thiên cũng tiếp đãi nhiệt tình để xứng đáng cho tinh thần chiến đấu của nó

"Reload on- Fire!" Thiên cầm thanh Dark Repulser rồi lao nhanh về phía trước, cậu chỉ sử dụng thể lực đánh giáp lá cà với Bạo Vương Nham Long

"Tinh thần chiến đấu tốt lắm, vậy đây sẽ là chiêu kết thúc!"

Sau câu nói của Thiên thì những năng lượng trong không khí bắt đầu bạo động, chúng sôi sục lên khiến mọi người ngồi xem không khỏi thần thờ nhìn cảnh ngay trước mắt mình

"Băng-Long-Trần!!!" một thanh đao bằng băng Thiên làm từ cách ngưng tụ thủy năng lượng trong không khí, đao tỏa ra hàn khí kinh người, tạo hình cổ xưa theo kiểu dáng một con rồng uy vũ

rầm!!! dư âm của chiêu thức này lan ra vòng bảo hộ lăm mội vài vết nứt xuất hiện, khói bụi mù mịt chẳng ai nhìn thấy gì cả

Một lúc sau khói bụi tan đi để lộ một cảnh ngoài sức tưởng tượng, Bạo Vương Nham Long đang nằm dưới hồ còn Thiên ngồi xuống, xem chừng chiêu này uy lực lớn nhưng năng lượng bỏ ra cũng không nhỏ a

"Hô, lâu rồi mới gặp cảnh này" Thiên vì không cố giết Bạo Vương Nham Long nên nó cũng chỉ bị hành giả mệt mỏi nằm im, nó chắc giờ cũng chẳng thể hành động rồi

Thiên cất vũ khí, bước dần tới chỗ Bạo Vương Nham Long nằm, nó cũng nhìn Thiên một lát rồi nặc kệ Thiên xử lí, dù sao đánh không lại mà giờ cũng không còn sức vùng vẫy rồi, chẳng khác cá trên thớt là bao

"Cái tên cứng đầu nhà ngươi cũng được lắm, haiz. Thôi coi như nhìn ngươi thuận mắt, cho ngươi này!" Thiên xoa xoa đầu Bạo Vương Nham Long rồi ném chút thuốc chữa thương cho nó, còn một viên dính chút Long huyết nữa

Định quay đầu đi nhưng khi thấy Thiên đưa viên Long Huyết đan thì Bạo Vương Nham Long hai mắt đều hiện lên ham muốn chi sắc, nó cảm giác viên thuốc này rất quan trọng với nó

"Nhận lấy đi, mong ngươi sớm phát triển!" Thiên nói xong, nhét thuốc cho con Hồn thú rồi cũng quay ra khỏi đấu trường, tuy nhiên Thiên không hề nhận ra được dị sắc trong mắt Bạo Vương Nham Long

"Oa, quá đặc sắc, không ngờ tên này lại mạnh vậy!"

"Mạnh thật, hẳn còn là người sao, ta thấy giống quái vật hơn"

"Cách biệt quá lớn, người với người sao khác nhau đến vậy?"

Dù loại sắc thái muôn màu muôn vẻ diễn ra trên khán đài, Thiên chẳng quan tâm điều đó, giờ cậu chỉ muốn về nghỉ ngơi sau trận đấu này

.....

"Đứng, đứng rồi, lần này con bé Tiểu Đào có hi vọng rồi!"

"Lần này học viện nhất được báo rồi, không ngờ Vũ hồn người lại bá đạo đến vậy" Ngón Thiếu Triết mặt đầy vui vẻ hớn hở nhìn thân ảnh Thiên bước về kí túc xá

"Đứa trẻ này điểm tuyệt đối, 300 điểm" nói xong Ngón Thiếu Triết cũng đi để lại một mình Đỗ Duy Luân ngốc trệ tại chỗ

"Thật là, 300 điểm cũng thật bá đạo, nói cho là cho, không hổ là Viện trưởng"

Mọi người phía dưới cũng xúm ba xúm bốn vào chờ kết quả, dù sao thực lực cùng hiện trường vẫn còn ở vậy, không thể lại cho điểm thấp được

.....

"E hèm, lần này cuộc khảo sát do chính đích thân Ngón viện trưởng chấm điểm, Long Vũ Thiên điểm tuyệt đối 300 điểm!" Đỗ Duy Luân vừa nói cũng vừa toát mồ hôi, từ xưa đến nay còn chưa nghe được có ai đạt đến 150 điểm huống chi lần này còn là hẳn 300 điểm

"Hả, cái..."

"3...300 điểm, đùa hả"

"....."

"Lần trước ta hình như mới gần 30 điểm"

Có vài tên dị nghị nhưng khi nhớ đến do đích thân Ngón viện trưởng cho điểm thì cũng lần lượt tắt điện

.....

Thiên cùng chúng nữ về phòng trong sự sùng bái, trước khi về Thiên cũng không quên hung hăng dán vật tên Đái Hoa Bản một trận khiến hệ thống cũng phải gửi thông báo

"Keng, chúc mừng chủ nhân có kẻ thù đầu tiên vượt mức âm 30 điểm, đề nghị tiêu diệt hoặc nuôi tiếp để diệt sau!" Thiên vừa đặt mông xuống giường thì hệ thống lại gửi thông báo khiến Thiên ngớ người

"Linh, lại gì nữa đây?" Thiên vừa hỏi thì Linh ngáp ngủ hiện ra, có vẻ thời gian chênh lệch nên Thiên không biết cô nàng đang ngủ

"Chủ nhân, anh lại gây chuyện với ai hả, haiz, chịu anh rồi, mà có khi lại hay. Em chỉ có thể giải thích đơn giản nhất là có kẻ đang hận anh dưới âm 30 điểm, mức nguy hiểm cần thận, khi anh giết kẻ đó sẽ có thưởng từ hệ thống, có thể nuôi thêm âm điểm vì càng điểm cao thì phần thưởng càng to và phong phú mà!" Thiên nghe một lúc rồi cũng thả cho cô nàng về ngủ còn mình thì tiếp tục tu luyện

.....

"Hô, lên 30 cấp rồi, chuẩn bị sẵn Hồn hoàn thôi!" Thiên cũng không thể chậm chạp tu luyện được, dù sao mấy nữ đều vượt mặt làm Thiên không thích cho lắm

Vương Đông giờ là Hồn Tôn 39 cấp, có lẽ không lâu sau là lên Hồn Tông. Tiểu Tiêu do có sự bồi dưỡng của Thiên nên cũng lên 38 cấp, Đường Nhã thì là 47 cấp Hồn Tông, Bối Bối do chăm chỉ hơn nên giờ là Hồn Tông 48 cấp đỉnh, tùy thời có thể lên 49 cấp, Giang Nam Nam cũng chăm chỉ tu luyện nên giờ là 47 cấp Hồn Tông đỉnh. Chu Lộ là Hồn Tôn 38 cấp đỉnh không kém gì Vương Đông cùng Tiểu Tiêu, Thôi Nhã Khiết lên 37 cấp đỉnh, điều này cũng trong sự lực của Thiên, tất cả mọi người đều là chủ tu chất lượng nên chiến đấu với 2,3 người cùng cấp rất đơn giản

Mã Tiểu Đào là Hồn Đế 68 cấp, Thiên tin với thiên phú của cô nàng thì lên Hồn Thánh cũng chỉ cần một thời gian ngắn nữa thôi. Vì mấy nữ này quá bá đạo nên Thiên quyết định không báo lưu tốc độ tu luyện nữa, không thì có mà ỡ sau hùt khói

"Tiểu Thiên, Vương Ngón lão sư đang tìm người đấy" Thiên vừa mở mắt thì thấy Vương Đông đang ở tại ngay trước mắt làm cậu giật cả mình

"Rồi rồi, kẻ thầy Vương đi, lại đây anh em mình làm tí" Thiên vừa nói xong thì ăn ngay một cốc vào đầu, Vương Đông mặt hồng hồng giận dữ quơ quơ nắm tay hướng về phía Thiên vừa nói

"Bộ người không ăn nói hẳn hoi được hả, nói thêm từ tu luyện có chết ai không hả tên kia?"

Vậy là Thiên lại mất một khoảng thời gian nhốn nháo nữa với Vương Đông rồi mới bước đến chỗ ở của Vương Ngôn

.....

Khi đến chỗ Vương lão sư thì Thiên cũng toát mồ hôi vọt mở kiến thức cùng tài suy luận của vị giáo viên này, Thiên Mộng cùng Băng Đế trong thức hải cũng giật mình không kém, cả hai đều không ngờ tên nhân loại trước mắt lại có thể suýt thì suy ra đáp án giống sự thực đến thế

"Vũ Thiên a, em đúng là có một thiên phú khủng đấy, nếu có thể thì thầy mong em có thể về với Vũ Hồn hệ, thầy có thể thương lượng với Viện trưởng Ngôn để em ngay lập tức đạt đệ tử hạch tâm cùng chắc chắn được chọn vào nội viện" Vương Ngôn nói bằng sự kích động và chân thành, Thiên nghĩ rằng có lẽ không nên phụ lòng tốt của con người này

"Cảm ơn công hiến cùng tâm ý của thầy, thầy Vương, tuy nhiên không cần tìm nữa, ta tự mình đến rồi" Một giọng nói vang lên, tiếp theo là thân ảnh vị Viện trưởng của Vũ Hồn hệ–Ngôn Thiệu Triết xuất hiện

"Thầy Vương, thay mặt học viện ta gửi lời cảm ơn những cố gắng của thầy. Ta cho phép thầy vào thư viện bí mật trường coi như là thay lời cảm ơn của ta!"

"Cảm ơn viện trưởng!" với một người như Vương Ngôn thì đây chắc chắn là điều ước mơ từ lâu, cả khuôn mặt đều lộ rõ vẻ thỏa mãn cùng hạnh phúc

"Ta thay mặt trường SLK gửi lời xin lỗi tới em, lỗi do chúng ta sơ suất mà để lọt mắt học viện ưu tú như em!"

"Bỏn thể Vũ hồn, Song sinh Vũ hồn, chỉ sợ rằng học tại đây là phung phí. Chỉ cần em đồng ý, em sẽ là đệ tử nội viện!"

"Ta có thể đảm bảo giúp em trước 40 tuổi trở thành Cự tri Phong hào Đầu La, điều đấy có nghĩa là gì? Là gì? Là VÕ ĐỊCH THIÊN HẠ chứ còn gì nữa mà lắc đầu!" nói đến đây xác thực Thiên cũng hơi tâm động vì dù sao khi có người nào đó giúp đỡ thì dù ít hay nhiều nó cũng tốt hơn làm một mình

"Ngôn Thiệu Triết!!! Người định đào chân tường Hồn đạo hệ hả? Cái tên vô liêm sỉ nhà người cứ mơ đi!" một thân ảnh khác bước vào khiến quanh đây toàn mùi thuốc súng

"Tiểu Thiên, ta cũng nghĩ rằng em hiểu, tiền đồ của em với Hồn Đạo Khí là vô hạn lượng. Những thứ Vũ hồn hệ cho được thì Hồn đạo hệ cũng thế, em không phải lần lần mất một chút gì cả!"

Một cuộc tranh luận kịch liệt diễn ra sau đó giữa hai vị đại nhân vật, Thiên nhìn chán còn Vương Ngôn đứng bên cũng đỏ mặt hỏi với hai người này

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 35: Thương lượng và quyết định

"Chờ chút đã Tiền Đa Đa, ta còn chưa nói hết điều kiện mà! Điều kiện nữa là Vương Đông, Tiêu Tiêu, Đường Nhã, Bối Bối, Chu Lộ, Nam Nam, Thôi Nhã Khiết sẽ được chọn thẳng vào nội viện, cả học viện sẽ toàn lực bồi dưỡng cho người. Cuối cùng là đảm bảo cung cấp một Hồn hoàn 10 vạn năm tùy chọn!" nghe đến đây thì trừ Thiên ra ai cũng shock, cả Vương Ngôn cùng Tiền Đa Đa đều bất ngờ trước quyết định của Vũ hồn hệ

"Họ Ngôn kia, người.... Hừm, ta không tin không lời kéo được Vũ Thiên, người cứ đợi đấy!"

"Thích thì solo, ta cũng chẳng cần tên nhà người, dù sao số lần thua trên tay ta của người ta cũng chẳng nhớ nổi rồi!"

"Người...người...hừm.... Chuyện này chưa xong được!" Tiền Đa Đa đến đây cũng cắt điện, luận thực lực không được nên giờ nhìn khá lúng túng

"Trước ta cũng thương lượng xong với Hội Đồng học viện rồi, ta không tiếc bất cứ giá nào để giữ gìn lịch sử của SLK trong mấy trăm năm tiếp theo đâu!" Ngôn Thiệu Triết dù sao cũng là lớn lên và gắn bó với nơi này, tình yêu cho nơi này chiếm gần như hết trong con tim vị Phong hào Đầu la này khiến ai ai cũng phải kinh nể

Cuối cùng câu chuyện cũng tạm gác lại bởi sự xuất hiện của một nhân vật lớn khác Viện trưởng Hồn đạo hệ–Tiền Lâm Nhi. Vụ việc cũng được chuyển tới Hải Thần Các

.....

(Tại phòng họp Hải Thần Các)

"%*-%\$+##@\$%"

"\$##@&%"-\$"

"Nhất định phải làm vậy"

"Sao các người không từ bỏ đi"

Mọi người đều đưa ra ý kiến chẳng ai chịu ai khiến thân ảnh trong bóng tối chủ trì buổi họp không thể không lên tiếng

"Tất cả ngồi xuống, lí do cùng những điều mọi người vừa nói ta đã nghe rồi. Vậy, có ai nói cho ta biết phương châm dạy học của SLK là gì?" giọng Mục lão hiền từ vang lên khiến mọi người không khỏi im lặng lắng nghe ý kiến vị Hiệu trưởng này

"Thưa, là chỉ bồi dưỡng quái vật, không bồi dưỡng người thường à!"

"Nói vậy các người có hiểu chưa?"

"Dạ!" không ai trong đây ngốc cả nên ai cũng hiểu ý của Mục lão

"Cứ để mặc thằng bé, nó là Long trung nhân, rồi sẽ đến lúc mà thành tựu nó ừng vượt qua ta, SLK rất cần một vị cường giả tiềm năng như thế!" nói rồi cũng mặc kệ mọi người suy nghĩ như nào, Huyền lão nghe lời Mục lão tuyên bố giải tán

.....

"Hô, hôm nay quả thực tốn không ít thời gian rồi, để qua một vài hôm phải đi thôi" Thiên đang ngồi suy nghĩ thì Vương Đông bước tới, nhìn là biết giấy mời của Thương Bảo Hội rồi

"Uy tên kia, có giấy mời tới nay đi Thương Bảo Hội nè, người có đi không?" vừa nói Vương Đông vừa ném một tấm thiệp tô son thiếp vàng viết to ba chữ ๔Thương ๔Bảo ๔Hội ở bên trên

"Đi cũng được, giám căng thẳng chút, dù sao cũng lâu rồi không đi mua sắm, mua thêm chút đồ đâu!" Thiên cũng có ý định đi nên đồng ý luôn, mà còn kịch vui chờ cậu tham gia nữa chứ

Tuy nhiên giờ mới là chiều, Thương Bảo Hội tối mới có, Thiên bây giờ định đi tìm một người

.....

Tại một căn phòng kí túc xá trong học viện SLK, trước mặt Thiên là hai vị nữ sinh, không phải Thiên định âm mưu mờ ám gì mà thật sự cậu có việc cần bàn với hai người con gái này

"Ninh Thiên, cậu thấy đề nghị của tôi thế nào?" Thiên mỉm cười nhìn hai người Ninh Thiên cùng Vu Phong

"Vũ Thiên, không phải là ta không muốn mà là ta không thể a! Nếu người chịu đáp ứng một chuyện với ta thì ta có thể đáp ứng, thế nào?"

"Tiểu....Ninh Thiên, không thể đồng ý như vậy được, để ta thử tên này trước đã!" Vu Phong đứng nhìn Thiên với vẻ bất thiện, tuy nhiên nếu nhìn kĩ sẽ thấy mặt cô nàng cũng hơi hồng

"Được, miễn cậu đáp ứng tôi thì điều kiện gì cũng được trừ mấy cái không được" Thiên nhìn hai cô nàng ngốc nghếch mà trong bụng nở hoa, trong đội cậu sắp sửa có thêm thành viên mạnh rồi

"Trước hết cậu phải đánh bại tôi đã rồi hãy bàn tiếp, lúc nào ở đâu đều được, chọn đi!" Vu Phong nhìn rất tự tin về mình, Thiên không khỏi nghĩ đến một số việc tà ác, miệng cười nhưng Ninh Thiên cùng Vu Phong lại cảm thấy lưng mình hơi lạnh

"Vu..." Ninh Thiên chưa kịp nói xong thì đã bị Thiên chốt hạ, cô nàng nghĩ lại cảnh tượng ngày hôm qua thì bỗng thấy không ổn

"Đồng ý, địa điểm tại đây, thời gian ngay giờ, 1 phút sau bắt đầu, ok?"

"Không được dùng chiêu thức mạnh phá hủy nơi này, nếu không sẽ bị phản thua!" Vu Phong nghĩ một chút rồi nói tiếp

"Đồng ý!" Thiên nghĩ cũng đúng, chỉ cần một chiêu uy lực to là đủ san bằng cả khu rồi, vậy chỉ dùng man lực thôi

(1 phút sau)

"Tôi bắt đầu đây" Vu Phong lao tới phía Thiên, xem ra cũng ổn nhưng với Thiên thì vẫn rất chậm

"Teleport!" Ninh Thiên vừa nghe xong câu nói của Thiên thì bỗng cảm thấy như người mình được nâng lên, cảm giác như bị ôm khiến cả người cô nàng căng cứng lại

"Yo, cậu không phiền chứ!" Thiên mỉm cười nói với người con gái vẫn còn ngơ ngác trong lòng mình, nhìn chỉ làm Thiên muốn cắn một cái

"Cái...cái...cái... ta đang... ồ...ồ..." Nói đến đây thì mặt Ninh Thiên đỏ rực rồi, thậm chí có thể thấy nhiệt tỏa ra và chút khói trên đầu nàng, từ nhỏ đến giờ vốn là một công chúa trong nhà, nàng đã bao giờ ở gần một tên con trai lạ nào đâu. Huống hồ giờ còn là ngồi trên đùi được ôm vào lòng nữa chứ

Vu Phong quay lại cũng há mồm đỏ mặt nhìn cảnh tượng trước mắt

"Thả tiểu thư ra mau, người..." Vu Phong nói với vẻ thất thố, gấp gáp, có chút hăm dọa cùng giận dữ

"Như vậy tức là người thua" Giọng Thiên nhẹ qua tai làm người Ninh Thiên như căng thêm nhून ra, khả năng tính toán cùng suy nghĩ của cô nàng giờ là con số 0. Chỉ thấy cô nàng nhìn Thiên với vẻ mặt đỏ chót, trông khá là hạnh phúc, ánh mắt toát lên vẻ nhu tình cùng yêu thương

Vu Phong phía đối diện thấy vậy cũng thờ dài ngao ngán, không ngờ chỉ một chút mà vị tiểu thư đáng kính của mình bị bắt làm tù binh từ bao giờ, nhìn vậy bỗng chốc một chút khó xử hiện lên trên mặt Vu Phong

"Hấp chương!" Vu Phong chưa kịp định thần thì cả người bị hút về phía trước

"Giờ thì cả hai người các người đều thành người của tôi rồi rồi, cả hai đều là người thông minh, chắc không phải nói nhiều. Cả hai đều thua rồi, còn muốn "kiểm tra" nữa không?" Thiên cười tít nhìn hai người con gái trong ngực mình, trông cả hai so với ban đầu đều dễ thương và hấp dẫn hơn nhiều

"Ừm..."X2 giọng cả hai nhẹ nhàng nhỏ như muỗi, Thiên ôm chặt cả hai làm cả Vu Phong cùng Ninh Thiên căng thêm ngượng. Thiên vừa giữ tư thế này vừa bàn công việc, lâu lâu thò thò thật thụt, sờ sờ vuốt vuốt một chút khiến cả hai nữ vừa xấu hổ vừa lạ lạ

Thiên ngồi với hai người đến gần tối rồi cũng đi về vì kế hoạch Thương Bão Hội đã hứa với Vương Đông, tất nhiên khi đi cũng gọi đủ tất cả chúng nữ đi cùng, ai cũng đồng ý, đơn giản bởi thích mua sắm là thiên tính của phụ nữ rồi
.....

Thiên ngồi ngoài cửa cùng Vương Đông đợi chúng nữ ở trong trang điểm, nhìn Vương Đông xuýt xoa, tuy cất lực giấu đi nhưng Thiên vẫn thấy sự hăm dọa cùng ham muốn trong đây

Tầm 30 phút xong, Thiên cùng chúng nữ đi tới chỗ của Thương Bão Hội, nhìn đám F.A cầu dùng ánh mắt giết người nhìn mình làm Thiên cảm thấy thời gian đợi chờ đáng giá a

"Cái này phải gọi là thùng cả thùng sữa thùng không hộp nào! AAA, ta hận a.....!"

"Các người nhìn xem kia chẳng phải là toàn nữ mã bằng xếp hạng sao?"

"Cái..."

"Chắc chắc, lại còn vui vẻ như thế nữa chứ. Đờng ai cản ta, ta đi tự từ đây!"

Mọi người:"...."

Thanh niên trâu:"...."

.....

Bỏ hết trâu, tre với người lạ qua một bên, cả đoàn gồm Vương Đông, Tiêu Tiêu, Bối Bối, Đường Nhã, Nam Nam, Nhã Khiết, Chu Lộ, Ninh Thiên, Vu Phong, với đội trưởng là Thiên đi đến đâu là hấp dẫn ánh mắt đến đâu

"Được rồi, mọi người chia ra đi mua đi! Một lúc sau thì gặp lại ở sảnh!" Nghe vậy thì mọi người cũng bắt đầu chia từng nhóm đi ngó nghiêng

"Mà chờ chút!!!" Thiên hô làm mấy cô nàng nghĩ hoặc, bị nhìn vậy cậu cũng chỉ biết ho trừ

"Mọi người chọn lấy một màu mà mình thích đi!" trên tay Thiên giờ là một vài chiếc nhẫn, đều cùng một kiểu nhưng nhìn chung là rất đẹp, có vài màu khác nhau

"Mỗi người cầm lấy một cái, đây là thứ ta trong lúc nghiên cứu tạo ra. Đơn giản là để chứa đồ dùng cùng bảo vệ thôi, cứ coi như là món quà đi, công dụng nhiều lắm. Có trừ vật, bảo vệ, dưỡng nhan, tăng tốc độ tu luyện này,..... Ngoài ra còn có thể liên lạc trong khoảng cách nhất định nữa, thế nào, cảm động đi! Không cần phải lấy thân báo đáp đâu nên cứ yên tâm đi!" Thiên cũng chẳng thể ngờ rằng một câu đùa của mình mà đoán trúng hết tim đen chúng nữ, tất cả nhào lên hôn Thiên một cái rồi chạy loạn đi để lại Thiên ngơ ngác cùng ánh mắt khó hiểu cùng hăm dọa của mọi người xung quanh

"May ta đề phương pháp nhận chủ trong nhẫn chứ giờ mà tìm từng người thì...haiz" Thiên đành đi cùng Vương Đông mặt khó chịu vào trong quầy tiếp tân

"Uy, người làm sao thế hả? Không phải vì không có quà chứ?" bị Thiên đoán đúng làm Vương Đông đỏ mặt cãi cùn

"Hừm, ai...ai mà thêm. Người cứ ở đây mà đoán mò!" tuy vậy nhưng trên mặt tên này vẫn đầy sự khó chịu cùng ghen tị

"Thôi không đùa nữa, này!" Thiên vút sang một cái vòng làm Vương Đông luống cuống đỡ vì bất ngờ

"Cái này...?"

"Quà của người đó! Công dụng giống mấy cái kia thôi! Đi mau chứ còn thờ thần cái gì hả?" Thiên bước tới chỗ bàn tiếp khách trong ánh mắt vui vẻ của Vương Đông

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Thương Bão Hội

(Merry christmas cả nhà)

"Xin chào quý khách, chào mừng tới Thương Bão Hội!"

"Mời hai vị đến vào phiếu, để bình xét mức độ cho vay và tư cách vay sau này!" một vị tiếp viên bước ra nói với Thiên cùng Vương Đông, nhìn cô nàng nhìn Thiên với ánh mắt đăm đăm nhưng vẫn trôi chảy giới thiệu làm Thiên không khỏi nể phục sự huấn luyện của nhân viên Thương Bão Hội

(Khoảng 15 phút sau)

"Hai vị tiên sinh, đã bình xét xong rồi!"(không ngờ cả hai vị này không đơn giản a) vị tiểu thư tiếp khách đi ra với một tập giấy trên tay, trên khuôn mặt tiểu dung không giảm nhưng trong lòng thì không ổn định như vẻ ngoài

"Vương tiên sinh, đây là thẻ của anh, thế màu tím, ở tuổi anh thì đây là thẻ cao cấp nhất! Mức vay nợ của anh là 100 000 Hồn tệ một năm!"

"Haha, thấy chưa, bảo điền hết không nghe cơ. Thẻ tím hợp với bốn đại nhân chứ!"

"Thế còn của tôi thì sao?" Thiên cũng tò mò không biết ra sao, chẳng nào thì cậu cũng không cần, Kim hệ đỉnh cấp biến bao nhiêu vàng chả được, gì không có chứ tiền anh không thiếu

"Mức vay của anh là 0 hằng năm!" Thiên ngó người nghi ngờ về giá trị bản thân

"À không, không phải, do em nói không chuẩn. Đây là thẻ của anh, thế màu đỏ, anh trở thành hội viên cao nhất ở đây, mỗi năm có thể lấy một món bảo vật từ Bảo Các"

"Loại này không nhiều phải không?"

"Dạ, loại thẻ như của Long tiên sinh vẫn là lần đầu tôi thấy!"

"Xem ra giá trị ca bọn này không mà a!" Thiên không khỏi đứng một bên cảm thán trong sự ước ao của Vương Đông

"Hai người không phải ngạc nhiên đâu, hãy cứ thoải mái lựa chọn món đồ mình muốn đi. Dù sao Tụ Bảo Các cũng là sản nghiệp của học viện, đương nhiên hiểu rõ tình hình hai người. Cấp độ và những lời ta nói hai người phải giữ bí mật nếu không sẽ bị tước quyền ra vào Tụ Bảo Các!" một giọng nói vang lên khiến Thiên và Vương Đông đều thấy hơi áp bách

"Thời cứ làm theo đi, ta không thấy hẳn có ác ý đâu" Thiên cũng mặc kệ, tuy gấu nhưng nếu đồ free thì cầm hai ba chục món đồ cũng ok (đầu phải ngu đâu mà không cầm)

"Ừm!" Vương Đông cũng đồng ý, xem ra Thiên cũng thành công cho việc thông nào tên này a

.....

"Thưa đội trưởng, mọi thứ chuẩn bị xong, chỉ cần con mời vào vị trí là sẵn sàng hành động!" một tên mặc áo choàng đen nói với một kẻ khác

"Được, đợi ở đây, nhiệm vụ lần này chỉ được phép hoàn thành, không thì chỉ có đường chết mà thôi!" nói rồi thân ảnh mấy tên này cũng chìm vào bóng tối u ám

.....

"Thiên, cái này đẹp không?"

"A, ta muốn xem cái này!"

"Thiên, người thấy cái này hay không?"

"Thiên...."

"Đại tiểu thư, người đâu cần kích động như vậy chứ, bình tĩnh, bình tĩnh lại!" Thiên có chút buồn cười nhìn Vương Đông, một vị con gái thân, tiểu công chúa Hạo Thiên Tông lại thích thú mấy thứ này, haiz. Con gái đúng là khó hiểu mà

"Oa, Thiên! Thiên! Lại đây xem cái này này. Tuyệt quá!!! Ta cảm thấy nó rất hợp với ta đó!" Vương Đông mặt kích động đến đỏ bừng, xem ra là rất yêu thích cái Hồn cốt này rồi

[Hồn Cốt Tay Trái Hoàng Kim Mang]

(Nguồn gốc từ tại vạn năm Hoàng Kim Địa Long Vương, Quang Minh thuộc tính, dự đoán nó có Quang Minh Chi Hóa năng lực. Thích hợp Quang hệ hồn sư. Dự đoán nó bám vào kỹ năng sẽ là công kích hình.

Hoàng Kim Địa Long Vương có thuần khiết lại bị làm nhạt quang minh Long tộc huyết mạch, mà tại khối này hồn cốt trong, liền áp súc cái này vạn năm Hoàng Kim Địa Long Vương trong huyết mạch tinh hoa. Xin chú ý thuần khiết hai chữ, lại làm nhạt thuần khiết huyết mạch cũng muốn so với cái kia hồn tạp huyết mạch càng có quang minh Long tộc truyền thừa. Duyệt nhất đáng tiếc liền là, cái này bị giết chết Hoàng Kim Địa Long Vương chỉ có hơn một vạn năm tu vi, nếu như tu vi của nó có khả năng vượt qua mười vạn năm, đó chính là thú vương cấp bậc tồn tại.)

(Trị giá: 9 500 000 Kim hồn tệ)

"Ừm, nhìn tuyệt thật đó! Mà giá của nó cũng tuyệt không kém!" câu nói của Thiên chẳng khác nào hất một chậu nước làm Vương Đông dơ người ra

"Không...không thế nào, đắt vậy! Từng này tiền đủ để xây đội quân hơn vạn lính đó!" Vương Đông mặt thương cảm nói ra, có vẻ vẫn còn lưu luyến chẳng muốn rời

"Này cầm đi đổi đi, ta biết nó thích hợp nên cứ đổi mà dùng đi! Đồ tốt thì cũng phải được dùng mới tốt, phải không? Có gì coi như người làm việc cho ta sau này là được mà!" Thiên vút một mớ lời thoải rồi bước nhanh về sau, nhìn bóng lưng xa dần, Vương Đông lóe lên trong đôi mắt một tia kiên định

.....

"Sao mãi chẳng thấy cái đồ gì thích hợp nh?" Thiên loay quanh vài vòng mà chưa thấy bất kì vật gì hữu ích với mình cả, trừ chút gia vị, đồ dùng, và một vài kiện đồ vật lung tung cá nhân khác

Thiên đang buồn bực về cái số thì bỗng một vật đập vào mắt Thiên, một cục đá màu đen có hoa văn kì lạ, nếu nhìn kĩ có thể thấy nó hơi giống con mắt

"Cái này..." Thiên đang chú ý thì cũng nghe thấy Thiên Mộng nhắc nhở về cục Kinh Giao vạn năm gần đây. Nhớ đến thời gian hẹn gặp nhau với chúng nữ nên Thiên cũng vớ cả hai luôn một lúc, chẳng nào giá cả hai cũng cực rẻ

.....

"Sao rồi, có chọn được món gì tốt không?" Thiên quay ra nói với chúng nữ, tuy nhiên nhìn kiểu này là chắc mua được vài thứ tốt rồi

"Cũng được, còn người thì sao?" bị hỏi làm Thiên hơi ngượng

"Chẳng có gì tốt cả nên cũng chỉ mua vài đồ linh tinh thôi! Nếu xong rồi thì về đi!" nghe Thiên rồi thì mọi người cũng đành nghe theo, dù sao ai mai vẫn phải lên lớp trừ Thiên nên về sớm cũng tốt

"Vậy thì về!" Thiên dẫn đầu, dù sao thì đi đầu cũng dễ hành động hơn, cậu biết rằng trên con đường về cũng chẳng suôn sẻ nên dặn dò trước mấy câu với mọi người rồi

.....

(Cùng lúc đó, tại một căn phòng trên Hải Thần Đảo)

"Sư phụ, chính xác là Tiểu Thiên đúng không?" Mã Tiểu Đào vui vẻ hỏi Ngón Thiểu Triết bên cạnh, khuôn mặt lộ rõ hạnh phúc

"Đúng rồi, chính ta kiểm tra rồi, lần trước không chú ý nên quên không kiểm tra. Vũ Hồn của nó chắc là mới thức tỉnh thôi, ngày trước vẫn trong giai đoạn tiềm ẩn nên không xác định được. Nếu Vũ Hồn của nó có thể giúp người ổn định Vũ Hồn của mình thì nhất định được đầu cuộc thi Đấu Hồn!"

"Yay, tuyệt vời, Vũ Hồn của con vậy là được cứu rồi!"

"Phải đi tìm ngay mới được, hửm!" nói xong thì sau lưng Mã Tiểu Đào hiện ra một đôi cánh, nhanh chóng phi ra ngoài cửa sổ

"Tên nhóc kia đang ở Thương Bảo Hội đấy!" giọng Ngón Thiểu Triết vang lên làm Mã Tiểu Đào càng tăng tốc bay

"Biết rồi mà!" nói xong câu này không để Ngón Thiểu Triết nói gì thêm, Mã Tiểu Đào lao nhanh trên trời như một cơn gió

"Haiz, nha đầu này.... Hấp ta hấp tấp, sau này ai lấy?" (màin lấy chứ ai) giọng Ngón Thiểu Triết như mắng yêu vang lên một mình, không có con cái lại có mỗi một nữ đệ tử nên Mã Tiểu Đào chiếm một vị trí rất to lớn trong vị Viện

trường Vũ hồn hệ, vừa làm con gái rượu, vừa là học trò cưng, thiên phú khôi bản

.....

Thiên cũng mấy nữ rời khỏi Thương Bảo Hội thì quyết định đi bộ về, vừa đi vừa trò chuyện, tuy nhiên ai cũng cảnh giác xung quanh

xoạt một cái bóng lao ra, tiếp đó là vài bóng người lao theo sau, Thiên thấy trong đấy là có 10 tên Hồn Vương, 6 tên Hồn Đế và 3 tên Hồn Thánh. Thiên đoán do mình xuyên qua nên một số chỗ bị đảo lộn hoặc nhầm lẫn

"Xem ra tên này đã chọn đối đầu với ta rồi, đợi ta về xem, bây giờ thì mở tiệc thôi!" Thiên lạnh lùng nhìn về phía mấy tên trước mắt làm bọn chúng cảm giác như rơi vào hầm băng

"Tên nhóc này...không đơn giản!" trong lòng tuy nghi hoặc nhưng thế công chẳng hề giảm 10 tên Hồn Vương lao vào tấn công để 6 tên Hồn Đế bao ngoài chống chạy trốn, 3 tên Hồn Thánh thì ở trong bóng tối xem kịch

"Vực Cấm!" Thiên sử dụng Không Gian hệ phong ấn vùng không gian này, vào thì vào được còn ra thì...mơ tưởng

Mấy tên Hồn sư chẳng hề hay biết rằng chúng giờ đây chẳng khác nào chìm trong lồng. Mấy người Vương Đồng cũng vào thế chiến đấu, vài người bắn pháo cứu trợ. Thấy thế làm mấy tên Hồn sư kia hơi khản trương, chúng cảm giác như mình bị hồ một trận kẻ thuê bảo chỉ cần giết vài tên học viên ngoại viện, có hạch tâm nhưng kia là cái gì? Pháo nội viện hạch tâm a, đùa một vừa hai phải thôi chứ

Thời thì đâm lao thì đành theo lao thôi, mấy tên Hồn Vương, Hồn Đế phóng Vũ hồn ra. 86 cái Hồn hoàn chiếu rọi, đủ mọi sắc thái, Vũ hồn cũng đủ mọi loại, vũ khí, động vật, nguyên tố,....

"Các nàng lo mướn tên Hồn Vương đi để ta chơi 6 tên còn lại, cẩn thận nha!" Thiên quay lại nói xong rồi cũng phóng Vũ Hồn ra chiến đấu 1 Hoàng Kim, 1 Đỏ

Nhìn cách phối trộn Hồn hoàn này mà làm ai cũng hoảng hốt, trộn trùng mắt há to mồm

"Ồi mẹ ơi....!"

"Không thể nào...."

"Cái..."

"Phải diệt ngay bây giờ không thì sau này...." nhìn vậy làm sát ý trong mắt mấy tên này càng thịnh

Đương nhiên là mấy thứ đó không thoát khỏi mắt Thiên, cậu chỉ cười lạnh trong lòng

"Nếu đã có tâm giết người khác thì chuẩn bị tinh thần cho việc bị giết đi!" Thiên tỏa ra hàn khí làm đóng băng lại cả không khí quanh đây, điều này tác dụng làm giảm tốc độ cùng sức chiến đấu của mấy tên này

"Mọi người đâu, đánh nhanh thắng nhanh, bọn SLK cũng gần đây thôi, các ngươi biết hậu quả rồi đấy!" câu nói có tác dụng rõ rệt, sự sợ hãi hóa động lực cho mấy tên này

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Phượng Vũ Cửu Thiên

(Merry Chistmas!!!)

"Các ngươi không nên tới đây gây sự với ta!" Thiên nhìn mấy tên Hồn Đế dưới đất nói, tuy nhiên mấy tên này khi nghe những lời đó lại càng chối tai

Bị một tên Đại Hồn Sư đánh cho sml, cảm giác giờ đây của 6 tên này đều có điểm chung đó là không chân thực, nghe quá hoang đường

Bình thường thì một tên Hồn Đế muốn xử một tên Đại Hồn Sư thì còn dễ hơn cả việc giết một con kiến, vậy mà giờ đây 6 tên Hồn Đế già dặn, nhiều kinh nghiệm đẩy mình lại không ăn được một tên nhóc Đại Hồn Sư. Quá vô lý! Không chỉ 6 tên Hồn Đế bị Thiên bán hành mà mấy tên Hồn Vương còn lại cũng dần dần cảm thấy giận dữ, bị con gái tấn cho làm tình trạng 10 tên Hồn Vương cũng không ổn định cho lắm, khả năng bị tiêu diệt là rất cao

"Mọi người, cố lên, không thể chịu thua lũ này được, chúng ta là ai cơ chứ? Chúng ta là những cao thủ, phải giải quyết chúng nhanh lên chứ không kịp đâu!" một tên Hồn Đế có vẻ là rất có sức nặng ra chém gió cho mấy tên còn lại, nghe cũng có lý ra phết cơ mà chỉ trên lý thuyết thôi còn thực tế thì....rất khắc nghiệt

"Ngươi nhảy dù chưa hả?" Thiên mất dần kiên nhẫn với bọn này rồi, tưởng sẽ là một phen khổ chiến nhưng mà khi năng sức mạnh Bá Đạo Vũ hồn lên mức gấp 30 lần thì trận đấu đã nghiêng về một phía, kết quả cũng được xác định, đương nhiên là người thắng là team của nhân vật chính (chẳng nhẽ lại thua)

"Mới nốt 3 vị trong kia ra luôn đi! Thậm thụt thậm thò bộ các ngươi là ăn trộm hay ăn cướp ả?" Thiên nói bằng giọng trêu ngươi gọi đòn và xem ra điều này có tác dụng a

Chỉ thấy ba tên chùm áo đen đi ra, tuy không nhìn rõ được mặt nhưng Thiên chắc chắn mấy tên này đang tức điên lộn ruột và muốn xé xác cậu ra. Tên đi đầu trông khá to cao, một tên nữa theo sau khá quái dị, còn một tên cuối thì bước ra cùng vẻ lạnh lùng, một tổ hợp khá đẹp

Thiên nhìn mấy tên này thì mấy tên đó cũng đánh giá người trước mắt, tuy đầu tiên có chút khinh thị coi thường nhưng khi thấy thủ đoạn của Thiên thì cũng bắt đầu xem xét lại

"Các ngươi hẳn là tu vi Hồn Thánh chứ? Theo lệnh chủ nhân đi theo giết ta? Dù rất không muốn nhưng phải thông cảm cho các ngươi!"

"Thông thông cái khi gì, anh em đâu lên thông chết thẳng này đi!" tên đội trưởng nói với giọng khá vội, xem chừng vì sợ tốn thời gian nên chúng quyết định dồn tất cả trong lần này

"Ta chỉ định nói là....các ngươi đã nhầm thiết bản rồi! Các nàng tránh ra đi, để ta cho lũ này một trận!" Thiên nhún tít cả 19 tên Hồn sư trước mắt, dù sao quần áo là một trận đấu rất cân bằng với bọn chúng, không thì chẳng tên nào ở đâu đủ sống sau 3 chiêu cả

Thiên thu tất cả mấy nữ vào Không gian độc lập, đánh mà phải phân tâm thì không ổn cho lắm, dù sao bọn này cũng chẳng tốt lành gì, nhờ chúng lại vớ được ai thì hòng

"Các ngươi xong chưa, ta tới đây!" Thiên nói xong cũng hóa thành một đạo tàn ảnh, tốc độ gấp ngưỡng thuận đi làm mấy tên Hồn Thánh cũng phải nhui mày vì không bắt được quỹ đạo di chuyển. Trước đó khi thấy Thiên phất tay làm chúng nữ biến mất thì hầu như tất cả mấy tên Hồn sư này hoảng thật sự, bọn chúng cũng đâu phải kẻ ngu, tên thanh niên trước mắt tuy nhìn trẻ nhưng cảm giác chết chóc trong người lại càng ngày càng tăng

Trận đấu khá cân bằng do Thiên bật không hết sức mạnh cũng do quân số địch đông đảo, chúng có trận thế khá linh hoạt cùng ảo dị, phối hợp ăn ý tốt. Thiên cũng không ngờ tình hình lại căng thẳng đến mức này, may là lúc trước đã lo cho mấy người Vương Đồng xong chứ không khéo lật thuyền trong mương chẳng chơi

"Tất cả nghe đây, nhiệm vụ lần này tuy một vị rất quan trọng cũng có thể lực giao, gia đình các ngươi cùng mọi thứ các ngươi có đều đổ hết vào lần này, thất bại thì....hùm!" Tên Hồn Thánh tiếp tục bỏ bỏ một mình, mấy tên còn lại nghe xong cũng cần cần nghe lệnh, tất cả chúng cùng lúc đều tuý đọc một đoạn chú ngữ

"AAAA!"

"Grào!!!"

Đủ mọi loại tiếng hét gào vang lên làm Thiên không khỏi ngưng trọng, sức mạnh mấy tên này đang tăng lên vô tội vạ, tuy nhiên nhìn thế nào cũng thấy giống tự đốt thọ nguyên thì hơn

Bọn này quanh người có vô số bóng đen cùng màu đỏ bao quanh, xem ra cấm chú này cũng lợi hại phết, Thiên cũng nổi hết da gà vì sát khí của bọn này bỗng hóa ra vô cùng nhiều và hợp hết vào với nhau, không khí lạnh lẽo cùng nặng nề khiến Thiên không khỏi nướng mày

"Xem ra là định chó cùng dút giàu rồi!" Thiên cũng chuyển sang chế độ nghiêm túc, cầm kiếm bằng tay trái, tay phải hóa ra khẩu Silver Horn, cậu cẩn thận lướt lên trước bọn này rồi bóp cò, tuy nhiên lại bị chặn bởi hai tên Hồn Đế

"Ngày thì chống cự này!" Thiên nhảy lên tránh, tiện thể vẫn làm cho một tên Hồn Vương "bốc hơi" trước ánh mắt kinh ngạc cùng sợ hãi của mấy tên trước mặt

Tuy trong tình trạng này nhưng ánh mắt mấy tên này vẫn toát lên vẻ tham lam khi nhìn khẩu súng, nhất là 3 tên Hồn Thánh vẫn còn tỉnh táo. Chúng cho rằng vũ khí lạ trên tay Thiên là tác giả của việc vừa rồi

Thiên nhìn khinh thường, không ngờ sắp chết đến nơi rồi mà chúng còn tâm trạng ham hố đồ của người khác, haiz. Phải tiễn bọn này đi sớm thôi

"Freezing Time!!!" Thiên đứng nhìn mấy cái băng tượng, chiêu này lấy cảm hứng từ Esdeath trong Akame, Thiên thử tập mãi mới dùng được, công nhận là khó

"Giờ thì các người...chết được rồi!" Thiên rồi kiểm ra rồi đi đâm từng tên một, lướt qua như một cơn gió để lại đằng sau một đồng xác chết

"Giết!!! Người....AAAA!"

"Người chết chắc rồi oắt con!"

Cả ba tên Hồn Thánh cũng dùng tới cảm chú, xem ra chúng muốn kéo Thiên chết cùng. Thiên cũng chẳng lo bởi cậu có thể dịch chuyển đi, chỉ có điều là một câu gọi tiếp theo làm cậu sững sờ. Thiên bây giờ mới nhớ tới chuyện này, Mã Tiểu Đào bây giờ mới xuất hiện a

"Tiểu Thiên!!!" một bóng hồng bay đến, cô gái với mái tóc đỏ rực, thân thể cảm dỗ, khuôn mặt đủ hấp dẫn bất cứ ai. Đồ không ai khác ngoài Mã Tiểu Đào, Thiên ngờ ngác nhìn thì trong khi đó ba tên kia đã bắt đầu tấn công sang mục tiêu mới là Mã Tiểu Đào

"Teleport!!!" Thiên thầm mắng mình sơ ý rồi chỉ kịp chặn trước mặt Mã Tiểu Đào giờ kiểm lên đỡ, lực đẩy quá mạnh khiến cả Thiên cùng Mã Tiểu Đào bị bay ra hơn mười mét

"MT, chơi đánh lên à? Tí thì hông!" Thiên càng nghĩ càng điên, bọn chúng có thể đánh như nào với cậu cũng được, solo, quần ấu, đánh lén, đặt bẫy,..... Nhưng nếu mục tiêu là những người bên cạnh mình thì Thiên không cho phép điều đó xảy ra, không bao giờ!

"Nếu các người nhắm vào ta thì may ra còn nguyên vẹn mà chết, tuy nhiên các người lại cứ muốn đâm đầu vào tấn công người phụ nữ của ta thì các người phải trả một cái giá không thể nhỏ đâu!"

"Tiểu Đào ýt, không sao chứ? Có bị thương không?" Thiên dùng một giọng quan tâm cùng yêu thương để hỏi chứ không thể lạnh lùng như vừa nãy, bỏ qua chuyện đó Mã Tiểu Đào thì đang rất hạnh phúc cùng lo lắng

Hạnh phúc đương nhiên là bởi mấy lời nói cùng hành động của Thiên rồi, tuy nhiên cảm nhận sức mạnh mấy kẻ trước mặt lại lo không kém. Mã Tiểu Đào cảm thấy mình nếu chiến đấu chưa chắc đã đỡ được vài chiêu, cũng phải thôi tuy nhìn trong truyện mạnh là vậy nhưng cũng chỉ ở mức Hồn Đế thôi, Hồn Thánh không đơn giản như vậy, mỗi Hồn Thánh đều có một cái gọi là Vũ Hồn Chân Thân (phải ko nhì, chả nhớ nữa)

Từ Hồn Đế đến Hồn Thánh là cả một sự bay vọt về chất và lượng, đó là lí do mà cảm giác của Mã Tiểu Đào bây giờ là lúc cực nguy hiểm, khả năng cao là phải bỏ mình tại đây. Tuy nhiên đó không phải điều Mã Tiểu Đào đang lo sợ lúc này, điều quan tâm duy nhất của cô nàng giờ là Thiên. Dù chỉ mới quen trong một khoảng thời gian ngắn nhưng Mã Tiểu Đào nhận ra bản thân đã yêu mất tên học đệ này luôn rồi, từ lần đầu gặp là Mã Tiểu Đào đã cảm thấy Thiên có gì đó rất thân cận, như thể người thân mà cũng không phải, cô cũng chẳng biết tại sao. Chỉ biết trong cô giờ chỉ còn mỗi một mình Thiên

"Tiểu....um..." một sự mềm mại, ẩm ướt bao phủ lên môi Thiên và khi cậu nhận ra cậu mới phát hiện ra một điều là mình đang bị cưỡng hôn a

"Ồi, thôi xong! Nụ hôn đầu lần thứ N cứ thế đi rồi! Mà cảm giác không sai a!" mọi người tròn mắt nhìn đôi nam nữ không biết vô liêm sỉ trước mắt. Chúng nữ trong KGĐL (không gian độc lập) thì đó mặt mắng Thiên không biết giữ ý, đang nơi chiến trường mà lại....aaa....Mặt ai cũng hồng hồng, ngượng muốn chết mà lại không rời mắt ra được

"Tên tiểu tử này diễm phúc không cạn a! Xuống hoàng tuyền còn có nữ nữ làm bạn, ta hận, ghen ghét a!" trong lòng ba tên FA cậu Hồn Thánh phẫn nộ gào thét

"Ừm..." vừa rồi môi thì mặt Mã Tiểu Đào dán ngay trong ngực Thiên, cô nàng bây giờ mới biết ngượng a (dây thần kinh xấu hổ mới nói lại)

"Uy!!! Người định đánh tiếp không há?" mấy tên Hồn Thánh không nhịn nổi nữa mà bắt buộc phải lên tiếng, đau mắt a, đau mù mắt chó a

"Người cứ đợi đấy, về ta dùng gia pháp xử lí sau!" Thiên bỏ lại câu này rồi bước đi, Mã Tiểu Đào thì mặt đỏ ngò ngác ngồi đấy, nghĩ nghĩ cái gì rồi lại đỏ mặt che đi

"Aaaa! Đến giới hạn rồi, coi như số người hôm nay chi đến đây thôi tiểu tử!" mấy tên này vừa nói xong thì cả cơ thể bỗng phình to lên, Thiên vừa nhìn là đoán được tiếp theo là gì rồi

*bùm*bùm*oành*oành* mười mấy vụ nổ liên tiếp khiến cả khu vực san thành bình địa, không còn chút cỏ cây mà chỉ còn đó một cái hố rộng trăm mét sâu chực đợi

.....

"Đi! Đi mau, ngơ ngáo gì nữa? Các người mau tìm ki cho ta!" bấy giờ thì tất cả những người trên cái thành cách đó mới cuống lên, đặc biệt là Ngõn Thiểu Triết, một mình vội vã lao nhanh về phía vụ nổ nơi Mã Tiểu Đào cùng Thiên đang ở

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Đây là mama con

(Merry Chistmas)

"Kiêu!!!" một tiếng phượng mình vang lên làm tất cả không khỏi phải ngoái nhìn, một đầu phi cầm vỗ cánh phi lên trong ánh mắt cá chết của mọi người

"Ủây ủay, cái này....!" tất cả hai mắt nhìn nhau không hiểu chuyện gì xảy ra

"Lừa đồ...chim, cái này....là...Tiểu Đào?" Ngõn Thiểu Triết ngờ vực nhìn, cảm giác cùng lí trí đều cho rằng đây là nữ đệ tử duy nhất của mình

"Thiểu Triết, có vẻ đây là Vũ Hồn dung hợp kĩ của Tiểu Đào với một người khác!" một vị lão bà đứng gần đấy nói, Ngõn Thiểu Triết cũng dần nhận ra

"Phù, cái con bé này lúc nào cũng thế, làm ta lo muốn chết!" Ngõn Thiểu Triết cũng dần bình tĩnh lại, quay về học viện, khí tức phía địch Hồn sư cũng biến mất, xem ra là ngóm rồi

.....

(Ngày hôm sau, tại một căn phòng trong Hải Thần Các)

"Ừm...oáp~!" Thiên mở mắt thì thấy mình đang ở một căn phòng lạ, định ngồi dậy thì cảm giác có vật gì đẩy đang đè vào ngực mình, khó hiểu dờ chân lên thì hai thân ảnh đập ngay vào mắt cậu

"Ư~....um~"

"Papa, hông...đừng...a~"

Nghe đến đây thì mặt Thiên cũng đen như than rồi, mà nhìn hai người Thiên cũng bất ngờ vì giống, không phải 100% thì cũng 90%, không ai khác chính là Mã Tiểu Đào cùng cô con gái loli Tiểu Anh của Thiên

"Dậy, rời giường mau!" Thiên vừa gọi vừa vỗ mông khiến cả hai không khỏi quay ra chỗ khác để...ngủ tiếp

"Haiz, cái số mình...." Thiên cũng mặc kệ rồi kiểm tra thương thế của bản thân, nhớ lại lần trước cũng hơi choáng, suýt nữa thì làm Tiểu Đào nguy hiểm tính mạng

Thiên vừa nhắm nghiền rồi cũng nhắm mắt vào để cơ thể tự phục hồi, thể chất tốt nên chắc tầm vài ngày là khỏi hẳn. Cậu chẳng ngờ rằng hai cô nàng bên dưới đó mặt nhắm mắt vào a, từ lúc Thiên gọi là cả hai tỉnh rồi nhưng nghĩ ngượng nên đánh dưng chiêu vỗ ngu, cũng do Thiên mới nên không để ý, chứ không là phải "gia pháp" hầu hạ a

.....

Cùng lúc đó tại phòng họp Hải Thần Các cũng đang diễn ra, chủ yếu là vì sự kiện lần này, khá là nghiêm trọng, hai thiên tài mầm giống tương lai của SLK suýt bị ám sát khiến tất cả mọi người đều tức giận, đặc biệt là Mục lão cùng Ngõn Thiểu Triết với vai vị Trưởng lão cao tăng

"Hiệu trưởng, viện trưởng, theo điều tra có thể thấy đây rõ ràng là một âm mưu nhằm thẳng vào SLK. Nghi can lớn nhất trong vụ này là Đái Hoa Bản, nhị thiếu gia của Đới gia, nghe nói có nhiều lần xích mích với cả Vũ Thiên"

"Nếu là Đới gia thì gửi thi cánh cáo, nếu tái phạm thì cứ gấp mười lần trả!" quyết định của Mục lão khiến cuộc họp diễn ra nhanh chóng

.....

Trong khi mọi người họp hành thì Thiên cũng tha chúng nữ từ Another Space (từ giờ gọi vậy nha), cuối cùng thì Thiên bị đè xuống ôm ấp tới tấp. Dù ở trong đây làm quen với mấy người Linh nhi thì mọi người vẫn rất lo cho Thiên, khi thấy Thiên vì bảo vệ Mã Tiểu Đào mà ăn trọng mấy vụ nổ thì tim ai cũng như ngừng đập, khóc thành tiếng, chỉ khi nghe Linh nhi bảo rằng Thiên vẫn ổn thì mới dừng bớt lại cảm xúc buồn bã

Thiên cũng chẳng biết nói gì trong hoàn cảnh này, cậu chỉ ôm tắt cả vào lòng rồi nói một câu khiến tất cả đều trực khóc vì hạnh phúc

"Chỉ cần ta còn sống thì không ai có thể tổn thương các nàng được, bất kể thần hay ma, người hay thú. Dù có trời sập thì ta vẫn sẽ gánh cho nên...từ giờ không phải lo lắng nữa đâu! Ta là ai cơ chứ, người đàn ông các nàng yêu đâu phải dạng vừa, không cần khóc như vậy, vài tên Thần còn không đủ ta nhét kẻ rằng thì Hồn Thánh tinh là gì!" nghe Thiên nói thế làm chúng nữ cười ra mặt tuy nhiên tình yêu thương cùng nhu tình mật ý thì không thể nào ít mà nó càng ngày càng nhiều thêm, tăng theo cấp số nhân

"Được rồi, không nói chuyện này nữa! À mà có một chuyện ta muốn hỏi Tiểu Anh cùng Tiểu Đào tý!" nghe Thiên nói vậy làm máu tò mò mọi người nổi lên, tất cả con mắt đều hướng về phía Tiểu Anh cùng Mã Tiểu Đào

"Hả?"

"Dạ?"

"Cả hai đều cảm thấy thân thiết như đã từng quen chứ, giống như là người thân vậy, phải không? Mà hình như lúc ta bị thương cả hai đã đưa ta về đúng không!" Thiên cứ ngồi chém, suy luận trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người như bị thánh Conan nhập

"Ừm, papa. Đúng rồi, con thấy tý tý như người thân giống như papa vậy!"

"Tiểu Thiên, vậy đây....đây là con...con..." Mã Tiểu Đào nhìn Thiên bằng ánh mắt nguy hiểm, một đứa nhỏ 8~9 tuổi gọi một thằng nhóc 13~14 tuổi là ba thì chuyện này chắc chắn có vấn đề, một vấn đề rất rất có vấn đề

"À đây, lại đây ta giới thiệu cho con một người, vị tỷ tỷ con gọi này tên là Mã Tiểu Đào. Ừm, từ giờ thì đây là mama của con!" Thiên vừa nói xong thì tất cả ánh mắt đều chĩa về phía cậu, nhất là Mã Tiểu Đào cùng Phượng Tiểu Anh

"Mama? Đây là mama con?" Tiểu Anh nhìn hỏi Thiên tuy nhiên trên mặt lại tràn ngập kinh hi

"Hả? Mama, sao...Thiên..." Mã Tiểu Đào thì lại đỏ mặt nhìn Thiên, nhìn mặt cô nàng đầy ngạc nhiên cùng xấu hổ

"Mama!" bỗng Tiểu Anh lao ngay vào lòng Tiểu Đào khiến Mã Tiểu Đào cứng lại, một cảm xúc khó tả diễn ra trong người

"Yay, vậy là con cũng có mama rồi!" mặt Tiểu Anh tràn đầy vẻ hạnh phúc vui sướng, bản năng mẫu tử cũng làm Tiểu Đào bất giác ôm lấy Tiểu Anh vào lòng

"Được rồi, giờ nói ta xem xem Vũ hồn dung hợp kĩ của con với mama như nào đi? Nghe thử xem, papa cũng tò mò lắm nha!" Thiên nói lên cũng làm mọi người nhớ lại cái vấn đề đáng quan tâm nhất ở đây

"Vũ hồn dung hợp kĩ?" lại phải mất một chút thời gian Thiên mới giải thích cho Tiểu Anh hiểu

"Mama, người nghĩ đặt tên gì giờ? Hừm..." Tiểu Anh về mặt ngây thơ quay ra nhìn Mã Tiểu Đào vẫn còn đang suy nghĩ

"Tùy con thôi Tiểu Anh à! Con cứ lấy một cái tên con thích đi!" Mã Tiểu Đào cười dịu dàng nói, nếu có mấy cái bao cát như Từ Tam Thạch nhìn được thì không biết sẽ có cảm giác gì. "Hóa Diễm Cuồng Ma" cái tên này không phải tự nhiên có, người với người mà đối xử một trời một vực vậy, ta không cam tâm a! (tác: "pằng!"-- hét sọt)

"Vậy...gọi là...Phượng... Vũ...Cửu...Thiên đi! Được hông mama!"

"Được mà" với đứa con gái này thì dù có là Hóa Diễm Cuồng Ma Mã Tiểu Đào cũng phải thúc thủ chịu trời thôi

"Phượng Vũ Cửu Thiên à? Cao quý cùng xinh đẹp...hay! Vậy còn tác dụng đặc điểm đặc tính của nó là gì hả Tiểu Đào!" Thiên cũng không khỏi yếu chiều khen ngợi cô con gái thông minh đáng yêu này

"Mạnh lắm nha~ Có thể hóa thành bản thể Hóa Phượng Hoàng, tấn công, phòng thủ, hỗ trợ đều được. Ngoài ra còn có thể làm giảm hoặc suy yếu Vũ hồn liên quan đến hỏa, tuy chỉ là có tác dụng dưới Thần Hóa mà thôi, cả Cực Hạn chí Hóa cũng bị áp chế!" nghe Mã Tiểu Đào nói mà mấy nữ bên cạnh không khỏi háo hức, Thiên cảm giác như mấy người này định để mình ra để sinh một đứa con gái như Phượng Tiểu Anh vậy, không ổn không ổn, phải bảo vệ trình tiết danh dự của phái mạnh

Thiên cũng cảm thấy cái Vũ hồn dung hợp này bá đạo, thế này thì gần như bất bại cnm, thử hỏi xem có ai lại sở hữu được Thần hóa cơ chứ, có thì cũng chỉ đếm được trên đầu ngón chân

Sau một lúc ngồi nghỉ ngơi trò chuyện giảm bớt buồn phiền chúng nữ thì Thiên cũng truyền tống mọi người về kí túc xá. Trong phòng giờ cũng chỉ còn một nhà ba người Thiên, Tiểu Anh cùng Tiểu Đào

"Tối rồi, đi ngủ đi ngủ!" Thiên nhìn ra bầu trời tối nói, vậy là một ngày nữa cũng sắp hết

Do sự đòi hỏi có phần dẫn dắt của Tiểu Anh mà tối đó cả ba cùng nằm ôm nhau ngủ đến buổi sáng ngày tiếp theo. Thiên cùng cả hai người kia đều nằm ước rằng được mãi như vậy, một cảm giác ấm áp, hạnh phúc xảy ra trong mỗi người

"Thiên, nói rõ mọi chuyện cho ta nghe!" chờ Tiểu Anh ngủ say rồi Mã Tiểu Đào bắt đầu tìm Thiên hỏi chuyện, sau khi biết chân tướng thì cũng mất một chút thời gian ngẫm nghĩ

"Con bé đáng thương! Từ giờ ta sẽ là mama của con, không ai có thể làm hại con đâu!" tình mẫu tử trong Mã Tiểu Đào ngập tràn khi nhìn Tiểu Anh, Thiên thấy vậy cũng vui vẻ cười một chút rồi ôm cả hai vào lòng ngủ

.....

"Oáp!" Mã Tiểu Đào đẩy thì thấy mình đang ôm Tiểu Anh, Thiên thì biến mất, tuy nhiên nhìn thức ăn trên bàn lại khiến cô nàng tình hơn một chút. Mùi thơm khiến Tiểu Anh con sáu lười cũng bị đánh thức, cả hai nhìn nhau cười hạnh phúc rồi cũng chuẩn bị ăn sáng, hôm qua có lệnh triệu tập tại Hải Thần Các nên Mã Tiểu Đào cũng ăn nhanh gọn rồi dẫn Tiểu Anh đi, tiện thể tham quan luôn học viện một vòng

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Săn Hồn Hoàn

Mã Tiểu Đào dẫn Tiểu Anh đến nơi thì thấy mọi người cũng đã có mặt đông đủ, Tiểu Anh thấy nhiều người chú ý mình, nhìn mình thì cũng hơi bối rối, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ lên, nép vào người Mã Tiểu Đào

"Được rồi, tất cả vào chỗ ngồi đi, lần này họp chủ yếu cũng là bởi chuyện của hai đứa, lại đây nào có bé, cứ kể mọi chuyện ra cho chúng ta nghe rồi chúng ta cùng giải quyết nha!" nghe lời Mục lão khiến không ít người gật gù

Thiên cũng đề Tiểu Đào nói rõ mọi chuyện, nhất là khi nghe về Vũ Hồn dung hợp kĩ của Mã Tiểu Đào với Tiểu Anh thì mọi người cao hứng hóng, nhìn cả hai càng thuận mắt hơn

Nhất là Phượng Tiểu Anh, con bé ngay lập tức chiếm được trái tim của tất cả mọi người, khuôn mặt đáng yêu, giọng nói dễ thương, được nghe gọi từng câu “Thái gia gia, thái nãi nãi” làm mấy vị này vui vẻ ra mặt, coi Tiểu Anh như cháu gái, có người còn tặng quà, trêu đùa khiến cô bé cười khanh khách, đến cuối Thiên cũng đành dắt Tiểu Đào về một mình còn Tiểu Anh bắt buộc phải để lại chơi với mọi người, Thiên cảm thấy đưa con bé ra ngoài là một quyết định vô cùng sáng suốt

“Có vẻ địa vị con bé còn hơn cả chúng ta luôn rồi” vừa đi tản bộ Thiên vừa nói chuyện với Mã Tiểu Đào

"Sao? Ghen tí chứ gì! Mà công nhận luôn, con bé dễ thương vậy không được yêu quý mới là lạ" Mã Tiểu Đào cũng vui vẻ trả lời

"Ghen tí gì cơ chứ! Nó là con gái mình thì việc gì phải ghen tí!" Thiên cũng chẳng dám nhận kéo lại bị nhìn bằng ánh mắt khinh bỉ chứ chả chơi

“Ồ, con gái mà có ai đó vẫn ‘ăn’ được đấy!” câu nói của Mã Tiểu Đào khiến Thiên ho khan một lúc, nội tâm cậu chắc chắn rằng mình đã bị bán, bán sạch sẽ

“Ừ, ăn...ta sẽ ăn hết, cả mẹ lẫn con bới ta là động vật ăn tạp mà!” nghe vậy Mã Tiểu Đào cũng ngượng chín mặt, nghĩ lại cảnh mình bị chiếm tình nghi khi Tiểu Anh vừa ngủ khiến mặt nàng giờ hồng hồng, giận dữ còn đâu vẻ một nữ

cường nhân nữa

"Ừc~" tiếng bụng kêu khiến mặt đã đỏ nay lại càng đỏ hơn, Mã Tiểu Đào cùng Thiên bị ngồi đến gần trưa nên cũng bắt đầu hơi dỗi, vậy là cả hai lại đưa nhau đến căn tin trường

.....

"Thiên!!!" giọng Vương Đông vang lên khiến không ít người chú ý, khi thấy Thiên cùng Mã Tiểu Đào đi tới thì tự động nhường đường

"Lấy hộ ta cốc nước!!" nghe Vương Đông nói vậy khiến vài người cũng học theo, Thiên đánh quay ra làm cu li cho mấy nữ trong ánh mắt hâm mộ cùng ghen ghét của vô số người

Đến lúc ăn xong rồi Thiên mới nói vào chuyện chính

"Có ai đến bình cảnh chưa, cần Hồn Hoàn thì chút nữa đi đăng kí với ta!"

"Ta, ta, ta!" Vương Đông nhanh nhẩu cướp chỗ

"Lên bao nhiêu cấp rồi hà mà mạnh mẽ vậy?" Thiên không nghĩ được là bởi vì toàn bị thua cuộc nên Vương Đông cũng rất chăm chỉ tu luyện để rút ngắn bớt phần nào giữa thực lực hai người

"Ta lên 39 cấp rồi!" nghe vậy Thiên cũng đưa mắt về mấy người còn lại, đến tên lười này còn cấp cao vậy thì mấy nữ kia chắc.... và những câu trả lời tiếp theo cũng khiến Thiên hơi chaoáng

"Ta 38 rồi!"

"49 cấp nha"

"Ừm...48 cấp!"

"39 cấp rồi"

"Ta 48 đỉnh!"

"Ta thì 37!"

Thiên cảm thấy hơi nhọc...phải...chính xác là rất mệt, nếu không bàn về chiến lược thì với tu vi 29 cấp Đại Hồn sư đích xác là nhỏ nhất tại đây

"Ài, biết vậy ta cũng chẳng kiểm chế. Mà các nàng ăn nốt viên thuốc này đi rồi đi đăng kí với ta"

"Gi vậy?"

"Thì cứ ăn đi rồi biết, thử là biết ngay mà!" nghe vậy làm chúng nữ càng tò mò, hơi giận

"Ăn thì ăn...hử!" ai cũng cắn răng rồi mới nuốt, đặc biệt là Thôi Nhã Khiết, cô nàng này còn liếm vài vòng rồi mới cắn khiến không ít tên con trai trong đó có Thiên theo bản năng khép chặt chân vào như để bảo vệ thứ gì đó mong manh dễ vỡ

"Cái này...!" được lực dồi dào khiến chúng nữ đều phải ngồi tại chỗ luyện hoá

"Nhanh nhì!" đi cắt hết khay đồ ăn rồi quay lại khoảng 10 phút thì mọi người bắt đầu tỉnh lại

"Lợi hại, ta cảm giác chắc chắn sẽ thành công phụ gia Hồn Hoàn luôn, tu vi cũng cứng cổ vững luôn rồi!" nghe Bối Bối phát biểu mà ai cũng gật đầu hưởng ứng

"Đương nhiên, 1 triệu một viên mà lại" nghĩ vậy trong lòng Thiên cũng vui vì chúng nữ tăng mạnh về toàn diện

"Thuốc này đương nhiên là tốt rồi, tẩy tủy, phạt mạch, được lực ôn hoà, tăng tinh thần lực, tăng thể chất, nói chung là diệu dụng vô cùng, từ từ mà cảm nhận đi!" Thiên bước dần ra cửa để lại đó chúng nữ cùng đám học viên vẫn đứng như trời trồng, một lúc sau mới giật mình đuổi theo

.....

"Đậu đen rau muống, mịa cả khu rừng mà chẳng có con nào ra hồn là sao?" Thiên bực bội, loay quanh cả chiều mà chẳng gặp con Hồn thú cần nào

"Đành qua đêm tại đây một hôm đi rồi mai tính tiếp!" nghe vậy mọi người cũng phân công làm việc, người kiểm củi, người tìm thức ăn, đến khi chuẩn bị nấu thì Vương Đông mới kêu lên khiến mọi người ngớ ngẩn

"Vậy, tối nay ngủ đâu" đứng a, mải lo ăn uống mà chẳng ai chú ý, ai cũng cuống lên chỉ có Thiên là ung dung sơ chế đồ ăn

"Vận hạt bảo ngọc trên nhẫn về bên phải 90°!" nghe Thiên bình tĩnh nói chúng nữ cũng đánh làm theo

xoẹt từ mỗi chiếc nhẫn hiện ra một thông đạo giống nhau, ai cũng đỏ đôn ánh mắt về Thiên

"Thông đạo Thời Không-kết nối trực tiếp với cửa nhà trong AS (another space: từ h gọi vậy nha). Bất kể ở đâu, khi nào chỉ cần các nàng còn đeo nhẫn sẽ đến trong đó, mà ai cũng đi một lần rồi còn gì!" Thiên giải thích xong là lúc mùi thơm thức ăn bay lên, tóa ra khiến mọi người bắt đầu chảy nước miếng

Đập lửa, bẻ đồ ăn vào trong AS. Linh Nhi, Tinh Như,...cũng đi ra chào hỏi. Khi biết Tinh Như là tỷ tỷ của Thiên khiến chúng nữ lại một phen nhiệt tình, ngại ngần, hơi chút câu nệ

"Mọi người tí viết đặc điểm Hồn Hoàn mình cần ra giấy để Linh Nhi định vị, mai cả ngày sẽ kiểm luôn!" nghe Thiên nói vậy mọi người cũng hơi tăng nhanh tốc độ ăn

Chỉ sau một bữa cơm mà tình cảm chúng nữ đều khăng khít lại rất nhiều, Thiên nhìn vậy cũng vui về. Cơm nước xong, ai nấy cũng no say cả, trừ Thiên thì mặt ai cũng vẫn đỏ ửng làm Thiên không khỏi nuốt nước bọt. Đêm đó là một đêm mưa gió bão bùng, xuân sắc ngập tràn, Thiên cùng chúng nữ quần loạn trong AS hơn 1 ngày, phải công nhận cái nội tại King Harem quá trâu, mạnh lên theo số người, may có nó nên gần cuối Thiên mới đảo ngược thế cờ đánh cho quân địch không còn mảnh giáp

Đến cả Vương Đông cũng ngơ ngác, ngại ngần, Thiên cùng chúng nữ đều cười nhìn nàng, xem ra EQ cô nàng giảm mạnh khi ở bên Thiên a. Có vẻ như vì đang ở trong chiều không gian khác nên phong ấn Vương Đông cũng chẳng có tác dụng, điều này làm cho cô nàng bị ‘ăn’ không thừa một mảnh (ngu đâu ko xử, haha)

.....

Đến hôm sau khi dậy, chỉ có Thiên là mặt dày không để ý, còn lại chúng nữ ai đấy đều đỏ mặt quay đi

"Xem ra vẫn cần nỗ lực nhiều a!" Cười cười rồi Thiên cũng đi nấu bữa sáng, hôm nay lại là một ngày bận rộn a

Sau khi ăn uống xong, mọi người bắt đầu chuẩn bị hành trang, Thiên cũng đi vào phòng chuẩn bị, tuy nhiên khi chuẩn bị gần xong thì một vật lại đập vào mắt cậu

"Lại là đồ gì nhì?" nhìn hai cục đá trên tay mà Thiên khôn khỏi suy đoán

"Số anh đó nh? Nhặt bữa cũng được Ma Nhân, haiz! Tuy nhiên hơi tiếc vì nó đã vỡ rồi!" Linh bước vào phòng rồi cùn chú ý hai viên đá hình mắt trên tay Thiên

"Ma Nhân? Thật? Đậu phộng!" Thiên cũng không khỏi ngạc nhiên với đáp án này

"Dung hợp đi anh, tuy vậy nhưng năng lượng vẫn còn đủ để làm một số thứ đấy!"

"Vậy dung hợp đi! Đàng nào cũng phế rồi!" Thiên đành ngồi xuống đàng hoàng luyện hoá hai cục này vào mắt

Một dòng nước âm tràn vào mắt khiến Thiên cảm giác như thị lực của mình tăng trưởng còn nhiều hơn lúc trước

"Tĩnh, dung hợp thành công, God Eye tiến hoá thành Ghost God Eye, Sharingan 1 câu ngọc tiến hoá thành Eternal Mangekyo Sharingan" giọng Ling vang lên cũng khiến Thiên đứng hình đôi chút

“Một bước lên tiên ha, trong 5s mà cách biệt một trời một vực, lần này đúng là kiểm bọn rồi!” Thiên vui vẻ cười to, nhìn vào gương, bên mắt phải biến thành màu đỏ, những hoa văn màu đen như những vòng tròn ma pháp uốn lượn tạo nên dây vẽ huyền bí

“Đi test với mấy con Hồn thú đã!” nói là làm, Thiên đi ra ngoài cùng chúng nữ rồi chọn mục tiêu thử nghiệm

.....

“Thôi được rồi, mọi người về trước đi, chắc mấy người Huyền lão cũng lo lắng rồi, ta còn phải đi kiểm Hồn Hoàn nữa, Hồn Hoàn của Tiểu Đào tỷ để về rồi tính tiếp nha” trừ Thiên cùng Mã Tiểu Đào thì ai cũng đã có Hồn Hoàn tương ứng, tìm 1 đầu 10 vạn năm Hồn Thú cũng không dễ, có khi chỉ khi gặp may mà thôi,cũng đâu phải rau cải trắng đầy đường

Vương Đông “thì” một đầu Ngân Điện Huyền Long tu vi 9 nghìn 800 năm, Tiêu Tiêu chọn một con Kim Cương Cự Hùng 7 nghìn 400 năm. Bối Bối đạt được Hồn Hoàn từ một con Ngân Lôi Mãng Giao hơn 4 vạn năm, Đường Nhã gặp một con Độc Ma Chu 3 vạn 5 nghìn năm nên chọn luôn. Nam Nam chọn một đầu Vô Ảnh Thú 3 vạn năm, Chu Lộ lấy Hồn Hoàn từ một con Hắc Ma Văn Báo 8 nghìn năm. Thôi Nhã Khiết thì phong ấn một đầu Tam Vĩ Huyền Hồ Hồn Hoàn vì chưa đủ cấp hấp thu

Chuyến đi thu hoạch tương đối tốt, Thiên cũng đi tiếp về một vùng Thiên Mộng Băng Tầm bảo, có vẻ là một kẻ ngày xưa từng bắt nạt mình nên cô nàng chỉ hứng bưng bưng vạch tội nó báo Thiên xử lí

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 40: Giới thiệu

Sau hơn một ngày thì Thiên cũng quay lại SLK, vừa về phòng chưa kịp nghỉ ngơi thì nhận lệnh triệu tập tại đấu trường, có vẻ là đến lúc tuyển chọn đội Thất Quái dự bị rồi

“Còn mấy người Vương Đông chắc cũng đi rồi, cứ đi một vòng xem sao, mà còn cô nàng Lăng Lạc Thần nữa chứ, hắc hắc!” để lại một điệu cười quái dị Thiên bay nhanh tới phía đấu trường

.....

“Huyền lão, mọi thứ đã chuẩn bị xong, trừ Long Vũ Thiên thì mọi người đều có mặt đầy đủ rồi!” Vương Ngôn lão sư đang cung kính báo cáo với Huyền lão thì một giọng nói vang lên khiến cả hai bỗng giật cả mình

“Yo, chào Huyền lão, Vương lão sư. Gạch tên ta làm gì, không phải ta có mặt rồi đây sao!” Thiên bỗng xuất hiện khiến cả Huyền lão lẫn Vương Ngôn đều bị bất ngờ, thằng này không biết bị gì mà mỗi lần xuất hiện đều khiến người khác giật thót tim, đến cả vị Thao Thiết Đấu La Huyền lão cũng chẳng thể phát giác thì Vương Ngôn bất ngờ cũng chẳng kém

“Haiz, tên nhóc nhà người lúc nào cũng vậy, may tìm ta ỏn chứ không biết có bị người giật mình chết hay không nữa!” Huyền lão chỉ cười cười rồi tiếp tục ăn uống để một bên Vương Ngôn cũng chỉ đành cười khổ

“Ta cũng vừa mới về thôi mà ngài nữ lòng nào nói vậy!” Thiên già vờ đáng thương tuy nhiên lại nhận ngay hai cái ánh mắt khinh bỉ từ hai người kia

“Vậy à! Người...(hử)!” Huyền lão đang ăn cũng phải dừng lại khiến Vương Ngôn nhìn thấy khôn khỏi hiểu kì

“Người...người...lên 4...49 cấp... Hồn Vương? Cái...cái này cũng...quá là khoa trương đi!” nghe lời than vãn của Huyền lão khiến Vương Ngôn cũng dần chú ý tới tu vi Thiên, rồi sau đó biểu lộ cũng giống Huyền lão, khá là đặc sắc

“Hi hi, lần đầu buông tay tu luyện, không chú ý. Lần sau chú ý chú ý” Thiên cười cười trả lời khiến chút nữa là ăn đòn từ hai vị trước mặt

“Ý cái khi gì, tổng môn người. Dù biết giai đoạn đầu tu luyện dễ hoặc là hậu tích hậu phát, cơ mà...cơ mà như này, như này...” Huyền lão nhìn về mặt nhằng nhằng của tên nào đó mà cũng không khỏi chửi bậy

“Ngài đừng nóng, vẫn chỉ là Hồn Tông thôi, chưa phụ gia Hồn Hoàn mà, lo gì! Mà lần này triệu tập lí do gì vậy” Thiên cũng chẳng đưa nữa, phải chuyển đề tài thôi

“Người chắc cũng đoán được phần nào rồi, Giải Đấu Hồn Đại Tài sắp đến, nhân tiện kiểm tra lần này chúng ta sẽ tuyển một số học sinh tham quan, coi như là một cái đội dự bị đi! Mà cái tên khôn nạn người cứ ra khảo thí mau, làm bọn ta lo không hai ngày...hừm...” nghe nói thế Thiên cũng đành cười trừ rồi phóng ra ngoài

“Cái tên nhóc này, cả học viện sau này phải phụ thuộc vào người rồi!” nhìn bóng lưng chạy ra mà Huyền lão tự lẩm bầm

“Huyền lão?” Vương Ngôn hỏi lại

“Đi, đi ra thôi!”

“Vâng!”

.....

(Tại giữa sân tập)

“Không biết tên kia về không nhỉ?” Vương Đông bỗng hỏi một câu khiến mọi người không khỏi bắt gác đó mắt

“Kệ hần đi! Cái tên đáng ghét...hừm..!”

“Ai da, xem ra có người không hoan nghênh ta rồi!” Thiên quay ra tự nói một mình, nghe thấy giọng nói này khiến chúng nữ không khỏi quay đầu lại nhìn

“Thiên?”

“Tiểu Thiên?”

Lần thứ N, Thiên lại bị mấy quả buôi đập vào mặt, bị dè ra ôm ấp trong ánh mắt tóe ra lửa của một số thành phần thanh niên FA, không nghiêm túc

“Được rồi được rồi, các nàng không ngại thì ta ngại, đang trước mặt bản dân thiên hạ đây này, có gì để về nhà trùm chăn nói sau” nghe Thiên hùng hồn nói thế thì mọi người mới để mặt chui ra

“Được rồi mọi người tập hợp nào!!!” giọng Vương Ngôn lão sư nhanh chóng di chuyển sự chú ý của tất cả mọi người

“Thế lệ luật thì như sau, cũng chỉ đơn giản bằng hai từ thôi-Loạn Đấu. Các người được phép lập đội đối chiến, trong sân còn hơn 30 người đến khi nào còn một đội là kết thúc. Được rồi, cuộc thi bắt đầu!!! Q-~” sau khi Huyền lão thông báo thì cũng bắt đầu cuộc đấu, mọi người tuy hơi mơ hồ nhưng cũng không chậm, chỉ ngay lập tức vài người cũng bắt đầu tập hợp lại với nhau

Bối Bối, Đường Nhã, Nam Nam, Chu Lộ, Vương Đông, Tiêu Tiêu, Thôi Nhã Khiết vào một nhóm, cùng được vói tu vi giờ thì đội các nàng đủ trình quét ngang mọi đối thủ trên sân rồi

“Thôi thì giúp các nàng đôi chút vậy!” Thiên đứng trên đài cười mím nhìn chúng nữ, một luồng tinh thần trên người tràn ra

“Cái này...”

“Hả?”

Nhận ra cảm giác quen thuộc khiến cả bảy người không khỏi càng phát ra tự tin

Với một kết quả áp đảo được định sẵn, cả bảy người là đội chiến thắng. Huyền lão cũng không khỏi ngạc nhiên khi thấy kết quả, vị Thao Thiết Đấu La không khỏi nhìn về phía thân ảnh đang cười một mình như có vấn đề

“Xem ra cả những người xung quan người cũng không đơn giản a!” dứt lời Huyền lão cũng báo Vương Ngôn tiếp tục kế hoạch

.....

Thiên nhìn thấy khuôn mặt chán nản buồn bã của vài người con gái mà cậu quen, vậy là lại không kim lòng được để đi tìm hiểu

“Xin chào!” nhìn mấy người mà Thiên hơi xúc động

"A!" Ninh Thiên cùng Vu Phong đang đi bỗng giật mình vì một người bắt ngờ vỗ vai các nàng

"Sao vậy?" cả cặp song sinh Lam Tố Tố, Lam Lạc Lạc cũng giật mình quay ra sau nhìn, không biết tên nào phá tan bầu không khí u tối quanh đây nữa

“Không biết mấy vị nữ có thể nán lại trò chuyện với kẻ hèn này không?” nhìn về mặt của Thiên khiến mấy cô nàng không khỏi cười ra tiếng, tiếng cười như chuông ngân khiến không ít người, đặc biệt làm bọn đực rửa chú ý, khi thấy Thiên cùng mấy cô nàng đứng cùng chỗ vui vẻ khiến không ít người lăm mọ, đổ lệ

Sau mười phút chém gió thì Thiên cũng lấy lại tinh thần cho tất cả mấy nữ, vậy là cả năm người lại quay trở về đấu trường gặp chúng nữ

.....

Vài ngày tiếp theo, Thiên cùng tất cả đều sinh hoạt bình thường, một điều bất ngờ là Mã Tiểu Đào về khu nội viện khiến Thiên hơi không vui, tuy nhiên điều nghe được trước khi đi của cô nàng còn làm Thiên bất ngờ hơn

Vì có sự giúp đỡ từ Tiểu Anh nên Tiểu Đào đã trở thành một vị Hồn Thánh, Thiên cũng không ngờ được. Thuộc tính cùng hình thái đều là phù hợp trăm phần trăm nên cái Hồn hoàn thứ bảy của cô nàng là vô cùng mạnh

Cuộc sống dần ra bình thường, mọi người đi học còn Thiên đi làm việc khác. Thiên cùng chúng nữ sau mỗi buổi học đều tụ tập tại đấu trường luyện tập, có vài lần cũng được Huyền lão chỉ điểm vài câu

Hôm nay là một ngày đặc biệt, với mọi người và cả Thiên. Khi vừa bước vào thì sự hiện diện của Huyền lão là điều quen thuộc tuy nhiên sau lưng Huyền lão là 7 người nam, nữ. Điều chú ý ở đây là màu đồng phục của họ-màu đó, màu đặc trưng của học sinh nội viện (tác:"màu đó chứng tỏ....")

“Tất cả tập hợp, chắc các người cũng đoán được rồi. Cả hai bên đều là hai đời Sư La Khắc Thất Quái, một đội chính thức một đội dự bị. Theo thông tin mới nhất vừa cập nhật thì giải Đấu Hồn Đại Tái giữa các học viện cao cấp sẽ được tổ chức tại Đế quốc Tinh La sau 10 ngày nữa. Hôm nay ta cho các người gặp mặt chủ yếu là để mọi người làm quen lẫn nhau, và cũng để tất cả biết một chút năng lực của đồng đội mình” Huyền lão nói đến đây liền quay sang bảy người Bối Bối, Vương Đồng nói tiếp

“Các người tuyệt đối không thể mang cái tư tưởng lần này đến đây chỉ là khán giả. Ngược lại, nếu không có gì bất ngờ, các người cũng có cơ hội xuất chiến. Khi chúng ta gặp những đối thủ không quá mạnh mẽ thì các người sẽ được ra thi đấu. Như vậy mới che dấu được năng lực của các thành viên thật sự được” nghe được ra sân thì ngoài Thiên ai cũng ngạc nhiên, lo lắng nhưng chủ yếu vẫn là vui vẻ

“Đừng vội mừng, nếu đã ra sân thì chỉ được phép thắng, còn thua thì...hừ, ta còn tại SLK một ngày đừng ai mong được vào nội viện” lời nói của Huyền lão chả khác gì chậu nước lạnh, nghe xong tỉnh cả người

Thiên nhìn về phía 7 người trước mặt, chủ yếu nhìn là hai người và đương nhiên cũng là hai vị nữ nữ, một người là Mã Tiểu Đào, người còn lại thì lại mang trong mình một sắc thái hoàn toàn trái ngược. Nếu Mã Tiểu Đào điển hình là một vị ngự ty, nóng bỏng, quyến rũ thì người này lại mang đến một vẻ đẹp cao quý, lãnh diêm. Nói tóm lại cả hai đều là cực phẩm trong cực phẩm, nữ nhân trong nữ nhân rồi

“Được rồi, các người tự giới thiệu với nhau đi. Theo thứ tự, đội dự bị bắt đầu trước” Huyền lão nói, ngay sau đó Bối Bối bắt đầu trước

“Bối Bối, ngoại viện năm năm, cấp 52, Chiến Hồn Vương hệ Cường Công” tiếp sau đó là Đường Nhã

“Đường Nhã, ngoại viện năm năm, cấp 51, Chiến Hồn Vương hệ Khống Chế” sau đó mọi người cũng lục đục giới thiệu

“Giang Nam Nam, ngoại viện năm năm, cấp 51, Chiến Hồn Vương hệ Mẫn Công” sau khi Nam Nam giới thiệu thì ánh mắt vài tên con trai cũng sáng lóe như đèn pha ô tô, quả thật thì nữ nữ ở đâu cũng được nghênh đón a

“Muội là Tiểu Tiêu, xin chào các vị học trưởng. Muội là đệ tử ngoại viện năm hai, cấp 40, Chiến Hồn Tông hệ Khống Chế” giọng nói dịu dàng nhẹ nhàng của Tiểu Tiêu khiến các đệ tử nội viện vừa bị dung mạo của Giang Nam Nam hấp dẫn nghe thấy mấy chữ cấp bốn mươi chiến liền hoảng hồn mở to mắt. Năm hai? 40 cấp? Minh không lầm chứ? Thiên phú tốt a

“Vương Đồng, ngoại viện năm hai, cấp 42 Chiến Hồn Tông hệ Cường Công!” Vương Đồng là người tiếp theo, một lần nữa ánh mắt mọi người lại chiếu lên tên này, đặc biệt là mấy đứa con gái

“Chu Lộ, ngoại viện năm hai, cấp 40, Chiến Hồn Tông hệ Mẫn Công” màn giới thiệu của cô nàng cũng khiến vài người chú ý

“Thôi Nhã Khiết, ngoại viện năm hai, cấp 40, Chiến Hồn Tông hệ Khống Chế” lần này thì mấy ánh mắt lại đổ dồn về phía này, do đặc tính Vũ Hồn cùng công pháp nên trong đám người chúng nữ thì thân hình Nhã Khiết phải gọi là thời rời tổ quốc ta ơi, cong cong thẳng thẳng, đôi nú thì gập gềnh nhấp nhô, chỗ nên lồi thì lồi, chỗ nên lõm thì lõm không kém gì Mã Tiểu Đào

Tiếp theo là đến lượt nội viện

(Cảm ơn Khaaka đã ủng hộ, chúc mọi người đọc truyện vui vẻ)

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Phượng Hoàng Lưu Tinh Vũ

Bên phía đệ tử nội viện đang chuẩn bị giới thiệu thì một người vẫn còn đang quay ngang quay ngửa như thể đang tìm kiếm thứ gì đó

“Không phải, không phải, không phải...” Lăng Lạc Thần vừa chú ý quan sát mấy học viên quanh sân vừa nghĩ lại chuyện ban sáng

.....

Tại một căn phòng trong khu kí túc xá nội viện, một thân ảnh đang ngồi thất thần bên cửa sổ nhìn xuống sân trường

“Haiz...Thiệt là chán quá đê! Tại sao chứ, tại sao bọn con gái xấu xí kia là có bạn trai trong khi ta-Lăng Lạc Thần là công chúa, xinh đẹp, cao quý vạn người chú mục mà giờ vẫn còn ngồi ngó ngàng một mình vậy?”

“Haizz~!” kết thúc màn tự sướng, Lăng Lạc Thần cầm quyển sách bói toán ra

“BẠN ĐANG Ế:

Chỉ số ế: 5★

Thời gian ế: Max lâu

Lí do ế: Do ăn ở thôi!” nhìn mấy dòng chữ mà mặt cô nàng bắt đầu đen lại

“Hả? Hôm nay là ngày Tổ Giai Luyện Ái! Thiệt ư? Hôm nay nhất định ta sẽ gặp được chân mệnh thiên tử của mình!”

“Yay! Vậy là bọn cung sắp thoát khỏi kiếp FA rồi và chẳng ai có thể cười ta nữa! Ủm...ùm...ùm(cười khúc khích)”

.....

Và đó là lí do ngó nghiêng của công chúa tuyết-Lăng Lạc Thần

Trở lại với sự giới thiệu của bên nội viện, người đầu tiên là đội trưởng Mã Tiểu Đào

“Nội viện, Mã Tiểu Đào. Cấp 70, Chiến Hồn Thánh hệ Cường Công” giọng nói nhẹ nhàng trầm tĩnh nhưng cũng khiến tất cả mọi người phải hít vào một ngụm khí lạnh

“Người...7...70 cấp...Hồn Thánh?” đến cả mấy tên nội viện cũng ngạc nhiên vô cùng

“Ủm, vừa vận hồn qua mới xong!” Mã Tiểu Đào trả lời nhưng ánh mắt lại hướng về một người khác và trong khoảnh khắc đó chỉ có hai người thấy, một là Thiên-người đang được ngắm nhìn, hai là Lăng Lạc Thần-người suốt từ

đầu luôn chú ý đối thủ của mình là Mã Tiểu Đào

“Nội viện, Đái Thục Hành, cấp 64, Chiến Hồn Đế hệ Cường Công” sau khi nghe xong Thiên nở một nụ cười nghiền ngẫm về phía này

“Vậy đây là con trai cả của Bạch Hồ Công tước à!”

“Nội viện, Trần Từ Phong, cấp 57, Chiến Hồn Vương hệ Cường Công” nhìn người này Thiên đoán chắc hẳn là một vị kiếm sĩ

“Nội viện, Tây Tây, cấp 56, Chiến Hồn Vương hệ Mẫn Công” Dung mạo của nàng nhìn qua rất bình thường, đáng người cũng vô cùng bình thường, thêm vào mái tóc ngắn cũn, nhìn phớt qua không có vẻ gì khác những đệ tử bình thường khác. Ngay cả giọng nói của nàng cũng bình thường đến mức người nghe phải kinh ngạc tuy nhiên nhìn kĩ Thiên lại nhận ra một điểm đặc biệt ở đây, đó là nhìn Tây Tây khá dễ thương tại một phương diện nào đó mà đặc biệt hơn cả là nhìn cô nàng khá giống ‘hủ nữ’(otaku-girl), điều này khiến Thiên có cảm giác muốn thân cận cô nàng này

“Nội viện, Lăng Lạc Thần, cấp 55, Chiến Hồn Vương hệ Không Chế!” vị Hồn sư khổng lồ đầu tiên tự giới thiệu khi đang định quay sang nhìn thì Thiên thấy Lăng Lạc Thần cũng đang quay về phía mình, cô nàng đang nhìn với một ánh mắt tò mò, tràn đầy tính khiêu chiến

Người thứ sáu là một chàng trai đáng người nhỏ gầy, hẳn chỉ cao khoảng 1m6 thôi, đáng người so với Lăng Lạc Thần còn thấp bé hơn nữa, nhưng đôi mắt của hắn lại sáng ngời đầy thông minh

“Nội viện, Điều Hạo Hiên, cấp 55, Chiến Hồn Vương hệ Không Chế Phụ Trợ” lại thêm một kẻ Không Chế, lại còn Phụ Trợ nữa chứ, Thiên nhìn luôn về phía người cuối cùng

“Nội viện, Công Dương Mặc, cấp 59, Chiến Hồn Vương hệ Phụ Trợ” nhìn vậy mà lại là top 3 của Thất Quái, Thiên cũng chỉ nhìn lướt qua rồi về với chúng nữ, Thiên chắc chắn tên này là nhân yêu(), không thể ở gần quái được

“Huỳnh lão à! Tân sinh năm nay toàn là quái vật không à! Ngươi có thể giới thiệu nốt vị học đệ kia cùng mấy vị học muội này cho chúng ta được không?” nghe nói vậy thế là nhóm Thiên cũng bị lôi vào mục giới thiệu

“Được rồi, vậy thì Thiên! Người ra đây chào hỏi mấy vị học trưởng, học tỷ này đi!” nghe Huỳnh lão nói vậy chẳng nhẽ lại không ra chào hỏi một tiếng

“Vu Phong, ngoại viện năm hai, Chiến Hồn Tông 43 cấp hệ Mẫn Công” người đầu tiên là Vu Phong, sau mấy ngày huấn luyện của Thiên thì cũng đã hiện ra kết quả khá tốt

“Ninh Thiên, ngoại viện năm hai, 44 cấp, Chiến Hồn Tông hệ Hỗ Trợ, Không Chế!” nghe cô nàng báo danh cũng làm mọi người phải chú ý lại, danh xưng đệ nhất kĩ Vũ Hồn Thất Bảo Lưu Ly Tháp, biểu tượng của Thất Bảo Lưu Ly Tông cũng ngang với Đường Môn đây chứ! Nếu tiến hoá lên thành Cửu Bảo Lưu Ly Tháp thì cứ phải gọi là best hổ trợ (Alice!!! hé hé)

“Lam Tổ Tổ, ngoại viện năm hai, 42 cấp, Chiến Hồn Tông hệ Không Chế!”

“Lam Lạc Lạc, ngoại viện năm hai, 42 cấp, Chiến Hồn Tông hệ Không Chế!”

“Song sinh à, nhìn vậy khả năng cao là có Vũ Hồn dung hợp nha!” màn giới thiệu cũng khá gây ấn tượng, dù sao thì cũng vẫn thuộc dạng mỹ nữ nên khá là được hoan nghênh

“Long Vũ Thiên, ngoại viện năm hai, 49 cấp, Chiến Hồn Thánh hệ Toàn Năng!”

“Hả? Không làm chứ?”

“49 cấp? Chiến Hồn Thánh?”

“Hệ Toàn Năng là hệ gì?”

Quả thực đây là lần đầu tiên mọi người nghe Thiên giới thiệu, nghe khá ảo nhưng lại là thật, có vài người tò vè hứng thú, còn lại cũng chẳng ai tin

“Đừng nghi ngờ về điều đó, khi thăng này còn là Đại Hồn Sư từng giết qua Hồn Đế, giao thủ cùng Hồn Thánh mà còn sống thì bây giờ nó 49 cấp các ngươi nghĩ nó mạnh như nào?” câu nói của Vương Ngôn lão sư làm 7 người nội viện nhìn Thiên như quái vật, một cảm giác tự ti không hề nhẹ hiện ra trong lòng mỗi người

Bỏ đi những ánh mắt ngó nghiêng cùng tiếng xì xào bình luận, Huỳnh lão tiếp tục đọc thông báo

“Lần này chủ yếu tập hợp các ngươi ngoài đệ giới thiệu còn để các ngươi làm quen với khả năng của nhau, tăng cao khả năng phối hợp, tinh thần đồng đội đoàn kết! Vậy thì bây giờ ta sẽ chia cả hai đội ra, Mã Tiểu Đào làm đội trưởng đội một, Đái Thục Hành làm đội trưởng đội hai. Hai người các ngươi có hai phút suy nghĩ chọn lựa đội viên, bên Mã Tiểu Đào chọn trước ba người sau đó cứ bốn bốn ba mà suy ra. Đây cũng chỉ là một trận giao lưu thôi, đội thua sẽ phải nói câu ‘Ta là heo!’ Được rồi, bắt đầu đi!”

“Ta chọn Tiểu Thiên được không hà Huỳnh lão?” câu hỏi của Mã Tiểu Đào khiến không ít người chú ý trừ mấy người chúng nữ vì ai cũng biết độ bá của Thiên rồi

“Vậy thì chia nốt 4 người vào hai đội đi, mỗi tổ 9 đứa!” Huỳnh lão nói bằng giọng hào hứng rồi lại quay vào nhắm tiếp

Sau một hồi chọn lựa thì hai đội cũng xác định xong. Đội 1 gồm Mã Tiểu Đào, Tây Tây, Công Dương Mặc, Vương Đông, Bối Bối, Chu Lộ, Nhã Khiết, Ninh Thiên và Thiên. Đội 2 còn lại: Đái Thục Hành, Trần Từ Phong, Điều Hạo Hiên, Lăng Lạc Thần, Đường Nhã, Nam Nam, Tiểu Tiêu và cặp song sinh Lam Tổ Tổ, Lam Lạc Lạc

“Nếu mọi người đã sẵn sàng, vậy thì chúng ta hãy đi tìm...à lộn, trận đấu bắt đầu!” Vương Ngôn lão sư làm trọng tài trận đấu

“Lên thôi!” vừa dứt lời, Mã Tiểu Đào phóng lên như một tia chớp khiến cả team địch hơi bất ngờ, về mặt mấy người nội viện team 1 khá đặc sắc còn bên team 2 thì ngưng trọng hẳn

“Sao mạnh vậy?” mấy người nội viện đều ngạc nhiên hẳn ra, không ngờ rằng khi Mã Tiểu Đào đột phá Hồn Thánh thì sức mạnh và cả tốc độ đều lên một tầm cao mới, một sự cách biệt không hề nhẹ xảy ra trong lòng mấy người nội viện

Một cơn gió lạnh buốt nổi lên, có thể thấy rõ là Lăng Lạc Thần đang hỗ trợ, không chế Mã Tiểu Đào, tuy nhiên cũng chẳng được lâu thì ngọn lửa bá đạo cũng cán quét cả team địch, Nam Nam, Tiểu Tiêu và Lăng Lạc Thần bị knockout ra ngay lập tức

“Phượng Hoàng Lưu Tinh Vũ!!!” một cơn mưa thiên thạch ngay lập tức nhen nhóm nhiệt độ áp lực trên sân, thêm cả Tinh Thần Thảm Trắc từ Thiên nữa thì chiều này còn trở nên nguy hiểm hơn bao giờ hết, chỉ chạy qua chạy lại, chạy lên chạy xuống hi hục cũng là một điều khó khăn cho mấy người Đái Thục Hành (onion) cùng nội viện

Trận đấu nghiêng hẳn về một bên đội 1, chỉ một mình Mã Tiểu Đào là đủ thừa hành bán cho đội kia

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 42: Không phục? Liên quan đến ta sao?

(Happy New Years ae!!! Chúc những ai đang theo dõi bộ truyện này của tác một năm mới dồi dào sức khỏe, làm ăn phát tài, may mắn cả năm. Đặc biệt chúc ae FA năm nay sẽ có Gấu!!!)

Phải công nhận là Mã Tiểu Đào rất mạnh, cây nạt team địch trong vòng một nốt nhạc khiến cả thành viên hai đội lần hai vị chủ khảo cũng há hốc mồm

“Con bé báo nó mới vừa vận đột phá hôm qua? Đùa chắc, cách xử lí, không chế, tốc độ cùng sức mạnh này vượt qua hầu hết mấy tên Hồn Thánh bình thường rồi!” Huỳnh lão run run nhìn về phía đội Mã Tiểu Đào

“Có lẽ đây chính là thứ người ta gọi là thiên tài đấy à! Cũng không phải chưa có điều tương tự trước đây” Vương Ngôn lão sư về mặt nghiên cứu cũng không phải là điều đơn giản như vậy, kiến thức lí luận cũng xấp xỉ với Phong Hạo Đầu La chỉ cần có cơ hội là tài năng không thể che đi đâu được

“Có lẽ là vậy! Mà không đúng, nhìn tiểu tử kia đi, cái thằng nhóc đó đứng bình chân như vại từ đầu trận đến giờ rồi, có khả năng cao nó là thủ phạm của việc này!” Huỳnh lão nhìn vào Thiên mà phán, không hiểu sao trong người cứ có cảm giác liên quan tới thằng nhóc kia

“Ý ngài là tiểu Thiên! Không thể nào! À mà không đúng, có lẽ ngài đúng, thằng nhóc này có gì đó sai sai!” vì không biết làm sao nên cả hai quyết định tạm cứ tiếp tục xem đã tí hỏi sau

“Ta là heo!”

“Ta...là...heo”

“Ta là...heo”

.....

Những người còn lại chỉ có thể bất đắc dĩ mở miệng nhận mình giống với con vật mập mạp, dễ thương đấy, dù sao học tỷ, học trưởng đều tự nói rồi, chẳng nhẽ còn trốn được

“Được rồi nghĩ một lúc để khôi phục và chuẩn bị chiến thuật cho trận tiếp theo! Riêng Vũ Thiên ra đây một lát, chúng ta có việc muốn hỏi!” sau lệnh Huyền lão thì mọi người cũng chủ yếu ngồi xuống bàn bạc chiến thuật chứ chẳng mấy người tu luyện vì cũng chẳng tốn bao nhiêu Hồn lực thì trận đấu đã kết cmm thúc rồi

.....

“Thiên, trận đấu vừa rồi người có những tay đúng không?” Huyền lão đưa Thiên tới chỗ Vương lão sư rồi cũng bắt đầu thăm du...à lộn, thăm cung

“Vâng, có đôi chút!” Thiên vừa trả lời vừa phóng thích Vũ Hồn

“Đây...đây là...”

“Tuyệt...tuyệt vời!”

Không giải thích gì nhiều, tuy nhiên cả hai người Huyền lão đều bị ấn tượng bởi skill này của Thiên

“Em cũng chẳng biết nói gì, dù sao mỗi người đều có chút ít bí mật phải không? Điều duy nhất có thể nói cho hai người là đây là Vũ Hồn thứ nhất của em!”

“Được rồi được rồi, về đội trước đi, báo 5 phút nữa bắt đầu trận thứ hai!”

“Vâng” Thiên về nhưng vẫn hơi nghi hoặc

“Ngài nghĩ sao ạ? Huyền lão?” Vương Ngồn về mặt tràn đầy kích động quay sang nhìn Huyền lão đang suy tư

“Ừm...Thiên tài? Yêu nghiệt? Không thể miêu tả về thằng nhóc này được, ta thấy nó nói đều đúng cả! Mà...ngươi chú ý không? Thứ nhất, thứ nhất đấy!” Huyền lão cũng dần kích động lên

“Ý ngài là về Vũ Hồn? Theo thông tin thì Vũ Hồn của đứa nhóc này rất đặc biệt, khả năng Vũ Hồn nguyên tố là chắc chắn, có liên quan tới Không gian hệ, Hóa, Băng Cực Hạn và vừa rồi là Tinh Thần hệ!” Vương Đồng ngồi phân tích mà hai mắt tỏa sáng

“Song sinh Vũ Hồn là chắc chắn! Khả năng cao là Tam, Tứ sinh Vũ Hồn!” Huyền lão vừa nói mà cũng chà tin vào nhưng gì đang nói

“Được rồi, quay lại xem tiếp trận còn lại thôi!” nói xong thì cả hai cùng quay đi ra sân đấu

.....

“Hả? Ý người là định cân tất bọn này sao? Đừng có mà giỡn mặt!”

“Thôi thôi, nhóc đây chỉ đùa thôi mà việc gì phải nóng chứ!” khi đám Huyền lão quay về đã thấy cảnh Đái Thục Hành túm cổ Thiên, có lẽ vừa bị thua ức chế lại bị Thiên nói nên giờ trông chẳng khác gì bọn ngổ ngáo vậy

“Người nghĩ mình là cái thá gì, tưởng mình là ai há chẳng kia? Tưởng ta sợ mấy cái lời của Vương lão sư hả? Chỉ là một tên 49 cấp Hồn Tôn mà định lên mặt với ai, có tin chi với một chương là ta cho người đo đất không hả?” vừa túm cổ Thiên mà thẳng cha này vừa chửi khiến cả mấy tên nội viện cũng chẳng hiểu sao

“Họ Đái kia, bỏ Tiểu Thiên ra mau, người chán sống hả? Thứ động vào nó xem, ta đảm bảo người đo đất trước nó đấy tin không?” Mã Tiểu Đào đi lên ngăn lại nhưng có vẻ điều này lại khiến tên này điên hơn

“Tiểu Đào, ta truy người lâu như vậy, thật lòng vậy mà người lại vì một thằng như nó mà đối xử vậy với ta sao? Được lắm! Đây, Long Vũ Thiên, ra đây chiến đấu như hai thằng đàn ông đi, người chẳng lẽ tính nấp sau váy đàn bà mãi sao?” Thiên nghe vậy cũng không tức giận mà chỉ cười thoải mái

“Ồ, vậy thì sao? Bộ người ghen tị hả? Ta có núp hay trú hay làm cái đêch gì với vợ ta thì liên quan tới người chắc! Tinh lại đi em ei! Anh nghĩ chú ả tưởng hơi nhiều đấy!”

“Mà nếu định dùng phép khích tướng thì cũng được thôi! Ta cũng cố già vờ mắc bẫy người vậy!” Thiên đứng tại chỗ khinh thường nhìn Đái Thục Hành

“Bỏ tay người ra! Ta sẽ cho người một cơ hội để 'khử' ta nếu người có thể! Ta đứng im cho người đánh ba lượt, sau ba lượt nếu ta không sao thì thằng chết sẽ là người. Dám chơi không?” Thiên mỉm cười hướng phía tên Đái Thục Hành vì biết chắc hẳn sẽ đồng ý, mà cũng phải thôi, đơn giản chỉ là một chút Đồng Thuật tác động vào thần kinh Thiên giăng ra thôi mà

“Đừng trách anh, trách cái tên cha mẹ đặt cho chú thôi, Hành à!”

.....

“Huyền lão, có cần can thiệp vào không?” Vương Ngồn lo lắng quay ra hỏi Huyền lão đang nhắm mắt suy nghĩ

“Không cần, kệ chúng! Mà lạ thật, hôm nay Đái Thục Hành nó bị gì ấy nh? Lạ thật đấy!”

.....

“Đến đây nào! Come on, baby!” Thiên ngoác ngoác tay nhìn rất hách dịch, tên Đái Thục Hành cũng ngay lập tức mắc câu

“Bạch Hổ Vũ Hồn!” Đái Thục Hành la lên, sau đó là màn thú hoá khá ấn tượng của tên này, hai vầng hai tim hai đen, 6 vòng Hồn Hoàn tiêu chuẩn, không hổ là học viên đứng top nội viện

“Chết đi!” Đái Thục Hành giờ bàn tay đã hoá trào hổ của mình ra định đâm thẳng vào ngực Thiên

“Oáp~!!!” vừa giờ tay che miệng, Thiên vừa giờ tay trái ra đỡ

“Chỉ vậy thôi à? Nếu vậy thì chán rồi, tưởng thế nào, hóa ra chỉ có thể thôi à! Người khiến ta hơi bức rồi đấy, Bạch Hổ Vũ Hồn cũng chẳng hơn gì vậy a!” Thiên càng nhìn càng khiến Đái Thục Hành giận dữ, hẳn cảm thấy bị sỉ nhục từ chính sự thất vọng của Thiên

“Câm miệng!!! Bạch Hổ Vũ Hồn không phải thứ người có thể nói hay bình luận đâu! Ta sẽ cho người thấy sức mạnh thật sự của Bạch Hổ Vũ Hồn. Bạch Hổ Lưu Tinh Vũ!!!” chiêu này khá giống Phượng Hoàng Lưu Tinh Vũ của Mã Tiểu Đào, tuy nhiên nó không đó rực lửa, không sát thương diện rộng như Phượng Hoàng Lưu Tinh Vũ thay vào đó là những viên đá trắng mang theo sát ý, năng lượng cô đọng hơn có nghĩa là nếu trúng sẽ bị thương nặng hơn, tất nhiên đó là nếu hai người bằng cấp nhau và không có sự những tay của Thiên

“Vẫn vậy thôi, có vẻ người không dám đối diện sự thật nh?” mọi người cũng bất ngờ với thực lực của Đái Thục Hành khi cuồng nộ nhưng còn bất ngờ bởi hành động của Thiên hơn

“Đại Địa Thủ Hộ!” một vòng sáng mỏng màu xanh hiện ra quanh người Thiên

“Bạch Hổ Lưu Tinh Vũ!!!” không để ý đến sự ngỡ ngàng có phần chẳng nhẹ nhàng của tất cả mọi người, Thiên giờ sủng lên trời rồi bóp cò, một cơn mưa lũ lụt thiên thạch hiện ra ngay lập tức nuốt trọn Bạch Hổ Lưu Tinh Vũ của Đái Thục Hành, khí thế ép cho tất cả mọi người không thể thở nổi, riêng đối tượng đứng mũi chịu sào Đái Thục Hành càng khó phải bần, hai chân run rẩy quỳ xuống, mồ hôi tuôn ra ướt đầm cả người

“Ai ya! Đái công tử nhà, đang thi đấu lại tự nhiên quý xuống bái ta làm gì, ngại quá ngại quá!” biến cố bất ngờ khiến ai cũng không kịp phản ứng

“Ha...hả?” ai cũng có vẻ ngờ ngác không hiểu chuyện gì đang xảy ra, về mặt ai cũng đầy vẻ mừng khó hiểu

“Chỉ là chút ảo thuật thôi mà sao ai cũng lo thế hả? Mà không ngờ Đái công tử lại sợ chết như vậy a!” Nghe vậy khiến Đái Thục Hành thẹn quá hoá giận, đứng lên lao về phía Thiên, tên này chắc định đồng quy vu tận đây

“Bạch Hồ Kim Cang Biến!”

“Bạch Hồ Sát!”

Ngay lập tức, sức mạnh trong Đái Thục Hành tăng lên một cách nhanh chóng, cả thân thể bao quanh một luồng khí đỏ lôm, giữa trán hần hiện lên một chữ Vương (chữ TQ)

“Chết!” Thiên nhìn tên này lắc đầu, nếu hần là Phong Hào Đầu La hơn 90 cấp may ra mới gây tổn thương lên Thiên được chứ mới 64 cấp Hồn Đế thì chưa đủ

“Ngục Giam Băng Giá!” con gió lạnh lẽo xuất hiện ngay sau khi Thiên dứt lời, sau đó Thiên nhìn về phía Đái Thục Hành giờ đây trông chẳng khác gì con thú bị nhốt cả

“Đáng thương thật! Thôi, để ta giải thoát cho người! Băng Bạo!!!”

“Bùm!!!Bùm!!!Bùm!!!” vụ nổ khiến không ít người chú ý, riêng khi thấy hiện trường thì không ít người bắt ngờ, một vị học trưởng nội viện bị te tua bầm dập, đối diện là một học sinh năm hai đang khoanh tay đứng nhìn vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Sử Lai Khắc giám sát đoàn

(Sắp kết rồi, chán quá có ai đã phải đi học chưa huhu)

“Yếu quá ah! Ai đó mang hần đi đi! Đã yếu còn ra gió, lần sau thì chữa nha!” Thiên liếc cái đồng đen đen phía trước mặt mình rồi ngán ngẩm quay đầu đi

“Ai bảo anh là hần yếu, tại anh...ừm... mạnh quá chứ bộ!” Linh cũng cạn lời, cái tên này cái gì cũng chém gió được, chỉ giỏi dìm người khác thôi

“Ta thấy Thiên nói đúng đấy! Đồ yếu giả! Không hiểu sao hần thành top 2 được nh?” vừa tỉnh lại bị Mã Tiểu Đào găm thêm một con dao, Đái Thục Hành lại khòe miệng trào máu thổ huyết ngược, lăn ra ngất trong sự khinh bỉ của một số người

“Dù rất thông cảm với người nhưng xin lỗi, ai bảo người khiến ta ngứa mắt lắm chứ, tội lỗi tội lỗi ah” vừa nói Thiên vừa quay ra phía chúng nữ

Bỏ qua chuyện này, trận đấu tiếp theo bắt đầu mà không có Đái Thục Hành, tuy nhiên ai cũng bắt ngờ về thể lệ lượt đấu

“Các người.....quần áo nó.” nhìn về phía Huyền lão ai cũng không hiểu mục đích và ý nghĩ của việc này

“Huyền lão, ngài cứ đùa, tất cả mọi người lại tấn công một Hồn sư này không công bằng, nếu là Hồn Thánh như Mã Tiểu Đào học tỷ thì còn được chứ nhóc này mới Hồn Tôn ah!” ý kiến của Công Dương Mặc khiến mọi người không thể nói gì, dù là chúng nữ cũng chẳng thể phản bác

“Không có lòng tin vào chồng mình, xem ra tối nay có người bị phạt ah! Được rồi, không lấy ra bản lĩnh thật là không có người tin ah! Cứ thử một lần thì chẳng phải mọi chuyện sẽ sáng tỏ sao” Thiên nói với vẻ bất cần khiến ai cũng nhăn mặt

“Vậy thì bắt đầu đi!” thân ảnh Thiên biến mất ngay sau lời Huyền lão vừa dứt

“Mọi người cẩn thận! Xếp hình tròn!” Mã Tiểu Đào ngay lập tức trở thành ngọn hải đăng trong đêm cho mọi người

“Ài, gì mà căng. Ta coi như tự tăng độ khó lên vậy!” Thiên vẫn duy trì Tinh Thần Tham Trắc khiến mọi người bắt ngờ, tuy nhiên ai cũng nở một nụ cười mà chỉ mình họ mới hiểu

“Ah~” giọng rên rí như tiếng sấm giữa trời đêm, ai cũng quay về mặt ngơ ngác về phía Lăng Lạc Thần, chủ nhân của thanh âm trên

“Đây...đây là!” cảm nhận cái giá lạnh và sức mạnh trong cơ thể, Lăng Lạc Thần run lên vì khoái cảm

“Coi như một món quà đi! Nghe nói tỷ là bạn thân của Tiểu Đào tỷ ah! Mong sau này chiếu cố nhiều hơn”

“Người...ta...người...chuyện này...là như nào?” Lăng Lạc Thần cố hỏi trong khi đang cảm nhận cơ thể mình

“Ta giúp tỷ lên Cực Hạn tạm thời thôi, Hồn lực của ta tỷ có thể coi như là một chất xúc tác vậy, Băng Thăng Hoa là trạng thái tạm thời của tỷ, có lẽ sau 1 ngày là hết thôi!” Thiên nói trong những ánh mắt cá chết của mọi người xung quanh

“Mà tốn nhiều thời gian của mọi người rồi, đánh thôi!”

“Phong Dực” Thiên bay lên trong ánh nhìn của mọi người, một số thì ngạc nhiên, số còn lại thì tò mò

“Cảnh báo lần một, những ai không muốn bị thương thì đi ra mau!”

“Chém!”

“Có giỏi thì xuống đây!”

Không ai chú ý tới không gian giao động trừ Huyền lão

“*** cha mi! Định làm cái méo gì không biết nữa?” nhìn mà than thở, đó là những gì mà Huyền lão đang làm

“Sao nó chưa làm gì vậy ta?”

“Động rồi kìa!” mọi người kẻ cả lũ nhân vật ăn dưa quả chúng đều chăm chăm chú ý từng động tác của Thiên bởi lời cảnh báo bị coi là chém bảo vừa rồi

Không giống mọi người đang ngó nghiêng, lúc Thiên nhìn tay đơ ra nhưng thật ra là cậu đang tham khảo trong trí nhớ mấy chiêu mà pháp ở mấy bộ anime từng xem

“À, mình nhớ rồi!” (đã ai đọc đến đây mà nghĩ ra chưa)

“VIẾT LÊN” ngón tay bắt đầu ngập tràn Hồn lực, Thiên mở mắt ra nhìn lớp không khí trước mặt như một nhà thư pháp chuẩn bị cho vẽ chữ vậy

“MỌI THỨ BẮT ĐẦU TỪ NƯỚC

THÌ CŨNG TRỞ VỀ VỚI NƯỚC

NƯỚC LÀ KHƠI NGUỒN CỦA SINH TỬ

BỎ QUA MỌI THỜI KHÔNG, ĐẾN ĐÂY

KÊ PHÁ HỦY VẠN VẬT, BĂNG SỎI

NHƯ DÒNG THÁC NƯỚC TỪ TRÊN CAO

LẤY ĐI MỌI SINH MẠNG

CHO TA THẤY VẺ ĐẸP VĨNH HẰNG VÀ BÁT DIỆT

BỎ QUA MỌI SỰ HIỂU BIẾT

SỰ HOÀN HẢO MỐI LÀ THỨ TA CẦN

TA KHÔNG CHẤP NHẬN VÀ KHÔNG BAO GIỜ CHẤP NHẬN

TA KHAO KHÁT MỘT KHUNG CẢNH TRẮNG TINH KHÔI

MỘT THẾ GIỚI TUYỆT VỜI ĐẦY CHẾT CHÓC

ĐẾN ĐÂY, ĐẾN ĐÂY, ĐẾN ĐÂY ĐI"

Sau màn niệm chú gây mẫn nhãn thì ai cũng há hốc mồm với những gì mình đang được chứng kiến

“Cái...!”

“Ồi mẹ ơi!”

“V...c...l...”

Thiên viết xong nắm lại bàn tay phải, mọi chữ đều bị hút vào trong lòng bàn tay như một cái máy hút bụi vậy

“Cảnh báo lần cuối nha mọi người, trong 3 giây nữa không ai rời khỏi nơi này thì dừng hỏi tại sao nước biển lại mặn nghe chưa!” Thiên nói một câu tuy hơi hài chút nhưng kết hợp với giọng lạnh lùng lại là một tổ hợp khá khiến ai cười được câu nào

Sau khi nói xong thì Thiên giờ bàn tay phải lên trời, xòe lòng bàn tay ra, vô số những đốm nhỏ hợp lại thành một dòng xoáy khổng lồ

“Khí thế khủng khiếp thật!”

“Quả bóng nước to vậy ra” những học sinh tuy cũng khiếp sợ nhưng người shock nhất ở đây lại là Huyền lão, người duy nhất nhìn ra một điểm trong chiều thức mới của Thiên

“Khí thế chẳng khác bao so với một đòn toàn lực của Hồn Thánh...vậy...sức mạnh là bao nhiêu?” nuốt ực cái cho dễ thở, Huyền lão lại nhớ đến một chuyện khác

“Này...Hồn...hồn tôn...hồn tôn thôi phải...phải không? Sao...sao ta thấy mấy chục năm qua ta sống trên thân cầu vậy? CHẠY!!! Chạy mau bọn nhóc kia, chết cả lũ giờ!” giọng Huyền lão khàn vang lên bất lực ngao ngán lắc đầu nhìn lũ học viên mặt thộn vẫn đang ngẩn tò te ra nhìn sky

“3”

“C...Chạy...đi!”

“Say oh yeah!!!”

“2”

“W...Wtf??? Are you kidding?”

“Đi thôi ghê quá!” trong sân chẳng còn một bóng người cũng là lúc Thiên hạ sát

“1”

“Kỷ Băng Hà - Ice Age” Một tiếng trầm đục vang lên, cả quả bóng nước trên đầu Thiên bỗng vận vẹo đi. Bỗng một cái đầu rồng bằng nước nhỏ ra lao xuống phía dưới, khi đến gần mặt đất lượng nhiệt trong không khí bị giảm đột ngột một cách khủng khiếp

*hoa*tách*hoa*tách*

Từ ngay chỗ con rồng hạ xuống bắt đầu kết tủa từng tầng băng lạnh buốt theo xu hướng lan rộng ra khu vực xung quanh, chỉ trong khoảng 3 phút mà khắp cả cái đầu trường đã bị bao phủ bởi vô tận hàn khí tạo nên hình ảnh một đầu trường băng nguy nga tráng lệ không kém phần lạnh buốt

.....

(1 tiếng sau tại căn phòng họp chính trong Hải Thần Các)

Thiên ngay sau khi vừa bước ra khỏi đầu trường chưa kịp làm gì thì đã bị một nhóm người tự xưng đội ki luật dẫn lên phòng uống chè với cán bộ...à không, phải là lên chém gió với hiệu trưởng

“Thiên à! Ta cũng chỉ nói như vậy thôi chắc con hiểu!” Mục lão hiền từ ngồi đấy nhưng trong giọng nói người lại tràn đầy nghiêm ý

“Vâng! Mục lão ngài không phải lo quá đâu ạ! Họạ ta gây ta sẽ giải quyết thỏa đáng, với lại đây là do bị khiêu khích tôn nghiêm một thẳng đàn ông thôi ạ! Chắc lần sau không ai dám trêu vào ta nữa rồi, bót mấy bọn đấy thì ta cũng không hơi đâu đi làm ba cái việc lằng nhằng như vậy cả!” Sau khi nghe 2 tiếng thuyết giáo thì Thiên cũng phải nài mủi dầm phán

“Ừ, vậy thì tốt! Thôi về đi, mai còn lên lớp nữa!”

Khi về phòng thì không thấy thân ảnh Vương Đồng đâu, có vẻ cô nàng vào AS rồi nên Thiên cũng vào luôn. Đương nhiên là không thể thiếu một phen tra hỏi bức cung cùng ‘phiền văn khúc vũ’ rồi

.....

Sáng sớm hôm sau, dưới làn sương, một đoàn người bước ra khỏi cửa học viện Sứ Lai Khắc. Theo tuổi tác, có lẽ bọn họ là học viên của học viện Sứ Lai Khắc, nhưng bọn họ lại không mặc đồng phục mà mặc đủ loại quần áo khác nhau, có quần áo vải bình thường lẫn quần áo rực rỡ nữa. Tuy nhiên, quần áo đẹp không có nghĩa mặc lên sẽ đẹp, quần áo vải không có nghĩa sẽ bình thường. Ví dụ điển hình là Điều Hạo Hiền và Giang Nam Nam. Điều Hạo Hiền mặc một bộ quần áo hết sức sang trọng nhưng vì dáng người ốm yếu nên trông có chút dưng tục, còn Giang Nam Nam chỉ mặc một bộ quần áo vải bình thường nhưng lại vô cùng xinh đẹp. Thiên lôi bộ trang phục của Thần ra diện kiến từ lúc bước ra khỏi phòng luôn có cảm giác bị theo dõi chú ý, màu trắng trang nhã kết hợp với màu đen, xám khiến bình thường đã hút gái nay lại càng hút hơn

.....

Sau màn giới thiệu cùng PR (pi-a) nhiệt tình thì tất cả mọi người đều trở thành một thành viên của SLK Giám Sát Già, tên Đái Thục Hành khi gặp lại Thiên thì khá khác gì chuột nhìn thấy mèo, trốn chui trốn lủi không dám đứng thẳng, xem ra tên ‘ác ma’ gây ra hiện trạng cho hắn cũng khá là ‘tận lực’ ah

Cả đoàn đi tồ đê cũng bình thường, vừa đi vừa trêu hoa ghẹo nguyệt làm Thiên cũng không thể không vui cho được, nhìn cảnh này khiến một số kẻ khá là ‘gato’

“Dừng lại!” cả đoàn đang đi chuyển thì bỗng ngừng lại bởi lệnh đột ngột của Huyền lão

“Nhiệm vụ lần này khá nguy hiểm nên mọi người hết sức phải chú ý!” Vương lão sư cũng nhiệt tình tận tâm khuyên răn, nhắc nhở khiến ai nấy đều tự tin trở lại bình thường

“Có sát khí! Coi như luyện tập chút đi mọi người!” Thiên cũng nhắc chúng nữ một câu dù đã biết trước tình tiết đôi chút, dù sao thì an toàn mấy người Vương Đồng là trên hết đối với Thiên nên không thể lơ là được

“It Hunt Time!!! Tà Hồn sư, các chú mua dầu ăn chưa há? Đêm nay sẽ là một đêm không ngủ đây!!!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 44: Hắc Ngạc Cự Vương bị lừa

(Ae tích cực chút xem nào, đạo này các người lặn khiến ta cx muốn lặn theo đây này. Commen đi commen đi, /nhìn)

Tuy đã chuẩn bị chiến đấu nhưng Huyền lão lại tương một câu xanh rờn khiến mọi người chán nản

“Thôi thì mai mới đến nơi thì tôi nay nghỉ tạm tại nơi đây đi!” theo lệnh Huyền lão mọi người bắt đầu chuẩn bị bữa tối

“Thiên à~ Đệ nấu ăn đi mà, nha~nha~nha~. Ta không ăn thức ăn khác đâu, đi mà~” Thiên nổi hết da gà còn nấy người kia cũng trợn tròn mắt ra nhìn hình ảnh trước mắt

“Nè? Ta thấy sao sao rồi à! Tìm chỗ trú mưa đi là vừa!” Công Dương Mặc phát biểu xong nhận được sự hưởng ứng nhiệt tình của mọi người nhưng lại nhận ánh mắt đầy ‘yêu thương’ từ Mã Tiểu Đào

“Các người đứng là lũ không biết gì, chờ ăn thử mấy món tiểu Thiên làm thì đừng có tranh với lão nương, hum! Đúng là nguy hiểm nhất là bọn thiếu thông tin cùng kiến thức mà!” Mã Tiểu Đào nói vậy càng khiến mọi người nghi ngờ nhiều hơn

Đến lượt Huyền lão thì càng đơn giản đến mức bá đạo-“Tiểu Thiên, đồ ăn người rất ngon sao?” Thiên biết thừa tính cách của vị Trưởng lão này nên cũng chỉ cười nhạt-“Cũng không đến nỗi tệ lắm, ăn được!”

Huyền lão nghe vậy cũng gật gù chỉ đạo tiếp -“Tiểu Đào người đi nhóm lửa. Đài Thược Hành, Trần Từ Phong, hai người đi bắt cá, càng nhiều càng tốt. Lăng Lạc Thần với Tây Tây thì đi bắt một chút thú rừng. À Dương Công Mặc người đi cùng hai đứa nó luôn đi.Điền Hạo Hiến với vàng ươm ngực xung phong nhận việc-“ Huyền lão, còn đệ tử?” _ Huyền lão tức giận trừng mắt nhìn hần. “Người? Người ngoan ngoan ở đây cho ta. Chẳng lẽ muốn ta ăn cái thứ người nhà ra sao?”- “Àch... thật ra cũng rất vệ sinh mà...”Điền Hạo Hiến nọt nọt nói-“ Không muốn nhận đối thì làm mau lên. Tiểu Thiên hôm nay là đầu bếp, những người còn lại đi nhặt củi, đừng có mà lười biếng!” ai cũng có nhiệm vụ riêng, chỉ tầm 15 phút là mọi thứ đã sẵn sàng chỉ chờ đầu bếp

“3 gà rừng, 2 con thỏ, 1 hươu nhỏ, 2 chim rừng, rau củ quả cùng mấy con cá, tôm cua, ngao, ốc. Ừm? Con lợn gọi tinh? WTF? Cá sấu? Ai bắt nó về làm gì???” Thiên cũng cạn lời nhìn sinh vật trước mắt, cá thân người cũng phải gần 3 mét, tứ chi ngắn mà nhìn rất chắc khỏe, mõm dài răng lỏm chồm, cái đuôi to khỏe nhìn phát ón, nó đúng là hiện thân của từ thần rồi

“T...ta-” chưa kịp nói hết câu thì Thiên lại nói tiếp

“Thôi đành vậy, dù sao thịt cá sấu nghe nói cũng rất ngon mà! Cơ mà các người cũng cần quét ghê nhì? Xem nào...” Thiên lời đồng dụng cụ cùng gia vị nấu ăn ra, suy nghĩ xem nên nấu món gì

“Nướng, xào, lẩu, canh, hấp, rán... Chắc chỉ vậy thôi nhì? À còn cái này nữa!” sau khoảng nửa tiếng thì cũng sơ chế xong đồing thực phẩm này, đây là còn có sự trợ giúp của Lăng Lạc Thần cùng chúng nữ chứ không chắc còn lâu hơn

“Thom! Thom quá!” mùi hương món ăn đầu khiến tất cả mọi người nhắm mắt hít hà. Huyền lão y hệt một đứa trẻ tham ăn, rượu cũng không thèm uống nữa mà ngồi xồm xuống bên cạnh Thiên giương mắt mong chờ, thỉnh thoảng còn quay sang xung quanh liếc mắt nhìn những người khác đang nuốt nước miếng nhìn chằm chằm các miếng thịt trên bếp lò giống như muốn nói đây là lãnh địa của lão vậy

“Được rồi, mọi người dọn bàn đi!” Thiên nói xong là lúc thức ăn chín tới, mọi người đều chọn xong chỗ cho mình

“Được rồi ăn đi!” ai cũng biết tôn ti trật tự, chờ Huyền lão lên tiếng rồi mới động đũa, cơ mà nếu lão không cho phép chắc cũng có người bất chấp mặt

Thiên chia đều phần thức ăn cho mỗi người theo khẩu phần riêng, ai cũng đều im lặng đánh chén riêng, không ai cưỡng lại được hương vị của những món ăn Thiên nấu cả, Thiên sau khi sống lại tại nơi này mười mấy năm thì cũng ngấm ra một điều là tuy thế giới này có vô số đồ ăn nguyên liệu ngon nhưng mà đồ ăn thật sự là quá cmn chán ah

Chính vì vậy nên đồng thức ăn này đối với mấy người Huyền lão khá khác gì thức ăn từ thiên đường cả, ai cũng lang thôn hồ nuốt cả, Thiên quả thực đã mở ra một cánh cửa ẩm thực, một chân trời mới trong cái dạ dày mỗi người

“Không sợ mập hả mấy cô nương?” Thiên hỏi bằng giọng trêu chọc nhưng nhận lại chỉ là sự im lặng trong tiếng ăn đến lạ thường, tất cả mọi người đều tự dặn mình một điều là, ăn trước tỉnh sau, không quan tâm gì cả

“Thôi được rồi, ăn đi, ta vỗ béo các nàng rồi ‘thịt’ sau!” Thiên lại tiếp tục ăn, dù sao không phải là chưa từng ăn ngon như vậy

Cá hấp, chim quay, gà rán KFC, hươu nướng nguyên con, thịt thỏ xào chua ngọt, canh cá nấm rau, lẩu thủy sản(tôm,cua,ốc, ngao,sò,...), bánh bao nhân thịt nướng..... Nói chung là Thiên nghĩ ra món gì là làm món đấy mà không cần suy nghĩ. Mấy người kia bị Thiên coi như chuột bạch thử món ăn mà không hề hay biết, mà dù biết thì chắc chắn là một vụn lặn cái đồng ý

“Món cuối đây!!! Cá sấu nhét bếp lò!!! Ai ăn ra tự lấy!!!!” Thiên bê con cá sấu được tắm ướp, làm sạch kĩ càng cuộn giấy bạc ném vào lò ra, ngay lập tức một mùi hương vô cùng quyến rũ từ tỏa ra, khiến vô số ánh mắt soi dõi tia về phía con cá sấu xấu số

Đối với con người, một trong những hình phạt tàn khốc nhất chính là ngửi mà phanh thây, còn với con cá sấu vừa mới được nướng chín kia, bị kích lớn nhất chính là bị hơn mười người nhào đến chia sẻ. Thiên vừa dứt lời, con cá sấu liền bị xé thành từng miếng thịt nhỏ. Đây là ví dụ điển hình cho câu nói nhiều thịt ít a! Mỗi người một tảng, nhanh chóng thôi, con cá sấu cũng bị bé đi trông thấy

Ngay khi ăn xong ai cũng đều ngồi khoanh chân tu luyện hấp thu được lực từ đồ ăn, Huyền lão cũng đứng dậy đi về phía Thiên -“Còn không hả? Cho ta một ít làm thức ăn dự trữ!”

“Ngài vào kia mà lấy, còn một chút thôi! Mà ngài không bị ảnh hưởng nhiều nhì? Mấy người kia khi tỉnh lại chắc cũng có đột phá đấy!” Thiên nhìn nhìn rồi cũng quay ra ăn nốt cái bánh

“Ai báo ta không sao? Chẳng nhẽ một vị Phong Hào Đầu La như ta lại cư xử như lũ nhóc các người! Mà...phải công nhận người không làm đầu bếp hơi phí! Giỏi lắm nhóc, ta kì vọng vào người đấy!” giờ ngon cái về phía Thiên, Huyền lão vui vẻ đi vào nhận nốt chỗ thức ăn trong đó

“Mà Huyền lão này! Ta đi lấy Hồn Hoàn đại, ngài ở lại trông chừng mấy người này nha!” nói xong rồi Thiên cũng biến mất để lại Huyền lão vẫn đang bận bịu thu thập đồ ăn

.....

“Grào!!!!!! Con ta...con ta đâu? Trả con lại cho ta!” một giọng khàn khàn vang lên

“Bị ăn rồi!”

“Ai? Ai ra đây mau!” sinh vật to cỡng kền quay lung tung tìm kiếm giọng nói nó nghe được

Tại khu hạ nguồn cửa sông, Thiên đứng lơ lửng trên không trung nhìn đi sinh vật dưới đất. Nó thuộc loài bò sát, có tứ chi. Cả thân bao trùm những phiến lân đen sì, sần sùi. Cặp mắt đỏ ngầu chứng tỏ trạng thái tinh thần hiện giờ của nó, nếu nhìn qua trông khá giống cá sấu nhưng trên mặt lại mọc ra chiếc sừng như khuyết nguyệt, mõm vượt khuỷu chân khiến trông nó chẳng khác gì cái pháo đài di động, một con quái vật thật sự

“Con người bị một kẻ khác săn rồi!” Thiên lạnh lùng trả lời, chiếc áo trắng cũng dần chuyển sang màu đen, Silver Horn cũng được kích hoạt chế độ chiến đấu

“Nà nì...à nhầm... Cái gì???? Người nói lại ta nghe xem ai giết nó?” sinh vật X nói với giọng không thể kiên nhẫn hơn

“Việc gì phải ngạc nhiên vậy chứ? Chà nhẽ người chưa từng sát sinh?”

“Tại bọn chúng yếu thôi! Hắc Ngạc Cự Vương ta chúa tể một phương há lại chưa sát sinh bao giờ? Nực cười!” Hắc Ngạc Cự Vương há hàm răng lỏm chồm ra nói chuyện khiến Thiên không khỏi bị mũi lại (Ngạc=Cá sấu)

“Vậy thì đơn giản, đã từng giết kẻ khác thì cũng chuẩn bị tinh thần bị giết thôi!”

“Các người thì tỉnh là cái *éo gì? Một lũ yếu ớt!” nghe sơ sơ như vậy là Thiên đoán tính cách tên ‘hỏi mõm’ này phần nào rồi, tự cao, tự ngạo, tự ki.

“Thôi không nói nữa! Chết đi!” 1 Vàng, 3 Đỏ, Hắc Ngạc Cự Vương càng nhìn càng hiện rõ sự khinh bỉ trên khuôn mặt xấu xí của mình

(Mới Hồn Tôn mà đã tính tướng, chờ đây rồi đại gia ta đây sẽ nuốt trọn người thôi) ánh mắt âm hiểm lóe lên, Hắc Nhạc Cự Vương cũng bắt đầu chuẩn bị tấn công

“Địa Lốc!!!!” từ dưới đất, đúng hơn là từ dưới bụng Hắc Ngạc Cự Vương hiện ra một con lóc làm thối cả cơ thể to lớn bị nhấc bổng lên trời

“Chết đi!” Hắc Ngạc Cự Vương có vẻ sợ, giọng cũng không ‘cứng’ như này --“Thôi, thôi...bình tĩnh đã...ta...ta bị...bị sợ độ cao!”

“Trước khi chết, ta có thể cho người biết một điều! Con trai người bị một kẻ tên Đái Thược Hành giết! Ta cũng không muốn người ra đi mà không minh bạch!” nói rồi Thiên chiếu một hình ảnh 3D ra. Từ đoạn chiếu có thể thấy rõ gương mặt Đái Thược Hành lúc bắt cá sấu con...nấu ăn...ăn chỉ còn bộ xương, Thiên sử dụng ảo thuật từ EMS (Eternal Mangekyou Sharingan) để lừa con cá sấu phụ huynh

“Đái Thược Hành!!! Thăng chó khôn nạn!!! Dám ăn con ta vậy sao??? Này, nếu người đã muốn giết ta thì làm luôn đi, cảm ơn đã cho ta biết thông tin này! Ngạc ta sống gần 40 vạn năm, mãi mới có một đứa con, ta cũng cảm thấy mình không qua khỏi lần này rồi (thiên kiếp). Nếu biết mặt hẳn thì người chắc biết hẳn ở đâu hả? Ta có một món quà bé nhỏ dành cho hẳn!”

(cho xin ý kiến tí đê, các người đạo này hơi lời đẩy nha!!!)

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Công Tước Bạch Hổ

(Nếu ai thấy nhanh thì dừng hỏi ad nhá, viết nhanh chuyển map cho sướng)

“Ah! Tiểu Thiên, người về rồi! Công nhận người nấu ăn ngon thật đó!” Thiên loay hoay trả lời mọi người trong khi đang điều khiển một cái bóng đen nhằm vào một người

“Người lên Hồn Vương rồi hả? Lần này là Hồn Hoàn gì vậy?” Huyền lão hỏi trong khi vẫn tay cầm hồ lô rượu, tay cầm đũa gắp rán

“Ừm...55 cấp Hồn Vương...Hồn Hoàn đương nhiên là 10 vạn năm rồi! Loại hình thì...không nói được!” Thiên tuy nhẹ nhàng nói nhưng những thông tin trong đó thật sự là quá kinh khủng, một người như Huyền lão cũng chỉ biết mắt giắt giắt quay đi để tránh ức chết

“Mọi người chuẩn bị đi, đích thân ta sẽ mang các người một đoạn!” Huyền lão chà biết từ đầu lời ra một cái Hồn Đạo Khí Phi Hành mỏng hơn cái của Hỏa Thái Đầu đến một nửa. Một đôi cánh màu đỏ sậm xuất hiện, đôi cánh này không lớn lắm chỉ dài khoảng hai thước thôi nhưng phía sau cánh có đến mười hai cái lỗ phun khói. Ngay cả Hồn Đạo Khí Phi Hành chuyên dùng của quân đội hay Hồn Đạo Khí Phi Hành tự làm của Hỏa Thái Đầu cũng có hai lỗ phun khói giống nhau thôi, của lão đến mười hai cái để làm gì đây?

.....

(A few hours later)

“Ơc...ợc...ợc...” vài tên con trai trong đoàn đều nôn thốc nôn tháo, mấy nữ nhân thì được Thiên bảo vệ đến rằng. Cả đám cũng chỉ hơi xanh xao chứ không như mấy tên kia, Thiên thì khỏi nói rồi, chỉ hơi vàng đầu thôi chứ mọi thứ bình thường

“Coi kìa coi kìa, các người thiệt là tệ.” Một giọng nói già nua bắt ngờ vang lên, sau đó xuất hiện một ông lão cả người dính đầy dầu mỡ. Rõ ràng chính là Huyền lão, một trong các vị trưởng lão của Hải Thần Các ở học viện Sư Lai Khắc, đồng thời cũng là Phó đoàn trưởng của Sư Lai Khắc Giám Sát Đoàn. Còn đám người đang nằm ngửa dưới mặt đất hoặc nôn mửa kia dĩ nhiên là các học viên đi theo lão cả ngày hôm nay

“Tiểu Đái Từ” Huyền lão ủa oái ọ. Khuôn mặt Đái Thược Hành khẽ run rẩy một cái nhưng sau đó vẫn ngoan ngoãn đi về phía Huyền lão cung kính đáp

“Chuyện ở đây giao cho người! Ta đi ngủ một lát. Haizz, đúng là già rồi không còn sức như trước nữa. May mà hôm nay được ăn no không thì một rồi!” Lão vừa than thở vừa lách người biến mất.

Một lúc sau thì cũng có người đến, Thiên cũng chỉ nhìn sơ sơ rồi lượn, hình như có quan hệ với tên Đái Thược Hành. Được 10 phút thì cả đoàn tiếp tục di chuyển tới quân doanh của Bạch Hổ Công Tước. Từ xa xa, tầng tầng lớp lớp quân doanh bắt mắt xuất hiện trong tầm mắt của mọi người. Các doanh trại này đều được xây tựa vào vách núi, thậm chí có một phần còn dính liền vào sơn mạch Minh Đầu nữa. Càng đến gần càng thấy mấy chữ “doanh trại” không thích hợp để hình dung vùng đất ấy nữa, bởi vì doanh trại phía tây này là một dãy kiến trúc với tường thành sừng sững cao đến trên ba mươi thước, chiều rộng không dưới năm mươi thước. Một công trình thật lớn a! Mặc dù lúc này trời còn chưa sáng tỏ thế mà từng đoàn xe vận chuyển đá từ trong sơn mạch ra ngoài đã tấp nập vô cùng.

Đế quốc Tinh La là chủ nhân vùng đất phía nam của đại lục, phía đông và phía nam thì giáp với biển. Diện tích cả đế quốc chỉ đứng sau đế quốc Nhật Nguyệt. Quân đội chủ yếu chia thành hai đại quân gọi là Tây Phương Quân Đoàn và Bắc Phương Quân Đoàn. Trong đó vì Tây Phương Quân Đoàn phải phòng bị đế quốc Nhật Nguyệt nên quan trọng hơn, tổng binh lực đạt trên năm mươi vạn. Dãy núi Minh Đầu có địa thế vô cùng hiểm trở, biển đôi khôn lường nên muốn hành quân xuyên qua nó là một chuyện cực kỳ khó khăn, hơn nữa mỗi quốc gia đều có một đội ngũ Hồn Sư có nhiệm vụ trinh sát trên không. Cho nên muốn tác chiến theo phương pháp vượt núi băng đèo là cực kỳ khó khăn bất kể đối với đế quốc Tinh La hay Nhật Nguyệt. Quân đội muốn đóng quân ở đây đều phải chọn những góc tương đối thuận lợi cho việc hành quân, mà những nơi như thế ở Minh Đầu sơn mạch này chỉ có ba chỗ. Đây núi bất đầu trải dài sang từ phía nam, nó gần như chiếm hết hai phần ba biên giới, còn một phần ba còn lại chính là một vùng rừng rậm đầy hỗn thú, diện tích khu rừng đó khoảng chừng bằng một nửa Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, nơi đó gọi là Minh Đầu Đại Sâm Lâm, là một khu rừng có rất nhiều hỗn thú biến dị. Minh Đầu Đại Sâm Lâm đối với giới hồn sư thì không nguy hiểm bằng Tinh Đầu Đại Sâm Lâm nhưng với những binh lính bình thường lại khác. Vì những hỗn thú biến dị đều cực kỳ hung hãn, cho nên quân đội mới lựa chọn đóng quân chủ yếu ở những vị trí có địa thế trải dài.

“Mời mọi người vào! Chú ý vài nơi bị cấm đấy, đến cả ta cũng không dám vào đâu?” có vẻ Đái Thược Hành lấy lại được vẻ tự tin khi có lợi thế ‘sân nhà’.

Đi được 1 đoạn thì ánh mắt tất cả mọi người rất nhanh đã bị một bóng người trong lớp lùn thu hút. Tuy vẫn chưa nhìn thấy rõ nhưng từ người kia phát ra một khí thế kinh người. Đó là một dạng khí tức trộn lẫn giữa sát khí và tu vi mạnh mẽ cao thâm. Người nọ dường như đang luyện quyền nên cũng không phòng thích ra vũ hồn, động tác của y xuất thủ theo phong cách cổ xưa, gọn gàng nhưng từng quyền từng quyền đều phát ra tiếng xé gió đầy kinh hãi. Đỗ Lôi Từ dẫn đầu từ từ giảm tốc độ, sau đó cùng cả đoàn chậm rãi hạ xuống. Mọi người còn cách mặt đất khoảng trên dưới trăm mét đã bắt đầu cảm nhận được từng dòng khí đang dao động kịch liệt trong không khí.

“Là hẳn à! Trông cũng bình thường thôi, đâu có soái bằng ca được!” đang tự ki khi ngấm thì người nọ cũng dừng lại, tiến đến gần đoàn người

Từ dung mạo thì trông hẳn có vẻ khoảng ba mươi tuổi, gương mặt khá nghiêm nghị, đôi mắt sâu, trông mắt song đồng vô cùng thu hút. Gương mặt y có vẻ hơi gầy so với thân hình nhưng cả người lại có cảm giác như được đúc từ kim loại. Nhất là ánh mắt của y, y chỉ đảo mắt nhìn một lượt đã khiến các đệ tử học viện Sư Lai Khắc không kém được mà dừng bước. Bất quá ánh mắt của y rất nhanh đã trở nên ôn hòa. Anh tuấn, cương nghị, tài giỏi, lại còn có khí chất thiết huyết nữa. Vừa gặp y, cho dù là những đệ tử thiên tài của học viện Sư Lai Khắc cũng không kém được mà này sinh chút cảm giác muốn thần phục. Mà Tiểu Đào lại càng bị thu hút dữ dội hơn, bởi vì loại con trai như thế này mới là dạng mà nàng thích nhất.

Đái Thược Hành bước ra khỏi đoàn người, quỳ một gối xuống trước mặt người đàn ông kia cung kính nói --“Cha”. Rõ ràng người đàn ông cao lớn kia chính là Đái Hạo, đương kim Công Tước Bạch Hổ, một Chiến Thần Thiết Huyết một người trên vạn người của đế quốc Tinh La, đồng thời cũng là cha của Đái Thược Hành, Đái Hoa Bân và cả... Hoắc Vũ Hạo nhưng không phải Thiên

Lúc này Đái Thược Hành đã đứng dậy đi đến trước mặt Đái Hạo nói nhỏ vài câu, Công Tước Bạch Hổ liền tiến nhanh về trước mỉm cười nói --“Hoan nghênh Vương Ngôn lão sư và các học viện thiên tài của học viện Sư Lai Khắc.”

“Chào Công Tước đại nhân” -Vương Ngôn dẫn đầu cả đoàn lên tiếng chào, phía sau hẳn là đệ tử nội viện, đệ tử ngoại viện đứng sau cùng, mọi người đều cùng lúc hành lễ chào Công Tước Bạch Hổ. Xét trên toàn đại lục, vị Công Tước Bạch Hổ này cho dù không phải Nguyên Soái cũng là quý tộc đứng đầu, dĩ nhiên bọn họ không thể thất lễ.

Công Tước Bạch Hổ nắm lấy tay Vương Ngôn nói --“Mời các vị vào trong, chúng ta trò chuyện một chút để bổn soái làm tròn nghĩa vụ của chủ nhà.”

Vương Ngôn mỉm cười nói --“Công Tước đại nhân không cần khách sáo, lần này chúng ta đến vì có nhiệm vụ phải làm. Chỉ cần Công Tước đại nhân cung cấp đủ tin tình báo cho chúng ta là được rồi. Ngài bận rộn trăm công nghìn việc không tiện quấy rầy ngài.”

Quả nhiên Công Tước Bạch Hổ không khách sáo nữa, mỉm cười gật đầu nói --“Đã vậy thì Đỗ lão, người phụ trách tiếp đãi các vị khách quý. Sau này mọi người tốt nghiệp nếu có hứng thú tham gia quân đội thì Quân Đoàn Trung Tâm của Tây Phương Quân Đoàn thuộc đế quốc Tinh La ta trước sau vẫn mở rộng cửa chào đón. Có lẽ ở đây dài ngo không được tốt nhưng tuyệt đối là nơi tốt nhất cho nam nhi tạo dựng sự nghiệp.” Mà Tiểu Đào có vẻ không hài lòng lắm, hỏi lại --“Công Tước đại nhân! Nói vậy là ngài kính thường con gái chúng ta sao?” Công Tước Bạch Hổ thoáng sững sốt, ánh mắt nhìn Mã Tiểu Đào không khỏi lộ vẻ kinh ngạc, trong mắt hẳn, cô gái trước mặt có một loại khí tức vô cùng cuồng dã. Hơn nữa rõ ràng thực lực không yếu.

“Không phải ta kính thường, chỉ là con gái ở quân đội có chỗ bắt tiền. Có điều với tu vi của cô nương thì khác. Nếu sau này tốt nghiệp muốn đến chỗ bổn soái, bắt cứ lúc nào bổn soái cũng hoan nghênh.” Mã Tiểu Đào nghe thế liền nở một nụ cười tươi rói, sau đó không nói thêm gì nữa, có vẻ đã rất hài lòng rồi. Vương Ngôn đứng bên cạnh có chút bất đắc dĩ, mặc dù trên danh nghĩa hẳn là người chỉ huy nhưng xét về mặt tu vi hẳn kém cả Mã Tiểu Đào nên dĩ nhiên không quân nói bà có náy

Chào chào hỏi hỏi rồi cũng ai việc người này, bỗng tên Đái Thược Hành chui đầu ra lại làm hành động khiến tất cả mọi người ngạc nhiên

“Long Vũ Thiên!!! Ra đây solo 1vs1, lần trước ta chủ quan thôi! Hay là người sợ rồi hả?” Đến cả Đái Hạo đang định đi ra ngoài cũng nán lại nhìn cảnh này

Đáp lại lời Đái Thục Hành là một giọng nói lạnh lùng không mang chút tình cảm nào trong đó cả, một thanh niên có mái tóc bạch kim bước ra, khuôn mặt lạnh lùng toát lên đôi nét của một vị quân vương bá đạo. Đôi mắt lam sâu thăm thẳm hút tất cả những ai nhìn kĩ, chỉ một vài động tác đơn giản nhưng lại toát ra vẻ hào hoa, lịch lãm của một vị quý tộc

“N...ngươi... là ai? Long Vũ Thiên ra đây mau! Đồ con rùa rụt đầu! Đồ[(#)][\\$%&#@!!!!](#)” Đái Thục Hành nói trong ánh mắt ngờ ngàng của mọi người

“IM LẶNG!!!! Nói đủ chưa, mớ to mắt mày ra xem tao là ai!” nghe tên này nói khiến Thiên không thể không hét lên chửi mả nó, hóa ra năng khiếu của hắn lại cường đại vậy! Không thể không khiến Thiên muốn đấm cho một trận

(Ở thì, mấy chương này coi như kể sơ cho ai quên, trong chương có vài đoạn trong bản gốc. Mong mọi người thông cảm, tác yếu trong vụ tà người cùng cảnh lắm nên thôi có gì bỏ quá cho ta! Lịch sẽ nhanh hơn nên không phải lo, giới thiệu kể ta cũng dựa theo thôi. Vậy nha!)

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFullNet](#).

Chương 46: Vì đã lỡ tin quá nhiều

(Main sẽ OP rất nhiều nên đừng tư duy logic quá, ko hiểu hết đâu)

Tiếng hét khiến mọi người đều bị rung động sáu sắc, âm thanh như long gầm hổ khiếu, trong đó có chứa cả sóng tình thần lực khiến mọi người không khỏi thất thần đôi chút

“Thẳng nhóc này...không đon giản? Cơ mà...gặp chưa nhi? Quen quen!” Đái Hạo nhìn Thiên một cách chăm chú như thể muốn nhìn rõ về tên nhóc thần bí này

“Ra ngoài đấy! Mau và luôn, xem ra giáo huấn lần trước ngươi không hiểu nh?” Thiên phiến bản Hoàng Tử Mùa Đông đi từng bước tới chỗ Đái Thục Hành đang mớng x đất

“Ngươi...ngươi...đợi đã, đứng rồi. Ra sân tập...sân tập! Ngươi ra đi ta chờ!” Nói rồi tên này cũng ba chân bốn cẳng chạy thực mạng để cho mỗi người ở đây không khỏi mở mang tầm mắt. Đây chẳng phải là “chó nhà có tang” trong truyền thuyết ư?

“Đi thì đi! Ta lại chẳng sợ quá cơ!” Thiên bước ra khỏi cửa cũng là lúc mọi người phục hồi tinh thần lại

“Thưa Đại soái...” Đỗ Lôi Tư đang định mở miệng thì bị Đái Hạo chặn lại -“Được rồi, nam nhi trưởng thành từ máu và nước mắt. Có thiết huyết như vậy không sai!” tuy nói vậy nhưng trong lòng vị Đại soái này lại không như vậy

.....

“Xem kia, Đại Thiểu gia đang cùng tên nhóc nào đó giao thủ kia!” Binh sĩ X lên tiếng gây chú ý không ít người

“Ta cả không tới 10 chiêu là phân thắng bại!” Binh sĩ Y bổ thêm một đao mở ra vụ cá cược

“Không ngờ vẫn có kẻ coi trời bằng vung như vậy!” Binh sĩ Z không ngần ngại dùng Trầm Phong Thuật nâng sĩ khí lên

Trên sân đấu, cả hai người Thiên và Đái Thục Hành đứng đối diện, khí thế như núi. Trông tên Đái Thục Hành hơi nhụt chí vì bộ dạng của Thiên giờ quả thật rất là gây cảm giác rất mạnh, hắn đang tự hỏi xem liệu mình còn đường lui không nếu lỡ thua

“Cho ngươi 1 phút chuẩn bị để có thua đừng có mà cãi là không công bằng này nọ!” Thiên nhìn chút rồi nhắm mắt lại, điều này càng khiến Đái Thục Hành điên tiết

“Không cần! Ta cũng chẳng cần cái thương hại ấy từ ngươi!” nói xong Đái Thục Hành cũng lao vào Thiên thi triển quyền cước, chiêu kích tướng khá thành công

“Vẫn vậy thôi sao?” Thiên hít một thành hình lưỡi liềm, một sự nguy hiểm tỏa ra nhanh nhiều đều khiến Đái Thục Hành lạnh sống lưng, chảy mồ hôi. Hành động không khỏi bị khựng lại chậm đôi chút

“Này thì trang bức, tính tướng này, ngươi làm ta ngứa mắt hơi nhiều đấy! Tướng ở đây ta không làm gì được ngươi ư? Vậy thì cứ tướng thế đi, ăn hành nè con!” Thiên lao vào đấm đá loạn lên khiến mấy người xem không khỏi toát mồ hôi khi nhìn vụ ‘thảm ngục’ có 1 không 2 này

“Đ...được rồi...ta thua...ta nhận thua còn không được sao?” nhìn Đái Thục Hành mặt mũi bầm dập, dải te tua không có cốt khi nằm bẹp dí xin thua khiến Đái Hạo không khỏi đen mặt lại. Binh sĩ vậy xem cũng bàn tán sôi nổi khiến không khí có vẻ không đúng cho lắm

“Dừng lại!!! Đái Thục Hành, tên oắt con nhà ngươi làm cái gì thế hả? Xem ngươi kia, đúng là đồ hỗn trướng! Đã khiêu chiến người khác mà lại làm ba cái trò này, đi ra Hinh Đường nhận hình phạt cấp 3, nhanh!” Đái Hạo cũng không nhìn được cảnh này nữa bèn hạ lệnh cắt ngang trận đấu

“Xin lỗi mọi người! Chê cười rồi! Để ta dạy dỗ lại khuyến tử một trận, xin phép!” Đái Hạo đang định đi thì Thiên lại gọi với lại, hôm nay đã náo thì cậu quyết định phải náo đến cùng

“Xin hỏi vị công tử này còn yêu cầu gì? Ngươi có thể báo Đỗ Lão để hắn đáp ứng!” Đái Hạo tuy cũng tò mò về Thiên nhưng cái gần gũi cũng ham muốn trừng phạt trong người khiến hắn không khỏi điều Đỗ Lôi Tư ra tiếp Thiên

“Không hẳn! Ta chỉ có một yêu cầu nhỏ, không thể không nói hành vi của Đái công tử nhà ngài cũng quá kém đi! Ta yêu cầu đối người khác! Yêu cầu ít nhất bậc Hồn Thánh hoặc từng nhóm nhiều người, dù sao ta đánh còn chưa đủ nghiền đây!”

“Vậy nếu công tử không chê thì ta đây nguyện làm đối thủ của ngươi!” Đỗ Lôi Tư xung phong nhận việc, bộ mặt Bạch Hổ Công Tước hẳn phải đôi lại ah

“Được! Mối!” Thiên cũng đồng ý, hắn đã muốn lên ăn đạn thì không trách Thiên được rồi

“Vậy ta đi trước! Xin phép!” Đái Hạo nói xong rồi cũng đi luôn

Quay lại trận đấu, Đỗ Lôi Tư chăm chú nhìn đối thủ của mình một cách nghiêm túc, khi này còn cảm nhận được chút Hồn lực từ Thiên nhưng giờ thì lại thấy hẳn chẳng khác gì người thường. Điều này chỉ có hai khả năng một là Thiên vô cùng giỏi trong việc che giấu hai thì Thiên là người thường. Đỗ Lôi Tư không ngu đến mức chọn điều thứ hai bởi ông vừa thấy Đại Thiểu gia mình bị ngược như thế nào

“Ta đến đây! Vũ Hồn Lôi Dao, Mối!” một thanh đại đao xuất hiện trên tay Đỗ Lôi Tư, màu tím sẫm với hoa văn chẳng chặt, đôi khi có thể thấy từng tia điện bám quanh thân đao nổ lách lách

“Đao tốt! Chắc nó uống nhiều máu kẻ địch lắm nh?” Thiên nhìn cũng nóng lòng muốn thử cảm giác chiến đấu, có lẽ khí tức huyết sát trong Đỗ Lôi Tư đã khiến cậu tỉnh lại ham muốn chiến đấu bị vùi bao lâu qua

“Cẩn thận!” từng vòng Hồn Hoàn xuất hiện quanh Đỗ Lôi Tư. 3 Vàng 2 Tím 3 Đen, tuy màu không chuẩn lắm nhưng cũng là một vị Hồn Đẩu La hàng thật giá thật

“Lôi điện àk! Lâu rồi không dùng không biết còn quen thuộc không nữa? Haizz!” vừa lặng lẽ thờ dài, quanh cơ thể Thiên nổi lên từng dòng điện tử sắc vô cùng bất mắt

“Cũng là Vũ Hồn thuộc tính Lôi Điện à? Đến đi!” Đỗ Lôi Tư giờ thể tấn công lao về phía Thiên, do Vũ Hồn mang thuộc tính lôi nên tốc độ hẳn cũng phải gọi là như ‘chớp giật’. Loáng cái đã hiện ra sau lưng Thiên, một đòn chém ngang lóc lên tuy nhiên khi cứ tưởng chạm đến lưng Thiên thì hóa ra chỉ chém được bóng mờ ảo ảnh của Thiên

“Áo ảnh tràn!!!” Bằng một tốc độ tự thần, Thiên rút kiếm ra chém liên tiếp bảy hướng liên tục vào xung quanh người Đỗ Lôi Tư

“Ta...ta thua...thua rồi sao? Nhưng-” *roẹt* từ quần áo bọc ra vài chỗ, máu cũng bắt đầu hơi đi ra vì vết thương chưa sâu. Một vết tại má, tay, vai, ngực, eo, lưng và bắp chân

“Wow! Không ngờ người lại gọi về kiếm đạo vậy đó Thiên à!” Thiên cũng chỉ biết cười trừ, thật ra với tốc độ khủng bố đó thì việc chém vào kẻ địch là điều rất đơn giản, nghe vài câu khen thôi mà mặt đã hơi ửng rồi

“Được rồi, về rồi nói tiếp chuyện này sau”

“Nếu ta cưa vào họng ông thì ngày này năm sau là ngày giỗ của ông rồi nha! Không được không được, ta...thôi được rồi, gọi lũ thiên tài ở đây ra cho tất cả bọn ta mở rộng tầm mắt đi! Ta muốn khiêu chiến cả cái doanh trại này!” Giọng nói có phần hơi hồng hắc khiến cả mấy người SLK bất ngờ, Thiên chỉ đánh nói với chúng nữ là về giải thích sau, giờ mà lôi đồng li do ra giảng thì biết tới tháng năm nào

“Đ...được rồi! Để ta lo việc này, còn giờ cũng trưa rồi, mọi người đi nghỉ đi!” nghe vậy khiến mọi người cũng hơi dỗi

Sau 1 tiếng thì thức ăn cũng được dọn ra đầy đủ! Huyền lão cũng chẳng biết chui đầu ra, vô si bảo này nọ rồi ngồi tranh với mấy đứa học sinh. Ngồi nghỉ đến chiều, như đã đúng lịch hẹn, Đỗ Lôi Tư mang tới khoảng 15 người được coi là tinh anh trong tinh anh trong tinh anh ở đây

Có cao có gầy, có béo có lùn, có cao to lực lưỡng đến nhìn như thẳng suy dinh dưỡng. Thiên còn phát hiện ra vài người ẩn giấu vô cùng tốt hơn cả Tây Tây, có lẽ đây là do cái thứ được gọi là kinh nghiệm xương máu tạo nên

“Như này đã hài lòng ngài chưa hả Long công tử!” Đỗ Lôi Tư đi ra với nụ cười không thật cho lắm, vừa nãy gặp Đại nguyên soái kể mọi chuyện thì cũng chỉ nghe câu đồng ý là bị đuổi đi xử lí chuyện ở đây

“Bây giờ thì solo trước, sau đó là chiến đấu trong rừng. Thế đã chút nữa đọc luật sau!” trận đấu diễn ra như một cuộn phim bị tua đi tua lại nhiều lần nhưng không thay diễn viên chính mà chỉ đổi diễn viên phụ, cũng không có ai quá bất ngờ bởi người như Hồn Đầu La 83 cấp Đỗ Lôi Tư còn bị giấy thì mấy tên này cũng không tìm được cách để thoát khỏi kết quả như trên, điều hơi bất ngờ là Thiên quá hời hợt nhưng vẫn có thể miêu sát toàn bộ 15 tên Hồn Thánh

“Vẫn yếu quá!” Thiên nói trong khi nhìn mấy vị ‘thiên tài’ thất hồn lạc phách, nhìn những ‘gương mặt đáng thương’ mà Thiên thấy buồn cười. Bọn này chắc phải suy sụp tinh thần nhiều lắm đây, dù sao thiên tài cũng phải có ‘thiên tài tâm’ thì mới có thể mạnh lên được

Do không có đối thủ nên hứng thú với nơi này cũng tắt hết, Thiên không chờ nữa mà về phòng nghỉ ngơi, tối nay kế hoạch cũng là đột kích bất ngờ nên trước khi đi cũng phải chuẩn bị tinh thần thật tốt

Trong phòng giờ còn nổi Thiên, chúng nữ thì ở bên phòng kế bên. Dù rất muốn nhưng dù sao cũng ở địa bàn người ta, thu liễm chút cũng không hại gì

“Linh, truy cập Bảng Thông Tin, lâu rồi không vào cũng nhớ ra phết đấy!” “Vâng-”

“Kiểm tra...hoàn tất!” *xoạch*xoạch*xoạch*. Cái màn hình quen thuộc lại hiện ra, một số thứ cũng bị thay đổi theo thời gian tuy nhiên không nhiều

BẢNG THÔNG TIN

Tên: Long Vũ Thiên (Tình trạng: tiến hoá X10)

Tuổi: ∞ (13)

Tu vị: Vũ Tôn 9 tinh (BLOCK)/ Long Tôn 119 cấp (BLOCK)/ Hồn Vương 56 cấp

Vũ hồn:1. Thần Linh Chi Máu(biến dị)

2. Cực hạn chi nguyên tố vũ hồn

3. Bá Đạo Phụ Vũ Hồn (100 vạn năm)

Hồn cốt: Long Đế Thần cốt (14%)

Thiên phú: 1. Tư chất Vương (On/Off)

2. Vô tận mị lực (Auto On)

3. Thôn phệ + Tước đoạt

4. Ân

5. Ân

Huyết mạch: Long Thần huyết mạch/ Đế Thần huyết mạch

Thể chất: Long Đế Thần thể

Túi đồ: Vê soạn ngời*1, Ma hạch, Quần áo, Xác Hồn Thú, Đồ ăn, Nước ngọt,.....(22 triệu điểm960 triệu VNĐ)

Vũ khí: Vô Định Hình khí, Vô Định Hình sáo trang, Trang phục của Thần

Công pháp: Thần Quyết (tầng 5), Thần cấp Song Tu Âm Dương Quyết

Ma pháp: Thần cấp Hoá hệ, Hệ Mộc đỉnh cấp, Hệ Thổ đỉnh cấp, Hệ Thủy đỉnh cấp, Hệ Kim đỉnh cấp, Hệ Băng đỉnh cấp, Hệ Phong đỉnh cấp, Hệ Lôi đỉnh cấp, Hệ Quang Minh đỉnh cấp, Hệ Hắc Ám đỉnh cấp, Hệ Độc cao cấp, Huyết Hệ cao cấp, Thời Không Hệ cao cấp

Sủng vật: Thập Vĩ Hồ (Mị Nhị), Dung Nham Phượng Hoàng (Tiểu Anh)

Quả thật trông vẫn vậy, không thay đổi nhiều lắm, càng nhìn càng...buồn ngủ. Vậy là Thiên ngủ luôn cho đến khi Vương Đồng gọi dậy

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tử Thần chi thủ??? Chặt đi là xong!!!

(Xin gửi lời chào tới toàn thể ae mới or cũ đang theo dõi Dragon World!!! Chúc đọc truyện vui zé!!!!

“Thiên à! Dậy đi~ Dậy-! Đồ con heo, dậy đi!” Vương Đồng gọi trong tư thái bất lực

“Im nào-” Thiên quơ quơ rồi ôm luôn Vương Đồng đang phình má bên cạnh một cách bất ngờ

“B...bỏ ra...đi mà-, mọi người đang ở ngoài đấy! Thiên-, để lần sau...nha-” Vương Đồng thì thầm khiến Thiên bắt đầu có dấu hiệu hóa sói. Người nóng dần do ma sát, khẩu long thương cũng đã lên đạn sẵn sàng khai hỏa bất kì ai, bất kì lúc nào

“Không được! Trừ khi nàng giúp ta một số thứ cơ!” Thiên nhẹ nhàng nói trong khi mày mò khắp cơ thể Vương Đồng, ngâm lấy vành tai nàng, ngửi mùi thơm cơ thể khiến ngọn lửa vô danh trong người Thiên càng cháy to, nguy cơ cháy rừng đang rất là cao

“Đ...được...ta sẽ...a...a...làm mà-!” bị Thiên kích thích khiến cơ thể Vương Đồng đỏ ửng cực kì dị hoặc, âm thanh giờ nhỏ như muỗi nếu không để ý chắc không hiểu gì mất

(1 khoảng thời gian sau)

Thiên nắm tay Vương Đồng xuất hiện từ trong AS ra, mặt cô nàng mòng nên giờ đỏ lên như say rượu, quần áo đã chỉnh gọn nhưng mấy nếp nhăn vẫn hiện ra rõ như minh chứng của một cuộc vật lộn nào đó

“V...Vương Đồng?” -“Hả?”

“M...miệng nàng...đỉnh ‘sữa’ kia!” bàu không khí bỗng chốc nóng lên nhanh chóng, khuôn mặt Vương Đồng giờ chẳng khác gì một trái táo chín, nhìn chỉ muốn cắn cho thỏa thích

“T...tại ai chứ? Hừm!! Cái...cái gì mà, sữa chua, sữa đặc không đường...chỉ giới bắt nạt ta thôi! Không để ý người nữa!!! Hừ!!!!” Vương Đồng tsun quay ra sau, tuy nhiên đôi mắt tí li lại nói ngược tám trạng nằng, giờ khuôn mặt muốn có bao nhiêu cute, kawaii, dễ thương thì có bấy nhiêu. Thiên có thể đoán trong lòng cô nằng đang suy nghĩ -“Đồ ta đi! Đồ ta đi! Người mà không làm gì thì biết tay ta!”

“Rồi rồi! Lại đây ôm, mà không phải nằng vừa nãy cũng rất ‘nhật tình phục vụ’ sao?” Thiên vừa ôm vừa xoa đầu làm Vương Đồng híp mắt hưởng thụ thì lại ngu người đi nói ra ‘sự thật’

“C...cái gì? Không cho nói!” khuôn mặt đỏ ửng kèm chút nước mắt, tuy giận nhưng lại chẳng có chút gì tạo ra uy hiếp cả, hiện ra cũng chỉ có dễ thương cùng chút nũng nịu

“Được...được rồi! Là ta...là ta sai, không phải nằng! Đi thôi, mọi người đang chờ!” trước dễ thương uy của Vương Đồng thì Thiên cũng chỉ có nước khua miệng, cô nằng đánh Thiên như cái trống vậy thì dù thể xác có trâu đến đâu cũng phải giả vờ đau ah (có ai hiểu dân ông khổ thế nào không? Nhất là mấy ông có gấu thì có mà sắp cả người, vậy nên nói rồi...FA là bắt diệt!!!!!!!!!!!!/cdeu)

.....

Thiên mặt dày bằng ‘vỏ Trái Đất’ đi ra, theo sau là Vương Đồng, mặt đỏ vừa cười vừa không dám nhìn thẳng bácm góc áo theo sau

“Ai ya ya! Đồng Đồng nhà chúng ta xem ra là trở thành con mèo nhỏ ăn vụng rồi ah!” -“Tiêu Tiêu!!!~ Không cho nói...không cho nói!” tất cả cũng chỉ cười cười nhìn hai cô nằng chơi mèo đuổi chuột, tuy nhiên một vài ánh mắt ‘thăm ý’ nhìn khiến Thiên không khỏi mặt m đỏ ửng

“Được rồi, Vương Lão sư đang chờ đấy!” cả đám kéo nhau vào phòng thì đã thấy Huyền lão cùng Vương Ngôn ngồi đó

“À đây rồi! Làm gì mà đề ta cùng Huyền lão đợi dài cổ thế hả? Mà thôi, vào đây, kế hoạch đã chuẩn bị xong rồi!” ai cũng hơi khản trương trừ mấy người nội viện, mà Thiên lại một lần nữa bị Đái Thục Hành làm cho bất ngờ. Hân ngồi như không có gì xảy ra, mà hân không có gì trêu chọc Thiên, coi như là giữ được nửa cái mạng

“Lần này không thể mang tất cả đi được, quá nguy hiểm! Không thể mạo hiểm đâu!” Vương Ngôn nói nghiêm túc, dù sao cũng không phải đi chơi, nhờ có gì xảy ra thì...

“À, về việc này thầy không cần phải lo, an nguy mấy người này em lo được!” Thiên vừa nói vừa gơ chiếc nhẫn ra lắc qua lắc lại

“La sao? Mà không thể qua loa được đâu Thiên!” -“Nếu em đảm bảo bằng cả mạng sống thì sao? Mỗi một người trong số họ đều là nguồn sống của em nên việc nào em còn lo hơn thầy cơ! Mà nhìn vậy thôi chứ Phong Hào Đầu La đứng hòng phá được lớp giáp của nó, Cực Hạn Đầu La muốn phá hủy cũng đứng hò ng một hai ngày làm được

“Chắc không? Chẳng nhẽ là Hồn đạo khí cấp 9?” Vương Ngôn có chút không tin tưởng, Hồn đạo khí cấp 9 cũng đâu phải là rau cái muốn là có, nếu theo lời Thiên nói thì ở đây cũng phải tầm 20 cái là ít

“La cấp 9 rồi cơ, cấp 10 bán thành phẩm! Cái này thì mới may mắn lên 10!” Thiên vùng nói vừa nhìn lại chiếc nhẫn, dù sao thành quả của những ngày lao đầu nghiên cứu không tu luyện nên không thể bảo là quá khó tin

Sau một hồi kiểm tra thì chẳng ai còn gì để nói cả, theo đúng lịch trình, mọi người đến khu vực cây Ôn Lam, nơi mà Vương Ngôn phát hiện dấu vết của lũ cướp

Thành viên nội viện là đội tiên phong, đội dự bị thì do Vương Ngôn chỉ huy, nhận được lệnh mọi người mặc quần áo rồi bắt đầu hành động

Tu vi cao nhất là Mã Tiểu Đào, cô nằng thoải mái sử dụng Hồn lực bởi từ khi Thiên ‘chữa trị’ cho thì Vũ Hồn Tà Hóa Phượng Hoàng cũng đã tiến hóa thành Hóa Diễm Phượng Hoàng. Cả sơn động bao trùm trong biển lửa, thấy xác nằm la liệt. Mấy người vào sau như Vương Đồng, Tiêu Tiêu,... Vừa vào chứng kiến cảnh tượng trước mắt thì bị chấn kinh đến đợ người, hai bên vách của hang động có hơn mười bộ da người, thậm chí còn có thi thể của một đười vờ bị một mảnh da đâm xuyên qua treo trên vách tường. Cả nhóm tiếp tục đi sâu vào, thì thể trên mặt đất càng lúc càng nhiều, tiếng đánh nhau cũng càng lúc càng rõ.

“Mọi người chú ý, không được bỏ sót một tên nào, phải diệt tận gốc để phòng hậu hoạn!” Vương Ngôn nhanh chóng di chuyển vào trong, mấy cái xác lũ cướp không ngừng hiện ra, càng ngày càng nhiều tuy nhiên chẳng ai có cảm giác gì ngoài há lỏng há dạ! Đối mặt li cảm thú này mà nương tay là đang cầm tính mạng người dân vô tội ra đe dọa

Mấy người Vương Đồng nhận ảnh hưởng từ Thiên và Vương Ngôn cũng bắt đầu dần dần can đảm hơn giết vài ba tên có ý định chạy trốn cùng vài tên Hồn Sĩ, Hồn Sư

Đám cướp còn lại cũng không phải mạnh lắm, những tên mạnh đều đã bị những đệ tử nội viện chặn lại hết rồi, còn sót lại đa số là những tên hồn sư có hai ba Hồn Hoàn, thậm chí có n có cả mấy tên cướp không phải là hồn sư nữa. Đứng lúc này, một tiếng hét sắc bén từ nơi sâu nhất của hang động vang lên

“Những ai đối nghịch với Sư Già Tử Thần đều phải chết, đều phải trở thành Thi Nô của ta! Khắc khắc!!!” Giọng nói này vừa vang lên, tất cả bọn cướp còn sống sót không những không hưng phấn mà còn nhanh chóng run rẩy lui về sau.

“Giết tên này là nhiệm vụ hoàn thành ah!” Thiên nói nhiệm vụ ở đây không phải là nhiệm vụ SLK mà là nhiệm vụ của hệ thống. Đây là lần nhiệm vụ đầu tiên mặc dù chỉ là phụ tuyến nhưng Thiên vẫn muốn hoàn thành thật tốt

“NHIỆM VỤ PHỤ: Giết sạch team Tử Thần Chi Thủ, đặc biệt là tên thủ lĩnh. Quest thường là 2 lần quay Normal, do là lần đầu nên được thưởng thêm một Nghề nghiệp phụ (tùy chọn)” chỉ vì nó nên giờ Thiên nhìn tên tướng cướp khá là đáng yêu

“Cẩn thận!!!” Thiên vừa mới nói xong liền hét lớn một tiếng. Bởi vì Tinh Thần Tham Trắc của cậu vừa báo lại một tin tức kinh khủng, tất cả các thi thể nằm rải rác dưới mặt đất bắt đầu phình lên với tốc độ khủng khiếp. Một điều Thiên nhắc nhở từ trước khiến ai cũng tụ tập về phía cậu ngay khi dứt lời, những cái xác bắt đầu phình to lên, to lên, to lên và rồi *Bùm*Bùm* Bùm*Bùm*Bùm*. Hàng loạt tiếng nổ dài vang lên khiến cả mặt đất rung dữ dội

“Đại Địa Bọc Kim!”

“Cực Bát Bạng Giáp”

“Khiên Tinh Thần”

Ba lớp bảo vệ siêu cứng, siêu chống chịu hình thành bảo vệ thành công an toàn tất cả thành viên. Tiếng nổ lớn khiến Huyền lão đang nhắm rượu cũng không khỏi vút đi lao nhanh tới kiểm tra tình hình

Huyền lão đã sớm đến từ lâu rồi, lão luôn lăng lẹ quan sát bọn họ từ phía sau. Lão thông qua hơi thở của mọi người để kiểm soát mọi diễn biến, lão rõ ràng cảm thấy được ở đây cường giả mạnh nhất chỉ là Hồn Vương mà thôi, tuy số lượng nhiều hơn một nhưng lão tin chắc không đủ để uy hiếp mấy đứa nhỏ đó. Hướng chỉ còn có Vương Ngôn dày dặn kinh nghiệm chỉ huy nữa. Cho nên lão mới yên tâm ngồi bên ngoài uống rượu. Cho nên Huyền lão tuyệt đối không ngờ lại xuất hiện một biến số lớn đến t hế này, uy lực của tiếng nổ ban này hoàn toàn vượt khỏi phạm vi của Hồn Vương, phải có cường giả bậc Hồn Đế mới có thể phát huy ra công kích đến mức này.

“Mô!” khi Thiên vừa giải khai ba lớp bảo vệ thì mọi người cũng bị cảnh tượng làm cho đứng hình

“Ha ha ha ha ha ha!!! Hương vị Thi Bạo của bản Sư Già thế nào? Cho dù thực lực của các người mạnh đến mức nào đối mặt với Thi Bạo cũng chắc chắn phải chết. Cho dù không chết cũng bị độc chết, ha ha ha ha ha!!!”

“Không hổ là thi bạo ah! Mạnh cũng bình thường!” Nghe giọng châm biếm từ Thiên khiến tên này không khỏi ngó đầu quay lại nhìn -“Cái-”

“Mọi người đi ra ngoài đi, nơi này ta lo, ra ngoài giải độc đi, mà kéo nốt tên Đái Thục Hành ra luôn đi!” bây giờ mọi người mới chú ý đến việc này, nhìn lại tình trạng của Đái Thục Hành thì ai cũng phải hít thêm ngụm khí lạnh. Cả người bù xù khò miệng dính máu, đùi và cánh tay bị độc dính vào trông cũng hơi be bét, thậm trạng phải gọi là ‘cực thể thảm’ để hình dung

“Khốn nạn!” Huyền lão đến nơi cũng không thể không chú ý, hầu như mọi người đều bị dính độc hít vào thể nội, trừ Đái Thục Hành te tua ra thì ai cũng bình thường

Bóng người bị Huyền lão kéo ra là một người mặc trường bào màu đen, cả người có vẻ gầy yếu, Hồn Hoàn trên người hẳn đúng chất chỉ có năm cái ba vàng hai tím, hẳn rõ ràng chỉ là cường giả bậc Hồn Vương. Hồn Vương có thể tạo nên một thảm kịch như vậy sao? Hân bị Huyền lão tóm lấy trong lòng vô cùng hoảng sợ rồi hét lên một tiếng chói tai. Hân liều mạng giãy giụa, nhưng với tu vi của Huyền lão, hẳn có thể làm được gì sao? Mắt thấy bản thân sắp rơi vào tay người khác hân liền hành động.

Vài cái thì xác cạnh đấy bỗng bắt đầu phình to lên. Còn tên Tà Hồn Sư, năm Hồn Hoàn trên người hẳn nhất thời koe sáng, một màn quý dị lại xuất hiện, Hồn Hoàn màu tím trên người hẳn koe sáng, sau đó cả người hân liền hóa thành một làn sương khói, nhưng không lập tức chạy trốn mà bay thẳng về phía Thiên, cậu tuy bất kập thân ảnh nhưng không làm thế. Giá vờ khi tức của Hồn sư lừa tên tướng cướp

Không một âm thanh vang lên, cả đoàn cùng Huyền lão đều mặc niệm cho tên cướp xấu số, chọn ai không chọn. Chọn phải thằng quái vật này thì coi như xác emn định.

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48: Y Lai Khắc Tư thức tỉnh

(Đã có bn nhận xét truyện lâu, chán nên => tăng tốc ah)

“Đại Trùng Tử, Tiểu Hạc Tử, các người tránh ra để ta hành động (thể hiện). Hơi thở tử vong này ta rất quen thuộc.” Bên trong thế giới tinh thần của Thiên cũng theo đó mà biến thành màu xám, bất kể là Thiên Mộng Băng Tâm hay Băng Đế đều cảm nhận được một luồng áp lực khiến bản thân vô cùng sợ hãi, đó là sự chênh lệch của linh hồn duy chỉ có Thiên vẫn ung dung thoải mái

Con đường phía trước từ từ sáng lên, tên Sư Già Tử Thần đã mang theo Thiên chui ra khỏi hang động, không khí chung quanh liền tươi mát trở lại làm tinh thần Thiên vô cùng thoải mái. Nhưng, ở ngay lối ra, có mười bóng người đang im lặng đứng chờ. Mười bóng người đó vừa trông thấy tên Sư Già Tử Thần liền cung kính quỳ một gối xuống hành lễ.

“Đứng lên đi các Thi Nô của ta. Các người ở lại cân trọng đảm người phía sau. Lần này ta gặp phiền phức lớn rồi, tên kia chi sự là cường giả bậc Phong Hào Đầu Lũ. Hừ hừ, không đến mười năm nữa, cho dù là Phong Hào Đầu Lũ cũng phải cúi đầu xưng thần với Bản Sư.”

“E là người không đợi được đến lúc đó!” Đúng lúc này đột nhiên vang lên một giọng nói vô cùng già nua khiến tên cướp không khỏi giật mình ngó nghiêng

Tên Sư Già Tử Thần sững sờ nhìn ngó xung quanh rồi hét lớn -“Là ai, ra đây.”

“Ta đang ở đây còn gì! Người còn bảo ta phải đi đâu nữa?” Một hơi thở tử vong đột nhiên bay thẳng đến tay trái của hắn, hắn theo bản năng xoay người buông tay rồi nhìn lại, sau đó lập tức chấn động. Tên nhóc mặc quần áo màu xanh lục chỉ có hai Hồn Hoàn màu trắng hân dẫn theo ban này đột nhiên tỏa ra ánh sáng rực rỡ. Phía sau mặt nạ, đôi mắt vốn màu vàng ánh kim bất ngờ hóa thành màu xám đầy tan thương, càng quý dị hơn chính là dưới chân hắn bay lên một Hồn Hoàn màu xám. Hồn Hoàn màu xám từ từ bay lên để lại vô số bóng mờ khiến người ngoài không rõ thật sự có phải chỉ có một cái Hồn Hoàn hay không? Nhìn thấy tầng ánh sáng màu xám, tên Sư Già Tử Thần cảm thấy cả người cứng ngắc, nghệt thở, không kềm được lùi về sau vài bước

“Người...người cũng là Tà Hồn Sư?” Tên Sư Già Tử Thần vô cùng hoảng sợ nói. Lúc này vì gấp gáp chạy trốn nên áo choàng trên người hắn đã xốc xếch để lộ ra cơ thể bên trong, cả người hắn gầy gò như chỉ có da bọc xương, đôi mắt tỏa ra ánh sáng màu lục âm đậm vô cùng.

“Tà Hồn Sư? Cái khi gì? Ta chưa từng nghe đến!” Giọng nói già nua vang lên đầy vẻ kinh ngạc. Tên Sư Già Tử Thần hừ lạnh một tiếng nói

“Mỗi một Tà Hồn Sư đều là một người vô cùng vĩ đại, ta, chính là đại diện của Tử Thần, còn được gọi là Sư Già Tử Thần. Tuổi của ngươi rõ ràng không lớn lắm vậy mà dám ở trước mặt Bản Sư già thần già quý. Nếu ngươi đứng là Tà Hồn Sư thì chứng tỏ thân phận của mình đi, có lẽ chúng ta còn có cơ hội hợp tác.”

“Sư Già Tử Thần? Thật là buồn cười! Tuy ta không thể nhớ nổi những chuyện ngày xưa nhưng ta vẫn mơ hồ cảm nhận được trước đây ta chính là Tử Thần. Ngươi? Một kẻ chỉ mới học được vài chiêu võ mèo của Vong Linh Pháp Thuật, tự hiện huyết nhục thi vu của bản thân cũng dám tự xưng là Sư Già Tử Thần? Năng lực chủ yếu của Tử Thần là tinh lực, không phải gọi hồn hay điều khiển xác chết. Ngươi ngay cả tư cách làm một Vu Yêu (thầy pháp) cũng không có vậy mà dám ở trước mặt ta nói khoang không biết ngược. Thật là nực cười!” Tên Sư Già Tử Thần bị lời nói này làm bất ngờ, hắn cũng chẳng hiểu đối phương nói cái quái gì

“Cái gì mà Vong Linh Pháp Thuật? Cái gì là Thi Vu? Vu Yêu? Ta chính là một Tà Hồn Sư vĩ đại. Ngươi dám khinh nhờn tử thần, vậy thì đi chết đi!”

“Haizz, óc chó là có thật, mà sao ta lại nói vậy nhỉ? Cơ mà hơi thở này quen quá! Mặc dù có chút kinh tởm nhưng lại cũng có chút thần thiết với cuộc sống trước đây của ta thì phải?” Giọng nói già nua vang lên đầy vẻ cảm thán, tuy vậy lão không hề di chuyển, chỉ đưa lên một ngón tay. Một ngọn lửa màu xám từ đầu ngón tay bắt đầu xuất hiện, bất kể là tên Sư Già Tử Thần hay đám Thi Nô miễn tiếp xúc đến phạm vi ba thước xung quanh nó đều sợ hãi run rẩy. Giọng nói già nua thoải mái nói

“Đại Trùng Tử, nhóc con, ta muốn mượn chút năng lượng đã phong ấn của ngươi. Tuy ta không nhớ nổi những chuyện ngày xưa nhưng ta đã nhớ lại tên mình. Chỉ một đám Thi Vu nho nhỏ mà dám ở trước mặt ta - Tử Linh Thánh Pháp Thân, Vong Linh Thần Tai, Y Lai Khắc Tư khoe khoang loại Vong Linh Ma Pháp tầm thường này sao? Để ta cho các ngươi biết gieo gió gặt bão như thế nào!!!” Lão vừa dứt lời, ngọn lửa màu xám trên đầu ngón tay lập tức bùng cháy, ngay sau đó bắt đầu khuếch tán bao phủ lấy mười hai tên Thi Nô. Mười hai tên Thi Nô bắt đầu run rẩy kịch liệt, sau đó mới từ từ ngừng đầu lên. Lúc này mới thấy rõ ràng, da của bọn chúng đều đen đúa xám ngoét như da người chết, hai tròng mắt trống rỗng vô hồn. Móng tay sắc bén, cả người tỏa ra một mùi hôi thối khủng khiếp. Tên Sư Già Tử Thần giật mình phát hiện dường như mình không còn khống chế được mấy tên Thi Nô kia nữa liền vội vàng tăng thêm hồn lực và sử dụng Hồn Kỳ. Tuy nhiên, những tên Thi Nô kia một chút phản ứng cũng không có, cho dù hắn bảo mấy tên Thi Nô đó tự bạo cũng không được nữa. Dần dần, ánh mắt của những tên Thi Nô kia sáng lên một màu nhàn nhạt, đó là một ngọn lửa nhỏ màu trắng, sau đó bọn chúng từ từ xoay người lại. Gương mặt cứng đờ của bọn chúng bắt đầu có chút cảm xúc, đau đớn, căm hận, còn có cả thù hận nữa. Khi bọn chúng xoay người lại thấy tên Sư Già Tử Thần liền lập tức xông lên.

Những Thi Nô này đều được làm ra từ thi thể của chính các Hồn Sư, cho nên chẳng những tốc độ của bọn chúng linh hoạt mà còn lì lợm và mạnh mẽ. Mười hai Thi Nô kia cũng chính là con bài tẩy còn ẩn giấu trong đương với một nửa thực lực của hắn. Lúc này những Thi Nô kia nếu đã khôi phục lại thần trí thì làm sao bỏ qua cho hắn được? Mười hai Thi Nô thấy tên Sư Già Tử Thần bị như vậy thì không chút do dự lao về phía tên Tà Hồn Sư. Trong tích tắc ngọn lửa này, tên Sư Già Tử Thần đã bị mười hai Thi Nô xé thành từng mảnh nhỏ kêu lên một tiếng thảm thiết vang vọng đến cả bên ngoài. Cả đời làm chuyện ác, cuối cùng lại chết trên tay của chính mình.

“Nhóc con, lão phu không phải thuộc về thế giới này. Ta chỉ nhớ vì linh hồn ta quá mạnh mẽ, khi ta sắp chết, một luồng thần thức mới phá vỡ không gian chạy sang đây. Đó cũng là lúc con trùng kia chuẩn bị dung hợp với ngươi, khi ấy năng lượng của các ngươi dao động kịch liệt nên mới hấp dẫn ta đến. Vì thế một tia thần thức này của ta mới tiến vào bên trong Tinh Thần Hải của ngươi. Người yên tâm, ta không có ác ý. Sau này chỉ sợ ta cũng không thể rời khỏi đây. Tia thần thức này của ta hết sức yếu ớt, chỉ sợ phải từng bước chữa trị mới từ khôi phục được trí nhớ. Haizz, cũng nhờ từ khi cùng linh hồn oán hận ở nơi đây, cái cảm giác ấy cực kỳ quen thuộc với ta nên ta mới gạt mình tinh dậy. Đợi ta khôi phục được một chút ta sẽ giúp ngươi. Hiện giờ ta chẳng còn nhớ cái gì nữa hết... à không, còn một câu, chỉ mỗi câu này mãi ta cũng không quên”

“Tay cầm thần cung Nhật Nguyệt Trích Tinh, thế gian không đối thủ”... ha ha ha ha Trong tiếng cười lớn, luồng ánh sáng màu xám nhanh chóng rút xuống như thủy triều, lát sau, cảnh vật bên trong Tinh Thần Hải của Thiên lại khôi phục bình thường. Và viên cầu ánh sáng màu xám cũng trở về vị trí cũ.

“Tay cầm thần cung Nhật Nguyệt Trích Tinh, thế gian không đối thủ”... Quả không hổ là Y lão!” Thiên mỉm cười nhàn nhạt nhìn trong thức hải, nhiệm vụ chính cậu muốn làm là tinh lại Y lão đã hoàn thành, người cũng đã giết, giờ là lúc quay trở về

Y lão là một người mà Thiên kính phục, dù cho mạnh nhưng khả năng học tập của Thiên còn phải cải thiện, nhất là phương diện tinh thần. Nếu có thể học một phần đấy thì đảm bảo là lực chiến cứ phải gọi là ngồi tên lửa

Một lúc sau thì Huyền lão cũng tới đấy, Thiên cũng chỉ đánh đề lão đưa về, Y lão rút sạch năng lượng từ Thiên cùng năng lượng của Thiên Mộng Băng Tâm để diệt tên kia, nghỉ ngơi là điều cần thiết. Mọi người trở lại quán doanh chữa trị, dù sao cũng vẫn cần phục hồi lại, Thiên thì mỗi lúc đều có người chăm sóc, nghe đâu Đái Thục Hành dạo rồi, không có một năm nữa năm thì cứ xác định là năm mới chột, cái tốt kiểu ngao cơ

“Linh! Mớ quay ra đi, cũng lâu rồi nhỉ! Xem số má thế nào nào!”

“Keng, nhiệm vụ hoàn thành, nhận 2 lượt quay Normal, có thể tùy chọn một chức nghiệp phụ!”

“Kích hoạt quay thưởng, lượt còn lại: 4 Normal, 0 Special.”

“Quay 3 lần!”

“Bắt đầu quay...!”

“Keng, nhận được Huyết mạch (?)”

“Keng, nhận được Thép Biển Hình (Mẫu)”

“Keng, nhận được Sách nấu ăn Thần cấp, tự động học....”

“Keng, skill Nấu Nướng tăng lên cấp Thần (max)”

Mỗi lần quay xong là cả người bần rần, hệ thống rất hào phóng, đồ toàn xuất cực phẩm, Thiên nhìn hoa cả mắt. Nghe thôi đã tê tê đại đại sướng hết người rồi

“Huyết mạch bí ẩn, dung hợp biết sau. Nấu ăn em không nổi nữa, còn cái Thép Biển Hình là đồ cũng khá tốt! Được biết đến với tên Thép Biển Hình nhưng đây lại không phải Thép Biển Hình. Nó là thứ duy nhất có thể sản xuất Thép Biển Hình, Thép Biển Hình đối với anh thì không có công dụng tốt lắm bởi vũ khí anh đã có, công dụng nó tùy theo trí tưởng tượng người sử dụng và năng suất là 1 Tấn 1 Ngày a!”

“Đúng là Normal, thôi lần sau có tích vào vậy!”

“Được rồi chuẩn bị dung hợp huyết mạch đi!”

“Bắt đầu quá trình giải mã, dung hợp bắt đầu: 0,01%...0,08%...0,2%....” chờ cả buổi mà mới được chút ít, Thiên chán quá thôi luôn

“Chủ nhân à! Càng lâu thì chứng tỏ càng mạnh thôi có chịu đi rồi một tương lai tươi sáng đang chờ chúng ta!” Thiên nghe vậy rồi cũng an tâm làm ‘việc khác’

.....

Hôm sau, cả đoàn tiếp tục đi mà không có Đái Thục Hành, Huyền lão bảo Vương Ngôn chỉ huy còn mình thì về thông báo sự việc lần này cho Hải Thần Các

Chương 49: 3 năm biến hóa! Khai mạc giải đấu

Thật sự rất rất vui với ae ủng hộ mk nhiệt tình như này, đó là động lực ra chương của tác đây:))

“Y Lão à? Ta có một việc muốn bàn!” Thiên gọi với vào trong thức hải

“Gi vậy nhóc? Ta vẫn cần nghỉ ngơi, chưa làm gì được đâu!” Y lão giọng khàn khàn vang lên, nghe ra là thấy có sự mệt mỏi chiếm đa số trong đó

“Ta muốn trao đổi với ngài một việc. Nếu có thể khôi phục một ít thực lực thì ngài muốn về thế giới của mình chứ?” Thiên từ tốn nói, không biết là không tin hay hiểu lầm mà Y lão cười sặc sụa

“Đừng cười vội, ta sẽ coi như đây là chút lòng thành hợp tác!” Thiên thả ra khí tức một vật khiến nụ cười trên môi Y lão dừng ngay lập tức, không khí im ắng đến bất thường

“Người...có bao nhiêu viên?” rõ ràng là kế hoạch Thiên thành công, tâm Y lão động, câu hỏi cũng chính là câu trả lời từ lão

“2...viên đầu có thể đưa cho ngài còn viên thứ hai thì khi xong sẽ cho ngài nốt!”

“Điều kiện? Ta cũng không phải loại người việc gì cũng làm đâu!”

“Từ đây đến khi tôi nói còn khoảng 3 ngày trời, ta muốn theo học ngài 3 năm! Chỉ vậy thôi!” Thiên không tin cá không cần cầu, với Y lão thì chuyện này quả thật là quá lời

“Được! Ta chấp nhận! Mà học đầu giờ?” Y lão cũng thoải mái đồng ý, lão dù sao cũng có ý định bồi dưỡng Thiên nên chẳng việc gì phải xoắn cá, một tên trưng hai ba địch

“Vậy đề ta báo với mấy người kia đã!” nói rồi Thiên cũng ra báo một tiếng cho cả đoàn là mình muốn tách ra vài ngày, Vương Ngôn cùng mấy người đầu tiên cũng không chấp nhận nhưng nghĩ lại về thực lực ‘quái vật’ không thua Huyền Lão thì ai cũng bị thuyết phục chẳng thể nói gì hay còn gọi là cặn ngôn

“Vào AS, mở lối!” *xoẹt* Thiên bốc hơi ngay lập tức như chưa từng xuất hiện

Vậy là cuộc huấn luyện cấp tốc bắt đầu, Thiên biết mình rất mạnh nhưng lại có cảm giác mình sẽ mạnh hơn nếu kiểm soát được sức mạnh đó! Chạy, hít đất, leo xà,...vừa tập luyện vừa nghe Y lão giảng, cảm giác tiến bộ hàng ngày thật sự là rất thoải con gà mái khiến Thiên đắm chìm trong công cuộc cường hóa sức mạnh

Bên trong AS 1 năm thì bên ngoài cũng mới một ngày, quả thật là nơi hack thời gian quá emn khủng khiếp. Thiên tiếp thu mở kiến thức, kinh nghiệm như một miếng bọt biển hút nước không đáy khiến Y lão cũng không khỏi thán than “quái vật”

Thiên học mọi thứ, cái gì cũng học từ kiểm soát Hồn lực, cách khống chế tiết kiệm năng lượng, kinh nghiệm chiến đấu cận chiến và viễn chiến, cách dùng kiếm, thương, gậy, đao, khiên,... Không thể nghĩ ngờ về sự hiệu quả của việc này, Y lão cũng dần dạy dỗ, lão cũng dạy tất cả mọi thứ cho Thiên. Giờ đây, Thiên chẳng khác gì một lão quái vật trăm năm, kinh nghiệm sống được cái thiện quá nhiều. Vong Linh Ma Pháp là thứ chiếm khá nhiều thời gian để học tập, Thiên cũng chưa biết kết quả, chờ ra khỏi nơi này có thông báo hệ thống mới biết được

Ba năm, không nhanh không chậm trôi qua, mọi thứ thậm chí cứ tiếp diễn như thể nếu như Linh không nhắc nhở, Thiên cũng cao lớn thêm nhưng cậu đề cơ thể khoảng 1 mét 7, làn da trắng nõn, cơ thể cân đối, nếu nhìn trong được có thể thấy từng mũi cơ bắp rắn chắc. Khuôn mặt bớt đi phần nào non nớt thay vào 1 phần thành thực

“3 năm đã đến, cảm ơn ngài! Ông dạy bảo như lão sư, thầy giáo không biết già như nào! Con tặng ngài thêm 1 viên Thần Tinh Đan cùng bộ thân thể này coi như là hiểu kính!” nhìn Thiên, Y lão cũng không khỏi cảm thán, dạy dỗ ở chung 3 năm với lão cũng coi Thiên vừa như trò vừa như con, bảo không có tình cảm gì là chém gió

“Haizz!!! Ừm, 3 năm qua, con là đứa mà ta coi trọng nhất, Vong Linh Ma Pháp này...hãy sử dụng tốt, đừng để rơi tay ác nhân, thôi ta cũng không lai nhai nhiều, con cũng hiểu rồi đấy! Ta đảm bảo thành tựu con sẽ vượt ta nhanh mà thôi!” Y lão thỏa thỏa nhìn thành tựu mà chính lão cũng đóng góp một phần vun trồng, khuôn mặt không che sự thỏa mãn, vui vẻ

“Thôi, ta đi đây! Con bảo trọng, chúng ta có duyên mới gặp mặt. Biết đâu được cái định mệnh (dm) khôn nạn. Ta và con lại gặp lại nhau đây?” Y lão nói xong rồi cũng xé rách không gian đi, bộ thân thể phù hợp cùng ba viên đan được 10% hồi tất cả cũng khiến Thiên bỏ ra tám mấy trăm củ, coi như là đầu tư “khởi nghiệp” ah

“Ba năm rồi, rồing rã ba năm, cũng đến lúc thể nghiệm kết quả rồi, nhớ mấy nạng ấy quá, mà giờ cũng mới tám ba ngày bên ngoài thôi ah! Thôi, cứ ra rồi tính tiếp!”

.....

Khi thấy Thiên quay về, điều mà mọi người thấy cũng nghĩ chỉ có một

“Không thể tin được!!! Thật emn không tin được!!! Chỉ 3 ngày...3 ngày trời mà khiến một con người...một con người thì quá thật...quá thật quá khó để tin ah!!!” mà dù có thể nào thì Thiên trông vẫn vậy ngoài hấp dẫn hơn, sát gái hơn, bí ẩn hơn, mạnh hơn,... Chỉ vậy thôi

Thành Tinh La Là để do của đế quốc Tinh La, thành Tinh La hoàn toàn xứng đáng với ngôi vị đệ nhất thành, nó không những là trung chính trị mà còn bao gồm cả văn hóa và kinh tế. Hơn nữa còn là một tòa để đồ chưa từng bị chiếm đóng. Thành Tinh La với những dãy trường thành cao đến trăm mét, độ dày lại càng khủng bố, hoàn toàn dùng nhام thạch nóng chảy để thi công, nó bao phủ trên diện tích hơn một nghìn km vuông, dài mấy trăm dặm. Con đường rộng nhất trong thành có thể cho đồng thời mười sáu chiếc xe ngựa đi song song mà không có vấn đề gì cả. Phần này chỉ mới là ngoại thành. Tòa nhà nằm ở trung tâm thành Tinh La mới chính là nội thành, bên trong nội thành dài 960 thước, rộng 750, cao trên hai mươi thước, là một tòa thành khổng lồ thật sự. Lực gia tộc Công Tước Bạch Hồ còn là hoàng thất, hoàng cung đã xây xong từ lâu rồi, hơn nữa sau nhiều lần sửa chữa, quy mô càng lúc càng lớn, kiến trúc càng lúc càng hoa lệ. Dân số ở thành Tinh La hơn tám trăm vạn, hơn nữa tổng diện tích ở đây có thể chứa số dân cao nhất đến hai ngàn vạn. Nhưng mặc dù đây là một tòa thành siêu cấp rồi nhưng trong vòng nửa tháng gần đây, số du khách đến tham quan tăng một cách khủng bố. Gần như tất cả từ điểm đến đầu đích, khiến phía quan viên không khỏi trung dụng một ít chỗ ở để phục vụ cho nhu cầu của du khách, đồng thời cũng cử một số lượng lớn binh sĩ đến duy trì trật tự. Biến hóa lớn thế kia nguyên nhân cũng vì cuộc thi Đấu Hồn Đại Tài giữa các học viện cao cấp lần này được tổ chức tại thành Tinh La. Trên đại lục tổng cộng có bốn đại đế quốc, mà cuộc thi Đấu Hồn Đại Tài mỗi năm năm một lần sẽ luân phiên tổ chức tại bốn đế đó kia. Bởi vậy, thành Tinh La muốn được đăng cai tổ chức phải đợi suốt hai mươi năm. Một cuộc thi rầm rộ như thế làm sao không hấp dẫn mọi người đến thành Tinh La được? Mà địa điểm tổ chức cuộc thi chính là ngay trên quảng trường Hoàng Thành của thành Tinh La. Diện tích Quảng Trường Tinh La thật sự rất lớn, có thể chứa đựng rất nhiều người xem, nghe nói để tổ chức cuộc thi này, số lượng binh sĩ được huy động để duy trì trật tự lên đến con số ba vạn, trong đó một vạn binh lính được cử đến duy trì trật tự tại quảng trường này. Phía sườn đông cách Quảng Trường Tinh La không xa có một tòa từ điểm bảy tầng, nó gọi là Tinh Hoàng Đại Từ Điểm, là một sản nghiệp của hoàng thất. Lần này nó đặc biệt được dùng để tiếp đãi các Hồn Sư học viện cao cấp hay Hồn Đạo Sư đến tham gia cuộc thi. Thân là đương kim quán quân, học viện Sư Lai Khắc được sắp xếp ở tầng cao nhất, mỗi người một phòng ngủ không nói còn có cả một phòng riêng để tổ chức cuộc họp nữa. Hôm qua cả đoàn mới kịp đến thành Tinh La, nếu xét với các học viện khác thì lần này bọn họ đã đến rất muộn nhưng vì bản thân là đương kim quán quân nên những người các nghĩ chẳng qua học viện Sư Lai Khắc kiêu ngạo mà thôi.

“Cuộc thi Đấu Hồn Đại Tài là một cuộc thi đấu giữa các học viện cao cấp trên khắp đại lục, nó được tổ chức dựa trên nguyên tắc căn bản nhất là công bình công chính nghiêm minh. Mỗi lần so đấu cũng chính là một lần biểu lộ thực lực của học viện. Cho nên phương thức thi đấu sẽ rất phong phú. Bấy giờ ta bắt đầu giải thích một chút về quy trình của cuộc thi. Lần này có tổng cộng 133 học viện đến tham gia. Tất cả đều đang ở trong từ điểm này. Vòng đầu tiên chính là loại trực tiếp, nói cách khác miễn đội nào thua sẽ lên đường về nhà. Vòng này áp dụng phương thức đoàn chiến, bảy đấu bảy. Ngày mai sẽ bắt đầu rút thăm. Theo dự tính thì vòng loại cần thời gian ba ngày. Sau khi vòng thứ nhất kết thúc lại bắt đầu chia tổ, mỗi tổ khoảng tám đến chín đội, sau đó bắt đầu thi đấu vòng tròn, mỗi trận đấu sẽ là một phương thức khác nhau, tùy tình huống mà thay đổi, loại thứ nhất là loại từng người, loại thứ hai là nhóm hai hoặc ba người, loại cuối cùng là đoàn chiến bảy đấu bảy. Cái này đúng là khảo nghiệm thực lực tổng hợp. Nếu rút thăm trùng phương thức nào thì sẽ thi đấu với phương thức đó, đây là một cách kiểm tra thực lực một cách tối nhất. Để các ngươi vượt qua vòng loại rồi gặp tình huống cụ thể thế nào ta sẽ giải thích sau. Hiện giờ quan trọng nhất là đối thủ vòng loại của các ngươi, phải vượt qua bọn họ chúng ta mới có cơ hội vào vòng đấu loại và có thời gian vận quân đến trợ giúp. Cho dù việc quân không đến kịp, chỉ cần kiên trì được nửa tháng là thực lực của mấy đứa Tiểu Đào có thể khôi phục lại, lúc đó chúng ta sẽ như cũ là đội ngũ mạnh nhất! Mà cũng không cần lo quá, có Vũ Thiên tại thì cũng là 99% cơ hội thắng rồi, 1% là do chúng ta có muốn hay không thôi!” bầu không khí căng thẳng ngay lập tức bị câu nói của Vương Ngôn hóa giải. Vương Ngôn hơi ngả người về phía sau, thoải mái dựa vào ghế ngồi

“Các ngươi đều có Hồn Hoàn tốt nhất ở từng cấp bậc. Mỗi người đều có Hồn Hoàn ngàn năm, những người khác có sao? Các ngươi nghĩ liệu sát hồn thú ngàn năm để làm gì? Ta có thể nói cho các ngươi biết, ở một số học viện cao cấp bình thường, thậm chí còn rất hiếm có lão sư có tu vi bậc Hồn Vương trở lên, đối thủ của các ngươi đều là Hồn sư dưới hai mươi tuổi, nhưng không chắc bọn họ đều có trên ba, bốn Hồn Hoàn. Ta dám chắc trừ khi vòng loại các ngươi gặp phải học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư, nếu không căn bản sẽ không gặp phải đối thủ có năm Hồn Hoàn. Tu vi các ngươi thì sao? Một đồng Hồn Tôn, Hồn Vương, Hồn Đế thậm chí là Hồn Thánh. Người cần lo lắng là đối thủ của các ngươi! Thôi được rồi, tất cả nghỉ ngơi dưỡng sức để ngày mai còn thoải mái mà chiến có đối thủ. À đúng rồi, suýt chút nữa ta quên mất, ngày thi đấu đầu tiên chúng ta sẽ có phần, bởi vì quán quân lần cuối cũng là đội ra đấu đầu tiên!” bỏ lại câu này rồi Vương Ngôn cũng đi nghỉ để lại lũ học sinh vẫn còn đang ngồi ngẩn ngơ một chỗ

“Thôi được rồi! Đi ‘nghỉ!’” Thiên cũng chứng nử hẹn trong AS, sau 3 năm nhẫn nhịn thì Thiên quyết àn sạch tất cả. Con nui kira phun trào, hậu quả là xác người la liệt, mấy lần ngăn con sóng thần từ Thiên khiến không ai không một là thiệp đi lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 50: Dreaming of blood color (Ác mộng màu máu)

Chúc đọc truyện zuiiii zèèè ah, tiếp tục tăng tốc thôi!!!

Thiên dậy khỏi sự thoải mái, Thiên đưa từng người về phòng bởi giờ chẳng ai buồn đi chuyển nữa, nhất là mấy người Ninh Thiên, Vu Phong.... Lần đầu trải nghiệm cảm giác “bay” khiến tất cả không khỏi mê huyền cảm giác ấy dễ gì chẳng thể xuống giường được, có lẽ phải để mấy nàng nghỉ ngơi thêm ngày nữa trong AS, điều chỉnh thời gian thì chắc mất tâm một tiếng

“Đi ra ngoài chạy bộ đi!” như một thói quen trong 3 năm qua, Thiên mặc quần áo, biến cái áo ngoài thành một cái áo gió thể thao, mặc vào rồi bước ra khỏi cửa

Trời tuy mới sáng sớm nhưng có rất nhiều người như Thiên, hầu hết là Hồn sư, cũng có một số là người thường. Sáng sớm hôm sau, khi tia nắng mặt trời chiếu xuống thành Tinh La thì tòa Đô thành của đế quốc Tinh La này dường như tỏa ra một chút hơi thở uy nghiêm. Tất cả các ngã tư đường đến Quảng Trường Tinh La đều đã bị binh lính phong tỏa. Nhất là khu vực gần Tinh Hoàng Đại Từ Diêm lại càng có nhiều binh lính hơn, đoạn đường từ đây đến Quảng Trường Tinh La phải đi qua một ngã tư, và giờ nơi đây đã có lệnh giới nghiêm. Chỉ có các thành viên dự thi của các học viện cao cấp đang ở trong Tinh Hoàng Đại Từ Diêm mới có thể đi qua. Sân đấu của cuộc thi Đấu Hồn Đại Tài giữa các học viện cao cấp cũng không phải được xây dựa ở giữa Quảng Trường Tinh La mà nằm ngay trước mặt Hoàng Thành, vì như thế Hoàng Đế Tinh La và các vị quân thần có thể ngồi trên đầu thành để xem, vừa dễ dàng, vừa là nơi có tầm nhìn tốt nhất lại còn an toàn nữa. Sân đấu này diện tích khoảng một trăm thước, cao năm thước. Xung quanh nó có 108 cái cột sắt. Nó không phải dựng trang trí mà là những Hồn Đạo Khí có tác dụng phòng ngự. Sau khi trận đấu bắt đầu sẽ có 108 Hồn Sư đến lập nền tảng phòng ngự bên ngoài sân đấu, các cột sắt này sẽ hợp thành một vòng phòng ngự ngăn cách Hồn Kỹ tràn ra ngoài, để tránh phá hỏng Hoàng Thành và làm bị thương người vô tội. Lúc này trên Quảng Trường Tinh La vô cùng trống trải, trừ các quân lính đang canh gác ở xa xa, trên quảng trường có thể nói là không một bóng người. Có một lần cuộc thi Đấu Hồn Đại Tài diễn ra ở đế quốc Tinh La đã xảy ra hiện tượng chen lấn giẫm đạp lẫn nhau, cho nên lần này hoàng thất Tinh La vô cùng cẩn thận, chẳng những điều đại quân đến duy trì trật tự mà còn cho ra nhiều biện pháp khác nữa.

Trên quảng trường lưới sắt san sát cao khoảng một thước năm đến một thước sáu, nó sẽ không ảnh hưởng đến tầm nhìn của người xem, mà trên quảng trường còn chia thành những khu vực khác nhau, và cửa ra vào cũng khác nhau nên quân đội sẽ dễ dàng duy trì trật tự hơn, mỗi một khu vực đều hạn chế một loại lượng khán giả nhất định. Hoàng Thành nằm ở phía bắc, tọa bắc triều nam, mà phía tây sân đấu cũng có xây dựng một khu vực nghỉ ngơi vô cùng xa hoa để cho mỗi học viện đến đây thi đấu sự dụng. Bất quá khu nghỉ ngơi này chỉ có thể tiếp nhận khoảng bảy mươi học viện. Rõ ràng không có chuẩn bị cho học viện bị loại ở vòng loại trực tiếp. Như vậy cũng tốt, vừa tránh lãng phí vừa khơi dậy ý chí chiến đấu của các học viện. Tọa bắc triều nam là một tập quán xây nhà của TQ, thường thì bên họ hay xây nhà để cửa nhà hướng về phía nam. Sau khi cuộc thi giữa các học viện cấp cao được đổi thành Đấu Hồn Đại Tài thì ngoại trừn chung kết, vòng kích thích nhất chính là vòng đấu loại trực tiếp đầu tiên này, nó thậm chí còn đặc sắc hơn cả vòng đấu vòng tròn nữa. Thi đấu vòng tròn có thể sắp xếp chiến thuật, thậm chí có thể tính toán thắng bại nhưng vòng đấu loại trực tiếp này lại không thể, thua là phải rời khỏi nền tảng cả học viện đến tham gia đều nhất quyết phải vượt qua được vòng này. Cho dù học viện quân quản kỷ trước cũng không ngoại lệ. Cuộc thi này lúc nào cũng phải rút thăm, bất cứ học viện nào cũng không có đặc quyền trốn tránh.

Trên đài cao, Hoàng Đế đế quốc Tinh La cùng Hoàng Hậu quan sát bốn phía, sau lệnh của vua thì bắt đầu mở cửa cho dân vào xem, không khí nhộn nhịp không khỏi thêm một phần áp lực cho mỗi học viên

Thiên về quán trọ gọi mọi người, chuẩn bị khoảng nửa tiếng rồi mọi người cũng di chuyển tới sân đấu

Khi các khán giả bên ngoài tràn vào thì Thiên nghĩ mọi người đã đi đến khu vực của các tuyển thủ rồi. Hôm nay tất cả học viện của học viện Sư Lai Khắc đều mặc đồng phục truyền thống màu xanh lục, đây là màu đồng phục chuẩn của học viện. Hôn nữa bọn họ còn đứng ở vị trí đầu tiên, các học viện khác cũng không có ý kiến gì về vấn đề này, đây là thành quả mà học viện Sư Lai Khắc dùng thực lực của mình tích tụ vinh quang suốt trăm ngàn năm. Bất quá những học viện đứng ở phía sau khi thấy đội hình của học viện Sư Lai Khắc đều lộ vẻ kinh ngạc. Chỉ có tầm 20 người, mà tuổi tác của mười người này lại chênh lệch khá hơn, đa số bọn họ đều có vẻ cách độ tuổi hai mươi rất xa. Không cần trực tiếp kiểm tra xương cốt cũng có thể nhìn ra tuổi tác của bọn họ. Ba người đi trước xấp xỉ tuổi nhau nhưng bọn họ đều mặc áo choàng che đi dung mạo. Đa số các học viện đang đứng ở đây đều âm thầm cầu nguyện trong vòng loại trực tiếp ngàn vạn lần đứng gặp phải học viện Sư Lai Khắc hay học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư. Nếu không chẳng khác nào tuyển bộ học viện của bọn họ đã bị loại. Các thành viên của học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư đứng ngay phía sau học viện Sư Lai Khắc, như thế càng giúp bọn họ quan sát các học viên của học viện Sư Lai Khắc dễ dàng hơn. Trong mười người của học viện Sư Lai Khắc, nhỏ tuổi nhất là Vương Đồng và Tiểu Tiêu, Thiên lần trước hack tuổi thì không tính. Lúc này, mặt trời cũng đã lên cao

“Yên lặng!” Một giọng nói đột ngột vang lên truyền khắp mọi nơi. Sau khi nghe thấy giọng nói này, tất cả binh lính lập tức đứng thẳng và giờ cao thanh gáo trong tay, khiến bầu không khí trở nên vô cùng nghiêm trang, quảng trường đang ồn ào cũng an tĩnh lại.

“Hoàng Đế Bệ Hạ giá lâm!” giọng tên công công nào đó phát ra. Dân chúng đồng loạt quỳ xuống. Mấy chục vạn người đồng loạt cùng làm một hành động vô cùng ngay ngắn chính tề cũng khá là hùng tráng. Các quân lính thì quỳ một chân, còn các học viên của các học viện đến dự thi thì được đặc biệt miễn cho bọn họ không cần ch, nhưng phải cúi đầu chín mươi độ để hành lễ, đây là lễ tôn kính bậc đế vương.

“Các khanh bình thân” Giọng nói của Hoàng Đế đế quốc Tinh La vang lên từ Hồn Đạo Khí Khuếch Âm. Lúc này dân chúng mới ồn ào đứng dậy, các học viện cũng từ từ đứng thẳng dậy. Tất cả mọi người đều tập trung sự chú ý lên đầu thành của Hoàng Thành. Hoàng Đế Tinh La và Hoàng Hậu cùng vịn vó bá quan đã đi đến đầu tường, y dùng ánh mắt dịu dàng nhưng không kém phần uy nghiêm nhìn một loạt ngang các con dân của mình.

“Cuộc thi Đấu Hồn Đại Tài giữa các học viện Cao Cấp trên khắp đại lục là một sự kiện trọng đại của giới Hồn Sư tại đại lục Đấu La của chúng ta. Lần này, đế quốc Tinh La chúng ta được phép đăng cai tổ chức khiến ta rất vui mừng. Ở đây, ta thay mặt đế quốc Tinh La hoan nghênh các học viện với niềm dẫn đầu là học viện Sư Lai Khắc đã đến đây tham dự. Hi vọng mọi người có thể trong một tháng này bộc lộ ra thực lực ưu tú của mình.”

“Ta on Bệ Hạ!” Học viên và người dẫn đầu của một trăm ba mươi ba học viện đồng loạt khom mình hành lễ

“Được, ta tuyên bố, cuộc thi Đấu Hồn Đại Tài giữa các học viện Cao Cấp trên khắp đại lục Đấu La chính thức bắt đầu!” Hoàng Đế Tinh La cao giọng tuyên bố, cả đầu trường như sục sôi lên vậy

Đúng lúc này, giọng nói của người dẫn chương trình lại vang lên –“Trước tiên chúng ta xin mời các đại viên của học viện Hồn Sư Cao Cấp Thiên Linh lên sân đấu!” Bên phía cánh phải, một đội ngũ gồm các thành niên mặt không còn chút màu lo mờ bước lên sân đấu. Mã Tiểu Đào phì cười nhìn mấy người Thiên –“Các người thấy chưa? Đây là đối thủ của các người. Chú ý một chút. Có thấy mỗi người bọn họ đều đang run rẩy tay chân không? Danh tiếng của học viện là một gánh nặng rất lớn nhưng đồng dạng cũng là một vũ khí vô cùng lợi hại. Tự tin lên, tự tin vào thực lực của bản thân mình, học viện Sư Lai Khắc tất thắng!” trư Thiên ra thì cả sáu người kia đều tin hẳn ra, dù sao cũng mới 12, 13, 14 tuổi đấy, áp lực chắc chắn là phải có. Thành viên lần này gồm: Bối Bối đại tỷ, Đường Nhĩ cũng đi sát theo sau, tiếp theo là Ninh Thiên, hai người tiếp theo lần lượt là Nam Nam và Vương Đồng. Đi cuối là Thiên và Tiểu Tiêu. Một đội hình thì trông khá là gây gato với nhiều người, đặc biệt là cảnh đàn ông. Cả 7 người đều trùm 1 cái áo choàng to, tuy nhiên thì chân đùi của mấy nữ thì không qua nổi mắt mấy tên “thánh so” ah

Bảy người đội đối phương đã đến tụ hội tại một góc xa xa của sân đấu. Điều kiện các học viện học viện Hồn Sư Cao Cấp Thiên Linh sùng sốt chính là bảy người đội đối phương lại vô cùng trẻ tuổi. Bảy người này không phải đội Sư Lai Khắc dự bị sao? Cái này là đầu loại mới? Chẳng lẽ bọn họ không sợ? Nghi vấn này đồng dạng cũng là câu hỏi của tất cả học viện ở đây, bao gồm cả học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư cũng phải trợn mắt há hốc mồm. Giờ phút này, Tiểu Hồng Trần thậm chí có chút nghi ngờ phán đoán của mình. Học viện Sư Lai Khắc đúng là liều lĩnh, cho dù bọn họ mạnh nhưng phải ra một đội đều chưa đến mười lăm tuổi, thậm chí có vài đứa mới mười một mười hai tuổi liệu cho thắng một đội ngũ toàn người gần hai mươi tuổi không? Đầu loại mà thua là không còn cơ hội nữa ah

Trận đấu chính là trận đấu, cho dù mọi người thắc mắc tò mò thế nào thì nó vẫn phải bắt đầu. Trọng tài từ đế quốc Tinh La đã sớm vào vị trí của mình làm ra một động tác báo hại đội tiến lên. Bảy thành viên của hai đội nhanh chóng bước đến giữa sân. Càng đến gần, Sư Lai Khắc Thất Quái càng thấy rõ sắc mặt vô cùng khó coi của đối thủ. Lịch sử đã chứng minh rất nhiều lần, học viện nào gặp phải học viện Sư Lai Khắc ở vòng đấu loại thì kết quả chả tốt đẹp gì.

“Vòng thứ nhất, đấu loại, đoàn chiến. Hai bên có thể sử dụng Hồn Đạo Khí nhưng trong quá trình chiến đấu nếu có một đội nhận thua đội còn lại tuyệt đối không thể tiếp tục công kích. Hồn Đạo Sư không thể sử dụng Định Trang Hồn Đạo Khí có uy lực công kích cao. Tất cả nghe rõ chưa?” theo lệnh trọng tài, cả hai đội vào vị trí chiến đấu. Trọng tài đứng ở giữa sân đầu từ từ đưa tay phải của mình lên, giờ phút này đột nhiên cả bốn người ở Quảng Trường Tinh La lại im lặng một cách kỳ lạ. Tất cả đều tập trung theo dõi trận đấu trên sân đấu rộng lớn kia. Đây là trận đấu tiên, lại là trận đấu loại, mà một trong hai đội ở bên trên lại là học viện đệ nhất đại lục. Cho dù các thành viên đội dự bị còn rất trẻ nhưng bọn họ vẫn là đại diện của học viện Sư Lai Khắc. Mỗi người xem đều mong muốn được nhìn thấy rốt cuộc bọn họ sẽ làm được những gì. Hai đội nhìn thấy động tác chuẩn bị của trọng tài liền đứng thẳng dậy, căng lực đó, các Hồn Sư của đế quốc Tinh La bắt đầu tiến đến một trăm lễ tám cột sắt đã dựng sẵn bên cạnh sân đấu và rút hồn lực vào. Sau đó, một trăm lễ tám cái cột sắt kia đồng loạt phát ra ánh sáng rực rỡ. Từng tia sáng từ cột sắt không ngừng bắn thành một đường cong trên không trung và cùng tụ hội tại một điểm ở độ cao cách sân đấu chừng hai mươi thước. Cũng ngay lúc một trăm lễ tám tia sáng đó tụ hội lại thì một màn ánh sáng màu trắng cũng xuất hiện bao trọn lấy sân đấu. Vòng bảo hộ đã hoàn thành, đây cũng là ý báo, trận đấu đầu tiên của cuộc thi Đấu Hồn Đại Tài giữa các học viện cao cấp cũng chuẩn bị bắt đầu. Bảy người bên phía học viện Thiên Linh nhanh chóng chạy ra đứng vào từng vị trí khác nhau. Ba hồn sư ở đầu tiên vừa nhìn đã biết đây nhất định là hệ Cường Công hoặc hệ Phòng Ngự. Hai hồn sư ở hai bên hân là hệ Mẫn Công. Còn hai hồn sư ở vị trí trung tâm và sau cùng, dựa theo bộ cực truyền thống, có lẽ là Chiến Hồn Sư hệ Không Chế và Khi Hồn Sư hệ Phụ Trợ. Đây là đội hình chiến đấu bảy người tốt nhất đã trải qua vô số lần nghiên cứu có được. Nếu muốn tấn công thì ba người đầu tiên nên là hệ Cường Công, còn phòng ngự thì đối lại là hai người hệ Phòng Ngự và một hệ Cường Công. Kiểu đội hình chiến đấu truyền thống này được gọi là đội hình 3 - 2 - 1 - 1. Nhưng lúc này không có bao nhiêu người chú ý đến học viện Thiên Linh mà đều nhìn chăm chăm vào học viện Sư Lai Khắc. Càng nhìn bọn họ lại càng không kém được mà giật mình tò mò, những người giật mình nhất lại chính là các thành viên của mấy học viện tham gia cuộc thi, vì trận hình của học viện Sư Lai Khắc, bọn họ không sao lý giải được. Thiên ở vị trí đầu, cả team bỏ mặt trùm ra để lộ những khuôn mặt soái ca, nữ nữ. Tuy vậy nhưng với số tuổi mọi người thấy thì vẫn chẳng hiểu cái mỗ tí gì hết

Mà sáu người còn lại thì chia ra đứng phía sau hẳn tạo thành hình cánh quạt, y hệt như chính tình ung nguyệt (các vị sao cùng tụ hội làm ánh trăng càng thêm nổi bật), cùng tạo sức đẩy hẳn ra ngoài. Đội hình này là kiểu gì đây? Học viện có thể tham gia vào cuộc thi Đấu Hồn Đại Tài ít nhất phải có danh tiếng trên đại lục, đi nhiên bọn họ đã nghiên cứu rất nhiều về các phương thức chiến đấu của hồn sư. Nhưng từ trước đến nay bọn họ chưa từng thấy một đội hình chiến đấu nào kì lạ như vậy. Mà quan trọng hơn, đội hình chiến đấu ấy không phải mang đến cho người ta cảm giác sáu người kia đang trợ tay cho Thiên mà rõ ràng chỉ để hẳn ra trận một mình. Đây mới là điều quan trọng nhất mọi người không sao giải đáp nữa. Học viện Sư Lai Khắc sau khi phải ra đội dự bị lại lần thứ hai làm mọi người giật mình khiếp sợ. Ngay cả vị Hồn Sư trọng tài cũng ngừng người. Người có thể được đế quốc Tinh La chọn làm trọng tài đi nhiên phải là một Hồn Sư cấp cao. Mỗi lần tổ chức cuộc thi, người chịu trách nhiệm lớn nhất chính là đế quốc đăng cai tổ chức, đây cũng là thời điểm đế quốc có cơ hội bộc lộ thực lực của bản thân trước các nhân tài của các học viện. Dĩ nhiên bọn họ sẽ cố hết sức, nhưng vì trọng tài kia vì quá bất ngờ trước đội hình quái lạ kia mà tay phải giờ lên cao mãi vẫn chưa thấy hạ xuống.

“Bắt đầu được chưa trọng tài?” Âm thanh tuy nhẹ mà vang vọng khắp khán đài, nghe cảm nhận được tuổi trẻ nhiệt huyết trong đó nhưng kèm theo là một sự uy nghiêm của một bậc Đế Vương, thiên phú 1 Tư chất Vương đang được Thiên bật lên từ lúc vừa bắt đầu trận đấu

“À...à...bắt đầu!" sau vài giây ngu người thì cánh tay lão cũng hạ xuống, Thiên còn đang định chặt giúp luôn cơ

Sau tiếng hét thật lớn của trọng tài, đệ tử hai bên đồng loạt phóng thích ra vũ hồn. Bảy người của học viện Thiên Linh không yếu, ánh sáng màu vàng màu tím từ Hồn Hoàn soi rọi khắp nơi. Trong bảy người có năm người có bốn Hồn Hoàn, ba người còn lại cũng đều là ba Hồn Hoàn. Bốn Hồn Hoàn của người dẫn đầu lại càng rực rỡ hơn, rõ ràng tu vi của y đã đạt gần mãn cấp Hồn Tông, với độ tuổi này có thể đạt đến cấp bậc kia cũng không phải tầm thường. Nhưng, lại một lần nữa không có ai chú ý đến học viện Thiên Linh, bởi vì mọi người vẫn đang tập trung quan sát biến hóa của mấy người bên học viện Sư Lai Khắc, mà nói một cách chính xác hơn, là tập trung nhìn vào Thiên. Ngay lúc này, một luồng hơi thở vô cùng khủng bố chậm rãi lan tỏa khắp sân đấu. Sau đó, một quang sáng đỏ như máu xuất hiện chiếu rọi khắp sân đấu to lớn. Luồng hơi thở khủng bố kia trở nên lạnh như băng, vô cùng tàn nhẫn, đầy mùi vị chết chóc bỗng nhiên bùng nổ. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu. Sáu cái Hồn Hoàn đỏ như máu từ từ xuất hiện trên người Thiên với dáng vẻ chưa đến mười tám mười chín tuổi. Máu đỏ là ý gì? Chính là Hồn Hoàn tốt nhất, tượng trưng cho một cường giả mạnh nhất, bởi vì nó đến từ Hồn Thú mười vạn năm. Sáu Hồn Hoàn mười vạn năm đồng thời xuất hiện trên cùng một người là chuyện không ai có thể tưởng tượng được. Từng làn sóng kinh hồ không ngừng vang lên từ dưới biển người. Ngay cả Hoàng Đế Bệ Hạ của đế quốc Tinh La cũng Hoàng Hậu và văn võ bá quan cũng không hẹn mà cùng khiếp sợ đứng dậy. Trong lòng mọi người đều có cùng một suy nghĩ, không thể nào, đây là chuyện không thể, không có khả năng một người toàn bộ Hồn Hoàn đều là Hồn Hoàn mười vạn năm được. Nhưng, hơi thở khủng bố này đúng thật là từ Hồn Hoàn mười vạn năm. Hướng chỉ trong lòng đại đa số những người ở đây, học viện Sư Lai Khắc sớm đã được thần thánh hóa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Khiếp sợ toàn trường

Trong lúc sáu Hồn Hoàn màu đỏ xuất hiện tỏa ánh hào quang khắp mọi nơi thì bảy học viên của học viện Thiên Linh gần như cùng lúc lên đau đớn. Ngay cả những khán giả đứng xem bên dưới cũng bị sự xuất hiện đột ngột của sáu Hồn Hoàn màu đỏ kia làm cho khiếp sợ, thì bảy người của học viện Thiên Linh vốn đang vô cùng hồi hộp đang trên sân đấu phải trực tiếp đối mặt với nó làm sao mà tránh được? Khi bọn họ cảm nhận được hơi thở vô cùng khủng bố và đầy nguy hiểm kia cũng không tự chủ được mà lùi về sau, cùng tập trung lại một chỗ

“Tinh Thần Phong Bạo!" sau câu nói của Thiên, cả 7 người bên kia đều quý xuống ôm đầu, từng giọt mồ hôi bắt đầu xuất hiện trên trán bọn họ

Ngay lúc này, một đôi cánh màu vàng lam từ sau lưng Thiên xuất hiện chiếu rọi khắp nơi. Hai màu lam vàng kết hợp thật hoàn mỹ, ánh sáng tỏa ra từ nó cũng vô cùng mỹ lệ nên không khó thu hút sự chú ý của mọi người dưới khán đài. Hai bóng người nhảy mất kết hợp, Hồn Hoàn màu đỏ cũng trong khoảnh khắc đó biến mất. Thay vào đó là một đôi mắt màu vàng thật lớn. Tiếp theo, từng tầng ánh sáng màu lam, tím, ánh kim gần như cùng lúc xuất hiện và hóa quyền vào nhau chiếu rọi kéo dài gần nửa sân thi đấu, khi nó đi qua, để lại một vết sáng thật dài màu ánh kim, trùng hợp thể nào lại rọi trúng bảy người của học viện Thiên Linh đang cùng tập trung một chỗ. Những người đang chăm chú nhìn vào đôi mắt thật lớn màu vàng đều đột nhiên cảm thấy sợ hãi. Ngay sau đó, bọn họ trông thấy sân đấu to thật to bên dưới hình như bị vết sáng màu ánh kim kia cắt ra làm hai. Chiều dài vết sáng ấy dài đến bảy mươi thước, rộng cũng đã khoảng ba mươi thước. Ba tầng ánh sáng ban này xuất hiện cũng từ từ biến mất. Bảy người của học viện Thiên Linh không một người nào tránh được vết sáng màu ánh kim kia rọi xuống, sau khi các luồng ánh sáng biến mất, trên sân đấu chỉ còn một vết cắt thật dài, sâu đến hai thước, bên dưới tỏa ra ánh sáng lấp lánh, một kỹ năng thật đẹp, thật mạnh mẽ, đúng là không hổ danh với tên gọi của mình - Hoàng Kim Lộ. Trong bảy người học viên của học viện Thiên Linh, hai người có ba Hồn Hoàn gần như cùng lúc ngã xuống đất, màng bảo hộ quanh cơ thể vỡ nát, từng kiện Hồn Đạo Khí Phòng Ngự rơi khắp mặt đất, năm người còn lại cũng không khá hơn, cả người như bị biến thành một pho tượng đá vắng. Hồn Hoàn cũng biến mất. Vũ Hồn hoàn toàn bị phong ấn. Đôi mắt màu vàng thật lớn từ từ biến mất, sáu Hồn Hoàn màu đỏ lại xuất hiện. Lúc này bên cạnh hẳn xuất hiện thêm một người nữa, đây là một thiếu niên, sau lưng hắn là một đôi cánh vô cùng mỹ lệ - Vũ Hồn Quang Minh Nữ Thần Điệp. Người kia dáng vẻ còn nhỏ tuổi hơn người xuất hiện ban đầu nữa nhưng trên người hắn nhấp nháy sáu cái Hồn Hoàn, 1 vàng, 2 tím 3 đen đen vô cùng dọa người.

Thiên đứng khoanh tay, dáng vẻ kiêu ngạo lạnh lùng nhìn về phía vị trọng tài vẫn còn đang trong tình trạng ‘con nai vàng ngơ ngác”

“Trận đấu kết thúc!" chưa ai tỉnh lại khỏi sự mơ màng, ngơ ngàng của trận đấu quá nhanh này

Lúc này vị trọng tài kia mới kịp phản ứng. Phía bên học viện Thiên Linh đã sớm dúi nhau đi xuống dưới, trên người bọn họ vẫn lấp lánh màu vàng kim. Khi đội bọn họ bước xuống khỏi sân đấu, một trăm lẻ tám vị Hồn Sư đang làm nhiệm vụ bảo vệ sân đấu cũng rút lại hồn lực của mình. Rất rõ ràng, trận đấu đã kết thúc rồi. Hôn mười vạn khán giả đang đứng xem, bao gồm cả Hoàng Thất đế quốc Tinh La, văn võ bá quan hay những người đến từ các học viện Hồn Sư, Hồn Đạo Sư Cao Cấp trong giây phút này đều lặng ngắt như tờ. Ban đầu khi bọn họ thấy người ra thi đấu của học viện Sư Lai Khắc là đội dự bị trong lòng cũng có chút nghi ngờ, nhưng sau khi nhìn lại sân đấu chỉ còn một khe nứt thật dài lấp lánh ánh sáng cũng chỉ biết ngẩn ngơ ngắm nhìn. Bọn họ thậm chí không thể hít thở bình thường nữa. Không biết có bao nhiêu người sau khi thấy Hồn Hoàn mười vạn năm trong lòng thầm kêu không thể nào, vậy mà ngay lúc này, một câu đó bọn họ không thể nào nói ra được nữa, tuy vậy, bọn họ mặc dù do dự và sợ hãi nhưng thật lòng lại càng chấn động và hưng phấn như mắc bệnh tâm thần. Sư Lai Khắc, đây là Sư Lai Khắc. Là học viện đệ nhất đại lục, là Sư Lai Khắc tung hoành đại lục vô địch thủ.

“Xin hãy nhớ kỹ, chúng ta đến từ học viện Sư Lai Khắc...đến từ...Đường Môn!!!” Thiên cũng không muốn nhưng bởi vì Đường Nhã nên kệ đi, sau khi nói thì quả nhiên trên gương mặt của vị nữ tông chủ này đã phủ đầy một tầng hơi nước mỏng, nhìn về hạnh phúc cùng thỏa mãn của nàng cũng khiến Thiên cảm thấy đáng giá

Chậm rãi bước ra khỏi sân đấu, đi về phía những người còn lại của học viện đang chờ sẵn. Cậu thậm chí còn không đợi trọng tài tuyên bố kết quả. Sự kiêu ngạo này lại một lần nữa khiến tất cả mọi người khiếp sợ. Đến từ Sư Lai Khắc, đến từ Đường Môn!

Vương Ngôn lên tiếng trước, hẳn nói với vẻ trách móc - “Sao lại ra tay nặng thế?" Thiên thấy ánh mắt của Vương Ngôn lập tức hiểu ý lão sư của mình đang muốn làm gì liền nhanh chóng phối hợp, cậu lạnh lùng đáp

“Ta đã hạ thủ lưu tình, chỉ tạm thời khóa vũ hồn của bọn họ thôi. Nếu không e là bọn họ còn khó mà bước khỏi sân đấu kia”

Giọng nói của Thiên khá lớn, vừa đủ để học viện Nhật Nguyệt Cao Cấp Hồn Đạo Sư và các học viện bên cạnh nghe được.

Vương Ngôn và Thiên cùng sống vai trở về, tay phải của hắn dường như vô tình chạm phải tay trái của Thiên đang hạ xuống. Vương Ngôn khẽ hỏi

“Có muốn ở lại xem các trận đấu khác không?" Thiên chẳng thèm quay đầu, trả lời một cách lạnh lùng -“Xem cái gì? Có gì hay đâu mà xem. Về thôi!" Những người còn lại của học viện Sư Lai Khắc cũng nói gót theo hắn, sau khi trận thứ nhất kết thúc bọn họ cứ thế mà ra về, thậm chí còn không cúi chào phía hoàng thất của đế quốc Tinh La nữa.

“Người kia là ai? Sao trước giờ ta chưa nghe thấy tên tuổi của hắn? Đi điều tra, bất cứ giá nào cũng phải điều tra được tên của hắn!"(vãi cả bắt chấp để biết tên)

Mà học viện Sư Lai Khắc sau khi chiến đấu lên ra về cũng khiến cuộc thi gián đoạn mất mấy phút. Bởi vì lúc bọn họ ra về cũng đã thu hết sự chú ý của tất cả mọi người. Sự cuồng nhiệt dần dần xuất hiện trong mắt mỗi người ở đây. Đùng vậy, Đây là Sư Lai Khắc, học viện Sư Lai Khắc trong lòng bọn họ đã sớm được ví như một vị thần ở trên trời cao. Đây là thực lực của học viện Sư Lai Khắc sao? Hồn Hoàn mười vạn năm? Cậu bé kia rõ ràng chỉ mới mười bốn mười năm tuổi vậy mà lần này lại là người dẫn đầu học viện Sư Lai Khắc ư? Trong số những người chấn động có cả các thành viên của học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư, về mặt của bọn họ lúc này vô cùng khó coi và đáng sợ. Ngay cả Tiểu Hồng Trần bình thường cực kỳ kiêu cao cũng bị kinh hoàng mà tái mặt. Hắn nắm chặt nắm tay trong lòng không ngừng tự huyền hóa cơn giận.

“Không thể, không thể như thế được. Trên thế giới này không thể có thiên tài nào vượt qua mình được. Không, tuyệt đối không. Hắn... nhất định là giả, là giả, giả...!" nếu Thiên biết thì chắc chắn sẽ giúp tên này biết đáp án, cái loại người như này là một trong những loại cậu ghét nhất

Thiên cùng mọi người vừa về thì thấy Huyền lão đang ngồi chờ, nhìn dáng vẻ ung dung của lão là chắc chắn biết kết quả rồi. Mấy ngày sau, các trận đấu đều do chúng nữ luân phiên cùng mấy người nội viện chiến đấu, mỗi lần đều có sự chi đạo bí mật của Thiên qua Tinh Thần Tham Trắc. Mỗi lần chiến đấu là Thiên ngồi vắt chân trên ghế chỗ chờ, miệng ngâm đều thuốc mà lấy từ chỗ Hòa Thái Đầu. Nhắc lại về vị sư huynh đó vật này, Thiên quyết định đền bù đôi chút cho hắn thay cho việc cướp Tiểu Tiểu, trợ giúp vài viên Thông Não Đan cùng Tăng Hồn Đan. Nói chung vậy là đủ để Hòa Thái Đầu coi Thiên là sinh tử chi giao bằng hữu rồi.

“Đấu giả Hồn Đạo khí?" Thiên được ru đi tham gia cuộc đấu giả Hồn Đạo khí, Vương Ngôn quảng cáo tốt càng khiến mọi người tò mò và hào hứng duy chỉ có Vương Đông có vẻ không thích, Thiên cũng không ép mà chỉ ru đi cho vui, dù sao ở một mình còn chán hơn

“Nhưng ta không đủ tiền ah!" Nam Nam chốt một câu khiến bầu không khí bị giảm xuống

“À....sinh nhật mọi người là gì, ghi vào đây!" Thiên đưa mỗi người một tờ A4, tuy ai cũng thắc mắc nhưng cũng chẳng hỏi nhiều. Thu lại giấy, báo mọi người đi trước, Thiên trở lại phòng

“Xong!" sau khoảng 15 phút cũng đã xong công việc, Thiên dịch chuyển tới chỗ mọi người thì mọi người đã ngồi trong phòng chờ đấu giả sư (MC) của buổi đấu giả

“Cho này!" vút cho mỗi người một tấm thẻ từ tính tập, Thiên làm mọi người đều bị bắt ngờ

“Cái của Vương lão sư có 100 triệu kim hồn tệ còn mấy người các người thì tầm 10 củ!" Thiên quay ra nói với mấy tên con trai khiến ai cũng tưởng mình nghe lầm, nhìn đi nhìn đi nhìn lại, vèo tát các kiêu

“Còn cái này coi như em hiến kính nộp xung quỹ cho trường!" Vương Ngôn sau một hồi cũng bị thuyết phục, hôm nay mọi người lại phát hiện thêm một danh hiệu nữa của Thiên là ‘đại gia tiền tỷ". Tiền tay cho tiền triệu, tặng cả chục tỷ mà không nhìn lấy mặt một cái. Mấy tên con trai gọi gần ah, hận cha mẹ không sinh ra là nữ để giờ nhảy ra cầu Thiên bao nuôi ah

“Vậy còn chúng ta?" Thiên cũng đưa luôn -“Mặt khẩu ngày sinh, tài khoản nói lên với thế của ta, các nàng cứ dùng thoải con gà mái đi! Làm nữ nhân của ta, nếu ta đã nói yêu các nàng thì ít nhất là sẽ không bao giờ khiến các nàng phải lo về vấn đề tiền bạc!" ai cũng bị chấn trụ bởi câu nói của Thiên, không một ai nghi ngờ điều đó bởi Thiên tuyên bố với một giọng nói kết hợp khuôn mặt cực kì nghiêm túc. Mấy nữ cũng cảm động không thôi,tuy không phải tình yêu về vật chất nhưng ai chả muốn người yêu mình khá giả, không phải lo về mấy cái vấn đề này

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 52: Sinh Linh Kim - Bảng xếp hạng Dao Khắc

"Hoan nghênh quý khách đến ghé thăm phòng đấu giá của chúng ta, buổi đấu giá hôm nay sẽ lập tức bắt đầu, mời quý khách vào ghế ngồi!" Một giọng nói thánh thót êm tai vang lên truyền khắp phòng, phòng đấu giá lập tức an tĩnh lại. Ánh sáng ở đây vốn đã khá yếu khi giờ lại còn dần dần giảm xuống, mà ánh sáng trên sân đấu giá lại từ từ rực rỡ hơn. Một cô gái mặc váy dài màu tím thướt tha bước vào, cô gái này khoảng trên dưới ba mươi tuổi, dung mạo thanh tú đoan trang, bộ quần áo được may một cách cẩn thận ôm sát vào người càng làm nổi bật dáng người hoàn mỹ của cô. Lúc này ở trên sân đấu giá, cô gái mặc váy tím đã đi đến bục đấu giá, giọng nói dịu dàng êm tai lại vang lên

"Xin chào các vị khách quý, ta là Thanh Nhã, Đấu Gia Sư Từ Cấp, hôm nay ta rất vinh dự được chủ trì lần đấu giá này. Các vật phẩm đấu giá hôm nay đều là Hồn Đạo khí từ cấp 6 trở xuống. Thích hợp cho các Hồn Sư có tu vi Hồn Vương hoặc dưới Hồn Vương. Đồng thời xin bật mí với các vị khách quý, hôm nay chúng tôi còn mới kiện đấu giá đặc biệt, xin mọi người đừng bỏ lỡ. Buổi đấu giá hôm nay xin phép bắt đầu, mời nhân viên mang vật phẩm đấu giá đầu tiên lên sân!" Hai cô gái mặc trang phục màu đỏ đẩy một chiếc xe nhỏ lên sân đấu giá. Trên xe là một kiện Hồn Đạo Khí hình chữ nhật, dài khoản một thước, phía trên có khắc nhiều hoa văn phức tạp.

"Vật phẩm đầu tiên của chúng ta là một kiện Hồn Đạo Khí có tác dụng công kích cấp ba, khá giống với loại Hồn Đạo Xạ Tuyến bình thường. Loại Hồn Đạo Khí này rất ít xuất hiện trong cách buổi đấu giá. Bởi vì nó là sản phẩm của một Hồn Đạo Sư cấp sáu, người này đã có một chút chính sử ở trận pháp bên trong hạt nhân tạo nên một chút khác biệt so với những Hồn Đạo Khí bình thường cùng loại"

"Hồn Đạo Xạ Tuyến này có thêm tác dụng gây tê liệt nên nó còn có tên gọi khác là Hồn Đạo Ma Tỷ Xạ Tuyến, nó có tác dụng với những Hồn Sư có tu vi dưới bậc Hồn Vương. Thời gian gây tê liệt tùy vào cấp bậc Hồn Sư mà có sự chênh lệch khác nhau. Chúng tôi đã thí nghiệm rất nhiều lần, kết quả cho thấy nếu Hồn Đạo Ma Tỷ Xạ Tuyến này tấn công vào một Hồn Vương trong trường hợp người này này không sử dụng Hồn Kỹ hoặc có có Hồn Đạo Khí Phòng Ngự trên người sẽ bị tê liệt trong một giây. Còn nếu sử dụng trên người Hồn Tông thì khoảng hai giây, điều kiện vẫn giống như trên, tương tự thì với Hồn Tôn thì ba đến bốn giây. Xin các vị khách quý chú ý, đối tượng chúng tôi làm thí nghiệm Chiến Hồn Sư hệ Cường Công, hệ khác nhau cũng có thể sẽ có kết quả khác nhau. Hồn Đạo Ma Tỷ Xạ Tuyến này cực kỳ dễ sử dụng nhưng lại có tác dụng vô cùng thực tế. Là một Hồn Đạo Khí cấp ba khá hiếm thấy. Giá khởi điểm là 1000 kim hồn tệ, mỗi lần tăng giá ít nhất 50 kim hồn tệ, đấu giá bắt đầu." không ít người báo giá ngay sau đó, Vương Ngõn cũng tham gia, cuối cùng nó được mua với giá 2500 kim hồn tệ, người sở hữu là Tiểu Tiểu

Vương Ngõn liên tục ra giá, một mình hân đã mua mười mấy món Hồn Đạo Khí chia ra cho mọi người sử dụng. Không thể nói cuộc săn quét của mọi người gây rất nhiều người chú ý, Thiên chẳng quan tâm, nếu ai có gan đuổi theo cướp cũng lắm thì dân cho một trận rồi đuổi đi. Về phía Thanh Nhã thì có thể nói càng lúc càng vui vẻ, dù sao tiền lương có phụ thuộc vào đây ah. Sau vài món đồ được đấu giá xong, Thanh Nhã đi về phía bàn đấu giá, gương mặt có chút đỏ hồng, giọng nói có phần nhỏ xuống

"Các vị khách quý. Vật phẩm cuối cùng đã đến đây rồi. Lẽ ra nó không nên xuất hiện ở đây, nhưng vì cảm tạ các vị đã đến ủng hộ chúng tôi nên đặc biệt phá lệ. Tuy rằng giá của nó khá cao nhưng ta tin chắc một số người tình ý sẽ biết thấy được điểm quý giá của nó." Chiếc xe đẩy chứa vật phẩm cuối cùng đã lên sân đấu giá, nó có chút khác biệt so với những chiếc xe đẩy ban này, vừa to vừa lớn, mảnh khăn trùm bên trên cũng đẹp rực rỡ hơn. Bấy nhiêu đã đủ thấy vật phẩm trước mắt khác biệt so với những món bình thường rồi. Tịch tịch sau, xe đẩy đã đến gần có nàng Đấu Gia Sư.

Cô nàng Đấu Gia Sư Thanh Nhã trên sân đấu giá bắt đầu giới thiệu -- " Chắc mọi người đều muốn biết vật phẩm cuối cùng kia là gì, thời gian không còn sớm nên Thanh Nhã cũng không nhiều lời nữa. Vật phẩm thần bí ấy đối với Hồn Đạo Sư là một vật cực kỳ quen thuộc, có thể gọi là vật bất ly thân cũng không sai. Mỗi một Hồn Đạo Sư chắc chắn đều phải có nó. Và cũng vì món đồ này không phải Hồn Đạo Khí nên ban nãy ta mới nói lẽ ra nó không nên xuất hiện ở đây. Với giá trị và độ hiếm có, nó hoàn toàn xứng đáng bước vào phòng đấu giá cao cấp nhất ở đây. Mọi mọi người chiêm ngưỡng." Ngay khi mảnh vải màu đỏ che đậy bên trên được tháo xuống, mọi người không hẹn mà cùng tập trung sự chú ý vào vật phẩm bên trong. Nhưng trải với dự đoán của đa số người ở đây, không có hào quang, không có gì đặc biệt, hơn nữa thứ đồ bên trong khá bé, nó dài khoảng nửa thước, to chỉ bằng một ngón tay. Hình dạng nhỏ dần từ dưới lên trên, nó chỉ mang đến cho mọi người một cảm giác duy nhất chính là: Sắc Bén. Thanh đao này màu ngăm đen mang phong cách cổ xưa, mô hình phía trên còn có khắc một ít hoa văn, cả vật tỏa ra một chút hơi thở xa xưa xa xưa lắm rồi. Không ít người trong phòng đấu giá bắt đầu thở dài, hiển nhiên bọn họ không biết được rốt cuộc vật phẩm kia có gì mà phải kinh ngạc. Nhưng một ít người còn lại thì khác, bọn họ hoàn toàn ngẩn ngơ vì thứ vừa xuất hiện. Dao Khắc. Đúng vậy, đây là một thanh đao mà Hồn Đạo Sư thường dùng để khắc trận pháp vào hạch tâm của Hồn Đạo Khí.

Giọng nói của Thanh Nhã lại vang lên mang theo một chút bất mãn khi thấy vài người có vẻ không mấy quan tâm cho lắm

"Các vị khách quý đã bị bề ngoài tầm thường của nó che mắt rồi. Ta thật sự rất buồn khi phải nói, các vị đã sai, nếu các vị bỏ qua nó thì đây chính là một hành động sai lầm nhất của cả đời các vị. Tiếp theo, ta sẽ giới thiệu sơ lược về thanh Dao Khắc này, nó nhìn có vẻ không có gì đặc biệt nhưng thực đối không phải là một thanh Dao Khắc bình thường, nó không phải là dạng vừa đâu!"

"Dao Khắc là vật dụng không thể thiếu của Hồn Đạo Sư, mà một thanh Dao Khắc tốt lại càng quan trọng với những Hồn Đạo Sư cấp cao. Thanh đao trước mặt quý vị tuyệt đối không phải một vật phẩm bình thường. Có lẽ mọi người cũng biết trong giới Hồn Đạo Sư tồn tại một bảng xếp hạng dành riêng cho Dao Khắc, mà các loại Dao Khắc đứng ở những thứ hạng cao trong đây đều thuộc sở hữu của những Hồn Đạo Sư cấp cao. Bảng xếp hạng Dao Khắc ở đại lục Đấu La chúng ta tổng cộng chỉ hai trên dưới một trăm Dao Khắc, đáng tiếc, 2/3 trong số đó đều thuộc sở hữu của đế quốc Nhật Nguyệt. Đây cũng là một trong những lý do tại sao Hồn Đạo Sư của đế quốc Nhật Nguyệt lại mạnh hơn chúng ta đến vậy. Mà thanh Dao Khắc xuất hiện trong buổi đấu giá hôm nay là một trong những thanh Dao Khắc nằm trong bảng xếp hạng mà ta vừa nhắc đến!" Những vị khách tham gia đấu giá vừa nghe thấy vậy chữ Bảng Xếp Hạng Dao Khắc lại xôn xao một trận, về mặt thờ dài thất vọng ban nãy cũng biến mất, ai cũng chăm chăm nhìn đao rồi lại nhìn người chờ mong được giải đáp

Bất cứ một Hồn Đạo Sư nào cũng có một sự say mê đặc biệt dành cho các thanh Dao Khắc xuất hiện trong bảng xếp hạng ấy. Cả hệ Hồn Đạo ở học viện Sư Lai Khắc cũng chỉ có hai thanh, lần lượt thuộc về viện trưởng Tiền Lâm Nhi và Phàm Vũ. Thế nên sự xuất hiện của thanh Dao Khắc này không chỉ là thứ quan trọng với bản mà cho cả học viện Sư Lai Khắc. Vương Ngõn mặc dù không rõ giá trị của thanh Dao Khắc kia nhưng vừa nghe thấy nó nằm trong bảng xếp hạng Dao Khắc, hai mắt cũng sáng lên. Bản biết phải có được nó, cho dù giá cả đắt thế nào học viện cũng sẽ không trách mắng. Học viện không thiếu những thứ quý hiếm, nhưng đây lại là một trong những vật phẩm hiếm thấy, không nói đâu xa, ngay cả viện trưởng Tiền Đa Đa cũng không có một thanh Dao Khắc nằm trong bảng xếp hạng này nữa. Thanh Nhã thấy bầu không khí đã sôi động trở lại khẽ nở một nụ cười tươi tắn, cô cũng không gấp gáp bắt đầu đấu giá mà đợi thêm năm phút nữa, khi mọi người đã dần dần yên tĩnh lại bỗng nhiên dưới hàng ghế bên dưới có người lên tiếng thúc giục.

"Quý vị đừng nôn nóng quá. Mọi người đều biết phòng đấu giá của chúng tôi trước nay không treo đấu để bán thật chó, những thứ chúng tôi mang ra đấu giá đều đảm tự tin đảm bảo chất lượng của nó, và cũng sẽ không bán mà không nói rõ vật phẩm có khuyết điểm hay vấn đề gì không. Cho nên, xin mọi người lắng nghe ta nói tiếp." Nói đến đây có khẽ lướt nhìn sang thanh đao với vẻ tiếc nuối

"Nếu đây là một thanh Dao Khắc bình thường lọt vào được bảng xếp hạng Dao Khắc như những thanh đao khác thì nó đã không xuất hiện ở đây. Dao Khắc nằm trong bảng xếp hạng quý giá như thế nào không ai không rõ, thậm chí so với một số vật liệu quý giá hiếm thấy còn muốn cao cấp hơn. Sở dĩ hôm nay, nó xuất hiện ở đây cũng bởi vì bản thân nó có một chút vấn đề. Nó là thanh đao xếp hạng thứ 99 trong bảng xếp hạng, nhưng thật ra nếu xét đúng với cấp bậc của nó thì ít nhất cũng lọt được vào top 30. Nguyên nhân nó xếp hạng thấp như vậy cũng vì trong thanh đao này có một lỗi nguyên rủa khủng khiếp."

"Không sai, thanh Dao Khắc này, đúng là thanh đao xếp hạng thứ 99 kia, thường được gọi là Phệ Linh Dao Khắc. Thanh Phệ Linh Dao Khắc này đã hơn ba ngàn năm tuổi. Ba ngàn năm trước, lần đầu tiên nó xuất hiện là ở đế quốc Nhật Nguyệt, người chế tạo ra nó là một Hồn Đạo Sư thiên tài, người này nghe nói cuối cùng đã trở thành Hồn Đạo Sư cấp Chín, càng kính hãi hơn, bản không những là một Hồn Đạo Sư mà còn là một Hồn Sư, một Tà Hồn Sư vô cùng đáng sợ. Ba ngàn năm trước, thời hân còn tung hoành trên khắp đại lục đã tạo nên biết bao màn gió tanh mưa máu." Bầu không khí phía dưới đã hoàn toàn im lặng, các vị khách đã hoàn toàn chăm chú lắng nghe Thanh Nhã giới thiệu

"Thanh Phệ Linh Dao Khắc này được vị Tà Hồn Sư đó chế tạo ở tuổi xế chiều. Nghe nói khi y vừa làm ra thanh Dao Khắc này không được bao lâu thì đại dịch kéo đến, vị Hồn Đạo Sư thiên tài kia đã ngã xuống như vậy, tuy nhiên khi đó y cũng không còn mang theo thanh Phệ Linh Dao Khắc ấy, thời gian dần trôi, thanh đao đã lưu lạc đến dân gian. Theo thông tin chúng tôi cho được, thanh hung đao này đã có tổng cộng 37 người chủ, nhưng 37 người này đều có một kết cục hết sức bi thảm. Trong đó có chín người trở thành Tà Hồn Sư. Một số lời đồn nói rằng năm đó khi vị Tà Hồn Sư đó ngã xuống đã để lại một tia linh hồn dung nhập vào thanh Dao Khắc này, tia linh hồn kia sẽ dần dụ con người đi theo con đường tà ác, những người ý chỉ không kiên định mà sử dụng nó sẽ chết không toàn thây. Cho nên cấp bậc của nó mới rơi xuống thấp như vậy. Nếu nó không có một lịch sử huy hoàng có lẽ đã bị xóa tên khỏi bảng xếp hạng từ lâu rồi. Những người thật sự thích thanh đao này luôn hi vọng nó có thể tìm được một chủ nhân thật sự. Chúng tôi cũng thế, và chúng tôi càng mong muốn chủ nhân của nó là người có vũ hồn thuộc tính Quang Minh, như thế khả năng bị có căn tà sẽ thấp hơn. Đương nhiên sự hiểu biết của chúng tôi về thanh đao này vẫn có hạn, chúng tôi chỉ có thể đưa ra lời khuyên trong sự hiểu biết của mình, các vị khách nếu có hứng thú với nó phải nhớ lựa chọn cẩn thận. Chúng tôi cam đoan nếu không rút hồn lực vào nó thì chắc chắn sẽ không xuất hiện tình huống bị căn tà!" Nghe Thanh Nhã giới thiệu xong mọi người mới hiểu tại sao một thanh Dao Khắc có thể lọt vào bảng xếp hạng lại phải xuất hiện trong phòng đấu giá cấp bốn này. Tuy vậy, chắc chắn giá cả của nó sẽ không thấp, tuy nhiên quý thì quý thật nhưng vẫn chưa đủ so được với tính mạng của mình. Bỏ một số tiền lớn để mua về thứ bản thân không dùng được chẳng phải quá lãng phí sao? Hơn nữa ở một buổi đấu giá cấp bốn bình thường rất hiếm có những người giàu nứt vách tiêu xài phung phí, cho nên phần lớn những người ở đây đều lệ vế do dự.

"1 triệu kim hồn tệ!" shock, shock toàn tập, âm thanh vừa vang lên báo giá khiến mọi người không khỏi đứng hình, còn với Thanh Nhã người đang kích động đó bùng mặt thì khỏi bàn, lần đầu tiên có người đấu giá thanh đao bị nguyên rủa này, khi nghĩ đến số tiền 1% hoa hồng thì có hạnh phúc suốt ngàn. 10000 kim hồn tệ ah! Đủ sống cả chục năm chứ đùa? Mà nếu bán được nó thì có khi có còn được thăng cấp cũng nên

"Chốt giá!" như sợ Thiên chạy mất, có nàng gõ luôn cái búa kết thúc chương trình, chào mọi người rồi đích thân lên tận nơi đưa đồ

Buổi đấu giá hôm nay có thể nói mọi người học viện Sư Lai Khắc đều có thu hoạch rất phong phú, nhưng đồng thời cũng tốn không ít tiền. Sau lần giao dịch này, cấp bậc của Vương Ngõn ở phòng đấu giá Tinh Quang đã thăng từ bậc cấp lên từ cấp, lúc này bản đã có tư cách tham dự các buổi đấu giá cấp 1. Còn buổi đấu giá cấp cao nhất ở phòng đấu giá này chỉ dành cho những người hắc cấp trở lên mà thôi.

Thiên đi về lao ngay vào phòng gọi chúng nữ vào AS tuyên chiến. Đại chiến xuyên không gian thời gian, đang lúc gay cấn thì một âm thanh khiến Thiên đang ‘hăng say lao động’ cũng không khỏi dừng lại

"Keng..."

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tài miễn phí tại **[WwW.EbookFull.Net](#)**.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Huyết thống.....Slime???

(WARNING!!!!WARNING!!!!WARNING!!!!KEEP OUT!!!!KEEP OUT!!!!KEEP OUT!!!!)(Chứa nội dung hentai! 18+)

LƯU Ý: KHÔNG KHUYẾN CÁO TRẺ EM ĐỌC, TA CÒN CHƯA MÚN RA ĐÀO ĐÀU NHƯNG VÌ AE ĐỌC GIẢ VẬY, ĐỪNG BẢO NHA!!!

“Keng...Huyết mạch nhận được...Slime King (Slime Hoàng Kim)”

“Bắt đầu cấy ghép! 1%... 10%... 50%... 80%... 100%! Hoàn tất...mời kiểm tra!” cả người Thiên phát nhiệt, biến đổi dần dần, cả cơ thể biến nhò lại, sau 2 phút thì hình dạng Thiên chẳng khác gì như một con Slime. Chỉ khác là màu không phải, xanh lục, đỏ, tím,...mà là màu vàng kim, cả cơ thể tỏa ra ánh sáng vàng dịu nhẹ

“C...cái gì???” không chỉ Thiên mà tất cả chúng nữ đều bị hóa đá khi thấy bộ dạng bây giờ của cậu

“L...Linh à! Wtf??? Are you trolling me?”

“Chủ nhân, bình tĩnh đi! Anh đã đọc kĩ hướng dẫn sử dụng trước khi dùng chưa hả?”

“Vậy thì kiểm tra!” Thiên bật Băng thông tin nhìn kĩ vào dòng chữ bên cạnh cái chữ Slime (chỉ tiết)

“Slime King: (màu vàng kim) Là một loài vô cùng cường đại. Thuộc tính hiền lành, bá chủ trong dòng tộc Slime. Sức mạnh có được từ việc hấp thụ sức mạnh bên ngoài, không bị giết bởi sát thương vật lí (vì), giảm 50% sát thương từ ma thuật, miễn nhiễm với độc. Khả năng hấp thụ cũng hồi phục kinh dị, có thể tạo ra vỏ sở phần thân với sức mạnh từ khoảng 1~10% tổng sức mạnh bản thể. Đang trong giai đoạn phát triển, mời ăn thịt hoặc thứ nhiều năng lượng để hoàn thiện. Đang ở dạng Ấu thể (Ấu thể-Con non-Vị thành niên-Thành niên-Hoàn chỉnh), càng lên cấp cao càng cần nhiều energy (năng lượng)

Sau khoảng 15 phút, ăn tất tần tã xác của cả chục con Hồn thú vạn năm cùng mười vạn năm thì cũng tới giai đoạn dạng Con non định. Thiên biến lại về hình dạng con người, cậu bị tất cả chúng nữ ‘đề xuồng’ tìm câu trả lời

“Slime hóa!” cơ thể tròn tròn mập ú, mượt nhẵn nhụi, sờ vào còn cảm thấy man mát. Thiên bị ôm không thương tiếc, trông cậu giờ là chẳng khác gì cái gối ôm bánh bao, mặt lúc nào cũng dâm vào ‘hai ngọn đồi thông!’

“Cơ thể này thật tuyệt, mà sao các nàng nhìn ta ghê vậy...đừng...ah~” vậy là câu chuyện về một con Slime bị hăm híp ra đời

“Không được...chẳng nhẽ ta lại thua? Không được...Tua biến hình!” từ cái cơ thể bé nhỏ tròn tròn đuối ra vỏ sở những cái xúc tua, không thể không nói...một mình Thiên...chấp hết. Mấy nữ bị Thiên bắt ngờ phản kích, bị dày vò chết đi sống lại, không thể bàn cãi về sức mạnh cái skill ‘quần thể’ bá đạo này được

Vụt thanh Phệ Linh Hung Dao tự động bị triệu hoán ra ngoài, ngay lập tức cắm vào đầu Thiên. Thiên biến trở lại nhân hình, đầu cảm giác như vỡ tan ra vậy

“Ah!!! Đau vãi, đau phụ nhà nó! Thiên Mộng tỳ, Băng Băng tỳ, ra đây giúp đệ giá có Tinh thần hải vôi, kinh khủng thật!” không có Ý lão ở đây, trực tiếp đối mặt thanh hung dao này khiến Thiên khá là bị động, trải nghiệm cảm giác sống không bằng chết khiến tinh thần lực, tinh thần hải của cậu tăng nhanh như bão tố, sóng thần

Chúng nữ không thể không lo lắng cho được, vừa nãy nghe đầu giá sư giới thiệu nên giờ còn hoảng hốt

“Chủ nhân, chủ nhân! Mau trở về dạng Slime rồi làm tình với mọi người đi!” Linh lo lắng nói ra, sau mấy lần nghĩ hoặc thì Thiên cũng chẳng giấu gì nhiều, kể gần như hết ra đến giờ thì mọi người cũng quen luôn rồi

“Ai ya, tiểu ma nữ em lại còn chém gió được cái lúc nước sôi lửa bỏng này nữa!” Thiên vừa cười vừa nhún nhó trông cực kì khó coi, mọi người nghe vậy thì lại càng đỏ mặt, ai cũng nghĩ là Linh đang trêu mọi người

“Không phải~ Haizz, là như này, trong anh đang có một luồng năng lượng quá lớn đúng không? Giờ anh có thể tương tượng trong mình đang có quá nhiều điện, mỗi một người chúng em như một cục pin vậy! Anh có thể chia sẽ bớt chút năng lượng khiến anh bớt ăn đắng khổ mà mọi người cũng có thể nâng cao hơn, chỗ tốt là đương nhiên sẽ có rồi!” Nghe vậy chẳng thêm do dự nữa, Thiên biến về dạng Slime, những xúc tu bắt đầu công việc ‘khoan giếng’, mấy nữ bôi đang lo cho Thiên nên cũng chưa cảm thấy gì

“Ah~...”

“C...ái...ah”

“S...sướng...!”

Luồng năng lượng tràn vào ngay lập tức khiến chúng nữ không ngừng rên rì bởi khoái cảm, Thiên cũng giảm bớt áp lực, giờ cậu đang nhìn hai sinh vật đang cuốn lấy nhau trong thức hải của mình, Thiên Mộng cùng Băng Đế cũng bị ảnh hưởng bởi Sinh mệnh lực nên giờ đang...vội nhau. Thiên từ bi không muốn hai người chịu khổ nên lao ngay vào ‘cứu’ (tác: ta khinh bi mi Thiên à!) (Thiên: quá khen! quá khen ah!)

Trường hợp giờ của ba người Thiên, Băng Đế cùng Thiên Mộng Tầm có thể gọi là ‘Linh Hồn Hòa Quyện’. Cả ba chìm vào linh hồn đối phương, hiểu về tất cả ý nghĩ của người kia, thậm chí còn biết được quá khứ thông qua trí nhớ đối phương. Thiên được lợi nhiều nhất, có thể trải nghiệm trăm vạn năm của Thiên Mộng, gần 40 vạn năm của Băng Đế, quả thật so với đồng thời gian thì Băng Đế cao nhất, Thiên thời gian sống so ra chỉ như hạt cát trong sa mạc, còn với cô nàng chủ yếu chỉ ăn rồi ngủ, ngủ rồi lại ăn Thiên Mộng thì cũng chẳng khác là bao

Sau khoảng một lúc thì ai cũng tỉnh lại sau cơn mê, ai cũng đỏ mặt nhìn xung quanh, đến khi Thiên nhắc nhở thì mọi người cảm giác quá không chân thật rồi

Linh bắt đầu liệt kê sức mạnh của mọi người -“Chủ nhân hiện đang ở 80 cấp, Tiểu Dao tỳ 76 cấp, Thần Thần tỳ 72 cấp, Tây Tây tỳ 73 cấp, Bối Bối tỳ 63 cấp, Đường Nhã 61 cấp, Nam Nam 62 cấp, Vương Đồng 56 cấp, Tiểu Tiểu 55 cấp, Chu Lộ 54 cấp, Ninh Thiên 55 cấp, Vu Phong 54 cấp, Lam gia tỳ mười 53 cấp.” Thiên cũng há hốc mồm, với cái tốc độ này thậm chí có thể trong tương lai thì một quân đoàn mã nữ lại ra đời ah

“Hồn lực chuẩn đấy, chỉ cần phục thêm Hồn Hoàn là ok luôn!” Linh nhí nhảnh nói, qua lần song tu này, ai cũng đều tăng thực lực chóng mặt

“Mà Thiên sao rồi!” khi chú ý về phía Thiên thì mọi người mới phát hiện cậu đã nhắm mắt ngồi xếp bằng từ lúc nào

“Không sao đâu! Chủ nhân anh ấy đang tu luyện thôi! Mà mọi người cứ ra tham dự giải đấu đi, như này thì còn lâu anh ấy mới tỉnh!” nghe lời Linh nói, chúng nữ quay ra khỏi AS, một phần vì cuộc thi, một phần vì thích ứng, làm quen với sức mạnh mới

.....

*Keng... Hấp thụ sinh mệnh lực...điều kiện xác nhận...Sinh Tử hệ cập nhật...1%...2%...3%...!” Thiên đang tìm hiểu về tử vong, nó giống với lần cập nhật Thời Không hệ. Thời gian trôi qua, Thiên vẫn ngồi đó, đầu vẫn đang tìm hiểu về định nghĩa Sinh Tử, bỗng một dòng suy nghĩ lóe lên trong đầu cậu

“99%.....100%! Hấp thụ Sinh Tử hệ! Hệ thống bắt đầu cập nhật, trong 10 ngày sẽ không thể sử dụng mong ngài thông cảm!” *cách* một tiếng, Thiên gọi nhưng chẳng ai trả lời, cậu quyết định đi khỏi AS ra ngoài

Hôm nay là một trận đấu đặc biệt, SLK đầu với đội khác, sau trận đấu đầu tiên mãi mãi nhân gây shock của Thiên thì đoạn đường tiếp theo mọi người đi cứ phải gọi là mượt thôi rồi tổ quốc ta ơi. Bình quân mỗi đội tuyển ở đây đều đa phần là Đại Hồn Sư, Hồn Tôn, một số ít mới có Hồn Vương, Hồn Đế thì cứ phải gọi là hiếm như là mùa thu. Còn học viên SLK thì sao, theo báo cáo gần nhất thì yếu nhất là Hồn Tôn, Hồn Vương cả năm, Hồn Đế mà thậm chí có cả Hồn Thánh! Ai cũng lặng người sau khi tin tức công bố, giờ thì ai cũng bàn tán, chém gió về...Á quân, phải, là Á quân bởi chẳng ai nghĩ ngờ gì về cái ngôi quán quân cả. Hoa đã có chủ, ghế có người ngồi, cỏ tranh vị trí hai thôi! Đó hầu hết là những gì đang xảy ra tại cuộc thi lần này! Nó đáng được ghi sử sách bởi chưa lần nào sức mạnh của đội lại cách biệt lớn như vậy, chưa kể đến thành phần ‘bí ẩn’ mang tên Long Vũ Thiên nữa. Ai cũng chỉ còn cách cảm thán, thử đại chúng mừng trong lòng cho đương kim quán quân - SLK, quả không hổ danh trường học chi nhận quai vật ah!

Thiên tỉnh lại khiến mọi người thờ phào nhẹ nhõm, có cậu tại chẳng khác bao so với việc có một Phong Hào Đầu La thủ hộ. Lúc bấy giờ là buổi tối, tất cả mọi người đều có vẻ chuẩn bị đi đầu đó! Thiên thầm nghĩ mình quá may, chút nữa là quên mất Tuyệt Đế rồi

.....

Hôm nay bọn họ tiến vào cũng giống như lần đầu đến đây, mà Thanh Nhã cũng không nói gì thêm, chỉ lặng lẽ bước nhanh vào trong, đi lướt qua cả khu vực có phòng đấu giá lần trước bọn họ đến tham gia. Khi cả nhóm đi đến cuối đường thì thấy hai cô gái mặc váy dài màu vàng đang tươi cười chào đón, cả hai khom người hành lễ nói với Thanh Nhã vài câu, sau đó một trong hai cô gái khẽ ăn nhẹ vào vách tường bên cạnh. Ngay sau đó, trên vách tường bỗng nhiên lóe sáng, từng hoa văn ánh sáng kỳ lạ xuất hiện rồi ổn định. Cô gái ấy đặt bàn tay mình vào vòng sáng, sau đó vách tường từ từ tách ra, để lộ một lối đi ẩn giấu bên trong. Lối đi này hoàn toàn khác với con đường tiến vào ban đầu, nó không như rờ như thế mà chỉ mang một màu trắng trong veo, có điều nó không phải màu trắng lạnh lùng băng giá mà mang đến một cảm giác vô cùng dịu dàng ấm áp. Bất kể là lối đi hay vách đường đều được lát ngọc thạch nhự các cửa hàng bên ngoài - SLK, quả không hổ danh trường học chi nhận quai vật ah!

Lúc này cả nhóm đã đi gần hết con đường, bên cạnh xuất hiện hai cô gái chừng 18, 19 tuổi mặc váy dài màu vàng tươi cười chào đón. Cách đó không xa là một cánh cửa nhỏ, Thanh Nhã dẫn bọn họ bước vào cánh cửa có vết số 7. Căn phòng này rộng chừng hai trăm thước vuông. Bên trong được trang trí vô cùng xa hoa. Bất kể là gỗ hay ngọc được sử dụng ở đây đều là những thứ xa xỉ. Nhưng cho dù vật liệu dùng đều là thứ quý hiếm nhưng lại mang đến cho mọi người cảm giác vô cùng tao nhã, không thể không lên tiếng khen ngợi. Đây chính là sảnh số 7 trong phòng đấu giá cao cấp nhất ở đây. Gian phòng này có hình chữ nhật, bốn vách tường được làm bằng một thứ gì đó trong

suốt lấp lánh, nhưng bên trên lại không có vật trang trí gì. Bước vào một chút nữa, trước mặt mọi người xuất hiện một cái ghế sofa thật lớn, tuy nhiên không biết nó được bọc bằng lớp da thú gì nhưng lại vô cùng mềm mại. Ngồi lên liền cảm thấy thoải mái và vững vàng. Một cái ghế sofa này rộng đến mức có thể chứa ít nhất hai mươi người, trên chiếc bàn ngọc phía trước thì bày đầy các loại đồ ăn thức uống.

Sau một khoảng thời gian giới thiệu thì ai cũng ngồi xuống, Vương Ngôn cùng Thanh Nhã ngồi nói chuyện có vẻ khá ăn ý, hợp cạ. Không chút do dự, Thiên lăng lăng ‘giúp đỡ’ Vương Ngôn một chút, dù sao trong tình cảm thì vị lão sư này hơi gà ah

Đột nhiên cả gian phòng được bao phủ một vòng sáng màu vàng. Mọi người theo bản năng nhìn lên màn hình ảnh sáng trước mặt. Quầng sáng màu vàng vừa xuất hiện cũng không quá chói mắt, nó nhẹ nhàng lan tỏa khắp căn phòng, khiến bầu không khí vốn đang âm áp bỗng thêm phần cao quý. Thanh Nhã nói –“Các vị khách quý, buổi đấu giá hôm nay sắp bắt đầu rồi!” Trên màn hình ảnh sáng chợt vang lên một giọng nói vô cùng êm tai

“Hoan nghênh các vị khách quý đã đến tham dự buổi đấu giá này. Hôm nay chúng tôi tổng cộng đấu giá chín vật phẩm. Các vật phẩm sẽ được đưa ra theo thứ tự từ thấp đến cao. Hi vọng các vị sẽ thích!” Bức màn ánh sáng lại một lần nữa trở nên rõ ràng, xuất hiện trên màn hình là một cổ gai màu vảy dài màu đỏ rực. Cổ gai này khoảng chừng 17, 18 tuổi, nhưng dung mạo cực kỳ xinh đẹp, thậm chí có thể so được với dung mạo tuyệt sắc của Giang Nam Nam.

“Xin chào các vị khách quý, tôi là Cửu Cửu, Đấu Giá Sư chủ trì buổi đấu giá hôm nay. Chúng tôi sẽ không lãng phí thời gian quý báu của các vị nữa, buổi đấu giá hiện tại chính thức bắt đầu. Kiện vật phẩm đấu giá đầu tiên sẽ xuất hiện ngay bây giờ!” Dứt lời, cổ liên mịn cười ngọt ngào, tay phải làm một động tác vô cùng tao nhã, nhất thời màn hình khẽ chuyển, trên màn hình liền xuất hiện một món đồ...

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook-Full(cham)Net).

Chương 54: Cực phẩm Hồn Cốt

Cổ nâng công chúa Cửu Cửu mặc váy dài màu đỏ lại xuất hiện trên màn hình, cô hơi cúi người chào, nói –“Cám ơn vị khách vừa ủng hộ chúng tôi, đấu giá thành công Phách Hồ Luyện Hồn Đạo. Kế tiếp, chúng ta bắt đầu với vật phẩm thứ hai. Tuy bình thường nó không phải là vật hiếm thấy lắm nhưng nếu muốn gom đủ số lượng như thế này cũng không phải dễ. Mời các vị nhìn xem!” Màn hình trên vách tường đột nhiên chia thành mười hai phần, trên mỗi phần là hình ảnh của mười hai khu vực khác nhau, trong đấy đều thấy rõ một vật có hình dáng tương tự nhau. Món đồ này có hình trụ, một đầu tròn một đầu phẳng, nhưng màu sắc lại không giống nhau. Giống như được làm từ những kim loại khác nhau vậy

“Đạn của Định Trang Hồn Đạo Pháo.” Thiên quyết định mua, dù sao trong đấy toàn đồ tốt, không mua cho mình thì đem về cho trường cũng được

Sau vài món Hồn Đạo khí, Hồn Cốt cũng cơ hồ xuất hiện, Thiên bảo Vương lão sư mua hết, tuy câu có không dùng hay sử dụng thì vẫn còn chúng nữa ah. Công chúa Cửu Cửu lần thứ tám xuất hiện lại trên màn hình lớn, cô mỉm cười nói

“Hai kiện vật phẩm kế tiếp có thể nói gần như là món hàng chính của buổi đấu giá hôm nay, tôi tin chắc mọi người sẽ cảm thấy hứng thú. Trên đời này không phải lúc nào cũng gặp được đồ tốt. Tôi dám chắc, trên đại lục không thể nào tìm được món hàng tương tự như kiện vật phẩm thứ tám này. Nó vẫn là một khối Hồn Cốt nhưng lại đặc biệt khác người, mời các vị nhìn xem!” Màn hình lại lóe sáng, sau đó hiện ra hình ảnh của một khối Hồn Cốt không biết đã được phóng lớn bao nhiêu lần. Khối Hồn Cốt này có màu xanh biếc, bên ngoài còn phủ một màn ánh sáng màu xanh, bức màn này không ngừng di chuyển cứ như bên trong đang chảy một thứ chất lỏng màu xanh biếc vậy. Theo hình dáng có lẽ đây là một Hồn Cốt cánh tay trái, mặt ngoài của nó ngoài màn ánh sáng màu xanh biếc còn có một chút sương mù màu trắng. Vì nó được phóng lớn gấp mấy lần nên mọi người có thể thấy rõ ở bề mặt của nó là những viên pha lê, trong suốt như bao thạch. Những khối Hồn Cốt xuất hiện trước nó trong buổi đấu giá này đúng là không thể so được. Ngay cả khối Hồn Cốt Hoàng Kim Chi Mang của Vương Đông ngày trước, nếu so về ngoài có lẽ cũng không bằng

“Sao có thể được?... Khốn kiếp!” Thiên hiểu tâm trạng giờ này của Băng Đế, một vị vua khi thấy thì thế còn dân mình bị đem ra rao bán thì có thể thế nào? Nhất là với Hồn thú thì mối quan hệ đó càng chặt chẽ hơn cả với người. Thiên có áp chế lửa giận của nàng

Lúc này, giọng nói mê người của công chúa Cửu Cửu lại vang lên, giọng nói lúc này rõ ràng có phần trầm thấp hơn ban đầu, nhưng nhờ thế mới hấp dẫn sự chú ý của mọi người hơn

“Các vị khách quý, tôi cảm thấy rất vinh dự và may mắn khi được giới thiệu với mọi người khối Hồn Cốt này. Mọi người đều biết, với Hồn Sư, quý giá nhất là Hồn Hoàn và Hồn Cốt mười vạn năm. Nhưng hai thứ này gần như không bao giờ xuất hiện trong các buổi đấu giá. Vì nếu người nào may mắn có được, dĩ nhiên họ sẽ không dễ dàng bán ra bên ngoài mà để dành bồi dưỡng ra một cường giả đỉnh cấp. Mà khối Hồn Cốt trước mặt các vị đây là một món hàng cao cấp nhất mà phòng đấu giá Tinh Quang chúng tôi có được trong năm nay. Thật lòng khi chúng tôi vừa có được, chúng tôi hoàn toàn không có ý định mang ra đấu giá trong buổi đấu giá này vì nó thật sự quá quý giá, quá hiếm thấy. Tôi tin mọi người đều đã nhận ra, khối Hồn Cốt này có thuộc tính băng. Trước khi chúng tôi xin giới thiệu ưu điểm của nó, thì xin quý vị lắng nghe một số khuyết điểm của nó đã. Có lẽ các vị sẽ thắc mắc tại sao chúng tôi lại nhắc đến khuyết điểm, cũng bởi vì phòng đấu giá Tinh Quang chúng tôi luôn đặt chữ tín lên hàng đầu, hơn nữa những khuyết điểm kia có thể đối với một vài người lại là ưu điểm cũng không chừng. Khuyết điểm đầu tiên của khối Hồn Cốt này chính là thuộc tính của nó. Mọi người hẳn đã biết từ trước đến nay đa số Hồn Cốt được Hồn Sư sử dụng đều sẽ tùy thuộc vào Vũ Hồn mà xuất hiện Hồn Kỹ khác nhau. Đó là những Hồn Cốt thuộc dòng chính. Ngoài nó ra còn có một số loại có chút khác biệt nữa. Nó đòi hỏi Hồn Sư phải có Vũ Hồn cùng thuộc tính mới có thể dung hợp, nếu không chẳng những không thể không dung hợp được mà còn nguy hiểm đến tính mạng. Kiện vật phẩm thứ tám của chúng tôi hôm nay chính là một Hồn Cốt như vậy. Cho nên, khuyết điểm của nó chính là chỉ có Hồn Sư có thuộc tính Băng mới có thể sử dụng. Có công chúa Cửu Cửu rõ ràng đối với kiện vật phẩm thứ tám này có chút đặc biệt hơn những vật phẩm trước, chẳng những có giải thích nhiều mà giọng nói cũng uyển chuyển êm tai, khiến mọi người vừa nghe những lời mô tả của cô xong đã gần như hiểu rõ hết thảy. Có thể nói yêu cầu thuộc tính Băng này tương đối hà khắc. Bình thường trong giới Hồn Sư, những người có Vũ Hồn thuộc tính Băng khá hiếm thấy. Cho nên, tôi thấy khối Hồn Cốt này mặc dù tốt nhưng không phải ai cũng có thể sử dụng được. Khuyết điểm thứ hai của nó cũng khá rõ, nhưng theo tôi nghĩ có thể xem là một ưu điểm cũng được. Đó chính là Hồn Kỹ có định. Chúng tôi đã nhờ rất nhiều chuyên gia đến thử nghiệm, kết quả cho thấy khối Hồn Cốt này bất kể là Hồn Sư có Vũ Hồn nào dung hợp với nó cũng cho ra một Hồn Kỹ duy nhất, mà Hồn Kỹ này lại còn có tính cực hạn rất mạnh. Còn khuyết điểm cuối cùng chúng tôi muốn nhắc đến chính là niên hạn. Theo kết quả chúng tôi kiểm tra được thì khối Hồn Cốt này ở độ tuổi năm đến bảy vạn năm. Nghe có vẻ là một ưu điểm nhưng chúng tôi xét nó vào mặt khuyết điểm cũng chỉ vì muốn nhắc nhở mọi người nếu không đủ thực lực thì tuyệt đối đừng tùy tiện dung hợp với nó, nếu không rất có thể cơ thể quý vị sẽ không chịu nổi mà nổ tung!” Cái này là khuyết điểm sao? Chỉ cần thấy vẻ mặt run rẩy của Vương Ngôn cũng đủ có câu trả lời. Khuyết điểm gì chứ? Rõ ràng đều là ưu điểm. Hồn Cốt này hạn chế thuộc tính thì sao chứ? Bình thường miễn là Hồn Cốt hạn chế thuộc tính thì đều có Hồn Kỹ mạnh mẽ hơn những Hồn Cốt khác. Hơn nữa nếu có Hồn Sư đủ điều kiện dung hợp thì chắc chắn nó sẽ mang đến rất nhiều ưu đãi hơn xa những Hồn Cốt bình thường kia. Vì như khối Hồn Cốt Hoàng Kim Chi Mang Tà Ti Cốt kia, giá của nó số đĩ cao như vậy cũng vì một nguyên nhân là chỉ có Hồn Sư có thuộc tính Quang Minh mới có thể sử dụng. Sau khi dung hợp kết quả thế nào cũng thấy rồi đó, những Hồn Cốt khác làm sao so được? Khuyết điểm thứ hai lại còn là ưu điểm trong ưu điểm, trước giờ nó chỉ xuất hiện ở những Hồn Cốt cực mạnh thôi. Cuối cùng là niên hạn, có Hồn Cốt nào lấy niên hạn làm khuyết điểm không? Rõ ràng có công chúa Cửu Cửu kia chi bằng mấy câu đã nói gần hết những điểm tốt của khối Hồn Cốt này, vậy mà ngoài mặt còn làm như sợ mọi người bị thiệt thòi vậy

“Vậy là đã xong phần khuyết điểm, tiếp theo, tôi sẽ nói đến ưu điểm của khối Hồn Cốt đó! Là Đấu Giá Sư hàng đầu của phòng đấu giá Tinh Quang, đồng thời cũng là Công Chúa của đế quốc Tinh La. Tôi lấy danh dự của mình cam đoan những gì tôi sắp nói đều là sự thật không có nửa phần giả dối. Đầu tiên, tôi muốn nói rõ lại lịch của khối Hồn Cốt này, nó sẽ dĩ hiếm thấy vì bản thân nó không phải đến từ bất cứ quốc gia nào trên đại lục chúng ta mà chính từ cấm địa cực kỳ nguy hiểm của nhân loại, Cực Bắc. Thậm chí còn là vùng trung tâm của Cực Bắc. Bản thể Hồn Thú của khối Hồn Cốt này là một trong những loài có thực lực cực kỳ khủng khiếp ở vùng đất đó - Băng Bích Hạt.”

“Có lẽ mọi người khá xa lạ với cái tên Băng Bích Hạt. Nhưng có lẽ với cái tên này mọi người sẽ rõ ràng hơn, tộc trưởng của bộ tộc Băng Bích Hạt là Băng Bích Hạt Vương còn được gọi là Băng Bích Đế Hoàng Hạt, nó chính là hung thủ đứng thứ tám trong Thập Đại Hung Thủ. Không xét đến niên hạn, chỉ riêng về thực lực, Băng Bích Hạt có thể nói là một trong những Hồn Thú đứng đầu. Hồn Cốt của Băng Bích Hạt hiếm thấy trên cùng vị loài Băng Bích Hạt này chủ yếu sống theo dạng quần cư, nếu muốn lập sát một hồn thú trong cả một đoàn này quá thật là một chuyện không tưởng. Thậm chí còn muốn khó khăn hơn việc vào Tinh Đấu Đại Sám Lâm lập sát Hồn Thú mười vạn năm. Lập sát Hồn Thú đã khó như vậy thì việc có được Hồn Cốt của nó còn gian khổ đến mức nào!” nhìn về mặt càng ngày càng to về sắp hắc hóa làm Thiên không khỏi khuyên nhủ –“Băng Băng ty, đừng giận nữa, ta sẽ không để người thân ty rơi vào tay kẻ xấu đâu!” nghe Thiên hứa vậy làm Băng Đế cũng hạ dần cơn nộ hỏa

“Thần Thần ty, chút nữa ta sẽ giúp nàng mua nó, nhưng trước đấy vẫn còn vài chuyện ta phải nói đấy!” Thiên nhìn Lăng Lạc Thần nói, ai cũng hiểu ý nghĩa của việc này quan trọng như nào! Nếu Lăng Lạc Thần hấp thu khối Hồn Cốt này thì con đường tương lai sẽ rộng mở hơn rất nhiều. Chính Lăng Lạc Thần cũng hiểu nhưng Thiên cũng nói luôn là mình đã có rồi không thêm được để có năng đỡ phải suy nghĩ nhiều

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook-Full(cham)Net).

Chương 55: Phôi thai Hồn Thú 10 vạn năm

“Mà Đấu giá sư Thanh Nhã này! Tôi có một chuyện muốn nói!” Thiên quay sang cô gái đang ngồi nói chuyện vui vẻ với Vương Ngôn

“Xin cứ nói!” -“Có thể tạm dừng được không? Vật phẩm này có vấn đề!” tất cả mọi người đều ngạc nhiên nhìn Thiên, không ai ngờ rằng câu chuyện sẽ rẽ sang hướng này

“Quý khách, chuyện này tuyệt đối không có khả năng. Mỗi kiện vật phẩm trước khi đưa ra đấu giá đều được chúng tôi kiểm tra cẩn thận. Tuyệt đối không có khả năng xảy ra vấn đề. Ngài nói thử xem kiện vật phẩm này có vấn đề gì?” Thanh Nhã cũng vô cùng khó hiểu, cô có vẻ không tin tưởng Thiên cho lắm

“Chính là khối Hồn Cốt Băng Bích Hạt kia. Tôi nghĩ đến danh dự của phòng đấu giá các vị nên mới nói những lời này. Nếu cô không thể quyết định có thể mời người có trách nhiệm đến cũng được!” Thanh Nhã lại càng nhu mại hơn, cô khẽ liếc mắt nhìn sang Vương Ngôn. Vương Ngôn khẽ cười nói

“Đấu Giá Sư Thanh Nhã, cô không cần nhìn tôi. Tôi tin tưởng vào phán đoán của đệ tử mình. Hơn nữa nếu nói trên đời này có người nào có tư cách kiểm tra kiện vật phẩm thứ tám này có lẽ đệ tử của tôi hoàn toàn xứng đáng.

Thiên, phóng thích Vũ Hồn ra cho có ấy nhàn!" nhiệt độ căn phòng hạ xuống nhanh chóng. Thiên phiên bản "Hoàng tử mùa đông" xuất hiện kèm theo là một hư ảnh trên đầu. Nó chính là thứ tỏa ra nhiệt độ lạnh lẽo quanh đây

"C...cái gì? Không...thế nào?" Thanh Nhã nhìn mà không nói lên lời, tâm trạng giờ này của cô là vô cùng chấn kinh, sau một hồi thì cô cũng quyết định tin tưởng Thiên

Cô liền lập tức chạy ra ngoài. Vật phẩm có vấn đề, chuyện này không còn nằm trong tầm kiểm soát của cô nữa, ngay khi Thiên cho cô thấy Vũ Hồn của mình có đã hoàn toàn tin tưởng. Khoảng một phút sau, trên màn hình lớn lại vang lên giọng nói của công chúa Cửu Cửu -"Vi kiến vật phẩm này quá đặc biệt nên phòng đầu giá chúng tôi đặc biệt quyết định để mọi người có thêm mười phút suy nghĩ để kỷ càng hơn!"

"Mặc áo vào đi này!" Vương Đồng đỏ mặt quay sang trả áo cho Thiên, cô nàng này quá thật da mặt mỏng ah. Đúng lúc này, Đầu Giá Sư Thanh Nhã trở lại, không ngờ, người đi cùng cô lại chính là vị Đầu Giá Sư đứng đầu phòng đầu giá Tinh Quang, công chúa Cửu Cửu. Mọi người thấy cô đến đều đứng dậy chào, cô là công chúa, đây lại là đặc quí Tinh La, dĩ nhiên nên biểu hiện một chút kính trọng. Càng nhìn gần càng thấy rõ vẻ đẹp rực rỡ gần như hoàn mỹ của cô công chúa này. Công chúa Cửu Cửu nhìn mọi người, khẽ cúi người hành lễ, lo lắng hỏi, Thiên gật đầu đáp

"Là tôi!" Công chúa Cửu Cửu thoáng nhìn cậu rồi nói -"Có vấn đề ở đâu? Người là Hồn Sư Băng Bích Hạt?" Thiên gật đầu nói -"Phải, bản thân khối Hồn Cốt này thì không có vấn đề gì"

"Hả?" Ánh mắt xinh đẹp của công chúa Cửu Cửu thoáng trở nên lạnh lùng, cô trầm giọng nói -"Vậy sao ban này lại bảo có vấn đề?"

"Vấn đề mà ban này ta muốn nói nằm ở điều kiện người có thể dung hợp Hồn Cốt. Khối Hồn Cốt này không phải ai cũng sử dụng được!" Công chúa Cửu Cửu chẳng những là Đầu Giá Sư đứng đầu một phòng đầu giá mà còn là công chúa của hoàng thất nên từ lâu đã rèn luyện được sự bình tĩnh, nhưng hôm nay thời gian quá gấp gáp, lại còn liên quan đến danh dự của phòng đầu giá, làm sao có không gấp cho được.

"Dĩ nhiên tôi biết khối Hồn Cốt này không phải ai cũng có thể sử dụng, chỉ có Hồn Sư thuộc tính Băng và cơ thể chịu đựng nổi Hồn Cốt trên năm vạn năm mới dung hợp được thôi. Ý cậu là vấn đề này sao?" nói đến đây thì cô nàng to ra hết kinh nấn, Thiên vẫn từ từ, không nhanh không chậm nói tiếp

"Muốn hấp thu Hồn Cốt của bộ tộc Băng Bích Hạt, bắt kẻ Hồn Cốt, Hồn Hoàn bao nhiêu năm tuổi, yêu cầu đầu tiên phải có Cực Hạn Chi Băng, nếu không có Vũ Hồn Cực Hạn Chi Băng thì không thể nào dung hợp được Hồn Cốt ấy. Từ cũng vì muốn phòng đầu giá của các vị không bị tổn hại danh dự nên mới nói ra những lời này, còn các vị tin hay không cũng không sao. Công chúa có thể trở về tiếp tục chú trí buổi đầu giá rồi!" Thiên nói xong rồi quay ra chỗ khác nói chuyện với chúng nữ, Cửu Cửu công chúa giờ trong lòng cũng vô cùng rối bời. Tuy nhiên dù sao cũng là việc ảnh hưởng quan trọng nên cô cũng không dám bỏ qua

"Cám ơn đã báo. Vì không còn thời gian nên tôi phải nhanh chóng đi xử lý mọi chuyện còn lại. Hôm nay có chút thất lễ xin mọi người rộng lòng bỏ qua" Sau đó cô lập tức xoay người ra khỏi phòng. Thanh Nhã cũng bước theo tể cô, lát sau trở về phòng với vẻ mặt lo lắng. Vương Ngôn mỉm cười an ủi

"Thanh Nhã, chuyện này không liên quan đến cô, cô không cần quá lo lắng" Thanh Nhã lắc đầu nói -"Nhưng chuyện này liên quan đến danh dự của phòng đầu giá. Hơn nữa giá khởi điểm của khối Hồn Cốt ấy trên cả 1000 vạn kim hỗn tệ. Từ trước đến giờ chúng tôi chưa bao giờ có sơ suất lớn đến thế này!" Vương Ngôn nói

"Phát hiện sớm vấn đề tốt hơn là không phát hiện. Ít nhất lúc này vẫn còn cơ hội tìm đường lui" Cô công chúa Cửu Cửu kia sau khi ra khỏi phòng lập tức bước nhanh về căn phòng có đánh số 1, sau đó cũng không gõ cửa mà nhấn nút mở cửa bước vào.

"Ca, có vấn đề rồi!" Bên trong căn phòng ấy chỉ có một người đàn ông mặc bộ trường bào dài màu đen, ngoài ra không còn ai nữa. Nếu có người ở đây nhìn kỹ tướng mạo của người kia nhất định sẽ giật mình kinh hãi, vì người đó không ai khác chính là đương kim hoàng đế của đế quốc Tinh La. Hoàng đế Tinh La thấy công chúa Cửu Cửu bước vào cũng không bất ngờ, hần trầm giọng nói -"Ta biết có chuyện nếu không em cũng không cho nhiều thời gian quan sát đến vậy. Chuyện gì?" Cửu Cửu bắt đầu lặp lại những lời Thiên vừa nói ban nãy. Hoàng đế Tinh La nghe xong những gì cô nói thì lắc đầu cười nói

"Ta vốn định cho bọn họ một cái nhân tình, không ngờ lần này lại ngược lại bọn họ. Muốn xử xử lý theo cách của mình đi. Lát nữa xong xuôi ta đi gặp bọn họ một chút!" Cửu Cửu nghe anh mình nói thế tức thì hiểu ra, gật đầu nói -"Ca, bọn họ đáng giá thế sao? Như vậy phòng đầu giá sẽ tổn thất không nhỏ" -"Đương nhiên đáng giá. Hơn nữa còn nhất cử lưỡng tiện. Chúng ta sẽ nhân cơ hội lại tranh thủ quan hệ với học viện Sư Lai Khắc. Những năm gần đây đế quốc Nhật Nguyệt càng lúc càng phát triển, mà những sản phẩm của Minh Đức Đường cũng không tầm thường nữa. Nếu chẳng may xảy ra chuyện gì, chúng ta chỉ có thể trông cậy vào học viện Sư Lai Khắc. Huống chi cậu bé mà ta đi với cùng từng khiến cao tăng học viện Sư Lai Khắc phải mở ra hội nghị ở Hải Thần Các. Vũ Hồn Song Sinh, Vũ Hồn Cực Hạn thuộc tính Băng. Bấy nhiêu còn không đủ để chúng ta chú động giúp đỡ sao?" Công chúa Cửu Cửu gật đầu bước đi, trông đầu cô lộ hiện ra hình ảnh cực kỳ bình tĩnh của Thiên ban nãy, cô tự hỏi, cậu ta thật sự mới 13 tuổi sao? Hư cấu, ban này hẳn rõ ràng rất bình tĩnh không có chút lo lắng nào. Cuối cùng 20" để mọi người quan sát và suy nghĩ cũng trôi qua, nhưng khá bất ngờ là buổi đầu giá không có vẻ gì phải tạm dừng mà vẫn bắt đầu như bình thường. Giá khởi điểm của khối Hồn Cốt Băng Bích Hạt là 1200 vạn kim hỗn tệ. Mỗi lần tăng giá không được tí hơn 5 vạn. Cái giá cao khủng khiếp như vậy khiến mọi người ở học viện Sư Lai Khắc cũng kinh hãi. Vương Ngôn căn rắng ra giá hai lần nhưng cuối cùng không thể không bỏ qua. Học viện Sư Lai Khắc tuy rằng rất giàu nhưng tiền thuê hàng năm chỉ khoảng mấy tỷ kim hỗn tệ thôi. Vậy mà món hàng này có giá trên một ngàn kim hỗn tệ. Cái giá khủng khiếp này đến Vương Ngôn cũng không thể làm chủ. Học viện Sư Lai Khắc từ trước đến nay thu nhập chủ yếu không phải từ tiền thuê mà là từ tiền thưởng mà các cường giả học viện Sư Lai Khắc ra ngoài làm nhiệm vụ hoặc lập sát hồn thú. Ví dụ như các cường giả ở Hải Thần Các nếu chịu nhận nhiệm vụ đi lập sát Hồn Thú mười vạn năm cũng không phải quá khó khăn. Mà Hồn Thú mười vạn năm giá trị như thế nào chỉ cần nghĩ cũng hiểu. Nhưng trong ngàn năm trở lại đây học viện Sư Lai Khắc đã kiếm tiền hơn rất nhiều, cần bản vị bọn họ không muốn chọc gậy khuấy động Hồn Thú Vương ở Tinh Đầu Đại Sầm Lâm nữa. Chẳng may gọi ra thú triều thì hậu quả khôn lường. Cho dù thành Sư Lai Khắc có thể miễn cưỡng an toàn nhưng những thành thị lân cận Tinh Đầu Đại Sầm Lâm thì sao đây? Cho nên, mặc dù học viện Sư Lai Khắc biết nếu tiền vào Tinh Đầu Đại Sầm Lâm sẽ kiếm được không ít tiền nhưng rất ít khi nào nhận những nhiệm vụ ấy. Đa số chỉ khi nào để từ căn Hồn Hoàn

"5 tỷ!" con số mang tính chất bạo tạc kết thúc, người ra giá đương nhiên là Thiên rồi, sau vài phút thì đầu giá kết thúc với mức giá 5 tỷ (5000 vạn)

"Kể tiếp, là vật phẩm cuối cùng của buổi đầu giá hôm nay!" Công chúa Cửu Cửu mặc một bộ váy dài màu vàng kim. Làn da trắng nõn kết hợp với màu sắc của bộ váy càng tăng thêm vẻ đẹp quá quấy của cô. Theo lời giới thiệu ban đầu về cô của Thanh Nhã, lúc này có mặc bộ váy màu vàng, chứng tỏ vật phẩm cuối cùng rất có thể sẽ vượt qua con số một triệu kim hỗn tệ. Chưa biết vật phẩm tiếp là gì, chỉ cần thấy có thay quan ảo đã đủ khiến mọi người hào hứng, có công chúa này quá nhiên thật giới nể bắt tâm lý mọi người.

"Các vị khách quý. Các vị thấy Cửu Cửu thay quan ảo mới đã đủ biết vật phẩm sắp tới quý giá đến mức nào. Thật lòng mà nói, vật phẩm này cũng là lần đầu tiên Cửu Cửu được thấy. Theo ý Cửu Cửu, hai chữ quý giá vẫn chưa đủ để hình dung nó nữa! Tôi xin phép không nói trước tên của nó là gì. Tôi chỉ tạm thời giới thiệu sơ lược về tác dụng của nó. Khối Hồn Cốt Băng Bích Hạt ban này đã vô cùng hiếm thấy rồi nhưng vật phẩm sắp đầu giá kia tôi cam đoan nó là món đồ có một không ai, thậm chí giá trị của nó không thể tính toán bằng tiền bạc nữa. Điểm thiếu sót duy nhất của nó là chỉ dùng được một lần, xem nó là một loại dược liệu cũng được. Mời các vị xem!"

Công chúa Cửu Cửu vừa nói vừa phát tay, màn hình bị biến đổi sau đó xuất hiện một cái khay màu trắng, cái khay này được làm bằng gỗ, mặt ngoài được khảm hơn một trăm viên bảo thạch, phía ngoài lớp gỗ có một dòng khí đang di chuyển với một độ rất nhỏ. Dòng khí màu trắng này nhẹ nhàng di chuyển, nhưng mọi người chỉ quan sát được như thế thôi vì thông qua màn hình không thể nào cảm nhận được nó mạnh mẽ hay có gì đặc biệt được. Có điều, mọi người đều cảm nhận được dòng khí này rất kỳ lạ, nó giống như đang muốn phá lồng mà bay ra vậy. Nhưng bên ngoài mặt gỗ có một màn ảnh sáng màu vàng kim, nên dòng khí kia không sao thoát ra được.

"Các vị khách quý có lẽ rất tò mò đây là vật gì? Lần đầu tiên tôi trông thấy nó cũng có cảm giác như thế. Chúng tôi đã nghiên cứu kiểm tra rất nhiều lần, hiện nay đã có thể xác định chắc chắn thân phận của nó. Các vị ngàn vạn lần đừng xem thường vật này, tôi có thể khẳng định vật gì này năm lần mới được trông thấy nó. Là một Đầu Giá Sư, tuy những lời này có chút bất kính nhưng thật sự nếu không nói vậy sẽ không sao hình dung được sự quý giá của nó. Các vị hẳn đã biết rõ các tình huống trong giới Hồn Thú. Bất cứ Hồn Thú nào khi tu luyện đến cấp bậc mười vạn năm đều có hai sự lựa chọn. Nếu chọn tiếp tục tu luyện thì nhất định phải ngày càng mạnh mẽ để có thể vượt qua thiên kiếp và có bình. Khi vượt qua được có bình của 10 vạn năm đến 20 vạn năm thì nó đã trở thành Siêu Cấp Hồn Thú. Mà trong những Siêu Cấp Hồn Thú, mười hung thủ đứng đầu mà nhân loại chúng ta còn gọi là Thập Đại Hung Thủ cũng chính là những Hồn Thú mạnh mẽ nhất lúc bấy giờ. Có điều không phải bất cứ Hồn Thú nào đến bậc mười vạn năm đều chọn con đường này, vì bọn họ còn một con đường khác nữa chính là trùng tu. Nếu chọn cách thức này, bọn họ sẽ từ Hồn Thú hóa thành nhân loại, sau đó từ hình dạng nguyên thủy nhất khôn dân, khi nào tu vi bọn họ đến bậc Hồn Thánh cũng chính là lúc bọn họ trở thành một con người thật sự. Mà bất cứ Hồn Thú nào tu luyện đến cấp bậc này đều có rất nhiều cơ hội đột phá cấp bậc Siêu Cấp Đầu La. Nhưng có rất ít Hồn Thú lựa chọn con đường này, tại sao chứ? Bởi vì Hồn Thú trùng tu cũng có nghĩa đã bỏ chúng tự tay xóa bỏ hết tất cả tu vi của mình, tuy nhiên bọn chúng vẫn còn trí nhớ, và không cần phải sát Hồn Thú mới có được Hồn Hoàn và Hồn Kỹ theo từng cấp bậc. Mà bọn chúng không hẳn giống hoàn toàn với con người, trong quá trình trưởng thành, bất cứ Hồn Sư cường đại nào cũng có thể nhận ra điểm khác biệt của chúng. Mà những Hồn Thú lựa chọn con đường này cũng là những đối tượng tuyệt vời cho Hồn Sư muốn lập sát Hồn Thú mười vạn năm. Cho nên mới có câu, con đường tu đột phá của Hồn Thú mười vạn năm là cứu tử nhất sinh, còn con đường trùng tu gần như là thập tử vô sinh. Bởi vậy, những Hồn Thú tu luyện đến mười vạn năm rất ít khi nào chọn con đường này, trừ những Hồn Thú có thực lực quá kém hoặc nhờ may mắn mới tu luyện được lên mười vạn năm. Những gì tôi vừa nói có lẽ mọi người ở đây cũng đã biết. Nhưng tôi lặp lại một lần nữa cũng vì muốn nhắc nhở mọi người, bởi vì nó có liên quan đến vật phẩm đầu giá cuối cùng hôm nay. Dòng khí mọi người đang được thấy chính là có bình của hồn thú mười vạn năm đang phải vượt qua trong quá trình trùng tu thành người. Bởi vì Hồn Thú kia đang trong quá trình vượt qua có bình đã bị một Hồn Đạo Khí cấp chín gọi là Phong Thần Đài phong ấn lại. Vật trước mặt kia chúng tôi gọi nó là Phôi Thôi. Đây cũng là lý do tại sao tôi dám chắc các vị không có cơ hội trông thấy vật phẩm này một lần nữa nữa!" Cửu Cửu vừa dứt lời, bầu không khí trong phòng trở nên lạnh ngắt như tờ, mọi người, kể cả Vương Ngôn, cũng đều kinh ngạc sững sờ. Một con Hồn Thú đang trong quá trình chuyển hóa thành con người thì bị phong ấn. Chuyện này có ý nghĩa gì? Đây chẳng phải nói con Hồn Thú ấy có thể cho người ta mặc sức chém giết sao? Cũng chứng tỏ chỉ cần giết chết nó sẽ có được Hồn Hoàn và Hồn Cốt mười vạn năm. Nhưng chuyện này, quá tàn nhẫn. Vì Hồn Đạo Sư cấp chín kia chắc chắn đến từ đế quốc Nhật Nguyệt, cũng chỉ có đế quốc Nhật Nguyệt mới có Hồn Đạo Sư cấp bậc khủng bố như vậy. Vật phẩm này đúng là một món chí bảo. Hồn Hoàn và Hồn Cốt mười vạn năm vốn là những món đồ mà bất cứ ai cũng mơ ước. Khó trách công chúa Cửu Cửu phải thay cả trang phục màu vàng kim. Hàng tỷ kim hỗn tệ tự rằng là cái giá khá lớn nhưng so với hồn thú mười vạn năm thì chẳng đáng nhắc đến. Nhưng, chuyện khiến mọi người kinh hãi vẫn chưa hết. Công chúa Cửu Cửu mỉm cười nói

"Các vị khách quý nhất định đều đang rất giật mình. Cửu Cửu không nói sai chữ. Nhưng chuyện đáng giật mình còn ở phía sau. Theo kết quả nghiên cứu của chúng tôi. Khi sử dụng phôi thai này có thể có hai khả năng, khả năng thứ nhất dĩ nhiên là được Hồn Hoàn và Hồn Cốt mười vạn năm, nhưng do Hồn Thú này bị Phong Thần Đài phong ấn trong quá trình chuyển hóa nên rất có thể xác suất hấp thu được không lớn nhưng nếu hấp thu được nó sẽ trực tiếp chuyển hóa thành Vũ Hồn. Vậy thì một Hồn Hoàn và Hồn Cốt mười vạn năm làm sao có được với một Vũ Hồn có thể phụ thêm chín cái Hồn Hoàn đây? Im lặng. Không chỉ căn phòng của nhóm người Sư Lai Khắc mà những người khác đang tham gia cuộc đầu giá này cũng trở nên im lặng. có điều, họ háp của bọn họ càng lúc càng dồn dập.

"Các vị khách quý không cần lo lắng quá nhiều. Nếu dung hợp thất bại dĩ nhiên Hồn Thú kia sẽ chết, đến lúc đó Hồn Hoàn và Hồn Cốt cũng sẽ xuất hiện. Cho nên, chúng tôi xin nhắc nhở các vị tốt nhất muốn thử dung hợp với nó phải có tu vi bậc Hồn Đầu La. Nếu không khi Hồn Hoàn và Hồn Cốt xuất hiện lại phải chịu đủ sức chịu đựng thì không hay. Vậy nên nếu là cường giả bậc Hồn Đầu La thì xuất hiện trường hợp nào cũng không có vấn đề gì. Đường nhiên nếu hiện giờ các vị chưa đủ cũng không sao. Có Phong Thần Đài phong ấn nó thì phải thì Hồn Thú mười vạn năm này vẫn ở yên đấy, cho dù ngàn năm, vạn năm sau vẫn không có vấn đề gì. Hôm nay quý vị đầu giá vật phẩm này sẽ bao gồm cả kiện Hồn Đạo Khí cấp chín kia luôn, đây không phải là vật phẩm chúng tôi bán kèm mà là thứ cần thiết không thể bỏ qua được. Tiếp theo, các vị có 30" nghỉ ngơi và suy nghĩ. 30" sau chúng ta bắt đầu đầu giá. Phòng đầu giá chúng tôi vốn nhận ghi nọ nhưng để đảm bảo công bằng, lần đầu giá này chúng tôi phải nhứt trước 20% giá trị đầu giá. Phôi thai Hồn Thú mười vạn năm này là vật ngàn năm hiếm thấy, có nó cũng tương đương các vị có thể đào tạo ra một siêu cấp cường giả. Các vị đừng nên bỏ qua cơ hội tuyệt vời này nha!" không kịp dứt lời, Thiên ra giá ngay lập tức

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 56: Bán kết - Công chúa

Thiên ngải đi nghỉ lại thì cũng quyết định là để cái Phôi thai tạm trong tay Minh Đức Đường, cậu tự tin với Không gian hệ của mình có thể tới lấy bất kì lúc nào. Không nên lộ liễu quá, cứ để bọn họ gánh cái mác này rồi mình lấy sau cũng được

.....

Sáng sớm, nửa mặt, ánh sáng, ra trận, vào Bán Kết! Học viện Sư Lai Khắc mặc đồng phục màu xanh biếc bước vào Quảng Trường Tinh La trong tiếng reo hò cổ vũ của hầu hết các vị khán giả. Cuộc thi sau một tháng, từ ban đầu trên một trăm đội đến nay chỉ còn bốn thôi. Đối với bốn đội vào bán kết, mỗi đội nhiều nhất chỉ phải đấu hai trận nữa nhưng đồng thời cũng là những thời khắc quyết chiến cam go nhất. Khu vực nghỉ ngơi đã được sửa chữa thành bốn khu vực thật lớn, mỗi đội ngồi ở một khu vực trên một phương khác nhau. Khi còn khoảng nửa canh giờ nữa là bắt đầu thì đầu thì cả bốn đội cũng có mặt đầy đủ trên Quảng Trường. Bốn đội nếu ngẫu nhiên nhìn thấy đối thủ đều tỏa ra búng búng chiến ý, trong khu vực chiến đấu, vì còn quá ít người nên không thấy vẻ hồi hộp căng thẳng như mấy lần trước mà thậm chí còn có chút vắng vẻ tiêu điều. Mặt trời càng lúc càng lên cao, theo quan sát thì thời tiết hôm nay ở thành Tinh La khá tốt, ánh mặt trời chiếu sáng khắp nơi. Ngày đầu tiên của vòng Bán Kết, Đoàn Chiến. Hôm nay có chút bất ngờ là khoảng chừng mười phút nữa đến giờ bắt đầu rút thăm thì cánh cửa Hoàng Thành màu đỏ to lớn bỗng hé mở. Sau đó, Hoàng Đế Đế Hạ cũng một toán quân lính cùng tiến về phía sân đấu

“Cuộc thi Đầu Hồn Đại Tái giữa các học viện Cao Cấp được tổ chức mỗi năm năm một lần là một sự kiện vô cùng trọng đại. Cuộc thi lần này được tổ chức tại đế quốc Tinh La của chúng tôi, tôi hết sức cảm ơn các học viện đã nhọc lòng đến đây tham gia cuộc thi này, và càng cảm ơn tất cả đệ tử đã hết mình thi đấu với những trận đấu vô cùng đặc sắc và gay cấn. Đồng thời qua đó cũng cho chúng ta thấy, mỗi năm năm, các Hồn Sư và Hồn Đạo Sư đã có những thay đổi gì. Hôm nay, trước khi bắt đầu vòng Bán Kết, cũng như trước khi đế cuộc thi lần này đi đến hồi kết. Trăm quyết định tự mình chủ trì lần rút thăm Bán Kết này. Hi vọng học viện Sư Lai Khắc, học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư, học viện Đế Áo và học viện Tinh La sẽ mang đến cho chúng ta nhiều trận đấu kịch thích hơn nữa. Trăm biết mọi người nóng lòng được xem thi đấu, trăm cũng vậy, chúng ta sẽ bắt đầu ngay bây giờ, trăm cùng các con dân của mình, chúc đế quốc Tinh La mãi mãi phồn vinh!” mọi người tung phấn hò hét, khi thấy Thiên trên đài gây chuẩn bị làm mọi người càng hò hét to hơn. Những ấn tượng Thiên gây ra tại vòng đầu khá sâu sắc, tuy không có thông tin kiểm chứng nhưng áp lực của nó đem lại là không hề nhỏ chút nào

“Vị đế các trận đấu ở vòng Bán Kết này đều tuyệt đối an toàn, trăm quyết định, các trận đấu kế tiếp đều do hộ quốc đấu la của đế quốc Tinh La làm trọng tài. Lần rút thăm đầu tiên sẽ do tiền bối Hoàng Tân Tự chủ trì, phong hào của Hoàng tiền bối là Thiên Sát!” Hoàng đế Tinh La mỉm cười nói, như thông lệ rồi, chẳng ai có lí do để phản nản gì về việc này. Vũ Hồn của Thiên Sát Đấu La rất đặc biệt. Có lời đồn báo rằng hôm hân ra đời, trên bầu trời có một vì sao đặc biệt sáng ngời. Hân vừa được sinh ra thì mẹ hân bị rong huyết mà qua đời. Năm hân tám tuổi thì cha hân đột tử. Sau đó, miễn là người thân hay bạn bè ở bên cạnh hân đều lần lượt chết đi. Sau này người ta mới biết hóa ra vũ hồn của hân là Thiên Sát Có Tinh, chuyên khắc thân nhân. Vì thế, hân đã định cả đời có độc.

Bốn vị đội trưởng đi lên sân đấu bốc thăm. Bên phía học viện Sư Lai Khắc là Mã Tiểu Đào, học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư là Mã Như Long, học viện Đế Áo là một thanh niên cao to, trông rất trầm tĩnh, còn phía đế quốc Tinh La lại là một cô gái. Cô gái này nhóm học viện Sư Lai Khắc đã từng gặp qua ở phòng đấu giá Tinh La, công chúa Cửu Cửu. Trông thấy công chúa Cửu Cửu lên sân đấu, không chỉ có phía học viện Sư Lai Khắc giật mình mà cả học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư và học viện Đế Áo nữa. Vì buổi đấu giá cao cấp đó hai học viện bọn họ đều có tham gia. Đồng phục của học viện Tinh La có màu vàng nhạt, công chúa Cửu Cửu vừa thay trang phục thì khí chất liền biến đổi, cả người đầy vẻ anh hùng khí khái. Mái tóc dài thật dài được buộc thành đuôi ngựa, nụ cười xinh đẹp, bộ trang phục vừa với dáng người, mọi thứ đều rất hài hòa. Về mặt khí chất có và đáng người, Mã Tiểu Đào hoàn toàn không kém công chúa Cửu Cửu, nhưng xét tổng thể thì lại có thua một chút. Mã Như Long vừa nhìn thấy công chúa Cửu Cửu cũng hơi giật mình nhưng sau đó lại bình tĩnh đưa mắt nhìn đi nơi khác, mà vị đội trưởng của học viện Đế Áo lại không được như vậy, hân chăm chú nhìn công chúa Cửu Cửu một lúc lâu mới quay mặt đi. Kết quả rút thăm đã có

Hai đội cùng rút được số 1 sẽ giao đấu trận đầu tiên là học viện Sư Lai Khắc và học viện Tinh La, trận còn lại đi nhiên là học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư và học viện Đế Áo. Hoàng đế Tinh La tiến đến kiểm tra kết quả rồi lớn tiếng công bố. Khi các khán giả bên dưới nghe thấy học viện Tinh La gặp phải học viện Sư Lai Khắc liền ồ ồ hoan hô. Ít nhất theo bề ngoài, lúc này Mã Tiểu Đào đã rút cho học viện Sư Lai Khắc một cái thăm tồi nhất. Vì theo những gì Vương Ngôn đã nói, trong ba học viện hôm nay, học viện Tinh La có thực lực yếu nhất. Quy tắc vòng Bán Kết có chút thay đổi so với hai vòng trước, trong lần này, hai đội thi đấu Đoàn Chiến xong sẽ đến thi đấu cá nhân, nếu thắng cả hai trận ấy mới xem như thật sự chiến thắng. Còn không, sẽ phải đấu tiếp một trận 2-2-3. Nói cách khác, ưu đãi khi chiến thắng Đoàn Chiến lúc này không còn ý nghĩa nào nữa.

“Đi thôi! Chúng ta sẽ chiến thắng!” Thiên cùng mọi người lên sân khấu, trận hình của SLK luôn khiến mọi người bất ngờ. Là trận bán kết mà lại toàn cho đội dự bị lên, Bối Bối, Đường Nhã, Tiểu Tiểu, Nam Nam, Ninh Thiên, Vương Đông và người đi đầu là Thiên

Thiên nhìn về phía có năng công chúa kia, giờ phút này ánh mắt cô chứa đầy sự khiêu khích, không thể phủ nhận là đứng gần nhìn có năng thật sự rất đẹp. Thiên mỉm cười đáp lại mang theo sự tự tin cùng thách thức trên mặt. Công chúa Cửu Cửu giờ phút này cũng giống với bao cô gái khác trên khán đài, tìm dịp rộng rãi, mắt lim dim, hai má ửng đỏ. Từ lần trước gặp mặt nhanh chóng rồi phải đi, khuôn mặt Thiên đã in sâu vào trong lòng nàng mất rồi! Tuy nhiên, sau vài giây ngẩn ngơ, thần thờ thì công chúa Cửu Cửu lại ngẩng cao đầu nhìn về phía Thiên như thể tuyên bố cho một điều gì đó

Hai đội ngũ lần lượt bước lên sân đấu. Vòng bán kết chưa bắt đầu mà thành viên hai đội đã nhìn chăm chăm vào nhau, bầu không khí đầy mùi thuốc súng. Ánh mắt công chúa Cửu Cửu bỗng có chút biến hóa, đôi mắt màu lam sáng ngời tỏa ra ánh sáng màu vàng kim, nếu cẩn thận quan sát lại thấy nó như mặt biển cuộn cuộn sóng nước vậy. Thiên Sát Đấu La cũng bắt đầu rao lượt trận đấu

“Hai bên lùi về sau, trước khi ta chưa tuyên bố bắt đầu thì không ai được phép phóng xuất ra Vũ Hồn!” Hai đội nhanh chóng lùi về sau nhưng trong quá trình này, ánh mắt vẫn không rời khỏi đối thủ, mà cũng ngay lúc này, trận hình của hai đội dần dần được triển khai. Bên phía học viện Tinh La lại có thể trận tương đối kỳ lạ. Sáu người tạo thành một hình tam giác theo đội hình 1-2-3, sau cùng là công chúa Cửu Cửu. Ánh sáng màu vàng từ đôi mắt cô càng lúc càng rực rỡ, rất có phong vị của một thống soái. Bên SLK thì Thiên đứng giữa, hai người đứng kế, hỗ trợ Tiểu Tiểu, Ninh Thiên đứng sau, hai vị Hồn Đế Cường Công Bối Bối, Nam Nam đứng đầu, hai bên trái phải Thiên là Vương Đông cùng Đường Nhã. Hình dung cả 7 người tạo thể hình lực gác và Thiên đứng trong

“Trận đấu bắt đầu!” Trong lúc song phương đang chú ý chặt chẽ đối thủ thì Thiên Sát Đấu La hét lớn một tiếng, sao đó lách người biến mất. Hai đội đều có phản ứng cực nhanh, nháy mắt sau đều đã phóng xuất ra Vũ Hồn của mình.

Trên trán công chúa Cửu Cửu bỗng lóe ra ánh sáng màu vàng kim, sau đó, xuất hiện một vật giống như một viên bảo thạch hình thoi màu vàng, viên bảo thạch hình thoi màu vàng ấy sau khi xuất hiện liền tỏa ra ánh sáng trắng ánh kim, sau đó bay ra khỏi trán của cô, lơ lửng trên bầu trời, sau đó hóa thành một cái vương miện, từ từ rơi xuống đầu cô. Chiếc vương miện ấy trông như được tạo thành từ vô số đốm ánh sáng nhỏ màu vàng, lấy viên bảo thạch hình thoi đầu tiên làm khởi điểm, xung quanh xuất hiện thêm mười tám viên ánh sáng khác, tạo thành một vòng cong mũi nhọn vô cùng xinh đẹp. Tinh Quan, đây là Vũ Hồn của công chúa Cửu Cửu. Hai vàng, hai tím, một đen, năm cái Hồn Hoàn cùng lúc xuất hiện bên cạnh cô, có rõ ràng là một cường giả bậc Hồn Vương. Mà sáu người phía trước cô, cũng là những cường giả bậc Hồn Vương mà hôm qua Vương Ngôn giảng giải với cả nhóm, đội ngũ của học viện Tinh La không ngờ toàn bộ đều là cường giả bậc Hồn Vương

“Bên này cũng không kém đâu!” Bối Bối phóng xuất Hoàng Kim Thánh Long Vũ Hồn của mình, 2 vàng 2 tím 2 đen. Một vị Hồn Đế chính hiệu, sau đó là mọi người trừ Thiên đều phòng Vũ Hồn, 3 Hồn Đế, 3 Hồn Vương, mọi người thì lúc đầu cười thầm thay cho đội công chúa Cửu Cửu, người mà bây giờ cũng vô cùng chán nản

Tuy nhiên nản thì vẫn phải đấu, vương miện trên đầu công chúa Cửu Cửu lóe sáng, Hồn Hoàn thứ ba của cô cũng sáng theo, một cột sáng ánh kim bay thẳng lên trời. Cột sáng này vẫn được tạo thành từ vô số điểm sáng nhỏ, xoay tí như một cơn lốc xoay, trông hết sức kỳ dị. Nhìn từ bề ngoài, khó có người đoán được Hồn Kỳ này có tác dụng gì. Hai mắt công chúa Cửu Cửu khẽ ngưng tụ, lạnh lùng nhìn về phía đội địch một cái, cột ánh sáng màu vàng nhanh chóng khuếch tán ra bên ngoài, bao phủ lấy sáu người phía trước. Nhất thời, các thành viên của học viện Tinh La đều được một bức màn màu vàng phủ lấy, cả người công chúa Cửu Cửu cũng tỏa ra ánh sáng màu vàng, ánh chấm màu vàng kia như những ánh sao xa, càng lúc càng phát sáng theo vương miện của cô.

Vũ Hồn Tinh Quan ngày xưa từng có một thời gian giữ vị trí rất cao trên đại lục Đấu La, nó đã xuất hiện từ hơn một vạn năm trước rồi, có thể gọi nó là một trong những vũ hồn cổ xưa cũng không sai. Hơn một vạn năm trước, tổ chức lãnh đạo Hồn Sư ở đại lục Đấu La gọi là Vũ Hồn Điện, khi đó, ngay cả hai đại đế quốc là Thiên Đấu và Tinh La cũng không sao nâng mặt kiêu hãnh được. Mà Vũ Hồn Điện từng có sáu loại vũ hồn nổi tiếng, nó cũng là tiền đề để tổ chức này lớn mạnh, một trong đó là Tinh Quan. Khi ấy, sáu vũ hồn kia chia ra một nửa ở đế quốc Thiên Đấu, một nửa ở đế quốc Tinh La. Mà thời điểm này, hoàng thất Tinh La là gia tộc Bạch Hổ, vũ hồn Bạch Hổ tuy mạnh nhưng không nằm trong sáu vũ hồn kia, ngược lại, vũ hồn Tinh Quan lại giữ một chân trong ba vũ hồn đứng đầu đế quốc Tinh La. Chẳng qua, gia tộc Tinh Quan rất hiểm muộn, bình thường rất ít xuất hiện trên đại lục, tính ra có thể coi là một tông môn lãnh đời. Mãi đến bốn nghìn năm trước, đại lục Nhật Nguyệt và chạm vào đại lục Đấu La tạo nên trận chiến tranh đẫm máu, mà đế quốc Tinh La lại nằm giáp ranh với đại lục Nhật Nguyệt, có thể xem là người đứng mũi chịu sào, gần như phải hứng chịu lực tấn công mạnh nhất từ đại lục Nhật Nguyệt. Gia tộc Bạch Hổ cũng là hoàng thất khi đó gặp phải tai họa ngập đầu. Lúc này, gia tộc Tinh Quan rồi núi, lãnh đạo nhân dân liều mình chiến đấu bảo vệ đế quốc, đồng thời cũng giữ vững vị trí cao nhất trong ba đại đế quốc của đại lục Đấu La. Cuối cùng vì gia tộc Bạch Hổ đã suy thoái, huyết mạch ít ỏi, do đó hoàng thất của đế quốc Tinh La mới đổi chủ. Tông môn Tinh Quan trở thành chủ nhân mới của đế quốc Tinh La, dĩ nhiên bọn họ cũng không sử dụng thủ đoạn mờ ám gì với gia tộc Bạch Hổ, ngược lại còn cho bọn họ tước vị Công Tước có thể kế thừa, nhờ vậy, bọn họ mới được ủng hộ, đế quốc Tinh La mới phát triển rực rỡ trong suốt mấy ngàn năm sau đó. Trước mắt, cộng cả thực lực của đế quốc Đấu Linh lẫn đế quốc Thiên Hồn cũng không sao so được với đế quốc Tinh La hiện nay. Mà ngày xưa, tông môn Tinh Quan có đủ thực lực để ngăn cản con sông dữ ấy thì bọn họ cũng phải có cái gì đó hơn người. Nếu chỉ thuần túy là phụ trợ thì có lẽ bọn họ không thể hơn được Thái Bảo Lưu Ly Tháp, nhưng bọn họ còn có cả năng lực chiến đấu rất mạnh. Tuy khuynh hướng tu luyện thiên về phụ trợ, nhưng về mặt chiến đấu không hề thua kém ai. Cái đó, là điểm khác biệt nhất của hai tông môn. Có thể nói, vũ hồn Tinh Quan gần như sinh ra để chiến đấu. Sau khi tông môn Tinh Quan nắm giữ đế quốc Tinh La thì lại một lần nữa lui về ẩn, sau mấy ngàn năm, rất nhiều người đã quên mất hoàng thất Tinh La từng là một tông môn nổi tiếng, vũ hồn Tinh Quan cũng đã rất lâu rồi chưa từng xuất hiện trên đại lục.

Trước trận đấu Thiên cùng Vương Ngôn đã thảo luận cùng mọi người về trận đấu này nên ai cũng khá tự tin, Thiên không chính thức chiến đấu mà chính đứng hỗ trợ cùng quáỷ phá đội địch, cậu nghĩ nếu mà mình còn tham gia nữa chắc bắt nạt người ta quá

Dù có trâu bò mạnh mẽ đến đâu thì với đội hình bật hack của Thiên, Vũ Hồn Tinh Quan cũng không thể chống chịu quá lâu. Ninh Thiên bật buff, Tiểu Tiểu khống chế, Cả 3 Hồn Đế, 1 Hồn Vương tấn công khiến mọi người bên đội địch bị ợp sít sao, sự phối hợp nhuần nhuyễn của cả đội SLK khiến trận đấu chỉ kéo dài khoảng 10 phút. Đến khi trọng tài Thiên Sát Đấu La công bố kết quả thì mọi người mới hoàn hồn, tiếp theo sau là một loạt tràng pháo tay, cổ vũ, reo hò. Một trận đấu tuy không mang tính nghệt thờ nhưng việc chứng kiến sức mạnh áp đảo kèm miêu sát của học viện SLK cũng đều khiến mọi người thỏa mãn

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 57: Shopping phong ba

Trận đấu giữa SLK và học viện Tinh La kết thúc nhanh chóng, bên phía Tinh La chịu thua để Thiên và ‘đồng bọn’ có hẳn một ngày thời gian nghỉ ngơi, chơi bời

“Thiên à! Hôm nay đi mua sắm với bọn ta đi!” vừa tỉnh dậy, nghe Mã Tiểu Đào mà Thiên tỉnh cả con ngủ, nỗi sợ hãi lại hiện ra trong đầu tuy nhiên nhìn mấy ánh mắt của chúng nữ cậu lại không đành lòng từ chối, vài người còn tỏ ra vẻ nguy hiểm càng làm Thiên không dám nói không

“Vậy thì đi!” cầm cái tai nghe, mặc quần áo, Thiên ‘được’ đợi thêm hơn tiếng nữa mới có thể bắt đầu đi. Thiên cùng chúng nữ đi, nhưng phản thân cậu lại tới đầu trường gặp Vương Ngón

.....

Trên con phố buôn bán tấp nập của Tinh La thành, ngay tại thời điểm buổi sáng, một đám người toàn trai tài gái sắc, nam thanh nữ tú cực kì gây ‘đau mắt” người xung quanh. Ai cũng chỉ này chỉ nọ, bàn tán sôi nổi gây tác nghẽn phổ trong và tiếng đồng hồ. Thiên bị lôi đi hết tịem này tịem khác để thử quần áo, chấm điểm cho chúng nữ chọn đồ. Mấy tên con trai khác hết nhìn Thiên...nhìn chúng nữ...lại quay về nhìn bạn gái mình mà thờ dài, điều này cũng xảy ra tương tự với đa phần nữ giới phạm vi chục mét quanh đây

“Thiên...bộ này thế nào?”

“Thiên...có đẹp không?”

“Thiên...trông em như nào, hợp chứ?”

“Thiên~ bộ này đẹp...mà bộ này cũng hợp nữa? Tinh sao giờ?”

Thiên ngồi nhìn mấy vị tiền nữ biểu diễn thời trang ‘live” ngay trước mặt mình, bọn sói hoang thì dù chỉ liếc trộm mà nước bọt cũng chảy ròng ròng. Nghe đâu dân tinh bản tán hôm đây là ngày rất nhiều đôi tình nhân chia tay ngay sau đó, Thiên chẳng quan tâm...điều cậu lo lắng và đang cháy mồ hôi bấy giờ là cái biển quảng cáo treo trên cửa tiệm trước mặt cậu

“Cái...cái...cái...đây chẳng phải cửa hàng đồ lót sao? S...sao lại bắt ta vào?” Thiên cười mếu trong khi bị ‘ép” đi vào trong, trong khi đó ngồi tại quán đối diện, vài ba tên nam nhân đang chém gió uống nước khi thấy cảnh này cũng không khỏi trợn mắt há mồm. Ngay lập tức bọn họ dùng tốc độ ‘bản thờ” lao sang bên đường, có tên bị va xe nhưng vẫn sinh long hoạt hổ, hung hỏ chạy tới bắt chuyện

“Bà chủ ah! Vị huynh đệ này là ai vậy? Mà không phải là tiệm ta không cho phép đàn ông vào sao? Sao...” vừa nói tên này vừa chỉ cái dòng chữ nhỏ nhỏ, xinh xinh viết bằng chất lỏng gì đó như máu kèm hình cái đầu lâu trắng bệch bên cạnh

(ĐÀN ÔNG TRÁNH XA!!! NƠI ĐÂY KHÔNG ĐÓN CHÀO CÁC NGƯỜI)

“A...à~ Mà ta nói này! Các người nghĩ mình là gì mà đòi so sánh với vị này hả? Cổng rãnh mà đòi sông sánh với đại dương, máng mương lại đòi tương đương với thủy điện hả?” vừa nói vị bà chủ này vừa lôi Thiên vào trong. Thiên nhìn mấy vị đại ca trước cửa, muốn trên mặt có bao nhiêu chữ ‘cứu” thì có bấy nhiêu

“Muốn cứu hả? Mơ đi cưng!” mấy tên này cười há hê quay về chỗ cũ, tuy nhiên chỉ bước được vài bước thì thân hình bọn họ bỗng khựng lại

“Không...không đúng! Ah!!! Vừa chẳng phải là tốt cho hần sao? Không...” -“Vị huynh đệ kia, đừng lo, chúng ta cứu người ngay đây!” quay lại thì giờ làm gì còn ai nữa, mọi người đã vào trong hết cả rồi

Giờ thì mấy lão này đang hồi hận, hồi hận, ghen tị...à không, là vô cùng hồi hận bởi không ‘cứu” được Thiên khỏi tay mấy vị sắc nữ đấy

.....

Bản thể như vậy, còn phản thân giờ đang cùng Vương Ngón ngồi đối diện với hai người đàn ông lạ mặt, mà lúc này có chút kỳ lạ là ở Tử Điểm hiện có không ít người nhưng không hiểu sao khu vực nghỉ ngơi đó lại không có một bóng người nào.

“Hai vị tìm tôi có chuyện gì? Hình như đây là lần đầu tiên tôi gặp hai người?” Người đầu to mỉm cười gật đầu nói -“Dĩ nhiên. Có điều chúng tôi đã quan sát cậu một thời gian rồi. Nếu tôi nói không sai thì vũ hồn thứ nhất của cậu là Linh Máu, hồn ký đầu tiên có khả năng dò xét, thậm chí còn có thể sử dụng cho đồng đội của mình, hơn nữa còn kết hợp với một thứ gì đó nên có khả năng tấn công lên hồn. Theo phán đoán của ta có lẽ là Tử Cực Ma Động của Đường Môn. Hồn Ký thứ hai có tác dụng mở hoặc, hay mở phòng. Ta nhớ ở Cực Bắc có một loài Băng Tâm dường như am hiểu về mặt này, nó thường dùng cách đó để lừa gạt kẻ thù. Không biết tôi nói có đúng không?”

Thiên nhu này sau, cậu ghét cảm giác này, cứ như là bị lột sạch quần áo giữa đường ấy! Tuy nhiên gương mặt Thiên chẳng hiện lên điều gì ngoài hai từ ‘vô cảm”, như thể chuyện này chẳng liên quan đến cậu vậy

“Các người cũng mất công mất sức tìm hiểu tôi quá nhỉ? Nói đi, các vị muốn gì?” Thiên bình tĩnh, tự tin làm cả hai kẻ này cũng không ngờ tới! Không phải bảo 13 sao? Mịa nó, nghe giọng thì có mà 31 ấy!

“Đầu tiên xin tự giới thiệu, ta là Lãnh Nhai, đây là huynh đệ của ta, Vũ Đào. Chúng tôi đến từ Bản Thể Tổng, có lẽ các vị đã từng nghe qua!” người đầu to bắt đầu giới thiệu,Thiên cũng coi như hơi biết, còn Vương Ngón giờ trong lòng cũng vô cùng chấn động. Trong giới Hồn Sư, dù Bản Thể Tổng rất ít xuất hiện nhưng danh tiếng lại nổi như cồn. Giới Hồn Sư có ba dạng đặc biệt, đứng thứ nhất dĩ nhiên là Tà Hồn Sư, mà những người có thể so được với Tà Hồn Sư, ẽ là chỉ có Bản Thể Tổng. Mà trong mắt nhiều người, Bản Thể Tổng thậm chí còn đáng sợ hơn Tà Hồn Sư nữa, Tà Hồn Sư tuy mạnh nhưng bọn họ chủ yếu hoạt động riêng lẻ hoặc một nhóm ít người. Nhưng Bản Thể Tổng lại là một tông môn chân chính, là một tông môn vừa thần bí vừa được người đời tặng cho một chữ Tà, bấy nhiêu đã đủ biết thực lực tổng thể của Bản Thể Tổng khủng khiếp đến mức nào. Lãnh Nhai mỉm cười nhìn Thiên nói tiếp

“Tôi nói thẳng vào đề luôn, mục đích của chúng tôi rất đơn giản, chính là muốn dẫn cậu về Tông Môn!”

“Hả? Dẫn...dẫn tôi về tông môn! Hahaha, xin lỗi nhưng mà thật sự thì tôi không nhớ đã từng bái vào tông môn các người ah!” Thiên chẳng biết có âm mưu không nhưng mà đơn giản là không hứng thú

“Đứng, trở về. Bản Thể Tổng là nhà của tất cả những người có Vũ Hồn Bản Thể. Cậu có vũ hồn là Linh Máu vậy chính là một phần tử của Bản Thể Tổng. Chúng tôi đã phát hiện ra cậu dĩ nhiên sẽ đón cậu về nhà!” giọng nói như kiểu giới thiệu đa cấp làm Thiên bắt đầu chán dần dần

“Vậy sao? Nếu người thoát được khỏi đây rồi tính tiếp!” -“Tsukuyomi”

(A few momment later)

Thiên và Vương Ngón quay đi để lại Lãnh Nhai cùng Vũ Đào thờ hồn hển, mồ hôi ướt áo, hít thở không thông. Trong ánh mắt bọn họ trừ sợ hãi ra thì còn sự kiên định cùng vui mừng

“Tông môn chúng ta nhất định phải có hần!” -“Ừm!” nói rồi cả hai biến mất như chưa từng tồn tại, chẳng ai có vẻ như là để ý tới việc này

.....

“Thiên~ bọn ta đói rồi! Về nấu ăn đi!” sau khi bước ra khỏi nơi ‘ong bướm”, hai chân run run, mặt đỏ còn bịt hai tờ giấy cầm máu nữa (bởi kích thích ko thể phát tiết chứ ko phải nhát gái nha)

“Ài!!! Người anh em, chú không sao chứ? Haizz, tại ta...tại ta không cứu chú sớm hơn, biết vậy...biết vậy...ta nguyện vào thay trăm ngàn lần thay chú ah!” trên mặt tên này treo đầy thứ gọi là ‘ánh sáng chính nghĩa”. Cứ phải gọi là anh hùng xả thân vì người khác, ta không vào ‘địa ngục” thì ai vào?

“Tiểu Thiên Thiên~ Lần sau gặp lại nha~ Ta sẽ không cho đệ ‘ra” sớm như vậy đâu!” giọng điệu vũ mị, khuôn mặt ửng đỏ đầy thỏa mãn, nghe cứ phải gọi là nhu tình mật nước

Chỉ có Thiên cùng chúng nữ biết sự thật, cậu dắt chúng nữ về trước bao ảnh mặt hình viên đạn của đồng bào anh em F ấy, tuy nhiên lòng tự tôn không cho phép cậu nhận vậy

“Ừ!!! Lần sau ta sẽ ‘ra” lâu hơn, hôm nay bận rồi, để hôm khác đi!” tất cả chúng nữ chỉ còn cách cười khổ, Thiên nói xong rồi dẫn mọi người về quán trọ

.....

(Buổi tối, trong AS)

“Bản Thể Tổng à? Mong các người đừng khiến ta ngứa mắt quá!” Thiên sau khi đẹp loạn ‘15 sự quân” lại quay ra luyện đan. Đây là phần thưởng cậu chọn sau nhiệm vụ ‘Tư Thần Chi Thủ”, đây là một việc vô cùng tốn thời gian, dù có hệ thống và Linh nhưng cấp độ Luyện Đan sư cậu cực kì chậm

“Luyện đan sư cấp 1: 1000/1000 exp, cấp 2: 146/10000 exp, cấp 3: 0/100000 exp, cấp 4: 0/1000000 exp, cấp 5: 0/10000000 exp, cấp 6: 0/1000000000 (1 tỷ) exp, cấp 7: 0/100000000000 (100 tỷ) exp, cấp 8: 0/100000000000000 (tự đếm) exp, cấp 9: 0/1000000000000000 exp, cấp 10 (max): 0/10000000000000000 exp” nhìn hoa cả mắt, nản cả lòng tuy nhiên học thì vẫn phải học, tu thì vẫn phải tu và luyện thì cứ vẫn phải luyện. Có những loại đan bắt buộc là phải tự luyện, hệ thống hỗ trợ đan phương, đây là ưu đãi X7 của hệ thống rồi. Linh bảo làm vậy để tránh quá phụ thuộc vào hệ thống, phòng trường hợp gì bất trắc như bây giờ. Hệ thống còn 8 ngày để kích hoạt lại, ngoài luyện đan, nghiên cứu trận pháp, Hồn Đạo khí thì nói chung hệ thống chẳng dùng được cái gì

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Kết thúc cùng trở về

Trận chung kết diễn ra vào sáng hôm sau, trời có vẻ khá âm u, thời tiết rét ẩm. Thiên đại diện cho SLK chiến đấu, bên phía Tiểu Hồng Trần cũng lo lắng nhìn về phía đối địch, nhất thời ánh mắt trở nên khá là hài hước. Một mình Thiên đứng trên khán đài nhìn mọi người, có vẻ đã gây được hiệu ứng cho trận đấu rồi

Trong khoảng 15 phút nữa trận đấu sẽ bắt đầu, Thiên Sát Đầu La chủ trì trận đấu này -"Trận chung kết sẽ bao gồm ba trận đấu nhỏ lần lượt là: đoàn chiến, thi đấu cá nhân và 2-2-3. Ba trận chỉ cần thắng hai. Trong đó, đoàn chiến sẽ bao gồm bảy thành viên. Sau khi thi đấu xong trận đoàn chiến sẽ có quyền thay đổi thành viên. Nhưng chỉ có một cơ hội. Hai trận kế tiếp là thi đấu cá nhân và 2-2-3 đều phải giữ đội hình đó, không được thay đổi. Khi thi đấu, các thành viên có thể thoải mái phát huy, an toàn của các thành viên là nhiệm vụ của trọng tài, trong tình huống trọng tài thấy có thể nguy hiểm đến tính mạng cho thể ra tay ngăn cản, điều này cũng tương đương thành viên đó đã bị mất quyền thi đấu. Nhưng vì tình huống khi thi đấu có thể diễn ra rất nhanh nên trọng tài không thể đảm bảo bắt cứ lúc nào cũng có thể đảm bảo an toàn cho mọi người.....(lược bớt 800 từ)"

Trên phía bục cao, Thiên thấy hai thân ảnh quen thuộc. Đó là cha con nhà họ Đái, Đái Hạo, Đái Thục Hành. Tên Đái Thục Hành có vẻ đã khỏe, còn Đái Hạo vẫn đứng đó nhưng ai nhìn cũng mang theo ánh mắt sùng bái, cuồng nhiệt nhất đặc biệt là bọn binh sĩ

Quay trở lại với trận đấu trong chưa đầy 5 phút nữa, Thiên đứng đối diện với 7 người học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư, cả hai bên đang chú ý đối thủ. Bổng Tiểu Hồng Trần lên tiếng

"Long Vũ Thiên! Ta sẽ cho ngươi thấy ai mới là thiên tài số 1 tại đây!"

"Ồ!" Thiên cũng cạn lời trước cái thẳng ào tưởng sức mạnh này

"Đẹp trai quá~!" trái ngược với anh trai mình Mộng Hồng Trần vẫn còn là một thiếu nữ đam mê cái đẹp hay nói đúng hơn là đại trai. Ánh mắt cô nàng nhìn Thiên mở rộng không chớp, trong đầu giờ toàn là hình ảnh của cậu trong những trận đấu lần trước, đặc biệt là trận đấu ra sân của SLK. Nhìn cảnh này Tiểu Hồng Trần mặt đen lại, đưa tay phải lên xoa hai huyệt thái dương, có nói bằng giọng dễ chịu nhất có thể

"Muội muội à! Đây là trận đấu quan trọng, giữ hình tượng chút đi! Mà còn nữa, đồng đội ngươi đâu, chẳng nhẽ ngươi nghĩ một mình ngươi can được bọn ta sao? Không phải là ngây thơ quá đó chứ?" nghe Tiểu Hồng Trần nói rất nhiều người gật đầu tỏ vẻ đồng quan điểm. Kể cả Hoàng đế Tinh La cũng vẫn vỗ bả quai cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra

"Không phải họ không lên, mà là ta bảo họ không cần lên, ta cũng chỉ cho ngươi một cơ hội thôi! Nếu thắng ta thì coi như các ngươi thắng, còn không thì ti lệ các ngươi thắng là 0! Mà, trọng tài này, không phải trong luật không có luật không cho 1 người lên sân đấu mà, phải không?" Thiên cười mà không phải cười nhìn về phía Thiên Sát Đầu La, người bây giờ cũng đang mừng bức không biết tính sao

"C...cái này..." Thiên Sát Đầu La nhìn về phía Thiên, lại nhìn về ý liếc về phía SLK. Không biết từ lúc nào, phía sau đội ngũ SLK xuất hiện một ông lão tay cầm hồ lô rượu, ăn mặc lời thời lịch thiệp. Lão thấy Thiên Sát Đầu La nhìn sang mình cũng chỉ hơi nhủu mày. Mà vị cường giả Thiên Sát Đầu La Hoàng Tân Tự sau khi thấy cái nhủu mày kia bỗng có chút hoảng loạn, lão lập tức quay đầu đi, mọi người cũng phát hiện điều này. Thiên Sát Đầu La chỉ còn đành quay lên phía Hoàng đế Tinh La ý hỏi. Nhìn thấy cái gật đầu, hần cũng ra tuyên bố

"Trận đấu diễn ra bình thường! Không có vấn đề gì! Cả hai đội vào vị trí!" nghe lệnh hiệu, cả hai đội bước vào chỗ đội mình, bên SLK nhìn có vẻ rất trống trải. Học viện Sư Lai Khắc bên này đã thế vậy mà bên học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư còn bình thường hơn, Mã Như Long đứng đầu, những người còn lại lần lượt đứng phía sau tạo thành một hình tam giác. Tinh thần hai đội đã tập trung đến cực độ. Tích tắc sau khi bọn họ đến đúng vị trí thì Thiên Sát Đầu La Hoàng Tân Tự cũng hô to bắt đầu. Trận đoàn chiến đầu tiên của trận chung kết rốt cuộc được bắt đầu

Trận hình bên học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư đã có sự thay đổi, bên phía chiến đội Nhật Nguyệt sau khi họp lại cũng đổi người đứng đầu, lúc này người đó là Lâm Tích. Song phương trong khi thay đổi trận hình cũng đồng thời phóng xuất ra vũ hồn, bên phía chiến đội Nhật Nguyệt còn tiện tay sử dụng luôn Hồn Đạo Khí của mình nữa. Thiên phóng ra Vũ Hồn hệ Băng, gió nổi lên, bầu trời tuyết bắt đầu rơi mà không hề báo trước, ai cũng nhìn mà mồm há, mặt thì đại ra.

Con mưa tuyết rơi xuống làm mọi người lạnh cóng, cả đầu trường giờ phủ đầy băng tuyết trong chẳng khác gì một thế giới băng giá

"Được rồi! Bắt đầu đi!" nói xong thì từ sau lưng Thiên bay lên 6 cái Hồn Hoàn, do bị ru đi chơi cả ngày nên chưa thêm Hồn Hoàn được. 5 Đò, 1 Hoàng Kim, ánh lên chói mù mắt mấy người xung quanh, áp lực tăng lên khiến cả 7 người học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư chảy mồ hôi. Bọn họ giờ cảm nhận duy nhất là chạy, chạy thật nhanh ra khỏi nơi này bởi giờ trước mặt họ là một con Siêu cấp Hưng Thủ

"Há???" tất cả mọi người trừ Mộng Hồng Trần đều chạy xuống sân đấu trong sự ngạc nhiên của tất cả khán giả, trọng tài

"Tiểu Mộng, xuống luôn đi! Ta không đánh phụ nữ đâu! Nhất là với tiểu mĩ nữ như nàng nên là đi xuống đi!" giọng nói Thiên như chứa ma lực khiến cô nàng chưa kịp định hình tình huống thì đã mặt nhỏ đỏ bừng bừng, bụng nở hoa, vui vẻ bước xuống trong ánh mắt trợn tròn của tất cả mọi người. Trận đấu quá nhanh, một kết thúc, kết quả ngoài sức tưởng tượng, ai cũng bàn tán sau khi Thiên cũng bước xuống về phía dãy ghế SLK

"Trận đấu! SLK thắng!" Thiên Sát Đầu La tuyên bố khiến không ít người tò vè không phục cho lắm, có người còn nhận định là có gì đấy đen tối, âm mưu sau chuyện này! Nhưng chẳng ai ngờ rằng Thiên sử dụng gì mờ ám, bởi cậu chỉ đứng im tại chỗ và đứng thôi miễn cùng gây ảo giác lên 6 người kia

"Trận đấu quyết định diễn ra sau 30 phút nữa!" Thiên Sát Đầu La nói xong cũng biến mất khỏi sân đấu

Khoảng 30 phút sau, lại một mình Thiên bước lên, tuy nhiên trận này là 1vs1, 7 người 7 trận. Thiên chẳng thể làm gì khác là cho phần thân lên cùng, trọng tài cũng đành chấp nhận. 2 trận đầu, Thiên knock out hai gã nam, 1 trận sau thì cậu bỏ cuộc chịu thua bởi đó là một trong ba bóng hồng duy nhất của học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư, hai trận tiếp theo một thắng một thua, thắng Mã Như Long, thua Lâm Tích (nữ). Hai trận cuối là đấu với anh em Mộng Hồng Trần, Tiểu Hồng Trần, Thiên nhường cho Mộng Hồng Trần ván đầu, tỉ số mang tính quyết định 3-3. Tuy nhiên trong trận cuối bằng một chiêu Phượng Hóa Liễu Nguyên, Tiểu Hồng Trần bị Thiên đánh bay ra khỏi sân đấu, nhìn có vẻ là chỉ hơi bị nặng nhẹ ngoài da nhưng lại bị ngất do shock nhiệt

Tuy đã có sự chuẩn bị kĩ càng về mặt tâm lí nhưng đến tận khi trận đấu kết thúc mặt ai cũng hiện lên vẻ hoang mang ngớ ngẩn. Trận đấu này gián tiếp truyền đến một thông điệp là SLK trong vòng chục năm nữa sẽ bước vào thời kì phát triển như giờ cuốn, những "mầm non" này sẽ đưa học viện SLK lên một tầm cao mới. Cũng có rất nhiều thế lực lên kế hoạch sau ngày hôm nay, có giao hảo, có kiêng kị, có không quan tâm, thậm chí là lập kế hoạch ám sát. Trong khi đó thì Thiên cũng bước đến vị trí Hoàng Thất, nhìn phía cổng chứa Cửu Cửu, Thiên cười nhẹ nháng khiến có nàng vừa tức giận vừa đỏ mặt. Chuyện là trước trận đấu Thiên và Công chúa có một cuộc cá cược mang tính chất hồn nhân. Nếu Thiên 1 mình chiến thắng học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư thì cổng chứa Cửu Cửu sẽ đồng ý làm bạn gái cậu, còn nếu thua thì sẽ về tổ chức của Tinh La để quốc làm việc. Và kết quả thì không phải ai cũng biết, con Cửu nhỏ đã bị lão sói gian ác lừa "làm thật"

Sau trận đấu này, cái tên Long Vũ Thiên này sẽ vang danh khắp nơi. Thiên trở thành Hoàng tử Bạch Mã trong lòng vô số thiếu nữ, thiếu phụ. Trở thành thần tượng cho vô số thiếu niên học tập. Nói tóm lại là một trận thành danh, trở thành một truyền kì mới trên vùng đất Đầu La Đại Lục này

Trở lại việc chính Thiên đang đứng trước Hoàng Đế để quốc Tinh La cùng Hoàng thất. Bên phải cậu là cô công chúa nhỏ Cửu Cửu. Thiên đang được nhìn bởi ánh mắt đầy "cảm thông, sẻ chia, và cảm kích" của tất cả mọi người trong phòng

"Huhu, rốt cuộc tự do rồi!"

"Oaoa! Anh hùng, anh rước của nợ to dùng này đi rồi!"

"Haha! Đại ma nữ đã đi rồi! Hahaha!!!"

Đó hầu hết suy nghĩ trong lòng của toàn thể mọi người, thậm chí Hoàng Đế cùng Hoàng Hậu giờ nhìn Thiên cũng thuận mắt hơn vô số lần. Tuy nghĩ vậy nhưng ai cũng tỏ vẻ tiếc nuối, tiếc hận chia tay vị công chúa này

"Nếu mọi người không muốn ta có thể để cô ấy ở đây! Coi như không có gì là được!" Thiên nói hững hờ đùa mà mọi người tưởng thật quýnh quàng hết cả lên

"Kh...không cần...!"

"C...cái...này...không sao đâu!"

"Cầu...cầu cậu đưa...đưa nó đi ngay và luôn!" -"Ca, ca nói gì?"

"À không...không phải...ý ta là em đi theo cậu ấy là chuyện tốt mà!" Hoàng Đế lau mồ hôi hột kiểm lí do, mọi người lia lịa gật đầu đồng ý

"Ra vậy! Thế...thế còn mọi...mọi người!" Cửu Cửu nói khiến mọi người đều quay lên nhìn bầu trời

"Khục, khục. Không cần bận tâm đâu!"

Mất một lúc thì cả Thiên và Cửu Cửu cũng đi ra ngoài. Mấy người Hoàng Thất tối đó bày tiệc bi mật mừng công chúa đã bị "hốt" đi

.....

Thiên đưa mọi người về tửu điểm nghỉ ngơi, ai cũng vui mừng chiến thắng, ăn uống no say. Mọi người quyết định Thiên vào bếp và làm cơm, chúng nữ thì về phòng, ba con phòng to nhất, phòng đầu của mấy người Mã Tiểu Đào, Tây Tây, Lăng Lạc Thần và người mới Cửu Cửu công chúa, hai phòng tiếp thì số người chia ra ở. Thiên ở phòng đầu lâu lâu qua phòng hai, ba nên khi tối ai cũng đứng về mặt hèn mọn nhìn khiến chúng nữ đỏ kệt vì ngại

Các loại phần thưởng, quà Vương Ngôn nhận thay để Thiên cùng chúng nữ đi về. Trên đường, Thiên tiện thể phụ thêm luôn Hồn Hoàn cho chúng nữ, còn mấy nữ cần Hồn Hoàn 10 vạn năm thì để sau

.....

(Học viện Sử Lai Khắc – Cổng chính)

Lúc này trời đã là giữa trưa, vẫn còn đang trong giờ học nên ở cổng học viện SLK có phần vắng vẻ. Mà những người buồn bán hàng rong bình thường hay bày sạp ở đây, hôm nay cũng không thấy đâu. Trước cảnh cổng thật lớn chỉ có năm bóng người.

Đứng đầu dĩ nhiên là viện trưởng hệ Vũ Hồn của học viện Sử Lai Khắc – Ngôn Thiệu Triết và viện trưởng hệ Hồn Đạo – Tiền Lâm Nhi.

Phía sau bọn họ theo thứ tự lần lượt là phó viện trưởng hệ Vũ Hồn – Thái Mị Nhi, phó viện trưởng hệ Hồn Đạo – Tiền Đa Đa, người cuối cùng là sư phụ của Thiên và Hòa Thái Đầu – Phàm Vũ.

Bốn viện trưởng đều có mặt, cộng thêm một người đã gần như xác định là phó viện trưởng hệ Hồn Đạo – Phàm Vũ, đội hình này tuy không đông đảo nhưng lại bưng bùm khí thế.

Cả năm người đều ngẩng đầu nhìn về phía chân trời xa xa, im lặng chờ đợi.

Rốt cuộc, ở phía xa đã xuất hiện từng chấm nhỏ màu đen đen, kế đến, các chấm đó ấy dần dần hiện ra rõ ràng, rồi từ từ hạ xuống ngay trước mặt bọn họ.

“Mọi người đã trở về!”

Ngôn Thiệu Triết tươi cười nói. Tiền Lâm Nhi cũng đã muốn bước nhanh về trước.

“Rốt cuộc cũng đã về!”

Lúc này ánh mắt của cô đây về phần khích, hoàn toàn khác hẳn về sẵn sàng đối chọi gay gắt với Ngôn Thiệu Triết của bình thường. Đúng vậy, năm người bọn họ đang chờ ở đây chính là nghênh đón sự trở về của những anh hùng của học viện Sử Lai Khắc.

Bốn vị viện trưởng chào đón mọi người xong liền đích thân dẫn cả nhóm bọn họ trở về học viện. Bên bờ hồ Hải Thần lúc này đã có sẵn một chiếc thuyền nhỏ chờ mọi người rồi. Mọi người trông thấy thế đều đưa mắt nhìn nhau, sau đó đồng loạt nhìn các vị viện trưởng với vẻ mặt hết sức kinh ngạc. Ngôn Thiệu Triết mỉm cười nói

“Các con đã vì học viện trả giá nhiều như vậy, cuối cùng còn giành được giải quán quân ở cuộc thi Đấu Hồn Đại Tái nên học viện đã quyết định viết lại mọi chuyện vào lịch sử học viện. Hơn nữa thông qua hội nghị của Hải Thần các, phần thưởng của các con sẽ được phát ở Hải Thần của các đảo Hải Thần” mọi người nghe vậy rồi cũng vui vẻ lên thuyền hướng về Hải Thần Các

Hồ Hải Thần có diện tích rất lớn, so với những vùng còn trống ở bên ngoài học viện Sử Lai Khắc còn muốn rộng hơn. Thuyền đi suốt mười lăm phút, xuyên qua màn hơi nước ẩm ướt mới dần dần thấy rõ bóng dáng một tòa thành ở giữa đảo.

Đảo Hải Thần chỉ rộng trên dưới 2 km vuông, mặt ngoài chẳng có gì ngoài một tòa núi nhỏ được ghép lại từ những đỉnh lâu khác nhau. Nơi này bình thường đều ẩn mình phía sau làn sương mù nên khi hiện ra trước mặt những đệ tử ngoại viện không khỏi làm bọn họ chấn động.

Tuy mọi thứ đều xa lạ với bọn họ, nhưng bọn họ đều biết, trước mặt bọn họ chính là những thứ có thật trong truyền thuyết mà bất cứ ai nghe thấy cũng phải ngưỡng mộ.

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Bản Thể Tông thi

Đầu tiên là phải nói tới sự bất ngờ từ Mục lão, chẳng ai ngờ vị hiệu trưởng tối cao của học viện lại là một ông lão quanh năm suốt tháng hay nằm trước cửa học viện. Điều bất ngờ thứ hai là Bối Bối lại thuộc hàng con cháu của vị cường giả nhất nhì trên đại lục, đến Đường Nhã là bạn khuê mật mà còn ngạc nhiên đến há mồm thì đừng hỏi những người khác

Sau buổi trao giải thưởng, tổng cộng nhận được 8 cái Hồn Cốt, Thiên đưa ra cho chúng nữ chia, cậu định khi nào đấy sẽ tìm đủ số Hồn Cốt để chúng nữ hấp thụ. Thiên bàn với Mục Lão rằng nên để tất cả chúng nữ được tu luyện trong rễ của Hoàng Kim Thụ, đổi lại thì Thiên sẽ tặng lễ vật cho toàn trường lão Hải Thần Các

Tất nhiên là Mục Lão đồng ý, dù sao cũng là học sinh của mình, với cả một đám sau khi đi về thiên phú tăng cao chóng mặt, không đồng ý chính là ngu. Thiên trị cho Mục lão cái lưng trước

“Mục lão, ngài chịu đau nha?” Mục lão cười dờ trả lời -“Haha, lão phu sống cả trăm năm rồi, trái ngọt trái đắng gì chẳng ăn qua, cứ triển đi nhóc con!”

Thiên phẫu thuật cho Mục lão trong 1 tiếng, sau lại cho lão ăn một viên Thọ nguyên đan cấp 2, đến lúc Mục lão sinh long hoạt hổ, hiển ngang bước ra thì mọi người lại bị bất ngờ, ngạc nhiên part III. Thiên tặng mỗi người một viên Thọ nguyên đan cấp 2 cũng gửi ngân khố trường 500 viên cấp 1. Sau khi nghe công dụng ai cũng hải hùng, đúng ngay lệnh báo vệ cao cấp nhất báo quân nó.

(Thọ nguyên đan cấp 1 tăng 50 năm tuổi thọ, cấp 2 tăng 100 năm tuổi thọ, cấp 3 tăng 150 tuổi thọ,.... Lưu ý: có thể chống chất phục dụng vô hạn)

Nghe xong Thiên kể mà ai cũng chấn kinh đến lặng người, như vậy thì nếu dùng liên tục không phải là bất tử? Thiên được phong danh hiệu Thiên Quân duy nhất do tất cả trường lão thông qua còn chúng nữ thì được giữ danh hiệu SLK Thất Quái. Sau buổi lễ Thiên được đưa đến khu vực rễ cây Hoàng Kim Thụ cùng chúng nữ, không thể không nói, đây là một trong những thứ giúp SLK trở thành học viện số 1 đại lục

.....

(2 tháng sau)

“Ài~ Không biết mấy nàng ấy thế nào rồi! Ra ngoài hít thở tí đã, ở hoài một chỗ mãi chán lắm rồi!” Thiên ngáp dài trong khi chuẩn bị ra khỏi cửa. Vừa tỉnh dậy, cậu dịch chuyển ngay tới chỗ Hải Thần Các chào hỏi mấy vị trường lão rồi đi về phía lớp học bởi giờ đang sáng, đang trong giờ học

.....

“Chu lão sư! Phiền ngài ra ngoài, có người gặp!” đang dạy thì Chu Y nghe có tiếng người gọi, nhìn về phía cửa lớp thì một thân ảnh chẳng biết đã xuất hiện. Một chàng trai khôi ngô, soái ca đứng dựa vào cửa lớp nhìn về phía nàng

“Đại ca!!”

“Lớp trưởng!!!”

“Thiên!!!”

Vô số âm thanh vang lên, mọi người tiến tới ôm vị anh hùng của học viện. Thiên mất một lúc mới ổn định được mọi người, sau đó vút lại một câu rồi kéo Chu Y đi

“Hôm nay được nghỉ! Mai học tiếp!!!” sau đó là tiếng hoan hô của mọi người. Thật sự gần 2 tháng nay, do lo lắng cho Thiên rất nhiều nên Chu Y dành tất cả thời gian cho việc dạy học, mấy người anh em này sắp không chịu nổi rồi. Lời nói Thiên vào tai chẳng khác gì tiếng vọng từ Thiên đường

Thiên dẫn Chu Y vào AS, cả hai ngay lập tức quần lấy nhau, quần áo cứ ít dần, ít dần, ít dần....rồi chẳng còn gì cả. Sau khi điên cuồng 2 tiếng thì Chu Y giờ mặt mày hồng hào, vẻ thỏa mãn không che dấu được, nàng nằm trên người Thiên, tay vẫn về trước ngực cậu, bộ dáng khá ái bức người, trông chẳng khác gì con mèo nhỏ, trái ngược hoàn toàn với vẻ mặt băng lãnh lão sư thường ngày

“YY, sau này nàng vào nội viện dạy đi! Ta không muốn xa nàng đâu!”

“Thì ta cũng có muốn vậy đâu! Chờ xong năm nay đi, vài tháng nữa thôi!”

“Ừm, vậy ta đợi thêm vậy!” vừa nói Thiên vừa rúc đầu sâu vào đôi nhũ phong của Chu Y

“Ừm~ tiểu sắc lang! Chỉ vậy là nhanh!” Chu Y cười mắng rồi cũng chiều ý Thiên, dù sao thì đây cũng là cách nhanh nhất để xóa nhòa khoảng cách cùng vui nỗi buồn mà

.....

Thiên mấy ngày tiếp theo giúp chúng nữ hấp thu Hồn Cốt, đương nhiên là bằng cách song tu rồi, nhờ vậy mà Hồn lực cậu lên 82 cấp. Ai cũng nhao nhao lên cấp. Vài ngày sau, đang cùng chúng nữ diễn tập tại đấu trường thì từ trên không trung chợt vang lên một giọng nói vô cùng quý dị -“Huyền Tử, người bước ra đây cho lão phu!”

Giọng nói này tuy không lớn nhưng vô cùng mạnh mẽ, sau khi nó vang lên, trong tai mỗi người nghe thấy bỗng ầm ầm dậy sóng, giống như có một tia sấm sét nổ lên ngay trong tai vậy. Càng khủng bố hơn tiếng nói này len lỏi đến hết mọi ngõ hẻm của học viện Sư Lai Khắc, khiến học viện Sư Lai Khắc như bị một đám mây đen bao phủ vậy.

“Độc lão quái, là người sao?” Đúng lúc này, giọng nói hùng hậu của Huyền lão vang lên ở trên không trung của học viện Sư Lai Khắc. Một cột sáng màu vàng chợt dâng lên, ánh sáng ấy không ngừng lan tỏa bao phủ lấy cả học viện. Không chỉ thế, trong khu vực của học viện Sư Lai Khắc còn mờ mờ bạo phát mấy cổ khí thế vô cùng mạnh mẽ nữa. Các luồng khí tức này diễn cuồng phóng lên cao giống như là từng luồng sóng điện vậy.

“Tốt, tốt, hay cho một cái học viện Sư Lai Khắc. Sao? Muốn ý đông hiệp yếu à? Các người có nhiều người thì chúng ta cũng sẽ có nhiều người!” Từ bên ngoài học viện Sư Lai Khắc không ngừng xuất hiện từng luồng sáng cực kỳ mạnh mẽ, chỉ trong tích tắc đã xuất hiện ít nhất hai mươi luồng sáng khác nhau, tất cả đều lơ lửng đứng ở không trung. Nhất là một cột sáng màu xanh sẫm đứng đầu, nó không chỉ lớn mà còn hào quang còn vô cùng rực rỡ, gần như che lấp hết tất cả những cột sáng ở phía sau.

Huyền lão lặng lẽ xuất hiện phía trên đầu Hải Thần, lúc này lão cũng không quên cầm bình rượu uống một hớp, lạnh lùng nói -“Vây thì thế nào? Độc lão quái, người định khai chiến với học viện Sư Lai Khắc chúng ta sao?” Bên trong cột sáng màu xanh sẫm từ từ xuất hiện một bóng người.

Đó là một ông lão đáng người cao lớn, mái tóc màu xanh lá cây đậm rối tung ở sau lưng. Nhưng có chút buồn cười chính là ở trên đỉnh đầu của lão lại không hề có một sợi tóc, chính là một lão già hói.

Ông lão già có gương mặt hồng hào như là trẻ con, thậm chí còn không có bao nhiêu nếp nhăn. Điểm duy nhất giúp người ta nhìn ra tuổi của lão chính là trong ánh mắt có cùng màu giống mái tóc của lão lộ ra vẻ tang thương vô cùng.

Hon hai cột sáng sau lưng lão cũng dần dần hiện ra bóng người. Những người kia đều có tướng mạo khác nhau, nhưng tất cả đều có thể dựa vào tu vi của mình mà lơ lửng trên không trung, bấy nhiêu đã đủ thấy những người đến đây đều là cường giả mạnh mẽ.

Phai biết nếu không phải là hồn sư có vũ hồn có thể phi hành thì cho dù là cường giả cấp bậc Hồn Thánh cũng chỉ có thể phi hành trong thời gian ngắn. Chỉ có cường giả có tám Hồn Hoàn trở lên thì mới có thể tự do lơ lửng trên không như thế. Tất cả bậc Phong Hào Đấu La thì có thể dựa vào Hồn Lực cường đại mà phi hành trong thời gian dài. Có nghĩa là trên không trung lúc này có hơn hai mươi người có tu vi ngoài tám Hồn Hoàn.

Dám cả gan chui động đến tận của Học Viện Sư Lai Khắc để gây sự, nếu không đủ thực lực là chuyện không thể nào. Những người này rõ ràng là không có ý tốt mà.

Bên trong Học Viện Sư Lai Khắc, từng bóng người cũng từ từ bay lên, không biết có bao nhiêu học viên đang ở trong các tòa Giáo Học Lâu kia đang len lén ghé đầu vào cửa sổ chăm chú nhìn lên bầu trời phía xa. Cảnh tượng những cường giả đình cấp gần gũi cơ không phải lúc nào cũng có thể nhìn thấy. Cho dù là các đệ tử nội viện cũng là lần đầu tiên.

Rất nhanh cả học viện nội, ngoại viện đều khiếp sợ khi phát hiện ra đã có ba mươi mấy người của học viện bay lên không trung, mà số lượng lại càng lúc càng nhiều thêm. Người đứng đầu chính là Huyền lão.

Huyền lão không chút lo lắng, lạnh nhạt nói -“Độc lão quái, hôm nay người bày trận lớn như thế rốt cuộc là muốn làm gì? Bản Thể Tông các người xuất thế liền muốn tìm Học Viện Sư Lai Khắc chúng ta gây sự sao?” Ba chữ Bản Thể Tông kia vừa vang lên, một vài sự phụ trẻ tuổi đang lơ lửng phía sau Huyền Lão liền biến sắc. Khó trách, đối phương không chút kiêng nể gây sự ở đây, không ngờ là cường giả của Bản Thể Tông.

Học viện Sư Lai Khắc và Bản Thể Tông có thể đặt ngang hàng với nhau, dĩ nhiên đối phương cũng không phải tầm thường.

“Ta muốn đến đây để xem rốt cuộc là ai đánh bại đứa đồ đệ lão phu? Hừ! Không phải người thì còn có thể là ai?” Nói xong lão liền nói giần gằm lên một tiếng, một luồng ánh sáng màu xanh đậm chợt phóng lên cao nhuộm nửa bầu trời thành một màu xanh. Thân hình lão trong nháy mắt bành trướng phóng to lên gấp mười lần, làn da màu xanh nõn lên giống như đá hoa cương. Chỉ còn nửa mình dưới là còn chiếc quần đùi che lấp bộ vị yếu hại. Hiển nhiên chiếc quần đùi kia đã qua đặc chế nếu không cũng đã bị thân hình khổng lồ này làm rách.

Kinh khủng nhất chính là Hồn Hoàn trên người hắn, hai vàng, hai tím, hai đen, ba đỏ. Những ba Hồn Hoàn mười vạn năm. Vũ Hồn này phóng ra toàn bộ không khí xung quanh dường như bị chấn nát.

“Hừ!!! Lão thất phu, tính tướng cái nổi gì? Ý mình nhiều Hồn Hoàn đồ sao?” một giọng nói vang lên, sau đó là thân ảnh Thiên cũng từ từ hiện ra từ hư không. Có thể nói cậu là ngôi sao sáng nhất tại đây, tuổi nhìn so ra là quá nhỏ so với đa số mọi người tại đây càng khiến Thiên trông như hạc giữa bầy gà

“Huyền Tử! Không ngờ người lại cho một thằng nhóc vặt mũi chưa sạch ra chịu chết ah?” Giọng nói khinh thường của Độc Bất Tử vang lên, sau đó là từng đợt tiếng cười từ bọn bên cạnh

“Chịu chết??? Ý người là ta? Ồ, vậy xin hân hạnh tự giới thiệu! Ta, thằng nhóc người bảo chịu chết đây là kẻ hành đồ đệ người ra bả đấy! Thế nào? Bất ngờ chứ!” giọng nói đầy ẩn ý của Thiên vang lên khiến mọi người bên SLK cười vang

“Giỏi...giỏi lắm! Này, oắt con. Tên người là gì?”

“Tên ta? Người chưa đủ trình để biết! Hừ!!!!” Độc Bất Tử nghe đến đây cũng không khỏi tức cười

“Hahaha! Chưa đủ trình? Hahaha, ê nhóc, người biết ta là ai chứ há?”

Ánh mắt Huyền Lão ngưng trọng thét dài lên một tiếng, một luồng ánh sáng màu vàng cũng từ trên người lão lan rộng ra, khí tức mạnh mẽ bùng phát lên. Ánh sáng màu vàng này đồng dạng cũng nhuộm lên bầu trời phía trên Sư Lai Khắc. Màu vàng cùng màu xang biếc trên không trung phân biệt rõ ràng.

Nhưng so với Độc lão quái, Hồn Hoàn của lão hơi kém hơn một chút, hai vàng, hai tím, bốn đen, một đỏ, Hồn Hoàn mười vạn năm lão chỉ có một cái. Điều này cũng có nghĩa hồn cốt mười vạn năm lão cũng ít hơn hai cái so với Độc lão quái bên kia.

Biến hóa của Huyền lão cũng không nhỏ chút nào, sau khi được ánh sáng màu vàng bao phủ. Một tiếng trầm đục chợt vang lên trên không trung, cả đám cường giả Bản Thể Tông liền lui về phía sau hơn trăm mét. Sau khi ánh sáng màu vàng lan rộng ra thì Huyền Lão đã biến thành một hình dạng khác.

Thân thể, mắt ở dưới nách, răng hổ mõng vuốt người, quái vật với một đôi sừng trâu đột ngột xuất hiện. Chiều cao hơn ba mươi thước, nói về kích thước thì càng hùng tráng hơn so với Độc lão quái. Màu vàng tỏa ra, chín cái Hồn Hoàn hóa thành chín cái vòng sáng trên đôi sừng dài trên dưới năm thước.

“Huyền lão! Việc xử lý tiếp riu còn con này giao cho ta được rồi!” Thiên vừa nói vừa phóng Hồn Hoàn ra. Đỏ, đỏ, đỏ, đỏ, đỏ, đỏ, đỏ, vàng kim. Cái này còn bá đạo hơn cả màn hóa thân hai người ngay trước. Cả hơn 20 người Bản Thể Tông đều run rẩy, áp lực nhận được còn khiến cả vùng không gian cũng bị rung động tương chừng như nứt ra đến nơi rồi vậy

“Không...không thế nào? S...sao có thể?” cả hơn 20 người nghẹn ngào nói ra, bọn họ giờ mong ai đó chọc mù mắt mình đi, cái áp lực nhiều nhất là từ cái Hồn Hoàn màu Vàng kim. Ai cũng đang đoán xem niên hạn của nó

“Lão bất tử...à không, là lão thất phu người. Không phải rất cuồng vọng ah? Giới thì vào đây! Ta cho các người có đi mà không có về và nếu cần thì ta cho cả cái Bản Thể Tông chôn cùng cho các người bớt cô đơn!” giọng nói ngang ngược hùng hồn vang lên khiến không ít học sinh phía dưới nhiệt huyết sôi trào, hận không thể cùng với mọi người lao lên quyết đấu

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Doku-Doku nomi

Đúng lúc này một giọng nói nhẹ nhàng vang lên, sau đó một vầng sáng từ Hải Thần Các phóng ra ngoài.

Ánh sáng vàng dịu khuếch tán cực kỳ nhanh, trong nháy mắt đã lan tỏa toàn bộ bầu trời học viện Sư Lai Khắc. Ngay sau đó thì khí thế của cả Thiên, Huyền Lão và Độc Bất Tử đều biến mất, uy áp từ không trung cũng bắt đầu tán loạn. Ánh sáng vàng kim không chỉ bao phủ cả học viện Sư Lai Khắc mà còn dập tắt toàn bộ uy thế từ bên ngoài, lúc này nhìn từ xa thì học viện Sư Lai Khắc nhìn như một tòa thành hoàng kim.

Độc Bất Tử luôn nhìn người bằng nửa con mắt lúc này cũng giật mình biến sắc, hẳn thật sự bị chấn kinh lần thứ hai

"Hải Thần Chi Quang? Không thể nào? Học viện Sư Lai Khắc vẫn còn có người có thể sử dụng Hải Thần Chi Quang sao?"

"Bất Tử à, nhiều năm không gặp, người đã quên mất lão phu rồi sao?" Giọng nói hiền hòa lại vang lên trong tai của Độc Bất Tử.

"Người... là người..." Độc Bất Tử giật mình nhìn chăm chăm vào Hải Thần Các, sau đó toàn thân hắn đầm đìa mồ hôi.

Mục Lão nhẹ giọng -"Món quà ngày xưa do lệnh huynh ban tặng lão phu vẫn nhớ rất rõ. Tính tình của người và lệnh huynh thật giống nhau, các cậu có cu, à không, các cụ có câu, kích động là ma quý. Nếu lúc trước lệnh huynh không quá kích động thì có lẽ hắn vẫn còn sống đến giờ!" Lúc này Độc Bất Tử đã chứng thực được suy đoán của mình

"Là người... không thể nào, làm sao mà người còn sống được! Tại sao lại thế?"

"Tại sao không thể thế?" Mục Lão nhẹ nhàng trả lời

"Nếu ta chết đi thì người sẽ làm loạn cả học viện Sư Lai Khắc hay sao?" Một câu nói nhẹ nhàng của Mục Lão lại như một cây chùy vô hình đánh thẳng vào ngực Độc Bất Tử. Trong chớp mắt không khí xung quanh Độc Bất Tử như đặc lại, một lớp sáng lục quanh người hắn bộc phát ra xung quanh.

"Long Thần Đẩu La à, trận chiến lúc trước chỉ là tranh một chút hơn thua mà thôi, cần gì phải như thế?" Độc Bất Tử chán nản

"Sự tình đầu đuôi thế nào thì khác giữa người cũng đã biết, người không cần nhiều lời. Người chỉ cần biết bây giờ các chủ Hải Thần Các vẫn là lão phu. Ta đã đem sự tình Bản Thể Tông kể lại cho tiểu Thiên, hẳn cũng đã tự nguyện ở lại học viện Sư Lai Khắc. Người hãy trở về đi thôi, lần này lão phu nề mặt lệnh huynh nên không tính toán với người, nhưng nếu còn lần sau hoặc Bản Thể Tông lại dùng mưu mà chúc quý tính kẻ đệ tử của ta thì đừng trách, lão phu nói được là làm được!"

"Lão thất phu! Nghe rõ chưa? Về đi không ta giữ cả lũ lại ăn cơm cúng bây giờ!" giọng Thiên lại vang lên, tuy nhiên lần này Độc Bất Tử không nghe không được ah! Sắc mặt Độc Bất Tử thay đổi liên tục

"Thằng nhóc đã đá bái người làm thầy sao?" Mục Lão nhẹ giọng

"Đúng vậy, không phục à? Người nghĩ rằng người có thể dạy hắn tốt hơn ta sao?" Độc Bất Tử hít sâu

"Long Thần Đẩu La à, lần này ta nề mặt người nên tạm bỏ qua. Người quân tử không nói lời mờ ám, có chuyện này ta cũng nói rõ với người. Thằng nhóc này rất quan trọng nên Bản Thể Tông chúng ta không thể buông bỏ được. Luận về tuổi thì người lớn hơn ta một ít, người cũng biết đến tuổi của chúng ta thì đại nạn đã không còn xa nữa. Mà Bản Thể Tông của chúng ta đến giờ vẫn chưa có người thừa kế!" Mục Lão giật mình

"Làm sao có thể như thế? Chẳng phải người chính là người kế thừa của Bản Thể Tông sao?" Độc Bất Tử lắc đầu chán nản

"Nhưng đã hơn hai mươi năm rồi mà bốn tông không tìm được người thừa kế, hơn nữa người nghĩ Bản Thể Tông có thể truyền thừa một cách đơn giản như vậy sao? Nếu như thế thì ta đã không phải vất vả dày mặt đến đây!"

"Ê lão bất tử! Nếu người đã như vậy thì ta cũng rõ lòng từ bi mà cho người một cơ hội! Thi...ta có một người anh...hắn tính cổ quái...nếu người mời hắn vào được tông môn người thì mời!" Thiên nói khiến không chỉ Độc Bất Tử mà cả Mục lão đều ngạc nhiên, cả hai đều nhìn chăm chăm về phía cậu

"T...Thật? Mà Vũ Hồn nó là gì? Nếu không phải bản thể Vũ Hồn thì không được!"

"Là anh em sinh đôi, ok? Ta chỉ biết hắn có Vũ Hồn về mặt!"

"Hắn sống ở đâu?"

"Nghe nói gần Thiên Đẩu thành, chỗ gần Tinh Đẩu Đại Sâm Lâm ấy!" Thiên đang chém, cậu đang chém gió rất ác liệt. Chẳng có anh nào cả, chỉ là phân thân thôi

"Được...được...ta tin các người lần này, nếu giám lừa ta thì đừng hòng ta tha các ngươi!" Sau khi nói xong toàn thân Độc Bất Tử phát sáng rồi một cột sáng xanh sẫm từ đó bốc thẳng lên trời cao phá thùng văng hào quang vàng tạo thành một lổ hổng, hẳn phi thân lên cao rồi hét to -"Các đệ tử Bản Thể Tông mau lui!"

Hon hai mươi bóng ánh chớp lên rồi biến mất, ánh vàng từ không trung cũng thu nhỏ dần rồi lui vào Hải Thần Các. Lúc này không chỉ học viện Sư Lai Khắc rung động mà cả tòa thành Sư Lai Khắc đều chấn động, tất cả chỉ vì sự việc vừa xảy ra như là thần tích.

Mọi người cũng rút dần đi, Thiên bị triệu tập tới Hải Thần Các báo cáo. Trận chiến nhanh gọn này trở thành một liều thuốc động lực tu luyện cho tất cả mọi người. Ai cũng nhớ đến thân ảnh áo trắng đứng trên không trung tỏa ra hào quang, áp lực rực rỡ khiến không ít người còn mang theo vảo cả trong "giấc mơ"

.....

(Vài ngày sau)

Thiên cùng chúng nữ quyết định vào Tinh Đẩu Đại Sâm Lâm lần nữa hoàn thiện Hồn Hoàn, tất cả mọi người đều đi! Đặc biệt là thêm một người Chu Y, cô nàng săn Hồn Hoàn thứ 8 để trở thành một Hồn Đẩu La

Thiên bị tất cả bắt trở thành đầu bếp bắt đắc dĩ, ai cũng vui vẻ mở tiệc, không thể không nói, mấy món ăn Thiên làm ra quả thật như có chất gây nghiện vậy

"Là nó sao? Ừm...Nhưng thật sự thì nó mới 13000 năm tuổi ah! Không thể nào chứ?" -"Cứ tin em đi, không sao đâu!" sau khi giúp Đường Nhã giết chết một con Độc Tiên Thú khoảng 1 vạn 3000 năm thì Thiên được Linh nhắc nhở về việc cấy Nấm Ác Quý (Devil Mushroom) vào xác con này. Thiên cũng đánh ập ừ đồng ý bởi thịt con này chẳng có mà độc cũng chẳng ăn được

"Mấy lần trước thứ có được đâu!"

"Thì tại do vật chết nên tí lệ bị giảm thôi!"

"Keng, muốn sử dụng DM (Devil Mushroom) cho xác Độc Tiên Long? Tỉ lệ thành công khoảng 40% trong đó hệ Zoan 20%, hệ Pramecia 15%, hệ Logia 5%, có khả năng nhỏ nhận được biến dị hoặc cường hóa" sau lần cập nhật mới thì mọi thứ cũng dần được chi tiết hơn khá nhiều so với trước

"Sử dụng!!!"

"Cấy ghép bắt đầu (DM -1)..... 10%... 40%... 70%... 100%!" từ cây nắm nhỏ màu trắng tinh khiết, bắt đầu phình to lên. Nhìn vậy Thiên bắt đầu cầu nguyện bởi biết thành công, đỉnh năm xuất hiện những hoa văn kì lạ màu tím nổi lên, tiếp đó là co lại thành một cục tím sẫm. Sau 1 phút lại phình to ra, kích thước bằng quả bưởi nhỏ, hoa văn uốn lượn, cả quả màu tím nhạt, viền đậm. Thiên nghe thông báo xong thì ngẩn ngơ

"Nhận được trái Doku-Doku nomi, hệ Pramecia (Biến dị). Người sử dụng sẽ có khả năng miễn nhiễm hoàn toàn 100% với chất độc. Tạo ra và điều khiển chất độc với level 4, có khả năng một chút hệ Logia giảm 90% sát thương vật lý nhận phải! Ngoài ra xóa bỏ lời nguyền biến hoại, hấp thụ độc càng mạnh thì sức mạnh tăng càng nhiều!" Thiên nhìn kĩ một lượt, nhìn lên nhìn xuống rồi cười ha ha một mình

"Linh, hầu hết anh hiền nhưng vụ level 4 là sao?" -"Kiểm soát, phù hợp, luyện tập,...những điều này giúp sử dụng Trái Ác Quý (Devil Fruit) một cách hiệu quả nhất. Có 5 cấp bậc từ level 1~5. Vd: Râu Trắng là người sử dụng level 4 đỉnh, gần level 5 max."

"Wow!!!" Thiên chẳng thể nói gì. Ai ăn cái này vào thì thành đại cao thủ về độc luôn cmn rồi

Chúng nữ cũng được kể về hệ thống. Thiên cho mọi người xem xong thì ai cũng than thở vận khí tốt. Thiên cắt đi bởi quá bất ngờ chẳng có dự định gì cả, cái này chắc tương lai cần chứ giờ thì không

"Được rồi mọi người vào trong AS đi, Tiểu Đào, Lạc Thần, Tây Tây, Chu Y cùng ta đi săn Hồn Thú!" do cấp chưa đủ nên ai cũng chẳng phân nản gì mà đi vào trong AS tiêu hóa số năng lượng trong đồ ăn. Bây giờ trong AS đã không còn là AS cũng ngày hôm qua, thời đó có một chồi cây của Hoàng Kim Thụ. Linh khí trong đây tầng cao, không lâu nữa khi trong đây Hoàng Kim Thụ đủ to thì Thiên sẽ điều khắc thành một ngôi nhà. Cái nhà tại Hải Thần Đảo khiến Thiên mong muốn cũng sắp có

"Hôm nay ta và YY đi săn hai con 10 vạn năm Hồn Thú, cho các nàng đi theo là muốn bồi dưỡng kinh nghiệm thôi! An toàn là chính, không cần cố đâu!" chúng nữ Thiên cho tập đấu solo với Hồn thú vạn năm để làm quen việc chiến đấu. Mấy người ở đây thì cũng đã đủ điều kiện tập với Hồn Thú 10 vạn năm nên Thiên mới dám cho theo

"Ừm!!" ai cũng đồng ý, dù sao thì Thiên nói gì các nàng cũng đều đồng ý cả, ai cũng thần mặt 100 hết nên Thiên tồn tại thì mọi người tồn tại (không có anh là em khó thở, ví dụ thế:)))

"Hồn thú Cuồng Chích Độc Phong-10 vạn năm! Thích hợp chứ YY!" -"Ừm-" Chu Y vừa nói vừa dò mặt xấu hổ, dù sao cùng chỗ với học sinh, bị gọi thần mặt khi đồng người vẫn khiến nàng chưa thể quen được hoàn toàn

“Quyết định vậy! Ta sẽ tấn công trước, bất nó trọng thương một chút đã!” Thiên lao tới nhanh sau lưng con ong chúa đang xây tổ, quả thật nó rất đen đủi, vừa mới lên cấp không lâu, tìm mãi mới chọn được chỗ ngon lành xây tổ thì lại bị vào tầm ngắm của Thiên. Chưa kịp hưởng thụ cuộc sống ngày sau thì đã bị liệt sát, tác giả cũng rất tiếc cho chú ong xấu số này, 1 phút mặc niệm

“Không gian phong tỏa!”

“Đại Bộc Phá!”

Vùng không gian quanh đây bị phong ấn, sau đó là quả cầu lửa to đứng từ sau lưng Cuồng Chích Độc Phong. Nó kịp né nhưng vẫn bị thương do ngọn lửa nổ. Thiên giao phần còn lại cho mọi người, rồi chỉ đứng quan sát. Né cái đuôi kim độc, cánh không sử dụng được, sau khoảng 2 tiếng chiến đấu thì Cuồng Chích Độc Phong củ g không cam lòng chết đi. Di tài sản nó để lại là hai miếng Hồn Cốt cùng một cái Hồn Hoàn màu đỏ như máu có vết kim văn

Chu Y là người kết liễu cũng lại gần dẫn dắt Hồn Hoàn màu đỏ nhập vào trong cơ thể, Thiên ngồi bên cạnh đề phòng bất trắc đề kịp trợ giúp. Hai khối Hồn Cốt phân biệt là Đầu và Cánh, đúng là vậy, hai khối Hồn Cốt quý nhất mà Cuồng Chích Độc Phong để lại là hai loại quý giá trong quý giá, hiếm có trong hiếm có và cực phẩm trong cực phẩm

“Tiểu Đào!!! Ngồi hấp thụ luôn đi, khối Hồn Cốt này hợp tỷ nhất này! Còn cả Hồn Cốt Đầu chút đưa cho Chu Lao sư sau!” Thiên chia chiến lợi phẩm hoàn toàn theo việc tối ưu hóa, vật cạn khả năng tối đa đạt được. Mà Tiểu Đào nghe vậy cũng chẳng ngần ngại ngồi song song bên trái Thiên mà hấp thụ Hồn Cốt, các nàng cũng đã quen với tính này của Thiên. Mà ai cũng đồng ý thôi, dù sao nếu thích hợp với mình nhất thì chắc chắn cậu sẽ đưa nó cho người đó, chẳng ai thiên vị cả, ai cũng đều bình đẳng như nhau thôi

Khi tình đây thì Thiên đưa nốt khối Hồn Cốt đầu cho Chu Y hấp thụ, cậu kể chuyện thì cô nàng cũng chỉ cười dịu dàng khen đúng. Vậy là cả nhóm ngồi đợi cả đêm, Thiên cũng tranh thủ nướng ít thịt cùng rau quả cho hai người kia ăn đỡ chán

Một buổi tối cứ vậy trôi qua mang theo ánh nắng bình minh ngập tràn khu rừng Tinh Đầu Đại Sâm Lâm báo hiệu cho một cuộc gặp gỡ trong không xa

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Anh hùng cứu mỹ nhân

Cảm ơn ae ủng hộ! Quyết định từ đầu viết tiếp

Buổi chiều ngày thứ hai tại khu rừng Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, Thiên cùng mọi người dạo bước trong Khu Vực Hồn Hợp

“Quả thật chẳng ai như thế này cả, Tinh Đầu Đại Sâm Lâm nguy hiểm trùng trùng mà chúng ta lại đi dạo trong đó. Không biết mình nên khóc hay cười nữa!” Chu Y đi phía trước quay đầu lại nói, tâm trạng ai cũng vui vẻ, cuộc tập huấn Thiên bày ra rất hiệu quả, mọi người cảm giác như thể đây là công viên vậy

“Được rồi, trong phạm vi ta ở thì các nàng chẳng cần lo gì cả! Còn nếu cứ tự đi chỗ Hồn Thú cấp cao tìm vui thì ta cũng chịu!” Thiên nói xong kết quả là bị tấn hội đồng, chúng nữ cảm thấy trí thông minh của mình bị câu nói của cậu vủ nhục

“Từ từ đã! Có tám người, sáu nam hai nữ. Trong sáu người có một Hồn Thánh năm người còn lại thì có một Hồn Đế và bốn Hồn Vương. Hai cô gái còn lại đều là trên dưới Hồn Tôn. Tất cả đều đang đi về hướng chúng ta!” Cả nhóm dừng lại sau khi Thiên nói, nhìn về phía cậu chỉ quả thật có khí tức của con người

“Có cần làm gì không?”

“Không, cứ đi đi! Gặp thì gặp, sợ cái gì!” mọi người nghe vậy thì lại tiếp tục tiến lên phía trước

Lời còn chưa dứt, trước mặt mọi người đã xuất hiện một bóng người. Kia là một người đàn ông dáng người cao gầy trông như một cây trúc nhưng tốc độ cực nhanh, người vừa xuất hiện, ánh mắt đã nhìn chăm chăm vào Thiên cùng chúng nữ. Chúng nữ cũng ra vẻ giống như đột nhiên xuất hiện tình huống bất ngờ mà nhìn hẩn vói về mặt kính ngạc.

Rõ ràng người đàn ông dáng người cao gầy vừa đến kia là một Chiến Hồn Sư hệ Mẫn Công, và cũng là người có trách nhiệm đi đầu dò đường của đội ngũ ấy. Hắn vừa thấy mấy người Thiên thì có vẻ khá bất ngờ. Hắn khoát tay, một vòng sáng màu vàng nhẹ nhàng bay ra từ bàn tay hắn, vòng sáng ấy bay lên không trung chừng năm thước liền khuếch tán mạnh ra bên ngoài.

Cả Thiên lẫn chúng nữ đều nhảy ra phía sau, Thiên về mặt khó chịu nhìn về phía tên này

“Người là ai? Hành động này là ý gì? Không sợ chết hả?” chúng nữ cũng dùng ánh mắt bất thiện nhìn về phía tên này

“Vậy các người là ai? Ta chỉ là thấy ánh lửa mới đến đây thôi! Không có ý gì cả!” vừa nói xong thì sau hắn đã xuất hiện thêm vài bóng người khác nhau

Số người đến hoàn toàn khớp với thông tin Thiên vừa nói, tính cả người đàn ông gầy gò thì nhóm bọn họ có tổng cộng tám người, sáu nam hai nữ.

“Bắc Đường, tình hình thế nào?” Người trung niên tầm bốn mươi tuổi trong nhóm bọn họ trầm giọng nói. Người đàn ông gầy gò lập tức cung kính đáp -“Đại ca, có 15 người, bọn họ nói mình đến Tinh Đầu Đại Sâm Lâm để thu thập Hồn Hoàn. Không có người đi kèm, ta đã dò xét xung quanh cẩn thận, chỉ có 1 nam 14 nữ này!” -“Ừm!”

Người trung niên nghe xong tức thì liền chuyển ánh mắt về phía nhóm Thiên, cẩn thận đánh giá. Rõ ràng hắn là người dẫn đầu trong tám người này, đồng thời hắn cũng là người ban này Thiên đoán là có tu vi bậc Hồn Thánh.

Trừ người trung niên kia, những người nam còn lại đều có tướng mạo bình thường, bình thường đến độ dễ lẫn trong đám đông khó mà nhận ra được. Đương nhiên, về mặt tu vi thì bọn họ lại không hề bình thường rồi. Với tu vi này, bọn họ dư sức trấn giữ một Tông Môn cấp trung. Thiên nhìn một chút rồi đoán có thể mấy người này là sát thủ có khi!

So ra, hai cô gái trong đội bọn họ thu hút sự chú ý của Thiên hơn, cả hai đều mặc trang phục thuần tiện cho việc di chuyển. Trong đó có một cô gái có mái tóc đen dài, xõa sau lưng, dung mạo tuyệt đẹp có thể so sánh với vẻ đẹp tuyệt mỹ của Giang Nam Nam. Nhưng trông đáng vẻ của cô có chút yếu ớt, đôi mắt to trong sáng đầy vẻ dịu dàng, dù đứng từ xa nhìn đến cũng có thể thấy rõ vẻ đẹp thủy mị này của cô. Có độ chừng mười lăm mười sáu tuổi, đúng là độ tuổi thanh xuân tươi đẹp nhất của một thiếu nữ. Bộ trang phục màu vàng không quá bó sát, phù trợn lấy dáng người tươi xinh dù trong đêm tối cũng có chút nổi bật.

Cô gái bên cạnh cô cũng có độ tuổi tương đương, dung mạo xinh xắn nhưng lạnh lùng, cô gái này có dáng người hơi cao, mái tóc đen dài được buộc gọn thành đuôi ngựa, trang phục màu trắng tương đối vừa người, thấp thoáng trông thấy đôi chân thon dài hấp dẫn ánh nhìn. Tuy dung mạo của cô không rực rỡ như cô gái áo vàng nhưng khí chất lại hơn hẳn. Cả hai cô đứng cạnh nhau thật có chút cảm giác tươi sáng.

“Mọi người cứ thoải đi! Chúng ta không có ác ý. Ta là Mạc Phi Vân, những người còn lại đều là người trong đội của ta. Chúng ta cũng đang trên đường đến Tinh Đầu Đại Sâm Lâm. Ban này chúng ta đi chuyển suốt đêm, mọi người đã có chút mệt mỏi, lại trông thấy ánh lửa bên phía này của các người nên muốn đến nghỉ chân sưởi ấm một chút!”

“Không sao, chúng ta cũng chuẩn bị đi luôn rồi! Mọi người cứ tự nhiên!” Hai cô gái bên kia cũng bắt đầu quan sát Thiên, cô gái áo vàng còn nhìn Thiên mỉm cười, còn cô gái áo trắng tuy lạnh lùng nhưng cũng thoáng nhìn về phía cậu. Sự khác biệt giữa hai người được thể hiện rõ cùng rõ ràng.

“À...mọi người cũng chuẩn bị đi liệt sát Hồn Thú phải không? Nếu đúng vậy thì tốt quá! Chúng tôi từ xa tới, không hiểu rõ nơi này cho lắm!” Dưới sự hướng dẫn của Thiên, nhóm người kia nhanh chóng nhóm lửa và dựng lều. Lều của bọn họ tương đối lớn, trong đó, căn lều cách nơi nhóm lửa gần nhất là một cái lều màu đen, làm từ chín tấm da thuộc.

Mạc Phi Vân dẫn những người còn lại ngồi vây quanh đống lửa. Ánh mắt mọi người đổ dồn hết về phía Thiên bởi có thể thấy rõ rằng Thiên là người đứng đầu tại nhóm này.

“À mà quên chưa hỏi cậu tên gì! Các cô cậu là người nơi nào? Đến từ Tông Môn hay Học Viện? Tuổi trẻ mtnu vi cao vậy chắc cũng nổi tiếng lắm nhì?” Người trung niên tên Mạc Phi Vân có vẻ nhiệt tình, cười nói

“Cứ gọi tôi là Vũ Thiên! Chúng tôi từ SLK, có vài người cần Hồn Hoàn thôi nhưng mọi người cứ doi đi theo cho vui! Cũng đành chịu thôi, coi như cắm trại vậy!” Nghe Thiên nói thế không khỏi khiến 8 người này không biết nói gì! Bộ người tướng đầu là cái hậu hoả viên nhà người há?

“Ồ!!! SLK??? Các cậu từ SLK, mà khoan... Vũ Thiên? Không phải cậu là Long Vũ Thiên đấy chứ?” hai cô nàng ngay lập tức quay sang Thiên với một vẻ mặt chuyển 180°, trông vẻ sùng bái, kích động khiến Thiên cười khổ. Cả cô nàng khuôn mặt băng sương giờ cũng giắt mình nhìn lại về phía Thiên.

“Không ngờ vẫn có người đoán ra! Đúng... chính là ta!” Thiên sau khi thừa nhận thì mấy người kia cũng có vẻ gì đó trông khá hài hước, gặp phải nhân vật đang nổi như cồn khắp đại lục tại cái chốn khi ho có gáy này đúng là không thể không nói tới may mắn ah

Khi trò chuyện, Mạc Phi Vân cũng giới thiệu sơ về bảy người còn lại, người cao gầy ban nãy tên là Bắc Đường, cô gái áo vàng tên Duy Na, cô áo trắng tên Mộ Tuyết. Có điều Mạc Phi Vân chỉ đơn giản giới thiệu tên chứ không tiết lộ thêm gì về lý lịch của bọn họ. Nhưng cũng có hẹn với Thiên sáng mai nếu bọn họ đồng ý thì cùng nhau lên đường, xem như đáp đền việc đã cho bọn họ hưởng nhờ chút lửa ấm.

Sau khi ai về lầu nấy thì Mạc Phi Vân có qua trò chuyện cùng với hai cô gái kia. Thiên không muốn nhiều chuyện như quả thật là cách âm của hắn quá kém hoặc hắn quá tự tin về cái cách âm này.

.....

Sáng hôm sau, Thiên cùng chúng nữ tách ra, mọi người trở về học viện còn Thiên đi theo đoàn 8 người, đến lúc chuẩn bị đi thi Mạc Phi Vân mới lên tiếng hỏi.

“Vũ Thiên! Người cần phụ thêm Hồn Hoàn là cậu à?” Thiên cũng không có ý định giấu giếm, thẳng thắn đáp.

“Ừm, từ đến bây giờ gặp bình cảnh, cần một cái Hồn Hoàn mới tu luyện tiếp được!” Nghe nói vậy mọi người cũng thôi dừng trò chuyện. Mạc Phi Vân rất nhanh đã thu dọn xong lầu trại, lát sau đã cùng ngồi ăn điểm tâm. Duy Na và Mộ Tuyết vẫn mặc bộ trang phục giống hôm qua, một hàng mười một người ngồi quây quần bên nhau.

Nhưng cả đoàn người trừ Mạc Phi Vân, những người còn lại rất ít lên tiếng, hai cô gái kia chỉ thỉnh thoảng quay sang nhìn Thiên rồi quay phắt đầu đi.

Sau khi lên đường, Mạc Phi Vân đi đầu, năm người đàn ông còn lại thì đi phía sau vây thành hình cánh cung, hai cô gái và Thiên. Cả ba vừa đi vừa trò chuyện cũng khá là vui.

Hiện giờ Thiên đã có chút hảo cảm với mấy người Mạc Phi Vân, bọn họ không hề hỏi Thiên xem Vũ Hồn là gì hay những vấn đề nhạy cảm liên quan đến chuyện cá nhân cả. Tuy bọn họ ít nhiều gì vẫn còn chút cảnh giác nhưng theo dõi hình hiện nay, rõ ràng là không có ác ý gì cả.

“Ý, đó là...” Thiên kinh ngạc kêu lên. Vì cậu trông thấy, Mạc Phi Vân vừa bước vào cánh rừng, trên người hắn liền tỏa ra một màn sương mù dày đặc, màn sương mù ấy nhanh chóng bao phủ lấy cơ thể hắn, không những thế nó còn bắt đầu lan tỏa ra xung quanh, những người ở gần gần bản không thể nhìn thấy hắn ở bên trong nữa.

“Vũ hồn của Mạc sư phụ là Vân (mây), lẽo đang dùng năng lực của mình để tìm kiếm và bảo hộ mọi người.

Giọng nói êm tai của Duy Na chợt vang lên, công năng nở một nụ cười dịu dàng, say đắm lòng người. Thiên cũng chỉ cười lại đáp trả, tuy vậy nhưng cô nàng lại đỏ mặt cúi đầu, Thiên quay lại nên không thấy, Mộ Tuyết nhìn Duy Na chăm chú khiến cô nàng càng ngại ngùng hơn.

Sau bao nhiêu năm lần lộn trong Tinh Đầu Đại Sâm Lâm này, giới Hồn Sư đã dựa theo cấp bậc Hồn Thú xuất hiện mà chia nó thành mấy khu vực với tên gọi khác nhau.

Khu vực có bán kính chừng hai mươi dặm bên ngoài gọi là khu ngoại, nơi đây chỉ có Hồn Thú mười năm, trăm năm, ngàn năm, rất hiếm khi xuất hiện hồn thú có tu vi vạn năm.

Kể đến là khu vực hỗn hợp, khu vực này có bán kính lớn nhất, đến chừng hơn 100 dặm, chiếm hơn 40% diện tích của cánh rừng. Đây cũng là khu vực có nhiều chủng loại Hồn Thú nhất cánh rừng này, mà niên hạn của Hồn Thú cũng chỉ dừng ở mức trăm năm, ngàn năm và vạn năm, tuy nhiên Hồn Thú trăm năm muốn sống được ở khu vực này phải dựa vào sức mạnh của bầy đàn mới trụ vững được.

Khu vực còn lại có bán kính chừng tám mươi dặm, cũng chính là khu vực trung tâm của Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, gọi là khu vực nguy hiểm chết người, cũng có thể xem nó là khu cấm cũng không sai. Trong tất cả các bản đồ miêu tả Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, dù tỉ mỉ hay sơ sài đều đánh dấu khu vực này bằng một màu đỏ của máu.

Bởi vì đây là nơi sinh sống của những mãnh thú nổi tiếng trong truyền thuyết, thậm chí còn muốn khùng khiếp hơn cả khu vực trung tâm nơi cực Bắc, dù là cường giả bậc Siêu Cấp Đầu La cũng không dám tùy tiện đi vào nơi này.

Lát sau, mọi người chưa đi được bao xa, Mạc Phi Vân đã lui nhanh về sau, bên ngoài liên tục xuất hiện mấy bóng hình khác nhau. Tốc độ của bọn chúng cực nhanh, tuy nhiên lại di chuyển trên ngọn cây rất có tổ chức, tích tắc sau đã bao vây lấy mười một người họ.

“Mọi người cẩn thận, là Xích Hóa Hẫu. Lực tấn công rất mạnh!” Xích Hóa Hẫu? Thiên quan sát mấy con Hồn Thú vừa xuất hiện trên cây, vẫn nhớ lại những thông tin mình đã học được trên lớp. Hồn Thú thuộc tính Hỏa, sống quần cư, tính tình cực kỳ nóng nảy, lực công kích mạnh lại còn thù dai. Là Hồn Thú hệ Mẫn Công, am hiểu công kích từ xa, rất khó đối phó.

“C...cái gì?” Thiên sử dụng Tinh Thần Tham Trắc lên khiến mọi người không khỏi sững sờ, bất ngờ một chút.

“Cẩn thận!” sau lời Thiên nói, những quả cầu lửa xuất hiện, có vẻ con khi đầu đàn đã bắt đầu ra lệnh tấn công.

Mọi người ngay lập tức tỉnh lại, nhao nhao từ triển Hồn kĩ về phía những quả cầu, duy chỉ có Vũ Hồn của Mộ Tuyết là khiến Thiên bất ngờ. Vũ Hồn cô nàng là Tuyết, sau khi phóng thích Vũ Hồn thì cả hai người nhìn về phía đối phương, cảm giác hấp dẫn này cũng khiến cả hai bất ngờ, tuy nhiên thì mấy con khi negro nguyệt không dễ yên cho cả hai.

Đoàng một tiếng nổ mạnh vang lên, một chú khi rơi xuống trong vùng máu. Cái đầu chẳng còn nguyên vẹn nữa, cả đàn chạy toán loạn bởi con vừa bị Thiên giết chính là con đầu đàn.

“Cái gì vậy?” mọi người nhìn Thiên rồi lại nhìn thờ trên tay cậu, một khối kim loại hình chữ L, chỗ trong góc có cái gat, đầu có lỗ đang lập lòe ánh tím, chấn chấn là lõi điện tử. Một Hồn Đạo khí kiểu mới?

Nhưng cũng ngay lúc này, một cái bóng đỏ rực chợt xuất hiện trong đám mây mù, chắn trước mặt Mạc Phi Vân. Vì tình huống xuất hiện quá bất ngờ nên dù hắn là cường giả bậc Hồn Thánh cũng hoảng hồn, hắn ngăn vạn lần không ngờ bên trong đàn Xích Hóa Hẫu còn một hồn thú cực mạnh nữa. Đoàn mây mù bỗng trở nên âm u, hóa thành một tấm chắn trước người hắn.

Ầm Mây mù lại một lần nữa tán loạn, Mạc Phi Vân bị tấn công bay ra ngoài. Cũng ngay lúc này, một trào của Xích Hóa Hẫu Vương đã đến trước mặt Duy Na. Mọi chuyện diễn biến quá nhanh và bất ngờ, không ai ngờ trong đàn Xích Hóa Hẫu còn một Hồn Thú mạnh không kém con đầu đàn.

Người đang ở gần Duy Na nhất là Mộ Tuyết, nhưng tu vi Mộ Tuyết chỉ mới đến bậc Hồn Tôn, cô vốn không phải là đối thủ của con Xích Hóa Hẫu Vương tu vi hơn ngàn năm, chứ đừng nói chỉ là tình huống bất ngờ như vậy.

Những Hồn Vương, Hồn Đế vì quá tin tưởng vào thực lực của Mạc Phi Vân nên lúc này hoàn toàn không thể chạy đến cứu viện kịp thời. Duy Na thấy đòn tấn công kia đã đến trước mặt mình thì sợ đến mức đứng chết trân không biết làm gì nữa.

Đúng lúc này Duy Na chỉ cảm thấy mình như bị ai đó kéo lại, bị ôm và lỏng, một mùi hương xa lạ nhưng không kém phần nam tính bay thẳng vào mũi nàng.

Đoàng Âm thanh chết chóc vang lên lần thứ hai. Bây giờ mọi người mới hoàn hồn nhìn xác con Hồn Thú Xích Hóa Hẫu đã tấn công Mạc Phi Vân ban nãy, mà bây giờ phải gọi nó là Sĩ Hóa Hẫu mới chính xác.

Bộ lông màu đỏ rực của nó như muốn bốc cháy lên rồi, cả người chỉ cao chừng ba thước nhưng khí thế lại hơn hẳn những con Xích Hóa Hẫu khác.

Loài Xích Hóa Hẫu này, miễn có tu vi trên vạn năm thì bộ lông sẽ hóa thành màu đỏ ánh kim, và tên nó cũng đổi thành Sĩ Hóa Hẫu. Nói cách khác, con Sĩ Hóa Hẫu tấn công Mạc Phi Vân mới thật sự là Hẫu Vương của cả bầy Xích Hóa Hẫu kia. Đây là lý do vì sao bọn chúng gặp phải cường địch mà không hề có ý lui bước. Tiếc là, bọn chúng là Hồn Thú, dù sao cũng vẫn là Hồn Thú, chiến thuật của bọn chúng làm sao so được với trí tuệ của loài người. Kinh dịch sẽ phải trả giá lớn, chính là sinh mạng của chính mình.

“Không sao chứ!” giọng nói Thiên vang lên, bây giờ Duy Na mới nhận ra rằng mình đang trong lòng ngực Thiên, cô nàng mặt đỏ bừng từ từ lí nhí trả lời.

“Điện... Duy Na, có có sao không?” Mạc Phi Vân vội vàng lao đến hỏi han, Duy Na nhận ra mọi người đang nhìn mình quái dị thì mới ngay lập tức đẩy Thiên ra, mặt nàng giờ đỏ bừng như một trái táo chín vậy.

“K...Không sao đâu! Có...có...T...Tiểu Thiên bảo...bảo vệ ta rồi!” càng nói, mặt cô nàng càng đỏ hơn. Mộ Tuyết cũng nhìn với vẻ hăm mộ, tuy nhiên về mặt ngay lập tức trở về bình thường. Mọi người ngay lập tức quay ra cảm ơn Thiên cùng hỏi thăm Duy Na.

Cả đoàn sau việc lần này cũng thân thiết, cởi mở hơn rất nhiều. Hai cô nàng Duy Na cùng Mộ Tuyết đi song song cạnh Thiên, vừa đi vừa hỏi, trò chuyện.

Sau khi vào khu vực hỗn hợp của Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, tốc độ của mọi người rõ ràng hạn chế hơn rất nhiều, dù là cường giả Hồn Thánh Mạc Phi Vân cũng không thể không cẩn thận. Cùng là hồn thú vạn năm nhưng khác loài thì thực lực chênh lệch một trời một vực. Sĩ Hóa Hẫu tu vi dưới ba vạn năm thì hắn còn có thể đối phó nhưng nếu cao hơn thì rất khó nói. Nếu gặp phải hồn thú cao cấp như Âm Kim Khủng Trảo Hùng thì chỉ cần vừa đến vạn năm thôi thì cả đoàn này chắc chắn phải chịu tai họa ngập đầu.

Bản đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 62: Đế Hoàng Thụy Thú

“Đến khu vực này thì Hồn Thú vụn năm đã bắt đầu xuất hiện nhiều hơn, chúng ta không tiếp tục vào sâu nữa, từ giờ sẽ di chuyển theo đường ngang tìm kiếm Hồn Thú thích hợp. Đến chập tối thì chúng ta sẽ rời khỏi khu vực hỗn hợp đến khu ngoài để nghỉ ngơi, ngày mai lại vào tìm kiếm tiếp” Sau khi nghỉ ngơi chừng nửa canh giờ, Mạc Phi Vân gọi mọi người đến, nói

“Grào...” Từ xa bỗng nhiên truyền đến rống lớn đầy giận dữ, Mạc Phi Vân lập tức dừng bước, tái mặt, xoay người làm một động tác bảo mọi người dừng lên tiếng. Sau tiếng gầm kinh khủng kia là một tiếng kêu lạnh lạnh, tuy không mạnh mẽ như tiếng rống ban nãy nhưng lại có lực xuyên thấu cực lớn, hoàn toàn không chút yếu thế so với tiếng gầm giận dữ ấy.

Thiên lao tới khu vực đó, cả Thiên Mộng cùng Băng Đế trong Tinh Thần Hải cũng đã tỉnh, cả hai giục cậu nhanh chóng đến bởi ở đó một con Hồn Thú phù hợp với cậu

“Nguy hiểm lắm, khu vực phía trước chúng ta không đi được! Phải đi vòng thôi!” Mạc Phi Vân nói chưa hết thì Thiên lao về phía trước, chạy đuổi theo là Duyệt Na cùng Mộ Tuyết. Vậy là cả 6 người kia cũng phải cẩn rằng đuổi theo ba người

Loài Độc Nhân Cự Nhân trong giới Hồn Thú là một dạng đặc biệt, trừ cái đầu chỉ có một mắt ra thì những bộ phận còn lại đều giống con người khi phóng to, bọn chúng còn biết dùng cây cối làm thành quần áo, bảo vệ bộ phận bên dưới của mình.

Khi bọn chúng ra đời chỉ cao khoảng hai thước, tu vi đến bậc trăm năm thì khoảng năm thước, có thể xem là một Độc Nhân Cự Nhân trưởng thành. Từ lúc này, cơ thể của nó mới từ từ phát triển chậm lại. Khi tu vi đến bậc ngàn năm thì nó có thể cao trên dưới tám thước, và đến vạn năm thì sẽ cao trên chừng mười lăm thước. Cũng bởi vì cơ thể của bọn chúng quá lớn nên bọn chúng rất dễ trở thành con mồi của những Hồn Thú mạnh mẽ, đây cũng là lý do vì sao Độc Nhân Cự Nhân mười vạn năm căn bản không thể tồn tại.

Bộ óc của bọn chúng đối với một số Hồn Thú có thể xem là vật vô cùng bổ dưỡng, mà những loài đó không loài nào không phải là Hồn Thú có huyết mạch truyền thừa cao cấp nhất.

Không biết tại vì vận khí hay vận rủi mà con Độc Nhân Trước mặt Thiên đây cao đến tận 25 thước. Dựa vào kinh nghiệm đồ sát vô số Hồn Thú thì Thiên chắc chắn đây là một con Độc Nhân Cự Nhân 10 vạn năm. Không biết tại sao nó sống đến giờ nhưng nếu gặp Thiên thì coi như nó không may rồi

“Bắt!” cả con Hồn Thú to khổng lồ bị Thiên bắt vào trong AS

“Lần này lời to rồi!” nhìn không gian trong AS Thiên mở cửa trong bụng

Với loài Độc Nhân Cự Nhân này, không phải cứ lên cấp 10 vạn năm là xay ra biến dị, mà không hẳn biến dị là sẽ biến dị giống nhau. Một trong những dạng biến dị cực mạnh chính là con Độc Nhân Cự Nhân trước mặt Thiên lúc này, một đầu đã hóa thành hai.

Sau khi nó biến dị, thuộc tính trên cơ thể cũng sẽ hóa thành dạng hỗn độn hiếm thấy, thuộc tính của nó căn bản không thể xác định chính xác được, bất cứ lúc nào cũng có thể thay đổi, thậm chí cơ thể cũng thu nhỏ và mọc thêm cái đầu thứ hai. Hai con mắt của chúng là một dạng hiếm thấy lần lượt có cả hai thuộc tính quang minh và hắc ám. Nhờ thế, thực lực của nó đã có thể xếp vào phạm vi những loài Hồn Thú cực mạnh rồi.

Có điều, Song Tử Độc Nhân Cự Nhân mạnh mẽ như vậy mà vẫn còn bị người ta đuổi chạy trốn chết sao?

Thiên nhìn tiếp về phía thân ảnh vừa xuất hiện. Cũng ngay lúc này, kẻ đang truy đuổi con Song Tử Độc Nhân Cự Nhân đã xuất hiện. Đó là một bóng ảnh lấp lánh ánh sáng màu vàng rực, trông rất giống một mặt trời thu nhỏ. Thông qua Tinh Thần Tham Trắc Thiên cảm nhận được bên trong ánh hào quang đó chợt xuất hiện một cái đầu, người người gì đó ở nơi Độc Nhân Cự Nhân vừa đứng ban này.

“Này!”

Con Hồn Thú nghịch đời mắt to lớn nhìn về phía phát ra tiếng gọi. Nó lại gần Thiên, ngửi cậu rồi liếm má cậu. Thiên đang mở thiên phú số 1, thông qua đó cậu nhận được sự tin tưởng từ những kẻ yếu hơn mình, điển hình là con Tam Nhân Kim Nghê này

“Thôi nào~ Nhột!!! Hahaha~” Cả người nó trông rất giống sư tử, nhưng bốn chân lại giống loài rồng, dưới mỗi móng chân còn lấp lánh ánh lửa. Miệng giống với Hồn Thú thuộc loài sư tử, phía dưới cái bờm dường như có một lớp vảy mịn màu vàng. Trừ đôi mắt bình thường ra, nó còn có thêm con mắt thứ ba nữa

Đôi mắt bình thường lấp lánh ánh vàng, còn đôi mắt dựng đứng ở giữa thì lại lóe ra ánh sáng đỏ có chút tà dị.

Thấy cảnh này, 8 người đuổi theo đứng hình, Huyền lão nhìn thờ trong bóng tối, Xích Vương cũng ngạc nhiên xuất hiện. Thiên đang chơi với Tam Nhân Kim Nghê cũng bị mọi người xuất hiện mà phải tạm dừng. Tuy khó chịu nhưng không hiểu sao Tam Nhân Kim Nghê lại ngoan ngoãn ngồi bên cạnh Thiên, nó cảm thấy Thiên như người thân của mình vậy, từ lúc sinh ra tới giờ thì nó chưa từng có cảm giác này nên giờ nó vô cùng quần lấy Thiên

“Sao vậy, các người làm sao hả?” Thiên nhìn mọi người hỏi, mọi người hết nhìn Thiên rồi lại nhìn con Hồn Thú xinh đẹp bên cạnh. Hôm nay quả là một ngày đặc biệt với một số người khi tin niệm có dấu hiệu bị vỡ. Ai nói Hồn Thú với người là kẻ thù không chết không ngọt chứ hả? À? Bước ra đây mà nhìn đi!

“Nghê Thường! Cho!” Thiên ném ra một viên đan dược, Tam Nhã Kim Nghê đón, chỉ trong khoảng 3 phút, từ một con Hồn Thú hiện ra thân ảnh một bé Loli khoảng 5-6 tuổi. Dáng vẻ mảnh mai, khuôn mặt trắng trẻo dễ thương, mái tóc vàng óng ánh cắt sang hai bên. Cao khoảng hơn 1m, cô bé ôm lấy chân Thiên trong ánh mắt cả chết của tất cả mọi người xung quanh

“Ca-ca~...bế-!” “Rời rồi!” tuy nhìn nhỏ bé dễ thương là vậy nhưng Thiên đoán cô bé khoảng 400 cân. Cả hai cười đùa vui vẻ, bỏ qua ánh mắt mọi người xung quanh

“Chạm nè~” bỗng tiểu Nghê Thường giãy lên, trán nằng tiếp xúc với trán Thiên

“Ca...cái gì?” ai cũng chuyển từ ngạc nhiên, bất ngờ sang chấn kinh rồi chết lặng

Nháy mắt sau khi chấn động, Thiên đột nhiên cảm thấy đầu óc mình trở nên trống rỗng, thậm chí Tinh Thần Hải cũng giống như đã bốc hơi biến mất. Hai vị cường giả trong Tinh Thần Hải của cậu là Thiên Mộng và Băng Đế đều đồng thời chọn cách tự bảo vệ mình, ẩn vào một góc.

Từng vòng ánh sáng kỳ lạ vụn vụn bao phủ lấy Thiên và Tam Nhân Kim Nghê, ngay lúc này, cơ thể cả hai thoáng trở nên trong suốt, ánh sáng lấp lóe như ẩn như hiện. Mỗi một lần ánh sáng thay đổi, cả người Thiên và Tam Nhân Kim Nghê đều thoáng run rẩy.

Sinh Mệnh Lực từ Sinh Linh Kim đang ẩn trong Sinh Linh Nhân trong God Eye điên cuồng rót vào cơ thể Tam Nhân Kim Nghê.

Những vết thương trên cơ thể Tam Nhân Kim Nghê bắt đầu lành lại với tốc độ kinh người. Lấy bản thân Thiên và nó làm trung tâm, bầu không khí cả Tinh Đấu Đại Sâm Lâm như muốn đông đặc lại. Từng luồng Sinh Mệnh Lực điên cuồng ngừng chui vào cơ thể hai người bọn họ.

Mức độ mớ mớ của vòng sáng kia càng lúc càng nhiều, bỗng nhiên từ sâu thẳm trong vòng sáng ấy xuất hiện một cỗ năng lượng kỳ lạ đẩy bật mọi người ra ngoài. Một tầng ánh sáng màu vàng ánh kim chợt sáng lên từ nơi tiếp xúc giữa Thiên và Tam Nhân Kim Nghê, cậu cảm thấy trong đầu mình nhiều thêm một chút gì đó, đưa mắt nhìn Tam Nhân Kim Nghê, một người một thú nhìn thẳng vào nhau, cả hai đều cảm nhận được tinh thần mình khẽ rung động, nhất là con mắt thứ ba kia còn có chút tà dị, xuất hiện một loại cảm giác vô cùng kỳ dị.

“Keng, Sinh Linh Nhân tiến hóa thành Vận Mệnh Nhân!”

Bỏ ngoài tai tiếng thông báo từ hệ thống, Thiên đang tập trung tiêu hóa luồng kí ức lạ xuất hiện trong đầu. Cậu cảm nhận được tinh thần của mình ngay lúc này dường như đang đi xuyên qua hàng loạt tháng ngày từ thuở xa xưa, trong đầu hẳn chợt xuất hiện cảnh một cánh rừng âm u bạt ngàn.

Đột nhiên, cảnh vật xung quanh đều hóa thành màu vàng, ánh sáng lấp lánh đó thậm chí còn ánh lên cả những cây cối xung quanh khiến nó lóng lánh một màu vàng tương tự. Cả cánh rừng nháy mắt tăng trưởng với tốc độ kinh người, trên mặt đất thoáng cái xuất hiện một quả trứng lấy màu vàng kim làm nền, phía trên lấp lánh những ánh sáng rực rỡ khác nhau.

Một tiếng vỡ vụn vang lên, bề mặt vô trùng bắt đầu xuất hiện từng vết nứt nhỏ, kể đó, những vết nứt bé tí kia bắt đầu lan rộng. “Cộp” một tiếng, một cái móng vuốt bé bé chìa ra từ bên trong quả trứng thông qua khe hở của vết nứt, kể đó, một cái đầu nhỏ từ từ chui ra.

Đây là một sinh vật có bộ lông màu vàng hơi ẩm ướt, xét theo bề ngoài thì nó rất giống một con chó con, nó có gắng chui ra khỏi vỏ trứng, sau đó nhặt những mảnh vỡ của quả trứng cho vào mồm ăn sạch sẽ.

Từng tiếng rầm rắc rầm rắc không ngừng vang lên, trên người chú chó nhỏ kia dường như cũng bắt đầu lấp lánh ánh sáng màu vàng kim.

Đột nhiên, một tia sáng màu vàng rực rỡ từ trên trời giáng xuống, phảng phất như nối liền giữa trời và đất, trực tiếp bao phủ lấy “chú chó nhỏ” vừa mới cắn nát vỏ trứng ban nãy.

Những chất nhom nhóp trên người chú chó nhỏ dần dần biến mất, lát sau, cơ thể nó từ một xích tăng lên một thước, bộ lông màu vàng lấp lánh nay có chút trong suốt như thủy tinh, ánh sáng màu vàng kim đang vây quanh cơ thể nó hóa thành từng vòng sáng liên tục đập dòn hướng ra bên ngoài.

Chú chó nhỏ bỗng ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng lạnh lạnh, trên trán nó xuất hiện một vết nứt, kể đó chui ra một con mắt mang theo cảm giác có thể nhìn thấu thiên địa.

Sau 10 phút, Thiên cùng Tam Nhãn Kim Nghê cùng lúc mở mắt, cả hai đều thấy sự quen thuộc trong mắt đối phương.

“Anh~ Từ giờ Tiểu Nghê Thường sẽ sống cùng anh!” Tam Nhân Kim Nghê hay Kim Nghê Thường biết về quá khứ của Thiên, mọi bí mật, cảm xúc, mong muốn của cậu. Cảm giác mà hai người đang có gần giống như là đồng cảm, cả hai đều mở cõi nên thứ tình cảm này còn sâu đậm hơn nữa

“Ừ! Tiểu Nghê Thường em, sau này anh sẽ bảo vệ em!” -“Ừm-”

“Xích thúc thúc! Ngải về đi, ta sẽ đi cùng anh ta, ngải bảo Thiên thúc bảo trọng, ta sẽ còn về thăm mọi người

Thiên dẫn Nghê Thường đi, dọc đường không gặp lấy một con Hồn Thú nào!

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Xóa sổ Thiết Huyết Tông

Thiên cùng Nghê Thường về học viện, không thể không nói sự dễ thương của cô bé này dễ khiến tất cả mọi người không thể kháng cự. Đặc biệt là Vương Đồng, Mã Tiểu Đào thì còn quán lấy cô bé hơn cả, chắc tại hai hệ Cực hạn chỉ Hóa, Quang nên cảm giác thân quen hơn

“Mọi người ở đây đi anh đi bế quan đây!” hai ngày sau Thiên quyết định “thịt” con Song Tử Cự Nhân, Hồn Thánh là cánh cửa khó nhằn với mọi người nhưng với một kẻ được hệ thống chiếu cố như Thiên thì thứ duy nhất cậu cần là Hồn Hoàn

“Đừng lo! Ta sẽ làm từ từ, không đau đâu!” Thiên nhìn con Hồn Thú đang hôn mê mà mặt niệm

Xoẹt một ánh sáng lướt qua xác Song Tử Cự Nhân, không một chút máu vảy ra nhưng có một thứ chứng tỏ con Hồn Thú này đã chết! Đó là cái Hồn Hoàn màu Đỏ rực rỡ phía trên đầu nó

“Keng, hấp thu Hồn Hoàn, đang trong quá trình thăng cấp...1%/100%”

“Nhận được hai miếng Hồn Cốt vạn năm, một khối 10 vạn năm!” Thiên chỉ kịp ngạc nhiên đến đây rồi tinh thần cậu chìm vào tu luyện

.....

(Gần 2 tháng)

“Xong, chờ một khoảng thời gian nữa rồi lập sát một đầu nữa!” Thiên đứng dậy, khí tức tràn ra ngoài khiến không khí cũng rung động nhẹ nhàng từng gợn sóng. Sức mạnh giờ trong người cậu so với trước là một trời một vực

“Chắc ở ngoài môi tầm 2 ngày nhì, không biết ngóm Duy Na đi chưa?” trong AS với bên ngoài Thiên định mức là 1 tháng = 1 ngày. Mất một lúc ổn định rồi Thiên cũng bước ra ngoài, trong phòng cậu và Vương Đồng không một bóng người

Trời sáng sớm tại học viện SLK, hòa theo không khí dư âm của cuộc chiến tại đây từ lần trước, rất nhiều học sinh học viện đều chăm chỉ tu luyện bản thân, hướng tới mục tiêu trở thành một cường giả chân chính trong tương lai

Tại phòng tập luyện hiện giờ cũng tụ tập một nhóm người đang chiến đấu, quan trọng là hơn 20 cá nhân tại đây đều là các bậc nữ nhi hiếm có khó tìm, chỉ đứng nhìn các nàng chiến đấu thôi mà đã mang lại cho người xem một cảm giác cảnh đẹp ý vui ah

“Duy Na! Mộ Tuyệt! Hai người chưa đi sao?” sự xuất hiện của một người con trai khiến tất cả mọi hành động đều dừng cả lại, tiếp đó là hai giọng nói của hai người con gái vang lên, ẩn trong đó là sự nũng nịu kèm giận dỗi

“Hừm!!! Vậy là người không muốn chúng ta ở chứ gì? Hừ!!!!” Mộ Tuyệt lên tiếng trước, sau đó là giọng ngọt ngào của Duy Na

“Nếu...nếu...vậy thì, thì cáo từ!” nhìn một người mặt lạnh băng, hàn khí bức người, người còn lại điềm đạm đáng yêu trực trào nước mắt mà Thiên cũng nhận ra lời nói vô ý của mình

“Chờ đã nào! Ta đâu có ý như vậy! Chỉ là tưởng mọi người không chờ được nữa nên đi thôi!” Nghe Thiên giải thích làm hai cô nàng cũng vui hơn nhiều

“Vậy thì đi luôn hôm nay đi! Ta đưa mọi người đi! À...Tiểu Nhã! Tỷ đi cùng luôn đi! Chúng ta sẽ qua luôn thành Thiên Đấu ‘chơi’, nghe vậy cơ thể Đường Nhã run lên nhè nhẹ. Chỉ gật đầu một cái rồi cũng chuẩn bị chút đồ để đi!

“Đồng Nhì! Nàng dung hợp khối Hồn Cốt này đi!” Thiên đưa một khối Hồn Cốt nhỏ hình tròn ra, đây là một trong hai khối Hồn Cốt vạn năm. Quang Minh Nhân Hồn Cốt và Hắc Âm Nhân Hồn Cốt, khối còn lại thì đã bị Thiên dung hợp rồi

Cả 4 người đi cùng nhau, 6 người Mạc Phi Vân đi lên phía trước dẫn đường, dò xét. Chuyển đi khá nhanh bởi món Hồn Đạo Khí cấp 10 Thiên chế ra được, một chiếc xe địa hình. Thiên đề nghị di chuyển bằng cái này bởi nếu đi bộ thì rất mất thời gian. Mất hai ngày trời để đến được Cực Bắc Chi Địa, Thiên dẫn mọi người đi kiểm Hồn Hoàn cho Mộ Tuyệt lên cấp Hồn Tông. Thiên tìm cho cô nàng một đầu Âm Tuyệt Dây Nhện 8000 năm, cũng khá là phù hợp

Sau nhiệm vụ mọi người cũng chia tay, nhìn hai người dù không muốn nhưng kiên quyết ra đi khiến Thiên chẳng còn cách nào ngoài tặng cho cả hai chiếc nhẫn giống của chúng nữ

.....

(Thiên Đấu Thành-Thiên Đấu Đế Quốc)

“Nàng vào giải quyết đi, ta đứng ngoài trông cho. Tiểu Nhã, đừng lo nha! Dù chuyện gì đi chăng nữa thì nàng luôn có ta ở bên, đúng không!” Đường Nhã đứng đó chỉ biết ôm lấy Thiên thật chặt. Chính người này đã giúp nàng có ngày hôm nay! Giúp nàng có cơ hội thực hiện ước muốn báo thù ập ù bao lâu nay

“Ừm~ Tiểu Thiên-” -“Hà???”

“Cảm ơn-” -“Không cần đâu! Muốn thi khi nào về cũng được!”

Sau khi dặn dò xong, Thiên để Đường Nhã một mình đi vào. Cậu cũng thấy một vết trắng xám nơi khoeo mắt nàng nhưng cũng không làm gì, dù sao đây cũng là một lần cơ duyên lớn với nàng

Đường Nhã bước đến trước cửa Thiết Huyết Tông, hít thở thật sâu, đột nhiên quát lên một tiếng, hai tay giờ lên, nhất thời vô số dây leo màu xanh đen lao ra, chia làm ba hướng, chỉ trong nháy mắt đã đánh nát bảy ba tấm biển bằng đồng kia. Đồng thời từ dưới chân Đường Nhã cũng bay lên 6 cái Hồn Hoàn, 2 vàng 2 tím 2 đen

Lam Ngân Thảo, không, lúc này vũ hồn của Đường Nhã đã không còn là Lam Ngân Thảo bình thường nữa. Dây leo màu xanh đen không ngừng bay múa giống như là một con rắn khổng lồ. Hai đồng tử của cô còn phát ra ánh sáng màu đỏ tím nữa.

Hai bên cửa lớn của Thiết Huyết Tông lúc này đúng là có đệ tử đứng trực, nhưng vì động tác của Đường Nhã quá nhanh, nên khi cô phá hủy ba tấm biển đồng kia xong rồi, hai gã đệ tử mới có phản ứng

“Người làm gì đó? Muốn chết sao?” Một gã đệ tử tức giận lớn tiếng mắng, có điều hần vừa dứt lời liền thấy sáu cái Hồn Hoàn của Đường Nhã đang từ từ bay lên, hai vàng hai tím hai đen, gương mặt hần liền lộ rõ vẻ sợ hãi.

Sáu Hồn Hoàn, Hồn Đế, cấp bậc này ở trong học viện Sư Lai Khắc không phải là quá kém nhưng ở bên ngoài, kể cả các Tông Môn đều có thể xem là một cường giả cấp cực cao, huống chi cấp bậc Hồn Hoàn của cô lại còn được sắp xếp với thứ tự tốt nhất.

Lúc này trong đầu Đường Nhã chỉ có mỗi ý muốn báo thù, hai nhánh Lam Ngân Thảo đột nhiên vung lên, nháy mắt quán lấy cả hai gã đệ tử Thiết Huyết Tông kia. Không biết cô đã sử dụng hồn kỹ gì mà hai cây Lam Ngân Thảo bỗng hóa thành màu tím sẫm.

Trong tiếng gào thê thảm, có thể thấy hai gã đệ tử Thiết Huyết Tông giống như bị một con rắn khổng lồ quán lấy, nháy mắt sau đã biến thành đồng thịt nát, máu tưới tràn ra len thấm vào Lam Ngân Thảo và hóa thành một vầng sáng bay vào trong cơ thể trong Đường Nhã. Đồng thời sắc mặt của Đường Nhã lại càng thêm tái nhợt.

“Ah!!!!!!” Trên tầng hai của lầu lâu ở phía đối diện Thiết Huyết Tông, có một ông lão đang ngồi, từ vị trí của lão trùng hợp lại có thể nhìn thấy rõ mọi chuyện phát sinh trước cửa Thiết Huyết Tông. Ánh mắt lão bỗng toát lên chút vui mừng, hai mắt híp lại, lộ vẻ suy tư.

“Thiết Lực, người ra đây cho ta!”

Đường Nhã quát lớn một tiếng, rồi bước nhanh qua cổng, đi thẳng vào bên trong. Hai nhánh Lam Ngân Thảo vùng lên vắt hai cái xác của hai gã đệ tử Thiết Huyết Tông lên bức tường đỏ thắm. Thiên nhìn từ xa càng ngày càng nổi ra sứt y mảnh liệt, khiến một cô gái như nàng phải máu lạnh như này thì đủ hiểu quá khứ do bản của chúng như nào

Tiếng kêu thảm thiết của hai gã gác cổng ban này đã làm chấn động cả Thiết Huyết Tông. Một đám đệ tử ở bên trong nhanh chóng chạy ra. Dẫn đầu là một gã có thân hình cao lớn, nhưng đôi mắt lại bé tí hí và mái tóc ngắn, ở giữa đỉnh đầu mọc lóc không có một sợi tóc. Gã thấy Đường Nhã đã xông vào trong, đôi mắt nhỏ xù lên híp lại.

“Cò bé, người dám giết người của Thiết Huyết Tông? Thật sự là thiên đường có lối người không đi, địa ngục không của lại xông vào. Lên cho ta!!!” Gã trung niên có thân hình cao lớn này chính là Thiếu Tông chủ của Thiết Huyết Tông, Thiết Đường, năm đó chính hắn đã đi cùng với cha mình là Thiết Lực mua chuộc quân bảo vệ thành, nhân đêm tối bất ngờ đánh vào Đường Môn, thực lực của Đường Môn khi đó thật sự quá yếu. Thế nên chỉ có mỗi mình Đường Nhã chạy thoát được Thiết Huyết Tông tuy chỉ là một Tông Môn nhỏ, nhưng có đến gần hai trăm đệ tử, trong đó Tông Chủ Thiết Lực là cường giả cấp Hồn Đế, dưới tay hắn còn có hai trưởng lão cấp Hồn Vương, tu vi của gã Thiết Đường này cũng đã đạt đến cấp bậc Hồn Tông.

“Các người đều chết đi!!!” Đường Nhã đau buồn hết lớn, chân dậm xuống đất, thân thể mềm mại xoay tròn như một con quay, nhất thời, cảnh tượng giống như Thiên Nữ Tán Hoa, vô số ám khí bắn ra tán loạn khắp bốn phía, bay thẳng đến đám đệ tử Thiết Huyết Tông đang xông tới.

Hon mười tên đệ tử Thiết Huyết Tông dẫn đầu đều không tránh được mà ngã xuống. Tu vi của đám đệ tử này chỉ mới là Hồn Sĩ hoặc Đại Hồn Sư. Đa số đều không đủ tiêu chuẩn thi vào các học viện Hồn Sư cao cấp, thế nên làm sao có thể tránh được những ám khí đã được Đường Nhã truyền Hồn Lực vào chứ?

Thiết Đường dĩ nhiên cũng đã thấy sáu cái Hồn Hoàn trên người Đường Nhã, hẳn chỉ có bốn Hồn Hoàn, nhưng lại là một trắng, hai vàng, một tím. Đây là nhờ cha hắn và hai vị trưởng lão cố gắng lắm rồi mới miễn cưỡng có được. Thấy cảnh này thì hẳn cũng mất cái vẻ ngông cuồng vừa này mà thay vào đó là sự sợ hãi, sự sợ hãi tốt cùng. Người thiếu nữ trước mắt tuổi còn trẻ ấy thể mà đã là một cường giả bậc Hồn Đế rồi

Việc Đường Nhã đánh đến cửa, Thiết Đường cũng không quá kinh ngạc, vì đây là cái bẫy mà hắn đã xếp đặt. Đường Nhã chỉ là một cô bé mười lăm tuổi, nếu bình thường thì Thiết Huyết Tông bọn họ chẳng hề e ngại. Nhưng bọn hắn vẫn biết Đường Nhã là đệ tử của học viện Sư Lai Khắc nên mới vắt và tính kế, đợi có tự dẫn thân đến gây sự với bọn họ, tránh phiền phức không đáng có. Nhưng Thiết Đường không ngờ chỉ trong một thời gian ngắn mà tu vi của Đường Nhã lại tăng nhanh như bão tố đến như vậy

Đột ám khí kia vừa qua đi, các nhánh Lam Ngân Thảo lại ùn ùn kéo đến. Các nhánh Lam Ngân Thảo đều vừa nhọn vừa sắc bén, nơi nó lướt qua liền xuất hiện một màn hoa tuyết nở rộ màu đỏ rực, máu tươi nhuộm đỏ cả khắp nơi, lại thêm mười mấy gã đệ tử Thiết Huyết Tông bị Lam Ngân Thảo xuyên qua cổ họng, bỏ mạng mà chết, máu của bọn chúng nhanh chóng bị rút đi, thấm vào Lam Ngân Thảo.

“Khả năng hấp thụ cao quá! Chẳng nhẽ biến đi rồi hả?” Thiên đứng ngoài mà sốt hết cả ruột, cậu đang chờ con cá cuối cùng, để tự tay nâng báo thù cho cha mẹ

Gương mặt tái nhợt của Đường Nhã bắt đầu ửng đỏ, ánh sáng màu đỏ tím phát ra từ ánh mắt của cô càng thêm rõ rệt. Cơ thể mềm mại liên tục di chuyển, mấy nhánh Lam Ngân Thảo cứ vùng lên rồi rút lại vút các thì thể bay ra xa. Và lúc này, cô đã càng lúc càng đến gần nơi Thiết Đường đang đứng.

Vũ hồn của Thiết Đường là kẻ thừa từ Thiết Lực, Thiết Ti Hùng, một loại vũ hồn hết sức bình thường, so với Âm Kim Khủng Trảo Hùng giống như thực vật tầng dưới so với tầng trên vậy.

Thực lực của Đường Nhã quá mạnh nên các đệ tử còn lại của Thiết Huyết Tông không dám tiếp tục xông lên, tất cả đều cuống cuồng lui nhanh về sau. Tất nhiên như thế sẽ để lộ Thiết Đường ra ngoài.

Lúc này Thiết Đường có muốn lui cũng không thể nữa, ban này hắn đã phát tín hiệu thông báo của tông môn cho cha và các trưởng lão rồi. Chẳng qua do lực công kích của Đường Nhã hơn xa dự đoán của bọn họ, trong chớp lát đã gây nên thương vong lớn như vậy rồi. Tuy nhiên, chỉ cần hắn có thể giữ chân Đường Nhã ở đây, chờ cha hắn là Thiết Lực và hai vị trưởng lão đến, lúc đó Đường Nhã chắc chắn sẽ phải chết. Có giết nhiều người như vậy, cho dù bẩm thủy cô thành vạn đoạn, Thiết Huyết Tông vẫn là người có lý.

“Giết chết người! Giết chết người!” Đường Nhã điên cuồng quát mắng, lúc này cô giống như đã hoàn toàn điên loạn rồi. Hon mười cái Lam Ngân Thảo bắn ra như tia chớp, đánh thẳng về phía Thiết Đường. Đúng lúc này, từ phía sau Thiết Huyết Tông truyền đến một tiếng hét lớn

“Ai dám đến gây chuyện với Thiết Huyết Tông?” Một người có diện mạo giống Thiết Đường đến tám phần vừa hết lớn vừa dẫn hai ông lão có tuổi tác tương đương hắn, nhanh chóng chạy đến.

Ánh mắt Đường Nhã chợt lóe ra sắc khí, cô gơ tay phải lên cao, Hồn Hoàn thứ ba lóe sáng. Nhất thời, một luồng sáng màu tím liền bay về phía ba người kia

Luồng sáng màu tím kia vừa bay vừa gần ra trên không trung, từ từ hóa thành một cái lưới lớn chừng năm thước. Đây là Hồn Kỹ thứ ba của Đường Nhã, Sa La Xả Vỡng, cũng chính là Hồn Kỹ từ Mạn Đà La Xả ngàn năm mà ngày trước Bối Bối và nàng hợp lực đánh chết.

Lam Ngân Thảo của Đường Nhã, bất kể là sức mạnh hay khí thế đều hơn Thiết Đường một nửa, hẳn thấy cha và hai vị trưởng lão đã đến liền cảm thấy an toàn, nhưng lúc này, mấy nhánh Lam Ngân Thảo đã điên cuồng bay về phía hắn theo bốn phương tám hướng

Thiết Đường không chút do dự sử dụng đến Hồn Kỹ thứ tư của mình, từ người hắn bay ra một tầng ánh sáng màu trắng, đôi tay hắn lại càng thô kệch hơn trước, cả người xoay tròn trên mặt đất, đôi tay quơ mạnh đánh vào các nhánh cây đang không ngừng bay đến.

Tuy nhiên, sau khi va chạm vào Lam Ngân Thảo, Thiết Đường liền bị thương không nhẹ, các mũi nhọn của Lam Ngân Thảo sắc bén vô cùng. Một quyền của hắn tuy có thể ngăn cản được Lam Ngân Thảo nhưng những mũi nhọn ấy cũng dễ lại trên năm đâm của hắn không ít lỗ máu. Càng khủng khiếp hơn là hắn cảm nhận được ở miệng vết thương của mình, máu huyết không ngừng bay đi, giống như là đầu Lam Ngân Thảo ấy đã hút đi một chút vậy.

“Wtf? Cái mị gì đang xảy ra đây?” Lúc này Thiết Đường giống uống phải rượu độc, biết rõ nếu vẫn tiếp tục ngăn cản thì máu trong cơ thể mình sẽ bị Lam Ngân Thảo hấp thu nhiều hơn, nhưng hắn không thể không ra tay.

Sau một lúc thì Thiết Đường bị Lam Ngân Thảo giết. Hai mắt Thiết Lực trợn to, gần dữ gần lên một tiếng, cả người phình to lên, hẳn không hổ là cường giả bậc Hồn Đế. Chỉ mới phóng thích vũ hồn thôi mà cơ thể hắn đã làm cao đến chừng hai thước, trừ đôi tay ban đầu vốn đã hơi thô thì lúc này cả người hắn cũng trở nên cực kỳ cường tráng.

Chẳng qua, Hồn Đế như hắn thua xa Mã Tiểu Đào và Đái Thục Hành, chỉ cần nhìn Hồn Hoàn là có thể thấy rõ. Một trắng, hai vàng, ba tím, ngay cả một hồn hoàn vạn năm cũng không có. Thế này cũng có nghĩa, Hồn Đế là cảnh giới cao nhất của Thiết Lực, hẳn vĩnh viễn không thể đột phá đến cấp bậc Hồn Thánh.

Hai gã trưởng lão kia cũng hoảng sợ, bọn hắn cũng biết Đường Nhã là ai. Nhìn thấy sáu cái Hồn Hoàn trên người Đường Nhã, rồi lại đến áp lực từ vũ hồn Lam Ngân Thảo, hai người bọn họ vội vàng phóng vũ hồn của mình ra –“Tông Chủ cẩn thận. Vũ Hồn của à... e là không phải Vũ Hồn bình thường. Á giống như đã cắn nuốt năng lượng của Thiếu Tông chủ. Chẳng lẽ đây là Tà Hồn Sư?”

Trưởng lão bên trái kinh hô, lúc hắn nói ra ba chữ Tà Hồn Sư, sắc mặt đã trắng bệch.

Tà Hồn Sư có ý nghĩa với hồn sư bình thường thế nào? Chỉ có tử vong, toàn bộ Tà Hồn Sư đều có năng lực cực kỳ đặc thù, có thể làm tốc độ tu luyện của họ vượt xa hồn sư bình thường. Nhưng thần trí của họ cũng sa vào tà ác. Sau khi được bảy Hồn Hoàn, muốn tu vi tiến bộ đã khó lại càng khó.

Đường Nhã thật sự là một Tà Hồn Sư sao? Đáp án là... Đúng.

Lúc Đường Nhã vừa sinh ra, cha mẹ cô đã biết trong thân thể cô ẩn chứa một loại thiên phú khác. Thiên phú cắn nuốt sinh mệnh.

Thiên phú này chưa được kích tức thì ác khổng lồ. Nhưng nó có thể ẩn giấu, chỉ cần không chủ động xúc động, nó sẽ không xuất hiện. Nhưng giờ đây sát ý đã xúc động nó xuất hiện, không nghi ngờ gì nữa

Nếu đôi mắt Thiết Lực là một Tà Hồn Sư bình thường, nhất định hắn sẽ sợ hãi. Tu vi của Tà Hồn Sư không thể suy xét bằng lẽ thường. Ví như tu vi Đường Nhã chỉ là Hồn Tông, nhưng cô đã có thể dễ dàng đánh chết Thiết Đường, có thể nhìn ra thực lực của cô đã vượt xa một cường giả Hồn Tông bình thường.

Hoặc cũng có thể do con trai độc nhất chết thảm, thậm chí bị đè bẹp bởi Lam Ngân Thảo kinh khủng kia, cả thì thể cũng không còn, nên Thiết Lực chẳng biết sợ hãi nữa. Hắn rống lớn một tiếng, sau đó đánh móc vào sau gáy Đường Nhã.

Đặc điểm lớn nhất của Âm Hắc Lam Ngân Thảo là càng đánh càng mạnh, Đường Nhã càng có thể thông qua đó mà hấp thu Sinh Mệnh Lực và Hồn Lực của kẻ địch để bổ sung cho bản thân. Lam Ngân Thảo lại tự động lọc bỏ những thuộc tính khác biệt, đây chính là đặc tính Tà Vũ Hồn của cô.

Không phải bất cứ Tà Hồn Sư nào cũng có Tà Vũ Hồn mạnh mẽ, tuy nhiên, Đường Nhã và Âm Hắc Lam Ngân Thảo rõ ràng chính là tuyệt phối, tiềm năng phát triển cực cao.

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Du học sinh

Uy lực Hồn Kỹ thứ tư của cô đã gần như tan biến mất. Cả Thiết Huyết Tông, hoặc nói chính xác hơn là trên lãnh địa Đường Môn ngày xưa, chỉ còn lại những xác chết. Gần như tất cả các đệ tử của Thiết Huyết Tông đều bị công kích của cô giết chết, hơn nữa còn bị các nhánh Âm Hắc Lam Ngăn Tháo hút thành xác khô.

Cũng sau trận chiến này, nhờ những năng lượng tinh hoa mà Đường Nhã hút được, hồn lực của cô tăng thẳng đến cấp 63

Bên cạnh Thiết Lực đã nằm rũ không còn chút sự sống nào là một ông lão mặc trường bào màu đen. Lão nhìn Đường Nhã bằng ánh mắt vô cùng bình tĩnh. Nhẹ giọng hỏi han, nhìn sơ qua chắc tưởng là tốt lắm

“Này cô bé, giết xong rồi chứ? Xong rồi thì đi thôi!” nghe giọng điệu này khá giống lão Độc Bất Từ

“Người là ai?” Đường Nhã cảnh giác nói

“Ta...ta là...đồng loại của cô! Đi thôi!” vừa nói lão giờ tay lên định tóm lấy Đường Nhã

Đường Nhã cũng đầu có ngu đứng im cho lão ấy tóm, tay nàng vung ra những sợi dây leo xám. Lão nhân thấy vậy thì cũng quay ra tránh, sức mạnh cùng sự kinh khủng này lão cũng đã tự chứng kiến

“Bách Độc Tiên Phát!!!” Hồn kĩ thứ 6 từ con Độc Tiên Long xuất hiện. Những dây leo nhọn dần, màu chuyển sang màu tím sẫm, sự dẻo dai, sức mạnh, tốc độ đều tăng nhanh chóng

“Hừ!!! Trò vãi!!!” lão nhìn kinh thường, thả Vũ Hồn ra, 7 vòng Hồn Hoàn xuất hiện, 3 vàng, 3 tím, 1 đen. Không hoàn hảo cho lắm, nhưng dù sao cũng là Hồn Thánh, sau khoảng một lúc không bắt lại được Đường Nhã có lẽ khiến hắn tức giận bật Vũ Hồn Chấn Thần lên

“Độc phát!!!” cả người lão khựng lại, khó có thể tin nhìn về phía Đường Nhã, lão điên cuồng chọn cách đồng quy vu tận với con nhóc này

“Việc gì phải khổ thế chứ! Chết thì chết một mình thôi, kéo vợ yêu ta theo làm đệm lưng à? Cần ta giúp chút nữa chứ!” Thiên bước ra từ cửa chính, cả hai đang chiến đấu cũng dừng lại

“Hừ!!! Lại một thằng ngu đến chết chung hả? Chết hết đi!!!” -“Tsukuyomi!!!” ảo thuật hiện ra, tất cả linh hồn quanh đây Thiên đều đưa đi tiêu hủy không cho luân hồi

“Nâng cần nỏ chỗ Hồn Lực này không? Sao vậy, Tiểu Nhã?” Thiên nhìn vào người con gái trước mắt, trông cô nàng có vẻ mệt mỏi cùng buồn tủi hơn rất nhiều

“Tiểu Thiên! Ta...ta...ta là Tà...Tà Hồn sư!” -“Ừm, ta biết chứ! Nhưng như vậy thì sao? Ta chưa từng nói là mình ghét Tà Hồn sư ah!”

“Nhưng...nhưng mà...”

“Lại đây! Tiểu Nhã~” Thiên nhẹ nhàng nói, giờ hai cánh tay ra. Đường Nhã lúc này chỉ biết lao vào lòng cậu khóc

“Oa!!! Ta...ta tưởng...tưởng người sẽ ghét ta chứ? Híc...híc!”

“Đồ ngốc! Nàng là vợ ta! Dù có là gì cũng không xóa bỏ điều này được! Tiểu Nhã à, nàng chỉ cần nhớ một điều thôi! Nghe này, dù nàng có trở thành ma, có thành bất kì thứ gì khiến cả thế gian ruồng bỏ đi nữa thì với ta, Tiểu Nhã vẫn luôn là Tiểu Nhã thôi! Ta sẽ thành Đại Ma Vương, nàng chẳng có đơn đâu!” nghe những lời thâm tình từ Thiên khiến Đường Nhã cảm động vô cùng, khóc xong một hồi thì Đường Nhã cũng ngủ luôn trong ngực Thiên

“Ngủ đi! Tinh dậy ta sẽ gánh vác thay cho nàng!” ôm Đường Nhã vào AS, Thiên dịch chuyển về phía SLK, vừa đi vừa đọc lại tiếng thông báo vừa nghe

“Keng, nhận 3 khối Hồn Cốt!” xác tên kia sau khi đốt còn lại, Thiên ấn dung hợp luôn, dù sao đồ của Tà Hồn sư, không đủ an toàn cho chúng nữ sử dụng

“Keng, Đường Nhã là người đầu tiên tình cảm vượt 100, nhận 1 gói quà gồm cho 2 người!” Thiên cũng ngờ ngác nhìn

“Linh, vượt 100? WTF? Cái gì đấy?” Linh trả lời qua hệ thống -“Wow, cái này hay nha! Max là 100 nhưng sau vài lần nâng cấp hệ thống thì có thêm mục trên 100 tình cảm. Cái này...nói thế nào nhỉ? Anh và người có mức tình cảm trên 100 sẽ không bao giờ bị chia tách cho dù có chết đi chăng nữa thì vận mệnh cùng tình yêu vẫn sẽ mang cả hai về với nhau!”

“Còn quà thì ngẫu nhiên mỗi người một thứ!”

“Vậy nếu càng nhiều người thì anh càng nhiều quà phải không?” -“Vâng!”

Thiên đóng lại hệ thống, cậu dịch chuyển về SLK, những ngày tiếp theo trôi qua bình thản, tuy nhiên cũng gần đến lúc mà Thiên cùng Hòa Thái Đầu bị đi trao đổi học sinh

.....

Huy chương Hồn Đạo Sư ở những cấp bậc khác nhau cũng khác nhau, tất cả đều có hình tám cạnh nhưng từ cấp 1 đến cấp 3 thì có màu xanh nước biển, phía trên có khảm kim cương, đánh dấu cấp bậc của mình. Từ cấp 4 đến cấp 6, huy chương có màu tím, cấp bảy và tám có màu đen, cấp chín thì màu đỏ. Còn cấp 10 thì vì từ trước đến nay chưa từng xuất hiện Hồn Đạo Sư cấp 10 nên vẫn huy chương cũng chưa từng được chế tạo

Thiên tự tạo một cái màu Hoàng Kim, trùng với màu Hồn Hoàn 100 vạn năm. Không thể không nói, cái màu này quả thật rất bắt mắt. Trước khi đi, Thiên cũng đã trải nghiệm một buổi tối ‘khó quên’ cùng tất cả chúng nữ, bởi lần này còn mục đích khác nên cậu không mang theo ai cả, mọi người ở SLK tiếp tục tu luyện

Học viện Sư Lai Khắc nằm ở phía Đông Nam của đế quốc Thiên Hồn, thành Phong Diệp lại nằm ở phía Tây Nam, từ đây tiếp tục đi về phía tây sẽ vào đến phạm vi lãnh thổ của đế quốc Nhật Nguyệt. Đoạn đường này dài gấp đôi đoạn đường đến thành Tinh La của đế quốc Tinh La.

Thành Phong Diệp là một thành thị lớn nơi biên cương, tuy đế quốc Tinh La là mục tiêu hàng đầu của đế quốc Nhật Nguyệt nhưng đế quốc Thiên Hồn cũng có lãnh thổ tiếp giáp với họ. Thành Phong Diệp là thành thị khá quan trọng với đế quốc Thiên Hồn, đây là nơi tiếp tế quan trọng cho quân đội vùng Tây Cương, đồng thời cũng là trung tâm mậu dịch quan trọng. Dù không được phồn hoa như thành Sư Lai Khắc, nhưng quy mô cũng không kém chút nào.

Cả nhóm đi đến tối rồi cũng tìm khách sạn nghỉ ngơi. Thời điểm hai học viện trao đổi đệ tử là sáng ngày hôm sau.

Sáng sớm, khi các đệ tử thu dọn đồ đạc xong xuôi, Ngón Thiếu Triết và Phàm Vũ dẫn cả đoàn đến quảng trường trung tâm thành Phong Diệp.

Lát sau, Thiên đã gặp lại người quen. Chỉ mới hai năm mà huynh muội Tiểu Hồng Trần, Mộng Hồng Trần đã thay đổi rất nhiều. Với độ tuổi mười bảy thì hiện nay bọn họ cũng không khác mấy so với khi trưởng thành. Hai người bọn họ dẫn đầu đội ngũ của học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư. Khiến Thiên có chút bất ngờ chính là vị Đường Chủ Kính Hồng Trần kia lại đích thân dẫn người đến, còn sư phụ dẫn đội lần này cũng giống như người đã dẫn đội khi tham gia cuộc thi Đấu Hồn Đại Tái, Mã lão sư. Cũng chính là thủ tịch Minh Đức Đường, ông nội của Mã Như Long.

Hai bên chạm mặt nhau tại giữa quảng trường trung tâm, huynh muội Tiểu Hồng Trần liếc mắt lên thấy Thiên. Khi Tiểu Hồng Trần trông thấy huy chương Hồn Đạo Sư trên ngực Thiên không khỏi ngăn người

Hai đội dưới sự hướng dẫn của lão sư dẫn đội lần lượt đổi vị trí cho nhau, khi Thiên đi lướt qua Tiểu Hồng Trần, hắn nghe thấy Tiểu Hồng Trần khẽ nói

“Đấu Hồn Đại Tái lần sau ta sẽ tự tay bóp chết ngươi!” Thiên tươi cười đáp

“Ta sợ ngươi không có cơ hội thôi!”

Ánh mắt hai người chỉ va chạm với nhau trong tích tắc vậy mà bắn ra vô số tia lửa, không chút khoan nhượng. Nhưng cũng ngay lúc đó, Thiên phát hiện, Mộng Hồng Trần hoàn toàn khác với Tiểu Hồng Trần, sau khi cô bé trông thấy đoàn đệ tử của học viện Sư Lai Khắc, tâm trạng hình như tốt hơn trước. Thậm chí trên khuôn mặt còn nở một nụ cười mỉm, đôi mắt gật đầu khi trông thấy cậu, ít nhất lúc này, Thiên hoàn toàn không cảm nhận được chút ác ý nào từ cô nàng.

Thực tế, dù là Tiểu Hồng Trần cũng không thể nào đoán được lúc này muội muội của mình đang suy nghĩ gì.

Đoàn người của học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư, dưới sự hướng dẫn của Mã lão sư đều bắt đầu sử dụng Hồn Đạo Khí phi hành của mình, phóng người bay lên. Có điều, khi bọn họ nhìn thấy Ngón Thiếu Triết có thể bay lên nhẹ nhàng như vậy, không khỏi khiếp sợ, đây là thực lực của Siêu Cấp Đấu La sao?

Kính Hồng Trần cười híp mắt xoay lại nhìn Phàm Vũ và đoàn đệ tử của học viện Sư Lai Khắc

“Các vị, chúng ta đi thôi. Lão phu là Đường Chủ Minh Đức Đường, Kính Hồng Trần. Ta đại diện học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư, hoan nghênh mọi người đến thăm.” Nói xong câu ấy, Kính Hồng Trần phóng người bay lên, sau lưng lão chợt xuất hiện hai mảnh thật mỏng lấp lánh ánh kim, nâng đỡ cơ thể lão bay lên cao.

“Các chàng trai, chúng ta cần đi nhanh một chút, nếu không đến tối cũng chưa về đến Minh Đô được!”

Vừa dứt lời, ánh kim trên hai cánh mỏng như cánh ve kia bỗng trở nên rực rỡ. Tất cả mọi người liền cảm nhận được có một tầng ánh kim từ trên trời rơi xuống phủ lấy cơ thể bọn họ.

Có một vài đệ tử nội viện mình định phản kháng liền bị Phàm Vũ can lại.

Ngay sau đó, cả đoàn bay về trước nhanh như tia chớp. Lúc này bọn họ mới phát hiện, đôi cánh sau lưng Kinh Hồng Trần đã lớn hơn rất nhiều, còn bọn họ thì được một tầng ánh kim bao phủ, cơ lưng sau lưng Kinh Hồng Trần. Đôi cánh rộng chừng mười thước lấp lánh ánh kim nhẹ nhàng vỗ.

Kinh Hồng Trần xoay người nhìn bọn họ, mỉm cười. Ngay sau đó, ánh sáng màu vàng kim kia càng lúc càng trở nên mạnh mẽ, cảnh vật xung quanh cũng dần dần hóa thành hư ảo.

“Hừ!!!!” Thiên ho nhẹ một cái, bầu không khí áp lực nhanh chóng tan rã, mỗi người SLK nhận ra mình đang được bảo vệ trong một cái gì đó

“.....” Kinh Hồng Trần triệt để cảm lạnh, kế hoạch thị uy của lão bị Thiên phá hỏng tuy nhiên lão vẫn giữ vẻ mặt không biết gì cả

Thủ đô của đế quốc Nhật Nguyệt tên là thành Nhật Nguyệt, nhưng còn có tên gọi khác là Minh Đô. Đây là trung tâm chính trị, văn hóa, kinh tế của đế quốc Nhật Nguyệt. Diện tích của nó rất lớn, vượt xa khỏi sự tưởng tượng của đoàn người học viện Sư Lai Khắc.

“Chúng ta đã vào trong phạm vi Minh Đô, hai năm rưỡi sắp tới, các người sẽ sinh hoạt trong tòa thành này, hi vọng các người sẽ thích nó!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 65: Sáng mù mắt chưa???

Sau nửa tiếng, Kinh Hồng Trần dẫn cả đoàn người đáp xuống một quảng trường lớn, sau đó màn ánh sáng lặng lẽ tan biến mà mọi người không hề cảm nhận được gì. Và kiến Hồn Đạo Khí thần kỳ kia cũng biến mất.

Lúc này trên quảng trường đang có chừng mười mấy người đứng chờ. Trong đó, một người đàn ông có dáng người mập lùn bước về phía Kinh Hồng Trần, cung kính nói

“Đường chủ, mọi thứ đã sắp xếp xong!”

“Để ta giới thiệu với mọi người, đây là chủ nhiệm của học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư, Lâm Giai Nghi. Trong khoảng thời gian hai năm rưỡi này, các vị có chuyện gì cứ tìm hần. Giai Nghi, người sắp xếp cho bọn nhỏ đi. Lão sư Phàm Vũ, mời người đi theo ta!”

Kinh Hồng Trần nói xong liền dẫn Phàm Vũ rời đi. Phàm Vũ cũng không hỏi nhiều, chỉ liếc mắt với Hòa Thái Đầu và Thiên rồi đi theo hần. Từ giờ phút này, quá trình trao đổi học tập chính thức bắt đầu

.....

Thiên vừa đi vừa lấy bản đồ ra xem, bóng tối dĩ nhiên không ảnh hưởng được đến thị giác của hần, diện tích của học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư còn lớn hơn cả học viện Sư Lai Khắc nữa, đây là đã tính cả diện tích của đảo Hải Thần luôn rồi đây.

Trên bản đồ được ghi chú rất đơn giản, học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư chủ yếu được chia làm ba khu vực lớn: khu vực dạy học, ký túc xá và khu vực thí nghiệm.

Trong đó, khu vực thí nghiệm chiếm diện tích khoảng 2/3 trong tổng diện tích, dựa vào những gì cậu nhớ được khi nhìn xuống từ trên cao, bên trong những khu vực này còn rất nhiều tòa nhà khác nữa, nhưng trên bản đồ lại không ghi chú cụ thể nó được dùng làm gì.

Ở giữa khu vực thí nghiệm có một vùng được khoanh đỏ, trên đó viết ba chữ Minh Đức Đường. Nhìn thế này trông như Minh Đức Đường là một bộ phận của khu vực thí nghiệm, nhưng ai cũng biết đối với học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư, thậm chí là cả đế quốc Nhật Nguyệt, nó có ý nghĩa quan trọng như thế nào.

Mà khu vực dạy học và ký túc xá lại được khi chú khá cẩn thận. Khu vực dạy học tổng cộng có mười hai tòa Giáo Học Lâu, cũng có sáu lớp, mỗi lớp là hai tòa nhà. Theo quy mô này có thể thấy số lượng đệ tử mà học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư thu nhận không hề kém học viện Sư Lai Khắc.

Sáu lớp của học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư không phân chia theo tuổi tác, trừ yêu cầu khi nhập học phải có Hồn Lực trên cấp mười và 1 Hồn Hoàn, tuổi không được lớn hơn 12. Thì sau đó, quá trình chia lớp không còn liên quan đến tuổi tác nữa.

Lâm Giai Nghi dẫn đoàn người đi về phía đông của Giáo Học Lâu rồi dừng lại trước một cửa phòng. Phía trên cửa phòng có viết ba chữ: Thể Trắc Thất (phòng kiểm tra cơ thể).

Lâm Giai Nghi lấy ra một thẻ bài, lắc lắc trước một vật hình tròn dường như được chế tạo từ thủy tinh.

Bỗng nhiên vang lên một tiếng “Tích”, cánh cửa kim loại nhẹ nhàng trượt về hai phía. Lâm Giai Nghi dẫn cả đoàn người bước vào.

Diện tích của căn phòng này không lớn lắm, chừng 100 thước vuông, bên trong có rất nhiều kiện Hồn Đạo Khí to lớn. Lâm Giai Nghi vỗ tay, thu hút sự chú ý của đoàn người học viện Sư Lai Khắc về phía mình

“Đây là Thể Trắc Khu của học viện chúng tôi. Tất cả các đệ tử mỗi năm đều phải đến đây kiểm tra một lần. Lát nữa các người không cần cần thẳng, các kiện Hồn Đạo Thể Trắc Nghi kia sẽ không làm các người bị thương. Có điều, lúc này cần thu lại các kiện Nguyệt Hoàng Khí trên người các người, tránh để ảnh hưởng đến kết quả kiểm tra. Trong lúc kiểm tra, Hồn Đạo Khí Trữ Vật của các người cũng đưa cho bạn học giữ hộ. Phải đảm bảo trên người không có một chút kim loại nào!”

“Ai sẽ thử làm trước nào?”

Lâm Giai Nghi nhìn các đệ tử học viện Sư Lai Khắc cất Hồn Đạo Khí vừa mỉm cười hỏi.

“Ta trước!” Dạ Hiểu Thắng giơ tay bước ra. Sau đó hần quay đầu nhìn thoáng qua các học viện Sư Lai Khắc, khẽ gật đầu.

Một vị lão sư dẫn Dạ Hiểu Thắng đến trước một kiện máy móc, nói

“Cậu học viện này không cần căng thẳng, thả lỏng đi. Lát nữa sẽ có một chùm tia sáng rọi xuống người người. Nhưng quá trình này sẽ không làm người bị thương chút nào, nó chỉ ghi nhận lại các số liệu liên quan đến tình huống cơ thể người mà thôi.”-“Được.”

*tích*tích*tích*

Ánh sáng trắng kia từ khi rọi xuống, tốc độ cũng giảm đi rất nhiều, mất một lúc lâu mới di chuyển đến ngực Dạ Hiểu Thắng, mà vị lão sư bên cạnh đã bắt đầu ghi chép, hơn nữa còn đọc nội dung mình đang ghi chép ra cho mọi người cùng nghe.

“Cường độ thần thể: cấp 54, tính dẻo dai: cấp 61, Hồn Lực: cấp 62, chiều cao: 1m8, cân nặng: 81 kg, không có phụ thêm Hồn Cốt. Đánh giá chung: Hồn Đế, cường độ thần thể Hồn Đế, sức mạnh: chờ kiểm tra sau.” Những cấp bậc này dĩ nhiên cũng phân chia tương tự như cấp bậc Hồn Lực, như Dạ Hiểu Thắng đây, nói chính xác, với tu vi Hồn Đế cấp 62, cường độ thần thể hần tương đương với Hồn Vương cấp 54, mà tính dẻo dai lại tương đương với Hồn Đế cấp 61. Còn tiêu chuẩn của đánh giá như thế nào thì chỉ có người của đế quốc Nhật Nguyệt biết rõ

Các học viện lần lượt kiểm tra cơ thể, mà Lâm Giai Nghi đứng cạnh càng nghe càng kết quả, sắc mặt càng trầm xuống. Có thể nói những đệ tử đến từ học viện Sư Lai Khắc, về phương diện cường độ thần thể quả thật hơn xa đại đa số đệ tử của học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư, dù là đệ tử Minh Đức Đường cũng khó mà bị được. Phải biết rằng đây là đệ tử hệ Hồn Đạo của học viện Sư Lai Khắc đấy, chỉ với bọn họ mà cường độ thần thể đã đạt đến trình độ này, nếu là đệ tử hệ Vũ Hồn thì sao đây?

Lâm Giai Nghi không khỏi thầm cảm thán trong lòng, Sư Lai Khắc quả không hổ danh học viện đứng đầu đại lục!

“Ý, đáng người học viện này thật cao lớn!” Hai mắt Lâm Giai Nghi lơ sáng, không khỏi nhìn chăm chăm người đệ tử vừa bước đến gần Hồn Đạo Thể Trắc Nghi, đây là người thứ chín, người này có màu da hơi giống với tầng lớp quý tộc của đế quốc Nhật Nguyệt.

Màu da ngăm đen của Hòa Thái Đầu lập tức thu hút sự chú ý của Lâm Giai Nghi. Phải biết rằng, trong đế quốc Nhật Nguyệt không phải bất cứ quý tộc nào cũng có màu da ngăm đen, nhưng tất cả những ai có màu da ngăm đen ở đây đều là quý tộc. Vì ở đế quốc Nhật Nguyệt, màu đen chính là màu sắc đại diện cho sự cao quý nhất.

Mà đáng người của Hòa Thái Đầu cao hơn hai thước, làm vị lão sư ghi chép phải ngừng cao lên khi quan sát kiện Hồn Đạo Thể Trắc Nghi bắt đầu phân tích từ trên xuống dưới.

“Cường độ thân thể: cấp 70! Tính dẻo dai: cấp 64, Hồn Lực: cấp 51...”

Vị lão sư ghi chép vừa đọc đến đây không khỏi ngẩn đầu nhìn Hòa Thái Đầu. Một Hồn Vương cấp 51 vậy mà lại có cường độ thân thể của Hồn Thánh? Tuy đối với Hồn Sư chuyện này không quan trọng lắm nhưng với Hồn Đạo Sư lại khác, cường độ thân thể càng mạnh thì càng đặc biệt hữu dụng, ít nhất có thể đồng thời sử dụng nhiều Hồn Đạo Khí nặng hơn, thời gian sử dụng Hồn Đạo Khí công kích hay sức chịu đựng cũng mạnh hơn người khác.

Đồng tử của Lâm Giai Nghi rõ ràng hơi co rút lại, người này là quái thai sao? Học viện Sư Lai Khắc tìm ở đâu ra một người như thế này vậy? Theo kết quả, người này đích thực là đạt chuẩn của Hồn Đạo Sư.

“Tuổi: 17, chiều cao: 2m lẻ 2, cân nặng: 110 kg, Hồn Cốt: Hồn Cốt thân thể.”

“Chàng trai, người quả thực đúng là một Hồn Thú hình người!” Vị lão sư phụ trách ghi kết quả không khỏi tán thưởng. Hắn phụ trách kiểm tra thân thể không phải mỗi ngày một ngày hai. Nhưng người có thể ở độ tuổi này mà đạt được kết quả ấy thì đây vẫn là lần đầu tiên. Thực lực chỉ là bậc Hồn Vương nhưng về các phương diện khác lại ngoài bậc Hồn Đế! Đây là cớ nào vậy chứ!

Thiên mỉm cười tự tin, gật đầu, sau đó bước về phía Hồn Đạo Thể Trắc Nghi. Cậu hít sâu một hơi, tập trung tinh thần, hai mắt ảm hiện ánh sáng màu vàng kim.

Vị lão sư phụ trách sử dụng Hồn Đạo Thể Trắc Nghi nhắc nhở Thiên thả lỏng cơ thể

“Cường độ thân thể: cấp 94, Tính dẻo dai: cấp 93, Hồn Lực: cấp 70, Cao: 1m85. Nặng: 80 kg. Tuổi: 15. Hồn Cốt: cánh tay phải, trái, thân thể, đầu, chân trái, chân phải, lưng, bàn tay. Đánh giá chung:… Một dãy số liệu vừa được công bố liền khiến tất cả mọi người ở đây ngẩn người, cả căn phòng thoáng chốc liền chìm sâu vào im lặng.

Nếu nói Hòa Thái Đầu mười bảy tuổi có kết quả kiểm tra đạt cấp bậc Hồn Đế, vậy thì Long Vũ Thiên mười năm tuổi, Hồn Lực cấp 70 đã khiến tất cả mọi người phải trợn tròn mắt. (Àn tí, giả heo)

Hồn Lực cấp 70 có nghĩa gì? Ý là vẫn chưa đột phá, chưa thật sự tiến vào cấp bậc Hồn Thánh (chuẩn là 80 cấp Hồn Đầu La). Nói cách khác, hiện nay Thiên vẫn là một cường giả bậc Hồn Đế, nhưng một gã Hồn Đế lại có thể có kết quả kiểm tra đều trên cấp 90? Và quan trọng hơn, hắn có đến 8 khối Hồn Cốt.

“Tích… tích… tích… tích…”

“Quái vật hung thú!” ai trong căn phòng cũng đều thì thào câu này trong miệng, quả thật là quá shock đi

Hồn Đạo Thể Trắc Nghi đột nhiên phát ra âm thanh quái dị, gã phụ trách ghi chép ngẩn người nói

“Số liệu rối loạn. Hồn Đạo Thể Trắc Nghi bị lỗi. Quái vật, thẳng bé này là một con quái vật!”

“Cảm ơn, đó là tiêu chí của học viện SLK chúng tôi!” nói xong rồi cậu bước về chỗ ngồi trong sự hoảng sợ của những người xung quanh

Lâm Giai Nghi nuốt nước miếng, nhìn Hoắc Vũ Hạo với vẻ khó tin, nhất thời hắn không biết nên nói gì cho phải.

Từ ngày giữ vị trí chủ nhiệm của học viện đạo tạo Hồn Đạo Sư đứng đầu đại lục, hắn đã gặp qua không ít thiên tài. Nhưng hắn phải công nhận, người có thể so với số liệu biến thái của Thiên thì thật sự hắn chưa gặp một ai cả, không một ai có thể bị được với đồng số liệu kinh khủng này

Đi sang bài kiểm tra tiếp theo, kiện Hồn Đạo Lực Lượng Trắc Thi Nghi này còn muốn lớn hơn cả kiện Hồn Đạo Thể Trắc Nghi ban nãy, nó chiếm chừng 1/10 diện tích cả căn phòng, và quan trọng hơn, ở chính giữa nơi cần đánh vào được bao phủ một lớp da thuộc, cụ thể nó được chế tạo từ chất liệu gì thì các học viện Sư Lai Khắc không rõ ràng lắm, khu vực đánh vào này lớn chừng 1m vuông, nguyên tắc rất đơn giản, dùng hết sức mình đánh vào đấy là được. Đây cũng là phương thức đánh giá tiêu chuẩn của học viện Nhật Nguyệt Hoàng Gia Hồn Đạo Sư

*Rầm*rầm*rầm*

Từng tiếng động mạnh liên tục vang lên, trong bài thí nghiệm này, biểu hiện của các đệ tử nội viện học viện Sư Lai Khắc không quá xuất sắc. Dù sao bọn họ cũng là đệ tử hệ Hồn Đạo, bình thường chỉ quan tâm tăng cường Hồn Lực, dù có tìm Hồn Hoàn cũng là Hồn Hoàn có Hồn Kỳ tăng phúc cho Hồn Lực. Trong tám người, không có một người nào có kết quả trên cấp 60.

Đến lượt Hòa Thái Đầu, hắn buff thêm cho mình một cái điều xì gà to

Rầm!!!

Cái số 70 kích thích thị giác tất cả mọi người, chẳng biết Hòa Thái Đầu nói gì mà vị lão sư kia xua tay liên tục, hắn đã hoàn toàn bị kết quả kiểm tra của Hòa Thái Đầu làm chấn động. Trong gian phòng này, trừ chủ nhiệm Lâm Giai Nghi ra, các lão sư còn lại, không có một ai có thể đạt được cấp 70 ấy.

Thiên là người làm kiểm tra cuối cùng, khi đứng trước kiện Hồn Đạo Lực Lượng Thể Trắc Nghi, từ từ nâng tay phải lên, rồi từ từ ảm xuống vị trí cần đánh. Trông như bộ phim quay chậm vậy, rồi búng một cái

Tất cả nhìn một chuỗi hành động này lại bị kinh ngạc, tiếp theo đó là một tiếng nổ cực lớn báo rằng có một thứ gì đó vừa bị vỡ. Mọi người nhìn lại cái máy, giờ hai chữ thể thậm không đủ hình dung nó nữa rồi. Hiện trạng của nó tan tành loang tanh bành luôn rồi! Khối đen cùng tia lửa thì cũng xuất hiện. Kết quả mấy vòng sau Thiên chẳng cần tham gia mà cũng max đánh giá luôn

Sau buổi kiểm tra, Thiên về phòng, kiểm tra xung quanh. Lôi giấy bút ra, từng hình ảnh xuất hiện lại trong đầu cậu. Chỉ trong khoảng 20 phút, tất cả đã hiện như in trên đồng giấy tờ, có lớn có nhỏ. Thiên cảm đặt vào trong AS, sẽ có ai đó mang ra cho Hồn Đạo hệ. Bí mật này cũng chỉ có vài người biết nên việc bảo mật cũng khá cao

Thiên xong rồi cũng đi ngủ, chuẩn bị mai còn tán gái…à nhầm, là chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Tại ta hiền quá mà!

Thiên được điều cho Hiền Từ Văn dạy, cậu vượt qua một cách xuất sắc, Hiền Từ Văn coi Thiên như bảo bối vậy! Thiên phú của cậu chẳng thể nói gì rồi, cả hai thao thao bất tuyệt cho đến khi một tiếng động vang lên

Két cửa phòng thí nghiệm bật mở, đánh thức Thiên đang đắm chìm trong biển trí thức mênh mông, xa lạ, cậu theo phản xạ nhìn về hướng cửa lớn.

Ban đầu chỉ định nhìn rồi thôi, nhưng nháy mắt sau, ánh mắt liền động lại, rốt cuộc cũng không quay đầu về.

Đó là một cô gái, đáng vẻ lim dim như vừa mới thức dậy, nhưng dung mạo lại cực kỳ xinh đẹp khiến một người đã gặp không ít mỹ nữ như Thiên cũng có chút thất thần.

Cô gái ấy khoảng chừng mười bảy, mười tám tuổi, mái tóc đen dài, đôi mắt to linh động, làn da trắng nõn. Bộ đồng phục mà cô đang mặc dường như còn tôn thêm dáng người mỹ lệ của cô, có thể cô không đẹp như Giang Nam Nam, nhưng lại có khí chất thu hút hấp dẫn ánh nhìn của người khác.

“Lão sư, người đến sớm vậy, thật hiếm thấy nha!”

Cô gái ấy dường như không hề trông thấy Thiên, ồ oài chào Hiền Từ Văn, Sau đó thông thả bước về phía bàn thí nghiệm, hai tay đặt xuống bàn rồi gục xuống, phàng phất còn có cảm giác như gục ngã.

“Khụ khụ.” Hiền Từ Văn ho khan hai tiếng gây chú ý

“Quất Từ, đừng ngủ, không thấy ở đây còn có người mới sao?” Cô gái bị hắn gọi là Quất Từ vẫn nằm im ngủ gục trên bàn, tay phải quơ quơ như kiểu đuổi ruồi đuổi muỗi.

“Đừng ồn, để ta ngủ một chút, ngày cũng biết đêm qua ta thức khuya đến chừng nào mà!” Giọng nói mềm mại ủa oài của cô mang đến cho người nghe một cảm giác ngứa ngáy kỳ lạ. Hiền Từ Văn có chút bất đắc dĩ nói

“Quên đi, mặc kệ con bé, nó lúc nào cũng vậy. Con bé đó tên là Quất Từ, cũng là đệ tử của ta, sau này người có thể gọi cô bé đó là học tỷ, hoặc gọi thẳng tên cũng được. Tối qua cô bé nghiên cứu Hồn Đạo Khí đến nửa đêm, cho nên lúc này mới như vậy. Tổng cộng ta hướng dẫn bốn học viên, ba người còn lại đều đã ra ngoài rèn luyện, chừng mấy ngày nữa mới trở về!”

“Ừm, đã hiểu!” Thiên gật đầu, Hiền Từ Văn bước đến cạnh Quất Từ, đột nhiên hét lên

“Ăn cơm!!!”

“A! Ăn cơm, ăn cơm, đi nhanh lên, có tôm tươi rang mặn, nếu không nhanh bị người ta tranh mất!"

Cô gái xinh đẹp một giây trước còn lìm đim mơ màng, một giây sau đã bật dậy, làm Thiên kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chăm bóng lưng chạy như bay ra khỏi phòng thí nghiệm. Hệt như một mũi tên vừa thoát khỏi dây cung vậy.

Nhìn đáng vẻ của cô nàng, Hiền Từ Văn nhất thời bật cười ha hả. Không lâu sau, Quất Từ đứng đung đong nỏi giận quay trở về, vừa vào phòng liền bay thẳng về phía Hiền Từ Văn.

“Ngài gạt người. Sao lại gạt người thế hả? Ta đề chết người!" Cô vừa dứt lời, một luồng ánh sáng màu vàng không ngừng bay ra từ tay cô.

Lúc mới bắt đầu, Hiền Từ Văn có thể đỡ được mấy cái, nhưng tích tắc sau đã bắt đầu luống cuống tay chân, cười ha hả nói

“Thiên, còn không mau đến đây giúp đỡ! Con bé nó giận rồi!" Thiên vừa ra tay, hoàn toàn khác hẳn với Hiền Từ Văn ban nãy. Cậu cũng không phóng thích ra vũ hồn nhưng nháy mắt lần lượt chụp được tất cả quả quyết đang bay đến, không bỏ sót một quả nào. -“Áy"

Mãi đến lúc này, cô nàng Quất Từ mới phát hiện trong phòng thí nghiệm vẫn còn một người nữa, dừng tay hỏi

“Who are you?... Lộn! Người là ai?"

“Đây là niên đệ mới của ngươi, sau này cũng sẽ theo ta học tập!" Hiền Từ Văn bước lại gần giới thiệu

Quất Từ vẫy tay chào Thiên, sau đó đứng đung đong nỏi giận bước đến trước mặt Hiền Từ Văn

“Hiền lão sư, ngài lại lừa người. Sau này ngài còn như thế nữa là ta yêu cầu đổi lão sư đấy!"

“Ai bảo người trời sinh đã thích ăn hàng? Nếu người không như thế thì ai mà thêm lửa. Sau này nếu ta không có ở đây, cậu bé này có vấn đề gì người phải giúp đỡ, biết không? Hẳn là Long Vũ Thiên!"

“Xin chào!" Lúc này Quất Từ mới cẩn thận quan sát hẳn, nói

“Ta không có nhiều thời gian rảnh như thế, ta phải nghiên cứu vấn đề của ta nữa. Được rồi, ta đi đây, đối quá. Sáng giờ chưa kịp ăn gì cả"

Cô nàng vừa nói vừa vẫy tay, lại một lần nữa rời khỏi phòng thí nghiệm Thiên trở lại vào buổi chiều, cậu ngồi vào bàn làm việc, lờ khẩu súng bạc Silver Horn ra

“Ừm! Thêm cả Thép Biển Hình vào được không nhì? Không ỏn...cồng kềnh quá! Bỏ thêm đá cường hóa được rồi!" Thiên ngồi mày mò hết tháo ra rồi lắp vào, Quất Từ vào

Thấy Thiên đang ngồi chế tạo thì cô nàng cũng không nói gì, tuy nhiên thứ Thiên đang tháo lắp, đút ra đút vào lại khiến cô chú ý

Sau khoảng một lúc nhìn thì Quất Từ quay trở lại về phía bàn mình, cô chăm chú bắt đầu khắc trận pháp. Đến bảy giờ thì Thiên mới hải lòng đuổi người rời chỗ, bước lại gần bàn Quất Từ, thấy cô nàng đang chăm chú làm thì Thiên mới quay đi ra ngoài tìm ăn

“Oa! Thơm quá!" đang chăm chú làm thì Quất Từ ngửi thấy một mùi hương thức ăn bay qua mũi mình

“Ấn không, ta lẽ thừa một phần này!" Thiên vừa đưa ra thì cô nàng cầm luôn

“Cảm ơn nha! Được lắm, mà đệ tên gì nhì? Ta quên mất rồi! Hihi!" Thiên cạn lời, tuy nhiên bộ dáng giờ của cô nàng cũng rất là dễ thương

“Gọi là Thiên hay Tiểu Thiên thì tùy, còn cũng được!" -“Ừm- Vậy thì Tiểu Thiên, từ giờ người đi theo tỳ, tỳ sẽ bảo kê người, ok?" Thiên không ngờ chỉ một bữa cơm mà cả hai đã thân thiết tới như này

“Ừ, để sau đi! Mà ăn xong phải lau mồm đi chứ!" Thiên đưa khăn ra trước mặt Quất Từ thì thấy cô nàng đang ngo ngác nhìn mình

“C...cảm ơn!" cô nói bằng giọng li nhí, mặt phấm hồng. Lần đầu tiên có người chăm sóc chu đáo khiến cô nàng nghĩ ngẩn ngơ một lúc

“Không có gì! Nghi ngơi đi! Thức đêm không tốt cho sức khỏe đâu! Nhanh già lắm đấy!" quả nhiên sức khỏe và vẻ ngoài luôn là thứ những người phụ nữ luôn chú trọng. Bỏ lại câu này rồi Thiên cũng đi về phòng ngủ thẳng tới sáng hôm sau

Thời gian trôi qua nhanh chóng, ba ngày chớp mắt qua. Quất Từ Thiên gấp mặt hai hôm còn từ qua tới giờ chẳng thấy mặt mũi bóng dáng cô nàng đâu

Hôm nay, khi cậu mới quét dọn được một nửa phòng thí nghiệm, thì cửa lớn đột nhiên vang lên tiếng động. Thiên vừa quay ra thì thấy 4 người trước cửa, một trong số đó là vị mỹ nữ Quất Từ hôm trước gặp

Dẫn đầu là một thanh niên vóc người cường tráng, cao hơn hai thước, cơ thể hùng tráng tằm như Hỏa Thái Đầu, thậm chí màu da cũng ngăm đen. Ở đế quốc Nhật Nguyệt, những người có nước da đen chính là tượng trưng cho tầng lớp quý tộc. Người thanh niên vóc người cường tráng ấy có mái tóc ngắn rậm ngắn, hai mắt sáng ngời có thần.

Phía sau hắn là một cô gái đáng người nhỏ bé, chừng một thước sáu, xinh đẹp động lòng người, đôi mắt to, nhưng nhìn có vẻ khá dữ, thật giống như là một con cạp cái... Người thứ ba là một thanh niên đáng người khá cao, hơn Hoắc Vũ Hạo một chút, mái tóc dài màu vàng, mũi cao thẳng, đôi mắt màu lam, thâm thúy mà linh động, tướng mạo khá anh tuấn, trông thật xứng đôi với Quất Từ đang đi cùng

“Chào! Ta là học sinh trao đổi mới đến!"

Cậu còn chưa nói xong thì cô gái đáng người nhỏ xinh kia đã lên giọng the thé nói

“Hừ! Chào hỏi gì? Không tôn ti trật tự gì cả! Mà ai cần người chào?" Thiên nhiu mảy, chẳng hiểu gì cả. Cậu đã tránh rồi nhưng hình như vẫn dính thì phải

“Bỏ qua chuyện đó, ta hỏi người, ai cho phép người vào phòng thí nghiệm của bọn ta?" Thiên có chút tức cười

“Dĩ nhiên là Hiền lão sư!" Cô gái kia hừ một tiếng

“Nhưng bọn ta chưa đồng ý. Đây là nơi bọn ta học tập. Người đi ra đây, ta có chút chuyện muốn hỏi!" Cô gái vừa nói vừa chỉ ra cửa.

“Hỏi gì? Có chuyện gì mà hỏi?" Thiên nói rồi cũng bước ra

“Người ra sẽ biết!" Cô gái kia nói xong, cô lập tức bước người ra ngoài

Thiên cũng đi theo cô gái ấy, sau khi cô gái kia đi, ba người còn lại cũng đứng im nhìn hắn, đáng vẻ biểu lộ rất rõ ràng là bọn ta đây đang bài xích người đấy. Cô gái kia vừa ra khỏi phòng thí nghiệm liền chỉ vào vách tường bên hành lang, nói

“Người đứng đó!" Thiên cũng làm theo

“Ta muốn nói, từ nay, chưa được sự đồng ý của bọn ta, người không có tư cách vào phòng thí nghiệm này. Sau này vào một lần đánh một lần. Nghe rõ chưa?"

“Hả?" Thiên ngo ngác, cậu đoán chắc là trò của ba người kia thôi bởi dù sao Quất Từ Thiên cũng chẳng trêu chọc gì nàng

Thiên vừa định đáp lại thì cô gái kia nhanh chóng lui về sau, sau khi vào phòng thí nghiệm thì cánh cửa lớn nháy mắt đóng lại.

“Người..."

Dù Thiên có là người bình tĩnh thế nào cũng không kiềm được mà nổi giận, hần bức nhanh đến, dùng thẻ bài của mình mở cửa, chuẩn bị vào trong nói rõ ràng với cô gái kia.

*Tích*tích*tích*

Ba tiếng the thé vô vu vang lên, cánh cửa phòng thí nghiệm vẫn đứng im không hề mở. Dù cánh cửa và vách tường cách âm khá tốt nhưng hắn vẫn mơ hồ nghe được bên trong vang lên tiếng người chầm bĩm, nghe lại thì lại có giọng Quất Từ vang lên

“Làm vậy hơi quá đáng chứ! Dù sao hấn cũng không đến nỗi nào mà!”

“Tiểu Quất Tử~ Đồ rồi hả? Đừng quên, hấn từ SLK đấy! Với lại, cũng để hấn bớt kiêu ngạo bớt đi!”

“Đừng đấy! Cái thằng tạp chủng đó hai người quan tâm làm gì!”

“Kệ nó đi!”

“Má! Sao lạnh thế nhì?” nhiệt độ giảm không phanh khiến cả 4 người ngo ngác, Thiên ở bên ngoài nghe xong cũng chẳng thể chịu được rồi

“Có lẽ do hiệu ứng hồ điệp đi!” Thiên băng lãnh hai con người, trên người tỏa ra hàn ý nồng nặc. Cả không gian đông lại, từng vết băng xuất hiện trên tường

“Tuyệt Đối Linh Độ” Mái tóc từ đen hóa trắng buốt, cái áo trên người chuyển đổi, cả khí chất thay đổi 180°. Hoàng tử mùa đông xuất hiện!!!

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đi Cảnh Dương sơn mạch

Thiên đặt tay lên cửa, khí lạnh áp lên mặt cửa làm cánh cửa đóng băng. Tiếp đó là ngọn lửa đỏ bất tận làm nhiệt độ tăng cao bất thường, nhiệt độ cao đến mức làm cả cánh cửa đang đóng băng cũng phải đỏ rực lên

“Không cho ta vào thì ta quay các người luôn!” tiện không nói chứ Thiên còn có tính thù dai, ai mà trêu phải tên này thì cứ xác định là ngậm cmn hành

“C...cái gì vậy?”

“Vừa rét lạnh căm căm xong lại nóng như lửa thế này, sao vậy nhì?”

“Điều hòa hỏng à?”

“Nhìn cái cửa kia!”

Cả 4 hướng ánh nhìn về phía cánh cửa, giờ trông nó đỏ như nung vậy, chẳng lẽ...

“Tuyệt Đối Linh Độ!!!!” giọng nói Thiên vang lên, giờ thì trong đó chẳng còn chút xúc cảm gì, một chút cũng không. Giọng nói lạnh lẽo mang theo hàn ý ngay lập tức dập tắt ngay cái nóng như lửa trong căn phòng nhưng không tới 3 giây sau, cái lạnh băng giá lại bao trùm cả căn phòng

*Roẹt*tách*roẹt*tách*

Cả cánh cửa như nứt ra vậy, Thiên lại gần, giờ tay ra và *Rầm!!!*

Cả cánh cửa bay ngược ra sau, ai cũng ngo ngác khi thấy cảnh này

“Người dám phá hoại phòng thí nghiệm. Ban này ta nói gì người quên rồi sao? Để ta thấy người vào một lần thì đánh một lần!” Cô gái nhỏ nhún kia kinh ngạc hô to

“Không phải ta quên mà các người có thể làm được sao?” Trong khi nói thì Thiên cũng thả chút uy áp ra tạo áp lực

Quả rung động, thật sự quá rung động. Cả bốn người đều cảm nhận hàn ý tỏa ra từ thiếu niên trẻ tuổi trước mắt, cái áp lực này thậm chí còn nhìn hơn đôi chút so với lão sư bọn họ

“Bây giờ, ta lại nghĩ ngờ các người xâm nhập trái phép, Quất Tử là nội ứng của các người. Trước tiên, ta sẽ bắt các người lại, đồng thời giao cho Hiên lão sư xử lý!” thế cực xoay chuyển quá nhanh, ai cũng thất thần bởi mọi việc đã ngoài tầm tính toán

“Thằng con hoang này ở đâu chui ra thế? Mày nghĩ mày là ai? Bất? Chỉ với sức của người?” tên da đen cao to hỏi lại, hấn nghĩ rằng do tuổi tác nên Thiên cũng không mạnh, chắc có gì đó tăng uy áp thôi

“Mày nói gì? Con hoang? Cái loại hoang thất rề mệc như mày mà cũng hung hăng quá nhì? Phải, tao là cô nhì! Tao dù có là gì đi chăng nữa cũng sạch sẽ hơn cái lũ quý tộc chúng mày! Cướp ngôi, đảo chính, mấy việc đấy thì tao không làm được rồi...”

“Đù rồi! Mọi người cùng lên đi! Bất nó lại, nói nhiều với cái loại này làm gì!” Tên này hơi sợ việc Thiên nói ra, hấn lao lên tấn công trước. Hai người kia cũng lao theo sau, Quất Tử phản ván đôi chút rồi cũng chọn theo 3 người bạn mình

Thiên cười lạnh, không còn gì phải thủ hạ lưu tình nữa, cậu đang trong tình trạng bão chìm, giống như một dòng magma (nham thạch, dung nham) ẩn dưới núi lửa chuẩn bị phun trào vậy

Ngay lúc này, thân ảnh Thiên mờ nhạt, cả người như ẩn như hiện, cơ thể như làn khói mờ nhạt khiến bốn người đều giật mình

Những vòng Hồn Hoàn xuất hiện, cả bốn người trên tay đều trang bị Hồn Đạo khí. Thiên cười nhạt, dịch chuyển tới sau cô nàng ngổ ngáo hồ báo vừa nãy, bàn tay chặt như kim bóp chặt sau gáy cô nàng khiến cô nàng chẳng thể làm gì được

Truyền vào chút Băng Hồn lực làm cả người cô nàng tê cóng, ngắt đi. Chỉ trong hai hơi thở là một người bị loại

Thiên vút cô nàng ra chỗ khác, tiện chân đá xoay ngay trúng ngay eo tên quý tộc, tiếp theo là một cú đâm thẳng tới tên bên phải. Trên tay người thiếu niên anh tuấn tức thì liền xuất hiện một tấm chắn màu vàng, hai tay hấn cảm tấm chắn khổng lồ ngừng rút Hồn Lực vào, dao động Hồn Lực cực kỳ mãnh liệt khiến ánh sáng phát ra từ tấm chắn kia càng lúc càng trở nên mạnh mẽ.

“Mình...không thể nào không ngăn cản được.” đó những gì hấn nghĩ được trước khi bay gọn ra bức tường sau lưng, cảm giác suy yếu làm hấn suy yếu không dậy được nữa

“Linh Hồn Trầm Kích!” Những đòn tấn công hệ Tinh Thần đáng sợ nhất ở điểm không có Hồn Đạo Khí nào có thể phòng ngự được mà chỉ có thể dựa vào Tinh Thần Lực của bản thân mà chống đỡ.

Bốn người trước mắt tuy đều là Hồn Vương nhưng xét về lượng Tinh Thần Lực, bọn họ kém Thiên không chỉ một bậc. Tên quý tộc vừa lết dậy hết lên một tiếng đau đớn rồi ngã xuống trong tình trạng thất khiếu chảy máu

“Các người đang làm gì đó?” giọng Hiên Tử Văn vang lên, sau đó là tiếng bước chân dồn dập. Một đội bảo vệ xuất hiện, ngay lập tức cả đám lao về phía Thiên để bắt lại

“Quang Minh Trảo” vòng tròn ánh sáng hiện ra quanh Thiên, nó phình to ra nhanh khủng khiếp, mọi người va vào cái lồng ánh sáng ấy và bật vào tường, cả cơ thể bị ép căng vào tường, tất cả mọi người, cả Hồn Thánh hay Hồn Đế đều bám dính tường như con thạch sùng

Từng vòng Hồn Hoàn màu đỏ xuất hiện, trong nháy mắt tất cả mọi người bị cái khí thế bá đạo, quân lâm thiên hạ khiến cho hít thở không thông

“Chưa hỏi đã lao vào bắt người, tương ta dễ bắt nạt hả? Tất cả các người quay về báo với Kính Hồng Trần rằng, ta-Long Vũ Thiên, chẳng sợ cái quái gì đâu! Không muốn Nhật Nguyệt để quốc cùng Minh Đức Đường biến mất thì quán cho tốt lũ thuộc hạ tôm tép này vào! Kéo sau hồi hận không kịp đấy!”

Tất cả đều bị Thiên làm cho kinh sợ, một lũ rồi rít kéo nhau ra ngoài, Hiên Tử Văn cũng vô cùng ngạc nhiên với sức mạnh từ Thiên, không ngờ thằng bé này lại là quái vật hình người như thế

“Muốn giờ trò ma cũ bắt nạt ma mới với ta? Vậy thì xin lỗi, nhầm đối tượng rồi!!!”

“Người...” chẳng thể phản bác, Quất Tử nhận ra chẳng có một lý do gì để nàng nói lại cả, người sai là các nàng, bắt đầu cũng là bên nàng, vậy còn nói gì được nữa?

“Vũ Thiên! Ta biết lũ học trò của ta sai, ta thay mặt chúng xin lỗi cậu! Nhưng dù sao cũng là học trò của ta, ta không thể thấy chết không cứu được! Coi như ta thiếu một ân tình đi, cảm phiền cậu tha cho chúng!” sau khi chiếm ngưỡng, trải nghiệm cái sức mạnh bá đạo trên từng hạt gạo của Thiên thì giọng điệu Hiên Tử Văn cung kính hơn hẳn

“Cũng được, còn nhóc này tầm một hai hôm thôi còn hai thằng kia thì cứ xác định mười ngày nửa tháng đừng hòng đi chuyển được!” Thiên cũng coi như bán chút mặt mũi cho Hiên Tử Văn, dù sao hấn không đáng trách

Hai người kia lần lượt tỉnh dậy, cô gái nhỏ nhìn rừng mình một cái, mờ mắt ra thấy mình đang đứng sát bên không khí nhảy dựng lên định đánh tiếp

“Chắc chắc, Hiền lão sư, ta thấy ngài không đến nỗi nào mà sao học sinh ngài thì....!” Thiên nói bằng giọng khá là xiên xỏ, chàm biếm

“Người...”

“Đù rồi, Kha Kha. Tiếp tục phá nữa thì cút ra ngoài cho ta! Các người bôi bẩn mặt ta như vậy chưa đủ sao?” Cô gái nhỏ nhìn kia hóa ra tên là Kha Kha, lúc này cô mới phát hiện Hiền Từ Văn đã có mặt trong phòng, ừy khuất nói

“Hiền lão sư, hần bắt nạt đệ tử, hần đánh ta. Ngài phải làm chủ cho ta, huhuhu!” Cô nàng này rõ ràng còn giỏi làm nũng hơn cả Quát Từ. Hiền Từ Văn hừ lạnh một tiếng

“Ai bắt nạt ai chẳng lẽ ta không thấy sao? Tự làm tự chịu! Từ Mộc! Cả người cũng hồ đồ theo bọn chúng à?” Người thanh niên anh tuấn tên Từ Mộc có chút bất đắc dĩ nói

“Hiền lão sư, ngài đừng nóng giận, là chúng ta sai!”

Cuối cùng Hiền Từ Văn cùng Từ Mộc đưa Vương Thiệu Kiệt đi phòng y tế

Cửa phòng thí nghiệm hé mở rồi đóng lại, lúc này, trong phòng chỉ còn ba người Thiên, Quát Từ và Kha Kha. Cả hai người thì thào to nhỏ gì đấy nhưng Thiên không quan tâm, cậu chuẩn bị về kí túc xá

“Ừ thì Long Vũ Thiên. Vũ Hồn của người là gì? Còn bộ móng vuốt màu vàng nhạt kia cũng là Hồn Đạo Khí sao? Cấp mấy thế? Hồn Đạo Hộ Trảo cấp năm của Từ Mộc cũng không đỡ nổi nó, thứ này đúng là không tầm thường” cô nàng Kha Kha nhanh nhẩu hỏi

“Người nghĩ ta sẽ nói sao? Đó là bí mật!” Nói xong cậu liền xoay người đi ra ngoài.

“Không được đi, người vẫn chưa trả lời bọn ta mà” Kha Kha nhanh chân chạy đến chắn trước người Thiên

“Sao? Chẳng nhẽ lại muốn bị đông cứng!”

“Ừm...Tiểu Thiên, vừa nãy là bọn ta không đúng! Xin lỗi!” Quát Từ cũng quay sang cúi đầu, kéo cả Kha Kha cúi cùng

“Bỏ đi! Bỏ đi! Loại người như ta sao các người hiểu được? Bỏ đi-”-“Nhưng...”

Khi cả hai định trả lời thì Thiên đã biến mất, cả hai ngơ ngác nhìn nhau. Quả nhiên là do hần quá mạnh chứ không phải tại các nàng yếu

.....

Ngày hôm sau, Thiên được Hiền Từ Văn bảo đi thí nghiệm Hồn Đạo Khí. Thiên chẳng ý kiến, đi cùng người đẹp thì còn ý kiến gì được nữa

(Sáng sớm)

Sương mù tràn ngập trong không khí, tiết trời lạnh lạnh, có chút ướt át tươi mát.

Từ xa, hai bóng người yếu điệu dần dần xuất hiện trong tầm mắt hần. Các cô đi rất nhanh, một chút sau đã tới trước mặt Thiên.

Quát Từ đã thay một bộ trang phục màu trắng, tôn lên thân hình hoàn mỹ của cô, màu da trắng nõn kết hợp với một bộ quần áo càng thêm phần trong sáng.

Cô nàng nhỏ nhắn Kha Kha lại mặc một bộ trang phục màu xanh, trông khá gọn gàng. Mặc dù dáng người của cô không được như Quát Từ nhưng lại vô cùng cân xứng, đầy vẻ hoạt bát, nhanh nhẹn.

Khi hai cô trông thấy Thiên, Kha Kha chống nạnh, gắt giọng nói:

“Tại người cả đấy, ta vừa về lại phải đi tiếp. Hiền lão sư đã dặn, khi ra ngoài người phải nghe lời chỉ huy của ta và Quát Từ tỳ, nếu có không nghe lời thì để học viện khai trừ người, cho người quay về học viện Sư Lai Khác!” Thiên bất đắc dĩ nhún vai, làm ra tư thế xin mời, không nói thêm gì.

“Đi thôi, lần này chúng ta đi Cảnh Dương sơn mạch. Cảnh Dương sơn mạch có rất nhiều hồn thú, chuyện hôm qua chỉ là chút chuyện vặt, hi vọng lần này đi thử nghiệm hồn đạo khí mọi người có thể hợp tác vui vẻ. Trong ba người, chỉ có người là con trai, phải cố gắng bảo vệ bọn ta cho thật tốt!”

“Được!” Thiên đáp

Cô nàng nói xong liền kéo tay Kha Kha đi. Kha Kha quay đầu liếc mắt nhìn Thiên, nói

“Hồn Tôn, người có thể sử dụng Hồn Đạo Khí phi hành không?”

Cô nàng vừa nói vừa bung đôi cánh Hồn Đạo Khí ra, đầu ngón chân chìa xuống đất, hai tia lửa màu xanh lam phụt ra từ sau đôi cánh, đẩy cô bay lên trời.

Quát Từ cũng quay đầu nhìn Thiên, ánh mắt như muốn hỏi một câu tương tự.

Như để trả lời câu hỏi trên, Thiên bật đôi cánh đen ra, hợp kim Thép Biển Hình khiến Thiên tỏa sức sáng tạo, tương tự tạo ra một đôi cánh thật đẹp, thật huyền hoặc

Hồn Đạo Khí phi hành của Quát Từ cũng có màu vô cam, dường như có nàng đặc biệt thích màu sắc này, ba đôi cánh nhẹ nhàng đưa ba người phi hành trên bầu trời, hướng về phương bắc

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 68: Làm quen

Cả ba người bay đến chỗ gần nguồn nước sông thì quyết định hạ cánh, nghỉ ngơi chốc lát

Sau khi bay lên lần thứ hai, Quát Từ cũng không bay ở phía trước cùng với Kha Kha nữa, mà bay song song cùng Thiên

“Thiên, lần này chúng ta đến Cảnh Dương sơn mạch nằm ở phía Bắc đại lục Nhật Nguyệt ngày xưa, đoạn đường khoảng chừng hơn một ngàn dặm, nếu phi hành thì cần tầm ba canh giờ. Diện tích của sơn mạch Cảnh Dương rất lớn, nó được tạo nên từ bốn nhánh núi dẫn ra mọi phía, bao trùm thành một thảm thực vật lớn. Ở đó có mặt độ khoáng sản vô cùng phong phú. Nhưng cũng xen lẫn rất nhiều Hồn Thú thuộc tính Kim hiểm thấy. Trong đó dĩ nhiên cũng có Hồn Thú thuộc tính tinh thần. Đây là những gì Hiền lão sư dặn ta nói cho người biết. Hần nói cứ để người thoải mái chọn lựa. Nếu tìm thấy Hồn Thú thích hợp thì tuyệt đối đừng buông tha. Ta và Kha Kha sẽ giúp đỡ người!” Cô về do cảm thấy áy náy cùng có lỗi khiến cô nàng nói chuyện rất nhẹ nhàng tình cảm

“Ừ, cảm ơn!”

Kha Kha lặng lẽ bay đến cạnh Quát Từ, cô nàng chau môi không nói thêm gì, rõ ràng vẫn còn tức giận Thiên, cô hoàn toàn cảm nhận được, khi Thiên bóp chặt cổ mình, cái cảm giác lạnh như băng đó, rất là kinh khủng. Trong tích tắc ấy, cô thật sự tưởng mình đã chết rồi, cô liều mạng gậy giữa chống lại cảm giác tê dại đó, khi đó, thậm chí cô đã nghĩ đến việc nếu mình ngất đi, thì mãi mãi sẽ không bao giờ tỉnh lại được nữa.

Cả ba lại bay thêm một canh giờ, rồi hạ cánh nghỉ ngơi hồi sức.

“Ăn cơm rồi đi tiếp. Theo tốc độ hiện nay, có lẽ trước khi trời tối, chúng ta sẽ đến được sơn mạch Cảnh Dương” Quát Từ vừa nhìn sắc trời vừa nói, cô là đội trưởng, nên lời của cô cũng có thể xem như là mệnh lệnh.

Đôi với chuyện đi xa bắt đầu này cô vẫn chuẩn bị khá đầy đủ, cô nhanh chóng lấy ra một lượng lớn thức ăn từ Hồn Đạo Khí Trữ Vật của mình. Cô là một người thích ăn uống, nên khi ra ngoài, những thứ phục vụ cho sở thích của mình làm sao không chuẩn bị kỹ lưỡng được? Nào là rau, hoa quả, các loại thịt đông, gia vị... Thậm chí cả đồ làm bếp và các thứ linh tinh cũng có đủ cả

Quát Từ thấy Thiên nhìn mình với vẻ mặt kinh ngạc, không khỏi đắc ý nói

“Bổn cô nương sẽ cho người thử tài nấu nướng của ta, thịt nướng thiên nhiên, mùi vị tuyệt cú mèo, cần thận coi chừng cần nhảm đầu lơ lửng đấy!” Cô nói xong lại thuận thực sắp xếp đồ đạc, nhóm lửa, chuẩn bị thức ăn.

Thiên vẫn nhìn có bằng ánh mắt kinh ngạc, lòng bỗng dưng cảm thấy có chút kỳ quái. Trước đây khi ra ngoài, cậu toàn phải làm thức ăn cho người khác, vậy mà hôm nay lại được người ta làm thức ăn cho mình, đây cũng có thể xem như là một kinh nghiệm mới, Thiên cũng không nhiều lời, lặng lẽ ngồi xuống, im lặng nhìn.

“Hừ, người vô bớ rồi. Quất Tử tỷ nấu ăn rất ngon, bình thường Tử Mộc và Vương Thiếu Kiệt muốn ăn cũng không phải chuyện dễ đâu!”

Sau khi cùng nhau phi hành được hai canh giờ, dường như Kha Kha đã hoàn toàn quên sạch chuyện cãi nhau hôm qua với Thiên, tuy giọng điệu nói chuyện vẫn còn chút hờn dỗi nhưng địch ý đã biến mất không còn.

Thiên ở bên này nói chuyện, bên kia đã bay lên một mùi hương thơm ngát, hấp dẫn ánh mắt của cậu và Kha Kha.

“Oa, thơm quá!”

Kha Kha nháy mắt sảo về phía Quất Tử, đôi mắt to lấp lánh ánh sáng, đáng vẻ thèm nhò dài trông rất là đáng yêu

Tay nghề nướng thịt của Quất Tử xem ra không tệ, hai con gà rừng cô nướng đem theo đã được nướng thành những miếng thịt vàng óng.

Mùi Thiên khẽ giật giật vì mùi hương thơm nồng, cậu lập tức phân biệt được hơn mười loại hương liệu được sử dụng trên miếng gà rừng này, phương pháp nướng không giống của cậu, thế nhưng theo mùi hương bay ra và màu vàng óng của miếng thịt gà, cũng có thể đoán được, mùi vị của nó nhất định không tệ.

“Mấy người kia trêu mình thích ăn hàng, nhưng thật ra cậu cũng chẳng kém mình bao nhiêu, chẳng qua cậu che giấu tốt thôi!” Quất Tử liếc mắt nhìn Kha Kha, cười nói

“Giờ cậu muốn nói gì mình cũng được, đưa cho mình nhanh lên, nhanh lên, mình chết đói mất thôi, chỉ cần cho người ta ăn no, cậu muốn làm gì người ta cũng được!” Thiên nghe xong có cảm giác gì đó sai sai trong câu nói này nhưng lại chẳng biết sai ở đâu, còn Quất Tử tức giận trừng mắt nhìn có bạn của mình, sau đó nhìn sang Thiên không có chút phản ứng, nhỏ giọng cười mắng

“Cậu thật là, cái gì cũng dám nói, không sợ bị người ta hiểu nhầm sao?”

“Stop, dừng lại ngay. Nghe này, bây giờ điều quan trọng nhất với mình là con gà nướng đó. Còn những thứ khác thì...có hay không không quan trọng!” Nghe Kha Kha giải thích lí do hùng hồn làm cả Thiên và Quất Tử cùng lúc cười mím, xem ra cô nàng này cũng là kẻ tham ăn không kém ai ah!

Gà nướng, bánh bao nướng, cải thìa, tiêu, ớt, thịt bò, nấu thành món canh thơm nồng, bữa cơm trưa của ba người Thiên có thể xem là tương đối phong phú

Sau bữa cơm, mối quan hệ giữa ba người đã thân thiết hơn rất nhiều so với khi lặng lẽ xuất phát ban đầu.

“Thế nào? Ta không nói khoác đúng không? Quất Tử tỷ nấu ăn rất ngon. Sau này người còn dám gây chuyện với bọn ta thì đừng mong Quất Tử tỷ nấu cho người ăn nữa!”

“Cần ta nói lại không, là các người giờ trò trước chứ!” Thiên cũng cạn lời, sao lại có thể có một con người kì ho như này cơ chứ

“Mà thôi! Chuyện đã qua cứ cho qua đi! Chỉ bằng thế này, bữa cơm chiều nay để ta nấu, xem như tạ lỗi với hai người, được không?”

“Người cũng biết nấu ăn?” Quất Tử và Kha Kha gần như đồng thanh hỏi, có điều, Quất Tử thì mang vẻ tò mò, còn Kha Kha thì lại nghi ngờ ra mặt.

“Ăn thử sẽ biết! Khi ta mới vào học viện Sư Lai Khắc, đã từng có một thời gian sống bằng nghề bán cá nướng, nếu không, một đứa cô nhi làm sao có tiền đóng học phí?” (tác: lại chém rồi)(Thiên: người biết gì? Đây là nghệ thuật tán gái!)

Nghe thấy hai chữ cô nhi, ánh mắt của hai cô gái đều dịu đi rất nhiều, biểu lộ của Quất Tử vô cùng tự nhiên, còn Kha Kha tuy che giấu rất tốt nhưng làm sao thoát khỏi ánh mắt của Thiên được

“Được, cơm chiều giao cho người. Có điều vì muốn giữ đồ tươi nên ta không mang theo nhiều nguyên liệu, lát nữa khi chúng ta đến sơn mạch Cảnh Dương, e là phải nấu gia tủy tục rồi!”

Ba người lại tiếp tục lên đường, Quất Tử và Kha Kha rõ ràng không phải lần đầu đến sơn mạch Cảnh Dương, Quất Tử vừa phi hành vừa dặn dò Thiên phải chú ý một số chuyện

“Hình dáng chính của sơn mạch Cảnh Dương giống như một con nhện thật lớn, vùng núi non ở giữa có diện tích lớn nhất, tám nhánh rẽ bên ngoài như tám cái chân hướng ra tám hướng khác nhau, bao bọc lấy phần núi non ở giữa.”

“Số lượng Hồn Thú ở các nhánh núi khá ít, nhưng khoáng sản lại vô cùng phong phú. Còn ở vùng núi trung tâm thì Hồn Thú đa dạng hơn, trong đó có rất nhiều con có thực lực mạnh mẽ. Mà ngọn núi cao nhất trong sơn mạch Cảnh Dương được xem là cấm địa!”

Thiên nghe thấy hai chữ ‘cấm địa’ là hai mắt sáng lên. Nếu vậy thì chắc chắn chỗ nguy hiểm sẽ có đồ tốt, nhất định trước khi về phải thử một lần mới được (có boss đấy, ae chờ xem)

“Mà bọn ta nói cho người biết nhiều chuyện như vậy, người cũng nên nói chuyện của mình đi chứ? Người chỉ mới có 6 Hồn Hoàn thôi mà, sao lại mạnh thế? Mà người bao tuổi? Hôm đó người sử dụng kỹ năng gì vậy?” Kha Kha hỏi, cô nàng ngất nên không biết màu sắc Hồn Hoàn, chỉ nghe lung tung Thiên là Hồn Đế nhưng rất mạnh thôi

“Ta là Hồn Sư có Vũ Hồn Song Sinh!” Quất Tử và Kha Kha vừa nghe thấy bốn chữ Vũ Hồn Song Sinh đều kinh ngạc mở to mắt, đôi mắt to tròn của Kha Kha như hai ngôi sao nhỏ, cô nói

“Hồn Đế? Vũ Hồn Song Sinh? Đậu má! Thảo nào người mạnh vậy!”

“Không lẽ ở đế quốc Nhật Nguyệt không có Hồn Sư có Vũ Hồn Song Sinh sao?” Thiên cười nhạt, phản ứng hai người hơi quá thì phải

“Không có, ta dám chắc trong lịch sử của đế quốc Nhật Nguyệt cũng chưa từng xuất hiện Hồn Sư có Vũ Hồn Song Sinh. Dù là bên phía đại lục Đấu La cũ của các người cũng rất hiếm.” Quất Tử lắc đầu nói, Kha Kha hết kinh ngạc lại hưng phấn nói

“Nói nhanh lên, Vũ Hồn Song Sinh có gì khác biệt không? Hai Vũ Hồn của người là gì?”

“Vũ Hồn chủ của ta hệ Tinh Thần, Vũ Hồn phụ là Nguyên Tố. Hồn Lực cấp 70, vì chưa tìm được Hồn Thú hệ Tinh Thần thích hợp nên mới chưa phụ thêm Hồn Hoàn!”

“Vậy Hồn Kỹ của người là gì? Cái ánh sáng làm mọi thứ xung quanh như bị bóp méo đó, lúc ấy ta không thể nào nhìn thấy người được!” Kha Kha tò mò hỏi, Quất Tử nhún mày -“Kha Kha!”

Hỏi Hồn Kỹ của Hồn Sư vốn là một đại kỵ. Thiên cũng chẳng lo lắng

“Không hẳn là Hồn Kỹ, chỉ là một môn bộ pháp ta cải tiến thôi!”

“Ồ! Vậy người cũng giỏi nhỉ? Nè nè, dạy ta được không?”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Cha...???

Thiên đồng ý, cậu cũng chẳng nghĩ đầu làm gì, cả ba quyết định sau khi ăn tối rồi sẽ thực hành

Khi ánh tà dương dâng lên cuối chân trời thì ba người bọn họ cuối cùng cũng đến được vùng lân cận của mục đích chuyến đi này, từ trên không trung nhìn xuống phía xa xa, dãy núi Cảnh Dương như một con nhện thật lớn, cả vùng núi rừng bao la bạt ngàn, tuy âm u nhưng vô cùng hùng vĩ, tráng lệ.

Cũng là nơi sinh sống của Hồn Thú, nhưng nơi này mang đến cảm giác hoang toàn khác biệt với Tinh Đầu Đại Sâm Lâm.

Tinh Đầu Đại Sâm Lâm có chút gì đó giống như vô bờ vô bến, vô cùng vô tận, còn nơi này lại có mang đến cảm giác hoang dã, hung hãn, có lẽ bên trong nơi này không thâm sâu như Tinh Đầu Đại Sâm Lâm nhưng nguy hiểm ẩn nấp bên trong nó cũng không kém hơn là bao.

“Đêm nay chúng ta nghỉ ngơi ở đây đi. Ngày mai vào trong núi thử nghiệm Hồn Đạo Khí, nhân tiện thử vận may xem có tìm được Hồn Thú thích hợp với người không!” Quất Tử nói, cả ba hạ cánh rồi cũng dọn đồ

Ba người dừng lại ở nơi cách đây núi Cảnh Dương chừng trăm dặm, tìm một chỗ khá bằng phẳng rồi dựng lều trại. Nhờ có Hồn Đạo Khí Trữ Vật nên những thứ cần dùng đều được chuẩn bị khá đầy đủ, ba người ba lều trại, Thiên bản rộn một chút liền hoàn thành xong mọi thứ.

Kha Kha nhìn Thiên chịu khó giúp mình dựng lều, cười nói

“Ta nhớ có người nói tối nay trở tài nấu nướng đó nha, đừng làm bọn ta thất vọng đấy!”

“Biết rồi, biết rồi, ta đi chuẩn bị đây. Các người chờ một chút. Để ta xem xem có gì dùng được không, nguyên liệu càng tươi thì chế biến càng ngon!” Thiên cảm nhận khu vực xung quanh, bỗng cậu nhìn về một phía

Kha Kha nhỏ giọng nói với Quất Tử

“Trời tối thế này, đừng nói hấn định đứng đây nhìn là có thể tìm thấy nguyên liệu nấu ăn nha!” Quất Tử chưa kịp trả lời, Thiên đã lách người biến mất trong tầm mắt hai người.

Khoảng 5 phút sau, Thiên đã đi tìm nguyên liệu trở về, trên tay cậu dường như đang cầm thứ gì đó, vì trời hơi tối nên nhìn không được rõ, sau đó cậu lại tiếp tục bận rộn chuẩn bị.

Quất Tử và Kha Kha đều không nhìn thấy được Thiên đã tìm được thứ gì, khi cả hai quan sát thì đã thấy con thú cậu bắt về được cắt thành từng miếng thịt đều đặn, dài chừng một bàn tay, rộng khoảng hai ngón tay, độ dày vừa phải. Kế bên là vài miếng thịt đủ loại thái mỏng cũng rất nhiều gia vị, đồ dùng. Trông thật sự rất chuyên nghiệp, mà hình như còn nhiều thứ mà Quất Tử còn không có cơ

Thiên bắt đầu nhóm lửa, việc này vô cùng đơn giản chỉ mất chưa đến một phút, thịt bắt đầu nướng, cậu quay người nhìn hai cô gái đang đứng gần đấy, mỉm cười nói

“Hai vị học tỷ đến đây, chuẩn bị dọn bàn ăn. Thịt nướng ta làm phải ăn nóng mới ngon!” Thiên vừa nói vừa lấy ra ba cái bát, cho thứ gì đó vào bên trong, đó là một loại nước sốt màu nâu sền sệt, sau đó đưa cho hai cô gái.

“Thịt nướng chấm nước sốt đặc biệt này sẽ ngon hơn. Ta bắt đầu đây!”

Cậu nói xong liền đặt chén nước sốt của mình xuống, lấy miếng thịt trên que nướng đã chín, cô tay nhẹ đẩy, miếng thịt vừa chín mềm thoáng cái rơi vào bát Quất tử.

Dưới ánh sáng của bếp lửa, gương mặt Quất Tử và Kha Kha đều đỏ bừng, càng xinh đẹp hơn.

Quất Tử luôn luôn chú ý từng động tác của Thiên, cô có thể thấy Thiên làm khá quen tay, rõ ràng không phải lần đầu tiên nướng thịt. Cô cúi đầu, nhìn miếng thịt vàng óng trong chén

“Ăn đi không chút lại hết phần đấy!” Thiên lên tiếng nhắc nhở, miếng thịt thứ hai nhanh chóng rơi vào bát của Kha Kha.

Quất Tử vốn thích ăn uống, cô nghe thấy vậy cũng chẳng quan tâm nhiều, cầm xiên lấy miếng thịt, chấm nước sốt, cho vào miệng.

Nước sốt này không quá nồng, mùi vị rất vừa miệng, cộng thêm thịt nướng vừa chín, tươi ngon, sau khi vào miệng nhai hai ba lượt đã hết sạch, mùi vị thơm ngon khiến Quất Tử suýt tí nữa cắn trúng đầu lưỡi của mình

“Oa, ngon quá!” Hai cô gái đều đã ăn xong miếng thịt nướng trong bát của mình, nhưng khác với Quất Tử đang ngẩn người, Kha Kha lại nhảy cẫng lên. Trông như rất là phấn khích vậy.

“Mùi vị này...” Quất Tử ngơ ngàng, lòng ngẩn ngàng suy nghĩ, có một cảm xúc gì đó chợt xuất hiện, khó diễn tả bằng lời. Nước mắt lạnh lẽo chảy xuống từ khóe mí, ánh mắt nhìn Thiên đã hoàn toàn thay đổi

Thịt nướng thành phẩm không ngừng rơi vào bát của hai cô gái, bản thân cậu cũng thỉnh thoảng ăn một miếng, mùi vị tuyệt vời, ngay cả Thiên cũng thích thú. Đây chủ yếu cũng vì hôm nay may mắn bắt được con cây hương rất thích hợp làm món nướng, nếu không, dù Thiên tự tin vào tay nghề của mình cũng khó mà làm ngon như vậy được.

Con cây hương nặng chừng mười cân, thịt lấy ra được khoảng bốn, năm cân, thế mà chưa được nửa canh giờ, tất cả đều chui hết vào bụng ba người, món thịt nướng tươi ngon thật khiến cả ba vô cùng thỏa mãn.

“Có muốn ăn thêm gì nữa không?” Thiên nướ miếng thịt cuối cùng, xoay người hỏi hai cô gái. Kha Kha vỗ vỗ bụng đã no căng của mình, nói

“Ngon quá, thật sự rất ngon. Mùi vị tuyệt vời, nhưng thật lòng ta ăn không nổi nữa. Ý, Quất Tử tỷ, mắt dò hồng thế kia, tỷ khó à?” Hai trông mắt Quất Tử sưng đỏ, cô vô cùng cẩn thận đưa miếng thịt nướng cuối cùng vào miệng, nhẹ nhàng nhai nuốt.

Cô cũng không trả lời Kha Kha, chỉ thì thào như tự nói với chính bản thân mình

“Đúng là mùi vị này, thật sự là mùi vị này. Mình cứ ngỡ cả đời này cũng không thể được nếm lại mùi vị này nữa!”

Kha Kha thấy cô bạn mình có vẻ không được ổn, vội vàng bước đến nắm lấy tay Quất Tử, nhỏ giọng hỏi

“Quất Tử tỷ, tỷ làm sao thế?” Quất Tử đặt bát xuống, lắc đầu, đưa mắt nhìn Thiên, lên tiếng dịu dàng có phần ghen ngào, nói

“Cám ơn người, Tiểu Thiên. Người đã giúp ta được nếm lại mùi vị của cha ta ngày xưa!”

Thiên không ngờ Quất Tử lại nói như thế, nhất thời không biết phản ứng thế nào

“Cha...?” Quất Tử khẽ gật đầu, ánh mắt có thoáng chút mơ màng, giống như hoàn toàn đắm chìm vào thế giới của riêng mình, nhẹ giọng nói

“Cha ta là một đầu bếp rất giỏi, ta được sinh ra tại một trấn nhỏ ở vùng biên thủy, mẹ ta là người đẹp nhất thị trấn ấy, nhà ta có một quán ăn, buôn bán rất được, được lắm. Cha ta từng nói, niềm vui lớn nhất đời ông chính là được nấu các món ăn ngon cho ta và mẹ. Món ăn người vừa làm giống hệt với mùi vị cha ta nấu ngày xưa, tuy đã gần mười năm ta chưa được nếm lại, nhưng ta tuyệt đối sẽ không nhớ nhầm. -“Mười năm?”

Ánh mắt dịu dàng của Quất Tử bỗng hóa thành đau thương, từng giọt từng giọt nước mắt không ngừng rơi xuống

“Chiến tranh, cũng vì chiến tranh đã phá hủy gia đình ta. Cha ta bị trung binh đến tền tuyến trong cuộc chiến tranh với đế quốc Nhật Nguyệt, ra đi và không bao giờ trở về nữa. Mẹ ta vì quá đau lòng mà ba năm sau cũng bỏ ta mà đi. Cho nên, ta cũng giống người, từ lâu đã là một cô nhi rồi!” Thiên trầm mặc, dù đã biết nhưng khi trực tiếp nghe cô nàng nói thì vẫn có gì đấy gây xúc động

“Các người làm sao đấy? Đừng có thế nữa. Quá khứ cứ để nó qua đi, càng nghĩ càng thêm đau lòng. Cuộc sống phải nhìn về phía trước, chìm đắm trong đau thương làm gì? Còn nhiều thứ tốt đẹp đang chờ đợi chúng ta kia mà, đúng không?”

Kha Kha bỗng đứng dậy, chống nạnh, lớn tiếng nói. Cô nàng vừa dứt lời, không hiểu vì sao, bầu không khí vốn đầy đau thương thoáng cái liền thay đổi.

Thiên và Quất Tử thoáng ngẩn người, sau đó cùng bật cười, không ngờ cô nàng lại có phát ngôn kinh thiên vậy ah

“Trời không còn sớm nữa, nghỉ ngơi thôi. Đường sức ngày mai còn vào vui nữa!” Quất Tử đứng dậy, kéo tay Kha Kha, nói. Cô nói xong liền kéo Kha Kha đi về phía lều trại.

Cô đi được vài bước, bỗng nhiên ngừng lại rồi quay đầu nói với Thiên

“Sau này nhiệm vụ nấu cơm giao cho người nha”

Nói xong, cô nở một nụ cười thật tươi, khoảng cách giữa hai người đã rút ngắn rất nhiều, cảm giác xa lạ ban đầu nay tan biến không còn sót gì nữa

Sáng sớm, khi Quất Tử và Kha Kha thức dậy, Thiên đã nấu xong điểm tâm rồi. Vì mới sáng cậu đều phải dậy tập luyện, nên đây cũng là chuyện bình thường. Cả ba đều là Hồn Sư, sau một đêm nghỉ ngơi, tinh thần đã khôi phục về trạng thái tốt nhất.

Hôm nay tinh thần Quất Tử đặc biệt tốt, gương mặt ửng hồng, trông thật đáng yêu.

Thiên làm bữa sáng rất đơn giản, một ít canh, bánh bao và thịt nướng. Nguyên liệu đều do cậu mang theo.

Nhưng dù đơn giản, Quất Tử vẫn cảm nhận được mùi vị thân quen giống hệt như trước. Cô chẳng còn gì để chế trách nữa, tối hôm qua, cô mơ thấy cha mình. Đường như, cha cô còn ôm cô vào lòng, che chở đầy dịu dàng. Thế nên dù không tu luyện, đây cũng là một buổi tối an lành nhất trong mười năm nay của cô

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Mong muốn

Ngay cả Kha Kha cũng cảm nhận được Quất Tử không được bình thường, trong bữa sáng, cô thấy Quất Tử nhìn Thiên ít nhất tám lần, mỗi lần đều nhìn bằng ánh mắt vô cùng dịu dàng, tựa như nhìn người yêu vậy.

Thiên cũng phát hiện nhưng cũng chẳng chú ý cho lắm, dù sao cũng chẳng thiệt gì

Ăn sáng xong, cả ba lại lên đường, bọn họ không tiếp tục sử dụng Hồn Đạo Khí phi hành nữa, đến gần nơi ở của Hồn Thú thì tuyệt đối không được bay lượn, đây là việc mà ai cũng biết. Trừ phi muốn trở thành bia cho bọn chúng ngắm, hoặc tuyệt đối tin tưởng vào bản thân, nếu không sẽ chẳng có ai liều mạng như vậy

Lát sau, rốt cuộc Thiên cũng được thấy kiện Hồn Đạo Khí mà bọn họ phải thử nghiệm.

Thứ đó có hình dạng vô cùng kỳ lạ, trông như một quả cầu có đường kính chừng hai thước, bên trong có ba chỗ ngồi, một trước, hai sau. Quả cầu này là một hình tròn khép kín, xung quanh là thủy tinh tạo thành cửa sổ, có thể nhìn ra bên ngoài.

Phía dưới quả cầu có sáu thanh kim loại tạo thành những cái chân dài. Mỗi cái có ba nhánh, phần đầu rất sắc, có thể dễ dàng cắm sâu vào đất. Trong sáu thanh kim loại này, có hai thanh gỗ lên, thanh thứ ba nối với mặt dưới của quả cầu. Trông vô cùng kỳ dị

"Cái gì đây?" Thiên cẩn lời, nhìn đồng sát vụn này là thấy chán rồi, trông sản phẩm thử nghiệm thì quá thật quá xấu rồi

"Hiền lão sư đã đặt cho nó một cái tên, gọi là Toàn Địa Hình Tham Trắc Hồn Đạo Khí. Người thấy sáu cái chân của nó không? Khi chúng ta ngồi vào bên trong, chúng ta có thể thông qua trận pháp trung tâm bên trong mà điều khiển nó, quả cầu này được chế tạo từ hợp kim đặc biệt, đồng thời, bên ngoài quả cầu còn được trang bị Hồn Đạo Hộ Trảo. Hiện nay, chúng ta chỉ mới sử dụng Hồn Đạo Hộ Trảo cấp năm thôi, ta và Kha Kha đều có thể sử dụng "

"Không chỉ có thế, nó còn có tác dụng che giấu hơi thở. Chỉ cần chúng ta ngồi vào trong thì không cần phải sợ Hồn Thú tra xét ra khí tức của mình được. Nó có thể hoạt động ở mọi địa hình, bên ngoài phủ một lớp cao su, nếu có ngã nhào cũng có thể bảo vệ được an toàn cho chúng ta, cộng thêm việc chống thấm nước, rơi vào nước cũng không có vấn đề gì. Kiện Toàn Địa Hình Tham Trắc Hồn Đạo Khí này là kiện Hồn Đạo Khí đầu tiên được trang bị đầy đủ mọi thứ như thế này. Cho nên, nó rất nặng, đồng thời cũng cần lượng Hồn Lực rất lớn để điều khiển. Với tu vi của ta hiện nay, đại khái điều khiển nó chừng nửa canh giờ là phải mình tưởng hồi phục hồn lực. Nhưng nếu ba người chúng ta luân phiên điều khiển thì có thể sẽ lâu hơn"

Thiên nghi ngờ nhìn, nếu của Hiền Tử Văn nghiên cứu chắc cũng không đến nỗi nào, sau đó Quất Tử giới thiệu tường tận về cái Hồn Đạo khí này

Kha Kha nghe Quất Tử nói thế, lòng thật không biết nói sao, cô thầm kỳ, đây không phải là chuyện bí mật của học viện sao? Thử nghiệm thì thử nghiệm, sao Quất Tử tỷ lại giải thích lai lịch lẫn hướng nghiên cứu của nó cho Hoắc Vũ Hạo? Chẳng lẽ đây là vì ăn cơm hán nẫu mà thay đổi như thế? Hay là bị cura đồ luôn rồi! Mà phải công nhận, khi chăm chú nhìn kĩ lại cả hai mới phát hiện ra thêm về con người Thiên. Bây giờ chú ý mới nhận ra là cậu thiếu niên này vô cùng đẹp trai, nẫu ăn ngon, thực lực lại càng mạnh, quả thật hai người đều từ hồi liệu còn người thứ hai như vậy sao?

Bên trong Toàn Địa Hình Tham Trắc Hồn Đạo Khí khá đơn giản, thậm chí có thể xem là sơ sài. Ba ghế ngồi chỉ được làm bằng kim loại đơn giản, không có gì đặc biệt, và được cố định tại chỗ. Trên mỗi ghế ngồi có gắn thêm dây an toàn. Vị trí ngồi của ba người bọn họ chính là ba trong bốn cửa sổ, ngoài ra, còn có một cửa sổ ở phía trên hình cầu nữa.

Lúc này Kha Kha cũng đã treo lên, ngồi cạnh Thiên, Quất Tử ngồi phía trước khê kéo trục điều khiển, nhất thời, cửa sổ phía trước từ từ khép lại. Ba người đã được quả cầu có đường kính hai thước kia bao phủ hoàn toàn.

"Chú ý, ta bắt đầu đây!" Quất Tử vừa dứt lời, trên người cô liền lấp lánh ánh sáng màu vô cam, hai vàng, ba tím, năm cái Hồn Hoàn lần lượt xuất hiện. Tay trái cô cầm lấy thanh kim loại to thật to màu đen sậm, không ngừng rót Hồn Lực vào đấy.

Nhất thời, cả kiện Toàn Địa Hình Tham Trắc Hồn Đạo Khí bắt đầu hoạt động, tiếng máy chuyển động nhẹ nhàng vang lên, quả cầu chậm chậm dâng lên cao. Thiên cũng thả ra Tinh Thần Tham Trắc, hẳn có thể cảm nhận được sáu cái chân đang từ từ dựng lên, đỡ lấy cả quả cầu, ba người bên trong có thể thông qua cửa sổ mà nhìn thấy rõ khung cảnh bên ngoài.

"Kha Kha, nắm lấy Hồn Đạo Hộ Trảo!" Quất Tử nói xong liền ấn xuống cái nút bên trái, trước mặt Kha Kha cũng xuất hiện một thanh kim loại, Kha Kha đưa tay nắm lấy, bất cứ lúc nào cũng có thể rút Hồn Lực vào.

"Xuất phát nha. Đi thôi!" Quất Tử hưng phấn kêu lên, tay trái đẩy thanh kim loại về trước, nhất thời, sáu cái chân kim loại thông thả di chuyển về trước, cả kiện Toàn Địa Hình Tham Trắc Hồn Đạo Khí cũng bắt đầu rung động.

Theo thông tin từ Tinh Thần Tham Trắc đưa về, Thiên có thể cảm nhận được trong kiện Toàn Địa Hình Tham Trắc Hồn Đạo Khí này có ít nhất ba mươi cái trận pháp trung tâm, tất cả đều được khởi động bằng Hồn Lực của Quất Tử, thế nên Hồn Lực của cô bắt đầu tiêu hao nhanh thật nhanh. Nhất là khi kiện Toàn Địa Hình Tham Trắc Hồn Đạo Khí bắt đầu chuyển động, trong nháy mắt đó, sắc mặt Quất Tử vì tiêu hao quá nhiều Hồn Lực mà có chút tái nhợt.

Tốc độ di chuyển bắt đầu nhanh hơn. Ngồi khoảng một lúc thì Kha Kha thay chỗ cho Quất Tử, cô nàng giờ đã mặt tái nhợt vì thiếu Hồn lực

"Choi!" Thiên đưa một viên Hối Năng Đan ra, Quất Tử tuy không biết là gì nhưng cũng ăn vào, dù sao cũng chẳng có lí do gì để Thiên hạ độc cả

Một luồng năng lượng dịu nhẹ ngay lập tức tràn khắp cơ thể, nó nhanh chóng lấp đầy khoảng thiếu hụt trong người Quất Tử, cảm giác mệt mỏi biến mất, làn da cũng ửng hồng trở lại, Quất Tử kinh ngạc há to miệng, không ngờ Thiên lại đưa viên đan quý như vậy cho cô. Ánh mắt giờ của cô nàng còn dịu dàng hơn nữa, không kể đến vài tia sáng kì lạ trong đáy mắt

Đang ngồi chuyện trò bỗng Quất Tử mỉm cười nói

"Tiểu Thiên, người có biết mục tiêu của cả đời ta là gì không?"

Thiên gà vô lý đầu.

Hai mắt Quất Tử hí lại, cô ngừng đầu nhìn ra cửa sổ bên ngoài, thì thào

"Ta ghét chiến tranh, ta căm thù chiến tranh. Nhưng ta muốn báo thù cho cha ta. San bằng Tinh La là mục tiêu sinh tồn của ta!"

Cô nói đến đây, ánh mắt vốn dịu dàng thoáng trở nên lạnh lùng băng giá, cô giống như vừa đeo lên một chiếc mặt kính, che giấu đi con người thật của cô.

Thiên nhui mày, không ngờ tâm tư cô lại ẩn sâu đến vậy, cậu cũng chẳng nói gì nhiều

"Tinh La? Vậy à? Vậy thì ta sẽ ngăn tỷ lại!" Thiên chậm rãi nói

"Tại sao?" khá là bất ngờ, Quất Tử không ngờ Thiên lại quyết định nhanh vậy

"Bởi vì...công chúa Cửu Cửu...là bạn (gái) của ta!" Thiên nói chậm nhưng cả hai người kì nghe xong đều quay đầu nhìn về phía cậu

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](#).

Chương 71: Ngân Lang

Cả ba đều im lặng ngồi cho đến khi Kha Kha cũng gần hết điện...à, hồn lực. Tinh Thần Tham Trắc vẫn luôn thì triển, Thiên có thể cảm nhận được động tĩnh bên ngoài đồng thời quan sát sắc mặt của hai nàng. Hẳn dần dần phát hiện, thông qua được vật và những phương pháp gì đó khiến tu vi hồn lực của hai nàng đặt tới cấp Hồn Vương, thế nhưng sự bên bí của hồn lực dường như bằng không, quá trình vận chuyển hồn lực trong cơ thể cũng không thuận lợi trôi chảy, thậm chí không bằng một người mới cấp 40. Tình trạng thế này ở Học Viện Shrek cần bản không bao giờ xuất hiện.

Đó là tác dụng phụ của việc tham cái lợi trước mắt đó à! Hồn lực tăng lên thật nhanh, nhưng căn cơ không ổn, càng không có cơ hội nhận thức những biến hóa trong quá trình tăng trưởng hồn lực, do vậy việc tích lũy hồn lực bản thân sẽ bị không chế, không thể so sánh với Hồn Vương ngũ hoàn chính tông. Tương lai của nhóm người này, đừng nói là trở thành siêu cấp Đấu La hay cảm nhận cảnh cửa bước vào cấp độ hồn đạo sư cấp 10, cho dù họ muốn đột phá bình cảnh Hồn Thánh thất hoàn hay Phong Hào Đấu La cửu hoàn thì vốn đã khó nay càng thêm nan giải à! Không biết cần phải hao phí bao nhiêu thời gian để tích lũy hồn lực nữa, lúc đó làm nhiều hưởng ít thì không bằng

tiếng mán à?

Tiếp tục di chuyển qua một sườn núi, rồi cuộc Kha Kha kiệt sức, rời khỏi ghế điều khiển. Quất Từ không tiến lên thay nàg, mà ý bảo Thiên qua thử.

Thiên đương nhiên sẽ không chối từ, chủ động ngồi vào ghế điều khiển, lắng nghe Quất Từ hướng dẫn thao tác điều khiển hỗn đạo khí này. Thật sự thì cũng khá đơn giản, dễ điều khiển hơn so với cái xe Thiên chế tạo

Ngồi ở vị trí phía trước, cảm giác hoàn toàn khác. Cửa sổ trước mặt dù không lớn, nhưng lại có một thiết bị đặc biệt giúp cậu hầu như là nhìn rõ toàn cảnh khu vực 180 độ trước mặt.

Phía trước có bốn cần điều khiển. Một cái để nhận hỗn lực liên tục rồi vào, ba cái còn lại dùng để tiến, lùi và nhảy. Cần điều khiển nhận hỗn lực cũng có chức năng đổi hướng. Nhìn qua thao tác cũng có vẻ đơn giản.

“Xuất phát nha, ngồi vững đấy!”

Hỗn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc được Thiên điều khiển bắt đầu bước đi. Lúc mới bắt đầu tốc độ khá chậm, cũng là lúc tiêu hao hỗn lực lớn nhất.

Quất Từ chăm chú quan sát Thiên phía trước. Gương mặt dần toát ra vẻ kinh ngạc, Kha Kha cũng thế, phản ứng của nàg so với Quất Từ còn mãnh liệt hơn

Lúc bắt đầu cậu còn mới lạ, nhưng cũng chỉ trong 10 phút. Sau khi bước đi rồi, chỉ một lát điều chỉnh, tốc độ kiện hỗn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc nhanh chóng được Thiên nắm chắc phát huy.

Nếu nhìn từ bên ngoài, người ta sẽ thấy một quả cầu kim loại ngang ngực, hung hăng tiến lên, tốc độ ngày càng nhanh, chuyển hướng liên tục, gặp những chướng ngại tương đối khó khăn thì luôn chọn lúc thích hợp nhất nhảy lên không.

Khối cầu này nhảy cao đến 12m, độ cao nhảy lên đều được Thiên kiểm soát chặt chẽ, chỉ nhảy đến một độ cao thích hợp vừa đủ, không hề lãng phí quá nhiều động năng.

Thời gian càng dài, Thiên điều khiển càng nhuần nhuyễn, kiện hỗn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc như được thổi hỗn sống dậy, xung phong lên trước, tốc độ cực nhanh, đi trên núi như đất bằng, tác dụng của nó được phát huy đến tối đa.

Kha Kha lâm bầm

“Hắn, hắn thật là lần đầu tiên điều khiển sao chứ?” Quất Từ khê gật đầu

“Hắn đúng là lần đầu tiên”

“Nhưng mà.....!” Kha Kha nghi hoặc, Quất Từ lại mỉm cười

“Đôi khi người không tin thế giới có thiên tài phải không, hẳn chẳng phải là ví dụ tốt nhất ư?” Kha Kha lắc đầu

“Ta không tin, cho dù hắn là thiên tài, cũng cần có thời gian mò mẫm mới được. Quất Từ tỳ, chẳng lẽ người biết hắn làm như thế nào?” Quất Từ ra vẻ suy nghĩ

“Nếu ta đoán không sai, hẳn đạt trình độ như thế có liên quan chặt chẽ đến võ hồn hệ tinh thần. Ngẫm lại, nếu hắn có thể phán đoán phạm vi địa hình, rồi biết rõ chính xác trạng thái, vị trí của hỗn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc, vậy thì điều khiển chắc chắn sẽ rất dễ dàng thoải mái. Cho hắn thêm thời gian rèn luyện, chắc chắn việc hắn điều khiển xuất sắc hơn chúng ta là không cần phải bàn cãi”

Kha Kha nói

“Nhưng mà... cái tên này không lẽ không cần tính toán mà đi vậy sao?”

Quất Từ vẻ mặt khinh khinh nói

“Chẳng lẽ người cho rằng kẻ kia là người thiếu năng lực tính toán sao? Bấy giờ ta càng lúc càng hiểu tại sao học viện một mực tìm kiếm hỗn sư hệ tinh thần. Bọn họ sử dụng hỗn đạo khí và chế tạo hỗn đạo khí xem ra may mắn có ưu thế hơn chúng ta, khó trách Hiền lão sư coi trọng hắn đến thế!”

Thiên nghe hai nàg nói chuyện thì cũng mặc kệ cho cả hai đoán già đoán non. Đang lúc Thiên sung sướng tận hưởng cảm giác điều khiển khối cầu tuyệt diệu này, đột nhiên Tinh Thần Tham Trắc hiện lên báo động, hỗn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc cấp tốc dừng lại, sáu cái chân máy co lại khiến khối cầu chùng xuống như một con ech đang ngồi xổm. Cậu phóng Tinh Thần Tham Trắc đến một hướng nọ phân tích hình ảnh.

Một hỗn thủ loài sói thân cao khoảng 2m “véo” một cái nháy ra, cặp mắt cảnh giác chăm chú quan sát hỗn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc, trong miệng phát ra âm thanh gầm gừ trầm thấp thà ư.

Con lang hỗn thủ này lần đầu tiên Thiên nhìn thấy: toàn thân trắng bạc, bộ lông như kim loại, phản xạ ánh sáng mãnh liệt chói lóa, phản chiếu ánh mặt trời nhìn như bản thân nó tự phát sáng. Nhìn bề ngoài, Thiên không biết nó đạt đến tu vi nào.

“Ngân Lang, hỗn thủ hiếm thấy à! Xem dáng người của nó, có lẽ khoảng 6000 năm, Tiểu Thiên, cẩn thận một chút!” Quất Từ lên tiếng, Thiên một bên gật đầu, một bên hỏi

“Ngân Lang là hỗn thủ gì, ta chưa hề biết!”

“Ngân Lang là một loại hỗn thủ đặc biệt ở đế quốc Nhật Nguyệt chúng ta, xem như thuộc tính kim loại, nhưng cũng không phải thuộc tính kim loại bình thường. Cũng khá là khó nhận, nó ăn Bỉ Ngân (Mithril, một thứ kim loại hư cấu thường có trong những game châu âu từ xưa giờ chúng ta hay chơi) để sinh trưởng. Hỗn sư chúng ta tu luyện đến bình cảnh cần có hỗn hoàn để đột phá, còn Ngân Lang đến bình cảnh cần ăn một lượng lớn Bỉ Ngân mới có thể đột phá. Nghe nói, trước kia từng xuất hiện một con Ngân Lang Vương, tu vi đạt đến vạn năm, ngành kháng hai vị Hỗn Đầu La, cuối cùng thụ thương chạy thoát. Còn Ngân Lang Hoàng 10v năm chỉ có trong sách vở, chưa từng xuất hiện. Bắt lấy nó, da lông và xương cốt Ngân Lang là tài liệu chế tạo hỗn đạo khí rất tốt, thịt cũng rất ngon và bổ dưỡng, có tác dụng tăng cường thể chất hỗn sư rất thần diệu” Thiên hít một suy nghĩ, trong lúc đó Ngân Lang đã phát động công kích. Nó đối với cái vật ồn ào ngang ngực này cực kỳ khó chịu, bộ lông bạc trên thân thể chọt sáng rực, há miệng thật to, phun một khối cầu màu bạc bắn qua.

Quang cầu ngân sắc lưu chuyển trong không trung không hề phát ra tiếng động, nhưng ngay khi sắp đánh vào hỗn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc, ngân quang đột nhiên biến hóa, biến thành một hóa cầu lớn đường kính chừng 1m, hung hăng oanh kích.

“Rồng Đất” từ dưới đất vọt lên một đầu rồng đất, cuốn lấy quai cầu lửa rồi lao xuống lòng đất, mặt đất run nhẹ chứng tỏ bên dưới đang có gì đó phá hoại

“Ngân Lang sở dĩ cường đại, vì bản thân nó có được thủy, hỏa, thổ, phong, quang, âm tất cả sáu thuộc tính nguyên tố, năng lượng phóng ra tùy tâm hóa thành thuộc tính tùy ý, đặc biệt khó đối phó. Hầu như chẳng có thuộc tính nào khắc chế được nó. Nghe nói sau khi trở thành Ngân Lang Vương tu vi vạn năm, còn có thể tiến hóa gia tăng thêm một thuộc tính nguyên tố hi hữu. Rồi đến khi tu vi lên 10v năm, lại lần nữa tăng thêm một loại. Còn may là nó tuy nhiều thuộc tính nhưng chỉ có thể thi triển một thuộc tính cơ bản ở mỗi lần công kích! Cẩn thận!” Thiên càng nghe càng muốn chọn Hỗn Hoàn từ loài Hỗn Thủ này, nhiều hệ thì càng tốt cho Vũ Hồn Nguyên Tổ chứ sao

Thiên giết xong Ngân Lang, một vòng Hồn Hoàn màu tím hiện ra, cũng hơi tiếc bởi niên hạn kém quá nhiều. Thiên quyết định sẽ vào trung tâm Cửu Dương Sơn Mạch chỗ cấm địa tìm kiếm thứ xem

“Hai vị học tỷ, chúng ta có thể tách ra một vài ngày được không?” Thiên quay ra nói với hai người Quất Từ và Kha Kha

“Người định đi đâu?” Quất Từ ngạc nhiên hỏi

“Ta muốn đi tìm hỗn thủ thích hợp. Ngân Lang quả thật rất thích hợp với ta, nhưng ta sẽ không gạt các người, nó tu vi có hơi kém một chút, chưa đạt được mức dung hợp cực hạn của cơ thể ta. Do vậy, ta muốn tìm một con Ngân Lang mạnh hơn, hoặc là hỗn thủ tính thần khác. Lần này đi có lẽ rất nguy hiểm, nên ta hành động một mình sẽ tốt hơn. Hai tỷ cứ tiếp tục hoàn thành việc thực tập, sau đó chúng ta sẽ gặp nhau tại địa phương hạ trại tối qua. Nếu quá nửa tháng ta còn chưa về, hai tỷ cứ về trước đi.”

“Không được, chúng ta nào có thể để người mạo hiểm một mình?” Kha Kha đột nhiên trở nên chính nghĩa

“Muốn đi thì mọi người cùng đi. Dù sao thì ba người cùng đi so với người một thân một mình sẽ an toàn hơn nhiều. Tuy người năng lực cận chiến tốt, nhưng ta và Quất Từ tỷ là những hỗn đạo sư tương đương mạnh mẽ. Năng lực sinh tồn cũng không kém người đâu!” Thiên chẳng hiểu sao hơi sững sốt một chút, không ngờ có gái tử hôm trước đến nay vẫn có ác cảm với cậu đến ngay thời khắc máu chốt lại ra mặt bảo vệ cậu. Hơn nữa theo ánh mắt, nàg rất chân thành.

“Kha Kha nói đúng, chúng ta không thể để người một mình mạo hiểm, ba người đi cùng nhau sẽ an toàn hơn. Và lại, chúng ta cũng quen thuộc Cảnh Dương sơn mạch hơn người, nếu muốn đi thì cùng đi. Không lẽ người sợ chúng ta liên lụy người sao? Ta biết người muốn làm gì, cứ trực tiếp bôi máu con Ngân Lang kia lên hỗn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc là được. Làm thế cũng giúp chúng ta uy hiếp hỗn thủ cấp thấp không dám tấn công chúng ta, lại còn giúp ta kiểm nghiệm tốt khả năng sinh tồn của hỗn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc.” Quất Từ cũng phụ họa theo

Thiên liếc nhìn Kha Kha, lại liếc Quất Từ, thành thật nói

“Nhưng mà việc này rất nguy hiểm. Mùi máu Ngân Lang có thể gọi đến bao nhiêu hỗn thủ sức mạnh ra sao chúng ta không ai biết được, nhưng ta có thể chắc chắn không phải kẻ yếu, hai tỷ hiểu rõ chứ. Kịch hỗn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc này nhất quyết không có khả năng bảo vệ chúng ta an toàn!”

“Người là con gái hả? sao mà lè mề thế? Nhanh lên đi, nếu hồn lực người không đủ, thì để ta điều khiển” Kha Kha hơi mất kiên nhẫn nói. Thiên thấy hai cô nàng cứng đầu cũng đành cố mang theo, xem ra không gánh hai quả tạ này không được ah

So với Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, hồn thú ở Cảnh Dương sơn mạch có tố chất kém hơn rất nhiều. Từ chỗ gặp Ngán Lang trên dãy núi nhánh kia đi đến gần trung tâm sơn mạch, hồn thú ngàn năm đựng phải không tới mười con, đó là kể luôn cả Ngán Lang. Trong số đó cũng chỉ có ba hồn thú chủ động công kích bọn họ. Ngán Lang và hai hồn thú ngàn năm khác đều trở thành vong hồn dưới tay Thiên, thịt của chúng cũng được cậu giữ lại để làm bữa ăn.

Đang ở bên trong một dãy núi nhánh của Cảnh Dương sơn mạch, thế nhưng Thiên chẳng thèm quan tâm thoải mái đốt lửa, giữa trưa lại có một bữa tiệc lớn. Khác với tối hôm qua là tiệc thịt nướng, trưa nay lại là món canh thịt, nguyên liệu chính là thịt Ngán Lang.

Da, xương của Ngán Lang có thể giữ lại, máu thì dùng để bồi bổ hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc, dĩ nhiên còn lại thịt không có công dụng nào khác ngoài trở thành món ăn.

Thiên cẩn thận kiểm tra độ tươi của thịt Ngán Lang, mới quyết định nấu canh. Thịt Ngán Lang rất dai, lại không đủ ngon ngọt, chỉ sơ chế rồi nướng thì khó mà nhai cho nổi. Nhưng đem nấu canh, lấy thịt xắt vụn ra rồi băm nhuyễn, sẽ có được món canh thơm phức lại đầy đủ chất bổ dưỡng.

Quả thật, Thiên không phụ lòng trông mong của hai cô gái. Một nồi canh thịt bị hai nàng nhanh chóng xử lý, vừa ăn vừa xuyết xoa, đôi mắt liên tục ánh lên những tia sáng kì dị, hải lòng nhìn Thiên. Cứ nghe những điều Kha Kha nói là hiểu

“Thiên, từ giờ trở đi người còn ở lại Học Viện Nhật Nguyệt một ngày, thì phải nhất định nấu com cho ta ăn!”

Quất Từ bên cạnh lắc mình huyếch cào một cái, chăm chọc

“Người muốn hấn làm đầu bếp riêng cho người, vậy tính trả công thế nào đây? Lấy thân báo đáp hử?”

“Sặc... khụ khụ!” Kha Kha đỏ mặt cười cười, nhưng cũng không tỏ ra yếu thế, trừng mắt hỏi

“Người dám không?”

“Tại sao không? Chẳng nhẽ ta phải sợ?” Thiên trả lời nhanh gọn khiến cả hai đều bất ngờ

“Được! Tiểu Thiên, nói ra tuổi người đi, ta nếu thấy ỏn có lẽ sẽ đồng ý ah!”

“15, gần 16 tuổi!” Thiên trả lời nhưng có vẻ câu trả lời này không mấy ai tin ah

“16? Trông trẻ vậy? Cơ mà 16 tuổi Hồn Đế? Song Sinh Vũ Hồn? Người còn là con người không hả?” Kha Kha cùng Quất Từ đều dùng ánh mắt ‘éo ỉn’ nhìn Thiên

“Cái này cứ coi như thiên tài bẩm sinh đi!” Thiên vừa nói đã khiến cả hai nữ cười sặc sụa

Sau bữa com, mối quan hệ cả ba càng gần hơn nữa. Quất Từ và Kha Kha bình thường ra ngoài thực tập thí nghiệm đều đi cùng Vương Thiếu Kiệt và Từ Mộc. Nhưng dù hôm nay hai người đổi lại thành một người khác, không hiểu vì sao, ngược lại họ đều cảm thấy an toàn hơn.

Cả ba ngồi thêm một lúc rồi quyết định lên đường đi tiếp

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Bày mưu tính kế

(Tác: Chương tiếp sẽ có boss!! Chú ý đón chờ đi!!!!!!!)

Thiên rút vào hồn lực, sáu cái chân dài hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc đồng loạt đứng dậy, tiếp tục đi trên dãy núi nhánh. Sau khi vượt qua một cái sườn núi khá hẹp, cuối cùng họ đã tiến vào dãy núi chính của Cảnh Dương sơn mạch.

Lúc trước trên không trung, Thiên đã nhìn thấy toàn bộ địa hình Cảnh Dương sơn mạch. Dãy núi chính hay còn gọi là dãy núi trung tâm có dạng một quả trứng. Mặc dù mới đến đây lần đầu, nhưng suy xét sự phân bố hồn thú của Tinh Đầu Đại Sâm Lâm có thể suy ra, càng đi sâu vào trung tâm sơn mạch, thể hình của hồn thú sẽ càng lúc càng to lớn.

Thiên nhanh chóng điều khiển hồn đạo khí Toàn Địa Hình Tham Trắc đặt chân lên ngọn núi cao đầu tiên ở rìa ngoài của dãy núi trung tâm Cảnh Dương sơn mạch.

Xâm nhập vào địa bàn của hồn thú, đương nhiên Thiên không dám tiêu hao nhiều hồn lực. Lên tới đỉnh núi hồi phục sơ sơ, cậu phóng tầm mắt nhìn khung cảnh xa xa.

Giống như bao dãy núi khác, trung tâm Cảnh Dương sơn mạch càng hướng vào trong nhiều hơn, độ cao những đỉnh núi lại càng cao hơn, nhưng cũng không bất ngờ, cũng có một vài địa hình vừa phải.

Tiến vào trung tâm, tố chất hồn thú quả nhiên tăng lên rất cao. Tổng thể mật độ sinh sống và tố chất đã tương đương với khu ngoại vi Tinh Đầu Đại Sâm Lâm. Nhưng vì lý do máu Ngán Lang, cho đến nơi này bọn họ lại chưa từng đụng độ một trận chiến nào.

Một lúc lâu sau, bọn họ đã trèo lên đỉnh núi thứ ba trên đường đi, cũng là mục tiêu cuối cùng trong kế hoạch hôm nay của Thiên. Đỉnh núi có tầm nhìn khá bao quát trở thành địa điểm dừng chân qua đêm của ba người.

Trước đó, bọn họ cuối cùng cũng gặp một ít phiền toái. Hai hồn thú Kim Hồ tu vi hơn 3000 năm xuất hiện cản đường. Thiên cũng mất vài phút mới giết được cả hai, cùng là Kim Hồ nhưng Kim Hồ sống ở Cảnh Dương sơn mạch lại cường đại hơn nhiều.

Trải qua một ngày, Thiên cũng phát hiện, hồn thú ở Cảnh Dương sơn mạch phàm là có thuộc tính kim loại, thực lực so với nơi khác đều mạnh mẽ hơn rất nhiều, nhưng những thuộc tính khác thì lại yếu hơn không ít. Một con Khanh Băng (Một loài chim to lớn trong truyền thuyết) thuộc tính phong có tu vi chừng vạn năm, là hồn thú tu vi cao nhất mà họ nhìn thấy hôm nay, thế mà lại bị hai con Kim Hồ 3000 năm dọa cho chạy mất dép. Do đó, có thể nói hồn thú thuộc tính kim loại ở sơn mạch này vô cùng bá đạo.

Có Vận Mệnh Nhân đoán trước phần nào, cậu đã quyết định, cao nhất chỉ đến ngọn núi thứ năm tính từ bên ngoài vào, sau đó sẽ phải di chuyển sang những đỉnh núi tương đương, không đi sâu vào thêm nữa. Nếu năm ngày không có kết quả thì phải trở ra ngoài. Dù sao, an toàn mọi trên hết.

Đến đỉnh núi. Chọn đỉnh núi để nghỉ ngơi còn có một nguyên nhân trọng yếu, hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc ở chỗ cao có năng lực đào thoát cực mạnh. Có dạng khối cầu, nó hoàn toàn có thể lăn lông lốc với gia tốc cực lớn theo sườn núi mà hạ sơn, hồn thú muốn đuổi theo đã không dễ, huống gì còn có con nào dám đưa thân ra chặn một khối kim loại rơi tự do xuống núi chứ? Mặc dù đào thoát như vậy đối với hồn sư bên trong cũng không thoải mái, nhưng vẫn tuyệt đối an toàn.

Lần này Thiên không dám nhóm lửa, nhưng vẫn làm một bữa ngon cho hai cô gái thưởng thức. Cậu lóc lấy miếng thịt ở lưng Kim hồ vừa giết được lúc ban chiều, rồi dùng Bạch Hồ Chủy xắt mỏng như tờ giấy.

Thịt hồ đã hơi chua chua, nếu không được nấu nướng kỹ lưỡng, hương vị chắc chắn không tốt chút nào. Thịt hồ tươi chắc chắn tốt hơn, nhưng mà có bao nhiêu người có may mắn ăn được đâu?

Thiên xắt mỏng thịt hồ xong xuôi đầu đuôi, mới lấy ra gia vị pha chế một loại nước sốt hoàn toàn mới, ăn có vị cay cay chua chua, nhưng khiến toàn thân thư thái. Thịt hồ chấm mù tạt lại như tươi hơn, chẳng những không còn mùi chua, lại mang thêm một nét hoang dã rất thú vị.

Bất quá Thiên lại không làm cho các nàng ăn nhiều, ăn sống thịt hồ không tốt lắm cho tiêu hóa, mặc dù dinh dưỡng cũng tuyệt đối sung túc. Cậu lại pha chế thêm một loại nước sốt mới, dùng để trộn rau, ăn với lương khô, cũng tương đương đã ghìền.

Kha Kha và Quất Từ phát hiện, càng ăn nhiều món của Thiên làm, hảo cảm đối với hắn của hai nàng cũng tăng lên rõ ràng. Nếu dùng từ để miêu tả hình ảnh Thiên lúc này trong lòng hai nàng, thì phải là ‘quán ăn đi động’

Ăn xong com chiều, ba người ngồi vây quanh thành một tròn, ban đêm gió núi lạnh lạnh, từng cơn gió mang theo sương mù mỏng manh lất phất, dễ dàng thấm ướt vai áo.

Ở chỗ này ngẫu nhiên bất kì lúc nào cũng có thể đối diện hồn thú, kều trại hẳn nhiên không phải là một ý kiến hay.

“Chỉ nên ở lại trong hõn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc. Các người đi mình tưởng đi, ta canh gác ở bên ngoài. Có động tĩnh gì ta trước tiên sẽ thông báo cho các người!” Thiên vừa chỉ vừa nói

“Nửa đêm sẽ đến phiên ta!” Quát Từ nói, tiếp là Kha Kha

“Mỗi người chúng ta gác hai canh giờ là hợp!”

“Được, mọi người yên tâm đi ngủ đi. Đến giờ ta sẽ gọi!” Thiên mỉm cười nói nhưng trong lòng cậu đang chuẩn bị cho trận đại chiến đêm nay

Sắc trời tối sẫm, ánh sao lấp lánh không trung, sương mù dày đặc trôi qua, gió tay không thấy trước mặt.

Con rét ở xung quanh căn bản không ảnh hưởng tới Thiên. Bản thân cậu nhiệt độ có khi còn thấp hơn bên ngoài nhiều.

“Hử?” Thiên phát hiện mục tiêu

“Chúng ta sắp có cố phiền toái. Các người không cần ra ngoài, chuẩn bị sẵn sàng hòa lực công kích. Quát Từ, ngồi vào ghế điều khiển đi, nếu sự tình bất lợi, không cần lo cho ta, lập tức lăn xuống núi. Ta tự có biện pháp thoát thân sau!” Thiên thì thầm nói với các cậu. Giọng nói bình tĩnh nhưng gấp gáp lập tức khiến Quát Từ và Kha Kha hoàn toàn tỉnh táo.

Hõn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc đột nhiên bật mở hai cửa sổ, trong bóng tối mờ hồ có hai khẩu pháo đen thui lo ra. Hai khẩu pháo khá to đường kính nòng pháo lên đến 100mm, lại do một mình Kha Kha sử dụng, hai bên vai mỗi bên một khẩu. Quát Từ đang ngồi ở vị trí điều khiển, tùy lúc có thể khởi động Hõn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc

Những bóng dáng lặng lẽ yên tĩnh đang nhanh chóng từ bốn phương tám hướng tụ tập lại hướng về đỉnh núi, không phát ra dù một tiếng động nhỏ hay một tiếng bước chân nào

“Bây sới, một bảy Kim Lang. Chúng ta bị bao vây. Ít nhất có ba đầu Kim Lang tu vi vạn năm, hơn một trăm đầu Kim Lang tu vi trăm năm và ngàn năm. Nhiều nhất ba phút nữa, chúng nó sẽ lên đến đỉnh núi. Các người chú ý nhắm chuẩn thời cơ đột phá, vượt vòng vây. Chắc chắn bảy sới này vẫn chưa đủ sức ngăn các người lăn xuống núi!”

Quát Từ và Kha Kha lo lắng hít một hơi thật sâu, khuôn mặt đầy vẻ lo lắng. Kim Lang hay đúng ra là Kim Chúc Lang, một loài hõn thú thuộc tính kim loại. Mặc dù nó không mạnh mẽ sánh với sư tử, hổ, báo, gấu nhưng lại nhanh hơn khá nhiều, hơn nữa thường săn mồi và tấn công theo bầy.

Trong Cảnh Dương sơn mạch, mọi hõn thú thuộc tính kim loại đều được tăng cường sức chiến đấu phái cao hơn ba thành so với nơi khác, huống gì còn có ba con Kim Lang vạn năm chỉ huy, có thể nói là cực kỳ phiền toái. Dù cho bảy sới không đủ khả năng một kích giết chết bọn họ, thì phương thức vờn chung quanh chờ tiêu hao cũng khiến họ khó sống

“Hai các người vào trước đi, ta có thể tự thoát được, đứng lo!” Thiên này ra một ý tưởng nhưng hai cô nàng khiến cậu không an tâm. Hai tay bao phủ một lớp băng mỏng, cả cái Toàn Địa Hình Tham Trắc bị nhấc bổng lên, dùng sức đẩy đi.

Hõn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc nặng nề ngay lập tức nghiêng ra, ngã ngửa. Quát Từ và Kha Kha cùng lúc hét lên hoảng hốt, giọng nói Thiên vẫn vắng vắng bên tai hai nàng

“Không cần lo cho ta, đến điểm hẹn chờ ta. Nhất định ta sẽ không có việc gì, không cần quay lại, nhanh chóng chạy ra ngoài!”

Điền tích mặt đất trên đỉnh núi vốn nhỏ hẹp, Hõn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc bị ném đi lập tức mất thăng bằng, hướng về một bên lăn xuống.

Sau đó, Quát Từ thể hiện năng lực điều khiển chuẩn xác và thói đức kỳ quyết đoán. Kha Kha còn lẹ tay hơn, dù bất mãn muốn chửi vắn Thiên, nhưng nàng đã nhanh chóng đóng lại hai cái cửa sổ đã mở. Sáu cái chân dài được rút vào, một lượng keo rất lớn từ Hõn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc phun ra bên ngoài, khiến bề mặt của nó đàn hồi, che kín toàn bộ khối cầu kim loại, âm âm lao xuống núi. Hai cô gái bên trong thoáng cảm giác trời đất quay cuồng, kết cấu bảo vệ chương trình lần bắt đầu phát huy tác dụng. Cabin hình cầu bên trong được tách biệt hoàn toàn với lớp vỏ ngoài, vỏ sổ lo xo hỗ trợ giảm xóc, đồng thời giữ cabin ở giữa luôn ở trạng thái ổn định thăng bằng”

Nhìn thấy khối cầu to lớn đang hạ sơn, Thiên nhẹ nhàng thở dài, căn bản là vì một vài năng lực của Thiên không thể để cho hai cô gái này nhìn thấy.

Tinh Thần Tham Trắc nói cho cậu biết, Hõn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc đang băng băng lăn xuống là thứ đang hấp dẫn sự chú ý của bảy Kim Lang, một vài còn đã đuổi theo, đó cũng là một trong những mục đích của Thiên. Lúc này cậu cần phải hấp dẫn toàn bộ chú ý của bảy Kim Lang, những con Kim Lang truy đuổi kim sẽ làm cho đội hình Kim Lang lộn xộn.

“Băng Chấn!” từ quả bóng nước Thiên ném ra vỡ trên không trung, nước đông dần lại. Nhìn như những mũi kim nhỏ, nhọn găm vào da những con Kim Lang tại đây, không thể xuyên vào nữa bởi hệ kim cũng có khả năng phòng thủ khá mạnh

“Băng Bao!” một chiêu này của Lăng Lạc Thần nhưng mà Thiên đã nghiên cứu xong, giờ thì cậu cũng dùng được

Chiêu này dùng rất hiệu quả. Thi thể Ngân Lang hóa thành bột mịn đầy trời, theo hơi nước trên đỉnh núi bay tán loạn, mùi máu tươi nồng nặc khắp nơi.

“À ù ù ù ——, À ù ù ù ——” Những tiếng sỏi tu trầm thiết vang lên giữa lưng chừng núi. Hiển nhiên, bảy Kim Lang biết Thiên đã phát hiện ra chúng, Hõn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc đang kia bị che hết mùi máu Ngân Lang đi nên không còn có thể hấp dẫn bọn chúng. Bảy sới nhanh chóng buông tha con mồi nọ, toàn lực tăng tốc, hướng lên đỉnh núi phóng tới.

“Bữa tiệc bắt đầu!” cuộc chiến quá đơn giản, Thiên thả uy áp trong vùng khiến tất cả Hõn Thú đều nằm rạp hết xuống. Cậu tiến tới chỗ 4 con Hõn Thú gần đấy, một con Ngân Lang cùng ba con Kim Lang, tất cả trong khoảng 1 đến 3 vạn năm. Thiên thời miến con Ngân Lang rồi bắt 3 con Kim Lang, đánh cho tàn huyết rồi cho đông băng Vĩnh Đông Chỉ Cực, sau đó để vào trong AS. Cậu làm xong mọi chuyện rồi cũng biến mất, dịch chuyển tới ngọn núi bên cạnh

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Hõn Thú 100 vạn năm thứ hai

Thiên quan sát từ xa, con Ngân Lang sau một lúc tĩnh lại cũng tru lên một tiếng gừn dừ rồi dần cả đàn quay về. Mục đích đã đạt, Thiên theo sau đàn thú về khu vực bị cấm

Con Ngân Lang hõn nhiên không biết mình bị theo dõi, phi như bay về chỗ ở. Sau hơn tiếng theo sau thì Thiên cũng đến nơi, đập vào mắt cậu là một cái hang cực to

Một mình Ngân Lang vào, mấy con còn lại tán ra khắp nơi. Thiên cũng rón rén theo sau nó đi vào hang, nhất thời cậu cảm nhận thấy vài khí tức mạnh mẽ tại đây

“1...2...3...4...5, quái nh? Sao tận 5 con Hõn Thú 10 vạn năm vậy trời! Chúng nó làm cái mịa gì vậy ta?” tính hiếu kì nổi lên, Thiên ẩn mình vào không gian xung quanh lại gần chỗ 5 con boss

“Chào MỘC đại nhân!” X5

Thiên shock khi nhìn thấy cảnh này, 5 con Hõn Thú 10 vạn năm đang chia người ra cho một cái cây hút máu. Quan trọng hơn cả là cái cây này Thiên cảm thấy nó là một nhân vật không tầm thường. Cảm giác như Thiên Mộng Băng Tắm vậy nhưng còn suy nhược hơn

“Khoan! Từ từ....Thiên Mộng Băng Tắm? Vậy là nó cũng là Hõn Thú 100 vạn năm sao?” Thiên bắt đầu hồ hấp dồn dập, không thể tin được tại nơi này lại còn con Hõn Thú 100 vạn năm thứ 2

“Xem ra ta được Nữ Thần May Mắn iu ái rồi!” đang thoải mái tự sướng thì Thiên thấy mấy con Hõn Thú ấy đứng dậy

“Hô (Kim Cang Sát Hộ), Chim (Lôi Phước Điều), Voi (Ma Lực Thần Trọng) và hai con sói (Ngân Lang Hoàng). Aizz, lần này không làm ngưng ông không được rồi, gà khòà thân đưa tận miệng còn không ăn? Ta không ngu nên...bất!” Thiên bắt đầu tính toán, dù sao chúng nó cũng nắm giữ sức mạnh đỉnh trên thế giới này, 10 vạn năm chứ có phải 10 năm đâu. Đồng và nguy hiểm, đó là hai từ Thiên kết luận được bây giờ, cậu quyết định đợi chờ là hạnh phúc

Sau khoảng vài phút một thì cả lũ đã đứng dậy, chúng cúi chào cái cây rồi bắt đầu tản đi, mỗi con một hướng trừ hai con sói (Ngân Lang Hoàng) có lẽ là một cặp nên đi chung đường

“Phân Thân” 5 cái phân thân hiện ra. Cả 5 như năm cái bóng lặng lẽ đi theo 5 con Hõn Thú

“Khà khà! Xem ra là bắt đầu từ đây trước đi!” Thiên cười như một kẻ gian, tâm trạng cậu giờ có thể nói là rất hưng phấn hết như đứa trẻ có đồ chơi mới vậy

“Không Gian Phong Tỏa”

“Không Gian Cầm Cổ”

Sau hai skill mang tính chiến thắng 50% thì Thiên cũng ngồi xuống vạch ra kế hoạch

(1 phút, 2 phút, 3 phút...30 phút...1 tiếng...)

“Haizz, lằng nhằng, cứ ra đi xem nào!” Sau quãng thời gian lằng phí một cách vô ích mà chẳng được cái mẻo gì thì Thiên mới nhận ra một điều khá nhảm là cậu chẳng việc gì phải cần mưu hèn kế bẩn cả. Cứ đăm thẳng, xuyên thủng là được

“Khắc khặc, chỉ cần 100 năm nữa thôi! Rồi ta sẽ trở lại Đẩu La Đại Lục một lần nữa, hahaha!!!” Cái cây phát ra những tiếng cười quái dị, nghe đã biết là không phải loại tốt lành gì rồi. Thiên quyết định vì quốc quên thân, vì dân trừ hại

“Ồ vậy à! Tiếc nhì! Ta nghĩ hôm nay là giỗ đầu của ngươi chứ?”

“Ài???? Hiện mặt ra, anh hùng hào hán thì bước ra!” Thánh Ma Huyết Kim Thụ lên tiếng, dù cả chục vạn năm không nghe thấy nhưng nó chắc chắn đây là tiếng của con người, không sai đi đâu được

Đoàng một vụ nổ ngay giữa thân cây, Thánh Ma Huyết Kim Thụ không nhịn nổi mà hét lên một tiếng đau đớn. Không ngờ rằng tên nấp trong bóng tối này lại hại vậy. Mà cũng tại Thánh Ma Huyết Kim Thụ tấn cấp 100 vạn năm không lâu, vẫn còn đang trong suy yếu thời kì. Sức mạnh không vượt quá 5% so với thời kì đỉnh phong nên mới bị Thiên xử hành như vậy

“Các hạ-” *Đoàng*

“Từ...từ-” *Đoàng*Đoàng*

Thánh Ma Huyết Kim Thụ thật khóc không ra nước mắt ah! Nó vất vả cố gắng mới có được ngày hôm nay, nó không cam tâm chết đi. Lại còn chết trong tay ai cũng không biết thì cam tâm sao được ah!

Nhưng dù có cam tâm hay không thì Thiên không biết, chỉ biết là trong cậu đã nổi lên sát tâm, giờ điều cậu muốn là giết chết con quái trước mặt mình

“Thánh Ma Huyết Kim Thụ! Lai lịch từ một con Huyết Ma Hồn Thụ 70 vạn năm độ kiếp thất bại. Trước khi chết kịp dung nhập vào một cây non Thánh Thiên Thần Thụ. 50 vạn năm trước Huyết Ma Hồn Thụ từng là một con Hồn Thú ác độc, giết qua vô số Hồn Thú và người. Từng là biểu tượng của một tổ chức Tà Hồn sư to lớn nhưng cũng đã bị diệt vào 30 vạn năm về trước.....Dữ liệu không đầy đủ” chỉ những tội ác đây cũng đủ chết vô số lần rồi

“Lời Thề Của Lửa!” từ mặt đất chỗ Thiên hiện lên hai cột lửa song song, chúng như những cột dung nham thẳng đứng vậy.

“Chết đi!!!!” từ hai cây cột đó, những cây cột dung nham, lửa tiếp tục mọc lên san sát hình thành một đường hành lang lửa cột hai bên. Những chiếc cột mọc tới chỗ Thánh Ma Huyết Kim Thụ, bao vây lấy nó, không cho nó đề kháng. Sau khi tắt cả bao vây xong hình thành một vòng tròn cột lửa thì tất cả cột lửa đều đổ ập xuống thẳng đình Thánh Ma Huyết Kim Thụ

*Ầm*ầm*ầm*ầm*ầm*

Cả mặt đất rung chuyển dữ dội, Thiên chắc chắn nếu không có ‘Không Gian Phong Tỏa’ cùng ‘Không Gian Cầm Cổ’ thì ít nhất một nửa cái Cửu Dương Sơn Mạch sẽ biến mất

Không hổ là 100 vạn năm Hồn Thú, xác Thánh Ma Huyết Kim Thụ gần như là không có vấn đề. Chỉ là linh hồn Thánh Ma Huyết Kim Thụ...à không...đúng hơn là Huyết Ma Hồn Thụ bị triệt tiêu vĩnh viễn

“Skill thanh lọc linh hồn này tốt nhỉ, nếu bằng vật lí hay ma pháp chưa chắc đã giết Thánh Ma Huyết Kim Thụ nhanh vậy đâu! Mà Hồn Hoàn đâu???” Thiên chẳng thấy cái Hồn Hoàn nào quanh đây cả, không lẽ cũng bị thanh tẩy nốt??? Vậy thì cái được không bù nổi cái mất ah!

“Chủ nhân! Còn một linh hồn nữa-”

“Nam hay Nữ?” -“Dạ?” Linh ngớ người

“Là linh hồn Nam hay Nữ?” Thiên hỏi lại

“Nữ-” Linh theo bản năng đáp

“Tốt! Kết nối với cô nàng cho anh!” -“Vâng”

“Huhuhu!” -“Ừm...xin chào?” Thiên nghe thấy một giọng khóc trong thức hải

“A...ai...đấy...à?” nghe giọng có thể thấy rõ sự non nớt trong đó

“Anh là Thiên! Một Hồn Sư, anh đã giết tên ác ma kia rồi, em ra đây đi!” Thiên dùng giọng nhẹ nhàng tình cảm, gây thiện cảm đối với người nghe

“T...thật không?” cô bé có vẻ tin tưởng rồi. Thiên vội tiếp lời

“Thật! Ra đi, chẳng ai có thể hại em nữa đâu!”

“D...Dạ!” trong thức hải của Thiên ngay lập tức xuất hiện thêm một thân ảnh, cả Thiên Mộng cùng Băng Đế cũng xuất hiện

“C...Chào...mọi người...em...em là...là...Thanh Thanh. Em...em...c...cảm ơn! C...cảm ơn anh...anh đã...đã cứu...cứu em!” Thiên chẳng kịp à ời câu nào thì cả ba cô gái đã trò chuyện xong xuôi thành một đoàn

“Phụ nữ là sinh vật khó hiểu nhất!” Thiên chán nản quay ra để không gian cho ba người con gái

“Thu!” Thánh Ma Huyết Kim Thụ bị thu vào trong AS, Thiên đi ra khỏi hang động. Đi về một hướng chỗ phân thân gửi tín hiệu

“Kim Cang Sát Hổ à? Yếu quá nhì?” nhìn tảng băng trước mặt, Thiên lắc đầu. Đây là con Hồn Thú 10 vạn năm thứ 6 mà cậu bắt được. Thiên tổng cộng bắt 5 con trên 20 vạn năm, một con Lôi Phước Điều non 10 vạn năm. Cả chục loại Hồn Thú vạn năm, thu hoạch phong phú ngoài sức tưởng tượng

Thiên nhìn lại Cửu Dương Sơn Mạch, gần 70% Hồn Thú tốt tại đây đã bị tóm, như vậy thì Nhật Nguyệt đế quốc sẽ bị thọt thêm một khoảng thời gian rồi.

“Không biết Quất Từ và Kha Kha ra sao. Có lẽ nên mau chóng tìm gấp các nàng thì hơn.” Vừa nghĩ, Thiên ngừng đầu liếc nhìn sắc trời, hướng về phía ngoài dãy núi nhánh mà đi. Lúc này cậu đã nhìn rõ chỗ đang ở, dãy núi này không phải chỗ cũ trước kia tiến vào, mà hẳn là dãy núi kế cận

Đột nhiên, một tiếng nổ kịch liệt vang vọng phá không, khiến Thiên vừa phóng người lên cũng giật mình đứng khựng lại.

“Bò bu rồi!” Thiên lao ngay về phía tiếng nổ bằng tốc độ nhanh nhất

.....

Quất Từ và Kha Kha thời điểm này rất bối rối. Tối hôm trước thất lạc với Thiên, sau đó tâm tình, trạng thái hai nàng thực sự không tốt.

Lúc Thiên đẩy hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc ngã xuống, Quất Từ biết bản thân không còn lựa chọn nào khác. Do đó, nàng chỉ có thể cố hết sức khống chế tốt cái khối cầu đang lăn tạt do xuống núi, đảm bảo bản thân và Kha Kha an toàn sống sót.

Đúng như Thiên dự tính, bất kể Kim Lang tốc độ có nhanh đến mức nào cũng không thể đuổi kịp khối thiết cầu lăn tạt do từ độ cao ngàn trượng trên đỉnh núi xuống. Lúc các nàng thất điên bát đảo dừng lại, không có bóng dáng một con Kim Lang nào đuổi theo.

Quất Từ và Kha Kha điều đầu tiên khi hạ cánh an toàn là lao ra khỏi hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc, sau đó tái xanh tái mét thì nhau ới mặt xanh mặt vàng, toàn bộ bữa tối theo đó mà chui ra lại. Từ độ cao ngàn trượng trên đỉnh núi mà lăn xuống, thay đổi độ cao quá đột ngột chỉ không đến năm phút, khó có cơ thể nào chịu nổi.

Các nàng cũng khá may mắn, khi tình tảo trở lại, cũng không hề có dấu hiệu gì bị hồn thú tấn công hay quấy nhiễu. Sáng sớm hôm sau, ánh mặt trời chiếu xuống, các nàng dần dần hồi phục tinh lại. Sau một lát nghỉ ngơi, ổn định tinh thần và trạng thái, cả hai đều quyết định lập tức quay lên tìm tung tích Thiên

Sau đó, hai nữ lại tiếp tục tìm kiếm các vùng phụ cận chung quanh. Không ai trong hai người tin Thiên đã chết. Nhưng vẫn không có kết quả gì.

Cuối cùng, cả hai mang theo hi vọng mong manh cuối cùng trở ra địa điểm ước định với Thiên, mong rằng sẽ gặp hẳn tại đó. Thế nhưng trên đường trở ra, lại bị hồn thú cường đại đánh úp.

Cũng thật oan gia ngõ hẹp, hồn thú các năng đối diện, chính là bầy Kim Lang mất tướng bị Thiên bỏ lại.

Những đệ tử nền cấp cao ở Học Viện Nhật Nguyệt đều có lĩnh vực nghiên cứu hồn đạo khí sở trường. Kha Kha chính là sở trường các loại hồn đạo khí cự pháo, còn Quất Tử lại là mọi thứ hồn đạo khí thích hợp với hình dáng của trái quyết, bất kể chủng loại.

Hai nữ phối hợp, một ngăn cản, một oanh kích, lúc này mới miễn cưỡng chống đỡ ngang bằng, nhưng trong tim thì lạnh như hầm băng.

Hồn đạo khí đồng loạt bùng nổ, bức lui tạm thời những con sói chung quanh, sắc mặt hai nàng lúc này đã dị thường khó coi. Hồn hoàn thứ năm của Quất Tử lấp lánh, phóng ra hai trái quyết nhỏ màu tím, một cho mình một ném về Kha Kha. Cả hai nhanh chóng nhét nó vào miệng. Hai nữ cùng lúc phóng như bay vào hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc.

Một đồng bom quyết tung ra, lại tiếp tục bức lui bầy Kim Lang. Quất Tử nhanh chóng khởi động hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc.

Sáu cái chân kim loại dài ngoằng chống cái khối thiết cầu tàn tạ đứng lên, cất bước phóng tới ngọn núi gần nhất.

Kha Kha đặt trọng pháo phía trước, không hề tiết kiệm hồn lực. Trái quyết tím nhỏ như lúc này Quất Tử cấp cho năng vị cực kỳ chua, nhưng có thể khiến nàng nhanh chóng khôi phục 30% hồn lực, chính là hồn kỹ mạnh nhất hiện tại của hồn sư vô hồn thực phẩm Quất Tử.

Phong lôi cự pháo lên tiếp nổ ba phát, đánh dập bầy sói phía trước, từ trên hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc phát ra những âm thanh véo véo nhưóc óc. Quất Tử toàn lực rót hồn lực vào đến cực hạn, sáu cẳng chân kim loại điên cuồng khua động, xông tới trước chạy như ma đuổi.

Tuy vậy nhưng sức mạnh đàn Kim Lang lại chẳng hề yếu chút nào, chúng nhanh chóng cắn phá, làm cả 6 cái chân kim loại gãy ra. Những cái móng vuốt cũng dần dần đâm xuyên qua lớp vỏ kim loại. Vấn đề giờ chỉ còn là thời gian mà thôi.

Quất Tử và Kha Kha tuyệt vọng nhìn nhau, cả hai đều nhìn thấy rõ sự đau đớn khổ ải và sắc trắng bệch trên mặt bạn mình.

Hai nàng đã thấy không còn cơ hội nào, cửa thủy tinh cũng không dám liều mạng mở ra, với tốc độ và sự nhạy bén của Kim Lang chắc chắn chúng sẽ vào trước khi các nàng có thể ra.

Nếu cái chết đến bất ngờ, có lẽ còn không kịp sợ, mặc dù có thể nó rất đáng sợ. Nhưng tình cảnh của các nàng lại thập phần đáng sợ, chẳng thể làm được gì, chỉ có thể yên lặng ngồi yên chờ đợi từ vong đang âm ỉ tiến tới. Những tiếng ma sát sinh ra do răng và vuốt Kim Lang cào xé kim loại như người ta nghiền răng trên treo liên tục uy hiếp khiến bất kỳ kẻ gan dạ nào cũng phải kinh hồn tán đởm. Quất Tử và Kha Kha hoàn toàn tuyệt vọng run rẩy thấy rõ.

“Thật không ngờ, hai chúng ta sẽ chết ở trong này!”

Quất Tử cố gắng cất tiếng than nhẹ, ánh mắt của nàng hoàn toàn trống rỗng vô hồn, cũng không hẳn là sợ hãi quá độ, có vẻ giống ánh mắt không cam lòng nhiều hơn.

“Phụ thân, tiểu Quất Tử của người vô năng không thể báo thù cho người. Kế hoạch của ta cũng không thể thực hiện nữa. Ta tự phụ bản thân thông minh, nhưng cuối cùng lại ra kết cục này. Phụ thân, người đợi ta đến thế giới kia, lại có thể ném thức ăn người làm không? Phụ thân, mẫu thân, ta rất nhớ hai người, ta đến đây!”

Quất Tử nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, hai hàng nước mắt lăn nhẹ trên gò má.

Kha Kha lại hoàn toàn khác, cô nương bóng dáng bé xíu xinh xắn chứng tỏ nàng là một người con gái cả tính quyết cường. Một kiện hồn đạo khí ngay lập tức xuất hiện trước mặt, vài cái hạch tâm pháp trận bị nàng gỡ bỏ, làm thao tác gì đây bắt đầu kết nối chúng với nhau theo một phương thức kỳ lạ.

“Đến đây, đám sói khôn kiếp. Xem lão nương liều mạng với các ngươi. Muốn ăn thịt lão nương à, để lão nương nổ banh xác các ngươi trước.”

Dần dần rất nhiều hạch tâm pháp trận được nàng xâu chuỗi liên kết lại với nhau, trở thành một thứ gì đó nhìn có vẻ như tán loạn, nhưng kết cấu đặc biệt lại tàn mát một khí thế khủng bố.

Quất Tử có thể nghe rõ ràng lời nói của Kha Kha, càng hiểu rõ nàng đang định làm gì, nhưng không hề ngăn cản. Có thể kéo theo một số lượng lớn Kim Lang làm đệm lưng, có lẽ đã là kết cục tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Cảm tình bộc phát

Thiên lao vào đồ sát cả đàn sói, cậu chẳng thể nào ngờ cái tình tiết éo le, oái oăm này vẫn bám sát theo mình chẳng bỏ được

Đúng lúc này, hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc đột nhiên cửa sổ bật mở, Quất Tử và Kha Kha về mặt kinh hãi lao ra. Quất Tử hét lớn

“Tiểu Thiên chạy mau! Kha Kha dùng hồn đạo khí tự bạo rồi!”

“Hả???” Thiên không ngờ cô nàng Kha Kha lại nhanh tay như vậy

Thiên nháy mắt nhìn Tinh Thần Tham Trắc nháy mắt bao trùm qua đó. Hắn đã cảm nhận được ở trong hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc, một luồng năng lượng khủng bố đang điên cuồng kéo đến

“Aizz, hai cô nàng ngốc này!” Thiên vội lao đến chỗ hai nữ. Tinh Thần Tham Trắc cũng cho cậu biết, hai nàng hồn lực đã trong trạng thái suy kiệt, căn bản là không thể chạy kịp.

Vừa đi vừa ngẫm nghĩ nhất định về phải thật cả hai ngốc nữ này, thông cho não các nàng thoát mạng một chút mới được

Phóng như bay tới trước mặt hai cô gái, Thiên cũng bắt chập mọi thứ, một tay một nàng, ôm lấy Quất Tử và Kha Kha vào lòng. Xoay người quay đầu điên cuồng lao ra ngoài

Chưa đến hai giây sau, hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc sau lưng trước tiên biến thành đồ rục, rồi sáng trưng, và một tiếng nổ khủng bố không gì sánh kịp làm rung chuyển cả trời, núi, đất, bên dưới đất Cảnh Dương son mạch, bùng nổ long trời lở đất! “Àm... Àm..... Àm..... Àm.... Àm”

“Kém vụ nổ của mình một chút!” Thiên âm thầm nghĩ

Hồn đạo khí tự bạo Kha Kha chế tạo có uy lực nổ thật sự quá sức khủng bố. Lúc đó nàng muốn dốc hết vốn liếng mang theo càng nhiều Kim Lang làm đệm lưng càng tốt, nên dường như đã lấy hết toàn bộ hạch tâm pháp trận gỡ xuống.

Lúc hai cô gái phát hiện cục diện bên ngoài có chuyển biến, thì thiết bị nổ đã được định hình hoàn toàn, không thể nghịch đảo trạng thái.

Là người đầu có dự vọng cầu sinh, hai nữ phát hiện bên ngoài đã không còn nguy hiểm, Kha Kha lay tỉnh Quất Tử, lúc này mới cuống quýt trốn ra.

Ngay giây phút vụ nổ khủng bố xảy ra, Kha Kha và Quất Tử không trực tiếp bị ảnh hưởng nên còn khả năng nhìn thấy chuyển biến lúc đó. Không khí chung quanh kịch liệt vận vạo, một lực ép kinh khủng khiến hai nàng không thở nổi áp đến. Luồng hào quang vận vạo lan ra tiếp xúc lên thân thể bên cạnh hai nàng, chân chính chịu lực tác động, chính là chàng thiếu niên đang ôm hai nàng che chở trước ngực ah!

Một đám máu tươi trong miệng Thiên phun ra điên cuồng như sương sớm. Hai cô gái may mắn thoát khỏi ảnh hưởng trực tiếp của dư chấn, đều bị cậu phun cho máu me đầy người. Rồi cả ba cùng đánh một vòng cung lên không mà té xuống đất

Lần đầu tiên Thiên bị thương nặng như này, dù cho những trận chiến khốc liệt trước đây cũng không thể khiến cậu khóc dở mếu dở như bây giờ.

Dù thể chất tốt mấy nhưng ăn khổ chút cũng tốt ah! Thiên moi đủ loại chiêu trò ra để tán gái rồi, một sự hi sinh quả thật cao cả ah

“Cái này là anh hùng cứu mỹ nữ nhần nh?” Thiên ngẫm nghĩ trong đầu, phần sau lưng cậu máu me be bét, nhìn được cả mảnh kim loại găm sâu vào trong, thậm chí vài chỗ còn thấy trắng trắng màu xương vai

Hậu quả việc hi sinh tâm gái, Thiên tất hết hiệu quả phòng thủ đi, đỡ vụ nổ bằng cơ thể, thừa nhận lực phá hoại bằng xương thịt, cốt cách. Cũng đau gần ngất chứ đùa, tuy nhiên là vẫn chưa thể chết được

Lực ép cực đại khiến hai cô gái suýt nữa cũng hôn mê, nhưng các nàng cũng cố nén lại và chậm đau nhức, gắng sức mở to hai con mắt

Tâm tình Quất Từ lo lắng quan tâm, nhưng tinh thần Kha Kha lại tệ hơn, lòng nàng lúc này hối hận vô tận, nếu chính mình không quá xúc động mà mạnh động như vậy, hoặc là chú ý quan sát cục diện bên ngoài sớm một chút, thì làm sao phải có kết quả này chứ ah!

“Nhiều Kim Lang như vậy cũng chưa làm khó được hẳn, vậy mà lại bị cái hồn đạo khí tự bạo mình chế tạo ra.....” Nghĩ đến đó, trái tim Kha Kha như bị dao khứa ra từng vết.

Quất Từ và Kha Kha cùng giãy ra khỏi vòng tay của hắn, khi ngẩng đầu lên nhìn thấy cảnh tượng đằng xa kia, cũng không khỏi thất thần, ngây dại

Hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc một chút bột phấn cũng không còn. Lấy vị trí của nó làm trung tâm, một cái hố sâu 15m, bán kính chừng 50m xuất hiện. Bảy Kim Lang chết trận cũng không còn lại chút gì. Trên không trung bên đó chỉ còn thấy bụi đất bay mù, có lẽ cũng pha một ít máu thịt trong đó khó mà thấy được, nhưng mùi huyết tinh pha trong mùi bùn đất thì khó mà phai. Vị trí của họ bấy giờ cách cái hố cũng chỉ có vài chục mét mà thôi a!

Hai nữ sau giây lát ngây dại, lật tức chuyển bốn con mắt vào nơi một thanh niên nằm úp sấp đo mặt đất

Gương mặt ngây dại ngay lập tức hóa thành kinh hãi.

Thiên dường như hóa thành huyết nhân, cả sau lưng, mặt lưng của tiểu thối, đại thối đều máu thịt bay bay, còn thấy rõ một vài mảnh kim loại nhỏ cắm sâu vào cơ thể. Nhìn chẳng khác gì một bộ phim kinh dị mà cậu chính là nhân vật chính

“Ủi má ơi! Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể như vậy.....” Kha Kha kinh hãi hô lên, tâm trí nàng đã hoàn toàn rối ren không biết nên như thế nào cho phải.

“Úm~ Mẹ nó, trông ghêo luôn rồi cơ! Khụ khụ!” Thiên bò dậy trong ánh mắt ngơ ngẩn của hai nữ

“Tiểu Thiên!!!” cả hai người ngay lập tức lao vào ngực Thiên khóc rống lên, lần này thật sự là dọa hòng tiểu tâm linh hai cô nàng ah

“Được rồi! Được rồi! Có chết đâu mà khóc, được rồi!” cả hai vẫn khóc, khóc đến rừ bỏ mệt mỏi, lo lắng, sợ hãi cùng áp lực trong vài giây qua

“Xin lỗi! Ta tới muộn!” Thiên cũng ôm chặt cả hai vào người, giọng nói nhẹ nhàng thâm tình khiến cả hai người con gái đang khóc cũng dần nín. Cả hai lắc đầu trong khi vẫn trong trạng thái ôm ấp, cố gắng nằm im trong đấy. Các nàng thật sự cảm thấy ấm áp, hạnh phúc và an toàn trong lúc này

Bất tri bất giác, cả hai người Kha Kha cùng Quất Từ vì mệt mỏi mà ngất lịm đi, Thiên đành cười khổ nhìn cảnh này. Cậu chìm vào trạng thái tu luyện, tăng tốc hồi máu. Lúc cả ba tỉnh lại cũng là nửa đêm, bấy giờ cả hai cô nàng mới đồ mặt chui ra

“Quất Từ, tỷ nghĩ mảnh kim loại vụn ra cho ta đi!” Thiên yêu cầu đương nhiên cả hai cũng chỉ còn nước nghe theo, nhưng khi nhìn lại mới phát hiện. Các vết thương đã liền sẹo, da thịt mới mọc ra, chỉ còn nhô lên là những mảnh kim loại kim khùng

“Người thật là con người sao?” Kha Kha có chút không tin nói

“Ta chi biết mình không phải Hồn Thú, vậy thôi!” nhìn hai người trò chuyện trong khi mình phẫu thuật, Quất Từ chẳng còn gì để nói. Chẳng lẽ tên này không biết đau là gì?

Sau 30 phút thì mọi chuyện cũng xong, Thiên đứng lên đi lại được, cậu tìm trong người còn lại toàn bộ đồ ăn đêm ra. Bấy giờ cái Thiên phú Tước Đoạt, Hấp Thụ phát huy rõ rệt. Năng lượng chuyển hóa thành Sinh Mệnh Lực nhanh chóng giúp cậu khôi phục, hai cô nàng thấy cậu ăn như lang thôn hổ yết cũng cảm thấy hơi đói, tiện tới nhập cuộc

Sau bữa ăn đêm thì Thiên moi ra một cái bồn to cho nước vào, đưa cả hai 1 viên nhiệt thạch rồi bảo cả hai đi tắm, mình thì đi ra ngoài chút

Cả hai cô nàng cũng nghe theo, kéo bồn nước to vào trong bụi cây gần đấy rồi cũng thoát quần thoát áo nhảy vào trong bồn tắm rửa. Thiên cũng muốn nhìn nhưng thôi, bây giờ cậu đang dựng lều

Có lẽ tại địa điểm cùng hoàn cảnh không thích hợp nên hai cô nàng cũng nhanh chóng đi ra, Thiên tí phun máu mũi. Quá kích thích rồi!

Cả hai đều mặc một chiếc áo sơ mi trắng nồn nà, hai cái quần đùi lam lờ ra cặp đùi trắng dài. Tóc chưa khô hẳn, để xỏa ra sau lưng. Nhìn cả hai bấy giờ vô cùng quyến rũ, hấp dẫn

“Thiên? Sao quần áo để t...thiếu vài thế hả?” Quất Từ cùng Kha Kha đồ mặt rón rén bước ra. Bộ quần áo này Thiên đưa cho hai nàng, quả thật là hợp

“Ta đi tắm đây!” Thiên chạy ra ngoài, về khá quần bách. Hai người kia thấy vậy cũng cười theo bóng cậu, giọng như chuông ngân, vô cùng dễ nghe

.....

Thiên tắm xong, thay áo quần rồi quay về lều của mình. Hôm nay cũng có cả đồng việc mệt mỏi, Thiên nhanh chóng chìm vào giấc mơ đẹp. Bên ngoài lạnh lẽo, hai bóng đen chui vào trong lều của Thiên, cậu cũng biết là ai nên giả vờ đã ngủ

“Tên ngốc! Chúng ta đến mà hắn dám ngủ à?” một giọng nói vang lên, tiếp đó là một giọng đáp lại

“Vậy thôi! Chúng ta...chúng ta...” đến đây thì cả hai cũng im bặt

.....

Sáng hôm sau, Thiên tỉnh lại, cậu cảm thấy chẳng thoải mái chút nào. Cả người như bị kẹp lại vậy, hơn nữa hai cánh tay còn có cái gì mềm mềm nữa

Mở mắt ra, hình ảnh tiếp theo là Thiên khì huyết sôi trào. Kha Kha, Quất Từ đang nằm hai bên, mỗi người cầm một tay cậu. Cái áo chéo xuống lộ ra hai quả cầu trắng mềm mềm nhưng đan bị ép cho biến dạng

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Không chế tất cả

(Bắt đầu tăng tốc! Cảm ơn limasin56 tặng đậu! Cảm ơn tất cả mọi người ủng hộ)

Thiên mơ màng tỉnh dậy, cậu thấy cả hai người con gái vẫn đang ngủ thì cũng mặc kệ, tiếp tục giả vờ ngủ kiểm chút tiện nghi

“Úm~” cả hai người đều bị Thiên làm cho tỉnh, cả hai còn đang ngái ngủ nên không để ý tư thế của cả ba đang vô cùng ám muội

Mỗi người ôm một cánh tay của Thiên, chân gác lên chân, cầm tựa vai. Thiên bị kẹp như thế cái gối ôm vậy

“Đây là đâu?”

“Oáp~”

Cả hai lơ ngơ tỉnh dậy, Thiên tiện thể kéo cả hai vào ngực mình ngủ tiếp, bị kéo khiến cả hai cô nàng cũng tỉnh lại phần nào! Không khí bỗng chốc bị đun nóng lên

“Quất Từ Tỷ, sao...sao lại thành như này? Không phải là tối qua...tối~” Kha Kha nói đến đây cũng không khỏi đỏ mặt, Quất Từ kể bên cũng mặt đỏ không nói gì

“Thôi, giả vờ ngủ, đừng kinh động đến hắn~”

“Ơc ọc ọc!”“Ơt ọt ọt!”

Hai cái bụng phàn chủ khiến mặt hai người càng hồng hơn, cả hai chỉ muốn chui xuống cái lỗ nào đấy cho nó đỡ mất mặt. Thiên nghe tiếng “báo hiệu” của cả hai thì cũng chẳng thêm giả vờ ngủ nữa

“Hai người các nàng giờ lắm! Dám tập kích bốn đại gia lúc nửa đêm, tội chết thì miễn còn tội sống thì...hử!” tiếng Thiên vang lên khiến cả hai không khỏi theo bản năng quay mặt lên nhìn

“Oa, đẹp trai quá!”

“Người...người...người...”

Thiên lộ ra khuôn mặt thật, điều này ngay lập tức miêu sát ngay lập tức phương tâm hai vị thiếu nữ ngây thơ trong sáng

“Sao rồi? Đến mặt chồng mà cũng không nhận ra sao?” Thiên cúi sát mặt xuống khiến hai cô nàng đỏ mặt không ngóc đầu lên được

“K...không...không phải!”

“Tiểu-” - “Tiểu cái gì? Của ta mà tiểu cái gì? Sau này gọi là...chồng! Đúng rồi! Gọi ta là chồng!” một lúc sau dưới dăm uy của Thiên, cả hai đều ngoan ngoãn nghe lời

“Chồng~ Đi làm đồ ăn sáng đi!” Kha Kha cùng Quất Từ đều chưa quen nhưng thôi coi như hi sinh vì cái bụng vậy

“Chờ ta!” vút lại câu này, Thiên lao ra ngoài với tốc độ bàn thờ. Chỉ 15 phút sau, cậu quay trở lại với một đồng đồ ăn. Bánh mì ah! Sữa ah! Hoa quả ah! Cả mâm đồ ăn bị cả ba người tiêu diệt sạch sẽ. Quất Từ cùng Kha Kha hài lòng ngồi xoa bụng

Thiên dọn dẹp xong rồi cũng vào trong nằm tiếp, cả ba đang tại trên đỉnh một quả đồi, quanh đây chẳng có con Hồn Thú nào cả bởi Thiên đuổi sạch rồi. Cả ba nằm một lúc rồi Thiên mới bắt chuyện

“Cả hai người...ta nghĩ kĩ rồi! Quất Từ, Kha Kha...anh yêu em...làm vụ anh được không?” quá bất ngờ, cả hai đều dơ ra một lúc. Kha Kha đỏ mặt cúi vào ngực Thiên còn Quất Từ thì lại về mặt quần bách. Nàng rất muốn nói đồng ý, nhưng mà....

“Quất Từ! Ta biết nàng khó xử bởi thù hận! Nhưng nghe ta nói hết đã!” Thiên nghiêm túc nói, cả hai cô nàng đều ngẩng mặt lên nhìn

“Ta tên Long Vũ Thiên! Cái này hai người đều biết rồi! Thật ra thì...ta không phải Hồn Đế hay Hồn Thánh gì cả!”

“Hả?”“Nhưng mà-”

“Ta là Hồn Đầu La 83 cấp!”

Tỉnh! Ngơ ngác, há miệng! Cả hai người Quất Từ giờ chỉ còn chần chừ đến tột cùng

“Ta 15 tuổi nhưng mà thật ra thì cũng chắc hơn 30 tuổi rồi!....” Thiên kể ra những điều cậu có thể kể, hai cô gái giờ vô pháp phát ngôn hay gọi tắt là cạn lời

“Chiếc nhẫn này là minh chứng tình yêu của anh! Nếu hai người đồng ý thì đeo vào đi! Quất Từ? Nàng muốn hồi sinh cha mẹ chứ?” Quất Từ im lặng, nà g nhìn chăm chú Thiên như thể muốn nhìn rõ người thiếu niên này

“Ừm! Nhưng mà-”

“Không nhưng nhĩ gì cả! Ước muốn này ta sẽ giúp nhưng không phải giờ, chờ tới khi nàng thành thần đi! Tự tay nàng hồi sinh họ mới có ố ý nghĩa” Quất Từ tin, nàng muốn tin, muốn tin Thiên dù cho có là tin mù quáng đi chăng nữa

“Các nàng đã đồng ý vậy thì ta cũng nói thêm một điều này nữa! Ta không phải người thế giới này! Với lại...các nàng...còn có....khá nhiều tỷ muội tại SLK nữa!” Thiên bị cả hai ngó lơ cả ngày, vất vả lắm cậu mới thu thập được tàn cuộc

Thiên rèn sắt luôn khi còn nóng, cậu ăn cả Quất Từ và Kha Kha luôn trong tối tiếp theo. Cả hai bị Thiên cho lên đỉnh trên đỉnh vô số lần, sau buổi đấy thì cả Kha Kha cùng Quất Từ cũng tự động hiểu tại sao tỷ muội mình lại nhiều vậy. Tên này chơi, làm, đùa hai người từ đêm tối sáng vậy mà vẫn sinh long hoạt hổ như thường. Chẳng bù hai nàng nằm bẹp đi chẳng đi động được chút gì

.....

Hiên Từ Văn chăm chú nhìn ba con người phong trần mặt một môi trước mặt, không biết nói cái gì cho phải, thật khó mà thốt nên lời.

“Ngay cả mảnh vụn cũng không còn lại chút nào sao?”

“Không.....” Quất Từ cúi đầu nói

Trước đó nửa canh giờ, ba người rút cục về tới Học Viện Nhật Nguyệt, hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc hoàn toàn biến mất, cả bọn thậm chí không thể gom lại được một mảnh nào, đầu tiên đến gặp Hiên Từ Văn.

Hiên Từ Văn lại tiếp tục không nói gì, sau khi bình tĩnh hơn mới nói

“Các người có biết hồn đạo khí Toàn Hình Tham Trắc quý giá cỡ nào không hả? Tiêu phí bao nhiêu là tâm lực của học viện? Nếu không phải vì hơ một phần ba hạch tâm pháp trận trong đó do ta chế tạo xuất ra, các người nghĩ mình có cơ hội tham gia vào thử nghiệm này sao chứ? Các người khẳng định không còn bất kì thứ gì, nhất là hạch tâm pháp trận lưu lại sao?”

Quất Từ khẳng định

“Lão sư, nhất định không có đâu, tất cả đều tan nát thành bụi, cái hồ khổng lồ ta tin chắc vẫn còn nguyên trạng ở đó!” Hiên Từ Văn nghe xong chán nản

“Thôi, thôi, ba tên phá hoại các người đứng có trước mặt ta kể xuống người họa. Lần đi tắm rửa thay đồ cho ta. Ngửi cái mùi mà muốn ói, cứ đi cho mau!” cả ba nhanh chóng chạy ra ngoài, về kí túc xá

Thiên kiểm kê thu hoạch lần này, nhìn đồ vật trong AS mà cậu mỉm cười chìm vào giấc ngủ

.....

Vừa ra khỏi ký túc, Thiên đã phải dừng bước lại

“Chính là nó. Bắt lại!”

Vương Thiếu Kiệt sắc mặt trắng nhách đứng đợi trước cửa ký túc xá từ khi nào, giờ ngón tay chỉ về Thiên. Bên cạnh hắn, có chừng sáu trung niên tuổi chừng 30-40, mặc giáp trụ quân đội chế tạo. Sáu người cùng lúc giải phóng võ hồn, là hai Hồn Đế và bốn Hồn Vương. Một trung niên dẫn đầu xông đến trước mặt Thiên, giờ ra một tấm thẻ bài, lạnh lùng quát

“Đội an ninh hoàng gia, người là Long Vũ Thiên?”

“Phải!”

“Người là nghi can tập kích, tổn thương thành viên hoàng thất, cần người đi với chúng ta, hợp tác điều tra!”

Vừa đọc lệnh bắt, hắn vừa lấy ra một cái công tay màu vàng. Hồn lực dao động trong người hắn rõ ràng cường thịnh hơn, chỉ cần Thiên ngưng cuồng phản kháng, lập tức sáu người trong đội sẽ hợp lực công kích.

“Người...đám bắt sao?” bầu không khí lập tức căng thẳng lên, cả 6 tên đội an ninh đều cảm thấy khó thở, luồng uy áp Thiên thả ra đều khiến cả 6 người sợ hãi, run cầm cập

“Mà thôi! Ta đi xem các người làm gì được ta!”

Cái công tay màu vàng nháy mắt chụp lên cổ tay Thiên, nhất thời một lực lượng cấm chế từ công tay truyền ta toàn thân. Đây hắn cũng là một kiện hồn đạo khí, có tác dụng ngăn chặn hồn lực vận chuyển khá tốt.

Vương Thiếu Kiệt bước đến trước mặt Thiên, trong mắt lộ vẻ ngoan độc, nắm đầu cậu, tay phải tung ra một quyền nặng nề nện lên bụng cậu

“Định giải cứu cho ta hả?” Thiên nhìn bằng vẻ trên tức, mấy tên bắt giải không kịp ngăn lại bởi quá bất ngờ. Cả 6 đều nhìn Thiên e ngại

“Rồi ta sẽ lấy cả gốc lẫn lá! Mà...lãi suất cao lắm đấy!”

“Ah!!!!” *xoẹt* hai cánh tay bay lên trời, tiếng hét của Vương Thiểu Kiệt làm cả 6 tên kia hoàn hồn

“Chớ cạy gần nhà, gài cây gần chuồng à con? Bỏ mấy lá chà sớ mấy quả co!” Thiên khinh bỉ nhìn, cái loại này chỉ được cái vênh váo, kênh kiệu, cặp này cặp nọ là gòi, còn lại chà được cái mẹ gì cả

Con đầu khiến Vương Thiểu Kiệt ngất luôn. Thiên thủ đoạn kinh khủng khiến tất cả đều bị chấn trụ. Không ai dám ho he gì sợ tên tiểu tử tông bụp cho cái thì không biết đường nào mà lần

.....

Minh Đức Đường

Kính Hồng Trần đang im lặng ngắm nhìn phôi thai hồn thú 10v năm. Hắn đã có đủ chín hồn hoàn, dĩ nhiên không cần thứ này cho mình, nhưng cháu của hắn thì được a! Tiểu Hồng Trần, Mộng Hồng Trần là hai huynh muội hắn yêu thương nhất. Lần này hai đại học viện trao đổi, hẳn cũng vì muốn cho hai huynh muội có cơ hội đi ra ngoài, có cơ hội tăng cường hiểu biết, thực lực, tu vi. Ở phương diện bồi dưỡng hồn sư, không có nơi nào có thể so sánh với Học Viện Shrek cả

Lâm Giai Nghi vào báo cáo, Kính Hồng Trần ngay lập tức lao ra. Lão không lo cho mạng của Thiên mà lo về cái khác, đó là mạng cháu trai cháu gái hắn

Hắn đã từng ghé qua Học Viện Shrek, cường giả như mây. Ngay cả Bàn Thủ Tông cũng kinh hãi thối lui, bản thân hắn cũng phải đề lại một kiện hồn đạo khí cấp 9 mới có thể toàn vẹn trở ra.

Trong tâm, hắn tuyệt đối không muốn thừa nhận mình e ngại Học Viện Shrek, nhưng thực tế, hắn kiêng dè Học Viện Shrek rất sâu sắc. Nội tình của một học viện có lịch sử cả vạn năm, có thể khủng bố đến mức nào chứ? Danh hiệu đệ nhất đại lục cũng không phải chỉ kêu cho oai như vậy. Trong ba đế quốc của Đấu La đại lục, không biết tiềm ẩn bao nhiêu thế lực lớn nhỏ mạnh mẽ của Học Viện Shrek, ngay cả đế quốc Nhật Nguyệt còn không dám mạnh động nữa là.

Kính Hồng Trần bên này như vậy, bên Từ Thiên Nhiên thì Quất Từ cũng ra sức lôi kéo. Thiên quyết tâm dọn sạch cái Hoàng thất trong một lần và mãi mãi.

.....

Thiên bị áp tới chỗ tra khảo, cả 6 tên áp giải đều theo tới. Bị cột lên cao, cậu chỉ mỉm cười nhàn nhạt, mấy cái dụng cụ này chẳng có cái nào phá được phòng ngự của Thiên cả

“Khốn kiếp, kẻ nào dám ngăn cản ta!” Một tiếng rống nặng nề từ bên ngoài vọng vào, khiến cả đội an ninh Hoàng gia đều giật mình. Cả bọn sững sờ trong giây lát, ngay sau một tiếng nổ vang lên, cửa phòng không cánh bay vào.

Kính Hồng Trần hằm hằm dẫn theo chủ nhiệm Lâm Giai Nghi xông vào. Trước đó Thiên kịp dùng ảo thuật khiến mình trông te tua, máu dính khắp người. Muốn bao khổ có bao khổ, muốn bao nhục thì có bấy nhiêu

“Lão già kia, người là ai mà dám đến Đội an ninh Hoàng gia chúng ta giương oai?” Tên lão Từ quen thói hống hách, căn bản không nghĩ tới lý do làm cách nào lão già trước mắt có thể xông vào hoàng thành còn ngang nhiên đường hoàng phá cửa phòng tra tấn của Đội an ninh Hoàng gia

Bất quá, lời còn chưa dứt, sát khí tràn ngập trong mắt Kính Hồng Trần bộc phát đầy đủ. Tay phải xuất ra một chiêu về phía tên lão Từ, một lực hút kéo tên không biết trời cao đất dày lẳng không bay tới.

Tên nhị ca nhìn thấy không ổn, đã hợp lực vài tên khác cùng đánh về phía Kính Hồng Trần.

“Cút!” Kính Hồng Trần gầm lên, một luồng sóng khí đập dòn phóng ra, đánh bay cả năm tên ra năm góc, chín hồn hoàn bao phủ dày đặc toàn thân.

“Phong Hào đầu la.....” Tên nhị ca kinh hô một tiếng, tuy ngã xuống đội vào một góc tường khiến toàn thân đau nhức, nhưng trong lòng lại còn run rẩy hơn. Lần này thì thôi, xác cmn định

“Aizz, ta thật không ngờ, Học Viện Nhật Nguyệt vậy mà cũng không có khả năng bảo vệ đệ tử của mình ah!” Ngữ khí Thiên nhẹ nhàng, nhưng từng lời lại như búa bổ vào tim, đập ngay chỗ ngứa của Kính Hồng Trần.

Thiên hiểu thừa lão này rồi, cứ quay bọn này thêm lúc nữa vậy

Từ Thiên Nhiên tới, ai cũng đã đến đủ. Thiên chẳng nói lời nào mà chỉ quan sát mọi chuyện. Quả thật Từ Thiên Nhiên là một kẻ không tầm thường chút nào! Hắn mà không què chắc chắn lên ngôi lâu rồi.

Tuy nhiên...có trâu bò, trâu chó như nào thì cũng chỉ có một kết cục cho hắn thôi, chính là...chết. Thiên dùng Tinh Thần lực khổng lồ của mình khiến tất cả bị cuốn vào trong ảo cảnh

Mọi chuyện tiếp theo thì ai cũng đoán ra rồi. 6 tên áp giải đều bị giết, Từ Thiên Nhiên bị khống chế, Ảnh đầu la từng bị giết thay vào là một cái phân thân của Thiên. Còn lại mọi người thì đều mơ mơ màng màng tỉnh lại

Mọi chuyện đúng sát kịch bản Thiên vẽ ra. Thiên từng bước từng bước thu thập tất cả, thu mọi thứ trong tay chấp chương

Chỉ trong vòng 3 tháng, mọi thứ trong Hoàng Thất Nhật Nguyệt Đế quốc thay đổi. Thiên cùng Hòa Thái Đầu thanh li sạch sẽ những kẻ vương đường, giúp Hòa Thái Đầu khống chế tất cả, trở thành hắc thủ sau màn

Thiên giờ đang trong lòng hai cô nàng Kha Kha cùng Quất Từ. Hôm nay là ngày Hòa Thái Đầu quay trở lại hoàng thất, lên ngôi thái tử. Quốc Vương hiện tại vẫn là tên Từ Thiên Nhiên

Thiên không giới việc này cho lắm nên để Hòa Thái Đầu tự quyết, cậu nghĩ nếu Nhật Nguyệt Đế quốc trong tay Hòa Thái Đầu sẽ tốt hơn cho SLK và cho chính hắn

Thiên mấy ngày nay chỉ ăn chơi cùng hai nữ. Ngoài ra thì cũng giúp cả hai nâng phẩm Hồn Hoàn, ít nhất cũng phải là tiêu chuẩn của Hồn Đế 2 vàng, 2 tím, 2 đen.

.....

“Đến lúc chuẩn bị về rồi!” Thiên nhìn về học viện Nhật Nguyệt, chẳng có cảm giác gì cả

Vừa hôm trước trên đấu trường, Thiên bắt gặp một đối thủ thú vị. Cảm đọc lại cuốn truyện rồi bình tĩnh suy nghĩ

“Tà Hồn Sư? Chúc mừng các người đã vào tầm ngắm của ta!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 76: Trợ giúp Na Na

Thiên ở trong phòng, cậu nhìn kĩ người con gái trước mặt, đây là người mà Thiên giam giữ một phần linh hồn-Na Na.

“Vũ Thiên, ta biết ngươi rất mạnh, vậy nên ta mới nhờ ngươi giúp đỡ. Ngươi...ngươi muốn ta...ta làm gì cũng được...thậm chí...thậm chí...” nói đến đây thì khuôn mặt Na Na đỏ ửng lên

“Được rồi!” Thiên cắt ngang khiến cô nàng hoảng loạn, khuôn mặt hồng hào bỗng tái nhợt hẳn đi

“Vậy...vậy là...ngươi không đồng ý...ý hả?” những giọt nước mắt tuyệt vọng bỗng chọt xuất hiện, Thiên dờ khóc dờ cười nhìn cô nàng đang đi xa quá

“Từ từ! Ta bảo không giúp bao giờ! Mà không nhận lại linh hồn hả?” Thiên nhẹ nhàng nói, lại một thiếu nữ đáng thương cần sự trợ giúp ầm áp từ cậu ah!

cạch tiếng cửa khóa trái lại, Thiên ngờ người nhìn cảnh trước mặt. Chỉ thấy cô nàng run người lên nhè nhẹ

phịch hiện ra trước mắt Thiên, một mỹ nữ nữ mềm mại yếu đuối với thân hình hoàn mỹ, cực kỳ giống những phù điêu mỹ nhân được các điêu khắc gia tạc nên. Không thể ngờ, Na Na về phương diện cơ thể khó ai sánh bằng, trên người không một vết sẹo, da thật nõn nà bóng láng, tuy không phải trắng như bông, nhưng nhìn rất khỏe mạnh ngập tràn sức sống.

Vòng eo mảnh khảnh rất uyển chuyển, đường cong kéo dài vòng qua mông xuống bắp đùi, Thiên thấy rõ cặp mông tròn lẳn đầy đặn xinh đẹp như hoa.

“Ta...ta...ta...muốn dùng cả cơ thể này...đánh đổi sự giúp đỡ được không?” Na Na lí nhí hỏi, không khí đang tăng nhiệt một cách nhanh chóng

"Lại đây!" nghe Thiên nói, nàng đi chậm vào, vừa đi vừa nghĩ lung tung. Rất nhanh, cả thân hình đẹp đẽ đó đứng nhanh trước mặt Thiên, Na Na nhắm mắt lại như cam chịu số phận

"Hả?" cảm giác lạnh lẽo của cơ thể biến mất, Na Na mở mắt ra, Thiên đang cầm quần áo cô nàng khoác lên người nàng

"Ta tự nhận mình không phải chính nhân quân tử gì! Nhưng...giờ chưa phải lúc, chờ cứu xong cha mẹ nàng đi rồi tính tiếp!" nói xong thì Thiên ôm Na Na vào lòng, nàng bị lời nói cùng hành động bất ngờ này của Thiên làm cho ngỡ ngời

"Chắc nàng chịu nhiều khổ cực rồi! Từ giờ có ta ở đây thì mọi chuyện cứ để ta!" Na Na nghe xong khóc rống lên, nàng khóc rất lớn, Thiên chỉ đứng nghe thôi mà cũng cực đau lòng

Tối đấy Thiên ôm Na Na ngủ, chỉ ngủ thôi, mặc cho "thăng đệ" bên dưới nhiệt tình 'kháng chỉ'. Thiên chỉ biết cười khổ, đành phát tiết sau vậy

.....

Sáng hôm sau, Thiên dắt Na Na tới trước cửa căn cứ bí mật của Thánh Linh Giáo, nhìn qua chẳng ai ngờ được đây là trụ sở của bọn Tà Hồn Sư cả

"Vĩnh Đông Chi Cực!" bàn tay Thiên chạm nhẹ lên cánh cửa, ngay lập tức tất cả không gian bên trong đều bị đông lạnh lại. Nhiệt độ giảm rất nhanh, nhờ cả Tinh Thần Tham Trắc nữa nên chẳng một tên nào thoát được kết cục bị đông lạnh như cá

"Vào thôi!" Thiên dắt Na Na đang miệng chữ O mắt chữ A vào bên trong, bên trong cũng khá nhiều người. Tình trạng ai cũng giống hệt nhau, đó là bị đông cứng cả lại

"Na Na! Vào tìm cha mẹ mình đi! Chỗ này giao cho ta!" Thiên nói ra rồi tiếp tục công việc đang dở

Na Na nghe lời đi vào, Thiên thấy vậy triển khai chế độ đồ sát. Tất cả tượng bằng đều bị đập vụn, tuy nhiên chẳng có máu tanh be bét gì, chỉ có vụn bằng khắp nơi

"Tĩnh Hóa Di hồi các oán linh, các người được tự do rồi!" dứt lời, ánh sáng tỏa ra khắp nơi quanh đây, Thiên cũng thấy mấy người như Na Na

Thiên đi ra ngoài chờ, một lúc sau Na Na cũng quay ra.

"Na Na, đừng như vậy, nên bị thương đi. Cha mẹ nàng đã siêu thoát, cuối cùng đã thuộc về chính mình!"

"Cám ơn người, chủ nhân. Người đã giúp em hoàn thành tâm nguyện lớn nhất đời mình!"

"Cái gì mà chủ nhân?"

"Em nói rồi, chỉ cần người có thể giúp em giải cứu linh hồn cha mẹ, em nguyện làm trâu làm ngựa cũng sẽ theo hầu người. Người đã làm được, lại còn tĩnh hóa ô uế trong linh hồn cha mẹ. Em đã không còn gì vương vẩn, ân tái tạo chỉ có dùng cả đời này báo đáp. Người không được từ chối em, nếu người từ chối, ẽ vốn không còn gì lý luận, sẽ rời khỏi thế giới này ngay lập tức đấy!" Thiên nghe xong cũng đành mặc kệ, dọn dẹp cả khu vực quanh đây rồi cũng dẫn Na Na đi cùng

Phân thân cậu được cử đi truy lùng cái tổ chức này tiện thể diệt luôn những Tà Hồn Sư gặp được trên đường

.....

Thiên nằm trong phòng, cậu nhìn vào phần thưởng từ nhiệm vụ hệ thống

"Keng, hoàn thành nhiệm vụ 'Cứu khổ'. Phần thưởng: Vé xuyên tực chọn, 1 lần quay Normal." đang ngó nghiêng nhìn ngắm thì có tiếng gõ cửa. Quất Tử cùng Kha Kha mấy hôm nay bận nghiên cứu lên cấp Hồn Đạo Sư nên để Thiên phải chịu cảnh 'chăn đơn gối chiếu', 'dục hòa đới nguyệt'.

"Chủ nhân! Ta...ta..." Thiên mở cửa, Na Na đang đứng ngoài đan tay vào nhau cúi gằm mặt. Bộ dạng khá ái khiến Thiên nhìn ngơ ngác

"Ủ! Có chuyện gì thì vào trong đi!" Thiên thủ thế mời cô nàng vào trong, Na Na lèo đèo theo sau

(Chuyện tiếp theo thì ta cũng chẳng làm thì được, Thiên đóng cửa nên ta cũng chịu. Chỉ nghe thấy tiếng thờ đóc, tiếng kêu cứu, tiếng bạch bạch vang lên,... Tiếng gì ta? Tác không biết đâu! /cdeu)

.....

Thiên ở Nhật Nguyệt Đế Quốc cũng gần 2 năm rồi. Hôm nay là ngày cậu quay trở lại SLK, đi theo Thiên là Quất Tử, Kha Kha cùng Na Na. Phàm Vũ mấy người về sau, Thiên quay trở lại trong yên lặng, chỉ vài trưởng lão, người quen biết

Tối đó, Thiên tổ chức một cuộc gặp mặt 'giao lưu' mọi người đều có mặt ăn uống, nhậu nhẹt tới tận đêm

Sau bữa tiệc là cuộc hành hình chúng nữ dành cho Thiên, bị luân phiên 'dây vò', 'vắt cạn' sức lao động khiến Thiên chút nữa là bị lật kèo, may nhờ nội tại cùng Slime hình thái mới khiến hòa nhiệt chúng nữ hạ bớt

Vài ngày sau, Thiên cùng Vương Đông về nhà, đương nhiên là nhà Vương Đông rồi. Thiên cũng muốn nhìn thử xem cái Hạo Thiên Tông này mặt ngang mũi dọc ra sao, truyền thừa lâu thế cơ mà!

.....

Cả hai đi về biên giới phía đông đế quốc Nhật Nguyệt, giáp với đế quốc Thiên Hồn. Theo như lời Vương Đông, nàng quả là ở đế quốc Thiên Hồn, hơn nữa khoảng cách đến thành Thiên Đẩu cũng không xa.

Xa xa, một tòa núi lớn xuất hiện trong tầm mắt Thiên, đỉnh núi nguy nga, thế núi hiểm trở, bề mặt đều là vách núi dựng đứng, phẳng như cắt bằng đá lớn, chỉ có một mặt tương đối bằng phẳng hơn. Người thường muốn leo lên, thật sự là khó khăn. Lắc rắc vài con cây cỏ sinh trưởng theo sườn núi

Tòa núi này là bộ phận của một dãy núi liên miên chập trùng. Nhưng trong dãy núi xung quanh, đỉnh núi cao nhất cũng chỉ đến sườn ngọn núi trước mặt. Bề mặt mây lơ lửng, thông thả trôi trên dãy núi, đến ngọn núi trước mặt hội tụ lại, như thể đỉnh núi đâm xuyên mây chỉ thẳng lên cao, muốn thấy rõ, có lẽ chỉ có thể xuyên qua đám mây đó mới được.

"Tôi rồi à. Quả nhiên sâu trong mây thăm ah!"

Đi khoảng 1 tiếng, ngay trên đầu Thiên cách khoảng ba trăm thước, trên mây lơ lửng, một tòa thành thật nguy nga, tường thành màu xám mang phong cách cổ kính, khí thế cao cao tại thượng, phiêu dang trong mây, sơn thế chót vót

"Người là kẻ đầu tiên được ta dẫn về nhà đó, bình thường nhà ta không có khách đâu!" Vương Đông ngạo kiều nói

"Cũng đúng, qua cái đường vào khúc khuỷu quanh có thể ai mà vào!"

"Ai dám nói nhà của ta không hề có khách ah!" một bóng người cao lớn từ trong thành đã đi ra.

Một trung niên vạm vỡ cường tráng, mái tóc ngắn chia ra như cương châm, tướng mạo rất khí phách, gương mặt cương nghị vuông vức sắc như đao gọt, đôi mắt nâu nhạt, mơ hồ thấp thoáng kim quang, trường bào màu xám hoàn toàn không che đi nét cường tráng vạm vỡ của cơ thể.

"Bá phụ khỏe chứ?" Thiên cúi chào cung kính, dù sao cũng tầm chương bố

"Thiên, đây là nhị tía của ta, gọi hẳn là nhị bá đi!" Vương Đông nói. Trung niên nam tử trừng mắt nhìn Vương Đông, nói

"Bây giờ mà gọi nhị bá thì còn sớm lắm, tên nhóc kia, lão phu họ Thái, cứ gọi ta là bá phụ đi!" Vương Đông nói giận lườm mắt nhìn vị trung niên nọ, nhưng vị bá phụ đó cũng không thèm để ý hấn, xoay người vào bảo thành trước.

Trong thành không có những thứ trang trí xa hoa, hầu hết chỉ có màu xám, màu đen là tông màu chính, thỉnh thoảng có vài chỗ màu xanh. Hai bên tòa thành có thang lầu rất cao. Kết cấu tòa thành cũng không phức tạp, tổng cộng có ba tầng, diện tích cũng không nhỏ. Vương Đông giới thiệu

"Hạo Thiên Bảo chúng ta tầng một là nơi ở của người trong tông, tầng hai để cho khách, tầng ba thì dành cho đại tía, nhị tía và ta"

Trong thành, thỉnh thoảng có vài người áo xám đi ngang qua, khí tức và hồn lực dao động của họ toát ra cho thấy họ chính là trụ cột của nơi này

Đưa Thiên lên phòng sau Vương Đông cũng quay đi. Thiên tự nhiên đánh giá phòng mình, diện tích ước chừng 20m vuông, có một buồng vệ sinh, trong đó có một bồn nước, chứa đầy nước trong. Thiên lấy ra một thau nước muốn

rina mặt, nhưng khi chạm vào nước thì giật mình thò tay về, dù cho có Cực Hạn Băng rồi nhưng cái mát lạnh đấy nó vẫn ăn sâu vào cơ thể

Vũ vũ mấy cái Hồn Hoàn tự động nhảy ra ngoài, Vũ Hồn Băng Cực Hạn cũng hiện ra, nhiệt độ quanh người cậu giảm rõ rệt. Mái tóc đang màu đen huyền bí bỗng chốc như bị nhuộm sang màu trắng, một màu trắng tinh khiết. Cả người Thiên như được phủ thêm một lớp giá lạnh vậy

1,2,3,4,...,10,11 cái vòng tròn to nhỏ xuất hiện bao quanh người Thiên. Nhìn là đủ hiểu chúng là Hồn Hoàn rồi. Nhưng...cái cần quan tâm, chú ý, nhìn thẳng vào đó chính là màu sắc của chúng. Ai trên cái thế giới này cũng biết rằng ý nghĩa mỗi màu như thế nào: 10 Trắng, 100 Vàng, 1000 Tím, 10000 Đen, 100000 Đỏ.

Đỏ Đỏ Đỏ Đỏ Đỏ.....Vàng. Không thể tin nổi, thật...thật không thể tin nổi! 10 Hồn Hoàn Đỏ, 1 Hồn Hoàn Vàng nhưng vàng này nhìn qua cũng không đơn giản chút nào. Ánh sáng màu sắc nó tỏa ra mang một tia thần thánh uy nghiêm, không thể không bị hấp dẫn

.....

"Hả? Cái...?" đang nói chuyện thì Vương Đông thấy Đại tía mình bỗng lơ đãng, ngơ ngác, ngạc nhiên rồi hóa đá chết lặng

"Đại ca? Sao vậy?" người Nhị tía này cũng học theo đại ca mình lùa thần thức về một phía nào đó để rồi biểu lộ cũng chẳng khác quái gì người kia

.....

Thiên ngồi tu luyện trên giường, cậu muốn một lần nâng cấp hai Vũ Hồn luôn

Nhập định ổn xong, Thiên quay sang nói với Thanh Thanh- linh hồn của Thánh Ma Huyết Kim Thụ

"Em chắc chứ! Không được hối hận đâu đấy!"

"Vâng!" giọng nói nhẹ nhàng nhưng lại chứa đầy sự kiên định và tự tin bên trong

"Vậy thì bắt đầu thôi!" vừa nói Thiên vừa nhìn cái Phôi Thai bên cạnh mình

"Tuyệt Đế ah! Người cái ngực tỷ này ta định sẵn rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 77: Song Linh Nhập Thế

Thiên ngồi hít thở đều, cậu muốn cùng lúc đột phá Hồn Đầu La ở cả hai Vũ Hồn luôn

"Bắt đầu đi!" Hồn lực vận chuyển nhanh dần đều, cùng lúc đó quanh đây bỗng xuất hiện hai vòng Hồn Hoàn. Một Vàng một Đỏ, cả hai đều to lớn bất thường, to hơn hẳn những cái Hồn Hoàn Thiên từng hấp thụ trước đây

"Nhập!" theo tiếng hô của cậu thì cả hai vòng Hồn Hoàn cùng lúc nhập thể nội

*Vũ*Vũ* khí tức mạnh mẽ tràn ra khắp nơi. Cả Hạo Thiên Các đều rơi hết cả lên, cái cảm giác áp bách hiện ra trong mỗi người ở đây

Dù khí tức này không có lực phá hoại, nhưng khi nó được phóng thích ra, tất cả Hồn Sư cấp bậc dưới Phong Hào Đầu La ở Hạo Thiên Bảo đều hoảng sợ biến sắc, tái mét xụi lơ nằm trên mặt đất, không biết đã xảy ra chuyện gì.

"Tiểu Đông Nhi ah! Người lần này thật sự là đưa một con quái vật chân chính về rồi!" Đại tía nắm bả vai nhị tía, thân hình hùng tráng hơn 200 cân trong tay lơ cử như cộng rom nhẹ nhàng bị nắm lấy kéo đi lơ lửng trên không. Cả hai thà người nhảy xuống tầng 2, hóa thành một luồng sáng chui vào lối đi xuống, dừng lại trước phòng Thiên đang ở.

Không chỉ có hai người xuất hiện ở đó, hơn 10 vị trung niên, lão niên cũng đã có mặt, nhưng không ai đủ can đảm tiếp cận căn phòng ấy.

"Tổng chủ!" Nhìn thấy Đại tía, những người này đều lập tức khom mình hành lễ.

"Tổng chủ, đây là chuyện gì? Tại sao Hạo Thiên Tông lại bắt ngờ xuất hiện dao động năng lượng khổng lồ như vậy? Khí tức này là cái gì? Ta sao lại có cảm giác nó còn cường hãn hơn cả những siêu cấp mãnh thú nữa?"

"Haizz! Ta cũng chịu, chỉ biết là người quen của Vương Đông thôi! Bảo mọi người không được phép lại gần căn phòng này nghe chưa?" nghe xong mấy người kia quay ra ngoài, để lại đó hai người Đại, Nhị tía canh trước cửa

"Đại ca! Có cần nghiêm túc vậy không?"

"Coi như vì mặt mũi tiểu Đông đi!" Đại tía nói xong rồi cả hai đều bắt đầu tìm cách vào trong

.....

Trong phòng, Thiên nhắm mắt lại, không ngờ hai luồng sức mạnh chồng chất vào nhau lại trở nên kinh khủng như vậy

"Áp súc lại!" Thiên găm nhẹ một tiếng, hai tay nhanh chóng vung loạn lên

"Được rồi! Oa~" Thanh Thanh chính thức trở thành Tiểu Tam trong Tinh Thần Hải

"Ta...ta...không phải...chết rồi sao?" một giọng nói vang lên, Băng Đế cùng Thiên Mộng cũng ngẩn ra

Trong Tinh Thần Hải, tiếp sau Thanh Thanh là một thân ảnh nữ xuất hiện. Dáng người cao gầy, da trắng nõn nà, khuôn mặt đẹp có gì đấy cao quý khó tả, khí tức băng lãnh cô nàng tỏa ra khiến mọi người đều cảm thấy không dám lại gần

"T...Tuyệt Đế!" Băng Đế thốt lên ngạc nhiên, thảo nào lần trước cảm thấy quen quen, hóa ra là nàng ah

"Băng Băng! Hóa ra người mà người...-Ư...ư..." Thiên Mộng nói được một nửa rồi bị Băng Đế bịt miệng bất cớ

"Tuyệt Đế! Chào mừng tới đại gia đình của ta! Nàng không sao chứ?" Thiên thấy hơi lạ, Tuyệt Đế bỗng tái mét mặt lại

"N...Nó tới rồi!" Tuyệt Đế kêu lên, nàng nhăn mày lo lắng khiến mọi người khó hiểu

*Đùng*Đùng*Đùng* trên trời bỗng mây đen kéo tới từng vòng

"Tiểu Thiên! Đi khỏi nơi này mau! Thiên kiếp của Tuyệt Đế tới rồi!" nghe lời Thiên Mộng Băng Tầm, Thiên lao nhanh ra khỏi khu vực Hạo Thiên Tông, bay lên không trung khoảng hơn 3000m mới dừng lại

"X...xin lỗi! Tại ta mà..." Tuyệt Đế nhìn mọi người xung quanh nói

"Tuyệt Đế! Chuyện gì đã xảy ra vậy? Sao...sao người lại bị bắt?" Băng Đế ngắt lời hỏi

"Hôm đấy ta quyết định tấn cấp....." Tuyệt Đế kể lại lí do nàng bị tóm, tại sao trên đầu mọi người đang dây đặc kiếp vận

"Bôn cùn cũng biết chớp thời cơ nhì? Đang bị kiệt sức yếu ớt do ăn 7 đạo hồng lôi thì người bị tóm! Nhưng mà vậy cũng may, nhờ thế mà mới gặp lại được người!" Băng Đế từ từ nói, sau cuộc nói chuyện thì trên bầu trời gợn mây xuống chỗ Thiên một đạo hồng lôi

"Xin lỗi...xin lỗi..." Tuyệt Đế không sợ chết nhưng nàng lại sợ đồng bạn mình bị liên lụy, ảnh hưởng thậm chí là bị chết oan theo mình

“Nếu ta giúp được nàng lần này thì nàng đồng ý là Hồn Linh của ta chứ? Tuyệt Đế! Xác xuất nàng rơi vào ngủ say và xuất hiện nhân cách thứ hai là rất cao đấy!” Thiên nghiêm túc nói, sau khi nghe cậu nói xong Tuyệt Đế hai mắt sáng lên vội vàng đồng ý

“Được được, gì cũng được, người cứ làm đi! Sao ta cũng chấp nhận!” Tuyệt Đế gật đầu lia lịa, khuôn mặt đã bớt đi vẻ lạnh lùng thay vào đó là vẻ kích động

“Vậy được rồi chờ ta đi! Nàng từ giờ là người của ta!” Thiên nói xong rồi cũng quay ra nhìn đạo hồng lôi đang phủ xuống. Kích thước chỉ bằng cái kim thôi mà cong cong giắt giắt

“Thôn phệ!” không một tiếng động, tia sét ngay lập tức như nước gập bọt biển. Tựa tia điện nhỏ bé như nhảy múa xung quanh Thiên, cậu đang áp ủ một quyết định, một quyết định bá đạo

“Thôn phệ” một tia sét như chiếc đũa phủ xuống, nó mạnh hơn rất nhiều so với vừa nãy

Cứ thế, một bên Thôn phệ Lôi kiếp, một bên Thiên nghiền cứu Cực hạn Băng cách tiến giai

“Vật cực tất phản, âm cực dương sinh, sinh cực tất tử, tử cực tất sinh……” một chút gì đấy bỗng lóe lên trong đầu Thiên, cậu cảm nhận nó, nghiền ngẫm nó.

(Một tháng sau, tại 3000m trên không trung Hạo Thiên Tông)

“Oáp~ Qua bao lâu rồi nhỉ?” một chàng thiếu niên đang đứng giữa không trung tự lẩm bầm một mình

“35 ngày rồi! Xem ra lần này người thu lời to đấy chứ!” giọng nói Thiên Mộng vũ mị vang bên tai, quả thật Thiên chẳng cãi đi đâu được

“Y nha~…….y nha…….” một thân ảnh nhỏ nhắn hiện ra, Thiên đặt tên là Tuyệt Nữ. Một hình hài con trẻ nhỏ bé, tay chân mũm mĩm, màu cam phóng thích ra ngoài, khuôn mặt tròn trĩnh bầu bĩnh đáng yêu, cái miệng chúm chím hé mở một nụ cười xinh xinh, hai cái má lúm đồng tiền càng thêm đáng yêu.

Đôi mắt lam thẳm, như đại dương thâm thẳm, đơn sơ mà thâm thúy giao hòa trong đôi mắt xinh đẹp, những sợi tóc quăn quăn trắng bạc, dù chỉ mới là trẻ con nhưng lại toát ra khí chất cao quý

Nhìn cô bé con đáng yêu này mà cả Thiên cũng bị siêu lòng, nhìn mà chỉ muốn cắn ngay cái má phính phính phình phình bé nhỏ này thôi

“Tiểu Tuyệt Nữ! Lại đây, chúng ta đi xuống thôi!”-“Y…a…y…a!”

Ngôn ngữ trong trường hợp này chả có một cái tác dụng gì, ấy thế mà cả Thiên và Tuyệt Nữ đều understand người kia nói gì

……………

Trong Hạo Thiên Tông tầng 3 bây giờ, Vương Đông trong một tháng nay phải gọi là ngày quên ăn đêm không ngủ để chờ đợi một tên vô lương tâm nào đó

“Đồng Nhi~” một giọng nói đánh thức nàng khỏi sự thần thờ, cái giọng nói ngày nhớ đêm mong kia khiến nàng không khỏi quay đầu lại nhìn thử

“Oa~ huhu!” như một tia chớp, nàng lao ngay vào lòng thân ảnh ấy, Thiên thấy vậy cũng chẳng biết nói gì làm gì bây giờ, chỉ đành đứng làm gối ôm cho cô nàng Vương Đông chui nước mắt thôi

Cả hai cứ như vậy cho đến khi xuất hiện hai nhân vật phe thứ 3. Ngưu Thiên và Thái Thân vừa vào thì thấy một cảnh mà cả hai chẳng muốn thấy chút nào

“Y…a…y…a!” lại xuất hiện thêm phe thứ tư, cả 4 người đều quay ra nhìn bỗng ngay người. Một cái đầu nhỏ bé hiện ra từ ngực Thiên, tiếp đó là phần thân và chân cũng lộ ra nốt, cô bé mang hình hài thiên sứ bỗng ngược đôi mắt to tròn lên nhìn mọi người

“Y…a…y…a...(Chút nữa ngực chết báo báo rồi, nguy hiểm nguy hiểm ah)” Tuyệt Nữ về mặt thờ phào vỗ vỗ ngực trông vô cùng nhân tính hóa

“Đ..Đáng yêu quá!” suy nghĩ cả ba người kia Thiên đều thu vào trong mắt, cậu nhanh trí chuyển dời đề tài qua sinh vật trước mặt. Thiên trốn ngay khi chẳng ai chú ý

“Haizz! Một môi thật!” sau hơn 2 tiếng bị tra đủ loại khảo thí Thiên cũng lết về đến phòng. Cậu ngồi kiểm tra lại tình trạng bản thân

“Hồn lực 97, tu vi 89. Ừm, vậy tiếp theo sẽ là đó!” Thiên quyết định nhanh chóng mục tiêu cho những cái Hồn Hoàn tiếp theo

Ở lại Hạo Thiên Tông vài ngày nữa rồi Thiên cùng Vương Đông cũng trở về SLK. Trước khi đi Tuyệt Nữ còn nhận một đồng bảo bối của hai vị tông chủ nữa, cả hai còn bắt Thiên nhớ phải mang con bé trở lại đây chơi

“Thiên? Gọi Tuyệt Nữ ra đi!” đi trên đường nhớ có Tuyệt Nữ mà cả hai người đỡ chán hơn rất nhiều

Thiên vừa về thì nhận ngay tin rằng ngày kia sẽ diễn ra một sự kiện, gác lại tâm tư lên đường. Tất cả mọi người đều tò mò rất hứng thú với Tuyệt Nữ. Sự chấp thuận là điều hiển nhiên, hầu như thời gian chúng nữ đều để chơi với Tuyệt Nữ, ai cũng đòi có một Hồn Linh như vậy

Thiên ập ừ chút rồi đánh nói nếu có cơ hội rồi thực hiện

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 78: Tuyệt Nữ Hấp Dẫn

Hoạt động Duyên Hải Thần, nói thẳng là cuộc gặp mặt tập thể của học viện nội viện để kiểm ‘gấu’. Thiên đang đứng trước cái Bảng Thông Báo, tối nay đúng 7 giờ sẽ bắt đầu. Tất cả chúng nữ đều bốc hơi từ hôm qua, có vẻ sự chuẩn này cũng cầu kì quá rồi

Duyên Hải Thần tổ chức trên hồ, ở đó chỉ có những ngọn thủy đăng, không có vô đài sân khấu gì cả.

Ái thứ nhất tên là Tinh Tinh Tương Tích. Nữ sẽ sắp thành một hàng cách các nam 100m, mỗi người đều trùm khăn, che mặt, nhìn không biết ai với ai. Trận này các nam từ phải đồng tâm hiệp lực, từng người ra tay dùng bản lĩnh của mình công kích mấy cô nữ, muốn công kích một chiêu hay toàn bộ thì tùy, mục tiêu là lật khăn trùm đầu của các nàng lên

Nghe đến đây Thiên cũng chán nản quay đi, ý định của cậu là ‘1 riu chặt rừng cây’

……………

Sắc trời trở nên tối, bờ hồ Hải Thần ban đêm trở nên lung linh và xinh đẹp, như một cô gái kiều diễm dịu dàng

Trên đảo, đệ tử nội viện tùm nãm tùm ba trong những bộ đồng phục đỏ của học viện Sư Lai Khắc, háo hức chuẩn bị tham dự đại hội Duyên Hải Thần.

Những người đến bờ hồ đều là nam, không thấy một bóng nữ nhí nào cả, mặt hồ tối đen như mực, hơi nước tràn ngập, khó thấy rõ được gì.

Một chiếc thuyền lớn từ xa bơi đến, đèn đuốc sáng trưng, dễ dàng trở thành tâm điểm chú ý của nhóm đệ tử kia, trên thuyền chơ đầy người.

Những người đã từng tham dự đại hội Duyên Hải Thần mấy năm trước đều biết được sơ sơ những chuyện sắp xảy ra, còn những học viên mới thì tràn ngập chờ mong.

Thuyền lớn không chèo lại đây, mà dừng lại giữa hồ. Bất chợt những cột sáng từ trong hồ bắn lên, hào quang tỏa sáng, tổng cộng có 25 chùm sáng

Đám nam đệ tử trên bờ thốt lên tán thưởng, huyt sáo um sùm.

Mười bảy chùm sáng đều có màu vàng nhạt, trong mỗi chùm sáng là một cô gái mặc váy dài màu trắng. 25 người đẹp bề ngoài giống hệt nhau, chỉ khác chiều cao, đều trùm đầu che mặt, ba thước lụa trắng phủ hết ngón chân.

Ánh sáng vàng nhạt chiếu rọi, các nàng như tiên cá từ dưới hồ xuất hiện, cảm giác huyền bí xuất trần vô cùng hoành tráng.

“Duyên Hải Thần, vạn năm Sư Lai Khắc, một khắc định tình. Hoan nghênh mọi người đến bờ hồ đêm nay, với tư cách chủ trì đại hội, ta Bối Bối và đại sư tỷ chúc các vị học viên nội viện tham gia đêm nay đều có thể tìm được tình yêu nồng nàn của mình. Đồng thời cũng hoan nghênh các vị sư phụ và trưởng lão đến quan khán đại hội, có sự diu dắt nâng đỡ của các vị, mới có được sự hiện diện những con người ưu tú tham gia đại hội tối hôm nay”

Một tràng pháo tay. Đám sắc lang bên bờ hồ đã bắt đầu chịu không nổi, nhao nhao cả lên, Huyền lão mỉm cười, gật đầu bảo Bối Bối khai mạc đại hội.

Bối Bối cùng Trương Nhạc Huyền chủ trì buổi lễ nhưng Thiên cảm thấy cả hai đôi khi lại liếc mắt nhìn mình. Mang theo tâm tư ngỡ vực, cậu tiếp tục theo dõi chương trình

Theo thứ tự tiến đến, ai cũng nhao nhao lao chiếm thứ tự tốt. Thiên dùng định đi bộ tới phiên thầy tiên 39, cái cuối cùng

“Tuy cuối nhưng đừng lo, chúng ta sẽ là người nổi bật nhất!” tự nhủ với cái lá lấy tinh thần thì giọng nói Trương Nhạc Huyền vang lên

Cuộc thi bắt đầu, kẻ đầu tiên là Từ Tam Thạch, cái tên 3T này giờ trở chiếm số một nên không được để ý lắm

Mục tiêu hẳn chỉ có 1, đó là Giang Nam Nam. Thiên tuy là tình địch nhưng dù sao cũng khâm phục trái tim cùng da mặt hẳn

“Nam Nam! Ta yêu nàng, sao nàng không hiểu chứ hả?” Thiên sử dụng chút thủ thuật khiến tên này chọn nhầm đối tượng, tất cả mọi người đều không nín cười được

Từ Tam Thạch thẹn quá quay về luôn, chỉ tội cho cô gái nào đó ah!

Đêm nay là một đêm không ngủ với rất nhiều người. Trước Thiên 38 con người kia thật sự chẳng ai làm được cái khi khó gì, mà cũng phải thôi, thực lực chúng nữ được Thiên chăm sóc vô cùng cẩn thận nên không quá khó hiểu

Trừ Từ Tam Thạch bị Thiên dắt mũi giết dây ra thì không ai lấy được thêm chiếc khăn nào cả. Từ Tam Thạch thấy vậy lại như con vịt kiêu ngạo tự hào, mọi người lại một lần nữa khinh bỉ tên này hơn

“Người cuối cùng, Long Vũ Thiên!”

“Không biết chàng trai này có làm được gì không hay lại tay trắng quay về như đàn anh của mình ah!”

Bối Bối cùng Trương Nhạc Huyền hai đại nữ bắt đầu làm nóng lại không khí đã bị 38 người kia làm hỏng

“Đến ta rồi à?”

Trương Nhạc Huyền đại sư tỷ mỉm cười cổ vũ Thiên, rồi quay lại nói với mấy nữ bên kia

“Đây là vị nam tử trẻ tuổi nhất năm nay, các tỷ muội nhớ hạ thủ lưu tình nha!” nghe vậy làm mấy nữ nhát nhát sáng mắt lên nhìn nhìn vị học đệ này

Thiên cười khổ lắc đầu, xem ra không muốn nổi không được ah. Cậu bước chân xuống mặt nước, đi từ từ về phía đám nữ nhân đang chú ý mình, đi đến khi cách tầm 20m thì dừng lại

Càng đến gần, các nàng càng thấy rõ hẳn, tuổi không tính lớn, nhưng điềm tĩnh, điềm tĩnh hơn đa số mấy tên nam biến thái bên kia nhiều lắm, gương mặt thì...

Yên tĩnh Thiên coi như bỏ hết vốn liếng cho lần này. Bình thường điều chỉnh cơ mặt cho đỡ phiền nhưng hôm nay cậu quyết định quay về là chính mình

“Soái.....”

“Hoàn mỹ”

“Đẹp trai quá!”

“.....”

Đủ loại âm thanh phát ra, chủ yếu là từ đám con gái. Thiên cũng chẳng biết rằng nỗ lực mình lớn bao nhiêu, đủ để miêu sát toàn bộ trái tim của đám sinh vật gọi là ‘NỮ’

“Tuyệt Nữ, ra nào!”

Một tia sáng màu cam trong ngàoi Thiên phát ra, giữa mặt hồ tối đen, hào quang từ Hồn Hoàn còn có thể khiến người khác hoa mắt, dừng nói đến màu cam huyền lệ rực rỡ kia. Màu cam phát tán, cột sáng ám kia của các nàng bắt chọt âm đậm

Tiểu Tuyệt Nữ từ hư không huyền phù ra trước mặt Thiên, bọc trong luồng sáng màu cam, cặp mắt mở ngù lơ dờ nhìn cậu, hai tay trắng nõn xấn dụi dụi trông rất đáng yêu.

“Woa, sao có trẻ con ở đây vậy?” Cũng chẳng biết ai vừa thốt lên. Hàn Nhượng Nhượng nói

“Đừng nói lung tung, cô bé kia không phải như đứa trẻ bình thường đâu!”

Thiên và Tuyệt Nữ tâm ý tương thông, chỉ nhẹ nhàng xoa đầu nàng. Tuyệt Nữ đã hiểu ngay tình hình, hai mắt chớp chớp, tinh táo hẳn lên, ánh mắt tràn ngập hưng phấn.

“Y y a a!” Tuyệt Nữ phấn khích cười nói.

Thiên không nói gì cả, nhưng tinh thần của cậu lại báo gì đó với nàng.

“~Y y a a!” Tuyệt Nữ đáp lại, liền bay ra, mục tiêu đầu tiên chính là vị trí trung tâm của Hàn Nhượng Nhượng.

Trắng bóc, mũm mĩm, xinh xắn, đôi mắt tròn đáng yêu vô cùng.

Ngay trước ở Hạo Thiên Tông, ngay cả hai đại tông chủ cường giả đỉnh cấp còn không cưỡng lại được, huống gì các cô nương trẻ tuổi chưa chồng kia.

“Oa, dễ thương quá, lại đây lại đây....” Ngũ Trà vươn tay vẫy vẫy gọi tiểu Tuyệt Nữ.

“Hí hi!” Tiểu Tuyệt Nữ cười, nhưng không bay tới nàng mà tới trước mặt Hàn Nhượng Nhượng.

“Y y a a?” Đôi tay nhỏ vươn ra như đòi ẵm, Hàn Nhượng Nhượng hơn ba mươi tuổi, chưa bao giờ bế em bé, còn không thích được sao?

Hàn Nhượng Nhượng bất giác như phản xạ giang tay ra ôm tiểu Tuyệt Nữ vào lòng. Tiểu Tuyệt Nữ mát mắt lạnh lạnh, da thịt trẻ con rất thích, Hàn Nhượng Nhượng thậm chí phát ra một tiếng thoai mái rên rì, ôm cô bé này cảm giác thật sướng.

“Người không cho nàng mặc áo vào, xem này, lạnh hết cả người rồi!” Dù Nhượng Nhượng biết rõ tiểu nữ hài trong lòng không bình thường, nhưng cũng chẳng đủ kiên định làm khó nàng.

“Nàng muốn mặc cái gì, ta thực không lo được!” Thiên cười khổ nói

Thực ra cái yếm của Tuyệt Nữ do chính nàng huyền hóa tạo thành, Thiên muốn mặc cho nàng cái khác cũng chẳng xong, và lại nàng vốn là Băng Thiên Tuyệt Nữ chuyển sinh thành Hồn Linh, cơ thể không lạnh mới lạ...

Tiểu Tuyệt Nữ để cho Hàn Nhượng Nhượng bế một hồi, lại bay ra, lơ lửng trước mặt nàng, chỉ về Thiên, rồi chỉ lên cái khăn trùm trên đầu Hàn Nhượng Nhượng, nói

“Y y a a” Sau đó làm ra cái vẻ mặt thêm thường cầu xin, đáng yêu vô tận.

Hàn Nhượng Nhượng dù có dữ dằn thế nào, cũng là với đàn ông, còn với Tuyệt Nữ có nỗ lực phi thường khó chống đỡ kia, dù cho nàng không hiểu Tuyệt Nữ nói gì, cũng thừa sức hiểu rõ nàng muốn được cái gì. “Được, được, ta tháo xuống!”

Vừa nói, Hàn Nhượng Nhượng phất tay liền tháo khăn trùm, lộ ra gương mặt mỉm cười.

Hàn Nhượng Nhượng quả thật trẻ hơn tuổi tác của mình nhiều, đẹp như mùa xuân, khuôn mặt trái xoan, ánh mắt dịu dàng tràn ngập hình ảnh Tuyệt Nữ trước mặt.

Tuyệt Nữ thấy nàng đưa cho mình khăn trùm, thì cười khẽ, bay tới hôn lên má nàng cái “chụt”, thân thể xinh xắn liền bay sang vị nữ tử bên cạnh Hàn Nhượng Nhượng.

Cũng một trò đó, chỉ chỉ vào cái khăn trên đầu người ta, kêu vài tiếng với giọng trẻ con đáng yêu.

Lúc này, đừng nói cả đám nữ kia đều ngây dại, mà cả đám trưởng lão đang ngồi trên thuyền, hay đám nam tử yên lặng đứng bên này, đều như hóa thành tượng đá đứng ngây như phỗng.

Bối Bối mỉm cười, Trương Nhạc Huyền lại nhộn nhạo trong lòng, tự đáng tiếc không tham gia lần này, càng không thể bỏ vị trí lúc này mà lao đến nện cô bé con đáng yêu kia.

Người thứ hai là Lăng Lạc Thần, thứ ba là Mã Tiểu Đào, chỉ một lúc là đã có 5 thiếu nữ mất khăn

“Y a y a a y” Tuyết Nữ bỗng quay lại nói gì đó với Thiên

“Há?” Thiên giật mình ngờ ngác ra mặt, Trương Nhạc Huyền liền hỏi

“Con bé nói gì vậy?” đương nhiên là phải hỏi Thiên rồi, chẳng ai hiểu cái ngôn ngữ chỉ 2 chữ cái này cả

“À thì....!” Thiên chần chừ càng khiến mọi người hồi hộp

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Sự cố bất ngờ

Thiên cứ ngập ngừng khiến mọi người sốt sắng hết cả lên

“Ý con bé là.....Nó, muốn đánh cướp!”

“Há?” câu trả lời ngoài sức tưởng tượng khiến ai cũng mất vài giây định hình

“Y...a...y...a...” lại một lần nữa Thiên bị vạ chúng chú mục. Tiểu Tuyết Nữ giờ hai cánh tay nhỏ bé khua loạn xạ

“Ý con bé là.....Tuy hồ không phải ta xây, cây ta cũng không trồng nhưng muốn yên ổn đứng đây, để lại ‘khăn’ làm phí!” sau khi Thiên dịch xong thì mọi người lại che miệng cười vì sự đáng yêu của cô bé

“Y...a...y...a!” Tiểu Tuyết Nữ như là bảo kê khu vực này, bay xung quanh, gặp ai cũng y a y a, rồi giờ tay chỉ chiếc khăn. Mấy cô gái cũng cực kì phối hợp diễn, phần thường là nhận một nụ hôn từ Tiểu Tuyết Nữ

“Aizz, các vị học tỷ! Đắc tội rồi!” Thiên nói xong cũng quay ra về chỗ, Tuyết Nữ cười khi, lắc người bay về Thiên, ngồi lên vai cậu, dùng tay ôm mái tóc của cậu

Tất cả nam đệ tử cũng nhìn theo cậu trở lại, càng gần càng thấy rõ cái đáng yêu của Tuyết Nữ.

“Huynh đệ, cao tay thật! Không chiến mà thắng, nhẹ nhàng lấy tất cả khăn! Quá xuất sắc, đã vậy còn khiến các nàng vui vẻ mà tháo khăn cho. Khó trách trẻ tuổi thế đã có thể vào nội viện, lợi hại!” Sở Khuyết Thiên tán thưởng, Thiên chỉ đánh cười trừ bước về chỗ

Vòng thứ hai cũng nhanh chóng kết thúc theo vòng một. Cuối cùng là vòng ba ‘Cướp đầu’

25 người con gái thí cũng có 2 người đã có người quen, cũng chỉ còn 23 cô gái đứng đó. Bên phía nam cũng chỉ còn ba người, Thiên, Từ Tam Thạch cùng Đái Hoa Bán

Đái Hoa Bán số nhỏ, Từ Tam Thạch càng nhỏ bởi cả 23 người con gái đều chọn Thiên. Cả đám khán giả cùng trưởng lão trở mắt nhìn, đây là một trường hợp hi hữu lần đầu tiên xảy ra, phá tan lịch sử 1:6 xảy ra khoảng hơn 200 năm trước của học viện

“Vậy người Vũ Thiên chọn là.....” Bối Bối như sợ thiên hạ không loạn càng thêm dầu vào lửa

“Ta chọn.....” ai ai cũng dõi mắt chờ quyết định của Thiên, cả đám con gái đang thầm ước người đó là mình, đối ngược hoàn toàn bên phía nam đang đỏ mặt hăm mộ, gato, ghen ăn tức ở

“Ta chọn.....Trương.....Nhạc Huyền!” tất cả chúng nữ đều mỉm cười quả thế, ai cũng ngạc nhiên với quyết định này còn riêng Trương Nhạc Huyền thì đang đỏ mặt bởi mong ước được hoàn thành quá bất ngờ

“Vậy được rồi! Các vị tỷ muội, thực hiện kế hoạch B!” Bối Bối nói xong rồi cũng bay chỗ chúng nữ. Mọi người kể cả Thiên chẳng hiểu cái gì đang xảy ra

“Tiểu Thiên~ Xin lỗi, tại mọi người ép thôi!” Vương Đông bước ra, những người không biết thì ngần ngại thần thờ trước vẻ mi lệ ấy còn những người quen biết thì chỉ có một chữ *choáng*

“Mà...cái gì? Âm mưu gì hà mấy bé? Cây ngay không sợ chết đứng nha!” Thiên ngửi thấy mùi âm mưu cùng nguy hiểm nồng nặc quanh đây

“Ta muốn cướp đầu!”

“Ta nữa!”

“C...cả ta nữa!”

Cả hai mấy người đều đăng kí tham gia, Thiên đang ngờ người thì một bóng người bay đến cạnh cậu

“Tiểu...Tiểu Thiên~ Đừng lo! Ta sẽ bảo vệ người!” Trương Nhạc Huyền nhỏ giọng nói, mặt nàng tuy hồng nhưng lại rất tự tin

“Long Vũ Thiên! Đi ra đây! Ta muốn sinh tử chiến với ngươi!” Từ Tam Thạch đi ra, sau đó là Đái Hoa Bán. Hai tên này có lẽ đang có ý đồ gì đó, nhìn quan hệ cả hai chắc đã đồng ý việc gì đó rồi

“Sinh tử? Ngươi có hiểu sinh tử không? Mà thôi! Muốn chết thì đi theo ta ra ngoài, trong trường học ta không thích! À quên, mọi người làm chứng nha!” Thiên thông thả đi ra ngoài, hai tên này đi theo sau

“Ngươi chết chắc rồi!” cả hai người Từ Tam Thạch bỗng lao thẳng tới sau lưng Thiên với ý định đánh lên

“1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, là Hồn Đầu La, bảo học sinh tránh ra!” mấy vị trưởng lão nhanh chóng hét lên, tạo kết giới. Diễn biến câu chuyện nhanh đến bất ngờ

“Chết đi!” Từ Tam Thạch cùng Đái Hoa Bán Hồn lực kinh người, kẻ mắt đỏ bùng, kẻ mắt đen ngòm trông cực dọa người. Cả hai đều phun trào Hồn Lực, sức mạnh cùng khí tức Hồn Đầu La tỏa khắp không gian

“Thì Nó!”

“Tà Hồn Sư!”

Một vài người nhận ra tình trạng hiện giờ của hai tên này

“Huyền Quy Bạo!”

“Sát Hổ Khiếu!”

Sát khí hai chiêu này theo hướng sau người Thiên

Uỳnh va chạm mạnh khiến cả không khí rung động nhẹ

“Thiên!”

“Tiểu Thiên!”

Tất cả mọi người đều chú ý vào khu vực giờ đã khỏi bụi mặt mờ

“Huyền lão! Báo mọi người cùng cố phòng thủ đi!” giọng nói Thiên vang lên, mấy vị trưởng lão cũng làm theo tuy vẫn hơi nghi ngờ, dù sao tại đây cũng toàn là tương lai, mầm giống của SLK, không chủ quan được

“Xin chúc mừng! Các người là người đầu tiên khiến ta muốn giết nhất rồi đấy! Giờ thì.....như mong muốn của hai người thôi.....chết đi!”

“Băng Hòa Cứu Thiên!” tầng tầng lớp lớp sức mạnh được Thiên sử dụng, không gian chính thức bị chấn động xuyên qua cả bảo vệ. Hồn sư dưới cấp Hồn Đế đều ngây ngất, hoa mắt ù tai, lưng lay sắp đổ

Cả vùng không gian nơi đây bị chiến đấu ảnh hưởng, chẳng một ai nhìn rõ hết chuyện gì xảy ra cho đến khi bụi tan đi

“Được lắm! Chắc người đã ‘thức tỉnh’ Huyền Minh Quy Thuận rồi! À không, giờ phải gọi là Huyền Vũ chứ nhỉ?” Thiên nhìn cảnh tượng trước mắt. Đai Hoa Bán anh hùng ‘núp’ sau Huyền Vũ Thuận của Từ Tam Thạch, bên cạnh đó là vô số dụng nham cùng băng tinh.

Cả mọi người và Thiên đều đánh giá thấp sức mạnh của cái Huyền Vũ Thuận. Băng và lửa gặp hệ nước cũng bị ảnh hưởng hơn bình thường, tuy nhìn chặt vật nhưng quả thật cả hai đã trụ vững sau đòn đánh nghiêm túc của Thiên

“Thủ vị! Thủ vị! Các người rất mạnh không theo lẽ thường rồi! Vậy ta cũng đối đãi bằng 1/10 sức mạnh thật vậy!”

“Long Hóa!” là kẻ có huyết mạch cùng thể chất liên quan tới rồi mà không hóa thân thành rồng được thì quả thật quá buồn cười. Tất cả mọi người lại thêm một lần nhận định mới về tên quái vật này, ai cũng tưởng đây là Thủ Vũ Hồn

“NHÂN DANH LONG TỘC, TA SẼ XÓA SỎ LŨ SÂU MỘT CÁC NGƯỜI!” giọng nói Thiên trở nên ồm ồm, vang vọng mọi nơi, lan cả đến nơi Mục lão đang nhắm mắt dưỡng thần

“Dragon Breath (Hơi Thở Của Rồng)” Mục lão cũng phải ra cầm cổ kết giới trước cái sức mạnh phi quái vật này

.....

Khoảng 3 phút sau rồi mọi chuyện cũng kết thúc cả khu vực bình địa giờ thành bãi chiến trường, chẳng có chỗ nào bằng phẳng, cây cỏ biến mất như chưa từng ở đây

Trận chiến này sẽ được ghi vào lịch sử của SLK, ai cũng đều trở nên kích động khi thấy được trận chiến ‘thôn thiên diệt địa’ này. So với sức mạnh đó thì ai cũng cảm thấy sức mạnh mình có là không đáng nhắc đến

Thiên cũng bị triệu tập vào Hải Thần Các nghỉ ngơi vào hôm sau. Các vấn đề và nghi vấn được giải quyết cùng ngày, mọi thứ bắt đầu dần trở lại như cũ tận sau 1 tháng

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Mục tiêu mới

Sau khi biết Tương Tư Đoạn Trường Tháo cần cho Vương Đông Nhi thì Thiên ngay lập tức đi tìm nơi gọi là Lạc Nhật Sâm Lâm

Dựa theo bản đồ, cậu bay ngay tới vị trí trên tám bản đồ chỉ, đoạn đường cũng hơi xa nên Thiên đi một mình. Đang bay thì bỗng đoàn người trước mặt khiến cậu phải dừng lại

Trong đó có một người Thiên quen thuộc. Cả thấy có mười người, tất cả bao vây từ phía khiến Thiên không bay được

“Mộ Tuyệt à~ Người quen gặp lại mà nàng nở lòng nào làm thế! Để quay về rồi thăm nàng cùng Duy Na sau!” Thiên vừa gặp đã cho ngay một loạt như sừng liên thanh, mấy gã đàn ông chẳng hiểu gì nhưng Mộ Tuyệt đã nhận ra Thiên

“Tiểu Thiên! Nếu vậy thì đi luôn cùng ta một chuyến trước đi, được không?” Mộ Tuyệt nhẹ nhàng nói, giọng mang theo chút gì đấy vừa cầu xin vừa làm nũng khiến mấy tên kia cũng ngạc nhiên há to miệng

“Vậy đi! Phân thân!” một bóng người hiện ra, nhìn qua cũng rất giống Thiên nhưng khí chất lại lạnh lùng hơn

“Đưa cổ ý nghĩ phân thân này về gặp Duy Na rồi ta sẽ quay lại cả hai sau! Giờ ta còn công chuyện trong người, chưa đi được, vậy nha!” nói xong rồi Thiên biến mất, mấy người này tìm kiếm nhưng chẳng thấy gì, đành bỏ cuộc quay về

Cất đuôi được mấy người Mộ Tuyệt, Thiên tiếp tục bay về phía Lạc Nhật Sâm Lâm

Bay thêm một khoảng cách nữa rồi Thiên cảm thấy hơi hoa mắt chóng mặt nhưng không đến một giây sau thì lại trở lại bình thường. Cậu vui vì đây là dấu hiệu cho thấy mình tìm đúng hướng đi rồi

Đi vào sâu khoảng gần 10km nữa thì rốt cục, Thiên nhìn thấy một thế giới hoàn toàn khác với bên độc chương này.

Cả một dải xanh biếc, xanh đến kinh người. Xanh biếc trải khắp đất, gốc gốc thực vật ngồn ngàng nhưng trải rộng khắp đất, làn sương xanh biếc bốc hơi lên, rồi bay ra ngoài.

Đám cây cối xanh biếc kéo dài ra hai bên, không to lắm, cao chỉ khoảng nửa mét, mỗi cây đều có chín cái lá hình thù kỳ quái, nhìn giống bàn tay người, nhưng có bảy ngón. Vài cây to hơn thậm chí có chín ngón. Trên đầu cây nở ra một bông hoa xanh biếc rất to, làn sương xanh kia toát ra từ nhụy hoa này, bay lên rồi hòa vào chương khí bảy màu kia.

“Bích Lân Thất Tuyệt Hoa là một trong những loài cây độc nhất. Kịch độc của nó chẳng những ăn mòn cực mạnh, lại còn là kịch độc thần kinh. Một khi bị nó dây vào, thân thể bị bào mòn, thậm chí cực kỳ đau đớn. Đồng thời Bích Lân Thất Tuyệt Hoa cũng cực kỳ quý hiếm, là ước mơ của mọi Hồn Sư hệ thực vật. Nếu họ có thể tìm một cây Bích Lân Thất Tuyệt Hoa đã tiến hóa thành Hồn Thú thực vật, giết nó rồi dung hợp Hồn Hoàn, hẳn sẽ có được kịch độc của Bích Lân Thất Tuyệt Hoa!” Thiên giờ lại trí nhớ về loài này, trong mấy năm ở SLK thì tất cả sách trong đây đều bị Thiên đọc cả rồi, giờ trí thức cậu đủ để mở lớp luôn ấy chứ

“Để xem độc các người lợi hại hay thiên phú ta cường đại hơn!” Thiên tin hay tự ngao sẽ biết ngay bây giờ, đám độc khí như có linh tính lan tràn về phía Thiên, cậu bước từ từ mặc kệ xung quanh

“Vậy là các người thua rồi!” Thiên bước xuyên qua làn khí độc, tiến nhanh về phía thâm cốc

Trên bầu trời hoàn toàn bị thất sắc độc vẫn bao phủ, thế nhưng ở bên trong sơn cốc lại giống như được cầu vồng chiếu rọi, huyền lệ động lòng người. Xa xa, trên vách núi đá, bò đầy thứ lúc trước tập kích qua cậu, đẳng mạn màu xanh đậm, khắp vách núi giống như là lóc ra nhân nhật thất sắc quang mang ngọc bích. Bên trong sơn cốc trước mặt diện tích cũng không quá lớn, nhưng sinh trưởng đủ loại thực vật, đôi mắt nhìn lại, màu sắc dĩ nhiên là nhiều hơn. Các loại hoa ganh đua sắc đẹp, các loại thực vật cùng trái cây. Trên rất nhiều loại thực vật, thậm chí cũng tản ra bảo quang mạnh yếu không giống nhau. Chẳng qua khi dùng ánh mắt đi xem xét, cũng có thể nhìn ra bọn chúng không giống vật thường. Lâm người ta rung động nhất chính là, bảo vệ xung quanh ở trong những thực vật này có một mảnh hồ, hồ này phân biệt rõ ràng chia làm hai bộ phận. Vừa là băng màu trắng, bốc lên nhân nhật bạch khí, bên kia lại là hỏa hồng sắc, phía trên ánh sáng khê vận vạo

Hồng cùng Bạch, giống như là hai khối Ngọc Thạch không lồ vây quanh ở nơi đây. Khí tức sinh mệnh nồng nặc trong không khí phải chăng là tại bọn chúng bốc hơi lên sau đó phát tán tràn đầy cả không gian trong sơn cốc này?

Đó là một đại đài hoa màu trắng nhạt, không có lá, cảnh nhảy vọt gần mặt tượng, đóa hoa thật lớn, đường kính hơn ba thước, mỗi một cánh hoa nhìn qua giống như thủy tinh, trong suốt trong sáng, đóa hoa màu trắng nhạt theo hơi nước nhẹ nhàng lắc lư, sinh trưởng ở cạnh bờ nơi hai màu nước suối hồng, bạch tương giao.

Sở dĩ Thiên trực tiếp chú ý tới nó, một là bởi vì nó quá mức mỹ lệ, quá mức tiên diễm, bản thân lại sinh trưởng ở bên bờ nơi hai loại hồ nước bạch cùng hồng tương giao, lý do còn lại là bởi vì, trong phạm vi chu vi mười trượng ở chung quanh nó, không có những thực vật khác. Ở nơi thực vật giăng đầy trong sơn cốc này, thì càng dễ thấy được

“Chẳng nhẽ đây là Tương Tư Đoạn Trường Tháo? Qua xem đã!” Thiên bay qua, xung quanh cậu là độ âm tuyệt đối do Tiểu Tuyệt Nữ bày ra, đám thực vật chẳng thể làm gì cả đành ngậm ngùi để yên

Thiên thoảng thử công kích thì một giọng nói vang lên

“Loài người. Có thể đến nơi đây là vận may của người, nhưng nếu như người cứ lại lần nữa khiêu khích ta, như vậy, cũng đừng trách ta không khách khí.” đại hoa màu hồng phấn hơi khép mở cánh hoa, thanh âm vẫn ôn hòa, làm cho người nghe có cảm giác hết sức sung sướng

“Người là Hồn Thú 10 vạn năm sao?” Thiên cũng rất ngạc nhiên

“Không phải!”

“Xin lỗi vì đã công kích người, ta đi lung tung lạc vào đây nên không biết, xin lỗi!” Thiên vừa xin lỗi vừa chém gió, hỏi đường bắt chuyện

“A! Thất lễ rồi! Ta là Long Vũ Thiên, cho hỏi đây là đầu vậy? Mà tên ngươi là gì?”

“Ngươi kia nói ta là Tiên Thảo, tên là U Hương Khi La Tiên Phẩm. Ngươi cứ gọi ta là U U đi. Ủ, cái tên này dễ nghe không? Có êm tai hay không?”

“Ủ, dễ nghe, dễ nghe.” Thiên cũng khen cho đỡ mắt lòng

“Nơi này là Băng Hỏa Lưỡng Nghi Nhân, ngươi kia nói, nơi này là một trong tam đại Tụ Bảo Bồn của nhân gian. Ngươi nếu là đánh bậy đánh bạ vào đây, vậy thì đi nhanh đi. Ngươi vận khí tốt, gặp được ta. Nếu như gặp những tên tính tình không tốt kia, bọn họ có thể sẽ trực tiếp đem ngươi giết chết làm phân bón. Bất quá, thật nhiều năm cũng không có nhân loại vào được đây. Nhìn thấy ngươi, ta thật cao hứng. Mau cùng ta trò chuyện nữa đi. Nói không chừng, ta sẽ suy nghĩ cho ngươi vài thứ tốt ah!”

“Cũng được!” vừa nói Thiên vừa nghĩ trong lòng (ai là phân bón thì chưa biết được!)

Nói lần la trò chuyện thì Thiên cũng hỏi dò ra được cái Khảo nghiệm

“Ăn thì ăn ta lại chẳng sợ độc quá cơ!” nhìn qua gốc được thảo không có gì đặc biệt, toàn thân được thảo màu bích lục, nhưng kì dị chính là trong gốc được thảo, có ba chiếc lá trắng như tuyết, trung tâm của lá có vài giọt bột nước, giống như là nước sương lưu lại vào buổi sáng. Đối với loại thảo được này, Thiên hoàn toàn mờ mịt, căn bản không biết nó là vật gì

“Xem ra cổ nhân luôn đúng! Học, học nữa, học mãi mà như chưa học ah!” nuốt vào bụng, Thiên cảm giác thoải mái vô cùng, cậu mất một lúc là luyện hóa hết đồng được lực này

“Cảm ơn ngươi! U U!” Thiên chân thành nói

“Ừm không có gì! Nội dung thứ xong rồi! Giờ là nội dung thứ hai, chiến đấu với Hồn Thú. Hừ! Ta đây sẽ chọn cho ngươi một đối thủ lợi hại. A Kiều, A Kiều, ngươi có ở đó hay không? Mau hỏi đáp ta ah!” Thiên im lặng chờ đợi

“A Kiều, A Kiều, trả lời ta, mau mau trả lời ta. Nếu không, ta sẽ quấy rầy ngươi suốt.” Vừa nói, đồng đảo cánh hoa của U Hương Khi La Tiên Phẩm đều động, trong hồ nước màu trắng kia nhất thời kích động lên từng đạo bạch quang, trên không trung ngưng kết thành băng hoa, trong nháy mắt tạo thành trận hình, hướng về bên bờ hồ nước màu đỏ bên kia.

“Ngươi phiền quá đi, U U. Cái loại hay cảm râm như ngươi, lúc nào cũng phá giấc mộng của người khác!” Một âm thanh rất là bắt mắt vang lên. Cũng là một giọng nữ, nhưng nghe trong trẻo hơn, không ôn nhu như U U, nhưng lại hào khí bùng bùng. Một đoàn hồng quang ở phía xa bờ hồ màu đỏ cũng sáng lên.

Thiên cũng chú ý đến đóa đại hoa phát ra âm thanh này. Đó là một gốc thực vật toàn thân đỏ sặc, nhìn nó cũng không giống một đóa hoa, bản thể cao gần một trượng, đường kính miệng hoa chỉ nhỏ hơn U Hương Khi La Tiên Phẩm một chút mà thôi. Bản thể giống như là Hồng Bảo Thạch tạo thành. Quang mang của nó mới vừa sáng lên, lập tức làm cho nhiệt độ trong không khí ở trong sơn cốc tăng lên nấy phần.

Hỏa hồng sắc thực vật thoát động, một đạo hồng quang theo cơ thể của nó phóng lên cao, một màn kỳ dị xuất hiện. Vốn thực vật đang giăng đầy ở trong sơn cốc chợt tách ra một con đường, thực vật trên mặt đất hướng hai bên tán ra, con đường dọc theo từ hướng U Hương Khi La Tiên Phẩm đến vị trí của hỏa hồng sắc thực vật kia.

“Đi đi, A Kiều tính tình không được tốt. nó tên là Liệt Hỏa Hạnh Kiều Sơ. Là tiên phẩm được thảo thuộc tính hỏa. Nhiệt độ rất cao, hơn nữa, khi chiến đấu với nó, ngươi sẽ bị dương tuyến nóng bỏng kia ảnh hưởng.”

“Mẹa, thiên thời địa lợi nhân hòa ha!” tuy nói vậy nhưng Thiên chẳng hề tỏ ra sợ hay bất mãn, cậu tự tin đi về phía cuối con đường

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 81: Hồn Hoàn tái thiết lập

Thiên bước dần về phía hồ, đoạn đường cũng hết, xuất hiện trước cậu giờ là một hỏa nữ nhân

“Liệt Hỏa Hạnh Kiều Sơ? Nhìn giống Tiểu Đào vậy?” Thiên nhìn qua trông rất giống Mã Tiểu Đào, cả cái khí chất nữa, chẳng biết có phải thuộc tính cả hai cùng là Hỏa không nữa

“Ngươi là người khảo nghiệm? Ừm... Cục Hạn Băng? Thảo nào khó trách tên U U kia muốn ta xuất thủ. Tiểu tử, hãy cho ta nhìn xem Cục Hạn Băng của ngươi lợi hại...hay là Cục Hạn Hỏa của ta mạnh hơn!” nói xong thì Liệt Hỏa Hạnh Kiều Sơ cũng bắt đầu tấn công Thiên

“Hả?” Liệt Hỏa Hạnh Kiều Sơ trở mặt nhìn cả cánh tay dung nham của mình bị nắm lại chẳng khác gì tay trẻ con bị người lớn nắm vậy

“Ngươi gọi đây là Cục Hạn Hỏa sao? Yếu nhì? Mà...ai bảo ngươi là ta Cục Hạn Băng?” Thiên bắt đầu chuyển đổi thuộc tính từ hệ Băng sang hệ Hỏa

“Nóng~ Tại sao? Lửa này là thứ gì? Sao ta lại cảm giác cơ thể sinh ra cảm giác muốn quý bái hẳn?” muốn vờ câu hỏi hiện ra trong đầu Liệt Hỏa Hạnh Kiều Sơ

“Nếu ngươi muốn biết ta có thể nói cho ngươi... Ta, là, Thần! Vậy lửa của ta gọi là gì?” -“Thần Hỏa”

“Chính xác! Ngươi muốn...tiến hóa chứ?” Thiên giờ giọng dụ dỗ

“Là sao?” Liệt Hỏa Hạnh Kiều Sơ khi nghe vậy thì ngao khí trong người giảm không phanh, đối với Thiên bây giờ nàng thậm chí còn sinh ra chút ngưỡng vọng

“Tiến Hóa thành Thần! Nắm giữ Thần Hỏa!” Thiên nói bằng giọng chắc như đinh đóng cột

“Ta.....”

.....

“Sao ra nhanh vậy?” U U ngạc nhiên hỏi Thiên, nhưng nhìn người tiến ra tiếp theo làm nàng tròn mắt

“Ngươi...ngươi...là...là... A Kiều? Ngươi...sao lại hóa hình được?” Không trách U U ngạc nhiên như vậy. Cả hai gần như cùng niên, đều là Hồn Thú vạn năm tuy có sự phát triển gấp 10 tương đương 10 vạn năm nhưng dù sao vẫn là vạn năm. Sao Liệt Hỏa Hạnh Kiều Sơ lại có thể hóa hình chứ

“Nghĩ hoặc không? Do ta trợ giúp đấy! Tuyệt vời chứ!” Thiên vừa nói vừa ôm eo Liệt Hỏa Hạnh Kiều Sơ vào lòng.

U U khó tin nhưng sự thật lại hiện ra ngay trước mắt. A Kiều đây sao? Con bé câu kinh mà nàng hay cãi nhau đấy sao?

“A Kiều?”

“Ừm~”

Shock U U thật sự shock, Thiên đành để hai người trò chuyện trong khi mình lượn lờ xung quanh

“Tiểu Thiên~ Chút nữa mang ta đi được không?” U U mang về mặt sùng bái nhìn Thiên làm cậu cười khổ

“Được thôi! Nhưng có chắc chắn chưa? Nếu ngươi đồng ý thành Hồn Linh của ta thì ta sẽ dẫn ngươi theo!”

“Được được, ta cũng chán lắm rồi! Thơ thần cả vạn năm một chỗ, chúng ta chắc lạc hậu lắm rồi! Mới cả A Kiều đi được chẳng nhẽ ta không đi được!” U U nổi tính trẻ con lên ganh đua với Liệt Hỏa Hạnh Kiều Sơ, việc này cũng giúp Thiên bớt thêm vài lít nước bọt

“Vậy được rồi! Đưa ta quyền sách đi!” Thiên nói xong thì U U cũng moi ra một quyển sách cũ kĩ đưa cho cậu

“Keng. Phát hiện Bách khoa Thực Vật!”

“Mà ngươi phải người Đường Môn không?”

“Già này! Ta không liên quan đâu (nhưng vợ thì có ahìhì)" Thiên trả luôn, cái cần đã lấy được, công việc còn lại là lấy Tương Tư Đoạn Trường Thảo

"U Hương Khi La Tiên Phẩm, khác tình của bách độc, có thể trung hoà hết thấy tác dụng của độc tố. bản thân nó không thể giải độc, nhưng lại có thể khắc độc, mùi thơm thanh nhã, ở trong phạm vi của nó, bất kỳ độc vật gì cũng đều không có tác dụng, mùi thơm kia có tác dụng trung hoà bách độc. Hoa màu hồng phấn, cánh hoa... "

"Tuyệt Tầm, đông trùng hạ thảo trung cực phẩm, loại đông trùng hạ thảo này bề ngoài màu xám trắng, trên có hoàn vân; toàn thân có tám đôi, bốn đôi ở trung tâm cực kì rõ ràng. Dễ dàng bẻ gãy, tiết diện hơi bằng phẳng, màu trắng mang chút vàng. Hạt dài, nhỏ, màu rậm nắng hoặc tông màu nâu, có hình trụ mờ, giống như một loại côn trùng thân dài, đỉnh chóp có bảo tử hơi to. Bên ngoài màu vàng, bên trong màu trắng, đáy dẹt dài rộng, chẳng những lớn hơn so với đông trùng hạ thảo bình thường, công hiệu cũng tốt hơn nhiều, có thể tìm thấy ở Băng Hỏa Lưỡng Nghi Nhân "

“Bát Giác Huyền Băng Thảo, đại hoa màu trắng, hình Bát Giác, Nhụy hoa trung ương giống như Băng Tinh kìa ra. Không có bất kỳ mùi thơm gì. Mà vị trí của hấn, chính là ở trung tâm cực hàn băng tuyết..."

"Tương Tư Đoạn Trường Thảo, hay là Tương Tư Đoạn Trường Hồng, nhìn giống như hoa, nhưng thực tế là cỏ. Bản thân đóa hoa màu trắng lớn cỡ bằng bàn tay, giống nhau Mẫu Đơn, không có lá, rễ cây nối liền một viên ngọc đen."

"Tương Tư Đoạn Trường Thảo là tiên phẩm dược thảo, chỉ bảo trung thần phẩm. Nó có trong một truyền thuyết. Chuyện xưa, ở trước đây thật lâu, có một thiếu niên, trời sinh không màng danh lợi, chỉ thích nhất là hoa cỏ, cả vườn trồng đầy là hoa sen, muôn tía nghìn hồng.

Bình thường đối với hoa ngậm nga, nâng chén thưởng nguyệt, một khi thấy hoa rơi tàn hồng, liền thấy đau thương vô hạn, đem hoa rơi quét lại, đào đất mai táng, liên tục rơi lệ. Miệng nói tình yêu cảm động trời đất, phẩm chất yêu hoa của hấn, cảm động Hoa Thần, lên xuống phạm trần cùng hấn kết làm phu phụ.

Ai ngờ cảnh đẹp thường không dài, Thần Vương trên trời biết được, rất là tức giận, Thần Tiên cùng người phạm không được kết hôn, liền lệnh đem Hoa Thần triệu hồi về Thần Giới, thiếu niên kia kể từ khi mất người yêu, cả ngày than ngán thờ dài, buồn bực không vui, vứt bỏ chăm hoa, làm cho ruộng sập, hoa và cây cảnh rã rời, trang viên một mảnh thê lương.

Một ngày nọ có một vị lão nhân tóc trắng, nói cho hấn biết trong hoa viên hấn yêu mến có một gốc Bạch mẫu đơn, chính là hóa thân của ái tề của hấn, chỉ cần đem hoa huy đi, Hoa Thần sẽ mất đi Thần Thể, lại rơi xuống phạm trần cùng hấn kết thành vợ chồng, nhưng ngàn lần không được huy bỏ vườn hoa. Nói xong hóa thành một trận gió bay đi.

Thiếu niên đột nhiên tỉnh ngộ, hối hận việc mình bạc đãi bấy hoa, lại ti mi chiều cổ hoa cỏ, hấn mặc dù yêu mến vợ, nhưng cũng không nhẫn tâm đem hoa mẫu đơn đốt hủy, tất nhiên càng thêm yêu mến, ngày đêm đối với hoa nước mắt ròng ròng, nước mắt làm tan nát cõi lòng

Tương Tư đứt ruột xé gan mà chết, lúc hấn lâm chung, máu phun trúng ở trên mặt cánh hoa, hoa mẫu đơn nhất thời hóa hoa thành cỏ, trên mặt cánh hoa trắng noãn bị lây nhiễm máu huyết của thiếu niên mà thành hồng tí, vì vậy còn có tên Tương Tư Đoạn Trường Hồng."

Độc cả đoạn mà Thiên cũng nhiễm cảm động, cậu càng vững chắc tâm đạo của mình. Chỉ vì không đủ mạnh nên anh chàng kia không thể sống hạnh phúc. Nếu mạnh hơn Thần Vương thì kể cả Thần Mẫu cũng có chứ nói gì đến Hoa Thần

"Haizz, lại tự ngược chính mình à?" đọc cái giới thiệu mà Thiên cạn lời, lại cần hấn tâm huyết nữa chứ

"Uống!" Thiên đưa cả hai hỗn hợp nước bên hồ vào trộn lên, nhìn cả cốc nước phản ứng như axit, Thiên đánh liều uống

Phụ máu tràn ra, Cực Hạn Băng cùng Cực Hạn Hỏa liên tục sôi trào chiến đấu trong người cực kì khó chịu

Thiên hành động tham thiết khiến những đôi mắt xung quanh đang dõi theo cũng không khỏi tán phục

Trời không phụ lòng người tốt, sau 2 lần thổ huyết thì Tương Tư Đoạn Trường Thảo cũng hưởng ứng tình yêu của Thiên

(Đoạn này nghe có vẻ hơi phi lí nhưng thôi, yy mà! Chấp nhận đi!)

.....

"Các nàng chuẩn bị rồi chứ!" Thiên nhìn kĩ hai người U U cùng A Kiều

"Xong rồi"

"Được!"

"Keng, Quá trình Reset Hồn Hoàn bắt đầu, phong ấn sức mạnh, Hồn Hoàn toái!" âm thanh máy móc vang lên, Thiên phát hiện ra cái bug này rồi hỏi thử Linh. Sau nhiều lần suy đoán thì cậu cũng đã thành công

Quả tình này gian khổ khỏi nói, điều kiện đơn giản đó là đập vỡ Hồn Hoàn có đi, hấp thu Hồn Hoàn mới, dung hòa cả hai năng lượng mới, gần giống 2in1 vậy

Cách này nếu không cẩn thận thì phản phệ đủ hiểu, mất Hồn Hoàn, giảm cấp, liệt như chơi, chết cũng không phải là không thể. Tuy nhiên đây là với người khác, với Thiên khả năng chết là 0

Phụ máu chảy ra phủ mặt đất, đau tê tâm liệt phế, cả hai người U U cùng A Kiều giờ mới biết đau khổ Thiên phải chịu đựng nó thấm đến chừng nào, quả thật không đơn giản. Hai nàng dung hợp vào trong nhận ảnh hưởng ít nhất gần như không đáng kể mà còn đau không nói được thì đủ hiểu người trả đại giới lớn như Thiên đang trải qua thứ kinh khủng như nào

"Một chút nữa thôi! Chút nữa...." *Phụ* máu lại đỏ thắm một khoảng trống

"Keng..."

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Bị đẩy ngược

Thiên sau khi thu nạp hai người thì cũng rơi vào trạng thái suy yếu, cậu trốn vào trong AS đường thương

"Haizz, không ngờ lại mấy thời gian lâu vậy!" Thiên mất nửa năm mới bình phục di chứng của Toái Hoàn, nếu là người khác chắc là chết luôn mất

"6 tháng thì bên ngoài mới 6 ngày! Cũng đến lúc rồi, chuẩn bị thôi!" Thiên xuất hiện một lần nữa tại trung tâm Băng Hỏa Lưỡng Nghi Nhân

"Xin chào! Ta bàn với người một việc được không?" Bát Giác Huyền Băng Thảo quay ra gọi Thiên lại

"Sao vậy?" Thiên tiến lại phía Bát Giác Huyền Băng Thảo

"Ta muốn theo người, có được không?" Bát Giác Huyền Băng Thảo nhẹ nhàng hỏi, Thiên không khỏi ngẩn ngơ

"Tại sao lại muốn vậy!" Thiên không nghĩ rằng niềm vui lại bất ngờ đến với cậu nhanh vậy

"Bối ta cảm nhận được khí tức vận mệnh nồng nặc trên người người!" Bát Giác Huyền Băng Thảo trả lời

"Bát Giác! Cũng muốn theo hai ta sao?" U Lan Khi Hương Tiên Phẩm (U U) cùng Liệt Hỏa Hạch Kiều Sơ (A Kiều) cũng xuất hiện, tiếp đó là Tuyết Nữ, Thiên Mộng Băng Tầm và Băng Bích Đế Hoàng Hạt

Bỗng nhiên lui ra cả đồng khiến Thiên chẳng hiểu tại sao

"Ta là lớn nhất ở đây!" Thiên Mộng Băng Tầm lên tiếng, tiếp theo thứ tự cũng được chọn theo thời gian kết nạp Hồn Linh

Băng Đế thứ hai, Tuyết Nữ thứ ba, U U thứ tư, A Kiều thứ năm.

“Được thôi, vậy từ giờ chúng ta sẽ đi tới Con Đường Vĩnh Sinh! Bát Giác Huyền Băng Tháo, chào mừng!” sau một lúc thì Thiên cũng có thêm Hồn Linh thứ sáu là Bát Giác Huyền Băng Tháo

“Mọi người hóa hình được không?” Theo lời Thiên nhắc nhở, 5 bóng hồng hiện ra (trừ Tuyết Nữ)

Thiên Mộng Băng Tầm nữ miều tóc vàng, Băng Đế ngao kiều tóc xanh lục bảo hai bím, U U màu hồng phấn thực nữ, A Kiều tóc đỏ thắt đuôi ngựa và cuối cùng là Bát Giác Huyền Băng Tháo loli tóc trắng lam

Mỗi người một vẻ, mỗi người một khí chất xong ai nấy cũng đều thuộc dạng mỹ nhân hiếm thấy. Thiên gật gù thỏa mãn

Ba người mới đến đã cuốn vào thành một đoàn, cả ba bị Thiên dung nhập vào Mộc hệ. Băng hệ cũng có ba người. Xem ra cuộc sống Thiên sau này náo nhiệt hơn ah

“Keng, phát hiện bảo vật quanh đây, mời kí chủ tầm bảo!”

“Keng, nhiệm vụ Tầm Bảo cấp nhất, thời gian 1 ngày mời kí chủ sưu tầm mọi loại Thực vật cùng Hồn Thú quanh đây! Phần thưởng: Băng Hóa Lưỡng Nghi Nhân Copy, 2 vé quay Normal”

Nhìn nhiệm vụ hệ thống mà Thiên ngán ngẩm đi lăm. Nhờ thêm cả phân thân thì mãi mới xong, nhận xong phần thưởng cậu đưa ngay vào AS

“Bên dưới Băng Hóa Lưỡng Nghi Nhân là gì nhỉ? Không biết có gì hay không? Xuống thử xem nào!” Thiên lặn xuống thì phát hiện bên dưới là một thông đạo nhỏ bé, do tính tò mò bộc phát nên cậu chui luôn xuống xem thế nào

“Khô nóng quá! What đờ hoi!” Thiên bỗng mê man mơ hồ dần rồi lịm hẳn

.....

“Úm~!”

“Hả?” Thiên mê man tỉnh lại bởi một tiếng kêu không thể quen thuộc hơn

Một cảnh tượng gây phụt máu mũi không thể kích thích hơn, cả 6 người con gái đang nude và quần lấy cậu

“..... Chẳng lẽ mình.....?” Thiên ngồi cố nhớ lại mà chẳng thể nhớ được

“Keng, phát hiện Âm Dương Thần Thạch, phải chăng nhất?”

“Phát hiện Âm Dương Linh Quả, phải chăng hải?”

“Phát hiện Âm Tinh khí, Dương Tinh khí, đã hấp thụ!”

Thiên nghe thông báo hệ thống mà ngơ ngẩn cả người, nhìn ngắm xung quanh, bảy giờ cậu đang ngồi trong một cái động nhỏ. Ngay cạnh đây là một tảng đá hai màu đen trắng quần lấy nhau, trên đó là một cái cây bé bé, không lá, không cành, chỉ độc một quả sọc đen trắng hình dáng như quả lê

Thiên tỉnh dậy khiến cả 6 nữ cũng bị lay tỉnh theo, cả 6 người nhìn nhau đỏ mặt

“Tiểu Thiên~ Người tôi qua chẳng giống con người tạo nào cả! Giống một con mãnh thú hơn đấy!” Thiên Mộng chẳng có tiết tháo nói ra khiến cả Thiên cũng hơi đỏ mặt, quả thật hôm qua điên cuồng quá mà chẳng nhớ được gì

“Vậy mọi người vào trong nghỉ ngơi trước đi!” Thiên giải vây cho mấy nữ kia, như một tia chớp thì mọi người bay ngay vào trong Tinh Thần Hải của cậu, Thiên cười khổ đi tìm kiếm xung quanh

“Âm Dương Thần Thạch: Vật phẩm phụ trợ tu luyện (có thể dùng với song tu công pháp). Tìm hiểu Âm Đạo, Dương Đạo, Âm Dương Đạo ngưng tụ Âm Dương hệ. Có ti lệ nhỏ kích phát Dương Thể, Âm Thể hoặc Âm Dương Thể”

“Âm Dương Linh Quả: Bảo vật hiếm có, tác dụng nâng cao tu vi, điều hoà cơ thể. Dùng trực tiếp hoặc luyện đan, sử dụng làm tẩy kinh phạt mạch, nâng cao khả năng ‘chinh chiến’. Tìm hiểu Âm Dương Đạo, ngưng tụ Âm Dương hệ. Có ti lệ nhỏ kích phát Dương Thể, Âm Thể hoặc Âm Dương Thể”

“Bảo bối tốt, lần này thu hoạch quả phong phú rồi! Cần quét thêm phát nữa rồi về!” Thiên ứng dụng tốt triệt để câu ‘có tiện nghi mà không chiếm là tốt’. Vì không muốn mang danh dốt nên Thiên đánh chiếm thôi

Mất thời gian nữa rồi Thiên mới quay về được. Trước khi cậu về thì cũng ghé qua Thiên Đẩu thành một chuyến, Duy Na cùng Mộ Tuyết đều nhiệt tình khoản đãi.

“Tiểu Thiên~ Xem xem, ta và Mộ Tuyết nợ người nhiều ân tình như vậy thì chúng ta biết lấy gì báo đáp giờ?” Thiên đang ngồi trong tâm cung của Duy Na, nữ vương của đế quốc Thiên Hồn này. Nhìn cả hai một người mặc kị sĩ giáp, một người mặc long bào mà Thiên không khỏi cảm thán

“Khục, hừm...không có gì! Mà...nếu hai người cảm kích ta quá thì lấy thân báo đáp được đấy!”

“Được!” Thiên vừa uống vào ngưng trà lại phun ra, nhìn Duy Na hai mắt ánh sao quyết tâm cùng Mộ Tuyết mặt đỏ cúi xuống là Thiên thấy nao nao rồi

“Úm...ta đùa thôi! Hai người không cần coi là thật đâu!”

“Hehe, vậy cũng không do người quyết định! Tuyệt nhì, lên!” Thiên chẳng hiểu cái gì thì đã có một thân ảnh bị đẩy thẳng vào người cậu

Mộ Tuyết mặt đỏ bừng, nhắm mắt ôm cổ Thiên hôn lên. Thiên bị tấn công bất ngờ nên vẫn hơi ngơ ngác bị hôn ngược.

Ục

“C...Cái gì đấy!” chưa kịp làm gì thì đã bị đẩy ngược ra sau, Thiên bị hai thân hình đè lên

“Lần này thì dù người không nói chúng ta cũng làm!” Thiên nghe Duy Na nói mà khóc dờ mếu dờ

“Ta đồng ý! Đồng ý mà, việc gì phải hạ được!” Thiên gào thét trong đầu nhưng môi cậu đang bị dính chặt bởi hai đôi môi khác

Thiên sau một hồi cũng quay ngược thế cờ đảo khách thành chủ

Vậy là lại đi thêm vài ngày nữa tại Thiên Đẩu Thành, Thiên sống như một bậc quân vương, ngày đêm đều có hai nữ hầu hạ. Thiên giúp Duy Na lên ngôi, Mộ Tuyết thành Tể Tướng, nhờ sự trợ giúp, buff nhiệt tình mà trong 1 tuần cả hai đều lên cấp Hồn Đế

Thiên ra đi (về SLK) trong sự tiếc thương vô hạn...à nhầm, trong sự nhớ nhung da diết, tha thiết của hai cô nàng. May sao còn cách liên lạc khác và gặp trong AS nên cả hai mới đồng ý chia xa

.....

Tại học viện SLK, hơn nửa tháng Thiên đi, tất cả mọi người tuy lo lắng nhưng không sợ bất trắc. Thiên một lần nữa trở về khiến mọi người cũng thở phào nhẹ nhõm

Nhờ đồng tiền thảo, thánh thảo mà tất cả mọi người đều tăng thực lực lên rõ rệt. Đặc biệt nhờ Cửu Thiên Bảo Liên của Thiên mang về khiến Vũ Hồn Trữ Thiên tiến hóa từ Thất Bảo Lưu Ly Tháp thành Cửu Bảo Lưu Ly Tháp

Tuy không nâng cao như Trữ Thiên nhưng ai nấy cũng đều được cường hóa rất nhiều. Khả năng thực chiến cũng được Thiên chú trọng cao

Thời gian qua rất mau, ấy thế mà cũng đã đến lần thứ hai Thiên tham gia Đấu Hồn Đại Tái, lần này cậu là người dẫn đoàn thay Vương Ngôn. Nghe đầu lâu này đang đi nghỉ phép hưởng tuần trăng mật với vợ mới cưới, nhanh tay thật, thế mà cứ tỏ ra nhất gỏi lừa mọi người bao lâu vậy

Lần Đấu Hồn Đại Tái lần này diễn ra tại Nhật Nguyệt Đế Quốc, người chủ trì là tân hoàng đế Hòa Thái Đầu. Thiên đưa tất cả chúng nữ đi luôn, mọi người thuần túy là đi tham gia náo nhiệt, hội hè

Những trận đấu một bên nghiêng ép, miêu sát của chúng nữ đều khiến ai cũ g khiếp sợ học viện. Thiên chẳng quan tâm, cái cậu quan tâm là qua lần giao lưu này thì Mộng Hồng Trần quay về với Thiên, mị lực cùng sức hấp dẫn của Thiên khiến cô ràng không tự kiềm chế được mà như thiêu thân lao vào lửa vậy

Sau lần này, thành viên trong đội lại thêm một thành viên nữa, Nam Thu Thu. Thiên lừa được cô nàng cá cược thua khiến không thể làm gì khác ngoài chịu chấp nhận sự thật là gia nhập vào Đường Môn

Nhìn cặp hoa mọ con này Thiên bắt đầu lên kế hoạch đưa hai người về với đội của mình

Những trận chiến diễn ra ác liệt, đội Đường Môn liên thắng, giữ vững thế bất bại

Đội hình xa hoa gồm Vương Đông, Trữ Thiên, Tiểu Tiêu, Chu Lộ, Bối Bối, Đường Nhã và Giang Nam Nam. 3 Hồn Để 69 cấp, 4 Hồn Để 61~64 cấp, sức mạnh đủ nghiền nát bất cứ Hồn Thánh nào

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Càn Khôn Ván Tinh Cốc chiến lên Thần Giới

Thiên dẫn mọi người đi chơi sau cuộc thi, đội hình này khiến không ít người chú ý. Từ đây, cái danh đại sắc lang ra đời. Thiên trở thành kẻ thù chung của toàn thể nam đồng bào, là tình nhân trong mộng của vô số chị em

“Càn Khôn Ván Tinh Cốc? Ồ, nếu các nàng muốn đi thi đi!” Thiên không ngờ mọi chuyện lại theo chiều hướng này, cậu thậm nhủ rằng mọi chuyện sẽ không đến nỗi quá tệ về sau

.....

Thiên cùng chúng nữ đang ở trên đỉnh của Càn Khôn Ván Tinh Cốc thì bỗng một luồng sương mù bao phủ nơi đây

Ước chừng một khắc đồng hồ sau, trong lúc bất chợt, trước mắt ánh sáng chợt sáng ngời, bọn họ đã từ trong sương mù dày đặc vọt ra.

"Đây là..." Cơ hồ là tất cả mọi người ở sau một khắc mờ to hai mắt nhìn · toát ra vẻ khó tin.

Đúng vậy, hiện lên hiện tại hần của hết thảy trước mắt, là cỡ nào không thể tưởng tượng nổi a! Quả thực là không cách nào tưởng tượng.

Đang ở trong sương mù dày đặc thời điểm, bọn họ mỗi người cũng tràn đầy cảm giác nguy cơ, có thể giờ này khắc này, khi bọn hắn bị trước mắt rộng lớn mạnh mẽ mỹ lệ sở rung động, lúc trước sở hữu mặt trái tâm tình tựa hồ cũng bị rửa sạch không còn một mống đường như.

Đây là một tấm mệnh mỏng hồ. Đang ở đây núi vậy quanh trong lúc, hồ nước trong suốt thấy đáy. Kỳ lạ nhất là, hồ nước này dĩ nhiên là Kim Ngân song sắc.

Ở trọng yếu nhất khu vực vị trí. Trong hồ, có một tấm hình tròn màu vàng mặt hồ. Nồng đậm kim quang, chính là từ trên của hần không ngừng ở hướng ra phía ngoài tán ra, giống như là ở tán ra ám áp Thái Dương một loại.

Mà ở chung quanh nó, một vòng cong cong Ngân Nguyệt quay chung quanh, màu bạc trắng sáng ở màu vàng Thái Dương hình dáng mặt hồ một bên, gần bó cùng ôi, tán ra màu bạc quang thái.

Tại như vậy một mảnh mệnh mỏng trên mặt hồ, hoàn toàn bị Kim Ngân song sắc sở thống trị. Mà cặp kia sắc quang mang lại càng đang không ngừng hướng ra phía ngoài khuếch tán, theo đây núi leo, hướng xa hơn nơi lan tràn mở ra. Đây là bực nào mỹ lệ, bực nào đẹp mắt ah

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn trước mắt một màn này. Trong mắt lộ ra rung động cùng không thể tưởng tượng nổi. Có thể đây hết thảy nhưng chính là như vậy chân thật hiện lên hiện tại trước mắt bọn họ. Hơn nữa, bọn họ đang kia Kim Ngân song sắc quang mang dẫn dắt, khoảng cách trong mặt hồ càng ngày càng gần.

Cỗ lực lượng này dĩ thường kỳ lạ, không có bất kỳ đánh sâu vào cảm giác xuất hiện ở trên người bọn họ, bọn họ cảm nhận được, nhưng bọn hắn rồi lại hết lần này tới lần khác cảm giác được thân thể của mình phảng phất không bị khống chế một loại.

Không chờ bọn họ có nhiều hơn quan sát, kia từng cái từng cái Kim Ngân song sắc bọt khí cũng đã hướng trong hồ Kim Dương phương hướng rơi xuống đi.

Thiên cùng chúng nữ đều gật đầu biểu thị không vấn đề gì, tất cả mọi người đều im lặng chờ đón xem chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo

Tiến vào hồ nước, Thiên cảm nhận được cũng không phải là trên mặt hồ màu vàng, mà là thiên toàn địa chuyển. Mà vào lúc này, trong đầu cậu cũng đang không ngừng quanh quẩn mình mới vừa nhớ lại nội dung

Độc thiên trung từng từng nói qua, Băng Hóa Lưỡng Nghi Nhân, là thiên hạ tam đại Tụ Bảo Bồn đất một trong, bản thân ẩn chứa cực hạn băng hỏa lực, vô cùng nguy hiểm. Nhưng đồng thời cũng đựng dục vô số thiên tài địa bảo. Bất kỳ thực vật nào ở trong đó sinh trưởng, cũng có thể lấy gấp mười lần tốc độ lớn lên. Chân chính người hữu duyên tiến vào trong đó, là có thể nhận được không lồ thu hoạch.

Mà trước mắt cái chỗ này, cũng chính là kia độc thiên trung sở ghi lại tam đại Tụ Bảo Bồn đất một trong. Hơn nữa xếp hạng còn đang Băng Hóa Lưỡng Nghi Nhân trên. Chính là tam đại Tụ Bảo Bồn đất đứng đầu.

Cái chỗ này, tên là Càn Khôn Ván Tinh Cốc.

Càn Khôn Ván Tinh Cốc sở dĩ là tam đại Tụ Bảo Bồn đất đứng đầu, cũng không phải là bởi vì nó này Tụ Bảo Bồn có thể mang đến bao nhiêu chỗ tốt, mà là của hần tính nguy hiểm quá lớn. Hơn nữa, ở trong này có thể có được thương tổn cũng là không thể biết trước. Muốn được được chỗ tốt lại càng khó càng thêm khó.

Nơi này truyền thuyết chính là trong thần giới, ái thần bị người yêu của mình phản bội, cực kỳ bị ai muốn chết, vẫn lạc nhân gian mà thành. Càn Khôn Điện Đảo, Nhật Nguyệt Vi Hồ.

Ái thần bởi vì tự thân người yêu đích lmg phản bội, vì vậy đối với phản bội tình cảm người cực kỳ thống hận. Một khi có người như vậy vẫn lạc tại này Càn Khôn Ván Tinh Cốc Nhật Nguyệt trong hồ, sẽ dẫn phát năng lửa giận, do đó bắt đầu càn khôn lên tiếng hỏi.

Chỉ có chân chính người có tình, mới có thể sống lúc này rồi đi thôi, thậm chí là nhận được chỗ tốt. Mà hết thảy nói dối lừa gạt hạng người tất cả đều phải nhận được trừng phạt nghiêm khắc.

Rốt cục, làm kia mẽ muội cảm giác dần dần biến mất, Thiên cũng một lần nữa mở mắt.

Cậu tựa hồ đi tới một cái thông thấu thể giới, chung quanh hết thảy đều giống như dùng Kim Ngân song sắc thủy tinh làm thành một loại. Cậu như cũ tại cái đó bọt khí trong, nhưng nơi đặt chân, nhưng là một khổng lồ hình tròn bình thái.

Cái này bình thái toàn thân trình vì màu vàng nhạt, đường kính ước chừng tầm chừng hai mươi thước. Dọc theo tổng cộng có mười ba đường kính một thước vòng tròn, đều đều sắp hàng. Thiên lúc này nơi đặt chân, chính là một người trong đó.

Lúc này, này sân khấu thượng vị trí cũng đã đứng đầy người. Trữ Thiên ra ở ngoài, còn có Vương Đông Nhị, Bối Bối, Đường Nhã, Tiểu Tiêu, Giang Nam Nam, Mã Tiểu Đào, Trương Nhạc Huyền, Ninh Thiên, Vu Phong, Chu Lộ,.....

Tiếp đó là một giọng nói vang lên náy móc, nghe không ra được là nam hay nữ. Nó đặt câu hỏi ra cho mọi người trả lời, tuy nhiên lúc nào cũng là câu

“Người có người yêu sao?” Thiên vinh dự luôn là người được nhắc đến

“Người nguyện ý chết thay người kia sao?”

Một loạt các câu hỏi đặt ra, Thiên chỉ im lặng đứng nhìn, cậu chẳng tỏ ra thái độ hay cảm xúc gì cả cho đến khi..

“Người nguyện vì hần mà mất một bộ phận chứ!”

“Người nguyện mất trí nhớ vì hần chứ?”

“Người sẽ thay hần chết sao?”

Thiên nhìn từng người con gái chịu hi sinh vì cậu, tuy không tỏ thái độ nhưng cơ thể cậu lại run lên nhè nhẹ

“Người yêu ai nhất hả?”

“Tất cả!”

“Tại sao?”

“Tại ta là con người! Mà đả là con người thì luôn có lòng tham!”

“Nếu chỉ được chọn một thì người sẽ chọn ai?”

“Ta nói rồi...là tất cả mọi người, không riêng ai cả!”

“Ngư-” - “Dừng lại!”

“Hả?” âm thanh có vẻ bị bất ngờ, lần đầu có người dám “bật” lại nó

“Bộ người không-” -“Sợ chết chứ gì! Căn bản là các người không làm được!” Thiên nói bằng giọng mỉa mai

“Mà thôi! Đã như vậy thì ta sẽ lời các người ra vậy!” Thiên nói xong rồi cũng lao về phía trung tâm trên trời

“Chỉ là một tên Hồn Dấu La bát Hoàn thôi mà bày đặt!”

“Không biết tự lượng sức mình!”

Vô số giọng nói vang lên, tất nhiên đều là tỏ thái độ khó chịu với Thiên

“Haha! Các người nghĩ mình to lắm hả? Một lũ ấu trĩ! Chỉ tầm level 120 mà ti toe cái ếu gì!” nghe Thiên nói vậy làm tất cả đều cánh giác lên. Có thể hiểu về Thần Giới cùng thấu tu vi của bọn họ thì không đơn giản được

“Tất cả các người sẽ phải trả giá cho lần này! Ta thề các người không sống lâu lắm đâu!”

“Long Hóa - Tuyệt sát: Bạo Vũ Cuồng Long!”

“X100! Mới” hai trạng thái kinh khủng nhất chồng chất vào nhau, cấp độ không nói lên cái quái gì bây giờ cả. Thiên bỗng tiêu thất tại Đấu La Đại Lục, thân ảnh cậu xuất hiện tại chính nơi gọi là Thần Giới

“Pháp tắc thay đổi! Cập nhật dữ liệu, sức mạnh sẽ bị giảm một nửa cho đến khi cập nhật xong!”

Mặc kệ lời hệ thống, Thiên bay luôn vào Thần Điện

“Đường Tam! Ra đây mau!”

“To gan! Bắt hẩn lại!” ngay lập tức một đống tên ở đâu ra bao vây Thiên, mỗi tên này khí tức đều trên 100 cấp, có khoảng gần 100 tên

Ngay lập tức Thiên lao vào tấn công, vô số chiêu thức, chiêu trò, chiêu số được sử dụng. Thiên với sức mạnh không tưởng khiến ngay lập tức đám người này kinh hãi, không thể không dừng lại suy tính

Kể cả trong Thần Điện, một tên Thần Vương đang kinh hãi nhìn hết thấy ngoài kia, bảo hẩn không sợ là giả, cái sức mạnh kinh khủng đấy gần bằng hẩn rồi. Không biết khi hẩn biết rằng đó chỉ là một nửa sức mạnh bị áp chế bởi Thiên Đạo thì hẩn còn có cảm tưởng gì nữa

“Phải toàn bộ Thần Quân ra diệt sát hẩn, không cho hẩn được thoát!” Thần Vương trên ngai vàng bắt đầu sợ, hẩn sợ Thiên trưởng thành rồi sẽ ra tay với hẩn

Mấy tên phía dưới tuy kinh bị hẩn những vẫn ngay lập tức chấp hành. Bên trong số đó có một người đầu xanh lam, khuôn mặt tuấn mĩ, Thiên mà thấy thì sẽ biết ngay hẩn là ai

Thiên gần như là áp chế hoàn toàn bọn người này, không ai dám đỡ đến phát thứ hai bởi tất cả đều bị thương đến mức không dậy nổi rồi

Thiên quậy tung bưng, càng ngày càng nhiều tên mạnh hơn bay ra, có vài lần cậu tí thất thủ, dù sao cũng rất nhiều địch. Kiến cán chết voi, bọn chúng chơi chiến thuật biến người khiến Thiên cũng dần thấy áp lực, lần đầu tiên cậu cảm thấy thế này

Người ta nói có áp lực thì có đột phá, kĩ năng chiến đấu Thiên đang được rèn luyện từng chút một, ngay khi cậu hăng say thì một khí tức kinh khủng sau lưng cậu xuất hiện

“Nhất Kích Tắt Dĩnh!” một thanh chủy thủ (dao găm) đâm vào sau lưng Thiên. Do bị đánh lên nên tất nhiên là cậu bị trúng chiêu, cái tội thiếu kinh nghiệm chiến đấu đấy mà

Tên Thần Vương mỉm cười hài lòng, hẩn thuộc về phong cách sát thủ dùng độc nên khi thấy Thiên dính độc thì hẩn vô cùng tự tin

Thiên cũng thấy chiến lực giảm dần, dù sao cũng là Thần Độc, chưa miễn nhiễm hoàn toàn được

Kết quả là cậu bị bắt, tuy nhiên cái thương vong cậu mang lại cũng không hề ít. Thiên bị giải tới ngục giam chờ ngày xử tử

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Thiên Nguyệt

Thiên trong ngục giam tối om, cậu chẳng làm gì cả ngoài việc tìm cách thoát ra. Chuyển sang dạng Sline khiến cậu thoát ra dễ dàng

Thiên đột nhập phòng của tên Thần Vương, cậu quyết tâm ám sát lại hẩn, chơi kiểu gây ông đập lưng ông

“Tiểu Ninh Ninh, nàng chạy đi đâu vậy? Lần này tên chồng nàng đã quyết tâm hạ được nàng rồi! Haha, chạy làm gì? Vào đây hầu hạ ta sung sướng rồi nàng muốn có gì thì có cái này!” Thiên nghe xong hơi hoảng, nghi nghe nhầm phòng, cậu đục một lỗ vừa đủ bên trong

“Hử, con lợn bản thù kia, dù ta chết cũng đừng hòng động được vào người ta!” Người phụ nữ đang nói chính là Trữ Ninh Ninh, cô nàng đang dùng ánh mắt chứa đầy khinh bỉ, ghét bỏ cùng ác hàn nhìn về phía tên Thần Vương

“Đề xem cưng được bao lâu!” nói xong thì lờ cũng đề Trữ Ninh Ninh ra hấp diêm, Thiên đứng nhìn...đương nhiên là không rồi. Cậu sử dụng ảo ảnh gây gián đoạn thị giác tên Thần Vương, cùng lúc đấy tu luôn Trữ Ninh Ninh vào AS

“Tập Ảnh Sát!” giết người trong mơ, một trong những cách giết người vô hình ít ai có thể làm được

Thiên vò vết sạch sẽ mọi thứ, phái phân thân đi giả dạng tên Thần Vương rồi mình thì quay về phòng giam

Hôm sau, Thiên theo đúng lịch bị giải ra pháp trường xử tử, đang lúc chuẩn bị hành hình thì một tình tiết câu huyết bất ngờ xảy ra khiến cả Thiên cũng ngơ ngác nhìn trời

Grào một hình thể to lớn vang lên, âm thanh đe dọa tất cả mỗi người.

Một con quái vật xuất hiện, nó mang theo khí tức kinh khủng đến, nhìn nó Thiên ngạc nhiên còn mấy người kia thì ngây ngẩn cả người

“Hơn 200 cấp!” Thiên cũng ngưng trọng đoán mơ hồ thực lực qua khí tức còn mấy tên kia thì run cầm cập trước áp lực như núi này

“Là dị sinh vật! Chuẩn bị phòng ngự!” mấy tên lính vệ vàng chạy đi nơi khác, chẳng ai chú ý tới vẫn còn một người đang bị trói như Thiên

Tên Thần Vương “fake” đang ra sức cật lực chỉ huy, con quái vật này cũng không biết tại sao lại ra sức đánh khiến đội quân không ngừng bị diệt vong

“Không thể nào!!!!” Thần Vương “fake” diễn kịch như thật vậy, hẩn theo lệnh Thiên cho phát động Hoặc Tâm Độc trong tất cả cơ thể mọi người

“Ah!!! Sao ta không điều khiển được cơ thể mình vậy? Không!!!!” rất nhanh khi không phản kháng thì đơn giản một ngoạn của con quái vật cuốn theo vô số Thần nhân

“Bạo đi!” sau lời Thần Vương “fake” là hàng loạt tiếng nổ cực lớn

Nhìn cảnh này khiến Thiên không khỏi nhớ tới “thi bạo” và “bằng bạo thuật”.

“Chồng!”

“Đường Thiên!!!”

“Phan Hải!!!”

“Thanh Sơn!!!”

Vô số tiếng gọi vang vọng, có gào khóc, có bi thương, có im lặng, có hóa điên, có tức giận,... Hầu như tất cả đều là đạo lý, là nương tựa của đám Thần chết rồi kia

“Thu!” Thần Vương “fake” bắt hết lại, không ai trốn được ma trảo của hắn, hắn ngay lập tức chạy về phía Thiên, dù sao cũng đã từ vong, hắn bị Thiên thu vào trong AS

“Kế hoạch thành công!” nhìn đám nữ nhân bị ngắt trong AS mà Thiên thờ dài nhẹ nhõm, may sao mọi chuyện lại thuận lợi như vậy

“Thần Giới giờ cũng chẳng còn nữa rồi!” cả nơi đây trong vòng chưa đến một tuần đã bị Thiên quây tung bùng, cả lịch sử trăm nghìn vạn năm bị tiêu diệt trong vài tiếng đồng hồ, nói ra ai mà tin cơ chứ

lạch cạch bỗng chỗ xác con rồng bắt đầu động đậy lại, nó vẫn chưa chết, tuy bị thương khá nặng nhưng thật sự chưa chết

“Gràooo!!!”

“Im mẹ đi, chết đến nơi rồi mà còn sủa...à nhảm, gào!” Thiên thấy nó thương thế như vậy thì cũng chẳng thấy sợ nữa

“Sầu bỏ!!! Người ai gan si nhục Long Tộc không sợ chết sao?”

“Ồ, biết nói à? Tường chỉ biết kêu gào thôi chứ! Mà thôi, để ta tiễn người về với đất!”

“Từ Vong Xạ Tuyền!” một skill hệ Hắc Ám kết hợp với Sinh Tử hệ

“Cái gì? Sinh mệnh ta...ta...t...” con quái Long bị chết vô cùng uất ức. Nó còn chiều đồng quy vu tận ah! Chờ chút có sao đâu?

“Thu!” cái xác biến mất, Thiên đuổi vai ra, cậu cảm thấy muốn đi ngủ. Thiên bỗng nhiên tiêu thất biến mất tại chỗ

.....

“Úm~” Thiên bị lay tỉnh dậy bởi một cảm giác dễ chịu và mùi hương xa lạ

“Mình ở đâu đây, bình thường không ngủ cả tháng vẫn tốt mà! Óáp~” Thiên quay người, bỗng cậu cảm giác có cái gì đó úp vào mặt, tròn tròn, to to, mềm mềm, ấm áp. Một cảm giác khó tả cùng thoải mái khó tả đồng thời ập tới khiến cậu không thể không mở mắt ra

“C...Cô là ai?” bốn mắt nhìn nhau, Thiên giờ mới nhận ra mình đang gối đầu lên đôi đùi trắng trẻo thon dài của nữ nữ lạ mặt. Cái cảm giác “áp bách” vừa này là từ hai quả đồi núi gập ghềnh của cô nàng

“Chồng! Anh tỉnh rồi!”

hóa đá Thiên lặng người khi nghe xong câu vừa rồi, chuyện này quá đột ngột, hạnh phúc đến bất ngờ khiến cậu trơ tay không kịp

“Chồng? Đùa à? Chồng vợ gì ở đây! Tuy cô rất rất rất đẹp nhưng ta không phải loại dễ dãi ham gái đâu!” (tác đang khinh bỉ liếc ai đó đang chém gió)

“Người là chồng ta! Không ý kiến gì hết! Trong người người có vận mệnh chi dẫn, ta không có sai đâu!” nói xong rồi cô nàng lại dùng đôi hung khí to chết người kia tấn công Thiên khiến cậu không khỏi giờ cờ trắng đầu hàng

“(Vận mệnh chắc là hệ thống đi!) Vậy cô là ai?”

“Ta á? Ta là linh thức của thế giới này hay chính là linh hồn của Đầu La Đại Lục nha!”

“.....” Thiên cũng không thể nói gì hơn, cậu đang bị shock sát thương kinh khủng

“Thế sao lại gọi tôi là chồng? Chúng ta đâu có gặp nhau trước đây đâu, phải không?”

“Úm~ Nhưng mà...không quan trọng! Dù sao chồng vẫn là chồng ah!”

“Cò...~” cao thủ tình trường bao năm nay lại cạn lời trước nữ nữ, chăm chọc ah

“Được rồi, bỏ chuyện này sang một bên! Vậy đây là đâu?”

“Đây là...nhà của chúng ta nha!” Thiên thật sự bị knock out trước cái sự ngây thơ vô số tội của cô nàng

“Vậy cho tôi ra khỏi đây đi! Tôi còn việc phải làm nữa!” -“Úm~”

Thiên được??? đưa ra về thế giới thực

“À quên! Có tên gì? Tôi tên là Thiên!”

“Tên á? Em không có! Từ lúc sinh ra chỉ có một mình nên làm gì có!” Thiên cảm thấy thương thay cho cô nàng

“Vậy từ giờ tôi sẽ gọi cô là Nguyệt đi! Thiên Nguyệt từ giờ là tên cô!”

“Thiên Nguyệt...Thiên Nguyệt... Úm~ Vậy em coi đây là lời cầu hôn nha?”

“Khục! Sao cô lại hiểu rõ vậy hả? Tùy đi!” -“Thì do em đọc một phần kí ức của anh ah! Không phải có cái gọi là A...A...Anime sao?”

“Lần sau không được tự tiện như thế nghe chưa?” Thiên vừa nói vừa véo má cô nàng, mà cô nhận là sờ da Nguyệt sướng thật

“Em~ iết~ ôi~ a~ o~ em~”

“Được rồi! Quay lại Căn Khôn Vẩn Tĩnh Cốc đi!” Thiên bay trở lại còn Nguyệt thì khoác tay cậu bay theo (tác: ai vừa bảo ko ham gái ta?)(Thiên: còn hơn ko có mà ham)(tác:...../khóc /khóc /khóc)

.....

Thiên quay trở lại cứu chúng nữ, xem bộ dạng ai cũng lo lắng khiến cậu không khỏi thương yêu đau lòng

Cả nhóm quay về SLK, Thiên quyết định sẽ đi về quê hương tìm (gái) kiếm mục tiêu

“Nguyệt Nhi! Em ở lại giúp mọi người tăng thực lực nha!” -“Vâng~”

“Hẹn gặp lại!” Thiên nhìn tất cả một lượt rồi cũng bước vào cánh cửa thời gian mà cậu tạo ra

.....

(Đầu La Đại Lục 1 vạn năm trước)

“Hô!!!” Thiên bước ra từ cánh cổng thời gian

“Mà khoan... Sao mọi thứ lại to thế? Cơ thể ta sao lại nhỏ thế này?” Thiên đứng hình, cậu bây giờ chỉ cao tầm một mét rưỡi nhìn như 6,7 tuổi vậy

“Thời gian!!! Đứng rồi, là Thời gian, đầu má!” Thiên vừa đi vừa tìm kiếm một cái gì đó

Cậu dạo bước trong rừng, có lẽ đây chính là Tinh Đầu Sâm Lâm phiên bản 1.0

Thời bây giờ vẫn còn khá nhiều Hồn Thú, ai mà ngờ nãy con 10 năm, 100 năm, 1000 năm yếu ột bây giờ có thể là những con Hồn Thú 1 vạn năm, 10 vạn năm hay trăm vạn năm sau này cơ chứ

Thiên chẳng có gì làm, cậu lại lúi đổng vật phẩm ra dùng

“Xác định dùng 3 Devil Mushroom cho 3 cái xác, khả năng nhận được trái cường hóa và biến dị sẽ giảm rất nhiều!”

“Xác nhận!”

“Quá trình cấy ghép bắt đầu, quá trình tính lọc khởi động, xin chờ trong 12 tiếng sau. Đếm ngược 11:59”

Thiên nhìn ngán ngấm, còn khướt mới đến giờ, cậu đành ngồi nghịch hệ thống vậy

“Khởi động chức năng tìm kiếm, mục tiêu: Lam Ngân Hoàng, thực vật hệ Hồn thú, niên hạn 10 vạn năm trở lên!”

“Đang tìm kiếm.... Xác nhận mục tiêu tại tọa độ 16448:17253:18364!”

“Phụt! Tổng mon bay hệ thống, cho dữ liệu cụ thể chứ cho toàn số với số thể thì bố ai hiểu!”

“Sorry kí chủ, nhầm lẫn nhầm lẫn, bọn hệ thống không biết môn Địa lý kí chủ lại kém như vậy! Thành thật xin lỗi!” Thiên nghe xong mà mặt đen lại, cái này người ta gọi là chứ có văn hóa phải không

“Tích tích tích!!! Mục tiêu tại hướng Đông Bắc cách đây 79 km!”

“Vậy còn chờ gì nữa, đi thôi! À mà khoan, tối rồi, mai rồi đi!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Lam Ngân Hoàng cùng Hoán Khê

Thiên đi theo hướng hệ thống chỉ, vừa đi vừa suy nghĩ muốn lần đầu gặp như thế nào đây

“Ồ! Ai kia?” Thiên đi được nửa đường thì bỗng gặp một thân hình vai năm thước rộng thân mười thước cao (Thiên: what? Từ Hải à mà tá vậy?)

“À nghĩ ra rồi! Đây chắc là Đường Hạo rồi! Aizz, đừng trách ta nha! Trách người thôi!” Thiên cười nham hiểm đi theo sau, một kịch bản đang dần hiện ra trong đầu cậu

.....

“Người là ai?” Ngân Lam Hoàng dò hỏi, bỗng một người xa lạ xuất hiện trong lãnh địa của nàng, không cảnh giác mới lạ

“Khà khà! Người...phải chết!” tên này đầu tóc bù xù, quần áo rách rưới nhìn qua không có gì đặc biệt, thậm chí là giống ăn mày hơn

“Hạo Thiên Chú!” 2 vàng 2 tím 4 đen, 8 cái Hồn Hoàn hiện ra, nhìn giống điên khùng nhưng rõ ràng hấn chính là một Hồn Đầu La

“Người là ai? Đừng tưởng ta dễ yên! Lam Ngân Roi Thừng!” cả hai đang đánh hăng say thì bỗng một thân ảnh nhỏ xuất hiện

“Tà Hồn Sư Đường Hạo! Ta xem hôm nay người chạy đâu!” Thiên lao vào cuộc chiến, cậu hô to gọi nhỏ, đánh rất hăng say

“Cuồn Loạn Lưu Chú!” bỗng nhiên Đường Hạo khí tức tăng vọt, Thiên âm thầm cảm khái thiên phú tên này, cả hai người trong thời gian ngắn là không làm gì được hấn

“Cẩn thận!” Ngân Lam Hoàng chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì cây búa đã xuất hiện sau lưng nàng đập xuống, không kịp phản ứng khiến nàng không thể tránh

Ngay lúc này thì cái thân ảnh nhỏ bé kia đã không biết từ lúc nào cũng chạy ra sau nàng giờ cú đâm lên đòn cái bàn phủ đang lao xuống

“Trầm Trọng Búa!” Hồn kĩ 1 vạn năm, Thiên già vò bị đánh bay ra ngoài, tuy nhiên Đường Hạo cũng bị phản chấn bay ra ngoài

Cậu bay ra sau, va vào cả chục gốc cây, miệng rí máu, cả cánh tay cũng bị nhuộm toàn một sắc đỏ. Nhìn Thiên giờ muốn bao nhiêu thâm có bấy nhiêu thương, xem ra tán gái cũng phải nhẫn nhịn đau thương ah

“Phụt! Các người chờ đây!” vừa nói Đường Hạo cũng lao vội đi, máu hấn cũng chảy ra đôi chút trên bàn tay và khoe miệng. Thiên cũng chẳng phải cọp giấy gì, cũng chẳng ngốc đến mức ăn không một đòn mà chẳng làm gì

“Này! Người không sao chứ?” Ngân Lam Hoàng lo lắng hỏi, dù sao đây cũng là người giúp đỡ nàng, mà nhìn lại mới thấy tên người này rõ ràng là một tên nhóc

“Ta không sao! Cô có sao không hả? Hấn là Tà Hồn Sư mạnh đấy! Không bị thương chứ?”

“Ừm, không sao! Cảm ơn!”

“Khục! Không sao đâu!” Thiên vẫn tiếp tục giả làm bệnh nhân, cả người cậu lộ ra chật vật không chịu nổi

“Đi theo ta đi! Thương thế người cũng không ổn đâu! Ở lại chỗ ta vài hôm bình phục rồi hãy đi!” Thiên nghe vậy trong lòng nở hoa, không ngờ lại đơn giản như vậy

Thiên đi theo Lam Ngân Hoàng về chỗ ở của cô nàng, một căn nhà sâu trong rừng, xung quanh là cây cỏ, không có bóng dáng một con Hồn Thú nào (tác: ai dám làm hàng xống HT 10 vạn năm chứ!)

“Người nghỉ người ở đây đi! Ta đi làm chút thức ăn để ta ăn!” nói xong Lam Ngân Hoàng cũng quay đi để lại Thiên một mình trên giường tự chữa thương

“Xem ra mình là thiên tài cmmr! Cách tiếp cận Lam Ngân Hoàng quá hoàn hảo!” Thiên vừa tự khen vừa tu luyện, tuy nhiên cái không khí quanh cậu bắt đầu tràn ra. Mấy thảm thực vật quanh đây đều tự động hướng về phía Thiên trong vô thức

“Đây là...?” Lam Ngân Hoàng đang nấu ăn cũng giật mình chạy ra ngoài, cả căn phòng nàng giờ tràn ngập một luồng khí quý dị, tuy nhiên nàng lại cảm giác rất thân cận và thoải mái, chẳng thấy chút dị dạng nào

“Ừm-” tiếng rên nhẹ khiến Thiên tỉnh lại, tất cả không khí bị cuốn lại về cơ thể cậu, mở mắt ra thì một khuôn mặt đang đi sát mặt cậu

“Oa, có làm gì vậy? Giật cả mình!” Thiên vỗ vỗ ngực xoa nhẹ, nhìn cục ki hải hước khiến “băng” mĩ nhân Lam Ngân Hoàng cũng không nhịn được phì cười

“Tiểu Đệ Đệ~ Vừa nãy người tu luyện là chuyện gì xảy ra vậy? Sao ta lại cảm thấy một cỗ khí tức thoải mái trong người là sao?” tuy mặt cười nhưng nàng cũng không khỏi hơi đỏ mặt. Dù sao cái tiếng kêu ‘xấu hổ’ đó cũng là từ nàng phát ra ah

“Đồ ăn ta đâu? Ăn rồi ta mới nói!” Thiên xì mặt ra nói khiến Lam Ngân Hoàng đi ngay lập tức chuẩn bị

“Ngon ngon ngon! Ngóam ngóam!” nhìn Thiên ăn như vậy khiến Lam Ngân Hoàng cũng vui vẻ ra mặt, chuyện vừa nãy bị nàng vút ra sau đầu

“Phù...xong rồi! Ăn đồ ăn người khác nấu cũng là một trải nghiệm khác chứ!” Thiên ôm bụng lăn ra ngủ, Lam Ngân Hoàng cũng lắc đầu cười khổ thu dọn rồi dành đi nghỉ theo chờ mai rồi tiếp tục hỏi cho ra nhẽ

.....

Sáng sớm hôm sau, một tia nắng le loi chiếu khiến Thiên bừng tỉnh khỏi sự ôm ấp thoải mái

“Đây là đâu? À khoan, sao lại...” Thiên đang bị ôm trọn trong vòng tay Lam Ngân Hoàng, cậu hơi ngẩn người đôi chút

“Chẳng nhẽ...!!! Không đâu, làm gì có chuyện gì được chứ!!! Chấn chấn là vậy! Ừm...”

“Ừm...” Lam Ngân Hoàng bị Thiên cọ quấy cho tỉnh lại, vừa mở mắt ra thì một khuôn mặt đỉnh cấp soái ca tiểu bạch kiểm xuất hiện trước mặt nàng. Cả hai đều nhìn nhau một lúc, không khí khá vi diệu

Sau một lúc tỉnh ngù thì Lam Ngân Hoàng cũng nhận ra hiện trạng hiện giờ của hai người, nàng đang ôm Thiên vào người, không thể không nói rằng chính xác thì nàng đang chìm, vui, nhần, ắn, đập đầu Thiên vào hai quả đồi của mình gây ra tình trạng liệt toàn thân cho cậu

Thiên cũng nhận ra rằng chủ nhân hai quả bưởi cậu úp mặt vào đã tỉnh, nhanh chóng cậu ngẩng mặt lên bằng ánh mắt vô tội

“Xin lỗi nhưng thả ta ra được không? Khó thở quá!”

“A!!! Xin lỗi, xin lỗi! Để đi người không sao chứ? Tại hương vị trên người người hấp dẫn nên ta mới...” Lam Ngân Hoàng nói lí nhí bằng khuôn mặt đầy ngượng ngùng

“Ta biết rồi! Không sao, cũng đâu thiệt gì mà!” Thiên vô tư nói, dù sao cậu cũng được lợi đủ rồi

“Đề cảm ơn bữa cơm hôm qua thì đề bữa sáng hôm nay ta làm đi!” Thiên quay ra ngoài để lại cô nàng Lam Ngân Hoàng vẫn còn xấu hổ ngại ngừng chui vào chấn

.....

“Sao mình có thể như vậy chứ! Haizz... Khịt! Khịt! Mùi này là?” Lam Ngân Hoàng bị hương thơm dẫn lối, mùi hương này lần đầu nàng mới ngửi được, quá thơm rồi

“Com xong rồi!” Thiên bê mâm ra, cả bàn đầy hương sắc mùi vị gây kích thích thị giác, vị giác và khứu giác

Sau 15 phút, cả mâm cơm hơn một nửa đều chui vào bụng Lam Ngân Hoàng, cô nàng cũng chỉ biết ngồi xoa bụng bầu của mình. Thiên cười thoải mái, cậu thu dọn rồi cũng quay ra tu luyện

Năng lượng cho việc quay về quá khứ là quá lớn, bây giờ cậu hồi phục tầm khoảng 10%. Khoảng thời gian tiếp cậu quyết định hồi phục rồi tính tiếp

.....

Ngày qua ngày, Thiên ở cùng với Lam Ngân Hoàng, mà Lam Ngân Hoàng cũng coi Thiên thành một phần trong cuộc sống của mình.

Đã hai năm từ khi Thiên ở cùng Lam Ngân Hoàng, cậu đã khôi phục đủ năng lượng để trở về. Thiên trở lại kích thước ban đầu, 1m85 soái ca khiến Lam Ngân Hoàng cũng được một phen há hốc mồm không nhe

Đối với Lam Ngân Hoàng thì Thiên dần trở thành một phần tất yếu, quan trọng với cô. Thiên càng ngày càng cảm thấy Lam Ngân Hoàng dần trở thành một vị hiền thê lương mẫu, ánh mắt cô càng lúc càng trở lên nhu hòa hơn, dịu dàng hơn khi nhìn cậu

“Tiểu Thiên! Ra ăn đi này!” -“Vâng!”

“Ngân Ngân ty! Ty không muốn đi đâu sao? Ở đây mãi một mình mà không cảm thấy chán hả?”

“Không biết nữa! Có lẽ đã quen rồi nên chẳng sao! Dù sao ta cũng chỉ là một con Thực vật hệ Hồn Thú thôi mà! Ở đây có lẽ với ta mới là tốt nhất!” Lam Ngân Hoàng trả lời nhẹ nhàng. Thiên nghe xong cũng chẳng nói gì thêm, chỉ chăm chú ăn xong bữa cơm chiều

.....

Đang một buổi sáng đẹp trời, Thiên vừa mở cửa thì trông thấy một vị nữ phụ đang gục trước thềm, trong ngực thì ôm một chú thỏ con màu hồng phấn, cả người lộ vẻ mệt mỏi cùng uể oải. Khấp người là máu nhưng lại che chắn hết cho sinh vật bé nhỏ trong lòng ngực mình

Thiên đưa cả hai vào, gọi Lam Ngân Hoàng dậy trợ giúp chữa trị cho cả hai. Thiên thì lo cho chú thỏ nhỏ ngờ ngác nhìn xung quanh trong ngực mình

“99996 năm tuổi! Chắc người là Tiểu Vũ rồi nhỉ? Còn người kia chắc là Hoán Khê rồi!” Thiên nhẹ nhàng nói, cậu xoa nhẹ đầu sinh vật trong ngực mình. Ai lại ngờ rằng con thỏ nhỏ nhún nhur vô hại trong người cậu lại là một con Nhu Cốt Mị Thổ gần 10 vạn năm cơ chứ

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 86: Thiên Đầu Thành bắt gặp Bỉ Bỉ Đông

Thiên mỉm cười nhìn cặp đôi trước mặt, Lam Ngân Hoàng cùng Hoán Khê sắp si tuổi nhau. Sau một buổi trò chuyện thì cả hai đã ty ty muội muội như đúng rồi khiến Thiên không khỏi cảm thán về sức mạnh vô hình của phụ nữ

“Một lần nữa cảm ơn đệ rất nhiều, tiểu Thiên!” Hoán Khê cúi đầu cảm tạ còn Tiểu Vũ thò hình thì cọ cọ mặt lên má Thiên

“Không sao đâu, tiện tay thôi mà!” Thiên cũng xua tay rồi kêu mọi người đi nghỉ ngơi

.....

Sáng hôm sau trong Tinh Đầu Đại Sâm Lâm. Thiên đang luyện tập cùng ba người, Lam Ngân Hoàng cùng Hoán Khê cũng còn có thể đánh một hai, Tiểu Vũ thì đơn giản là đánh lên bởi chẳng thể đánh chính diện được

Sau lời mời của Thiên thì Hoán Khê cũng đồng ý ở lại đây cùng Thiên và Lam Ngân Hoàng bởi dù sao cũng không có nơi để đi và cái bụng hai mẹ con đều bị bắt thành tù binh rồi

Thiên sau một khoảng thời gian cũng chọn đi ra ngoài, dù sao vẫn còn rất nhiều nữ nữ cần tẩn...à nhầm, cần cứu ah

.....

(Trước khi ae đọc thì có đôi lời nhắc nhở, phần 1 DLĐL ta không chú ý nhiều lắm, nhiều khi tên hay tuổi có gì sai sót, nhầm lẫn xin thông cảm và đừng gạch đá ah!!!)

Thiên Đầu Thành, nơi gần như là Thánh địa của giới Hồn Sư, vô số tông môn, học viện nổi tiếng đều tụ họp tại đây

Nhân vật chính của chúng ta, Long Vũ Thiên đang đi trên đường tìm kiếm một khách điểm (khách sạn, nhà nghỉ) để dừng chân

“Ồ, xin lỗi!!!” bỗng một cô nàng nhỏ nhắn chạy vào cậu ngã ra đường, nhìn đáng vẻ khoảng 15, 16 tuổi gì đấy. Có vẻ cô nàng đang chạy trốn ai đó nhưng lại va vào Thiên

“Con nhóc con khôn khiếp, xem xem lần này mày trốn đi đâu, lấy thân mày trả nợ cho bọn tao đi!” một tên trắng hán cao to, đen hôi đuôi tói. Hần hơn 20 cấp, là một Đại Hồn Sư, theo sau là ba bốn tên Hồn Sư trông hệt như côn đồ vậy

"Há? Thằng ôn con, cút ra chỗ khác, nơi này không có chuyện của này! Mà khoan, anh em đâu, bắt thằng này lại!" vài tên côn đồ nghe xong nghi ngờ quay đầu về phía tên thủ lĩnh

"Tuy không muốn thừa nhận nhưng thằng ranh này rất bảnh bao, có tố chất làm tiểu bạch kiểm, đi một mình không hộ vệ chứng tỏ không thể lực. Bắt theo cùng biết đâu thêm được một khoản của mấy mụ già kia cũng nên!" nghe tên thủ lĩnh nói xong khiến mấy tên tiểu đệ vô cùng ngưỡng mộ, sùng bái

Thiên thì mặt đen như đít nòi cháy, cậu không hiểu IQ tên này cao bao nhiêu lại nghĩ ra mấy việc như này, hẳn hợp với nghề thám tử hơn lưu manh rất rất nhiều

"Cút!" khí thế phóng ra khiến mấy tên này bay ra ngoài đập tường không rõ chết sống mà Thiên cũng không quan tâm

"Cầu...cầu ngài, làm ơn..." - "Thu lưu người há?"

"Há?" cô gái ngạc nhiên ngẩng đầu lên, Thiên cũng chú ý tới cô nàng, khuôn mặt nhem nhuốc, bần bản. Mái tóc dài màu vàng, tuy nhiên khi nhìn kĩ mới thấy tiềm năng làm mỹ nhân của cô nàng cũng không cạn

"Tên người là gì?" cô nàng hơi thất thần, không ngờ người cứu cô lại trẻ như vậy, lại còn rất soái ah

"Bi...Bi Đông!" tựa như theo bản năng, cô nàng nhẹ nhàng trả lời. Thiên nghe xong thì cũng ngờ ngác một lúc

"Mẹ kiếp vậy cũng được! Cái số này không phải quá đồ chơi!" Thiên quyết định thu lưu cô nàng, dù sao đây cũng là một nữ nhân khổ mệnh ah. Chính vì thế nên người như Thiên phải dang đôi tay ra để bảo vệ những cô gái như này

"Được, sau này người đi theo ta làm thí nữ, có sao không?" Thiên nhẹ nhàng hỏi, dù sao cô cũng chưa có ý định gì nhiều trước khi trông thấy cô nàng này. Vũ Hồn Điện ah, Thiên Đạo Lưu cả thằng khốn nạn giáo hoàng kia nữa. Chúng ta cùng chờ xem tương lai ah

Thiên dẫn theo Bi Bi Đông kiểm nhà trọ, sau một lượt tắm rửa, thay quần áo thì Thiên không khỏi bị kinh diễm một phen. Nhìn cô nàng còn đẹp hơn cả trước khiến cậu không khỏi tim đập chân run

"Chỉ cần vài năm nữa thôi! Vài năm nữa thì... Haizz, tiếc là giờ chỉ để ngắm thôi!" Thiên ngao ngán thờ dài, đành kiểm chuyện khác nói chuyện

"Sao người lại bị theo đuổi vậy?"

"Ngài...muốn biết sao?.....Ta sinh ra trong gia đình bình dân! Cha mẹ mất sớm để lại một khoản nợ nhỏ, nhưng lãi thu quá cao. Nhà cùng đất tuy gần đi nhưng vẫn không đủ, bọn chúng thấy vậy nên mới bắt ta định đem đi... Ngài cũng thấy rồi đấy!" Thiên nghe xong coi như cũng sơ bộ biết biết đầu đuôi câu chuyện

"Ừm, từ giờ đi theo ta. Đầu tiên là thay đổi xưng hô đi, gọi ta là ngài nghe cứ già già kiểu gì ấy, gọi là Thiếu gia hay Thiếu chủ thôi! Mà hình như người là Hồn Sĩ?"

"Dạ, nhưng chưa có Hồn Hoàn để thành Hồn Sư, bọn Hồn Thủ dù là 10 năm ta cũng không một mình làm gì được!" Bi Bi Đông chán nản nói ra, quả thật nếu một mình nàng đi kiếm Hồn Hoàn quá khó khăn, không cần thận bị chết cũng nên

"Vũ Hồn là gì vậy?" Thiên tiếp tục hỏi

"Là Nhân Diện Ma Chu và...." - "Và? Song Sinh Vũ Hồn?"

"Là Nhân Diện Ma Chu và Địa Ngục Chu Hoàng!" (cái này tự chém đấy, bác nào biết pm để ta sửa)

Nói xong rồi Bi Bi Đông cũng yên lặng nhìn Thiên chờ cậu mở miệng. Thiên trong lòng cũng không khỏi cân thán

"Không hổ là BOSS cuối, to nhất câu truyện, thiên phú nào cũng thuộc dạng ngàn năm có một ah!" Thiên im lặng một lúc rồi lên tiếng

"Mai chúng ta sẽ đi kiếm Hồn Hoàn thích hợp cho người! Giờ đi ăn đã!" vừa nói xong thì bên ngoài cũng vang tiếng người gọi

"Khách quan, đồ ăn có rồi!" Thiên bẻ tất cả vào, nhìn cũng hấp dẫn phết

Ục tiếng réo bụng khiến Bi Bi Đông đỏ mặt vì xấu hổ, Thiên cười cười rồi cũng gọi cô nàng vào ăn

Sau bữa cơm thì Thiên dẫn cô nàng đi mua sắm quần áo, mất cả buổi chiều thì hai người mới về

Buổi tối Thiên bắt Bi Bi Đông đi ngủ lấy tinh thần cho ngày mai. Cục kì nghe lời, cô nàng làm theo điều cậu nói. Tối đấy có ngủ rất ngon bởi vì cô đã tìm thấy một chân trời mới. Một chân trời mang hạnh phúc cùng ấm áp đến với cô
.....

Sáng sớm tại khu rừng nguyên sinh Tinh Đầu Đại Sâm Lâm khu vực ngoài rìa, một đôi nam nữ trẻ đang dạo bước ngắm nhìn xung quanh

Dọc đường đi tuy gặp không ít Hồn Thủ nhưng chẳng con nào vừa mắt Thiên cả. Nhìn tay không nhẹ nhàng đập chết, đập tàn phế, đá bay không ít Hồn Thủ trăm năm, nghìn năm thậm chí vài đầu vạn năm mà Bi Bi Đông càng kính phục và sùng bái vị Tiểu Thiếu gia này

"Ma Nghịch Cốt Chu, khoảng 500 năm tuổi! Tiểu Đông, xem ra vận khí người cũng tốt ha!" Thiên nhìn con Hồn Thủ dưới chân cười cười nói, Bi Bi Đông cũng vui vẻ lại gần nhìn xem thử con Hồn Thủ đầu tiên của mình

"Hấp thụ Hồn Hoàn luôn đi, hôm nay ta sẽ biến người thành Đại Hồn Sư!" Thiên nói xong thì Bi Bi Đông cũng ngồi cạnh xác con Ma Nghịch Cốt Chu bắt đầu hấp thụ Hồn Hoàn

Một vòng tròn hoa văn màu vàng bay ra từ xác con Hồn Thủ, nó di chuyển tới chỗ Bi Bi Đông rồi chui vào cơ thể nàng, quá trình diễn ra vô cùng thuận lợi

Sau 1 tiếng, Bi Bi Đông cũng hoàn thành, gương mặt xinh đẹp giờ tràn đầy nước mắt. Chỉ thấy vù một tiếng, cả Bi Bi Đông treo lủng lẳng trên người Thiên. Tay vòng qua cổ, chân kẹp eo. Nhìn chẳng khác gì con gấu túi (Koala???)

Thiên cũng thuận thế bế cô nàng lên, nhìn ánh mắt mê ly ứng hồng vũ mị khiến Thiên tí không khỏi mở chiến dịch đánh 'đã chiến'

"Thiếu Chủ, cảm ơn người! Ta... ta... ồ... ồ..." không kịp nói hết câu thì Bi Bi Đông đã bị Thiên 'khóa mồm', tuy ngạc nhiên cùng bất ngờ nhưng hành động đáp lại của cô nàng cũng cực kì mãnh liệt

"Xem người lần sau còn câu dẫn ta nữa không? Tiểu mẹ người!" bị Thiên làm cho thở gấp liên tục, Bi Bi Đông xui lơ lửng trong ngực cậu, cả người nhưng chẳng còn tí sức lực nào, bầu không khí thẳng hoa cũng dần hạ xuống khi có một thân ảnh nữa lao ra từ trong bụi rậm

Xi xỉ một con Kê Vĩ Quan Xà xuất hiện. Khi thấy nó Thiên chẳng thể nói điều gì nữa, không lẽ có chuyện Hồn Thủ tự nguyện đưa tới cửa tốt vậy sao

"Thiếu Chủ? Ta..." - "Muốn thử chiến đấu phải không? Được ah, đeo cái này vào!" một chiếc nhẫn xuất hiện trên tay Thiên, Bi Bi Đông nghe vậy thì đó mặt nghe lời xui dục...à lộn, lời khuyên bảo của Thiên mà đeo vào tay

"Kê Vĩ Quan Xà 999 năm, Hồn Thủ sống đơn độc, là rắn nhưng không độc. Cái mào do ăn quá nhiều Hồn Thủ họ Kê (gà) mà sinh ra, có tốc độ rất nhanh, khả năng bay trung bình nhờ hai cái chi biến dị có màng thịt. Là loại Hồn Thủ khá hiếm trong Xà chi Hồn Thủ. Thịt ngon, phần nào cũng mặt rất bổ cho Hồn Sư dưới 30 cấp"

Độc cái giới thiệu mà Thiên cảm giác mình sắp thành cái Bách Khoa Toàn Thư di động. Đây cũng quá Tm chi tiết đi!!

Thiên xem cuộc đấu nhảm chán này, kết quả lưỡng bại câu thương, tuy nhiên có một kẻ chuyên buff cùng hack như Thiên ở đây thì dù kết quả như nào cậu cũng khiến nó theo ý mình được

Vậy là Bi Bi Đông có cái Hồn Hoàn thứ hai, tuy nhiên khi nó vừa triệt để bị dung hợp thì cũng là lúc di biến phát sinh, đang màu vàng SJC, vàng sẫm. Hồn Hoàn 999 năm dần chuyển thành tím nhạt

Sự thăng hoa Hồn Hoàn khiến Bi Bi Đông rung động mãnh liệt còn Thiên từng bị một lần khi dung hợp Hồn Hoàn Băng Đế rồi nên không sao cả. Cái đạo 1000 năm so với đạo 40 vạn năm mà còn phải chú ý sao, chẳng khác gì đom đóm với ánh trăng cả

Vì niên hạn vượt quá khiến Bi Bi Đông cũng ăn một chút khổ nhưng bù lại cái kết quả khiến nàng cười không ngấm được miệng

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Hoàng Kim Thiết Tam Giác (*)

Thiên đang ngồi nướng thịt thì bỗng một thân ảnh tiến đến

“Ý, nơi này có người?” một cô gái tiến tới, nhìn thấy Bì Bì Đông cùng Thiên khiến cô nàng không khỏi ngạc nhiên

“Xin chào, có thể cho tôi ngồi nhờ được chứ?” cô gái nhẹ nhàng hỏi, Thiên cũng chẳng có gì để từ chối cả, nhất là với một cô gái xinh đẹp như vậy

“Được chứ, mà-” *xoạt xoạt*

“Đại ca, thật sự thì còn bao lâu nữa mới đến vậy?”

“Nhanh cái chân lên! Không thì tôi cũng chẳng lết tới nơi đâu!”

Hai người nữa tiếp tục đi ra từ rừng cây, một người có mái tóc bạc còn người có mái tóc màu đen. Thiên cũng chẳng hay biết rằng cái chỗ cậu đang ngồi nướng thịt là chỗ mà cả ba nhân vật chính này gặp nhau

Cả hai người mới tới cũng xin phép gia nhập vào nhóm Thiên. Khi thấy chỉ có ba người trẻ tuổi đang nướng đồ ăn thì cả hai cũng không cảnh giác mấy

“Ta là Phát Lan Đức!”

“Ta tên Liễu Nhị Long!”

“Trần Tiểu Cương” (cái này lại phải chém)

“Long Vũ Thiên!”

“Bì Bì Đông!”

Thiên ngồi nói chuyện cùng mọi người một lúc rồi cũng báo có việc phải dẫn Bì Bì Đông theo

“Ờ vậy thôi! Huỳnh đệ có duyên sẽ tương phùng (gặp lại)!” Phát Lan Đức hào sảng nói, dù sao hai người này vẫn còn công chuyện trong người, cũng không tiện ở lâu

“Cả hai đang đi lập sát Hồn Hoàn phải không? Nếu vậy thì chúng ta đi chung cũng được! Ta cũng đang cần lập sát một đầu Hồn Thú cho mình!” Liễu Nhị Long chạy theo hai người Thiên nói. Vậy là cả ba người đi tiếp vào khu vực khác, ngược hướng hai người kia

.....

Gràooo Một con Tích Dịch Hóa Long đang ăn tối thì bỗng bị một viên đạn từ đâu đó phóng ra vào ngay ass (hoa cúc) nó, hai mắt nó trắng dã sùi bọt mép nằm giật giật. Cái nỗi đau xót xa này chỉ mình nó mang

Cả hai nữ thấy Thiên đều đỏ mặt, không ngờ nhìn vậy mà cậu lại có thể làm cái việc thất con nhà bà đức như vậy, đây cũng quá là bì ỏi đi

“Xong rồi, người ra kết liễu nó luôn đi là được!” Thiên quay sang báo với Liễu Nhị Long, cô nàng tuy dành một sự đồng cảm không hề nhỏ cho con Hồn Thú nhưng việc nào phải làm nàng cũng biết

Con Tích Dịch Hóa Long chết trong sự mãn nguyện, nó nhìn Liễu Nhị Long đầy cảm kích rồi gục hẳn, quả thực cái nỗi đau nát ass, xót mông này với nó quá kinh khủng

Một vòng Hồn Hoàn đen lặng lẽ bay lên vòng quanh người Liễu Nhị Long, việc hấp thụ diễn ra bình thường, ổn định đến bất ngờ. Trong lúc đấy thì Thiên cũng giúp nốt Bì Bì Đông hấp thu nốt Hồn Hoàn thứ 4 cho cô nàng

Sau khoảng ba tiếng, hai khí tức từ hai người Liễu Nhị Long và Bì Bì Đông toát ra. Vàng, vàng, tím, tím, đen, 5 vòng Hồn Hoàn phối chuẩn Hồn Vương xuất hiện quanh người Liễu Nhị Long, bên Bì Bì Đông thì là 4 vòng vàng, tím, tím, tím cực kì kinh người

Cả hai đều nhìn về phía người kia, mỗi người đều đang tự đánh giá đối phương, đều tự đánh ánh mắt kinh ngạc, nghiền ngẫm cho nhau

“Thu hồi khí tức đi! Định dừ mồi Hồn Thú cấp cao à?” giọng Thiên vang lên làm cả hai vội vàng thu hồi khí thể, đúng như Thiên nói thì việc phát ra khí tức của mình trong nơi ngập tràn Hồn Thú này chẳng khác gì tự sát cả

“Mọi chuyện xong rồi! Về thôi!” Thiên dẫn cả hai về Thiên Đẩu Thành, Liễu Nhị Long ở trọ tại một nơi không xa lắm với hai người Thiên. Cậu hứa sẽ còn gặp lại và cùng luyện tập khiến vị mỹ nữ này mới hài lòng rồi đi

Hai năm trôi qua thật mau, Liễu Nhị Long dọn về sống chung gần cùng Thiên và Bì Bì Đông. Cả hai đều hàng ngày có Thiên cùng tập, cùng ăn, cùng đi chơi, dạo phố. Tình cảm nhẹ nhàng nảy nở, Thiên cũng từng dẫn cả hai đến chỗ Lam Ngân Hoàng làm quen với mọi người

Thiên bắt tay vào công việc chính, đưa Bì Bì Đông vào Vũ Hồn Điện, kèm theo một phần thân trong nhẫn để bảo vệ năng an toàn

Liễu Nhị Long thì Thiên cũng yêu cầu mở một học viện, kể cho cô nàng nghe về chuyện Trần Tiểu Cương cũng chính là anh họ nàng

Sau khi thu xếp mọi việc ổn thỏa thì Thiên quay trở lại Tinh Đẩu Đại Sâm Lâm ở cùng với ba người Lam Ngân Hoàng chờ thời gian câu chuyện bắt đầu

.....

(1 năm sau)

Thiên đang ngồi soi lại bảng thông tin của mình, cũng sắp tới lúc bắt đầu câu chuyện. Mọi âm mưu...à nhầm, là kế hoạch của cậu sắp được phơi bày, gặt hái sau bao cố gắng hành động được chuẩn bị vô cùng kĩ càng

BẢNG THÔNG TIN

Tên: Long Vũ Thiên (Tinh trạng: tiến hoá X10)

Tuổi: ∞ (18)

Tu vi: Vũ Tôn 9 tinh (BLOCK)/ Long Tôn 119 cấp (BLOCK)/ Hồn Đẩu La 89 cấp

Vũ hồn: 1. Thần Linh Chi Mâu(biến dị)

2. Cực hạn chi nguyên tố vũ hồn

3. Bá Đạo Phụ Vũ Hồn (100 vạn năm)

Hồn cốt: Long Đế Thần cốt (79%)

Thiên phú: 1. Tư chất Vương (On/Off)

2. Vô tận mị lực (Auto On)

3. Thôn phệ + Tước đoạt

4. Ăn

5. Ăn

Huyết mạch: Long Thần / Đế Thần / Slime King

Thẻ chất: Long Đế Thần thẻ

Túi đồ: Vẻ soạn ngôi, 4 Trái Ác Quỷ(3 Huyền thú, 1 Logia), Thép Bền Hình (mẫu), Ma hạch, Quần áo, Xác Hồn Thú, Đồ ăn, Nước ngọt,.....(34 triệu điểm/700 triệu VNĐ)

Vũ khí Vô Định Hình vũ khí, Vô Định Hình sáo trang, Trang phục của Thần

Công pháp: Thần Quyết (tầng 5 đỉnh), Thần cấp Song Tu Âm Dương Quyết

Ma pháp: Thần cấp Hoá hệ, Hệ Mộc đỉnh cấp, Hệ Thổ đỉnh cấp, Hệ Thủy đỉnh cấp, Hệ Kim đỉnh cấp, Hệ Băng Thần cấp, Hệ Phong đỉnh cấp, Hệ Lôi đỉnh cấp, Hệ Quang Minh đỉnh cấp, Hệ Hắc Ám đỉnh cấp, Hệ Độc cao cấp, Huyền Hê cao cấp, Thời Không Hệ cao cấp, Sinh Tử Hệ sơ cấp, Âm Dương Hệ sơ cấp

Súng vật: Thập Vĩ Hồ (Mị Nhị), Dung Nham Phượng Hoàng (Tiểu Anh)

Nhìn lại cái bảng thông tin ‘quái vật’ của mình, Thiên cũng coi như mãn nguyện. Giờ thì cậu chính là Thần, là Bá chủ duy nhất trên cái Đâu La Đại Lục này

Thiên vẫn hàng ngày tu luyện và bồi dưỡng nữ, cuộc sống cậu rất đơn giản và thanh thoi. Cậu thậm chí từng nghĩ đến việc ở đây mãi mãi, nhưng dù sao cũng là kẻ có nhiệm vụ trong người, Thiên quyết định để dành cái ý tưởng ấy ra sau

.....

Ầm ầm* bầu trời giữa khu rừng Tinh Đâu Đại Sâm Lâm bỗng nhiên đen kịt vào, mây phủ dài trăm dặm báo hiệu một điều gì đấy sắp đến

Thiên, Lam Ngân Hoàng cùng Hoán Khê ba người đều lo lắng nhìn lên giữa kiếp vẫn nơi một thân ảnh bé nhỏ, mờ nhạt đang cựa quậy, vùng vẫy

Hôm nay chính là ngày Tiểu Vũ hóa hình, Hoán Khê là mẹ nàng cực kì lo lắng dù Thiên đã đảm bảo sẽ không có gì bất lợi xảy ra. Ngân Lam Hoàng cùng Hoán Khê cũng nhớ lại thời điểm mình hóa hình, trải qua muôn vàn khó khăn, trắc trở, thậm chí có yếu tố may mắn mà hai nàng mới có ngày hôm nay, càng nghĩ lại càng lo lắng hơn

“Aaaaaa” sau một tiếng hét dài, mây đen dần tan, để lại đó một thân ảnh nhỏ bé. Một cô bé tầm 8,9 tuổi chuẩn loli với mái tóc màu đen, khuôn mặt đáng yêu như bảo ngọc hiện ra. Nhìn thấy vậy mới khiến cả ba người Thiên thờ dài nhẽ nhõm

“Mẫu...thân...!” (xin phép đoạn này viết hán việt cho chuẩn bài)

“Tiểu Vũ!” cô bé lao vào lòng Hoán Khê, nhìn cảnh này khiến Lam Ngân Hoàng bên cạnh cũng không khỏi hăm mộ. Có một nữ nhi phần điệu ngọc trác như này thì ai cũng muốn ah

“Thiên...ca...ca... Ngân...a...di...!” tối hôm đó Thiên mở tiệc mừng thiên thân nhỏ ra đời, chẳng hiểu sao sau khi hóa hình tới giờ thì Tiểu Vũ không ngừng nắm tay Thiên. Nhìn Tiểu Vũ vui vẻ vậy khiến chẳng ai đành lòng làm hỏng không khí. Thiên cũng vô tư, chỉ nắm tay chứ có phải là gì quan trọng đâu? Chẳng nhẽ lại mất miếng thịt được

Thiên ở đây dạy vô số thứ ở tương lai cho cả ba người, vô số đồ vật, sự việc mới lạ khiến cả ba đều thích thú thử nghiệm

.....

(6 năm sau)

Thiên dẫn theo Tiểu Vũ vào Thiên Đâu Thành, vì đã từng được Thiên dẫn đi nên cả hai cũng coi như xe nhệ đường quen

“Sư Lai Khắc Học Viện! Khắc quá!” Thiên cảm thán, một vạn năm là cả một trời cách biệt. Nhìn cái trường đơn sơ, tồi tàn ai có thể nghĩ đến học viện xếp số một đại lục trong tương lai cơ chứ

Đưa cho lão giả trông kiểm tra một phong thư, ngay lập tức lão cung kính mà đưa cả hai người Thiên vào trong

“Hồn Đâu La Đại nhân, hiệu trưởng trong phòng chờ, mời ngài vào!” bất kì ở đâu, không phân biệt tuổi tác, giới tính, thân phận là gì! Chỉ cần đủ thực lực là có thể nhận được đãi ngộ của cường giả như Thiên bây giờ

“Phát huynh vẫn khỏe ah!” Thiên vừa đi vào vừa chào hỏi

“Long huynh đệ cũng vậy chứ? Mời vào, mời vào!” Phát Lan Đức cười nói, không ngờ Thiên đột nhiên ghé qua làm lão cũng bị bất ngờ không kém

“Ta cũng xin nói thẳng, lần này ta muốn đưa một vị thân nhân vào học viện. Còn cái ngôi khách khanh trưởng lão thì ta cũng nhận lời mời vì huynh mà làm!” sau một buổi họp thông tri thì mọi chuyện được xác định

“Từ giờ xin được chiếu cố!”

“Đương nhiên phải vậy rồi!”

Mục đích đạt thành, Thiên dẫn Tiểu Vũ đi kiểm phòng ở. Cậu đành phải tự xây một cái phòng ở đây khá nhỏ và không có tính của riêng, của chung

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Tiểu Ma nữ công chúa

Đâu La Đại Lục, một thế giới của Hồn Thú và Hồn Sư. Nhân vật chính mà ai cũng biết đó chính là Đường Tam, một xuyên không giả từ một ám khí thế giới

Tuy nhiên.. Thiên đang tự hỏi cái quái gì đang xảy ra ở đây vậy. Nhìn bốn tờ sơ yếu lí lịch mà cậu không biết nên khóc hay cười

“Đường Tam Tạng, 13 tuổi, Khí Vũ Hồn Hạo Thiên Chùy, Hồn Sư Cường Công 27 cấp”

“Đái Mộc Không, 15 tuổi, Thú Vũ Hồn Tà Máu Bạch Hồ, Đại Hồn Sư Cường Công 28 cấp”

“Áo Tư Lạp Giới, 14 tuổi, Thực Vật Vũ Hồn Hương Tràng (xúc xích???), Hồn Sư Thực Vật 24 cấp”

“Mã Hồng Tăng, 14 tuổi, Thú Vũ Hồn Tà Hóa Phượng Hoàng, Hồn Sư Mẫn Công 26 cấp”

Nhìn xong Thiên chỉ muốn đập cmn bàn một phát, chắc bộ tướng đây là Tây Trúc ah! Kinh đây cho bọn bay thỉnh, ta cũng đâu phải Long Vũ Như Lai, đủ mé

“Haizz, chẳng nhẽ về cả vạn năm mà thế giới cũng lộn lộn theo sao?” Thiên đành gửi suy nghĩ vào việc khác, cậu mặc kệ bốn tên này, bỗng hai cái tên ngay lập tức khiến cậu chú ý

“Chu Trúc Thanh, 13 tuổi, Thú Vũ Hồn U Minh Linh Miêu, Hồn Sư Mẫn Công 25 cấp”

“Trữ Vinh Vinh, 13 tuổi, Khí Vũ Hồn Thất Bảo Lưu Ly Tháp, Hồn Sư Hỗ Trợ 24 cấp”

Nhìn một tờ giấy thì cũng chẳng nghĩa lí gì nhiều, cậu quyết định phải ‘trực tiếp’ gặp mặt cho ăn chắc, cái tên đã có vấn đề rồi thì không thể nói trước còn điều gì quý gì xảy ra không nữa

.....

Giữa sân trường SLK, Triệu Vô Cực đang bắt đầu giới thiệu cho lũ tân sinh năm nay, bỗng một thân ảnh đi tới không khỏi gây sự chú ý của mọi người. Một người trung niên đi từ hướng thao trường tới

Nhìn thấy người đi tới, Đường Tam rất sững sốt. Người đến khoảng chừng 50 tuổi, vóc người to lớn, khuôn mặt dài và rất đặc biệt, chiếc cằm nhỏ về phía trước, gò má rộng, khuôn mặt gệy và cái mũi khoằm. Nếu muốn lấy một đồ vật để mà hình dung thì có lẽ là có chút giống một chiếc gậy. Mặc dù nhắm mắt đi lại đây nhưng lại khiến cho người ta có cảm giác vài phần xảo trá. Trên mặt đeo một chiếc kính màu đen.

Phất Lan Đức đi tới trước mặt bảy tên đệ tử, dừng lại cước bộ. Âm thanh khan khan mang vài phần từ tính vang lên

“Năm nay rất tốt, chúng ta lại có thêm bốn tên tiểu quái vật. Ta, Sư lai khắc học viện viện trưởng – Phất Lan Đức, đại biểu học viện chào mừng các người đến. Sau đó, các người mỗi người một trăm kim tệ đóng cho Lý sư phụ phụ trách tài vụ!”

“Mộc Không, ta giao chuyện này cho người, mang các học đệ, học muội đi tìm tức xá đi. Trừ Vinh Vinh, Đường Tam Tạng hai người các người đi theo ta!”

.....

Thất bảo lưu ly tông. Nghị sự đại diện.

Đại diện hướng về phía bắc, chiếc ghế chủ tọa khám hoa được đặt theo phương bắc nam. Lưng ghế được khám một khối ngọc thạch rất lớn. Ngọc thạch màu xanh biếc, tản ra hơi thở nhàn nhạt. Đúng là một khối cực phẩm ôn ngọc.

Trên chiếc ghế có 1 người đang ngồi, người này mặt tròn như ngọc, mũi thẳng miệng vuông, tướng mạo nho nhã ôn hòa, một thân trường bào áo trắng không nhiễm chút bụi. Nhìn qua ước chừng hơn bốn mươi tuổi, ánh mắt nhu hòa, như thể nào nhìn cũng như một người bình thường. Một đầu tóc đen mềm mại thả dài sau lưng. Hết thấy nhìn qua đều không thấy điểm gì làm bộ. Lúc này, hắn đang nhìn xuống một thanh niên mặc trang phục màu trắng đang quỳ.

“Hồi bẩm tông chủ, tiểu thư đã đến Sư lai khắc học viện, cũng thành công tiến học.” Người tuổi trẻ cung kính nói. Trung niên nhân gật đầu, trên mặt toát ra một tia bất đắc dĩ

“Tiểu tử tông này đi ra ngoài ma luyện cũng tốt, bằng không Thất bảo lưu ly tông thêm đau đầu, không biết Sư lai khắc học viện tình huống thế nào?”

.....

Màn đêm phủ xuống học viện Sư Lai Khắc. Từ Nhã Miêu Ứng Phất Lan Đức đang đứng tại chỗ cao nhất của thao trường, nhìn xuống bảy tên đệ tử.

Đái Mộc Không, Đường Tam Tạng, Tiểu Vũ, Mã Hồng Tăng cùng với về mặt lạnh băng mà chính tề lạnh lẽ của Chu Trúc Thanh, tất cả đều chuẩn bị tốt cho việc học ban đêm, tâm thần hoàn toàn tỉnh táo.

“Áo Tư Lạp Giới, các người đã chạy hai mươi vòng rồi?” ánh mắt của Phất Lan Đức lăm cho người ta cảm thấy sợ hãi, kẻ khác không dám nhìn thẳng vào.

Không biết tại sao, mấy hôm nay Đường Tam Tạng cũng không thấy các vị sư phụ của học viện xuất hiện, kể cả Triệu Vô Cực, tựa hồ như cả học viện này chỉ có bảy đệ tử bọn họ và vị viện trưởng đại nhân này.

“Viện trưởng, ta chạy xong rồi.” Áo Tư Lạp Giới ho khan một tiếng, gật đầu nói

Phất Lan Đức hừ lạnh - “Ta hỏi là các người, không phải chỉ mình ngươi” Áo Tư Lạp Giới quay đầu nhìn về Trừ Vinh Vinh. Trừ Vinh Vinh cũng đang nhìn hắn, một đôi mắt xinh đẹp tràn đầy sự ngây thơ vô số tội.

Áo Tư Lạp Giới cắn răng gật đầu, nói - “Vâng, chúng ta đều hoàn thành.”

Phất Lan Đức nở nụ cười, nụ cười này mà để Đường Tam Tạng nhận xét, chính là ẨM HIỂM hai chữ mà thôi.

“Tốt lắm, Áo Tư Lạp Giới, không nghĩ tới người còn có tính thần tương trợ như vậy, người lại đây”. Phất Lan Đức chỉ chỉ vào một vị trí trước mặt mình. Trên mặt Áo Tư Lạp Giỏi toát ra vẻ cười khổ, hắn không nhìn Trừ Vinh Vinh nữa, bước đi tới trước mặt Phất Lan Đức.

Phất Lan Đức chậm rãi giơ tay phải lên, vỗ vỗ vào vai Áo Tư Lạp Giới - “Ta rất thích tính thần tương ái của người, như vậy đi, người chạy thêm hai mươi vòng nữa, để ta xem người tiến bộ đến độ nào, không chạy xong, không cần ăn cơm, ta đã phong trụ hồn lực của người, đứng mong giải trừ, chạy đi.” Áo Tư Lạp không nói gì thêm, chỉ yên lặng gật đầu, xoay người hướng ra phía ngoài chạy đi.

Ánh mắt Phất Lan Đức chuyển về phía Đái Mộc Không và Đường Tam Tạng - “Có phải các người đang tự hỏi tại sao ta làm vậy? Tại sao lại muốn hắn tiếp tục chạy?”

Đái Mộc Không và Mã Hồng Tăng rất quen thuộc tính tình Phất Lan Đức nên không dám lên tiếng. Chu Trúc Thanh tính tình lạnh băng, chỉ là thần nhiên nhìn, Đường Tam Tạng và Tiểu Vũ lại vô thức gật đầu, bọn họ quả thật không rõ lý do Phất Lan Đức lại yêu cầu làm vậy.

Phất Lan Đức vẫn giữ vẻ mặt khó coi ấy, nhưng lại tươi cười

“Bởi vì hắn nói dối, mặc dù vì bất kỳ nguyên nhân tình cảm nào mà nói dối, nhưng đối với việc nói dối, các người vẫn còn nhỏ, nói dối là không tốt. Ta hy vọng các người hiểu rõ.” Hắn hướng ánh mắt trong sách của bọn Đường Tam Tạng rồi nhìn qua ánh mắt thương cảm của Trừ Vinh Vinh - “Nói cho ta biết, người có hay không hoàn thành khóa trình ban sáng của ta?” Trừ Vinh Vinh thành thật lắc đầu, nói

“Không có, khoảng cách xa vậy, ta không kiên trì nổi.” Phất Lan Đức mỉm cười nói

“Cho nên, người chạy tới Tác Thác thành, hơn nữa lại ăn uống thoải mái, ngoài ra còn đi vòng tới khu vực buôn bán vui chơi, và mới trở về tìm được Áo Tư Lạp Giới, đúng không?” Trừ Vinh Vinh trừng lớn cặp mắt xinh đẹp kia

“Người giám thị ta?” Phất Lan Đức trầm mặt xuống nói- “Thần là viện trưởng, ta đối với học viện có trách nhiệm. Nếu nói Áo Tư Lạp Giới nói dối vì không muốn người bị phạt, toàn là vì tình hữu nghị. Nhưng sai lầm của người thì không thể tha thứ, tự tiện rời bỏ học viện, không tuân thủ học viện an bài, để bọn họ vì người mà nói dối, đây không phải là sai lầm của một Hồn Sư vĩ đại. Nếu tại chiến trường, người chỉ có một con đường là bị quân pháp xử chết mà thôi.”

Trừ Vinh Vinh nhủ mảy, vẻ ôn nhu trên mặt biến mất, khóe miệng nhếch lên, toát ra vài nét khinh thường

“Nơi này không phải chiến trường, chỉ là một học viện mà thôi.” Phất Lan Đức gật đầu nói- “Đúng, nơi này chỉ là học viện, nhưng là học viện Sư Lai Khắc của ta, bây giờ ta cho người hai lựa chọn. Một, thu thập hành lý của người, đi khỏi học viện, người không xứng là thành viên của học viện này. Cách khác là người như ta nói, chứng minh mình có đủ tư cách ở đây, còn có quyết tâm sau này không vi phạm nội quy nữa.”

Trừ Vinh Vinh cười, mặc dù mới mười hai tuổi nhưng không thể không nhận nàng cười rất đáng yêu, rất đẹp, nụ cười làm người khác cảm thấy yêu mến

“Phất Lan Đức, người cho người là ai? Bất quá chỉ là một hồn thánh nho nhỏ mà thôi.” Lời vừa nói ra, Đường Tam Tạng và mọi người đều thất sắc, bọn họ không hề nghĩ tới, một cô nương ôn nhu như vậy lại có thể nói ra lời kém văn hóa thế. Lúc này Trừ Vinh Vinh đã không còn vẻ ôn nhu mà biến thành khinh thường, tràn ngập cảm giác cao ngạo.

Phất Lan Đức không vì lời nói của nàng mà tức giận, chỉ mỉm cười nói - “Đúng vậy, ta chỉ là hồn thánh nho nhỏ, khoảng cách ta với người quá xa. Người là anh tài của Thất Bảo Lưu Ly tông, cho dù có thiên phú cực cao, cũng chỉ là một đại hồn sư mà thôi. Người so với ta cũng còn quá xa, khoảng cách khó mà vượt qua. Nếu người cảm thấy không hợp nơi này, thì mau rời đi, Sư Lai Khắc học viện không chào đón hạng người như người, loại đệ tử bất tuân quy củ.”

Trừ Vinh Vinh cười lạnh - “Đuổi ta đi? Không dễ dàng như vậy, nếu ta đã tới, sẽ không định ra đi. Phất Lan Đức, ta khuyên người hay là đừng quản ta nữa, nếu không hậu quả người tự gánh chịu.”

“Ồ, vậy sao? Không biết cái hậu quả người nói đến là gì nhỉ?” một giọng nói lạ vang lên, từ Tiểu Vũ ra thì ai cũng quanh xung quanh tìm kiếm chủ nhân của giọng nói này

“Thì đương nhiên là-” Trừ Vinh Vinh cũng nhận ra tình cảnh bất thường này, cô nàng nhanh chóng sỏ vào miếng ngọc bội trước ngực

“Hừ! Kẻ cả cho hai lão đầu Thất Bảo Lưu Ly tông thấy ta còn phải đi vòng. Người cái đồ tiểu nữ tử còn hống hách cái gì?” vừa nói, âm ba động tỏa ra, mọi người đều cảm thấy hoa mắt chóng mặt. Cùng lúc đấy thì tất cả mới nhận ra chủ nhân giọng nói phát ra từ trên trời cao

cạch miếng ngọc bội vỡ, một vòng bảo hộ màu vàng xuất hiện quanh Trừ Vinh Vinh bao phủ cô nàng vào trong

Cùng lúc đó tại Đại diện Thất Bảo Lưu Ly tông, hai thân ảnh bỗng xuất hiện tại đây. Hai người đến vội nhìn lên thân ảnh trên ghế cao

“Hai vị Thúc Thúc, bùa hộ mệnh tiểu Vinh nó có vấn đề, phiền-”

“Dừng!!! Giờ còn làm nhảm cái gì? Cả ba chúng ta cùng đi! Để ta xem tên nào dám động tới tiểu công chúa của chúng ta!”

“Đi!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 89: Kế hoạch dưỡng thành lão bà

“Vinh Vinh!!! Con có sao không?” Trữ Phong Trí ôm lấy Trữ Vinh Vinh lo lắng hỏi, dù sao cả nhà cả cửa cũng chỉ có một đứa con gái, không lo sao được

“Các hạ là người phương nào, nếu chất nữ có gì không phải mong lượng thứ!”

“Kiếm huynh à! Nói vậy làm gì, lời tên này ra cho hấn một trận là xong!”

Cả 7 người bên SLK đều giật mình nhìn ba người bỗng đột nhiên xuất hiện, nhìn cả ba khí thế bùng bùng thì đây đích xác là cường giả rồi. Nhất là hai vị lão già đứng sau khí tức còn mạnh hơn tất cả mọi người ở đây

“Không ngờ cả hai người các người đều đến ah! Ta tự giới thiệu, ta là Long Vũ Thiên, là Khách khanh trưởng lão của học viện SLK này! Các người chắc là Long trưởng lão cùng Kiếm trưởng lão của Thất Bảo Lưu Ly Tông chứ!” một vị thanh niên bước ra từ hư không, tất cả mọi người đều bị vẻ ngoài và khí thế của hấn chấn nhiếp

“Thiên ca ca!” giọng của Tiểu Vũ vang lên khiến tất cả được một phen bất ngờ. Cứ ngỡ lão già nào cái lão hoàn đồng mà không ngờ tên này lại chỉ là anh của một cô nhóc 12, 13 tuổi. Vô lí ah! Hư cấu ah!

“Ta nói trước cho hai các người biết! SLK không tiếp nhận những con người vô đạo đức như vậy. Thiên tài thì sao, có tài mà không có đức thì cũng chỉ là con người vô dụng mà thôi (trích lời từ một vị vĩ nhân)! Các người mang con bé về dạy lại đi, bỏ được tính đậy thì nói chuyện tiếp, không thì thích đưa tới học viện nào khác thì đưa!” Thiên nói xong rồi cũng bước đi tới chỗ Tiểu Vũ, hai vị lão già kia thấy vậy cũng chỉ biết nhìn về phía Trữ Phong Trí

“Các hạ việc gì phải chấp nhặt với một đứa con nít như vậy?” Trữ Phong Trí đứng lên hỏi, tuy con gái không sao nhưng làm cha cũng không thể để im chuyện này ah

“Người sai! Cực kì sai! Đây không phải chuyện chấp nhặt hay không mà là cách đối nhân xử thế, nhân cách con người! Bây giờ dạy còn hơn để sau này có muốn cũng chẳng còn kịp đâu!”

“Mà theo ta thì thực lực vì tôn! Kê nào nắm đầm to chính là kẻ nói đúng! Phải không? Nếu con bé nghĩ mình rất quan trọng vậy thì sai rồi!”

“Trữ Vinh Vinh! Người thử nghĩ xem, nếu mình là phần quan trọng trên chiến trường nhưng lại bị diệt trước thì nghĩa là gì? Chỉ là gánh nặng, là cục tạ mà thôi! Đồng đội, bạn bè người còn có thể chết bởi cái gọi là kiêu hãnh của người đấy, đã từng nghĩ đến chưa?”

“Ví dụ nhá! Teleport!” Dịch chuyển tức thời, skill bị Thiên lãng quên từ lâu lắm rồi nay lại xuất hiện

“Giờ thì nằng tính sao hả? Tiểu công chúa?” chẳng biết từ bao giờ Thiên đã đứng sau Trữ Vinh Vinh, một tay ôm eo một tay đặt lên cuống họng nàng, chỉ cần chọc một phát là cái cổ trắng đáng yêu nàng sẽ thủng một lỗ ngay

“Tất cả các người bỏ vũ khí xuống, giờ tay lên!” chẳng ai hiểu Thiên làm nhằm cái gì cả

“Chắc chẳng ai rõ nghĩa của câu nói này nh? Nếu ta là bên đội địch của các người và trong tay ta là Trữ Vinh Vinh thì các người có làm theo lời ta nói không hả? Hay là chịu từ bỏ cô ấy mà vẫn tấn công ta?”

“Thôi! Nói nữa lại giống tên nhiều chuyện, các người cứ suy nghĩ đi! Còn người nữa Trữ Vinh Vinh, nếu không chịu được thì có thể đi bất cứ lúc nào, chẳng ai giữ đâu bởi chẳng ai muốn hợp tác, làm bạn với một người như người bấy giờ đâu!”

Thiên nói xong rồi cũng dắt Tiểu Vũ đi, mọi người vẫn lặng yên đứng đấy, đây chẳng phải thời điểm thích hợp để trò chuyện. Phát Lan Đức dẫn vài học sinh còn lại về, Trữ Phong Trí cùng hai vị Long, Kiếm Đẩu La dẫn Trữ Vinh Vinh hồi tông

.....

(Tại nghị sự đường Thất Bảo Lưu Ly tông)

“Kiếm huynh thấy sao?”

“Tuổi trẻ tài cao, rồng trong loài người, sau...ắt thành đại sự!” Kiếm Đẩu La nhẹ nhàng nói, bên cạnh Trữ Trí Phong cũng không nhịn được quay sang hỏi

“Kiếm thúc thúc, sao vừa rồi ngài cùng Long thúc không chặn đánh tên nhóc kia lại!”

“Chặn đánh? Bộ người tướng Cực Hạn Đẩu La dễ bị chặn đánh lắm hả? Nó lại chẳng đồng quy vu tận hay ghi thù cho thì có mà vui! Hừ!!!” Kiếm Đẩu La cười nhạt rồi bỏ đi ra ngoài, nói chuyện với tên này như nói với loại thiếu muối l-ớt điên không chịu được

“Cực Hạn.... Đẩu La....sao?” Trữ Trí Phong lặng người, tuy cả ba không trừ trường hợp Thiên là một lão già cái lão hoàn đồng nhưng dù sao thì muội muội hấn ở đấy thì hấn già nổi bao nhiêu?

“Người đâu, cứ mật thám tìm hiểu về vị trưởng lão mới ở SLK cho ta!”

“Tuần mệnh!!!”

.....

Sáng hôm sau, Thiên đang định đi ra ngoài thì đã thấy trước cửa thấp thoáng một bóng người

“Sao rồi? Quyết định chưa hả?” nhìn thiếu nữ trước mặt, Thiên lại phải bật Cool ngẫu mode lên. Cậu muốn chỉnh lí tính cách cô nàng trước khi thu lượm, dù sao trẻ em thì dễ dạy, giờ dạy còn kịp chứ để sau này rồi thì có mà khóc bằng tiếng mán nhé

“Ừm, xin...xin lỗi ngài ạ! Con đã suy nghĩ cả đêm qua rồi, từ giờ sẽ thay đổi ạ!” Trữ Vinh Vinh nỏ một tràng mà Thiên chỉ nghe thấy mỗi hai từ ‘ngài’ và ‘con’

“Chẳng nhẽ mình già cmnr?” Thiên nhăn mày lăm lăm

“Sao ạ?”

“Không có gì cả! Nhớ này, người là một viên ngọc tốt nhưng vẫn còn thô! Cần mài dũa rèn luyện nhiều sau này, nếu được như vậy thì sau này Thần giới sẽ có thêm một thành viên nữa! Mà... Bộ ta già lắm sao? Mới có 18 tuổi thôi nên không cần ngài gì đâu, bỏ hết đi, nghe chưa?”

“Rõ ạ! Vậy sau này ta gọi n-....”

“Gọi bằng tên là được rồi!”

“Dạ! Cảm ơn và xin lỗi một lần nữa! Thiên ca!”

“Ừ, về phòng đi, hôm nay lịch rèn luyện nhiều lắm đấy!”

“Vâng! Tạm biệt!”

Tiến xong Trữ Vinh Vinh đi, Thiên thở phào vì điểm độ hảo cảm hệ thống báo đã tăng rất nhiều. Kế hoạch dưỡng từ bé của cậu đã thành công

.....

Ngày ngày trôi đi, Thiên cũng chỉ đơn giản là dạy ba cô học sinh nữ của mình. Chuyện là khi nghe tin Tiểu Vũ được đích thân Thiên dạy thì cả hai người Chu Trúc Thanh và Trữ Vinh Vinh đều kịch liệt phản đối yêu cầu công bằng

Sau vài buổi học thì cả ba người đều sống chết đòi theo học Thiên. Căn bản là nhìn thấy soái ca, về phương diện thực chiến năng lực cũng không chê được

Ngoài ra trong một lần tình cờ ăn phải bả, à không...là thỉnh cũng chính là đồ ăn mà Thiên làm thì cả hai cô nàng đều mặt dày đến ăn trực với cậu

Tiến cảnh vượt trội của phe con gái khiến nẩy tên huynh đệ phe Đường Tam Tạng quyết chí tu hành đuổi theo mặc cho có gắn thêm động cơ phản lực vào đít cũng chẳng thể đuổi kịp

.....

“Thầy ơi thầy, chúng em đều đạt 30 cấp rồi! Thầy hứa dẫn cả ba đi lập sát Hồn Thú mà!” Trữ Vinh Vinh cùng Tiểu Vũ làm nũng, sau bao tháng học thi Trữ Vinh Vinh cùng Chu Trúc Thanh đều cảm nhận về Thiên vô cùng tốt

Là người dễ nói chuyện, điển trai, nấu ăn tốt, thực lực cao và vô số tài lẻ nữa thì quan hệ cả 3 nhanh chóng xích gần hơn để rồi giờ đây xảy ra tình cảnh như vậy

Chỉ cần không làm, cư xử những việc quá gây khó chịu với Thiên thì hầu như bạn sẽ có tất cả bởi Thiên khá là nuông chiều trong rất nhiều thứ

.....

“Không ngờ ha!” Thiên cùng Triệu Vô Cực đều dẫn cả hai đội tới Tinh Đầu Đại Sâm Lâm, bên kia cũng có Áo Tư Lạp Giới cùng Đái Mộc Không cần Hồn Hoàn đột phá Hồn Tôn

Tinh đầu đại sâm lâm thật sự quá rậm rạp, ngày qua ngày mọi người đều chỉ thấy tối tăm, dùng từ này để hình dung nó cũng không khoa trương một chút nào, tưởng chừng như trong rừng sâu này, có thể thấy được ánh sáng mặt trời quả thực không dễ dàng gì.

Mọi người đi về phía trước ước chừng một hai canh giờ, lúc này đã đến giữa trưa, suốt một canh giờ nay bọn họ cũng gặp không ít hồn thú nhưng hầu hết là mười năm cùng trăm năm hồn thú, gặp phải hồn thú bọn họ đều tránh ra, cũng không có trực tiếp xung đột. Ngẫu nhiên có kẻ dúi mũi muốn tìm cái chết, hồ chương của Đái Mộc Không liền trực tiếp giải quyết vấn đề, đương nhiên sau khi nghe ý kiến của Đường Tam Tạng thì cũng không có ý giết những hồn thú này, chỉ làm cho bọn chúng không dám đuổi theo hoặc đã thương một chút.

“Tốt lắm, mọi người trước tiên nghỉ ngơi trong chỗ lát đi!” Triệu Vô Cực lên tiếng nhưng tinh thần trầm tĩnh vẫn bám chặt từng người. Đái Mộc Không quét hết những bụi gai tạo thành một vòng tròn, xuất hiện một mảng đất trống gần trăm thước, mọi người ngồi xuống dựa vào cây cỏ, tạm thời nghỉ ngơi, hồi sức

Trong khi mọi người nghỉ ngơi được khoảng nửa canh giờ, đột nhiên Đường Tam cùng Triệu Vô Cực ánh mắt đồng thời hướng về phía sau lưng.

Triệu Vô Cực quát lớn

“Tất cả đứng lên, có cái gì đó đang tới gần!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Mạnh Y Nhiên

Âm thanh sa sa truyền đến nơi ngày càng lớn, sợ là cả hồn sư phụ trợ như Áo Tư Táp Giới cùng Trữ Vinh Vinh đều có thể cảm nhận được rõ ràng được sinh vật đang đến gần dần tốc độ nhanh đến mức nào.

“Chu Trúc Thanh, nhìn xem là cái gì!” Triệu Vô Cực trầm trọng ra lệnh.

Chu Trúc Thanh cũng không lên tiếng, lẳng lặng phóng người lên, lợi trào trên tay bắn ra, thân thể như giẫm trên đất bằng bay nhanh đến trên một gốc cây đại thụ bên cạnh, hướng đến địa phương chỗ âm thanh truyền đến quan sát.

Mèo quả nhiên thì giác vô cùng xuất sắc, sợ là ban đêm cũng không phải ngoại lệ, càng huống chi bây giờ lại là giữa buổi trưa.

Rất nhanh, thanh âm lạnh nhạt của Chu Trúc Thanh từ trên cây truyền xuống

“Tựa hồ như có một con phi xà, chỉ là nó bay không cao, đang phi hành cách mặt đất chừng ba thước ở phía trước, trên đầu nó có một cái mỏ như mỏ gà, nhìn qua có vẻ còn lớn hơn cái đầu, đó tươi như máu, cái đuôi tương đối đặc thù, trông như hình cái quạt” Triệu Vô Cực ánh mắt sáng ngời

“Đó chính là Phong Vi Kế Quan Xà, loài... hồn thú này khá hiếm thấy, chiếc mỏ trên đỉnh đầu nó có rất nhiều tác dụng kì diệu. Áo Tư Táp Giới, người có phúc đó, đáng tiếc không biết con Phong

Vi Kế Quan Xà này là hồn thú bao nhiêu năm. Chu Trúc Thanh, nhìn kĩ địa phương nó đi tới, nếu có biến hóa lập tức báo cho ta ngay.”

“Vâng, nó chính là đang hướng đến chỗ chúng ta mà bay đến, tốc độ rất nhanh, bất quá tựa như thân thể nó có chút không cân bằng.” Đường Tam Tạng đột nhiên hỏi

“Phong Vi Kế Quan Xà này có chiều dài khoảng bao nhiêu, cánh có màu sắc gì?”

Chu Trúc Thanh trả lời -“Cánh có màu đỏ nhạt, chiều dài đại khái chừng khoảng sáu đến tám thước.” Đường Tam Tạng trong lòng thoáng nghĩ một chút, dùng một ngữ khí chắc chắn nói

“Đây là một con Phong Vi Kế Quan Xà ngàn năm, màu đỏ nhạt của cánh nó tiến hóa theo tiêu chí từng ngàn năm một. Dựa theo chiều dài của thân nó, từ sáu đến tám thước hẳn là một con từ một ngàn ba trăm năm đến một ngàn tám trăm năm tu vi. Áo Tư Táp Giới, rất thích hợp với người.”

“Phong Vi Kế Quan Xà thân mình không có độc, là một loại rắn không độc cường đại hiếm thấy. Thù đoạn công kích là dùng thân thể quấn chặt lấy địch nhân đến khi không hít thở được nữa, phương pháp công kích là một, nhưng tốc độ rất nhanh, hơn nữa trong kẻ quan của nó có chứa đựng các loại chất dinh dưỡng, có thể giúp nó trong nháy mắt gia tăng tốc độ. Nếu người có thể thu được hồn hoàn này, thì hồn kĩ kế tiếp của người có liên hệ đến tốc độ, bất luận là tăng thêm tốc độ cho người hay là có phụ trợ tốc độ, đều là lựa chọn không sai rồi. Phong Vi Kế Quan Xà bởi vì lực công kích thân mình không phải quá mạnh, lại tương đối đơn độc, bởi vậy có tu vi ngoài ngàn năm là rất hiếm thấy, lần này vận khí của người quá tốt rồi.”

Áo Tư Táp cập hoa nhãn kia nhất thời sáng rực lên

“Tiểu Tam Tạng, người đứng là Vũ hồn giới Bách khoa toàn thư đó, lợi hại, thật sự là lợi hại.” Không chỉ là hắn, ngoại trừ Thiên bên ngoài, kể cả Triệu Vô Cực bên trong, ánh mắt mọi người nhìn hắn đều xuất hiện một chút biến hóa. Phải biết rằng Hồn Thú tựa như Vũ Hồn, có hàng trăm ngàn loại kì quái khác nhau, số năm tu vi cùng cấp bậc lại càng không dễ phán đoán, Đường Tam Tạng chỉ cần nghe xong Chu Trúc Thanh nói lại liền có thể đưa ra phán đoán chuẩn xác bọn họ đang đối mặt với loại hồn thú gì, thực lực ra sao, cùng với... các tính huống cụ thể của hồn thú có thể nói ngay ra. Có thể thấy được hắn đối với vũ hồn hiểu rõ đến mức nào, Triệu Vô Cực tự nhủ cũng không làm được như vậy.

Đường Tam cười cười, nói -“Đây đều là công lao của sư phụ ta.”

“Nhưng dù sao người cũng nhớ được không phải sao? Mà thôi, giờ là lúc tìm cách bắt nó trước đã!” ai nghe xong cũng đồng ý, mà Áo Tư Táp Giới thì hưng phấn muốn chết

“Loại rắn nào cũng đều ngại công kích của các loài chim, nhất là các loài chim lớn thuộc họ Hạc. Chúng ta bên trong mặc dù không có Hạc vũ hồn nhưng mập mạp là Phượng Hoàng có thể coi là vua của loài chim bay. Hơi thử của vũ hồn trên người hắn hẳn có thể đối với loại Phong Vi Kế Quan Xà tạo ra tác dụng áp chế nhất định. Phong Vi Kế Quan Xà công kích cũng không tính là mạnh, nên chúng ta cũng phải cẩn thận, đừng để nó chạy thoát là được.” kế hoạch Đường Tam Tạng bày ra, Thiên cùng Triệu Vô Cực đứng cạnh giới và quan sát chứ không ra tay

.....

(A few moments later)

“Thành công!” Mọi người hưng phấn hoan hô lên một tiếng. Áo Tư Táp cũng chỉ mới mười bốn tuổi mà thôi, biểu tình hưng phấn không nói lên lời, hai ba bước liền hướng Triệu Vô Cực chạy đến.

Cảm nhận biểu hiện thất thường của Tiểu Vũ, Thiên dắt nàng ra một gốc cây gần đấy trò chuyện

“Tâm sự sao? Tiểu Vũ! Ta cũng chỉ muốn nói như vậy, thế giới này mạnh được yếu thua, cái gì cũng có lí do của nó mà thôi! Muội không cần quá thương tâm đâu!” đang ngồi tâm sự với tiểu loli thì một âm thanh lạ phát ra khiến cả hai không khỏi quay lại tập hợp

.....

“Dừng tay!” một tiếng quát chói tai vang lên

Ngay sau đó, hai đạo thân ảnh từ khu vực phía trước Phong vĩ kế quan xà nhanh chóng lao vọt đến, xuất hiện trước mặt mọi người.

Hai người đến đều là nữ, một già một trẻ. Người già nhìn qua bộ dạng khoảng năm, sáu mươi tuổi, đầu đầy tóc bạc được bó lại cực kì chỉnh tề, mặc dù tuổi đã cao nhưng tinh thần lại cực kì quắc thước, trên mặt mặc dù da dẻ nhăn

neoh không ít nhưng vẫn có nét hồng nhuận giống trẻ con bình thường, trong mắt liên tục bắn ra tinh quang, tay phải nắm một quả trượng đầu rắn dài đến ba trượng, trên người sáu cái hồn hoàn cao thấp chuyển động liên tục.

Thân thể không có phát sinh biến hóa nhưng từ hồn hoàn biểu hiện rằng bà đã sử dụng vũ hồn của chính mình, không cần phải hỏi cũng có thể biết quả trượng trong tay bà chính là Vũ Hồn.

Đi theo bên cạnh lão bà là một cô gái xinh đẹp, mái tóc cắt ngắn, bộ dạng khoảng mười sáu mười bảy tuổi, một thân trang phục quần quanh người, gấu gao hiện ra thân thể đã phát dục hoàn toàn của nàng. Một đôi mắt to màu nâu đang nhìn chăm chăm vào Phong Vĩ Kế Quan Xà trong tay Triệu Vô Cực. Trong tay nàng cũng cầm một thanh quả trượng đầu rắn, bất quá có ngắn hơn so với của lão bà kia một chút, chỉ dài hơn hai trượng, trên người hồn hoàn cũng chỉ có hai cái trăm năm.

Lão bà cũng tiêu cô nương đồng thời xuất hiện khiến bọn họ cả kinh, nhưng khi bọn hắn nhìn thấy sáu cái hồn hoàn trên người lão bà, liền thờ dài một cái. Dù sao, trên người Triệu Vô Cực cũng có bảy cái hồn hoàn, không thể ... như vậy yếu hơn, nhất là có mấy cái hồn hoàn màu đen thẫm thẫm chính là hồn hoàn ngàn năm, khi thì triển ra cực kì uy hiếp.

Nhóm Đường Tam Tạng bên này đã buống lỏng một chút, còn lão bà sắc mặt lại có chút thay đổi.

Lúc trước bà nghe Triệu Vô Cực nói với Áo Tư Táp Giới mới cao giọng ngăn cản, khi tới gần liếc mắt nhìn mới thấy bảy cái hồn hoàn trên người Triệu Vô Cực.

Hồn Thánh, đây mới là bên ngoài của Tinh Đầu Đại Sấm Lân, như thế nào lại xuất hiện mới gã Hồn Thánh? Lão phụ tâm nhất thời trầm xuống, biết là hôm nay sợ rằng không chiếm được lợi thế.

Sau một hồi dò hỏi, nói chuyện thì cả hai bên đều biết danh tính của nhau. Hai người kia chính là Xà bà tên Triều Thiên Hương cùng tôn nữ Mạnh Y Nhiên

Thiên cùng Tiểu Vũ bước tới, Xà bà nhìn lướt qua rồi thôi còn Mạnh Y Nhiên thì như ngơ ngẩn, thơ thần dần đều vậy. Gương mặt nàng đỏ ửng lên trông khá đáng yêu, điều này khiến một vài thanh niên không nhịn được nhìn mãi lần, đặc biệt là kẻ mang Tà Hóa Phượng Hoàng Vũ Hồn, Mã Hồng Tăng thì càng khỏi phải bàn

"Như vậy đi, ta cảm ơn Nhân Diện Ma Chu này đổi, được không? Dù sao thì bà bà cũng không cần làm quá chứ?" Thiên ném ra một con Hồn Thú nhân loại, con này cậu bắt gặp trong lúc trở lại, mà đây cũng chính là cơ duyên của Đường Tam Tạng trong tương lai nếu theo đúng kịch bản, giờ lại bị Thiên vô tình vô được

"Đây là....?" Xà bà cũng nhận ra con Hồn Thú này nên cũng đồng ý trao đổi

"C...C...Cảm ơn!" Mạnh Y Nhiên đỏ mặt tiến tới nói với Thiên, đúng lúc này một nhân vật nữa cũng xuất hiện

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Sấm Lân chi Vương one hit

Người đến là một lão già có vóc dáng cao gầy, nhìn qua cũng ít nhất trên bảy mươi tuổi, cũng giống Triều Thiên Hương, đầu đầy tóc bạc, trong tay cầm một cây Long đầu quả trượng dài hơn bốn thước màu bạc nhàn nhạt. Long đầu ở trên quả trượng trông rất sống động, nhìn qua cực kỳ huyền lệ, toàn bộ khuôn mặt đã khai báo số tuổi của hắn, trên người không ngờ lại có tám cái hồn hoàn cao thấp khác nhau chuyển động theo quy tắc. Hai vàng, ba tím, ba đen, mặc dù từ phẩm chất mà nói, hẳn so với Triệu Vô Cực chỉ nhiều hơn một cái hồn hoàn ngàn năm, chỉ là hẳn có tám cái hồn hoàn. Cái này đại biểu là gì ah? Là Hồn Đầu La tu vi trên tám mươi cấp. Không cần phải hỏi mọi người cũng biết người này là ai. Chính là trượng phu của Xà bà, là gia gia của Mạnh Y Nhiên, Long công Mạnh Thực. Vậy là gia đình ba người đã tụ hợp. Long công căn bản không cần thả hồn lực ra, tám cái hồn hoàn trên người hẳn đã làm cho mọi người có cảm giác khó thở, kể cả Triệu Vô Cực cũng không ngoại lệ

"Ât xỉ!!!" âm thanh vang lên khiến không khí rung động nhẹ, cái cảm giác khó thở theo đấy mà biến mất

Mọi người đều dừng ánh mắt kinh dị nhìn về phía chủ nhân của thanh âm đó. Thiên vừa xoa mũi vừa dùng ánh mắt vô số tội nhìn lại

"Xin chào!" Thiên nói câu khiến mọi người đen mặt, tên này quả thật rất có tố chất phá hoại bầu không khí

Xà bà thấy chồng mình xuất hiện cũng thờ dài nhè nhèm, tiến lại gần thì thăm to to nhỏ nhỏ gì đấy. Cả hai đôi lúc liếc về phía Thiên, lúc thì nhìn cô cháu gái đang phạn hoa si của mình

"E hèm, chắc các người cũng biết rồi, là phu họ Mạnh tên Thực, hiệu là Long công. Ta cùng lão bà cũng đồng ý chuyện này, nói chung là lợi ích cũng không phải vấn đề quan trọng tại đây! Ý ta là...là...là...." Long công ngập ngừng khiến Xà bà bên cạnh không khỏi gắp, thắm máng cái lão đầu này bỗng dừng lại nói lên thiên cái gì thế này

Gràooooo một tiếng gầm mạnh vang lên, tất cả mọi người không khỏi biến sắc nhìn về phía trung tâm khu rừng Tinh Đầu Đại Sấm Lân

*Âm*Uỳnh*Âm*Uỳnh* cả mặt đất cũng rung mạnh dữ dội như động đất, một khí tức kinh khủng, mạnh mẽ, lao tới đây với tốc độ bản thờ. Ai cũng căng cứng người lại, kể cả hai người tu vi cao nhất (Thiên đang giấu, không ai biết) là Hồn Thánh Triệu Vô Cực cùng Hồn Đầu La Mạnh Thực cũng không ngoại lệ mà mặt đều đen lại bởi nỗi sợ và lo lắng

Một thân ảnh khổng lồ lặng yên không một tiếng động không biết từ đâu đi ra. Chúng kiến thân hình to lớn này, mọi người phảng phất như ngừng thở. Bây giờ ai cũng hiểu được mấy người Triệu Vô Cực vốn đang lo lắng điều gì.

Sinh vật đó tồn tại giống như là một ngọn núi, ánh sáng yếu ớt tại Tinh Đầu Đại Sấm Lân chiếu rọi xuống bộ lông ngấm đen phủ toàn thân tạo nên một thứ ánh sáng nhàn nhạt. Mặc dù bốn chân của nó chạm đất, nhưng bá vai tuyệt đối cao trên bảy thước, nếu đứng thẳng lên, sợ rằng sẽ cao trên mười lăm thước.

Nhìn bề ngoài, nó giống như viên hàu, hoặc hắc tinh tinh, ngoại trừ đôi mắt giống như hai cái đèn lồng lớn loé ra kim sắc quang mang,toàn thân còn lại đen nhánh, trong ban đêm nếu không phải do nó di động, thì thậm chí không thể nhìn thấy rõ thân thể của nó.

Tên gia hoả này thực sự thân thể quá hùng tráng, chẳng những thân thể to lớn không thể tư nghĩ, mà mỗi tác trên cơ thể đều được che kín so với đả hoa cương còn muốn cường hãn hơn, nhìn như một ngọn núi nhỏ. Mà to lớn như vậy nhưng trong khi hành tẩu lại không phát ra một chút tiếng động nào, thậm chí ngay cả hô hấp cũng không nghe thấy tiếng.

Chúng kiến nó, người đầu tiên nhận ra chính là Đường Tam Tạng. Bằng vào kiến thức đại sư truyền thụ cho hắn, hẳn cơ hồ ngay lập tức nhận biết tên gia hoả này là loại gì.

"Đó là vua sấm lân, Thái thân cự viên." Cho dù là người luôn luôn trầm ổn như Đường Tam Tạng, lúc này thanh âm cũng có chút thay đổi.

Thái Thân Cự Viên là hồn thú mang ý nghĩa gì trong sấm lân? Tuyệt đối là bá chủ nơi đây. Không có hồn thú nào dám đắc tội với nó, bởi vì kết quả tất yếu là tử vong. Cho dù là Thái Thân Cự Viên là một bách niên hồn thú, cũng có thể đấu với thiên niên hồn thú khác. Bọn chúng là loài sở hữu lực lượng cùng tốc độ vô cùng khủng bố, công kích phòng ngự cơ hồ không có gì là khuyết yếu, đáng sợ nhất chính là bọn chúng có thể thi triển một vài loại hồn kỹ bình thường. Không một người nào biết Thái Thân Cự Viên chính thức có kỹ năng gì, bởi vì những người chứng kiến kỹ năng đó đều đã chết.

Cùng là thiên niên hồn thú, thực lực lại bất đồng, đó là vấn đề về thuộc tính bản thân. Mà Thái Thân Cự Viên, trong tất cả các loại hồn thú, hiển nhiên là một trong số ít loài đứng ở trên đỉnh Kim Tự Tháp, có khả năng mang đến ác mộng kinh hoàng cho tất cả mọi hồn sư.

Từng không biết có bao nhiêu hồn sư mơ ước sở hữu được Hồn HoànThái Thân Cự Viên cường đại, hy vọng có thể giết chết nó làm Hồn Hoàn cho mình. Nhiều người đã cố gắng thực hiện ý đồ cuồng vọng này,nhưng toàn bộ đều đã biến mất khỏi thế gian.

Trong giới hồn sư, tựa hồ chỉ có một người đã từng giết chết một con Thái Thân Cự Viên, chỉ có duy nhất một người mà thôi.

Thái Thân Cự Viên không chỉ có thực lực cường đại, mà bản thân nó có trí tuệ không thua gì loài người. Tại sấm lân, nó tuyệt đối là vương giả.

Bất luận là Đường Tam Tạng, Triệu Vô Cực hay Long công đều không nghĩ ra, loại hồn thú cấp bậc này cho dù có tồn tại trong Tinh đầu đại sấm lân, thì cũng phải sống ở vị trí hạch tâm, vua sấm lân sao lại có thể xuất hiện ở chỗ này cơ chứ?

"Long công, chúng ta liên thủ cho bọn nhỏ lui, thế nào?" Triệu Vô Cực vô mặt ngưng trọng hỏi

"Được!" nói xong cả hai cùng lao tới chỗ Thái Thân Cự Viên

Thái Thân Cự Viên tự hồ bị chọc giận, đồng thời khi màn hắc khí bùng phát, thân thể khổng lồ của nó làm một vài động tác kích liệt.Lấy mất thường mà nhìn thì không phân biệt được tốc độ, thân thể khổng lồ của nó từ trên trời giáng xuống, trực tiếp hướng tới chỗ mọi người dè ẹp xuống.

Lúc này, thân hình của Triệu Vô Cực và cả Long công Xà bà còn đang bị đánh bật lên trên không trung, cho dù bọn họ muốn cứu viện cũng không còn kịp nữa.

Ràmmmm không khí bị đè ép cá vào, cả vùng trong bán kính 300m quanh đây đều tan tác, cây cối đổ gãy vỡ nát, mặt đất nứt toạc cả ra như mạng nhện

Trung tâm là một cái hồ sâu chục mét, bên dưới hiện lên một vòng tròn nhợt bao phủ hình cầu mọi người bên trong. Ba người Triệu Vô Cực thấy cảnh này mới thở phào nhẹ nhõm đồng thời nghỉ hoặc không thôi

Ánh sáng tán đi, thân ảnh không chút tổn thương của mọi người lại hiện ra. Thiên quay lại nhìn bởi cậu thấy lưng hơi nặng, cả bốn cô nàng đều đang đứng sau lưng cậu. Điều này khiến Thiên không khỏi tự sướng bởi địa vị mình trong lòng các nàng cũng không khỏi quá là cao đi

"E hèm! Nhị Minh, xem ra người không chào đón ta ah! Có vẻ người đang ngửa người giai đoạn cuối rồi hà!" Âm thanh trầm thấp của Thiên vang lên, ai cũng ngạc nhiên khi Thái Thân Cự Viên nhân tính hóa run rẩy bấy lâu lại. Hành động tiếp theo của Thái Thân Cự Viên khiến mọi người từ ngạc nhiên sang chết lặng

"Grek...rec...reck...gừ...grurừ"

"Xin lỗi? Đũa, để ta đánh lại một cái rồi thôi, không thì để ta báo Đại Minh cho người một trận, thế nào?" Thái Thân Cự Viên nghe xong nghĩ nghĩ một lúc rồi cũng đồng ý, nó nghĩ trong vài năm qua thì tên này cũng chẳng mạnh hơn được bao nhiêu. Cùng lắm thì chịu một đòn là cùng, chết sao được

Thái Thân Cự Viên nghĩ rất tốt nhưng thật tiếc là nó không thấy nụ cười âm hiểm trên mặt của Thiên

"Chuẩn bị chưa? Ta tới đây" nói xong câu này Thiên cũng vào thế, nắm tay phải vào, giờ lên cao

"Cẩn thận đấy!" sau câu nói khó hiểu từ Thiên mà tất cả đều bị chấn kinh tột đỉnh

"C...c...cái...gì?"

"Không thể nào?"

"Hư cấu ah!"

Còn và người thì chết lặng không suy nghĩ được nữa. Bốn cô nàng thấy biểu lộ của mọi người thì cũng quay ra sau xem

Không thấy thì thôi, vừa thấy cũng chẳng khác mọi người là bao. Đặc biệt là Băng sơn tiểu nữ nhân Chu Trúc Thanh, tiểu ma nữ Trữ Vinh Vinh cùng nhân vật mới xuất hiện Mạnh Y Nhiên

Cả ba đều dùng ánh mắt ngăn ngừ, thần thờ, khó tin nhìn 19 cái vòng tròn sau lưng Thiên. Tuy biết là thầy mình rất mạnh nhưng cái này là hack cmnr! 15 vòng tròn màu đỏ to nhỏ khác nhau, còn lại là màu vàng kim tỏa sáng bùng bùng to vật vẫ

"Băng hỏa kết hợp- Bộc Phá Quyền" một âm thanh vang lên. Sau đó hầu như ai cũng phải bịt lỗ tai, che mắt bởi âm thanh phá hoại cùng bụi mù gây ra

Vài phút sau mọi người mới mở được mắt ra, bóng dáng Thái Thân Cự Viên giờ chẳng thấy đâu, cả một đường thẳng tắp với đường kính 30m chạy thẳng cả trăm mét về phía trước mặt Thiên

Con đường nhân tạo không một bóng cây, ngọn cỏ. Mặt phẳng lì không một cái hố. Ai cũng không tự chủ được mà nuốt nước bọt một phát

"B...biến mất...rồi! Thái Thân Cự Viên bay rồi!" cả ba người Triệu Vô Cực nhìn về phía Thiên bằng ánh mắt kinh hãi có phần mê man trong đấy

"Rồi, xong! Rác dọn xong rồi! Đi tìm Hồn Hoàn cho các người thôi! " nghe xong mọi người không khỏi kinh hãi bị Thiên một phen trong bụng. Đánh như này bọn Hồn Thú không chết oan là tốt rồi! Chẳng con nào ngu đến mức dám ở lại cái khu vực nguy hiểm này đâu

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Cửu U Minh Miêu

Thiên coi như chẳng có gì xảy ra, lờ lửng trong nhẵn ra Phong Vĩ Kế Quan Xà cùng Nhân Diện Ma Chu, trước khi oánh nhau may sao cậu kịp nhét hai con Hồn Thú hấp hối vào AS không thì giờ chắc cả hai đã trở thành hai cái xác luôn rồi

"Hấp thu Hồn Hoàn luôn đi, khu vực này không có nguy hiểm gì đâu!" Thiên nói xong rồi cũng để Áo Tư Tập Giới cùng Mạnh Y Nhiên tiến tới chỗ hai con Hồn Thú thọc một dao last hit

Hai vòng Hồn Hoàn màu tím bay lên tùy sát bay lại gần hai người Áo Tư Tập Giới và Mạnh Y Nhiên. Cả hai quay về phía gia trưởng cùng đồng đội mình rồi mới bắt đầu hấp thu để cảm thấy an tâm hơn

Sau 3 tiếng thì cả hai khí tức mạnh mẽ phóng lên cao, ai cũng vui mừng khi thấy đệ tử/cháu gái mình thành công tấn cấp

"Ồ! Cái này là..." Thiên tiến tới chỗ con Nhân Diện Ma Chu bởi cậu thấy một đám năng lượng ba động trong đấy

"Hồn Cốt phụ?" Thiên cảm 8 cái chân lên, việc một con Hồn Thú hơn nghìn năm đã rất kinh ngạc rồi, hơn thế nữa thì đây còn là 'ngoại phụ' Hồn Cốt nữa. Loại này còn quý hiếm hơn Hồn Cốt cơ bản cả chục lần

"Xem ra vận may cũng không tồi nhì? Y Nhiên, lại đây, dung hợp cái Hồn Cốt này đi!" Thiên vẫy Mạnh Y Nhiên vào, mọi người ai cũng háms mồm, dù sao thì chẳng ai ở đây có đủ 6 cái Hồn Cốt cơ bản huống chi đây còn là 'ngoại phụ' Hồn Cốt vận kim kim khó cầu nữa

"Được không? Ta...ta..." Mạnh Y Nhiên ngập ngừng, báo này không tám động là giả, nhưng năng hiểu rõ giá trị của khối Hồn Cốt này là rất lớn nên càng khó chấp nhận

"Ta...ta có Hồn Hoàn là đủ-"

"Không sao! Ta dùng Nhân Diện Ma Chu đổi Phong Vĩ Kế Quan Xà cho người thì con Nhân Diện Ma Chu này tất cả là của người, đừng lo!" nghe Thiên nói thì Mạnh Y Nhiên cũng chấp nhận, với năng thì cục Hồn Cốt này có sức hấp dẫn rất lớn

"Vị tiểu huynh đệ này thật sự là cảm ơn rất nhiều, đây là lệnh bài của Long Xà tông chúng ta. Sau này có gì mời ghé qua một phen!" Long công, Xà bà mặt tươi cười niềm nở đưa cho Thiên một tấm gỗ màu đen có hai chữ Long Xà ở trên

Cả hai càng nhìn Thiên càng thuận mắt, hai người nhìn nhau rồi cùng gật đầu nhẹ như đặt thành ý nghĩ gì đó

Hồn cốt là một loại vật thể cực kì đặc thù.Có thể nói. Nó là gấc mọng của tất cả Hồn Sư, là vật phẩm mà bọn họ hy vọng chiếm được nhất.Cũng cùng loại với Hồn Hoàn, Hồn Cốt cũng xuất phát từ Hồn Thú. Nhưng nó cùng hồn hoàn khác nhau rất lớn. Đầu tiên, tỉ lệ xuất hiện Hồn Cốt chỉ trong ngàn phần có một (1/1000), thậm chí còn thấp hơn, nói đại khái, chỉ có khi thực lực cực kì cường đại, hơn nữa trong tình huống tử vong của một vài loại đặc thù Hồn Thú, Hồn Cốt mới có thể xuất hiện sau khi chết, khác hẳn các Hồn Thú sau khi chết đều tồn tại Hồn Hoàn. Bởi vậy, Hồn Cốt là cực kì hi hữu, cực kì trân quý.

Mạnh Y Nhiên hấp thụ Hồn Cốt xong, ngồi cảm thụ biến hóa của cơ thể mình, năng bỗng có cảm giác ngửa ngửa sau lưng. Bỗng, tám cái chân phá vãi mà ra. Mỗi cái dài hơn 1m gồm 3 đoạn, mỗi đầu đều nhọn hoắt như kim đâm nhìn như 8 cái giáo nhọn

"Woa!" vài âm thanh kinh ngạc vang lên, ai cũng kinh ngạc với việc Mạnh Y Nhiên như thể có thêm 8 cái tay sau lưng

*Xoạt*xoạt* Mạnh Y Nhiên thích thú tập điều khiển 8 cái chu mâu đến lúc gần cận Hồn lực mới thôi

.....

Buổi đêm trong Tinh Đầu Đại Sâm Lâm rất nguy hiểm nhưng có sự tồn tại như hack của Thiên thì mọi việc chưa bao giờ lại an toàn và đơn giản đến thế

Triệu Vô Cực đưa mấy tên nam sinh về theo chỉ thị của Thiên. Hai vợ chồng Long. Xà tuy quay về nhưng còn tồn nữ của họ Mạnh Y Nhiên thì ở lại với li do luyện tập, tất nhiên là cả hai đều đồng ý và vui vẻ đi về một mình

"Thầy~ tôi nay ăn gì zậy~" Trữ Vinh Vinh bám tay Thiên làm nũng, cô nàng phát hiện skill này khá hữu dụng với Thiên nên sử dụng liên tục từ đó tới giờ

“Ừm, để xem nào! Có sẵn thịt Phong Vi Kê Quan Thú ở đây.... Hay là ăn đồ nướng đi!” Thiên nói xong rồi cũng bắt tay vào chuẩn bị. Lột da, rửa sạch, cắt thái, ướp gia vị, chấm que..... Cả 4 cô nàng háng say nhìn Thiên làm việc quên trời đất, trong lúc chăm chú vào công việc có gì đấy làm Thiên trông vô cùng cuốn hút

“Lại đây đi! Đồ nướng phải ăn nóng cơ!” Thiên moi ra bốn chiếc ghế gỗ cho bốn con mèo tham ăn trước mặt cậu. Lửa cháy lưu lưu, than hồng tỏa nhiệt vừa đủ, những xiên thịt cháy xèo xèo bắt đầu tỏa mùi thơm nức mũi

Một đồng đồ ăn kèm, nước chấm, gia vị xuất hiện. Chu Trúc Thanh còn tốt, chỉ nuốt nước bọt liên tục còn ba cô nàng kia hầu như dán chặt mắt vào những xiên thịt “bất mất”, cả khu vực xung quanh đều ngập tràn hương thơm dụ hoặc

“Được rồi!” vừa dứt lời thì cả bốn cô nàng lao vào đánh chén, cả bốn ngay lập tức bị mê mẩn bởi mùi vị tuyệt vời khó cưỡng

Càng ăn càng ngon, dù Thiên làm nhanh mấy cũng là cung không đủ cầu. Cả con Phong Vi Kê Quan Xà hầu như bay vào bụng 4 cô gái, ai cũng đã no nhưng vẫn còn thèm nhìn Thiên ăn nốt chỗ còn lại

Ăn xong cả bốn phải ngồi khoanh chân tu luyện bởi trong đồ ăn Thiên bỏ khá nhiều linh thảo, năng lượng vào. Nhìn cả bốn ngồi xếp bằng Thiên cũng ngồi xuống gần đấy cảnh giới, nhắm mắt dưỡng thần nhưng một tia cảnh giác vẫn được Thiên chú ý xung quanh

.....

Sáng sớm hôm sau, người đầu tiên mở mắt là Tiểu Vũ, Mạnh Y Nhiên thứ hai, Chu Trúc Thanh thứ ba và cuối cùng là Trữ Vinh Vinh. Cả bốn người đều thần thanh khí sảng, toàn thân thoải mái, dễ chịu

“Bây giờ thì chúng ta nên đi kiểm Hồn Hoàn cho các nàng rồi! Dù tích trữ Hồn Lực chẳng sao đâu nhưng cứ có Hồn Hoàn vẫn hơn!” Thiên nói xong rồi cũng bắt đầu tìm kiếm, sau 1 ngày thì có vẻ mấy con Hồn cũng đã trở lại

“Ta không ra tay đâu! Tự xử đi!” cả bốn người cũng chẳng thể ý kiến gì bởi các nàng biết Thiên làm vậy là muốn tốt cho tất cả

“Cửu U Minh Miêu, Hồn Thú mèo đêm, là loại Hồn Thú linh mãnh, nhanh nhẹn. Chuyển đi sân một mình vào buổi tối, thân hình mờ ảo khó bắt. Là một sát thủ chính hiệu! Không nên bắt lúc trời tối nếu không muốn chết không mình bạch. Cửu U Minh Miêu là dạng biến dị của U Minh Linh Miêu, ‘cường đại’ hơn U Minh Linh Miêu rất nhiều!” Thiên vừa đọc vừa cảm thán vận may của mọi người cũng quá nghịch thiên đi

Con Cửu U Minh Miêu này chắc hẳn là bị thương nặng, nó cũng thật không may khi vừa tránh được kẻ thù thì lại va phải nhóm của Thiên

“Trúc Thanh, chuẩn bị đi! Không được để nó thoát, con Hồn Thú này vô cùng thích hợp đó! Không chắc sẽ còn cơ hội lần hai đâu!” nghe Thiên nói cùng lời giới thiệu ban này khiến Chu Trúc Thanh vô cùng vui vẻ. Để kiểm được Hồn Hoàn từ một con Hồn Thú có độ tương thích cao là một điều cực kì khó khăn và gần như không thể

Chính bởi vậy nên Chu Trúc Thanh hiểu ý nghĩa của con Cửu U Minh Miêu này đối với nàng quan trọng như thế nào. Nàng cũng nghe theo lời Thiên nói bởi cơ hội cũng chưa chắc đã có lần thứ hai trong đời

“Hành động!” dứt lời Thiên thì cả bốn người cùng tách ra lao tới chỗ con Cửu U Minh Miêu theo kế hoạch

“Nhất viết: Túc”

“Nhị viết: Lực” Vũ Hồn Thất Bảo Lưu Ly Tháp tác dụng rõ rệt, không hổ là đệ nhất phụ trợ Khí Vũ Hồn. Tốc Độ cùng Lực Lượng mọi người tăng thêm khoảng 30% khiến Mãn Công hệ Hồn Sư càng kinh khủng

Có lẽ do bị thương nặng nên Cửu U Minh Miêu chẳng kịp tung bao nhiêu chiêu thức thì đã bị knock-out. Tuy nhiên trước khi nằm xuống nó cũng gây ra vài vết thương nhẹ cho cả ba cô nàng, thật đáng khen ah

“Thế nào? Kích thích chứ! Cả 4 hợp tác khá tốt, chắc thêm một hai trận nữa là ổn!” Thiên đưa ra vài lời nhận xét, Chu Trúc Thanh lại gần Cửu U Minh Miêu rồi xoẹt một đường last hit tại cổ nó

“Từ từ, Hồn Hoàn này hơi mạnh mới người đó, ăn thêm viên Hộ Thân Đan này đi cho an toàn!” con Cửu U Minh Miêu này khoảng 8 nghìn tới 9 nghìn năm, nếu để làm Hồn Hoàn thứ tư thì còn được chứ giờ thì với Chu Trúc Thanh có vẻ khá miễn cưỡng

“C...cảm ơn!” Chu Trúc Thanh cảm viên thuốc rồi đỏ mặt cảm ơn. Nhìn vậy khiến Thiên có cảm giác khá là thành tựu

“Được rồi! Phân thân ta ở đây trông nhé! Chúng ta đi tìm tiếp Hồn Hoàn cho Vinh Vinh thôi!” cả 4 người tiếp tục đi thêm một vòng nữa rồi mới quay trở lại

“Cảm ơn thầy nhiều, con Đại Địa Quy này quá thật là quá tốt rồi!” Trữ Vinh Vinh nói xong thì bật nhảy lên hôn trộm Thiên một cái rồi cũng đỏ mặt quay đi hấp thu Hồn Hoàn

“Đại Địa Quy, Phòng thủ Hồn Thú. Tên nghe đơn giản nhưng lại rất nặng nề, phòng thủ cực cao. Sống FA cho đến khoảng 1 vạn năm là tuổi thành niên (có thể sinh đẻ), sống chủ yếu dưới mặt đất và rất ít khi lên trên. Mức độ phòng thủ thuộc hàng đỉnh là gấp 10 lần niên hạn (100 năm cứng bằng 1000 năm). Là Hồn Thú trong mơ của rất nhiều Hồn Sư hệ Phòng Thủ” Thiên khá may khi bắt gặp con rùa này chui lên hít thở không khí và kiếm ăn. Lần này cậu buộc phải xuất thủ vì để cả ba người con gái này đánh với con rùa chưa “thành niên” là không xi nhe

Đưa một viên Hộ Thân Đan, Thiên cũng phân tiếp một phân thân bảo vệ Trữ Vinh Vinh đột phá

Oànhhh một âm thanh nổ mạnh vang lên phía bìa rừng, Thiên nhui nẩy cảm nhận rồi cũng Teleport tới nơi. Tuy việc này ngoài dự tính nhưng cậu vẫn nhiệt tình xia mũi vào chuyện của người khác

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Nghỉ ngơi

Thiên lao tới vị trí phát ra tiếng nổ, nơi đó bây giờ đang có hai bóng đen giao đấu

“Huyết Bức Triều Nhiên! Huyết Vui!”

“Bích Lân Xà Hoàng! Độc Vui!”

Hai đám mây, khói đan vào nhau. Một bên màu đỏ một bên màu lục, cả không gian nhuộm kín chẳng thể nhìn được bằng mắt thường

“Khà khà, thể mĩ nhân, chịu thôi đi! Lâu rồi không uống máu của một mĩ nhân, nếu người hợp tác thì mọi chuyện sẽ tốt hơn đấy!” tên nam tử giọng khàn khàn, hẳn cả người mặc đồ màu đen nhìn như sát thủ. Theo giọng nói và nội dung thì Thiên cũng đoán được đây là một tên Tà Hồn Sư của 1 vạn năm trước

Tương lai thì hầu hết các Tà Hồn Sư đều chơi kiểu bày đàn, lấy đông hiếp ít chứ không đánh lẻ như thế này

Thiên đưa thần thức ra người còn lại, một người con gái với dáng người nhỏ nhắn, mảnh mai. Tên nam tử là Hồn Tôn còn cô gái là Hồn Tông, tuy hơn 1 Hoàn nhưng phẩm chất hẳn lại thấp hơn bởi hẳn chỉ có 1 Hồn Hoàn mười năm, 2 cái trăm năm và 1 cái nghìn năm. Bên phía cô gái thì là Hồn Hoàn phối chuẩn 2 vàng, 1 tím

“Tà ma ngoại đạo! Nộp mạng đi, ta thay mặt những oan hồn đã khuất tiêu diệt ngươi!” nói xong rồi cô nàng cũng phát động tấn công

“Đuôi Độc!” hư ảnh Vũ Hồn lao tới dùng chiếc đuôi xanh lẻ đâm tới chỗ tên Tà Hồn Sư

“Vũ Hồn hợp thể! Huyết Thủ” có lẽ tên nam tử có Vũ Hồn liên quan tới bên bức (dơi). Sau lưng hẳn xuất hiện hai cái cánh dơi cuộn tròn bao hắn vào trong

“Aaaaaaaa!!!!” từ chiếc lỗ thủng to bóc ra khói xanh, tên nam tử Tà Hồn Sư đau đớn thoi hời lại đối cánh. Mặt hắn trắng bệch như người thiếu máu, miếng vai rơi ra để lộ một khuôn mặt rất r ụ là... xấu

“Khục! Có độc!” Tên Tà Hồn Sư hoảng sợ, hẳn cảm giác cả cơ thể mình sắp không xong rồi. Căn rắng lao về phía cô gái với mong muốn đồng quy vu tận, tên Tà Hồn Sư quyết định dùng sát chiêu

“Huyết Bạo Phá!!!!” Tiểu ny tử, theo bản đại gia xuống Địa Ngục đi!” cô gái theo bản năng quay đi nhưng không kịp, chỉ nghe *Àmmmm* một tiếng, cả khu rừng đều tỉnh giấc bởi vụ nổ

“Cầm thuật sao? Hồn Đế không cần cũng chết chứ đâu!” Độc Cô Nhạn đang chạy ra thì bỗng cảm thấy hoa mắt, cảnh vật xung quanh thay đổi. Trước mắt nàng là một màu đen cùng mùi hương lạ, bỗng có hai cánh tay lạ ôm nàng vào lòng

Chưa kịp định hình chuyện gì đang xảy ra thì tiếng nổ mạnh vang lên. Độc Cô Nhạn cảm nhận được không khí cùng nhiệt độ lướt qua như lại bị chặn lại bởi ai đó trước mặt nàng, cảm giác an toàn cùng ấm áp khiến nàng như si như

say

“Không sao chứ!” một giọng nói lạ lẫm trẻ trung vang lên, Độc Cô Nhạn giờ mới có cơ hội ngẩng đầu lên nhìn. Trong đầu nàng chỉ hiện lên hai chữ “Soái Ca” rồi dừng hẳn

“Này! Không sao chứ! Hay là do nỗ lực quá mức quá mệt mỏi rồi!” Thiên ngân người, cô nàng này tuy cũng đẹp nhưng có vẻ đầu óc không ổn ah

“A... Kh..không sao! Cảm ơn!.....” Độc Cô Nhạn lắp bắp trả lời, nàng cảm thấy não mình không đủ dùng, mặt nàng cũng hơi đỏ dần lên bởi tình cảnh bây giờ

“Vậy à? Không sao là được rồi! Hử? Xong rồi sao?”

“S...sao ạ?”

“Không có gì! Cô về được chứ! Ta còn có việc nên đi trước, cáo từ!” không phải Thiên không ăn “thịt” nhưng do hai vị nữ đệ tử đã tình cùng với viết biết tương lai còn gặp lại khiến Thiên đi ngay lập tức tạo một phong cảnh huyền bí bí ẩn tạo sự hiểu kì

“Ồ! Đầu rồi, người ta còn chưa chào hỏi mà.... Hửm, Độc Cô Nhạn ta nhất định sẽ tìm ra ngươi!” là một cô gái mạnh mẽ, tư tưởng đảo ngược được cha mẹ truyền cho từ nhỏ khiến Độc Cô Nhạn tuy tiếu nuối nhưng cũng ngay lập tức lên kế hoạch tìm kiếm mà mục tiêu là Thiên

.....

“Giỏi lắm, vậy là cả ba người các người đều lên Hồn Tông rồi!” nhìn ba cô nhóc hí hửng khoe Hồn Hoàn, Thiên mỉm cười nhẹ rồi cũng đưa cả bốn người về

Mạnh Y Nhiên trên đường về cũng tách ra, nhìn mặt cô nàng đầy không nổi và không muốn. Trước khi đi cô nàng còn hôn trộm Thiên một cái rồi mới dỏ mặt chạy đi về Long Xà Tông

“Thầy ca ca, ngài đang nhớ Y Nhiên tý sao?” Trữ Vinh Vinh nghịch ngợm hỏi, trên đường về cô nàng là người ồn ào nhất nên cũng là người khiến ba người Thiên đau đầu nhất

“Không phải, chỉ là ta đang suy nghĩ ba người các người sẽ ra sao khi ta đi thôi!” một sự im lặng bao trùm cả bốn. Cả ba cô nàng cùng lao vào ôm chầm lấy Thiên

“Sao vậy-”

“Không cho đi” X3

“Có phải không trở lại đâu! Nếu thắng trong giải Đấu Hồn tiếp theo có lẽ ta sẽ về sớm đấy!” nghe Thiên nói vậy thì cả ba cũng nghe lời buông tay ra. Tuy buồn nhưng ánh mắt cả ba lại lóe lên sự kiên định khó tả, Thiên nhìn vậy cũng an tâm đưa cả ba về SLK rồi cũng ra đi

.....

“Thiên, lâu lắm rồi đây nha!” Lam Ngân Hoàng cùng Hoán Khê ngồi cạnh Thiên u oán nói. Cậu cũng chỉ biết cười trừ rồi ôm cả hai vào an ủi

“Tiểu Vũ không có ở đây, cả hai tỷ chuẩn bị tinh thần đi!” Thiên cười bí hiểm, cả Lam Ngân Hoàng cùng Hoán Khê đều đỏ mặt chạy đi

.....

Sáng sớm hôm sau, trong căn nhà nhỏ bằng gỗ giữa Tinh Đấu Đại Sâm Lâm. Thiên mở mắt tỉnh dậy, cuộc vui hôm qua dư hương còn đọng lại khiến “tiểu Thiên” lại có dấu hiệu tỉnh giấc

Nhìn hai thân hình trắng muốt, gọi cảm không một góc chết, không một mảnh vải của Lam Ngân Hoàng cùng Hoán Khê làm Thiên lại nhiệt huyết sôi trào. Cả hai đều sở hữu khuôn mặt đẹp không tí vết, thân hình có núi, có đồi giờ mỗi người lại nằm ôm hai bên tay của Thiên

“Quá đủ học rồi!” Thiên chẳng thể cự quấy nhiều bởi hai cánh tay cậu bị ôm và kẹp bằng cả hai tay, hai chân của cả hai cô nàng. Chỉ cần dịch tay lên chút nữa là Thiên có thể cảm nhận được “khe nứt” thể ngoại đạo nguyên mà hôm qua cậu chăm chỉ khám phá cả đêm

Nhìn lại hai đóa huyết mai phía dưới làm Thiên nghĩ lại về mặt mình hôm qua khi biết Hoán Khê vẫn còn là xử nữ. Nghe nàng kể lại thì đã từng ăn một loại quả lạ nào đó, sau khoảng một năm thì Tiểu Vũ trào dãi. Có con bé làm nàng cũng chẳng muốn quen ai nữa cho đến khi gặp Thiên

Cả ba người tỉnh lại là lúc giữa trưa hôm sau, Lam Ngân Hoàng cùng Hoán Khê sau một đêm và thể dục buổi sáng thì đã kiệt quệ hẳn. Mới đầu còn hí hửng đề Thiên xuống để abcxzy thì sau khoảng vài tiếng chiến đấu liên tọi thì cả hai không khỏi giờ cờ xin tha

“Tên súc quy người chắc chắn không phải nhân tộc, người là lang tộc chắc lun!” Lam Ngân Hoàng vô lực nói, Hoán Khê cũng gật đầu trong vô thức. Cả hai nàng cũng đang trong thời kì như lang như hổ vậy mà giờ đây hai người lại có cảm giác ăn không tiêu với cái tên vừa yêu vừa ghét này

“Được rồi! Lần này ta còn có chuyện phải làm nữa, cả hai-”

“Đi? Không được, trừ khi...dẫn cả hai bọn ta theo cơ!” nhìn hai vị nữ tử “ngự ty” style làm nũng càng khiến Thiên có dấu hiệu mất kiểm soát nhanh dần đều

“Cũng được!” Thiên nghĩ nghĩ một chút rồi nói, hai người Lam Ngân Hoàng dù sao cũng cần khuấy khỏa, vui chơi chút cứ ru rú mãi ở đây chắc nếu là Thiên cũng chết vì chán quá

“Được! Bọn ta chuẩn bị đây!” cả hai thân hình vẫn không một mảnh vải che lợm lờ trước mặt Thiên. Đành nhắm mắt xuôi tay, gạt tạp niệm ra khỏi đầu, Thiên cũng nghĩ tiếp địa điểm du lịch tiếp theo

.....

Thiên đưa cả Lam Ngân Hoàng cùng Hoán Khê hai đại đệ tử đi cùng, cả ba đều có thể bay nên tốc độ cũng khá nhanh. Nơi đầu tiên là Hồn Điện, Bí Bí Đồng đăng ngôi Giáo Hoàng cũng được vài năm

Không bị kích như trong truyện, nàng không trở thành con rối cho cha con Thiên Đạo Lưu. Một loạt rắc rối tư tình cũng không có cơ hội xảy ra. Riêng về phần Thiên Nhận Tuyệt là điều Thiên đau đầu nhất, nhưng nhờ hệ thống và Linh thì mọi chuyện cũng giải quyết ổn thỏa

“Phụ thân, sao người lại ở đây!” nghe Thiên Nhận Tuyệt nói khiến mặt Thiên đen lại, cô con gái “nuôi” này đúng là giỏi gây mất hứng ah

“Người cái đồ tiểu nư ty này ngựa mông há? Tin ta báo mẹ người tăng giờ học lên không?” Thiên Nhận Tuyệt mặt nhăn lại, bình thường thời gian nàng chơi đã không đủ rồi giờ mà tăng thêm thì không được ah

“Phụ thân đại nhân! Ngài đại nhân đại lượng đừng chấp nhặt đi mà, mẩu thân mà biết thì ta sẽ chết đấy! C...chết thật đó mà người còn cười, hử! Không chơi với người nữa!” Thiên Nhận Tuyệt giờ tuyệt chiều ra, làm nũng kiểu stundere. Thiên thừa biết nhưng cũng đánh chiều theo ý nàng

“Mẹ người đầu rồi! Nàng ấy sao còn không ra há?”

“Chắc đang trong phòng ngủ, phụ thân cứ vào đi để ta lo cho Ngân a đi cùng Hoán Khê a đi đi!” Thiên Nhận Tuyệt nói xong rồi cũng dắt tay hai người kia đi luôn, Thiên cũng đánh cười rồi đi về phía phòng của vị Giáo Hoàng Hồn Điện trong truyền thuyết này

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Thiên Nhận Tuyệt

“Đại nhân!” Cúc Đấu La cùng Quý Đấu La đang đi bỗng bất gặp Thiên, cả hai đều cung kính cúi đầu chào. Sau lần trước bị giáo huấn thì cả hai đều biết rằng thanh niên nhìn như vô hại, dễ mến trước mắt là một tồn tại kinh khủng bậc nào

“Được rồi! Lui ra đi, ta có việc gặp Giáo Hoàng một lát, nếu chuyện gì không quan trọng thì đừng tìm chúng ta!” Cúc Đấu La cùng Quý Đấu La cũng thừa biết quan hệ của Thiên và Bí Bí Đồng là như nào sau bao lần cả hai ở chung một phòng qua đêm

.....

"Hê lô! Giáo Hoàng ngài vẫn khỏe chứ? Tiểu sinh t~"

"U...um..um!" Thiên bị đề lên tường cường hôn, ngoài cảm giác bất ngờ ra thì cậu còn ần ần cảm giác kích thích nữa

"Hư~ Tiểu sinh? Không ngờ ngài còn sở thích như vậy ah~ Thiếu chủ ngài chẳng nhẽ là M?" Bi Bi Đông vũ mị nhìn Thiên, trong khoảng vài năm gần đây thì dường như có một luồng sức mạnh nào đó giúp cô năng lớn nhanh phồng phao bỏ qua cả thời kì thiếu nữ chuyển sang thời kì thiếu phụ

Thân thể uyển chuyển, hai ngọn núi cứ liên tục cọ cọ trước ngực khiến Thiên không khỏi tâm thần ý loạn. Bi Bi Đông thấy vậy cũng càng tiến công mãnh liệt hơn nữa

"Từ từ, ta còn chính sự chưa nói!" Thiên về mặt chính nghĩa nói, tuy nhiên Bi Bi Đông lại đi mà vẫn tiếp tục khiêu khích dục hóa trong người cậu

"Thiếu chủ ah~ Ngài cứ nói đi, ta vẫn đang nghe đây! Sao mặt ngài nhăn nhó vậy, không khôc ở đâu à?" nhìn cái vẻ ngây thơ vô số tội làm Thiên đưa ra một quyết định, đó là phải hàng phục con yêu nữ trước mắt đầu tiên rồi sau đó muốn làm gì thì làm

"Đùa với lira có ngày chết cháy đấy! Không nghe lời thì phải bị trừng phạt, chút nữa xin tha thì cũng đừng mong ta tha thứ nghe chưa!" không để Bi Bi Đông trả lời, Thiên đề cô năng xuống giường, chuyện gì tiếp theo thì không ai biết. Chỉ nghe đâu đó tiếng í ới, kêu rên thì căn phòng bay ra, may sao Thiên đuổi mọi người ra trước nên cũng chẳng ai biết được chuyện gì đang diễn ra

.....

Thiên nằm ngù trên giường lớn, trong ngực cậu là thân hình tuyệt mỹ của vị Giáo Hoàng số một thiên hạ - Bi Bi Đông. Giờ trên khuôn mặt xinh đẹp đó không còn vẻ lạnh lùng quyết đoán nữa mà thay vào đó là sự ôn nhu, ngoan hiền vô hạn

"Thiếu chủ, ngài không phải đang ở SLK sao? Sao giờ lại có thời gian đến đây vậy?" nghe lời nói u oán, man mác buồn tủi của Bi Bi Đông làm Thiên bỗng cảm thấy mình thật vô tâm, tội tệ

"Ta đến thăm vợ ta mà, nàng không chào đón ta sao?" Thiên cười đùa với vẻ mặt vui vẻ cùng rất ôn nhu khiến Bi Bi Đông cũng bị hớp hồn một lúc. Câu nói đó khiến nàng tự làm vào huyền tường

"Vợ sao? Ngài ấy bảo ta là vợ ah! Làm sao giờ? Vậy là thiếu chủ muốn sinh con kết hôn với ta sao? Hừm hừm, chắc chắn là vậy rồi!" phải công nhận là khi yêu thì người phụ nữ trở nên ngây thơ và suy nghĩ nhiều hơn bao giờ hết. Chỉ trong khoảng thời gian vài cái hô hấp mà trong đầu cô nàng Bi Bi Đông đã nghĩ đến đủ việc, đủ chuyện trong tương lai sau này

"Bi Bi Đông, nàng chấp nhận ta chứ? Tuy rằng ta có lỗi là khá đào hoa nhưng thật lòng tình cảm của ta với nàng không kém ai cả! Vì vậy nên lấy ta nhé?" vừa ôm chặt người đẹp vừa một tay gờ nhãn, Thiên nói ra cái ‘chính sự’ bó quăn vài canh giờ trước

Quá bất ngờ, quá hạnh phúc, niềm ước ao, mong mỏi suốt bao lâu nay đã thành sự thật khiến Bi Bi Đông cảm giác không được chân thật cho lắm, nàng véo má mình thử xem thì kết quả đó chính là... Đau. Cái đau đồng nghĩa với việc chiếc nhãn trước mặt nàng là thật, chẳng phải mơ mộng mà là thật sự

"Đ...đồng ý!!!" Bi Bi Đông thật sự quá hạnh phúc bởi việc này đồng nghĩa Thiên đã thật sự chấp nhận nàng

Ấn mừng cho sự kiện này thì Bi Bi Đông vô cùng chủ động, nàng nhu thuận nghe theo mọi câu Thiên nói, chứng tỏ mình xứng đáng là một vị hiền thê krong mẫu

.....

Sáng hôm sau, trên chính điện, Thiên ngồi trên ngai vàng, bên cạnh là ba người Lam Ngân Hoàng, Hoán Khê cùng Bi Bi Đông. Phía dưới là vô số nhân vật cấp cao của Hồn Điện, đứng giữa trung tâm là Thiên Nhận Tuyệt

"Nghỉ thức chuẩn bị bắt đầu, mong mọi người giữ im vị trí và tránh di chuyển lung tung!" Quý Đầu La cùng Cúc Đầu La hai vị Phong Hào Đầu La hai vị Thiên cử đi làm bảo vệ khiến ai cũng ngỡ ngàng không biết chuyện quái gì đang xảy ra

"Xin chào, ta tên là Thiên và chắc mọi người cũng đã biết rồi!" giọng Thiên trầm thấp vang lên, ai cũng lắng nghe dù cho trong lòng vẫn còn phân vân khá nhiều

"Hôm nay ta cho gọi các người bởi một chuyện liên quan tới biểu tượng của Hồn Điện. Thánh Nữ Thiên Nhận Tuyệt hôm nay sẽ thức tỉnh Vũ Hồn lần thứ hai. Các người cùng ta và Giáo Hoàng cùng mong chờ ah? Bắt đầu đi!" khách mời nghe xong đều biểu lộ hưng phấn, kích động

Toàn bộ Tổ chức Hồn Điện đã bị Bi Bi Đông ‘thay máu’, thanh lọc sạch sẽ bằng người của nàng. Nên giờ đây Hồn Điện là vật nằm trọn trong lòng bàn tay của Bi Bi Đông

"Thức tỉnh lần hai sao?"

"Không hồ là thiên tài số một!"

"Tốt ah!"

Hàng loạt âm thanh vang lên, Thiên Nhận Tuyệt bình tĩnh bước lên. Hôm nay nàng mặc một bộ váy dài màu trắng hơi hờ hững, vẻ thánh khiết cùng cao quý không dấu di dấu mà càng lộ ra gấp bội

"Hỡi Thánh Đức Chúa Trời, Thần bảo hộ Thiên Thần tộc! Là người chương quân ánh sáng, mang phúc lành đến muôn nơi..." sau hơn một phút đọc liên thiên, chém gió chém bão đủ kiểu thì Thiên cũng coi bỏ nốt phong ấn trên người Thiên Nhận Tuyệt

Phải! Là phong ấn! Thiên Nhận Tuyệt là đứa trẻ được sinh ra trong ống nghiệm. Bản thể là một bông Bạch Sinh Liên, do Thiên cùng Hệ thống, Linh hỗ trợ tạo ra

Tạo ra Thiên Nhận Tuyệt tôn sạch tiền cùng điểm trong Hệ Thống mới có thể hoàn thành. Có cây 1% ghen của Thiên còn lại 99% là của Bi Bi Đông, toàn bộ mọi thứ của cô nàng đều được hiệu chỉnh trong suốt một tháng làm việc liên tục của Thiên

Kết quả là một cô công chúa xinh đẹp ra đời, giống Bi Bi Đông trên 90%. Cái tên cũng là Thiên đặt, do không hẳn là con mình nên cậu không thể dùng họ ‘Long’. Trời xui quý khiến thế nào mà cái tên của Thiên Nhận Tuyệt là có họ là ‘Thiên’, trùng tên với Thiên nên cậu cũng chẳng nghĩ suy gì nhiều mà lấy luôn

"Aaaaa!!!" cả người Thiên Nhận Tuyệt phát sáng lên, ánh sáng dịu nhẹ chiếu từ trên cao xuống khiến Hồn Điện bị ánh sáng lung linh bao phủ, những khu vực, thế lực xung quanh cũng chú ý tới điều này

Quay lại với Thiên Nhận Tuyệt đang dần bay lên cao hơn. 5 đôi cánh trắng muốt mọc ra sau lưng cô nàng, mái tóc dài vàng kim, khuôn mặt nhu hòa thánh thiện khiến ai cũng tưởng đang nhìn một ‘thiên thần’

"Thiên sư! OMG, 1...10 cánh! Cần với Vũ Hồn Thiên Thần 12 cánh trong truyền thuyết!" mấy tên ngồi dưới ngo ngẩn nhìn mọi việc đang diễn ra trước mắt mình. Hình ảnh quá thật là quá gây rung động

"Chưa hết, đây là..?" mọi người bắt đầu chú ý tới thứ ánh sáng quang hoàn tỏa rực rỡ sau lưng Thiên Nhận Tuyệt

"Hình...hình như...là...là Vũ Hồn thứ 2??" một trưởng lão tóc bạc nói ra, ai cũng nghi ngờ nhưng nghĩ đến thân phận cùng công hiến lão già này lại quyết định tin tưởng

"Hồn Điện phát dương quang đại sẽ không xa nữa!"

"Phải phải!!!"

"Có Giáo Hoàng cùng Thánh Nữ ở đây thì việc Hồn Điện làm bá chủ Đầu La Đại Lục là chuyện sớm muộn thôi!"

Ai cũng hưng phấn sau buổi lễ, mỗi người đều dùng vẻ mặt một tương lai tươi sáng đang chờ ở phía trước trong lúc ra về

Thiên Nhận Tuyệt sau buổi lễ có cảm giác khác lạ khiến Bi Bi Đông cùng Thiên hơi lo lắng. Trong phòng ngủ của Giáo Hoàng Bi Bi Đông gồm 6 người: Thiên, Bi Bi Đông, Lam Ngân Hoàng, Hoán Khê, Thiên Nhận Tuyệt cùng Hồ Liệt Na (đồ đệ của Giáo Hoàng, 1 trong hai Thánh Nữ của Hồn Điện)

"Baba~" nhìn hai mắt tràn đầy tình tình ★ Thiên Nhận Tuyệt mà Thiên hơi đau đầu. Việc là con bé đang bị hấp dẫn bởi hai thứ trên người cậu: Vũ Hồn Quang Cực Hạn và Thần vị

"Yêu ba quá à~" nhìn tình hình dần mất kiểm soát khiến Thiên không khỏi phải tìm Linh giúp đỡ

"Không sao đâu? Dù gì con bé cũng không phải con ruột mà! Thu đi chủ nhân, em ủng hộ!"

“Linh, sao em càng ngày càng đen tối vậy hả? Bất quá...ta thích!” Thiên đành nghe theo lời khuyên của Linh, dù sao Thiên Nhận Tuyết cũng đã nằm trong danh sách ban đầu

“Tạm thế đã, mai rồi tính tiếp! Mà đây là quà của Tiểu Na, hi vọng ngươi sẽ thích!” Hồ Liệt Na Thiên mới gặp sáng nay, có vẻ cô nàng cũng chỉ vừa kịp hoàn thành công việc ở ngoài để về tham gia

“C...cảm ơn...ngài!” Thiên cũng nhất quyết bỏ ngoài tai cái từ cuối cùng

“Được rồi, mọi người về nghỉ đi!” Bì Bì Đồng nói, Thiên cùng hai người Hoán Khê thì bị giữ ở lại

“Không được!!! Baba ngủ với con!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Hách dịch

(6 tháng sau, tại Thiên Đầu Hoàng Gia học viện)

Phất Lan Đức dẫn tất cả thành viên học viện đến Thiên Đầu Hoàng Gia học viện theo ý kiến của mọi người. Đang lúc đoàn Sứ Lai Khắc học viện chuẩn bị cáo từ để quay lại chỗ ở của mình, thì đột nhiên có tiếng bước chân truyền đến, nghe tựa hồ là hai người.

“Thủ tịch Mộng Thần Ky có mặt ở đây không vậy?” Người chưa tới, âm thanh đã truyền từ ngoài vào, giọng nói to và rõ ràng, thấp phần khoẻ mạnh, tuy nhiên trong âm thanh lại mang theo vài phần ngạo khí, tuy không có vẻ khinh người, nhưng tuyệt đối không lịch sự khiêm tốn một chút nào.

Rất nhanh, từ bên ngoài bước vào ba người, trong đó có một người đám Sứ Lai Khắc học viện đã gặp qua, chính là tên thanh niên ngày hôm qua ở dưới chân núi bị Đải Mộc Không một cước đá bay.

Lúc này, hắn đứng bên phía trái, vẻ mặt cao ngạo, trong mắt tràn ngập hận ý mãnh liệt. Đi giữa chính là một lão già mặc Hoa phục (y phục người Hoa, TQ). Người này mặc đại hoàng bào, trên vai thêu hoa kim tuyến, nhưng nhìn qua lại không có chút nào lộn xộn, tóc hoa râm chỉnh tề, chải vuốt ngược ra phía sau đầu, vóc gười trung bình, thân thể hơi chút béo phúc hậu, tướng mạo uy nghiêm. Chỉ có điều đôi mắt có vẻ hơi nhỏ, phá hoại cảm giác ngũ quan. Đứng chấp tay, cho dù là đôi mắt với ba vị giáo uỷ Hồn Đầu La cũng không có chút ý tứ cung kính, ngược lại, có cảm giác cao cao tự tại.

Đứng bên phải lão già Hoa phục cũng là một lão già, nhưng khác hoàn toàn so với Hoa phục lão già. Lão già này thân người gầy gò, nhìn giống như một mũi lao bình thường, thể nhưng râu tóc lại có màu xanh biếc, đôi mắt như hai viên lục bảo thạch sáng long lanh. Toàn thân gây cho người khác một cảm giác hư ảo, tựa hồ như là ảo ảnh, nhìn không thấy bước chân đi động, nhưng thủy chung vẫn theo sát người Hoa phục lão già. Nếu Thiên ở đây chắc cũng sẽ đoán được đây là ai

Khuôn mặt người này không chút thay đổi, hay nói cách khác là toàn bộ khuôn mặt cứng ngắt, hai mắt hờn sâu, mái tóc trên đầu rối bời, trên thân là một bộ trường bào màu xám đơn giản, so với Hoa phục lão già đúng là đối lập hoàn toàn. Người này hai tay thu trong ống tay áo, đi vào Giáo uỷ đại sảnh, hắn cũng chỉ nhắm hai mắt, không thèm nhìn mọi người đến một cái liếc mắt.

“Thần vương đại nhân, sao người lại tới đây?” Mộng Thần Ky tiến lên, hơi khom người, hướng Hoa phục lão già hành lễ. Nhưng bất luận là hắn hay hai gã Hồn đầu la kia, ánh mắt đều dừng trên thân lão già tóc xanh, người này, cho dù là bọn hắn cũng không nhìn ra nông sâu.

Hoa phục lão già lạnh nhạt cười, ánh mắt nhìn lướt qua đám Sứ Lai Khắc học viện, thanh niên bên người hắn tên là Tuyết Băng. lúc này vội tiến đến thấp giọng nói vài câu với hắn.

“Sao vậy? Ba vị Giáo uỷ nói này có khách nhân? Sao không giới thiệu một chút với bản Vương?” Mộng Thần Ky nhủ mảy, mặc dù đối phương là Thần vương, đối với địa vị của ba người bọn họ trong hôn sư giới, cho dù là Thần vương đáng lẽ cũng không nên vô lý như vậy. Nhưng người này lại chính là Chương quản học viện của Thiên Đầu đế quốc, bọn họ cũng không thể đắc tội. Mộng Thần Ky mỉm cười dẫn ba người đi vào khách sảnh. Lúc này, đám người Sứ Lai Khắc học viện cũng đã đều đứng dậy.

“Thần vương điện hạ, ta giới thiệu với ngài một chút, vị này là viện trưởng của Sứ Lai Khắc học viện, Phất Lan Đức. Lần này là tới đây muốn cùng chúng ta bàn bạc hợp tác. Phất Lan Đức viện trưởng, vị này là Thiên Đầu đế quốc Tuyết Tinh Thần vương điện hạ, Hoàng gia học viện bây giờ nằm trong sự quản lý của Thần vương điện hạ.” Mộng Thần Ky nói

“Sứ Lai Khắc học viện? Tựa hồ không nghe nói qua, hẳn là học viện không chính thống. Mộng Thần Ky thủ tịch, ngài như thế nào lại có thể để cho mấy kẻ không rõ lai lịch này tới học viện của chúng ta?” Tuyết Tinh Thần vương lại không thèm liếc mắt nhìn hắn một cái, chỉ lạnh lùng nói

Vừa nghe lời này, đám người Sứ Lai Khắc học viện không khỏi giật tím mặt, đứng bên cạnh Phất Lan Đức, Triệu Vô Cực nhân tiện muốn phát tác, nhưng bị Phất Lan Đức mạnh mẽ giữ lại.

Mộng Thần Ky biến sắc, nói –“Thần vương điện hạ, cũng không thể nói như vậy được. Sứ Lai Khắc học viện bồi dưỡng ra vô số Hôn Sư xuất sắc, cũng giống như học viện của chúng ta. Tầm lao sư cũng đã từng theo học ở Sứ Lai Khắc học viện. Lần này viện trưởng Phất Lan Đức cùng với các vị sư phụ của Sứ Lai Khắc học viện nguyên ý đến giảng dạy ở học viện chúng ta. Bọn họ đều là những nhân tài hiếm có.”

“Ồ?” Tuyết Tinh Thần vương vừa nghe nói Tần Minh đã từng tốt nghiệp Sứ Lai Khắc học viện, sắc mặt mới dễ coi một chút, ánh mắt nhìn về phía Phất Lan Đức nói

“Mộng Thần Ky thủ tịch, dựa theo quy củ học viện, nếu muốn thỉnh giáo viên đến giảng dạy, phải thông qua khảo hạch, không biết mấy vị này đã thông qua hay chưa?” Tri Lâm đứng bên cạnh Mộng Thần Ky nhện không được, nói

“Các vị sư phụ của Sứ Lai Khắc học viện đều đạt cấp bậc Thiên đầu, thực lực không cần phải khảo hạch. Thần vương điện hạ, ngài hôm nay đến đây, chẳng lẽ vì việc này sao?” Âm thanh của hắn rõ ràng đã có vài phần không khách khí nữa.

Tuyết Tinh thần vương hừ lạnh một tiếng

“Thiên Đầu hoàng gia học viện là trụ cột của đế quốc, là nơi dành cho những người có khả năng và tiềm năng to lớn. Thân là sư phụ trong học viện, đối với đệ tử sẽ gây ra ảnh hưởng rất lớn. Ta tuyệt đối không hy vọng học viện mình một hạng người kiêu ngạo lỗ mãng. Ta nghe Tuyết Băng nói, ngày hôm qua mấy vị khách quý này mới đến học viện đã ra tay đánh hắn. Tuyết Băng nói thế nào cũng là Tử hoàng tử của đế quốc, đại biểu cho tôn nghiêm của hoàng gia, há có thể để dễ dàng chịu nhục?”

Mộng Thần Ky ba người lúc này mới hiểu được vị Tuyết Tinh thần vương vị sao mà đến. Nhìn tử hoàng tử Tuyết Băng đứng bên cạnh vẻ mặt đầy hận ý đang gắt gao nhìn chăm chú vào Đải Mộc Không, ba người không khỏi thôi dài trong lòng. Thiên Đầu hoàng gia học viện đúng là bởi vì có mấy cái loại quý tộc bại hoại như thế này, mới không thể đào tạo ra nhiều nhân tài vĩ đại nổi.

“Vậy Thần vương điện hạ muốn giải quyết chuyện này như thế nào? Không biết ngài đã hỏi Tuyết Băng điện hạ xem hắn bị đánh vì lý do gì chưa?” Phất Lan Đức lạnh nhạt nói

Tuyết Tinh thần vương hừ lạnh một tiếng –“Bản vương luôn luôn đối xử từ tế với nhân tài. Các vị đã tới kiểm Thiên Đầu hoàng gia học viện của chúng ta hợp tác, chuyện ngày hôm qua dù sao Tuyết Băng cũng đã có lỗi trước, chuyện này có thể cho qua đi. Bất quá ...” Nói tới đây, ánh mắt hắn đảo qua trên người Phất Lan Đức cùng đám sư phụ của Sứ Lai Khắc học viện

“Các ngươi phải chứng minh cho ta thấy, các ngươi quả thật là nhân tài mới được.” Đứng bên cạnh Tuyết Tinh thần vương, Tuyết Băng lúc này vẻ mặt vô cùng đắc ý.

(Má nó, viết lại thôi mà ức chế VÔ CÙNG LUÔN, ta sẽ bùng nổ, bùng nó!!!!)

“Được, Thần vương đại nhân hy vọng chúng ta chứng minh như thế nào?” Phất Lan Đức kim nén lửa giận nói, cả con tác cũng đang lửa trong người nhân nhện viết

“Rất đơn giản, các ngươi chỉ cần có khả năng kiên trì năm phút trong tay Độc Cô tiền sinh, bản vương sẽ nhận tất cả mọi người, đãi ngộ một cách hào phóng. Nếu không được, cứ dựa theo lời các ngươi nói với Tuyết Băng ngày hôm qua, lập tức rút khỏi nơi đây cho ta”

“Thần vương điện hạ, ngài không nên quá đáng như vậy.” Mộng Thần Ky tức giận nói. Tuyết Tinh thần vương lạnh nhạt nói

“Ta quá đáng? Mộng Thần Ky thủ tịch, ngươi chó quên, Học viện này thuộc về Hoàng thất, là người quản lý trực tiếp, ta có đủ tư cách quyết định mọi việc. Ngươi nếu như không phục, có thể đi tố cáo với bề hạ, nhưng trước khi bề hạ chưa miễn trừ chức vụ của ta, nơi này vẫn do ta định đoạt.”

“Ngươi ...” Mộng Thần Ky tức giận đến râu tóc đều dựng đứng lên, không nói nên lời.

Tuyết Tinh thần vương quay người sang bên phải, khi đối mặt với ba vị Giáo uỷ cùng với đám Sứ Lai Khắc học viện thì thấp phần cao ngạo, nhưng đối với lão già tóc xanh bên cạnh thì lại vô cùng cung kính

“Độc Cô tiền sinh, phiền ngài!” Lục phật lão già ánh mắt nhân nhậ nhìn về đám người Sứ Lai Khắc học viện trước mặt

“Dùng thực lực bản thân để chứng minh, các người lên cùng lúc đi.” Vừa nói, một tầng lực quang mãnh liệt chợt từ trên thân người hấn phóng thích ra, ngay sau đó, một quang sáng hình tròn từ dưới chân hấn chồi lên, nhưng thân thể hấn lại không xuất hiện chút biến hoá nào hết.

Vàng, vàng, tím, tím, đen, đen, đen, đen, đen. Tổng cộng chín hõn hoàn xuất hiện, hào quang chói mắt khiến cho cả Giáo uỷ đại sảnh cũng trở nên huyền lệ hơn.

Sắc mặt đám người Sư Lai Khắc học viện thay đổi. Ba gã Giáo uỷ sắc mặt cũng thay đổi. Không ai ngờ được rằng lực phát lão già lồi thoi lụm thụt trước mặt lại là một trong những người mạnh nhất đại lục, Phong Hào Đầu La hõn lực hơn chín mươi cấp.

Đừng nói là đám người Sư Lai Khắc học viện, cho dù là ba vị Hõn Đầu La trên tám mươi cấp cũng không có một chút niềm tin có thể chống lại đối phương. Hõn Đầu La và Phong Hào Đầu La, mặc dù chỉ là chênh lệch một bậc danh hiệu, nhưng thực lực căn bản là không thể so sánh cùng nhau.

Cấp bậc càng cao, mỗi một cấp giữa hai danh hiệu chênh lệch lại càng lớn. Mặc dù trên người lực phát lão già kia, năm cái hõn hoàn sau đều là màu đen, nhưng ai cũng nhận ra chúng đều tiếp cận hõn hoàn mười vạn năm, mà cái hõn hoàn cuối cùng ước lượng có thể là chiến lợi phẩm có được từ hỗn thú trên bảy vạn năm.

Từ hơi thở trên người lực phát lão già, có thể cảm giác được hấn là một vị Phong Hào Đầu La Thú Vũ Hõn, mà khi hấn phóng thích ra Vũ Hõn, thân thể không có chút biến hoá, càng thêm chứng tỏ hấn vô cùng khủng bố. Đối với trình độ không chế Vũ Hõn tới mức này, e rằng chỉ có hõn sư Phong Hào Đầu La cấp bậc đứng đầu mới có thể làm được.

“Các hạ họ là Độc Cô, trên người toát ra mùi vị áp bức, nếu ta đoán không sai, các hạ có lẽ là Phong Hào Là: Độc, Độc đầu là Độc Cô Bắc tiền bối.” Đại sư tiến lên từng bước, ngăn trở con giận dữ của vài vị sư phụ Sư Lai Khắc học viện, hướng tới lực phát lão già nói

“Ha ha ha ha.” Lực phát lão già cười một tiếng kì quái- “Không ngờ, có người lại có thể nhận ra ta, đúng, ta đúng là Độc Cô Bắc. Đã biết tên của ta, các người còn chưa chịu cút đi sao?” Sắc mặt đại sư vẫn bình tĩnh như trước, gạt đầu không nghĩ ngợi nói

“Được, chúng ta cút đi. Phát Lan Đức, chúng ta lần đi thôi.” Nói xong, một tay hấn kéo Phát Lan Đức hướng ra phía ngoài đi. Ngay lúc đó Phát Lan Đức dùng sức giãy ra khỏi tay của đại sư, ánh mắt hấn phóng thích quang mang lạnh lùng

“Tiểu Cương, ta không thể để Sư Lai Khắc bị si nhục.” Đại sư ca giọng nói- “Người không sợ chết, chẳng lẽ người muốn mọi người cùng chết sao? Phong hào đầu la, là người có khả năng chống lại sao? Nếu người cũng là Phong hào đầu la, người đã có thể tùy tiện khiến cho người ta phải lần đi. Nhưng người không phải, cho dù mấy lão già chúng ta không sợ chết, chẳng lẽ người muốn cho bọn nhỏ cũng bị huỷ diệt hay sao? Độc Đầu La độc tuyệt thiên hạ. Người cho rằng công kích của hấn chỉ nhằm vào một mình người?”

Ba vị hõn đầu la cùng một vị Phong hào đầu la giằng co, khiến cho không khí trong Giáo uỷ đại sảnh trở nên cực kỳ ngưng trọng. Có lẽ cũng không thể nhịn nổi hành vi hõng hách này nữa mà cả ba người bắt chặp khiêu chiến Độc Đầu La

Ba vị Hõn đầu la hơi thở bảo vệ đám người Sư Lai Khắc học viện ở phía sau lưng, mà Độc Đầu La Độc Cô Bắc tự nhiên ngăn chặn áp lực đập vào mặt Tuyệt Tĩnh thân vương cùng với tứ hoàng tử Tuyệt Băng, có thể thấy đại chiến hết sức căng thẳng.

Độc Cô Bắc mặc dù thực lực vô cùng mạnh mẽ, nhưng đối mặt với ba gã Hõn đầu la lên thủ, hấn cũng không dám đại ý, đôi mắt màu xanh biếc rất cực toát ra vài phản ngưng trọng.

“Ba vị Giáo uỷ, các người làm gì vậy?” Tuyệt Tĩnh thân vương giọng nói tức giận, hấn lúc này trong lòng đã có chút hồi hận. Ba vị Giáo uỷ này dù sao cũng đều hơn tám mươi cấp, là cường giả được Thiên Đầu đại đế coi trọng, nếu vạn nhất thật sự đánh nhau, xảy ra vấn đề gì hấn cũng không thể gánh nổi trách nhiệm.

Phát Lan Đức sớm không phải còn tuổi trẻ xúc động, tự nhiên hiểu được đạo lý tay không dài hơn chân, vị Tuyệt Tĩnh thân vương kia đã không che dấu thái độ thù địch, sau này chắc chắn sẽ còn gây ra nhiều phiền toái nữa. Thiên Đầu hoàng gia học viện mặc dù tốt, nhưng cuối cùng không phải là nơi có thể ở lâu dài được. Phát Lan Đức quyết định ra đi

“Phát Lan Đức viện trưởng.”Mộng Thần Ky kêu lên có chút lo lắng. Phát Lan Đức không xoay người lại, dẫn đám người Sư Lai Khắc học viện bước nhanh ra phía ngoài. Khi Sư Lai Khắc thất quái đi ngang qua vị Tứ hoàng tử Tuyệt Băng kia, rõ ràng thấy lại trong mắt hấn có chút hà hê, còn vị Tuyệt Tĩnh thân vương thì đầu ngẩng lên cao, phảng phất như không nhìn thấy đoàn người Phát Lan Đức. Ba vị Hõn đầu la sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, hiển nhiên là đã phần nộ tới cực điểm, nhưng lúc này bọn họ có năng lực gì? Nơi này dù sao cũng thuộc về Thiên Đầu đế quốc hoàng thất.

Đúng lúc này, một cô gái xinh đẹp chạy từ bên ngoài vào -“Ông nội” vừa vào cửa nàng nhân tiện lao thẳng về phía người có chín cái hõn hoàn, Độc Cô Bắc.

Lúc trước về mặt còn âm lãnh, Độc Cô Bắc gấp lại năng, trở mặt thân sắc ngay lập tức trở nên nhu hoà, đem cô gái ôm vào trong lòng, cười ha ha

“Nhạn Nhạn, ân, rất tốt, thực lực của người lại có tiến bộ.” Cô gái này Sư Lai Khắc thất quái đều biết, chính là lần trước ở Tác Thành đại đấu hõn trắng tiến hành đấu hõn với nhau, Hoàng đầu chiến đội không chế hệ hõn sư, Độc Cô Nhạn.

Cùng lúc đó là một thân ảnh khác bước vào trong sự ngạc nhiên lẫn vui mừng của toàn thành viên SLK, đó chính là Thiên

Đánh nhau rồi, viết xong chương này mà người cứ ngứa ngứa khó chịu V l ra!

Có copy lại một số đoạn nên ae thông cảm giùm, ta viết chậm nên đoạn nào cop dc thì ta sẽ cop rồi edit lại nha

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 96: Bán hành cho Độc Đầu La

“Gia gia, con dẫn ngài xem vị đại ca ca đã cứu con lần trước ah!” Độc Cô Bắc nhẹ nhàng nhìn về phía Độc Cô Nhạn chỉ. Lão đã nghe kể vô số lần từ đứa cháu gái thân yêu của mình rồi là ‘người đó’ oai phong, hùng dũng, đẹp trai, tốt bụng ra sao

Thiên cũng bất ngờ với cái mũi của Độc Cô Nhạn khi cô nàng nhận ra cậu thông qua ‘mũi’ cơ thể. Chẳng nhẽ con gái ai cũng mũi thính như... vậy sao? (đoạn này chém tí)

“Người tốt! Ta là Độc Cô Bắc-”

“Phát Lan Đức!!! Đã báo tôi chỗ Long Long rồi mà người cứ đến cái chỗ khi họ có gây, mục nát này làm gì há?”

“T...thì...tại bọn ta...n...ngại ah-”

Khi nhìn thấy Thiên thì mọi người ở SLK đã lấy lại được tự tin như ban đầu. Còn mấy người khác xung quanh mặt muốn bao nhiêu đặc sắc thì có bấy nhiêu đặc sắc, đây là Phong Hào Đầu La bị ăn “bo” ah

“Hừ, oắt con! Cho thể diện mà không cần!” Độc Cô Bắc cũng chẳng phải thiện nam tín nữ gì. Chẳng qua là nghe cháu gái nên lão mới khách khách khí khí đôi chút thôi

“Ồ, đây không phải Độc Đầu La sao? Lão độc vật người ta tưởng mai danh ản tích rồi chứ, sao giờ lại phải làm ‘chó săn’ cho kẻ khác thế há?” Thiên cũng chẳng còn tí gì tình cảm, lễ phép với cái tên này. Ý mình là Phong Hào Đầu La thì làm gì cũng được chứ gì

“Nhài con! Người phải chết!” Độc Cô Bắc giận điên lên, hấn nhìn Thiên với ánh mắt nhìn một xác chết. Tên Tuyệt Tĩnh Thân vương cùng Tuyệt Băng gì đó đứng bên cạnh thì hà hề chứ! Thiên ngu ngốc, nào tàm đi đối đầu với kẻ mang ngoại hiệu “Độc tuyệt thiên hạ” - Độc Cô Bắc

“Tuyệt Thiên Độc Thử” cánh tay của Độc Cô Bắc hóa xanh lên, bao trùm phía ngoài là lớp vảy rắn màu xanh lục nhìn qua đã sồn ca tốc gây rồi. Không một ai ở đây có thể khẳng định mình có thể tiếp được một chiêu này nếu đơn đầu với lão này

Độc Cô Bắc lao nhanh tới phía Thiên, tuy nhiên khi cánh tay sắp bắt tới cổ họng cậu cách khoảng mười mấy cm thì lại như bị giam lại trên không trung trông khá quý dị

“Chỉ có vậy sao?” giọng Thiên vang lên. Giờ thì mọi người mới kịp nhìn kĩ chuyện gì đang xảy ra

“Không tốt!” Độc Cô Bắc lui nhanh về sau nhưng không kịp, lão bị Thiên túm cổ nhấc lên lơ lửng trên không

Ai cũng không ngờ mọi chuyện lại chuyển biến nhanh vậy, nhất là hai tên Tuyết Tinh Thần vương thì càng trợn mắt há mồm, người mà bọn họ tôn sùng giờ lại bị nhấc cổ lên như một con gà khiến tất cả cảm giác như đang mơ

“Hừ, người cũng đứng trang bức, đã trúng độc của lão phu thì đừng hòng sống sót!” Độc Cô Bắc tự tin nói ra, lão là chuyên gia dùng độc lâu năm, mọi chuyện trò, chiêu thức cũng chỉ luẩn quẩn quanh tại một chữ ‘Độc’ mà thôi nên cũng Thiên cũng không ngạc nhiên lắm với bệnh tự tin của lão

“Vậy sao? Nếu độc của người mà giết được ta thì ta sẽ nói cách giúp người cùng cháu gái giải độc! Còn nếu không thì sao? Chắc người cũng đã rồi!” người nghe mơ hồ, người thì sững sốt. Riêng trong lòng Độc Cô Bắc thì kinh đảo hải lăng, lão không ngờ tên thanh niên trẻ tuổi đáng ghét này lại léc một phát ngay ra chỗ ‘đau’ của mình bao năm qua

“Người...người nói thật?” Độc Cô Bắc trông thất thố càng khiến mọi người nghi ngờ hơn

“Cơ mà...chắc người không làm được rồi!” vừa nói Thiên vừa thả ra Độc Cô Bắc khiến lão ngã ngửa ra sau

“Cái...cái gì?” trong lúc nói chuyện cũng đã qua vài phút, theo lẽ thường thì giờ Thiên cũng phải có dấu hiệu gì rồi chứ, Độc Cô Bắc có vẻ cũng nhận ra điều này

“Một lũ chỉ biết cầm cái thứ quyền quý ra dọa nạt, nếu người muốn đấu thì ta sẽ chiều. Lần này thì nếu người trụ được trong tay ta 5 phút thì ta sẽ giúp 2 ông cháu người giải độc, thế nào? Cảm động ah!”

“Được, nói giữ lời đi đấy!” Độc Cô Bắc nghiêm túc nói, sau màu giao thủ vừa rồi cũng khiến lão nhận ra rằng tên nhóc trước mặt không hề đơn giản, lão buộc phải sử dốc toàn lực luôn rồi

“Vũ Hồn Chân Thân - Bích Lân Xà Hoàng!” sau tiếng rống to của Độc Cô Bắc hiện ra một con rắn xanh lục to tướng sau lưng lão. Người lão cũng chuyển sang màu xanh lục nhạt, đôi mắt híp hóa vàng y như mắt con rắn vậy

“Vũ Hồn Chân Thân - Nguyên Tố Thánh Long!” Thiên cũng không giữ gì n, báo lưu thực lực mà dồn hết ra

Không thể không nói sự khắp khiêng sức mạnh, đơn giản là cái khí thế và tạo hình của hai người. Thiên là Long, Độc Cô Bắc là Xà, chỉ cần biết vậy là đủ

Mấy vị khán giả cùng ruồi muỗi cũng không thể không tránh ra, trâu bò đánh nhau ruồi muỗi chết. Nhớ đang xem mà chết thì cũng quá oan uổng đi

“Vạn Độc Triều Dâng!”

“Ồ thì... Đám!” (chà biết đặt gì lun @)

Vụ nổ lan nhanh khiến mọi người sợ hãi chạy xa, trong lớp màn khói chẳng ai biết gì cả. Tiếng nổ lớn khiến cả toà thành náo động, các thành phần cấp cao của Thiên Đẩu Học viện Hoàng Gia đều phải ra mặt

“Ta...thua rồi! Khụ khụ!” Độc Cô Bắc nằm im một chỗ, sau khi khạc ra chỗ máu đen thì lão cũng thấy dễ chịu hơn

“Thua thì thua, cháu gái người là của ta!” Thiên bỏ lại tiền tới chỗ mọi người trong khi Độc Cô Bắc vẫn còn mống bức chẳng hiểu gì

“Há? Ta nói vậy bao giờ?” Độc Cô Bắc ngơ ngác, Độc Cô Nhạn cũng chỉ biết chấp nhận số phận. Sức mạnh Thiên vẫn còn đầy chấn nhiếp mọi người, nàng cũng chẳng có gì để mà kháng cự cả

Sau trận chiến thì cũng bay đi gần ¼ cái Học viện Thiên đẩu, nhưng chẳng ai quan tâm để ý. Cái cần quan trọng ở đây là hai vị Phong Hào Đẩu La giao thủ, theo nguồn thông tin là cái của bọn tín vật thì một trong hai người là vị Phong Hào Đẩu La: Độc nổi tiếng, nổi nhờ tai tiếng. Người còn lại là một thanh niên thần bí, một cô gái, một lão già,.....vân vân và mây mây

Thiên gạt tất cả sang một bên, cậu đang ở tại Phòng của mình tại Hồn Điện. Giao lại học viện cho Phất Lan Đức, cậu đón Liễu Nhị Long về

Khoảng thời gian này quả thật là rất rảnh, cứ ăn uống, luyện tập, nghỉ ngơi nên Thiên cứ phải gọi là sống vô cùng sung sướng. Sáng luyện tập, tối cũng ‘tập luyện’ ra sức

Thiên trong lúc tập luyện mới nhận ra một cái khó đó là sức mạnh cậu quá tạp nham, quá lớn và quá nhiều. Sau bao nỗ lực không từ bỏ thì Thiên mới nghĩ ra một cách đó là tự phong ấn chính mình lại. Đây là hạ sách cuối cùng của cậu sau bao lần suy nghĩ. Chỉ ở thế giới này thì tồn tại của Thiên là duy nhất và cũng bá nhất

Bất tri bất giác đã qua mười năm, tựa như một cuộn phim vậy. Thiên cũng trở nên an tâm tuổi cao lớn hơn hẳn. Cũng đã mười năm rồi, ngoài Thiên ra thì chúng nữ cũng thay đổi rất nhiều từ tính cách lẫn ngoại hình

Thiên đưa mọi người chuẩn bị về thời gian tương lai, cũng chẳng ai mà cũng chẳng nhiều. Bì Bì Đồng, Lam Ngân Hoàng, Hoán Khê, Tiểu Vũ, Trữ Vinh Vinh, Chu Trúc Thanh, Hồ Liệt Na,..... Những cô nàng sau 10 năm, hơn 10 năm chung sống cũng đã bị Thiên thu thập đủ, ngoan ngoãn nghe lời

Không còn Thần Giới, những chuỗi phản ứng hồ điệp cũng mất tích. Một người cai quản như Thiên cũng không ngại mà bật buff, đưa nữ nhân của mình đi cửa sau mà thành Thần

“Phù, cuối cùng cũng xong!” trong căn cứ tại AS, Thiên đang mỉm cười ngắm nhìn đội quân nữ nữ của mình. Đây là những nữ Thần trong đợt chiến tranh lần trước Thiên bắt được

Đổi tất cả lượt quay thành Special thì cậu nhận được 3 loại đồ vật khá tốt hay nói thẳng là vô cùng tốt

Thứ nhất là Vạn Dẫn Chia Thọ Quyết, công pháp mà nếu người khác có được sẽ trở thành vô dụng, gần gài nhưng với Thiên lại vô cùng cấp bách, có giá trị. Theo như hệ thống miêu tả thì công pháp này lấy thọ mệnh của một người kết nối với một hoặc vô số kẻ khác. Việc này khiến những người liên kết sống cùng sống mà chết cũng cùng chết (team chung tình thích điều này)

Món thứ hai là một món đồ trong Thế giới Mavel, Thiên lại phải đánh giá cho hệ thống 10 sao khi đưa đồ hiếm như thế này. Đó chính là 6 viên Soul Gems hay còn gọi là Infinite Gems, sau khi đọc xong thì Thiên không khỏi cảm thán về vật này. Nó giống như bug vậy

Time Gem, Space Gem, Mind Gem, Soul Gem, Power Gem thì cũng đã mạnh rồi, riêng Thiên lại bị ấn tượng bởi Reality Gem (Viên Đá Thực Tại): Cho phép người dùng thay đổi hiện thực, tạo ra một hiện thực mới theo ý muốn, phá vỡ các định luật, phép logic, ví dụ như làm cho 1+1=3, con chó kêu meo meo, con mèo sủa gâu gâu... khiến cho người chết sống lại, bóp méo sự thật đến mức không thể hiểu nổi, làm những việc mà trước đây cho là không thể. Khi đến trạng thái cực điểm nó có thể làm thay đổi hiện thực trên toàn vũ trụ.

Nhờ Infinite Gems mà Thiên với tạo được một đội quân toàn nữ như này. Hầu như mọi người đều ở khoảng level trên 100 đến 118 nên cũng gọi là đi ngang tại thế giới này

“Mạnh vậy ai chơi!” Thiên cười miễn cưỡng, cậu không quá vui và cũng chẳng buồn bởi việc buff kinh khủng từ con tác. Cậu chỉ muốn sử dụng chúng một cách tốt và hiệu quả nhất để làm những gì mình muốn

Cuối cùng là một chai Nước Nhân Đồi, Thiên có khá nhiều đồ tốt trong túi nên cậu cũng vui vẻ mà cất nó vào Túi đồ

“Ta trở về đây!” cánh cổng Thời Không lại hiện ra hệt như mười mấy năm trước, Thiên chậm chậm đi vào mà lòng bình tĩnh

Thất bại, thất bại, thất bại toàn tập sắp mất lờ các lão ạ! Ta đành chia tay Đẩu La thôi, phần một nghiên cứu không kĩ nên hơi lan man, ta chủ yếu tiện thì thu gài thôi nên có gì chờ map sau ah. Cảm ơn!!!!.0/

Mong map tiếp theo bớt khô khan chán chết hơn haizz~. Mọi hi vọng thôi để cho Sword Art Online vậy!

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](#).

Chương 97: Hải Công Chúa

Cánh cổng thời không mang Thiên quay lại đúng nơi cậu đi. Đó là Càn Khôn Vãn Tinh Cốc, chúng nữ ở đây vẫn chưa hiểu trời trăng gì thì đã bị Thiên đưa về SLK

Chẳng quan tâm gì cả, tất cả chúng nữ đều bị Thiên bắt lại cùng mình. Đối với mấy cô nàng thì chắc chỉ vài giây nhưng với Thiên thì cũng đã hơn 10 năm xa cách ah

Nổi tướng niệm, nhớ nhung, thỏa mãn khiến chúng nữ chưa hiểu gì đã nhao nhao bị ‘ấn’. Có vài người cũng nhận ra sự khác biệt nhưng ai cũng để dành câu hỏi sau khi cuộc ‘mây mưa” kết thúc

Sức mạnh càng lớn thì trách nhiệm càng nhiều. Lão bà càng nhiều thì đầu mình càng ‘lớn” (ý là phải suy nghĩ á mà~)

Mất vài ngày rồi Thiên cũng đón mấy nữ tử Lam Ngân Hoàng tới, mọi chuyện diễn ra suôn sẻ ngoài dự kiến. Thiên cũng chẳng thể ngờ rằng cái “biểu hiện” của mình trên giường hôm trước góp phần khá to lớn trong lần nhập cư lần này

Cậu quyết định chuyển rời nhà tới chỗ khác. Một nơi thế ngoại đảo tiên chẳng hạn? Nghĩ đi nghĩ lại thì cậu quyết định tặng Hoàn cho Vũ Hồn của mình trước, cái này thì Thiên gần như quên mất luôn rồi

“Kiếm cái nào giờ? Hay là.....?” nụ cười âm hiểm tự ki bồng xuất hiện trên môi Thiên

.....

Hải Hồn Thú là mục tiêu của Thiên lần này, cậu quyết định sẽ tìm Hải Công Chúa để thương lượng

Tại bờ biển, nhờ hệ thống vạch rõ tọa độ rồi Thiên cũng bơi xuống đáy biển. Cậu đi một mình cho nhanh nên cũng sẽ an toàn hơn cho chúng nữ

Không hổ là bí ẩn nhất Hải Hồn Thú, chỉ đảo khe qua mà không biết cơ man nào là 1000 năm cùng 1 vạn năm Hồn Thú, riêng 10 vạn năm cũng không ít, đếm sơ cũng mấy chục con. Thiên chưa thấy con nào 100 vạn năm cả

“Loài người, không nên làm phí công chuyện tình. Nơi này là biển rộng thế giới, đại dương lực lượng là sẽ không để cho tinh thần lực của người có điều làm. Tinh thần lực của người cường thịnh trở lại, cũng muốn được đại dương áp chế. Đây là lực lượng của Hải Thần!” một giọng nói vang lên, trước mặt Thiên là vô số nam thanh nữ tú, chỉ có điều phía dưới họ là đuôi mà không phải chân

Cậu nhìn qua, là một cái tuyệt mỹ nhân ngư. Này nhân ngư chiều cao ước chừng ở ba thước chừng, nửa người trên hoàn toàn là loài người phải nữ bộ dáng, hai mảnh trắng nõn như ngọc Bối Xác (vô sở?) bảo vệ trước ngực trọng yếu bộ vị mà đây cũng chính là nàng nửa người trên toàn bộ trang phục.

Một đầu nước tóc dài màu lam ở sau ót tung bay, nhưng lại cũng không theo nước gợn luật động, mà là bày biện ra vòng tròn hình dáng, ở trong tay nàng, nắm một thanh màu vàng trường mâu. Nửa người dưới, là không lồ đuôi cá, đuôi cá thượng hiện đầy màu xanh đậm lẫn phiến trông vô cùng sắc sỡ thượng hoa hồng kim sắc quang mang, cực kỳ xinh đẹp.

Ở nơi này tên mỹ nhân ngư trên trán, còn mang theo đỉnh đầu màu bạc vương miện, vương miện trung ương, là một viên bảo thạch màu lam, hiển lộ rõ ràng trữ địa vị của nàng.

“Mỹ lệ nhân ngư, ta trước chuyện này tới cũng không có ác ý, chúng ta là đặc biệt tới tìm tìm Hải công chúa, muốn cùng nàng nói một ít chuyện.” Thiên nho nhã nhẹ nhàng nói, mục đích là thương lượng, nếu không được thì mới cần cách khác

“Dạ bẩm mà nhân loại tử bì, không muốn mưu toan dùng người bản thù lời nói đến dụ ác hoặc chúng ta. Từ bỏ chống lại, ta cho các người một cái toàn thấy, nếu không, tất nhiên các người phải phần thân toái cốt.” Cái kia mang theo vương miện mỹ nhân cá tựa hồ đối với nhân loại có cực kỳ khắc sâu cứu hận, tại truyền ra phần này tinh thần ý niệm thời điểm, khuôn mặt của nàng trước toát ra mảnh liệt vẻ phần nộ.

Thiên biết nên cũng chẳng ngạc nhiên gì cả với sự giận giữ phần nộ này. Cậu chỉ đành ngậm ngùi nghe thuyết giảng

“Ít nói nhảm! Giết bọn chúng đi!” Mỹ Nhân Ngư giống như có lẽ đã đã mất đi tính nhẫn nại, trong tay màu bạc trường mâu hướng phía Thiên phương hướng một ngón tay. Lập tức, cường đại tinh thần chấn động diễn hóa mà thành lưới lớn lập tức hướng phía Thiên phương hướng cuốn tới.

Sắc mặt Thiên lạnh lẽo, từ khi tiến vào băng hải trong phạm vi, cậu một mực khắc chế tâm tình của mình, chưa tàn sát một con Hồn Thú nào nhưng xem ra không dùng vũ lực giải quyết không được ah

“Lưới Điện!” đơn giản, nhanh gọn. Với dòng điện lôi áp cao thể tàn trong nước khiến cả khu vực sôi sùng sục. Mọi sinh vật quanh đây đều mất khả năng uy hiếp trừ vị Mỹ nhân ngư đeo vương miện bây giờ cũng kinh ngạc chẳng nói lên lời

Thiên tay trái tìm tòi, bay thẳng đến cổ của Mỹ Nhân Ngư trước bất tới, thân thể Mỹ Nhân Ngư chung quanh tự hành xuất hiện một tầng màu băng lam băng tinh, ý đồ ngăn cản bàn tay của cậu. Điều này hiển nhiên là một loại thiên phú phòng ngự năng lực.

“Tại...tại sao linh hồn công kích lại không có tác dụng cơ chứ?”

“Chắc tại nó thôi!” Viên Soul Gem hiệu quả rõ rệt khiến Thiên cũng không ngờ. Đây gần như là khắc tinh của tất cả công kích hệ tinh thần rồi

Một cỗ lực lượng kì dị đột nhiên không hề có điểm báo trước xuất hiện, Thiên cảm giác được trong tay bỗng nhiên chột nhẹ, cái kia vốn là đáng người thon dài vương miện mỹ nhân ngư vậy mà hóa thành vô số bọt khí theo cậu trong lồng ngực tràn ra, qua trong giây lát biến mất không thấy gì nữa, mà cả mảnh hải vực không gian cũng theo đó phong bế, đúng là không có cả nước chảy chấn động dấu hiệu.

Một đạo trầm tĩnh ánh sáng màu lam bỗng nhiên ở trong nước biển sáng lên, đó là một đạo từ đáy biển phương hướng truyền tới cốt sáng, một mực chiếu xạ đến khoảng cách Thiên 300m bên ngoài song song trong hải vực đình trệ, hai bóng người cũng theo đó nổi lên.

Một trong số đó, đúng là vẻ mặt phần uất vẻ vương miện mỹ nhân ngư. Mà ở bên người nàng, còn có một khác một cái mỹ nhân ngư.

Điều này mỹ nhân ngư bộ dạng hết sức kỳ lạ, đáng người cùng vương miện mỹ nhân ngư không xê xích bao nhiêu, nhưng là. Trên trán nàng vương miện lại màu vàng, mà ngay cả nửa người dưới đuôi cá lên, lẫn phiến cũng đồng dạng là màu vàng.

Trận đánh cũng diễn ra với việc Thiên bị hành sắp mất. Tuyệt Đế, Băng Đế cũng xuất hiện nhưng Hải Công Chúa sát tâm vẫn không đổi

“Ông!” Một cái hư ảo hai tay trống rỗng xuất hiện

Mặc dù là hư ảo đấy, nhưng lúc nàng xuất hiện trong nháy mắt đó, vốn là sóng cả mảnh liệt vạn mét vùng biển vậy mà lập tức quý dị bình tĩnh lại, không còn có một điểm rung động, mà ngay cả bình thường Hải Lăng chấn động đều biến mất.

Nàng có một đầu uyển như là thác nước mái tóc dài màu xanh nước biển, một mực rủ xuống tới dưới chân, có to lớn cao ngạo thân hình cùng rộng lớn bá vai, đẹp để quý giá trường bào màu lam trước phảng phất có nước gợn nhộn nhạo, nếu như cần thận nhìn, ánh mắt lập tức cũng sẽ bị này sâu đậm xanh thăm hấp dẫn, thậm chí cả cái linh hồn đều bị hút vào này giống như Đại Hải giống như thăm thụy, vô tận màu xanh da trời bên trong.

Con gái của Hải công chúa, vị کیا đầu đội ngân quan Nhân Ngư công chúa toàn thân đúng là tiến hành kịch liệt run rẩy lên, cúi đầu, lại là căn bản không dám nhìn tới này hư ảo quang ảnh.

Xinh đẹp Hải công chúa thì là mở to hai mắt nhìn, cực lớn mào đuôi cá lên, tất cả vảy cá toàn bộ lộ sáng, nàng đã phát hiện, mình đã mất đi cùng Đại Hải ở giữa liên hệ, hết thảy liên hệ. Lực lượng của mình, càng là lấy khó có thể hình dung tốc độ suy giảm lấy.

Thế nhưng mà, nàng cũng không có chú ý những... Này, mà là đem chính mình tất cả đầy chú ý tất cả đều tập trung vào chuỗi này Hoàng Kim Tam Xoa Kích lên, cùng với này nắm Tam Xoa Kích hư ảo quang ảnh trên người.

“Ngài, ngài là...” Hải công chúa ngừng giọng điệu tràn đầy thanh âm rung động, nhưng không phải sợ hãi, mà là một loại khó có thể hình dung hưng phấn.

“Không được thương tổn bọn hắn. Dẫn bọn hắn đi gặp của người tiểu nữ nhi đi!” giọng nói ôn hoà nhẹ nhàng nhưng lại khó có thể chống cự vang lên

“Hải Thần, hiện ra đi! Nàng sao lại đi theo ta hả?” quả thật cái nữ nữ quân đoàn của Thiên là thuộc dạng tồn tại cao nhất trên thế giới này nên khi Hải Thần xuất hiện Thiên đã biết rồi

“Ta nó chỉ đi ngang qua người tin sao?”

“Tin!”

Hải Thần cúi đầu đỏ mặt, nàng hiện ra với vẻ cao quý, xinh đẹp hơn tất cả mọi vật ở đây

Hải Công Chúa cung kính đưa cả hai người Thiên vào Thủy Tinh Cung

Hải công chúa không hổ là mảnh này Băng Hải Chương Khổng Già, này màu xanh da trời bọt khí rơi vào trên mặt biển, nước biển tự hành hướng hai bên trừ ra, căn bản không có bất luận cái gì cách trở dấu hiệu, liền mang theo bọn hắn hướng phía Đại Hải ở chỗ sâu trong trầm xuống. Nước biển áp lực nửa điểm cũng không cảm giác được, thậm chí còn có thể thông dong hồ hấp.

Nước biển nhan sắc dần dần trở nên thăm thụy, cảnh vật chung quanh chỉ có thể dựa vào này màu xanh da trời bọt khí trước tán ra hào quang có thể chứng kiến một ít, lại không thể nhìn xa.

Tất cả trong hải dương Hải Hồn Thú tại cảm nhận được khí này của khí tức lúc đều tự hành thôi lui. Trầm xuống tốc độ rất nhanh, ước chừng mười phút sau, tốc độ tiến hành chậm lại. Phía dưới đúng là phát sáng lên.

Đáy biển ở chỗ sâu trong, một mảnh giống như cung điện vậy kiến trúc lừng lừng ra hiện ra tại đó, những kiến trúc này tán ra lam sắc quang vạm, đem chung quanh trong phạm vi mấy chục dặm chiếu sáng, có thể thấy rõ ràng, một mảnh đại hợp Mỹ Nhân Ngư ở trong đó tới lui tuần tra, mà trong đó kiến trúc, tất cả đều là dùng trong biển rộng san hô cùng với các loại quý hiếm tài nguyên khoáng sản kiến tạo mà thành.

Mặc dù cũng không giống nhân loại như vậy chân chính kiến trúc, nhưng là rất có hai dương đặc điểm. Thí dụ như, Thiên liền thấy một cái Mỹ Nhân Ngư mới vừa từ một cái chừng cao năm mét cực lớn vô sò trong chui đi ra, nhanh chóng ở trong nước biển du dương.

Cái này là đáy biển thế giới ah! Quả thực là quá đồ sộ rồi!

Hải công chúa mẹ con trở về, đang đang lảng vảng lấy người cá đám bọn họ tất cả đều ngừng lại, cung kính cúi đầu xuống, hướng các nàng hành lễ thăm hỏi.

Hải công chúa khuấy tay áo, những người cá này mới một lần nữa bơi ra, nhưng mà tuyệt không tới gần. Chỉ có một chút lá gan đặc biệt lớn đấy, mới có thể tò mò nhìn xem bọt khí bên trong Thiên, có chút khó hiểu, nhưng hơn nữa là địch ý.

Hải công chúa khổng chế được bọt khí phiêu đảng đến một chỗ hoàn toàn dùng san hô hợp lại mà thành kiến trúc trước, cái này kiến trúc cũng là cả đáy biển thế giới lớn nhất một cái.

Đưa Thiên tới căn phòng lớn nhất, mẹ con hai vị trên mặt Mỹ Nhân Ngư này đã tràn đầy vẻ bi thương, bởi vì các nàng đều có thể rõ ràng cảm nhận được, thân nhân của mình sống sinh mệnh đã kinh biến đến mức càng phát ra yếu ớt rồi.

Cánh cửa mở ra, Thiên chăm chú nhìn vào cái Hân Ngọc giường ngay giữa căn phòng hiện đang nằm một vị Mỹ Nhân Ngư. Tướng mạo của nàng cùng vị kia Nhân Ngư công chúa rất giống, nhưng đáng người lại muốn kiều nhỏ một chút. Tóc dài màu lam, màu vàng đuôi cá, cho dù là nằm ở nơi đó trong trạng thái mê man, nhưng như cũ tản ra kinh người mỹ cảm.

Chỉ là, nàng lúc này sinh mệnh khí tức đã hơi yếu vậy không thể nghe thấy. Sắc mặt cũng là hoàn toàn trắng bệch, thậm chí còn mang theo vài phần hơi bại vẻ. Lập tức là sinh mệnh khí tức sắp đi đến cuối bộ dáng.

Trần châu nước mắt, không bị khổng chế theo Hải công chúa mẹ con trong đôi mắt chảy xuôi mà ra, ở trong nước biển phiêu đảng, tản ra nhàn nhạt bạch quang.

Hải công chúa xoay người, lần nữa hướng phía Hải Thần bái xuống dưới

“Van cầu ngài, mau cứu con của ta đi. Chỉ cần ngài có thể cứu sống con của ta, vô luận các người có yêu cầu gì, chúng ta đều đáp ứng.”

“Thôi, người lo vụ này đi! Ta về trước, Hóa Thần gọi ta đi có việc rồi, bye bye!” Hải Thần biến mất khiến khuôn mặt đáng thương của Hải công chúa hướng về phía Thiên

“Được rồi! Để ta xem!” Thiên tiến tới chiếc giường

“Bị Tà Hồn Sư động tay chân à? Hừ, con kiến hôi nhỏ bé, giết bao nhiêu cũng không hết! Đúng là bọn khó chịu mà!” thấy Thiên nhăn mày khiến tâm tình mẹ con Hải Công Chúa chìm xuống

“Thần Chi Lôi Tai - Cột Lôi!” sức mạnh kinh khủng từ Thiên khiến hai người run rẩy, họ nhận ra vừa này là do Thiên cố ý nhường nếu không dưới sức mạnh kinh khủng này cả hai đều có cơ hội sống sót

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 98: Tỉnh lại, Hồn Hoàn tam hợp. Tà Quân chết

Tại một căn phòng khác cách xa chỗ của nhóm Thiên, trên bầu trời mây đen phủ vạn dặm. Phần thân của Thiên tỉnh cơ cũng tại ở đây, tâm ý tương thông, vạn sự giải. Mục tiêu Tà Hồn Sư bị đồ sát không còn một tên

Cùng lúc đó là vô số oán linh bay lên trời như được giải thoát

.....

“Được rồi!” Thiên đứng dậy, trên giường vị Mỹ Nhân Ngư cũng từ từ tỉnh dậy. Thiên bước ra cửa cho gia đình người ta đoàn tụ

Sau hơn một tiếng thì cả ba thân ảnh cũng từ từ bước ra, về mặt vị Hải Công Chúa cũng tốt lên rất nhiều so với lần đầu gặp

“Thưa Thần Linh vĩ đại! Mong ngài thứ lỗi cho hành động mạo phạm vừa rồi! Thành thật cảm ơn và xin lỗi ngài!” Cả ba vị Mỹ Nhân Ngư đều gập mình cúi đầu ấy vậy cùng tỏ ra biết ơn hối lỗi

“Không sao! Lần này cũng có một phần trách nhiệm của ta, nên coi như hòa đi! Với lại lần này ta đến cũng là vì muốn thương lượng một chuyện!” cả ba vị Mỹ Nhân Ngư đều nghiêm túc lắng nghe

“Ta muốn một một trong ba trở thành Hồn Linh của ta! Như các người thấy rồi đấy, ta thì Hồn Lực trên 100 cấp rồi nhưng vẫn chưa có Hồn Hoàn nào ưng ý cả! Nếu trở thành Hồn Linh của ta rồi thì cơ bản xác xuất thành thần sẽ là 100% nên-”

“Ta đồng ý!” vị Hải Công Chúa ngay lập tức đồng ý trong sự ngỡ ngàng của hai đứa con gái cùng Thiên

“Nếu đúng thì con mới là người cần làm điều này! Dù sao đây cũng là ân nhân của con mà!” vị tiểu công chúa trả lời chắc chắn

“Không được, muội là Hải Công Chúa kẻ nhiệm mà, để ta thay cho!” Đại công chúa Mỹ Nhân Ngư cũng quyết định tham gia vụ việc lần này

Tất cả ánh mắt lại đặt lên người Thiên, người cũng đang thần thờ không biết phải làm sao

“Vậy thì cả ba đều được mà! Cả ba là mẹ con ruột mà phải không?”

“Phải! Hải Công Chúa không kết hôn nên cứ 20 vạn năm là ta lại dùng bí pháp tự sinh ra đời Hải Công Chúa tiếp theo. Hai đứa nó cũng có thể coi là bản sao của ta cũng được!” Hải Công Chúa cũng chẳng hiểu tại sao mình lại muốn giải thích kĩ càng cho Thiên nữa

“Vậy là được, đồng hợp trên 90% là ổn rồi, không biết là uy lực sẽ tăng lên bao nhiêu đấy!” cả bốn người Thiên lại chui vào phòng để tiến hành sự

“Ta nghĩ người nên giao luôn trọng trách cho Tộc phó đi! À quên, để cả ba yên tâm thì ta sẽ về bản với chúng nữ...à nhầm, chúng thần về việc tăng thêm một số ưu đãi cho Hồn Thú và đặc biệt là Hải Hồn Thú. Riêng tộc Mỹ Nhân Ngư sẽ chịu sự bảo vệ của Hải Thần trong 10 vạn năm tiếp theo!” rung động, đó là những gì xảy ra với cả ba người. Đây là thời đại mà Hồn Thú bắt đầu bị săn kích liệt hơn nên có lẽ hành động của Thiên sẽ vô cùng có ý nghĩa trong tương lai

Thiên cũng chẳng để ý nhiều, nếu Hồn Thú mạnh lên thì người có lợi sẽ là con người. Hồn Thú mà tuyệt chủng thì cứ chắc chắn là nghề Hồn Sư cũng đi theo nên việc buff cho Hồn Thú là điều chắc chắn

Cả ba người Mỹ Nhân Ngư đều quá đỗi vui mừng, lo âu cũng theo lời nói của Thiên mà bay đi. Có thể tưởng tượng tộc nhân các nàng trong 10 vạn năm tiếp theo sẽ phát triển được như thế nào

“Bắt đầu đi!” sức mạnh tràn vào cơ thể Thiên, tuy ôn hòa nhưng lại vô cùng nhiều. Thiên có nghiên cứu qua nhưng đây cũng là lần đầu tiên thực hiện nên vẫn hơi lo lắng, vừa quan sát kĩ cả ba và nhẹ nhàng dung hợp ba luồng Hồn Lực

Đây là quá trình vô cùng nguy hiểm và mất thời gian, cả ba người Lệ Nhã (tiểu công chúa), Lệ Tinh (đại công chúa) cùng Lệ Lệ (Hải Công Chúa) đều là Hồn Thú có cấp bậc trên 10 vạn năm. Lệ Nhã trên 10 vạn năm, Lệ Tinh trên 30 vạn năm và Lệ Lệ là trên 60 vạn năm nên số năng lượng vô cùng khổng lồ, may là không mạnh bạo như Hồn Thú khác nếu không còn đau đầu hơn

“Ông!!!!ông!!!!ông!!!!” Thần Chi Chúc Phúc phủ xuống cả Thủy Tinh Cung khiến vẻ tráng lệ mỹ miều của nó càng tăng thêm

97%, 98%, 99%...100%, ngay khi vừa dung hợp xong thì cả đáy biển vùng Băng Hải sôi động hẳn lên, biến động như báo hiệu một điều gì đó hay ho sắp xảy ra

“Hô!!!!” thở một hơi dài, Thiên mở mắt đứng dậy. Một luồng khí thể mạnh mẽ, bá đạo tỏa ra từ người cậu

“Hồn Đầu Lạ, định mệnh, biết kiếm đâu ra cái Hồn Hoàn tiếp theo đây! À phải, Tà Nhân Bạo Quân, tiếp theo chính là nó!” ba vòng Hồn Hoàn đỏ thắm hiện ra đan vào nhau tạo hình cánh quạt. Thiên là người đầu tiên và duy nhất có cái Hồn Hoàn kì lạ như vậy

“Cái này là Tiền vô cô nhân, hậu lai vô gia nha!” tự sướng một mình, Thiên tiếp tục nhìn về ba cơ thể trần trụi trước mặt mình. Cả ba người Lệ Nhã vừa tỉnh dậy thì cũng ngại mà chẳng dám lên tiếng. Thiên thấy vậy cũng thừa cơ lần tới

(Tinh lược 3000 chữ)

Có Hóa Hình Đan quả là tiện lợi, đuôi cá vàng óng, uyển chuyển biến mất, thay vào đó là những đôi chân trắng nõn, quyến rũ mà Thiên cũng bị mê mẩn

“Người được lắm, cả ba mẹ con chúng ta đều rơi vào ma trảo của người rồi! Hải lòng chứ hả?” Lệ Lệ Hải Công Chúa nhẹ nhàng nói nhẹ thối khí vào tai Thiên. Hai vị công chúa thì vẫn còn nằm im không nhúc nhích, Thiên đoán là phải một lúc nữa thì cả hai mới tỉnh, dù gì cũng là thân thể Hồn Thú nên hồi phục cái này cũng rất đơn giản

“Khục khục! Ở thì ta cũng muốn tốt cho mọi người thôi! Mà nàng biết Thâm Hải Ma Kinh Vương không?”

“Thâm Hải Ma Kinh Vương? Đó là Hồn Thú bậc truyền thuyết mà, sao vậy?”

“Cũng không có gì? Mà chút nữa cả ba người thu dọn đồ đi lên Thần Giới luôn đi!”

“Ừm!” Hải Công Chúa nhẹ nhàng trả lời, dù sao cũng gần bó cả chục vạn năm chứ ít gì gì. Tuy nhiên vì mình và cũng vì cả tộc nên nàng cũng không ý kiến gì nhiều

Thiên tiến về phía Tà Ma Rừng Rậm gồm hai chuyện. Một là diệt trừ tổ chức Thánh Đức C...à lộn, là Thánh Linh Giáo. Hai là tìm và giết Tà Nhân Bạo Quân (Chúa Tể)

Trong trung tâm Tà Ma Rừng Rậm, Thiên cử phân thân đi dẹp Thánh Linh Giáo còn cậu thì đích thân tới đây để đánh nhau

Tà Nhân Bạo Quân chúa tể thân thể quá to lớn rồi, cái kia là một đường kính vượt qua 300m cự đại đôi mắt. Kinh khủng cự nhân chung quanh thân thể khoảng chừng chín chín tám mươi mốt căn xúc tu, mỗi một cái chiều dài đều vượt qua 500m trên không trung vung vẩy.

Tại nó cái kia thân thể khổng lồ sau lưng, hoàn toàn là một mảnh màu đỏ sậm, đó là nó Hồn Lực hải dương, cho nên mới đã có trước lúc trước cái loại này nó vừa xuất hiện. Liền tựa như tận thế vậy cảm giác.

“Mạnh a!” lâu rồi Thiên mới cảm giác hứng chiến như này. Tà Nhân Bạo Quân, nghe rõ là kêu mà giờ nhìn như con bạch tuộc mắc cạn, khá là hài hước

“Nhân loại, người rất cường đại. Người ở đây người ta gặp qua loại bên trong, là một người duy nhất có thể chính diện cùng ta tinh thần lực chống lại đây. Tuy nhiên người lại giết chết cùng ta có hợp tác hiệp nghị nhân loại, chuyện này, không thể cứ tính như vậy. Người... phải bỏ ra cái giá tương ứng mới được.” Tà Nhân Bạo Quân chúa tể to lớn đồng tử nhìn xem Thiên, thanh âm trầm thấp tại toàn bộ trong không gian quanh quẩn

“Căn bản là muốn đánh nhau! Nói thẳng luôn đi còn vòng vo tam quốc!” Thiên cũng lao đến chỗ Tà Nhân Bạo Quân ngay lập tức

“Bộc Phá Quyền!” nắm đấm lún vào nhưng sát thương có lẽ chưa đủ

“Không chơi sát thương vật lý thì ta chơi phép, người ơi chờ đấy! Hóa Diễm Xích Thần, combo thêm cả Lôi Tài Phán, bonus thêm-” -“Há??? Người sao rồi!”

Tà Nhân Bạo Quân chúa tể cái kia tám mươi mốt căn xúc tu lập tức liền biến thành màu hồng đỏ thắm, theo bốn phương tám hướng hướng phía Thiên rút kích tới, xem ra là cũng nóng lên rồi

“Hủy Diệt Chi Quang!” Tà Nhân Bạo Quân chúa tể thanh âm của tràn ngập một loại kỳ dị âm điệu, mỗi một chữ nói ra thời điểm, không khí đều quý dị vụn vụn hạ xuống, khủng bố đến mức tận cùng tinh thần lực phảng phất đã ngưng tụ đã thành thể rắn, tiếp theo một cái chớp mắt, một đạo đường kính chỉ có khoảng trăm mét quang mang màu xanh sẫm mãnh liệt bắn mà ra, trực tiếp chiếu rọi tại Thiên trên người.

“Được lắm, không hổ là Top 2 trong Danh sách Thập Đại Hung Thú ah~ Đến đây đi!” Thiên lao thẳng vào đám nát cột sáng sau đó là đám thẳng mặt của Tà Nhân Bạo Quân chúa tể

Tà Nhân Bạo Quân chúa tể rất là kinh hãi, trong nháy mắt này, nó rốt cục cảm nhận được nguy cơ to lớn. Tuy nhiên nắm đấm của đã cắt đứt lối suy nghĩ của nó

“Chậm rồi baby, ăn ta một đấm này!”

“Gràoooo!” bị đấm phải vào mắt cũng chính là lúc Thiên kết thúc sinh mệnh của Tà Nhân Bạo Quân, cái đầu của Tà Nhân Bạo Quân bị thủng một lỗ rất nhỏ, máu vẫn đang rỉ ra từ đó

Có cho đến khi chuẩn bị chết thì Tà Nhân Bạo Quân mới biết rằng cái tội khinh thường người khác của mình nó hồ thế nào. Nếu thật sự là đồng quy vu tận thì Thiên chắc cũng chẳng sợ mới được gì cơ mà cũng do tính coi thường kẻ khác mà Tà Nhân Bạo Quân đã bị chết một cách lẳng xẹt như vậy

“Trời ơi! Cái xác này tính sao giờ. Hệ thống có thu không ta?”

“Thiên, anh sao không thôn phế đi, Tà Nhân Bạo Quân bên trong có chứa Không gian chi lực đấy, bán thì tiếc lắm!” giọng Linh vang lên, Thiên cũng không chú ý lắm, cái cậu đang chú ý là vòng Hồn Hoàn màu đỏ rực đang bay lên từ thi thể của Tà Nhân Bạo Quân

“Linh, bật auto hấp thụ!” thời gian tuy chậm hơn trực tiếp gấp 10 nhưng Thiên căn bản là không có thời gian lo nhiều vậy

“Oa, đồ tốt ah. Hồn Cốt mắt, đầu, không hổ là Boss xuất phẩm. Cái xúc tu này nhìn ăn được nè!” Thiên rút kiếm xoẹt một cái, cắt cái xúc tu và Túi đồ rồi cũng đưa thi thể của Tà Nhân Bạo Quân hấp thụ

Hiệu suất khá chậm khi phải mất tận 2 ngày mới xong, Thiên cũng trở thành một tên Phong Hào Đầu La chính hiệu. Cơ thể tràn ngập sức mạnh, năng lượng khiến cậu đắm chìm vào khám phá

“Hệ thống, quét tọa độ của Thâm Hải Ma Kinh Vương đi!”

“24h 59p 59” thời gian có nên Thiên quay về trước khi hoàn thành Chung Cực Nhiệm Vụ. Thành Thần

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 99: Thành Thần (kết thúc map)

Một buổi tối êm đềm diễn ra, Thiên quay lại cùng chúng nữ. Không khí vui vẻ khiến Thiên cũng cảm thấy thật bình yên

Như thường lệ, Thiên dậy sớm nấu ăn cho mọi người cùng một vài người nữa. Kế hoạch cũng đã định ra, hôm nay cậu quyết làm nốt công việc để trở thành một vị Thần trong Đầu La Thế Giới này

Vương Đông Nhi, Mã Tiểu Đào chúng nữ cũng thành từng Hồn Đầu La và Phong Hào Đầu La nhanh chóng. Tác dụng của Thần Cấp Song Tu Âm Dương Quyết quá thật phi phạm đến Thiên cũng lưu cá lười. Nếu không chăm chỉ thì mấy cô vợ sẽ vượt mặt Thiên ah

“Tích tích, tọa độ 8392:38262:2830273, hoàn tất!”

“Teleport!!!” Thiên cũng chẳng gà như lần trước nữa, sau bao lần bị hệ thống khinh bỉ thì cậu cũng tìm ra cái bug này

.....

Đáy biển sâu, một con rồng to lớn đang nằm ngủ cũng bừng tỉnh lại, đôi Long Nhân bán kính chục m cũng mờ rõ để nhìn sinh vật bé nhỏ trước mắt

“Nhân loại, thật không ngờ lại gặp được nhân loại trước lúc ra đi! Khà khà, tiểu tử! Đánh với ta một trận, nếu thắng sẽ có một hồi tọa hóa lớn cho người!” Thâm Hải Ma Kinh Vương nói bằng giọng gần đây biển xa bầu trời. Thân thể nó cũng cực kì đồ sộ, không biết sống bao năm mà nhìn cái thân của Thâm Hải Ma Kinh Vương cũng phải gọi là dài không thấy đuôi

“Người là Á Long, ta là Long Nhân! Để xem hôm nay ai mới là người phải ‘ra đi’ ah!” Thiên cũng vào thế tấn công

“Hahaha, được là giun để hay thành Thần chính là khoảnh khắc này! Nếu người giết được ta người sẽ thành thần, nếu ta giết người thì ta cũng chắc chắn sẽ thành Yêu Thần đầu tiên tại Đầu La Đại Lục này, đến đây đi!”

Cả hai lao vào cận chiến, lớp giáp dày của Thâm Hải Ma Kinh Vương khiến Thiên khá khó chịu, vừa phải để ý tránh hăm răng sắc nhọn vừa phải tránh biến động làm Thiên trông khá chật vật

Thâm Hải Ma Kinh Vương công phòng toàn diện, thậm chí còn có ưu thế ‘sân nhà’ càng khiến Thiên khó đối phó hơn. Thiên đánh phải mồi dữa sự chiến đấu trong hoàn cảnh bất lợi, khó khăn

Cả người cậu bắt đầu bị máu nhuộm đỏ, những vết thương cũng chẳng chịt dần hiện ra

“Hải Thần Tam Xoa Kích!” trong lúc bất ngờ thì một cây đinh ba vàng óng từ trên trời rơi xuống găm thẳng vào người của Thâm Hải Ma Kinh Vương khiến nó không thể di chuyển được nữa

“Hải...Hải Thần? Không phải hắn chết rồi sao? Tại sao Hải Thần Tam Xoa Kích lại...lại-” Thâm Hải Ma Kinh Vương bối rối đến kinh ngạc, nó nhìn lại cây kích đang xuyên qua người mình rồi lại nhìn lên bầu trời cao

“Hải Thần là vợ ta!” - “Hả?”

“Tiền nhiệm chết rồi nhưng Hải Thần đương nhiệm là vợ ta!”

“Thảo nào! Haizz, thôi! Ta thua rồi, không ngờ ta lại thua vào một thân nhóc con như ngươi!” Thâm Hải Ma Kinh Vương giọng nhỏ dần rồi im hẳn

Bỗng nhiên các vực bắt đầu bạo động lên, thân ảnh Thâm Hải Ma Kinh Vương bay lên cao cao. Nhìn lại thân xác nằm sâu trong đáy biển, lão thở dài rồi quay sang phía Thiên nói

“Hải Thần ah Hải Thần! Lão phu cũng theo chân mọi người rồi! Này nhóc, tên ngươi là gì?”

“Long Vũ Thiên!”

“Được rồi! Món quà gửi lại ngươi cùng những Hải Hồn Thú quanh đây! Ta cũng chỉ hỗ trợ được vậy thôi! Còn lại đành nhìn khả năng của các ngươi ah!” Thâm Hải Ma Kinh Vương quyết định hiến tế chính bản thân mình cho Thiên cùng lũ đời sau của lão

Không khí u buồn nhuộm cả vào đại hải, Thiên cũng xong việc và quay trở về.

.....

“Không ngờ lại tậu được thêm một Hồn Hoàn 100 vạn năm, phải cảm ơn Thâm Hải Ma Kinh Vương ah! Được rồi, bắt đầu ngưng tụ Hồn Hạch thôi!” theo lời của Nguyệt, Thiên bắt đầu lao và bế quan

“Một chút nữa, chút nữa thôi! 99%..... 100%!”

“Oa haha! Thành công rồi!” cả người Thiên đạt trình độ thuốc biến kinh người. Trên đỉnh Hoàng Kim Thụ cũng bắt đầu có sấm chớp mây đen giăng ra làm tắt cả mọi sinh vật trên Đâu La Thế Giới đều cảm nhận được rằng một người nào đó đã trở thành Thần

“Keng, Chung Cục Nhiệm Vụ Complete! Thương gởi quà Thần bí x1, 100 triệu điểm, 10 tỷ tiền (VNĐ)!”

“Nhiệm vụ phụ phát động: Dung Nhập Thần giới vào AS, thôn phệ Infinite Gems”

Thiên vượt qua lời kiếp đơn giản, Thần Giới dung nhập giao cho chúng nữ, cậu bây giờ đang phải hấp thu Infinite Gems nhưng khổ nỗi cách này quá lâu. Nhanh cũng cần trên 10 năm còn chậm thì có thể còn lâu hơn nhiều

“Răng rắc!!!” bí quả hóa liễu, Thiên tống cả 6 viên Infinite Gems vào mồm nhai. Không ngờ lại hiệu quả, năng lượng trăng giăng đại hải như lũ lụt trong người cậu

Đau về thể xác lẫn cả tinh thần, trong lúc tưởng chừng như đã nghèo thì Thiên bỗng nhận ra rằng cả cơ thể mình đã hoàn toàn phục hồi hoàn hảo, thậm chí còn tốt hơn so với trước một chút

“Trái Tiến Hóa –1, hồi phục hoàn toàn. Nâng cấp, cải tiến, tiến hóa. Cả cơ thể Thiên lại một lần nữa phát sinh biến hóa một cách kinh khủng”

“Quá trình hoàn tất, mọi chi số cơ thể nhân 10 lần. Mong kí chủ không tự tìm đường chết như này lần sau!” Thiên đen mặt, chẳng phải nhiệm vụ là hệ thống đưa sao? Sao giờ nó coi mình thành đàn cmnr

“Bỏ qua đi! Gấp 10 lần à? Khả khả, giờ thì cũng coi như có thực lực rồi! Tầm con rồng lần trước đảm bảo là trong ba giây miễn sát luôn!” Thiên mặc lại quần áo rồi bước ra ngoài, không hiểu sao cậu lại bị cuốn vào Thời Không Lưu trong khi tu luyện nữa

Khoảng thời gian từ lúc Thiên biến mất đã 3 năm, không dài mà cũng chẳng ngắn. Tất cả chúng nữ đều trở thành Thần, do Thần Giới đã bị huyện hóa, dung hợp nên tất cả mọi người đều sống trong AS

“Ay!ya! Đồng Nhì? Sao nàng ngủ ở đây vậy hả? Phòng đâu không ngủ mà lại nằm đất vậy hả?”

“Ah~ Tiểu Thiên~ (nắc) hôm qua mọi người tổ chức party nên (nắc)-” - “Rồi rồi, đi nghỉ đi!”

Thiên cũng đánh bó tay chấm com, thành Thần mà sinh hoạt vẫn như ngày nào. Xem ra tương lai tươi đẹp vẫn còn xa với ah!

“Linh, nếu anh rời Đâu La thì mọi người có làm sao không?”

“Về cơ bản là không? Quỹ đạo thời không sẽ dừng lại phong ấn Thời Không lại nên chẳng sao đâu! Nhưng trong AS thì không thể và Thời gian trong đây sẽ vẫn trôi trù khi anh tác động trực tiếp”

“Vậy à! Nếu thế thì tốt rồi, chi sự lực sang thế giới khác mà đi lâu như này thì mọi người lại khổ, để mình anh nhớ họ là được rồi!” Thiên thờ phảo nói, cậu không muốn biến chúng nữ thành “bình hoa”. Cũng không muốn xong rồi để đây nên cách tốt nhất là như vậy

“Linh, gọi mọi người lại đi, anh về mà chẳng ai đón là sao? Hôm nay mở tiệc ăn mừng tại SLK đi! Báo ai ra chậm là hết phần, vậy thôi!”

“Băng Băng tỷ, Tuyết Đế tỷ, Thiên Mộng tỷ, U U..... Ra ngoài đi!” những bóng hình xinh đẹp tiếp tục xuất hiện

“Tiểu Thiên! Đi thôi, chờ mấy người kia lâu lắm, chúng ta đi ăn trước đi!”

.....

(Hải Thần Các trên Hải Thần Đảo)

“Mục lão, ngài cùng Huyền lão vẫn khỏe chứ!” Thiên gấp lại tất cả mọi người. Ai cũng không khỏi cảm thán thời gian trôi mau, không nghĩ ngày nào thẳng nhóc con vừa đặt chân vào đây mà giờ đã thành nhất tôn chi thần rồi

Gặp mặt, chung vui, cười đùa vui vẻ. Sau đó là sự kiện phát biểu trước lớp học sinh mới. Thiên bị bắt lên phát biểu, về khoản này cậu vẫn khá tù nên chủ yếu là nhờ Vương Ngôn. Mà không nghĩ tới lão sư nhất gãi ngứa nào đã lên chức bỏ luôn rồi

“Ta tuy là học sinh của SLK thì mãi cũng là thành viên của SLK. Ta mong sau này các niên đệ, niên muội sẽ luôn coi đây là nhà của mình!”

Ban đêm là khoảng thời gian yên tĩnh nhất trong ngày. Thiên ngồi trên bờ Hải Thần Hồ nhìn ngắm cảnh vật

“Thiên!” toàn thể nữ nhân đều xuất hiện. Chúng nữ lặng lẽ đứng sau cậu, im lặng thần nhiên. Nghe xong chuyện của Thiên cũng chẳng ai tỏ vẻ gì cả

“Hôm nay ta quyết định mọi người cùng nằm ngủ ở đây đi!” Thiên lần người ra thăm cỏ nằm nhìn trời, chúng nữ cũng lẳng lẳng nằm xếp xung quanh

Một đêm trôi qua bình thường, ngày sáng hôm sau Thiên cũng bắt đầu chào tạm biệt mọi người

“Đây luôn luôn là nhà, là mái ấm của chàng, bất kể như nào thì cũng luôn nhớ tới chúng ta nhé!”

“Ừkm, ta yêu mọi người!” Thiên hôn mỗi nữ một cái rồi bước vào Thời Không Chi Môn

“Lần sau gặp lại ta chắc chắn sẽ đón các nàng tới thế giới của ta, tạm biệt!” giọng nói văng vẳng đọng lại, Thiên quay về Dragon World với một sự tự tin mãnh liệt

Tg: Đâu La kết thúc, tuy không hoàn hảo nhưng ta cũng đã hài lòng

Map tiếp theo là Sword Art Online, mong mọi người tiếp tục ủng hộ

Chương 100: Bắt đầu mới (*)

BẢNG THÔNG TIN

Tên: Nguyễn Hoàng Vũ Thiên (Tình trạng: tiến hoá X9)

Tuổi: ∞ (18)

Tu vi: Vũ Tôn 9 tinh / Long Tôn 119 cấp / Thần cấp (100)

Vũ hồn: 1. Thần Linh Chi Máu(biến dị)

2. Cục hạn chi nguyên tố vũ hồn

3. Bá Đạo Phụ Vũ Hồn (100 vạn năm)

Hồn cốt: Long Đế Thần cốt (100%)

Thiên phú: 1. Tư chất Vương (On/Off)

2. Vô tận mị lực (Auto On)

3. Thôn phệ + Tước đoạt

4. Ăn

5. Ăn

Huyết mạch: Long Thần / Đế Thần / Slime King

Thể chất: Long Đế Thần thể

Túi đồ: Vẻ soát ngôi, 4 Trái Ác Quỷ(3 Huyền thú, 1 Logia), Thép Biến Hình (mẫu), Ma hạch, Nhân Đồi Nước, Quần áo, Thịt Hồn Thú, Đồ ăn, Nước ngọt,.....(100 triệu điểm/10 tỷ VNĐ)

Vũ khí: Vô Định Hình vũ khí, Vô Định Hình sáo trang, Trang phục của Thần

Công pháp: Thần Quyết (tầng 7), Thần cấp Song Tu Âm Dương Quyết, Vạn Thọ Chia Sẻ Quyết

Ma pháp: Thần cấp Hoà hệ, Hệ Mộc đỉnh cấp, Hệ Thổ đỉnh cấp, Hệ Thủy đỉnh cấp, Hệ Kim đỉnh cấp, Hệ Băng Thần cấp, Hệ Phong đỉnh cấp, Hệ Lôi đỉnh cấp, Hệ Quang Minh đỉnh cấp, Hệ Hắc Ám đỉnh cấp, Hệ Độc cao cấp, Huyết Hệ cao cấp, Thời Không Hệ đỉnh cấp, Sinh Tử Hệ sơ cấp, Âm Dương Hệ sơ cấp

Sủng vật: Thập Vĩ Hồ (Mị Nhị), Dung Nham Phượng Hoàng (Tiểu Anh)

“What dờ heo? Sao họ thống lỗi à? Họ anh sao thành Nguyễn rồi? Nhảm nhọt sang trông trọt rồi!” Thiên nhẹ nhàng nói, cậu vừa đi vừa nhìn ngó bảng thông tin. Không có biến động gì lớn ngoài phần tên và tu vi

“Theo kết quả cho thấy thì không có lỗi sai nào cả? Cái họ Long kia cũng không phải là thật đâu!” Thiên ngờ ngẩn, cũng đúng, làm một đứa cô nhi thì biết được mình tên gì? Cậu cũng nhanh chóng chấp nhận kết quả rồi trở lại mục đích ban đầu

“Hong Vũ, Tử Y, Ngừ Lan, Ngừ Yên! Chờ các nàng về rồi!” Thiên xuất hiện ngay lúc không thích hợp, cả bốn người chúng nữ đang đùa nghịch trên giường không để ý đến Thiên đang đứng đằng sau

Quần áo xuề xòa, ngổn ngang, xuân quang ngoại phóng khiến người nhìn cảm giác một trận cảnh đẹp ý vui

“Hong Vũ?”

“Thiên?”

“Là thật nè! Tỳ muội đâu, xưng phong!” Hong Vũ lao tới, tiếp theo là Tử Y, hai cô nàng sinh đôi thì do ngại ngừng nên cũng đành ngồi ngoài hâm mộ

“Mọi người khỏe không?” chẳng ai trả lời, ai cũng thấy sự thay đổi rõ rệt của Thiên. Càng chú ý, để ý thì lại càng vô tình bị cuốn hút lấy lúc nào chẳng hay

“Đi ăn đi! Đồng thời ta kể chuyện cho nghe!” cái bụng kháng nghị khiến cả 5 người đi ra phòng bếp nấu ăn

Thiên làm và món đơn giản rồi cũng ra nhập cùng mọi người, ai cũng chăm chú nghe chuyện đã xảy ra. Khi biết rằng cậu đã mất cả chục năm để trở lại khiến mọi người cực kì kinh ngạc

“Lần sau phải đưa mọi người theo nha! Không biết Đấu La Đại Lục có hay như người kể không nữa?” Hong Vũ nhí nhảnh cười, không khí vui vẻ khiến Thiên an tâm không ít

“Vậy lần sau cùng đi tới đó đi!”

“Mà dạo gần đây có gì đặc biệt không? Mai ta cùng mọi người cùng đi!” mắt mấy cô nàng đều hiện rõ sự vui vẻ khi cảm thấy Thiên quan tâm các nàng thế nào

.....

Bởi chúng nữ luyện tập, chơi đùa khoảng 3 tháng thì Thiên cũng đã đột phá Vũ Hoàng cùng Long Hoàng. Mấy nữ cũng nhao nhao đột phá theo

“Lần này phải về nhanh đấy! Giải Đấu Mớ Rộng cũng chỉ tầm vài tháng nữa là diễn ra rồi! Nếu người muốn tìm đối thủ thì có lẽ đây là dịp đặc biệt đó đây! Giải đấu ưu tiên cho các thanh thiếu niên khắp mọi nơi, rất nhiều thiên tài cùng yêu nghiệt cũng xuất hiện rất nhiều bởi phần thưởng rất hấp dẫn!”

“Thường gì?”

“Không biết! Mỗi lần một đồ khác nhau nhưng lần trước là thưởng một viên Mãn Tinh Đan không biết hâm mộ hết bao người! Có lần nghe nói còn thưởng cả Thần Khí nữa!” có thưởng là lại có động lực, Thiên cũng muốn biết thử xem lần này ai có thể đánh bại cậu không

“Ngoài ra, Dungeon of Dragons cũng sắp mở rồi!”

“Có nhiều chuyện để làm rồi!” Thiên là người vô cùng thích vận động, đặc biệt là kiểu khám phá hay tìm kiếm gì đó, nghe khá trẻ con nhưng đây là sự thật

“Vậy lần này..... Linh! Điều chỉnh lần này cho thời gian gần đến lúc các sự kiện bắt đầu đi!”

“Được ạ! Cập nhật data, xong!”

“À mà cái này quên đưa cho mọi người!” chiếc nhẫn bán năng cấp cũng đã được Thiên chế tạo ra. Nó vượt trội hơn bản gốc như kiểu Smart Phone với kiểu điện thoại gấp vậy

“Đẹp quá!” bốn người chọn màu mình thích rồi cũng đeo lên tay với khuôn mặt hạnh phúc

“Vậy gặp lại sau nha!” Thiên quyết bước đi vào Thòi Không Chi Môn

“Mời lựa chọn thể giới cùng nhân vật!”

“Sword Art Online! Dùng vé soạn ngôi đi!”

“Cập nhật dữ liệu, chuyển đổi! Thân phận mới: Con nuôi nhà Kirigaya. Dữ liệu thay đổi, chuyển đổi, hồ điệp hiệu ứng cập nhật”

“Chuẩn bị dịch chuyển trong 10, 9, 8, ..., 2, 1!”

.....

Năm 2022, con người cuối cùng cũng thành công trong việc tạo ra một thể giới ảo

“Trò chơi đáng mong chờ nhất năm!”

“VRMMORPG (Game nhập vai trực tuyến thực tế ảo) tuyệt nhất từ trước tới giờ!”

Thiên đang ngồi trong căn phòng của mình, trên tay cậu là tờ báo mới nhất tuần này. Đã được 16 năm kể từ ngày cậu đến thể giới này

“Kayaba Akihiko? Tên này chắc chắn là một thiên tài!”

“Onii-chan! Bọn em đi học đây!” giọng của hai người con gái vang lên. Một là Suguha, hai là của Kirino. Thiên đoán đây là cái hiệu ứng hồ điệp mà hệ thống nhắc đến

“11:59” Thiên leo lên giường, đeo NerveGear rồi bắt đầu đăng nhập vào trò chơi

.....

“Link start!!!!” *tít*tít*tít*

“Ukm~ Ô! Hay thật đấy!” Thiên bắt đầu nghiên cứu các chức năng trong game

“May quá! Vẫn còn!” Thiên nhìn nút đăng xuất ra với vẻ vui mừng. Nhờ Linh hỗ trợ nên Nerve Gear của cậu cũng chẳng phải loại thường như cũ mà đã được nâng cấp vượt trội. Thậm chí còn nhiều chức năng hơn cả GM (Game Master)

Cảnh vật xung quanh trông vô cùng sống động mang nét châu Âu thời trung cổ. Thiên bắt đầu đi dạo xung quanh, bỗng một cô gái đang chạy va vào chân cậu ngã sấp..

“X...xin lỗi! Anh không sao chứ ạ! Thành thật xin lỗi ạ!” Nhìn Avatar thì chưa thể phân được gì cả, bọn nam giả nữ trong game là không bao giờ thiếu nên tốt hơn hết là phải luôn đề phòng

“À! Không sao! Có ổn chứ?”

“A...vâng~ Em ổn ạ! Cảm ơn anh! Mà anh là người chơi bản Beta ạ? Trông anh khá quen thuộc game nhỉ?” giọng nói nhỏ nhẹ, Thiên cũng chẳng thể phản nản gì được, chẳng lẽ số lại đen vậy sao

“Cũng có tham gia lần trước nhưng không nhiều!”

“Anou... Vậy anh hướng dẫn em được không ạ? Đây là lần đầu em chơi nên... nên...”

“Ok! À quên chưa giới thiệu, anh tên là Kirito!”

“E...em tên là Sachi! Rất vui được gặp anh!”

“Sachi? Mình sao nghe quen thể nhỉ?” Thiên cũng hơi ngỡ vực nhưng cũng chẳng quan tâm nữa

“Được rồi, vậy ra luyện tập thử đi!” cả hai đi ra chỗ Cảnh Đồng Sói phía Tây

.....

(Tầng 1- Thị trấn khởi đầu, Cảnh đồng phía Tây)

“Cảm nhận skill, vào thể rồi phóng ra!” Thiên đang đứng hướng dẫn cho Sachi, cô nàng ngốc này cũng khá là nhanh hiểu, tuy nhiên vẫn mang theo một vài hành động tiêu biểu của mấy con gà newbie

“Keng! Congratulation! 45G, 34 Exp!” con lợn lòi bị hạ gục với chỉ một giáo

“Vậy là ổn rồi! Class chiến sĩ thì cần thêm một chiếc mini khiên nữa! Giáo nó có thể đánh xa hơn vũ khí bình thường, cứ giữ vị trí tốt là được!” Thiên dẫn cả hai về, Sachi có vẻ khá kém khoản nhớ đường nên Thiên lại kiểm thêm cả người dẫn đường

“A! Sao vậy?”

“Có chuyện gì?”

“Sao? Event?”

Tất cả mọi người bỗng chốc bị dịch chuyển tới trung tâm quảng trường, ai cũng chẳng hiểu chuyện gì đang xảy ra

*xoẹt*xoẹt*xoẹt* bầu trời bỗng tối lại, một màu đỏ thẩm nhuộm hết cả không khí. Từ chỗ khe hở nứt ra trần ra dịch thể màu máu hóa dần thành hình người

“Chào mừng tất cả mọi người! Tên ta là Kayaba Akihiko, là tác giả của Sword Art Online! Mọi người có lẽ cũng đã để ý là trong bảng điều khiển không có nút ‘Log out’ hay ‘Exit’. Đây không phải bug! Nhắc lại, đây không phải bug! Nó là một điểm riêng biệt của S.A.O”

“Và một điều nữa! Chỉ khi các người hoàn thành đủ 100 tầng mới có khả năng sống sót và thoát ra khỏi game! Đã có 214 người không nghe cảnh báo và đã ra đi!” những hình ảnh, trang báo tin tức lập tức xuất hiện xung quanh mọi người

“Ko...ko thể nào!”

“Cho...cho tôi đi khỏi đây!”

“Lâm ơn nói chỉ là đùa đi!”

“Tên khốn nạn! –@!\$!”

Sự sợ hãi bao trùm cả quảng trường, le hét, gào khóc, cầu xin, tuyệt vọng bao phủ khắp tâm trạng mọi người

“Một món quà nhỏ cho tất cả mọi người! Vào hành trang và thử xem!” Thiên cầm chiếc gương trên tay, cả chùm ánh sáng lóe lên khắp nơi. Tất cả mọi người đều sững sờ, ngạc nhiên bởi Avatar của mình trông y hệt với bản thân ngoài đời thực

“Chắc các người cũng thắc mắc tại sao ta lại làm vậy? Ta muốn tạo ra và điều khiển thể giới này, chính vì vậy mà Sword Art Online được tạo ra!”

“Đến đây thì hướng dẫn tân thủ kết thúc! Chúc may mắn, những người chơi!”

Sau buổi hôm nay có khá nhiều người bị ảnh hưởng. Thiên vẫn ung dung đi dạo, ăn tối rồi tiếp tục một mình cây quai kiếm kinh nghiệm

“Kirito-san, anh...anh...em...!” Sachi khi thấy Thiên bình tĩnh đến bất thường thì có lẽ cũng không kim được mà hỏi

“Sợ sao? Chỉ-chan, em biết sợ là gì không? Đừng đứng đực ra vậy chứ! Nếu sợ thì cứ đứng im đây anh đánh cho! Nhất định anh sẽ phá đảo trò chơi này!”

“Em...em...” nghe Thiên nói khiến Sachi ngẩn ra một lúc, như một tiếng chuông cảnh tỉnh vang lên trong đầu. Cô nàng quay về phía Thiên cười một cách dịu dàng

“Không! Em sẽ đi cùng anh tới tầng 100!”

“Được, nhưng giờ quan trọng là phải cây level đã!”

.....

“Ma Sói! Boss đã ngoại à? Xem ra số mình hôm nay đỏ phết đấy!”

“Kirito-san! Có hai người nữa kia, có lẽ họ sắp xong rồi!” Thiên cũng mới để ý, hóa ra là Boss đã có ‘chủ’. Cậu cũng không định chơi xấu ks Boss nên cũng đành bỏ qua

“Anh gì ơi! Làm ơn giúp chúng tôi với!” một trong hai cô nàng quay sang phía Thiên gọi. Thiên ngớ ngẩn bởi giọng nói này cậu rất quen thuộc

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Loạn hết rồi

CẢNH BÁO CHỮA TÌNH TIẾT 18+ NHE, ĐỀ NGHỊ ĐÀN ÔNG MANG THAI VÀ TRÉ EM ĐANG CHO CON BÚ KHÔNG NÊN ‘TÒ MÒ’ MÀ XEM THỬ’ (ko nghe mặc kệ)

“Sugu!” Thiên ngẩn người, giọng nói này cực kì giống với Suguha mặc dù cô nàng đang khoác áo choàng đen che cả người nhưng cái giọng này cậu chắc chắn không sai được

“Onii-chan? Sao...sao...” chiếc khăn được lấy ra, khuôn mặt xinh xắn thuộc đập vào mắt khiến Thiên cũng bỗng tự quay đầu ra chỗ cô gái còn lại

“Mấy người ra giúp cái coi! Sắp chịu hết nỗi rồi!” chiếc áo choàng bị móng vuốt bật ra, Thiên đã nghi ngờ chính xác bởi đây chính là Kirino, cô nàng em gái mưa của cậu

“Sao hai người-”

“Su-chan, Onii-chan! Giúp em với, con Boss khòe quá!” Kirino quay sang gọi với Thiên lại

“Light Swords!” Thiên kết thúc con Boss nhanh chóng, chẳng thèm quan tâm nhận thưởng gì, cậu dắt cả ba cô gái về nhà trọ (tác: ẬU!!!)

“Sao hai đứa lại ở đây hả?” Thiên nghiêm nghị hỏi, Suguha cùng Kirino thì quay đầu không dám nhìn thẳng, cả hai bấy giờ mới chú ý tới nhân vật thứ tư trong phòng

“Onii-chan! Anh...anh...có bạn...bạn gái...hả?” Suguha quay sang phía Thiên hỏi, khuôn mặt đầy nghi ngờ cũng không thể tin biểu cảm

“Không phải! Là cộng sự của anh! Tên là Sachi!”

“Konichiwa! Mình là Sachi! Rất vui được gặp mọi người!” Sachi đã bót ngai ngừng hơn trước đây rất nhiều do Thiên khó công rên rỉ, mất khá nhiều thời gian khiến cô nàng tự tin hơn khi giao tiếp với người lạ

“Chào! Tôi là Kirino, em gái của tên này!” Kirino tuy khá dễ thương nhưng tính cách lại hơi ‘tomboy’ một chút, Thiên cũng chẳng hiểu tại sao luôn

“Mình là Suguha! 15 tuổi, em họ của Kirito Onii-chan! Rất vui được gặp bạn!” Suguha có vẻ dịu dàng hơn nguyên tác rất nhiều, Thiên thấy con bé trưởng thành hơn so với Kirino ở một vài chuyện và một vài... ‘chỗ’

Thiên lại trở thành gà cồ đơn giữa bầy vịt, ba người con gái thân với nhau khá nhanh trong vòng một buổi tối, sức mạnh của phụ nữ thật kì lạ

“Vây...rất cuộc là do Ki-chan...nhì?” Thiên cũng đã hình dung được câu chuyện, tuy cậu đã thay thế nhưng Kirino vẫn vậy! Con bé ham chơi, tìm tòi, mày mò, khám phá y hệt như cũ và lần này còn quay trở lại và lợi hại gấp đôi bằng cách dẫn theo tông phạm là Suguha tham gia Sword Art Online

“Vây mẹ biết chưa?” Thiên có mặt làm thay đổi một số tình tiết, đầu tiên cậu là con nuôi được mẹ của Kirino nhặt được (có sự nhúng tay của hệ thống về trí nhớ). Hai ông bà ấy vẫn sống nhàn nhõ bởi vụ tai nạn cũng được thay đổi, Kirino bằng tuổi Suguha, cái này chắc do hiệu ứng hồ điệp nên hai đứa rất thân với nhau

“Em...em cũng không biết!” cả hai đều buồn bã nói, Thiên cũng đoán được rồi nên cũng đành bó tay với hai đứa luôn

“Thôi được rồi! Chút anh out ra rồi bảo mẹ với đi cho!”

“Anh...anh ra ngoài được hả?” cả ba người đều sững sốt, Thiên chẳng trả lời mà dùng hành động thay thế

Tinh! Tinh!* Tinh!* bảng thông tin hiện ra, mục cài đặt không như của người khác. Thiên chỉ cho cả ba cái nút Đăng xuất của mình

“Thật ra S.A.O bị anh hack xong từ hồi còn thử bản Beta rồi! Hack level, vàng, đồ,... Nói chung là tất cả, thích thì giờ đá luôn thắng GM cũng được!” Sachi tuy chẳng hiểu hết còn Suguha cùng Kirino thì không, cả hai đều cười khổ nghĩ lại về thành tích học tập và chiến tích ‘phá đảo thế giới ảo’ của anh trai mình thì cả hai cũng thấy bình thường nhanh dần đều

“Để vài hôm nữa anh gửi mã cho, lúc đấy mọi người cũng sẽ tự do đăng nhập thôi! Cũng không cần sợ bị chết trong này nữa!” cả ba cô nàng đều tin tưởng Thiên sẽ làm được, mỗi người cũng tự thở phào giải thoát áp lực cho bản thân

.....

“Kirito-kun, thật sao? Con bé sẽ không sao chứ?” Midori ôm lấy Thiên hỏi, đây là một bà mẹ đơn thân chính hiệu tuy nhiên nhan sắc cũng chẳng kém cô con gái Suguha chút nào, Thiên thì cũng chẳng có ‘bronze tính’ hay 3d gì nên cũng hơi thất thần một chút

“Suguha em ấy không sao! Vài hôm nữa là có thể ra rồi!” Midori cũng nhận thấy hành động thất thố của mình, tuy nhiên chẳng hiểu sao nàng cũng không ghét cảm giác này, thậm chí ần ần còn có chút vui vẻ

Thiên đã 18 tuổi theo như mọi người đoán (t/g: con nuôi mà!). Nhìn cậu lại trưởng thành hơn khá nhiều, Midori rõ ràng đã bị vò tính bị thu hút bởi chính Thiên. Midori luôn cảm giác hạnh phúc mỗi khi ở cạnh đứa ‘cháu nuôi’ bất đắc dĩ này, đây là điều chưa bao giờ xảy ra trước đây

Thiên cũng biết điều đó, cậu cũng không định để ‘đóa hoa’ này cô đơn, lại tàn theo thời gian. Ôm lại vào eo người đẹp, cúi đầu trao một nụ hôn dài, Midori ngẩn người ra một chút và ngay khi nàng định thần lại thì đã quá muộn

“Từ~từ~ kh...không được!” Midori cố giữ mình phải tỉnh táo tuy nhiên chẳng bao lâu nàng lại ‘đảo khách thành chủ’ tấn công mãnh liệt lại Thiên

Xuân sắc nhộn nhạo, cảnh nóng ngập tràn, Thiên liên tục cần cù ‘khai hoang’. Midori thì cũng trong độ như lang như hổ, sức sống căng tràn. Cả hai quấn lấy nhau khắp mọi chỗ từ phòng khách đến nhà bếp, phòng tắm, phòng ngủ,....

“Đồ đáng ghét! Đây là mục đích của người từ đầu phải không?” Midori ghé vào ngực Thiên nằm thõa mãn, tuy lời bất mãn nhưng giọng lại quyến rũ, hấp dẫn đến cùng cực

“Thì cũng một phần do có người ‘hỗ trợ’ ‘hướng ứng’ nữa nên là thành công ngoài mong đợi!” Thiên nhắm mắt nói, quả thật sau mười mấy năm ‘nín’ nhịn thì chỉ từng này vẫn chưa là gì nhưng cậu cũng đã cực kì thoải mái rồi

Thiên nằm ôm Midori ngủ tới sáng hôm sau, hai người y hệt như đôi uyên ương mới cưới vậy. Nhìn mỹ nữ đang tỏ ra thềm ần trong khi chờ mình làm Thiên buồn cười, Midori giờ trông chẳng khác gì mấy cô gái bình thường đang trong tình trạng ‘fall in love’ cả, chẳng chín chắn thành thực mà lại có chút trẻ con đáng yêu khiến Thiên lại một lần nữa được mở rộng tầm mắt

“Ngon! Ngon thật! Cả món này, món này, món này nữa!” Midori vui vẻ, say mê trong công cuộc ‘sạc’ lại năng lượng do ‘lao động’ quá sức tới hôm qua còn Thiên thì ngồi đọc báo lấy thông tin về S.A.O

“Midori! Nào vào Sword Art Online chơi đi! Mấy công việc part time gần đây bỏ cũng được rồi, giờ là lúc tận hưởng niềm vui một cách trọn vẹn! Với lại gặp nhau cũng dễ hơn nữa!” Thiên gấp lại tờ báo, nói

“Àm ao~ (làm sao?) khụ khụ! Bộ có chuyện gì hả?”

“Bí mật! Cứ vào đi rồi biết! Chút nữa NerveGear sẽ có người mang đến lắp, hẹn gặp lại trong game!” Thiên hôn chào tạm biệt rồi cũng quay về nhà đăng nhập lại Sword Art Online, phần thân sẽ tự động tới đây lắp đồ cho Midori. Đây là một dạng thiết bị kết nối NerveGear Full Drive dạng hộp mà cậu mua trong hệ thống, nằm trong đây sẽ có tác dụng bảo dưỡng cơ thể, bổ sung dinh dưỡng, năng lượng cần thiết cho hoạt động sống của người chơi mà cậu mới test được vài hôm

.....

Gần một tháng trôi qua, khoảng hai nghìn người đã phải bỏ mạng tại nơi này. Không có một dấu hiệu nào là đã tìm ra phòng con Boss cả, Thiên hôm nay cũng được mời tới tham gia buổi gặp mặt chủ đề về việc ‘hấp nhêm’ con Boss tầng 1 như thế nào

Mục đích chính của cậu là tìm một người ở đây, ngồi ngẩn ngơ như thằng đàn một lúc rồi cậu cũng tìm thấy mục tiêu lần này

“Xin chào! Cậu chưa có party chứ? Có thể thêm tôi không? Dù sao vừa rồi mọi người cũng đã nói việc này cần tổ đội mà!” Thiên tiến tới chào hỏi, người này ngồi một mình, chỉ trùm một chiếc khăn to trên người nên rất khó nhận ra là ai. Tuy nhiên trước mặt thành phần dạng như GM như Thiên thì việc này là hoàn toàn vô nghĩa

“Ừm!” đạt được kết quả mong muốn, Thiên im lặng ngồi cạnh đấy nghe tiếp bọn bên dưới chém gió. Chút nữa là cậu ra tay đập thẳng Kibaou một trận, nhìn từ ngoại hình tới tính cách thằng này khiến Thiên hơi khó chịu như có con muỗi cứ bay lòn vòn bên người vậy

Rồi vài nhân vật phụ nữa cũng đã xuất hiện, Thiên cũng kể cho bọn chúng nháo lên, gì mà beta tester, phải thế này thế nọ thế kia. Mặc kệ hết mấy điều không cần thiết, Thiên cứ đi cùng người cộng sự mới của mình

.....

“Ăn không?” Thiên chìa số thức ăn mua được ở đây ra, Asuna thì không dấu nổi vẻ ngạc nhiên của mình dưới lớp áo choàng đó

“Ngоàм ngоàм ngоàм” tương ăn vẻ khá đáng yêu, Thiên ngồi nhìn cô nàng tự mình đánh bay tất cả mọi thứ nhanh chóng, sạch sẽ

“Cậu đến đây không phải vì đồ ăn chứ, nếu cần tôi có thể chỉ cho cậu!”

“Không phải! Mình làm việc này để khẳng định mình vẫn còn là chính mình! Thà sống theo chính bản thân mình còn hơn là ngồi mục nát trong quán trọ ở Thị trấn đầu tiên. Dù cho có phải chết dưới tay một con quái, mình cũng không muốn thất bại tại thế giới game này!” do lớp vải nên Thiên cũng chẳng nhìn được mặt cô nàng, nhưng chắc cũng là một khuôn mặt tự tin, nghiêm túc ah

“Vây thì dừng chết là được, việc clear game mình sẽ là người hoàn thành nó, có lẽ sẽ gặp khó khăn nên mình muốn tạo một tổ chức sau này, tham gia chứ?”

“Một...tổ chức?..... Được thôi, vậy mình là Hội phó rồi!” quyết định mất thời gian nhưng giọng nói tràn đầy tự tin, quyết tâm

“Được rồi, tổ chức gì thì để sau! Giờ phải về ăn đã, mình đói rồi!”

“X...Xin lỗi! L...Lần sau mình sẽ...sẽ mời lại!”

“Không sao! Dù sao trong đó cũng có đồ tự nấu được mà!”

“Tự nấu ăn? Được hả?” Asuna nghe vẻ cũng bất ngờ, trên đường về Thiên lại phải mất thêm thời gian bổ sung kiến thức cho cô nàng newbie này nữa

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Asuna gia nhập

Con Boss trong Sword Art Online ở tầng một mang hình dạng của Orc, giống loài này Thiên đã từng thể phải diệt sạch sẽ mỗi khi bắt gặp và lần này cũng vậy

“Đội 1 di chuyển ra ngoài, đội 3 dọn dẹp crep xung quanh! Đội hai chuẩn bị...3...2...1, xung phong!” tên Diabel đứng chỉ huy khá tốt, chưa ai phải ‘ngâm tử’ cả

Máu con Boss tụt dần, bị mài cho đến khi còn thanh cuối cùng thì Trạng thái Cưỡng Bạo cũng xuất hiện, vũ khí thay đổi, chiến thuật, cách đánh thay đổi khiến mọi người bắt đầu hơi luống cuống

“Ya! Chết đi đồ ***!” Diabel lao vào nhiệt tình chém muốn ka ét (KS) last hit nhưng đối mặt với anh ta là một đòn chí mạng dính ngay đầu, Diabel bay ra sau lăn lộn chục vòng trên mặt đất

“Diabelllllll!” Tên Kibaou tự nhiên xồn xồn làm Thiên còn tưởng có cuộc tình yaoi hay đam mỹ giữa hai tên này cơ

“Asuna! switch!” Thiên cùng Asuna thay nhau bào nốt chỗ HP ít ỏi còn sót lại của con Boss, âm thanh chiến thắng vang lên báo hiệu cuộc chiến đã kết thúc. Kẻ khóc người cười, sau cuộc chiến có lẽ bọn người đã có thêm nhận thức mới về Sword Art Online chẳng, Thiên chẳng quan tâm nữa

“Tại sao...? Wé(hàn quốc hàn xềng gì ở đây)! Tại sao không cứu Diabel, tại sao?” Kibaou quay sang chất vấn mọi người, tên này quả thật có gì đó với Diabel chắc luôn

“Thì sao chứ, hẳn ta cũng chỉ muốn nhận phần thưởng last hit thôi! Nhưng căn bản không ngờ là kinh nghiệm trong bản Beta lại không hữu dụng cho lắm, kết quả thì ai cũng thấy đấy, vào sâu quá không rút ra được, giá phải trả chính là mạng sống của hẳn ta mà thôi! Nếu người giỏi sao không cứu đi giờ ngồi đây thì làm cái cc gì hả?” Thiên xò ra một bụng oán khí, mấy tên kia cũng chỉ còn cách là ngâm miệng vào

“Dừng bảo lù Beta là hack, là thế nọ thế kia. Lúc ban đầu ai cũng giống ai thôi, các người còn có sách hướng dẫn tham khảo, còn lúc mới test thì ai dạy Beta tester hả? Có nào thì dùng một chút đi!” Thiên nói xong rồi cũng mặc kệ bọn này nghĩ gì, Asuna cũng đi theo sau cậu, cô cảm thấy con người này khá là thú vị, cậu như một luồng gió mới lạ thổi vào cuộc sống buồn tẻ, chán nản của cô nàng vậy

“Hội Mèo Đen? Xin lỗi nha mọi người nhưng mình có Guild rồi!” Sachi đang gọi điện với bạn của cô ấy, Thiên cũng biết nên cũng chẳng báo gì. Cái nhóm đấy nếu mất đi ‘cô mèo nhò nhát gan’ này có lẽ sẽ khác hơn đi

“Guild mình tên là gì ta?” Asuna hỏi ý kiến mọi người, ai cũng quay về phía Thiên khiến cậu hơi lúng túng

“Mý nữ quân đoàn đi! Dù sao cũng toàn con gái mà!” Thiên đưa ra ý kiến, cuối cùng cả nhóm quyết định lấy tên này, biểu tượng Guild là một đóa hoa hồng màu trắng hơi vàng

Hội trưởng là Thiên, Hội phó là Asuna, Midori, Kirino làm thư kí. Sachi cùng Suguha thì làm Đội trưởng cùng Đội phó. Thiên chỉ ngồi ghế ‘áo’ mà thôi, toàn quyền quyết định sẽ do Asuna cùng Midori hoàn thành

.....

(Tầng 21, khu rừng Vô Định, ngày DD tháng MM năm YYYY)

“Pina~ hic! Dừng bỏ chị mà đi, làm ơn!” Thiên cùng mọi người đang cày quái thì bỗng nghe thấy tiếng khóc đâu đây

“Chẳng nhẽ~?” Thiên lao ngay tới chỗ âm thanh phát ra, diệt nhanh ba con Hắc Tinh Tinh đang quay lưng về phía cậu. Gốc cây gần đấy đang có một cô bé ngồi khóc, trên tay là một sợi lông màu xanh

“Pina~ Pina~ Dừng chết mà~” một cô bé đáng thương, Thiên cũng hiểu rõ tình hình đang diễn ra, cậu tiến tới hỏi thăm

“Em không sao chứ?”

“D...Dạ! Không sao, nhưng Linh thú của em nó...nó...”

“Pina! Chị xin lỗi! Oà~” nước mắt xuất hiện, Thiên rất sợ phụ nữ khóc nên cậu bắt đầu dỗ cô bé

“Cái vật phẩm này có tên chứ?” Silica theo lời Thiên nhấn vào thử thì dòng chữ hiện lên khiến cô nàng khóc càng thương tâm hơn

“Đừng khóc, Pina vẫn có thể sống lại mà!”

“Thật ư?” Silica ngưng khóc, ngược mắt lên nhìn Thiên với một khuôn mặt đáng thương

“Thật! Tầng 47, Khu Vực Đồi Hoa có vật phẩm hồi sinh pet đấy, tuy nhiên chỉ có hiệu lực trong 3 ngày thôi!”

“Chỉ...3 ngày thôi...sao? Pina~ Pina~” Silica đau khổ hơn sau khi biết tin này, với cô bé thì việc gặp 3 ngày leo tới Tầng 47 là điều không thể, cảm giác vô vọng khiến Silica chỉ còn biết cúi đầu khóc mà thôi

“Hay là vậy đi! Nếu em đồng ý vào Guild của anh thì anh sẽ giúp em hồi sinh Pina, được không?” Silica nhanh chóng đồng ý, Asuna cùng mọi người lúc này cũng đuối tới nơi, Thiên kể lại mọi chuyện, ai cũng vui vẻ đồng ý việc giúp đỡ Silica hồi sinh Pina

.....

(Tầng 47 - Flower Garden)

Mất khoảng hai ngày là mọi người đến nơi, Thiên bảo mọi người đi trước còn mình thì có việc gấp lại sau, cậu men theo con đường ngược hướng chúng nữ để tới bìa rừng cạnh quảng trường trung tâm

“Ra đi! Nấp sau mấy cái cây bé đấy chẳng tác dụng gì đâu!” từ trong bụi rậm đi ra mấy tên đàn ông cùng một người phụ nữ

“Bản tay Titan sao? Cái Guild vàng rề rách các người có vẻ ta chưa động tới nhỉ? Sosalia-san, cô cũng quá thất bại đi! Nhưng mà thôi! Dù sao tất cả các người sẽ phải và tù trong hôm nay, đá dịch chuyển có sẵn ở đây rồi! Các người không trốn được đâu!” Thiên ung dung nói

“Tóc đen, mắt đen, quần áo đen, đơn kiếm, không khiên...Ừc, Hội trưởng à? Hẳn là...là Player Top 1 Hắc kiếm thần trong đồn đãi đấy!”

“Vớ vẩn, Player Top 1 thì làm mèo gì ở tầng này! Lên, giết hắc thì sẽ được khối tiền đấy, nhìn đồng hồ hiểm trên người hắc xem!” Thiên nghe xong cũng chẳng thêm phản ứng, mấy tên này cũng chẳng mạnh bao nhiêu (tùy đối thủ thôi chứ người khác thì dọa lâu rồi)

“Chỉ có vậy thôi sao? Thế thì các người đi vui vẻ, nhà tù sẽ chăm sóc các người cẩn thận!” tổng cộng tất cả là 11 người đã được Thiên cho vào nhà ‘đá’, mà cậu cũng chỉ là tiện tay thôi, ngoài kia còn khối kẻ như này, sao mà lo cho hết được

Bất kì nơi nào có quang minh thì cũng có ánh sáng, có kẻ xấu thì cũng có người tốt và ngược lại, chẳng thể làm gì được bởi đây là điều tự nhiên là lẽ tất đi ngẫu rồi

“Hitori Ga Sabishii No Wa

Atari Mae Nan Dakedo

Futari Ga Sabishii No Wa

Gomen Hajimete Nanda

Okashii Desho? Okashii Kedo

Uso No Hitotsu Demo Tsukanakucha

.....”

(Ps: ai biết bài này tặng thêm c nữa)

Tiếng âm nhạc phát ra đầu đây, Thiên nhìn ra phía đám đông gần đấy, có lẽ đang có sự kiện gì đó. Men theo con đường lát đá, cậu tiến tới bởi đây cũng là nơi mà chúng nữ hẹn gặp

“Douná!” Thiên bị nhìn bởi nhiều ánh mắt khác nhau, có khinh bỉ, đồng cảm, thương cảm, thú vị và thà thính nữa. Đơn giản là bởi tuy cậu có đẹp trai cỡ nào thì cậu cũng đang đi một mình tại Paradise of Couples, đây là thiên đường cho bọn có gấu nên nhìn Thiên độc thân soái cầu khiến cho không ít người chú ý

“Tsunai Deta Te Hanasenai

Watashi Wa Mou Daijoubu

Ichinen Nikagetsu To Hatsuka

Hontou Ni Atto Iu Ma Datta

Kimi Ni Aete Yokatta Suki Ni Natte Yokatta

Yasashi Kushinaide Sayonara

Chanto Ienaku Nacchau Kara

Gomen Nante Ayamara Naide

Sono Koe Ni Watashi Watashi Watashi... Koishi Tanjanai

Hontou Wa Hanaretaku Nai Yo

Hontou Wa Daijoubu Janai Yo

Uso Da Yotte Baka Da Natte

Waratte Hoshii Yo

Demo Kimi No Kokoro Ni Watashi Wa Inai

Saigo Ni Semete Say Goodbye

.....”

Giọng ca trong trẻo, du dương cảm xúc hấp dẫn khá nhiều người xem. Thật sự thì tiếng nhạc cũng khá là hay, nhất là nhạc phim anime. Thiên đi dần tới trung tâm, một cô gái đang ôm đàn hát, bên cạnh có lẽ là ban nhạc của cô ấy

“Janakya Kitto

Watashi Kitto

Kimi Wo Hikitimechau Kara

Ichinen Nikagetsu To Hatsuka

Hontou Ni Atto Iu Ma Datta

Kimi Ni Aete Yokatta Suki Ni Natte Yokatta

Yasashi Kushinaide Sayonara

Chanto Ienaku Nacchau Kara

Gomen Nante Ayamara Naide

Dakara Nee Hayaku Hayaku Hayaku Naichau Mae Ni ...

Haru Natsu Aki Huru Kisetsu Meguri Kuru

Naze Naze Koi Ni Wa Owari Ga Aruno"

Tiếng đàn kết thúc, mọi người vỗ tay, cô gái này chắc là một ‘sinh hoạt’ Player. Một Bishoujo chính hiệu, mái tóc trắng có tết sợi xung quanh, khuôn mặt trái xoan xinh xắn. Có lẽ là một Idol chăng?

*Píp*Píp*Píp* một tiếng chuông cảnh báo vang lên, cùng lúc đó phía bầu trời hướng Asuna mọi người tỏa sáng, cột ánh sáng chiếu lên trời rất rõ mặc dù trời vẫn còn chưa tối

“Chạy đi! Quái nồn loạn rồi!” bọn quái bắt đầu di chuyển về phía cột sáng, tuy không công kích nhưng do hoảng sợ nên mọi người vẫn chạy toán loạn

“A~”

“Yunaaaa!!!” cô nàng ca sĩ bị dòng người xô đẩy, ngã ra đúng lúc đàn Ong Sát Thủ bay qua, số quá nhỏ

“Chẳng nhẽ mình chết tại đây sao?” Yuna nhắm chặt mắt lại, nàng cũng chỉ làm theo bản năng mà thôi. Tuy nhiên lại chẳng có cảm giác gì cả

“Tiểu thư này? Cô có thể di chuyển không?” một giọng nói ôn hòa vang lên bên tai Yuna, cô mở mắt ra thì thấy mình đang được khoác một chiếc áo màu đen, nó bảo vệ cô khỏi lũ Ong Sát Thủ. Đứng cạnh bên là một chàng trai trẻ, đáng cao chuẩn soái ca đang mỉm cười nhìn mình

“A...C...Cảm ơn anh!”

“Không sao! Để một người đẹp như này chết trước mặt mình tôi không làm được! Mà cô ổn chứ?”

“Dạ...em ổn! Nhờ có anh nếu không chắc giờ em-”

“Ừ! Lần sau cẩn thận hơn!” Thiên thì đang lo lắng cho chúng nữ nên chẳng để ý nhiều, còn Yuna thì giờ mới để ý kĩ lại ân nhân của mình

“Thật sự rất cảm ơn anh! Em là Yuna, rất vui được quen biết anh!”

“Yunaaaa!” một tên ikemen (điển trai) nữa tiến tới, có vẻ là người quen của Yuna. Hắn tiến tới nhìn Thiên với một ánh mắt địch ý

“Eiji-kun! Mình không sao! Nhờ-....etou”

“Kiringaya Kazuto! Mà cứ gọi là Kirito đi!”

“Ừm! Nhờ Kirito-san mà mình không sao rồi!” Yuna vui vẻ giới thiệu nhưng tác dụng không lớn lắm

“Yuna! Cẩn thận người lạ một chút thì hơn! Giờ nhiều kẻ gian lắm!” Eiji nhìn Thiên bằng ánh mắt tình địch khiến cậu khá khó chịu

“Ồ! Vậy ai là người chạy trước ấy nhì? Chắc mình hoa mắt mất thôi!” Thiên đáp trả lại nhanh chóng

“Người-”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 103: Anh trai mưa

Ps: Bài hát trong c trước là 1 năm2 tháng 20 ngày, ai thích nhạc anime thì nghe thử xem, hay phết

“Thôi được rồi Eiji-kun, anh về trước đi! Mọi người chắc cũng đang chờ đấy!” Yuna quay sang nhẹ nhàng nói khiến tên Eiji mặt không tin được nhìn Thiên cùng Yuna

“Yuna! Em...chẳng lẽ chỉ có vài phút đã rồi à? tay thẳng này sao?” Eiji bắt đầu chất vấn, hắn quay sang Thiên với vẻ căm tức

“Mấy cứ cẩn thận với tao đấy! Yuna dễ bị lừa chứ tao thì không đâu!” hắn nói xong rồi cũng bước đi, Thiên cũng bất ngờ với sự bình tĩnh lại này tuy nhiên cũng chẳng để ý nhiều lắm, cũng chỉ là nhân vật phụ thôi, đâu có quá quan trọng đâu

“Kirito-san, xin lỗi anh vì việc vừa này! Nếu anh không bận thì em muốn mời anh ăn cơm được không?” trong game có cả cảm giác đói và thanh thê lực, nếu bị đói sẽ bị giảm sức chiến đấu, thanh thê lực mà về không là khỏi phải di chuyển

“Cũng được!” mỹ nữ mời chẳng nhẽ lại cự tuyệt, Thiên cùng Yuna bước về phía trung tâm quảng trường mà không biết một ánh mắt oán độc đang theo dõi phía sau

.....

“Do đó nên con cừu đen cùng con cừu trắng đều rơi xuống nước”

“Phụt! Hahaha, hai con cừu này ngốc thật-”

“Đừng đứng mà cũng tới rồi, chắc anh cũng phải về rồi! Yuna-chan, gặp lại sau nha!” Thiên quay ra cửa chào một tiếng rồi chạy đến chỗ đá dịch chuyển

“Kì...rì...to...sao? Hắc kiếm thần cũng vui tính thật~ Thú vị!” Thiên cũng không biết rằng Yuna thật ra là bảng cao thủ Top 12, có lẽ tại cậu không có thói quen kiểm tra người quen nên đây vẫn là một bí mật

“Yuna! Em có nhất thiết phải làm vậy không, chỉ là một cái guild thôi mà, bí mật gì chứ!” tên Eiji không biết từ đâu chui ra, hắn ngồi đối diện với Yuna, khó chịu nhìn về phía Thiên rồi khoi

“Không bình thường đâu, thành viên nào trong đây đều chẳng bình thường chút nào cả! Nhất là thành viên cấp cao đều là nhân vật đứng Top cả! Nhất định tôi phải tìm hiểu kĩ về chuyện này!” Eiji nghe xong rồi cũng chẳng thể nói gì nữa đành gác câu chuyện lại và về nhà

“Mà ba em cũng bảo nên ra đi! Kayaba cũng nể mặt tiền sĩ mà giải phóng chúng ta rồi!”

“Eiji! Vậy còn mọi người thì sao? Anh muốn thì ra một mình đi, tôi sẽ phá đảo game và cứu mọi người một mình!” Yuna cương quyết nói, Eiji cũng đành im miệng để tránh người đẹp tức giận

.....

“Map ần? Có nguy hiểm không?” Thiên gặp lại mọi người vào buổi tối do Asuna báo cậu về trước

“Là tại em quá hưng phấn mà hồi sinh Pina luôn lúc đó! Em xin lỗi!” Silca cúi đầu, con rồng nhỏ đáng yêu cũng cúi theo chủ nhân của mình khiến mọi người đều cảm thấy hài hước

“Thế rốt cuộc lại mọi chuyện là như nào?”

“Thì tại Pina hồi sinh tại khu vực đây nên đánh thức Boss tỉnh lại, sự kiện diễn ra trong một ngày thôi, đêm nay sẽ bắt đầu lúc 00:00 cho đến 23:59 ngày mai!”

*tích*tích*tích*

(TOÀN THỂ PLAYER CHÚ Ý!!!! Sự kiện Cấp Đới May Mắn được kích hoạt, thời gian từ 00:00 đêm nay tới 23:59 ngày mai. Địa điểm tại Map ẩn Vườn hoa Địa Đàng ở tầng 47. Tất cả các Player tham gia đều phải là khác giới và là người có mối quan hệ như gấu, vợ, chồng, bạn bè,... với người kia! Diễn ra duy nhất trong một ngày, nhanh chân để trở thành Best Couple của năm. Trong lúc diễn ra sự kiện sẽ X3 Exp, tỉ lệ ra đồ cao cấp tăng lên, Top 10 cặp đôi sẽ dành những phần quà đặc biệt. Top 3, 2 và 1 sẽ có phần thưởng bí mật! Chúc mọi người may mắn!" X3

Thông báo toàn hệ thống 3 lần, tất cả Player đều nghe rõ ràng, ai cũng bắt đầu bàn tán, tìm hiểu và tìm cặp cho mình. Thiên mang tâm trạng tham gia cho vui để tham gia sự kiện! Chơi game thì lâu lâu phải có vài ba cái Event thì mới vui được

“Xem ra lại tình tiết hồ điệp ản rồi! Để xem lần này sẽ ra sao đây?” Thiên trầm ngâm suy nghĩ, sau thông báo là một bảng tin hiện ra, mọi người có thể đọc lại kĩ hơn tại đây

“Cấp Đới May Mắn sao? Mọi chuyện càng lúc càng ngoài tầm kiểm soát rồi! Cơ mà cũng càng lúc càng thú vị nữa!” Thiên quyết định đi nghỉ chờ mai rồi tính tiếp

Tuy vậy thì hầu như tất cả mọi người đều không thể ngủ được mà ngồi chờ thức tới đúng nửa đêm. Dân Fa thì vui vẻ đi cày quái, có lẽ những cái tăng gấp 3 kinh nghiệm, tỉ lệ rơi đồ, tăng sát thương này nọ là dành cho bọn họ đi

.....

“Kirito-san! Giúp em với, làm partner với em được không?” Thiên nhận tin nhắn từ Yuna, cậu cũng chẳng ngạc nhiên gì mà tin ngay lập tức, với vẻ ngoài xinh đẹp thì chẳng thiếu người nguyện đi cùng cô nàng cả

“Lí do? Chẳng nhẽ một nữ nữ như vậy mà không ai để ý sao? Mà tên Eiji gì đấy không đi cùng Yuna-chan sao?” nghe Thiên nói khiến bên Yuna không khỏi nhũn mày, tên này không phải là dân đột xuất chứ, chẳng nhẽ lại không nghe ra ẩn ý trong câu nói của nàng

“Thì...thì tại...” Yuna cũng chẳng ngờ được tình huống này, cô nàng ngập ngừng rồi luống cuống tìm cách trả lời

“Hi hi, đùa thôi! Được nữ nữ như này mời thì đương nhiên phải đi chứ!”

“Hừ! Coi như anh biết điều!” nói xong Yuna cảm thấy không ổn chút nào, ngữ điệu cả hai người giờ phút này chẳng khác gì một cặp cả

“Vây nha! Mai gặp lại!” Yuna vui vẻ tắt trò chuyện, trên mặt cô hiện rõ hai từ thỏa mãn

.....

“Kirito-san!” Thiên ngừng mặt nhìn về phía giọng nói, bỗng cậu ngây ngẩn cả người. Trước mắt cậu là một thiếu nữ xinh đẹp với mái tóc trắng dài cùng chiếc mũ rộng vành, chiếc váy mảnh mỏng cùng tông màu khiến cho cảm giác thanh thuần, ngây thơ của thiếu nữ bị triệt để kích thích ra

“A...Anou...Kirito...san? Anh không sao chứ? Chẳng nhẽ em mặc bộ này không hợp sao? Hay là...anh-bị-em-hút-hồn-rồi?” Yuna cúi xuống nói nhẹ khiến vành tai Thiên hơi hơi nóng, cậu cũng bắt ngờ không kém, cô lẽ tính cách thật của cô nàng là như vậy chăng

“Đi thôi! Event cũng chuẩn bị bắt đầu rồi!” Thiên đứng dậy rồi bước về phía cánh cổng nơi đang tụ tập rất nhiều người

“Chờ em nữa!” Yuna đi theo, hai tay cô nàng đều khoác với Thiên khiến hai người trông rất giống một đôi tình nhân khiến khá nhiều người ghen tị

.....

Khoảng 10 phút sau thì sự kiện cũng bắt đầu, Thiên cùng Yuna bước vào cánh cổng, ánh sáng bao phủ tất cả mọi người, đến lúc mở mắt thì cảnh vật xung quanh đã bị thay đổi

Mọi người xuất hiện trên vài quả đồi toàn hoa gần đấy, một giọng nữ tính vang lên

“Chúc mừng các người hồi những tin đồn của tình yêu! Ta là người đại diện cho Thần Tình Yêu, xin được nhắc lại một lần nữa luật chơi lần này! Mỗi người các người sẽ có một nhiệm vụ giống nhau và một nhiệm vụ khác biệt, tùy theo thời gian hoàn thành cùng mức độ hoàn thành mà sẽ cho điểm khác nhau, sau khi xong nhiệm vụ có thể nhận thêm tại đây! Top 3 cặp cao điểm nhất sẽ có quà đặc biệt, Top 10 cặp tiếp theo sẽ có những phần quà giá trị! Mong các người sẽ may mắn! Giờ thì nhiệm vụ đầu tiên: Giết 1000 con Hoa Ẩn Thập trong vòng 30 phút!”

Mọi người bắt đầu chia ra để giết quái, lũ Hoa Ẩn Thập cũng lục đục xuất hiện trên bản đồ, Thiên cùng Yuna cũng dắt nhau ra chỗ khác cách đấy không xa nơi ít Player hơn một chút

“M-Mạnh quá!” tất cả những ai thấy Thiên giết quái đều xì một câu nhưng vậy, một Skill chém thường của Thiên một lần mang đi 4 đến 5 đầu quái còn Yuna cũng chỉ được 2 đến 3 con thôi. Mọi người nhìn vậy cũng bùi ngùi tự giác hiểu chỉ có thể tranh vị trí số hai, còn số một ư? Thôi khỏi phải mơ đi

“Cấp thứ nhất hoàn thành nhiệm vụ Kirito X Yuna, thời gian hoàn thành 9 phút 59 giây, hạng S. Thưởng 5 levels, sách skill đôi X2, dây chuyền Tình Yêu X2, +100 P” giọng nói của Thiên sừ vang lên khiến mọi người ngớ ngẩn, ai cũng tranh thủ thời gian để giết quái, nói chung Nv đầu thì cơ bản là dễ thôi, Lv quái bằng người chơi nên giết cũng không khó lắm

“Nhiệm vụ tiếp theo được cập nhật: Kiss, là một cặp đôi chính thức thì một nụ hôn chứng minh là điều vô cùng đơn giản phải không? Thực hiện một nụ hôn trong vòng 1 phút để qua cửa nha!” nghe xong cái này Thiên mặt đơ ra còn Yuna thì đỏ mặt cúi đầu

“Làm tốt lắm Cupid!” tặng cho Hệ thống một Like trong lòng, Thiên quay sang phía Yuna ngay lập tức, bá đạo ôm chặt lấy Yuna khiến cô nàng chưa kịp hiểu gì thì đôi môi mềm đã bị thất thủ

“U...um...” cả hai hôn quá 1 phút, mãi tận 5 phút sau thông báo cấp thứ hai hoàn thành thì Thiên mới buông ra. Cả người Yuna vô lực ngã vào lòng Thiên, cô nàng gần như là bị Thiên ‘hư’ hỏng

“K-Kirito... V-vừa rồi...”

“Ừ! Anh vừa hôn Yuna xong! Có vẻ đây là lần đầu của em nhì? Vậy thì anh lời rồi ah!” Thiên ôm Yuna chặt hơn còn cô nàng thì vẫn cứ bối rối không biết làm sao đành úp mặt vào người Thiên vậy

“Nhiệm vụ thứ hai complete! Cấp đầu tiên hoàn thành Kirito X Yuna! Thời gian hoàn thành 6/1 phút! Đánh giá SSS! Thưởng 10 levels, một cặp nhẫn Đôi, sách Skill đôi X2, Chúc phúc từ Thần X2, +300P” tất cả Player đều không còn gì để nói, như kiểu giữa Thiên và bọn họ không phải chơi cùng một trò chơi vậy

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Cuộc đi săn nguyên liệu

Sau sự kiện thì Thiên cùng Yuna dùng số điểm cao chót vót để giữ vững hạng 1, điều quan trọng đáng nhắc tới là phần thưởng bí ẩn chính là quyền log out Sword Art Online, nếu cả hai cặp kia cũng như này thì có nghĩa là có tất cả 6 người có cơ hội thoát ra khỏi thế giới này

“Em sẽ ở lại!” Yuna sau khi về nhắn tin lại cho Thiên

“Được!” Thiên trả lời gọn lỏn khiến Yuna chẳng hiểu sao lại thất vọng buồn bã, chỉ có điều đó chính là cô nàng vẫn không để ý thấy cột thông tin của Thiên vẫn xanh như lá trên cành mà không phải đỏ (Dead) hay xám (Offline)

“Cô nàng này lại có chuyện gì xảy ra ah!” Thiên không thấy Yuna trả lời cũng đành thôi, tưởng cô nàng nghỉ ngơi rồi nên cả hai đều bị hiểu lầm lẫn nhau

.....

Bánh xe nước khổng lồ quay một cách đều đặn, phát ra một thứ âm thanh trầm lắng lan tỏa khắp cửa tiệm. Mặc dù đây chỉ là một căn nhà nhỏ dành cho những người thuộc class hỗ trợ nằm trong số những nơi cư ngụ chuyên dành cho người chơi, nhưng giữa cả cửa nó lại cao đến chóng mặt chính vì cái bánh xe nước đó

Keng

"C- Chào mừng quý khách! Quý khách định mua vũ khí sao?" một cô gái với bộ trang phục thợ rèn bước ra. Mặc dù gọi nó là bộ trang phục thợ rèn, nhưng về tổng thể thì nó chẳng có vẻ gì trông giống như vậy cả, mà thực ra là giống trang phục của một cô gái phục vụ bàn hơn: chiếc áo màu đỏ sẫm có tay áo phồng lên, cái váy loe cùng màu, phía trước là một chiếc tạp dề trắng tinh cộng thêm dải ruy băng đỏ trước ngực.

"Đấy rồi!" Trên mặt Thiên trần đầy ý cười, mục tiêu lần này là cô bạn thân của Asuna- Lizbeth

"Ồ đấy có nhận đặt riêng chứ?" Sau khi nói xong thì Thiên nhận thấy ánh mắt ái ngại từ cô nàng, điều này khiến cậu phải bồi thêm một câu tuy nhiên cũng không có tác dụng cho lắm

"Giá nguyên liệu dạo này hơi cao đấy!"

"Đừng lo về giá! Cứ làm cho tôi một thanh như này là được, tốt hơn thì càng ỏn!" Thiên lôi thanh Elucidator ra rồi đặt trên bàn, Lizbeth không giấu nổi sự ngạc nhiên, cô nàng lại một lần nữa quan sát Thiên thật kĩ, hết nhìn kiếm rồi lại nhìn người

Một lúc sau, Lizbeth đưa trả lại thanh kiếm nặng chịch ấy và mang một thanh trường kiếm treo trên bức tường đằng sau cửa hàng ra.

"Tôi rèn nó xong từ một tháng trước - và đây là thanh tốt nhất mà tôi rèn được ở hiện tại!" Lưỡi kiếm được rút ra khỏi vỏ có chút tia ánh đỏ trên đó, như thể nó bị ngọn lửa bao phủ vậy.

"Đây là thanh tốt nhất hiện có ở cửa hàng tôi. Nó chắc không thua kém gì thanh của anh đâu!" Thiên im lặng cầm lấy nó, vung lên bằng một tay rồi ngừng đầu lên nhìn.

"Quá nhẹ, thanh này không phù hợp với level của tôi!" Thiên lắc đầu thờ dài khiến Lizbeth cảm thấy niềm kiêu hãnh của mình đang bị đe dọa. Với tư cách là một thợ rèn, cô quyết không cho phép mình chịu thua trước một thanh kiếm rơi ra từ quái vật.

"N- Nói cho anh biết! Tôi mà có nguyên liệu tốt thì tôi sẽ rèn ra được một thanh kiếm có thể chém đứt thanh của anh ngon lành ngay!!!" sau khi nghe xong Thiên nở một nụ cười nhẹ nhàng, đây chính xác là những gì mà cậu muốn nghe

"Thế thì tôi rất muốn nhờ cô làm ra nó- thứ có thể dễ dàng chém đứt thanh kiếm của tôi như vậy ấy!" Thiên thử trò khiếu khích và nó đã có hiệu quả

"Ra là thế hả!? Được thôi! Thế thì anh cũng phải giúp một tay đi! Bắt đầu bằng việc đi kiếm nguyên liệu!" Lizbeth biết là mình vừa phạm phải một sai lầm, nhưng bát nước đã hắt đi thì không thể thu về được nữa. Lúc này đây cô không được phép nhân nhượng

"Ok fine! Bất kể điều gì giúp ích được cho chuyện này thì tôi sẽ giúp cho cô! Nhớ kĩ những gì đã nói đấy!" Thiên nhìn với ánh mắt trêu chọc. Không ngờ lại có kẻ giỏi chọc tức người khác đến cỡ này. Lizbeth vung vẩy cả hai cánh tay một cách dữ dội và cái lại như một đũa tre.

"Đương nhiên rồi!"

"Tôi là Kirito!! Hi vọng chúng ta sẽ có quan hệ tốt đẹp cho tới khi thanh kiếm được làm xong!"

"Tôi cũng hi vọng là chúng ta sẽ hoà thuận với nhau, Kirito!"

"Mà có cứ thế gọi tên tôi trông không vậy à? Mà thôi, cũng chẳng sao cả! Hi vọng chúng ta sẽ hoà thuận, Lizbeth!"

.....

Tin đồn về «Thứ kim loại đó» bắt đầu lan truyền trong giới thợ rèn từ mười ngày trước.

Tất nhiên thì mục tiêu cuối cùng trong SAO là lên được tới tầng cao nhất và hoàn thành trò chơi, nhưng ngoài chuyện đó ra thì vẫn còn vô vàn loại nhiệm vụ khác: các quest nhận từ NPC, nhiệm vụ bảo vệ, tìm kiếm kho báu, vân vân.

Nhưng vì phần thưởng của những quest đó hầu hết đều là các trang bị có giá trị, nên phần lớn các quest đều biến mất một khoảng thời gian sau khi hoàn thành, trước khi chúng xuất hiện trở lại.

Thậm chí có cả những quest chỉ có thể làm được một lần duy nhất, và chúng thu hút được rất nhiều sự chú ý từ người chơi. Thiên cũng khá để tâm mấy chuyện như vậy

Một trong những nhiệm vụ như thế đã xuất hiện tại một thôn nhỏ nằm ở góc tầng 55. Trưởng làng là một NPC có bộ râu bạc trắng, đã nói: "Có một con rồng trắng sống ở dãy núi phía tây, ngày ngày nó đều ăn pha lê, từ đó tích tụ lại thành một số lượng lớn và tạo ra một loại kim loại cực kì quý hiếm ở trong bụng nó". Hiển nhiên nhiệm vụ này có phần thưởng là một loại nguyên liệu có chất lượng rất cao, thế nên ngay lập tức đã có rất nhiều người lập party tấn công đủ để hạ gục con rồng một cách dễ dàng. Nhưng họ chẳng tìm được gì cả. Con rồng chỉ để lại chút xâu Coll và một số trang bị chất lượng kém, vốn chẳng đủ để bù lại số tiền mua thuốc hồi máu và pha lê họ đã dùng.

Sau đó, mọi người đoán là thứ kim loại đó chỉ có xác suất rơi ra ngẫu nhiên, vì vậy rất nhiều party đã đi nói chuyện với trưởng lão rồi mới đi hạ con rồng. Nhưng vẫn chẳng có ai tìm được thứ kim loại đó cả. Trong vòng một tuần, vô số con rồng trắng đã bị tiêu diệt, nhưng vẫn chưa có party nào nhặt được loại nguyên liệu kể trên. Sau cùng, có ai đó cho là cần phải đáp ứng được một điều kiện nhất định nào đó, vì vậy hiện giờ tất cả mọi người đều đang cố gắng tìm ra xem điều kiện ấy là gì.

Sau khi nghe Lizbeth giải thích, Thiên tự cười trong lòng, ai mà ngờ cái thứ 'hiếm có khó tìm' đấy lại là s**t của con rồng cơ chứ

"Lúc nào tôi cũng sẵn sàng khởi hành cả, còn cô thì sao, Lizbeth?"

"Àyy - mà thôi, cứ gọi tôi là Liz thôi, đằng nào thì anh cũng có thêm kính ngữ vào đâu... Ngọn núi chỗ con rồng trắng sống cũng không lớn lắm, nên chắc ta sẽ kịp quay về trong ngày thôi. Để tôi chuẩn bị qua chút đã!"

Liz mở cửa sổ trang bị ra, mặc thêm một lớp áo giáp đơn giản bên ngoài váy, kiểm tra lại xem cây chùy đã ở trong thùng đồ chưa rồi xem lại cho chắc chắn rằng mình mang đủ pha lê và thuốc hồi máu. Xong xuôi mọi thứ thì cả hai cũng bắt đầu đi tới chỗ dịch chuyển

.....

"Nhưng thế quái nào mà mình lại bị cuốn vào cái tình huống kì quặc này nhỉ?" Sau khi rời khỏi cửa hàng, Liz vừa bước về phía quảng trường công dịch chuyển vừa suy nghĩ kĩ hơn. Mà có nghĩ nát óc đi chăng nữa thì chắc cô nàng cũng chẳng thể nào đoán được là do tác giả làm ra đâu (tự biết thế quái nào dc :))

Sai lầm duy nhất của ả hai là quên mất rằng quang cảnh tầng này chủ yếu là những cảnh đồng băng tuyết.

"Ất xì!" Lizbeth hắt hơi một cái rõ to ngay khi cả hai vừa tới được ngôi làng nhỏ và thư giãn một chút. Vì ở các tầng khác thời tiết đang là đầu hè nên cô nàng đã chủ quan. Đường phố ở đây phủ một lớp tuyết, còn những nhũ băng thì nhỏ ra từ trên những mái nhà.

Cái lạnh thấu xương của mùa đông khiến toàn thân Liz run lên cầm cập. Đứng bên cạnh cô, Thiên làm ra một bộ mặt dễ khiến người ta phát bực lên và nói

"Cô không mang thêm bộ quần áo nào à?"

"Không!" một câu trả lời dứt khoát

Thiên gọi ra một chiếc áo choàng da màu đen ở trên tay rồi đặt lên đầu Lizbeth

".... Thế anh thì sao?"

"Chỉ là vấn đề ý chí thôi mà!"

Câu nào của Thiên nói ra cũng làm cho Liz phát cáu lên được. Nhưng cái áo khoác viền lông thú ấy trông có vẻ khá ấm áp khiến cô không kim lòng được và vội mặc nó vào. Liz thờ ra một hơi khoan khoái, khi cái lạnh buốt của những cơn gió thổi qua chợt tan biến

"Có lẽ anh chàng này cũng không tệ lắm!" đó là suy nghĩ của Lizbeth lúc bấy giờ nhưng chắc chắn cô nàng sẽ bật cười khi nghĩ về suy nghĩ của mình lúc này

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Rung động

Đúng như dự đoán, Thiên cùng Lizbeth đã tìm thấy NPC trưởng lão có bộ râu bạc phơ và bắt đầu nói chuyện với ông ta. Câu chuyện ông ta kể tràn ngập đủ thứ chi tiết linh tính, bắt đầu từ thời thơ ấu dài đằng đẵng và chán ngắt, rồi tới những năm thiếu niên, tiếp đó là những ngày tháng khó khăn khi đã trưởng thành, rồi đột nhiên ông ta đề cập tới con rồng trắng ở dãy núi phía tây. Tới khi ông ta nói xong thì ánh nắng màu cam của buổi chiều tà đã phủ xuống cả ngôi làng.

Rời khỏi ngôi nhà của trưởng lão, cả hai người gần như hết sạch tâm trạng. Lớp tuyết che phủ những ngôi nhà bị ánh hoàng hôn nhuộm lên một màu vàng cam. Cảnh tượng ấy đẹp đến độ khó có gì sánh nổi, ấy thế nhưng-

“...Tôi không ngờ là chỉ mỗi việc nhận quest thôi mà đã tốn thời gian đến vậy.” đó là những gì Liz nói, Thiên im lặng tỏ ý đồng quan điểm

“Không thể tin nổi...mà, giờ sao đây? Ta có nên đợi đến ngày mai không?” Lizbeth quay đầu sang nhìn Thiên

“Hừmmm...nhưng tôi nghe nói là con rồng đó là loại sống về đêm mà. Là ngọn núi kia phải không nhì?”

Nhìn về phía Thiên chỉ, trước mắt cả hai mặt đỉnh núi trắng nhô lên giữa trời. Tuy vậy, thế nhưng do giới hạn về kiến trúc ở Aincrad nên độ cao tối đa của mọi thứ ở đây chỉ 100 mét, do đó việc leo núi cũng chẳng khó khăn lắm

“Được rồi, vậy ta đi thôi. Dù sao thì tôi cũng muốn sớm được xem bộ mặt khốc mếu của anh!”

“Chỉ cần cô đừng có sưng sỡ khi thấy kĩ năng dùng kiếm siêu phẩm của tôi là được!”

Mặc dù mặt trời đã lặn, do đó có ảnh hưởng tới sức mạnh của lũ quái vật xuất hiện, nhưng loại quái vật mạnh nhất ở đây chỉ là những bộ xương băng có tên Frost Bone. Hơn nữa, quái vật dạng xương khô không phải là đối thủ của cả hai. Việc chiến đấu chỉ đơn giản là cứ tiến tới và đánh văng chúng đi tạo nên những tiếng răng rắc mà thôi.

Sau vài chục phút đi dọc theo con đường phủ đầy tuyết rồi rẽ về hướng những vách băng nhỏ ra, hai người đã tới được đỉnh núi.

Phản đáy của tảng trên ở rất gần, những vách băng nhỏ ra, hai người đã tới được đỉnh núi.

Phản đáy của tảng trên ở rất gần, những hàng cột pha lê gây hiện lên nổi bật giữa lớp tuyết dày. Ánh sáng màu tím của buổi hoàng hôn chiếu qua chúng bị khúc xạ và tạo thành những dải màu bảy sắc cầu vồng, vẽ lên một khung cảnh tương như chỉ có thể gặp trong mơ.

Thiên cùng Lizbeth tiếp tục bước đi với những suy nghĩ vu vơ trong lòng, chỉ một lúc sau thì đã tới khu vực trung tâm của đỉnh núi. Cả hai nhanh chóng nhìn xung quanh, nhưng không phát hiện thấy bất cứ dấu hiệu nào của con rồng cả. Tuy vậy thì Liz thấy một khu vực bị khóa kín bởi những cây cột pha lê—

“Oa! Sâu quá!” Một cái miệng hang to lớn có đường kính ít nhất cũng phải 10 mét. Ánh sáng phản chiếu trên vách chiếu rọi vào bên trong cái hố sâu, nhưng khu vực sâu hơn thì vẫn bị bao phủ bởi bóng tối đen kịt không thể xuyên thủng nổi

“Liz!!! Trốn mau! Nấp sau tảng băng kia kìa!” vừa sau khi Thiên nói dứt lời thì vô số những mảnh đá giác cỡ lớn có hình thù kì quái nổi đuôi nhau xuất hiện.

Khi những mảnh đá giác đó hiện ra— chúng bắt đầu ghép lại với nhau, và rồi danh tính thật sự của vật thể khổng lồ ấy trở nên rõ ràng hơn. Cái tiếng rít the the khiến người ta phải run lên ấy lại vang vọng khắp xung quanh. Vô số những mảnh băng vỡ từ tung ra xung quanh trước khi tan ra thành những vệt sáng.

Một con rồng trắng toàn thân phủ một lớp mảnh băng như thế là vậy. Nó vỗ đôi cánh khổng lồ một cách chậm rãi và bay lơ lửng trên không trung. Khung cảnh ấy thật đáng sợ—nhưng mô tả đúng hơn thì có thể nói là rất đẹp. Đôi mắt to lớn màu ruby của nó nhìn xuống phía Thiên với vẻ khinh thường.

“Đệt! Có vẻ tao vẫn thiếu một ghế cho pet hay तोạ kị đây!” Thiên bình tĩnh đưa tay ra sau lưng và rút thanh đơn thủ kiếm màu đen tuyền của mình ra, tạo nên một tiếng ngân hoàn mĩ

Thế rồi như thể nghe hiểu được ý nghĩa câu nói vừa nãy, âm thanh từ con quái như đã gửi đi một thông điệp gì đó, con rồng trắng há bộ hàm vĩ đại của nó ra— và nó phun ra một lớp sóng khí màu trắng, tạo ra một tiếng động đinh tai.

“Là hơi thở của nó đấy! Mau tránh đi!” Ngay cả khi Liz đã hét lên như vậy thì Thiên vẫn không nhúc nhích một li nào. Cậu đứng hoàn toàn bất động rồi đâm lên bằng thanh kiếm trên tay phải.

“Reload on Light” thanh kiếm bắt đầu xoay tròn như thể một cối xay gió trong lòng bàn tay Thiên. Dựa trên hiệu ứng màu xanh nó đang phát ra thì đây hẳn là một kiếm kĩ

Chỉ sau một giây, tốc độ của thanh kiếm đã vượt quá mức mắt thường có thể nhìn rõ – lúc này trông nó như thể một cái khiên ánh sáng vậy. Thứ ánh sáng đó lao tới chỗ con rồng rồi tạo ra một âm thanh kinh khủng

Liz là người nấp sau tảng đá mà vẫn phải khiếp sợ trước cơn tức tuyệt do hai skill Ice Breath cùng Reload on Lighr gây ra. Vội qua ra nhìn chiến trường, thanh máu Thiên mất một phần tư còn con Frost Dragon thì đi hẳn hai phần ba cây máu, quá kinh khủng

Nhưng điều đáng kinh ngạc là chỉ sau vài giây lượng máu mất đó đã được hồi phục hoàn toàn. Đây chắc hẳn là kĩ năng chiến đấu cực kì cao cấp «Battle Healing» - nhưng để có thể nâng skill này, người chơi phải đốn đỡ một lượng sát thương khổng lồ. Liz càng ngày càng cảm thấy tò mò về anh chàng trước mắt

“Đúng là cuộc tàn sát một chiều!” Chỉ việc xem trận chiến khó tin này thôi cũng khiến Liz lạnh cả xương sống

Đột nhiên con rồng nhắm về phía Thiên trên mặt đất và phun ra luồng hơi thở băng giá của nó, nhưng lần này cậu đã chạy sang một bên để né rồi lại nhảy lên không trung. Với một tiếng động trầm đục, đòn đánh cực mạnh đâm trúng vào con rồng khiến HP của nó sụt giảm rõ rệt.

Cột máu con Boss chuyển từ màu vàng sang đỏ làm Liz cứ thế vô tư bước ra còn Thiên thấy vậy thì cũng chửi thề một tiếng, theo đúng kịch bản những gì diễn ra. Cả hai bị đánh bay xuống hố, Liz vẫn còn chưa hoàn hồn thì đã bị Thiên ôm chặt vào người khiến đôi mắt ngây ngốc của cô chợt mở to ra.

“Bám chắc nhé!” Nghe thấy những lời của Thiên vang vọng bên tai, Liz quên đi mọi thứ và vòng cả hai cánh tay ôm chặt lấy cậu ấy. Chỉ chớp mắt sau thì cả hai đã bắt đầu rơi xuống với tốc độ (bản thờ) max nhanh

Thiên buông thanh kiếm ra, ôm lấy Liz thật chặt và xoay người để cơ thể cậu chạm đất trước. Thế rồi...

Phup Vụ va chạm xảy ra, một tiếng động lớn vang lên. Những bóng tuyết bị bắn tung tóe lên bởi cú ngã rơi nhẹ xuống và dần tan đi.

Cảm giác lạnh toát khiến những suy nghĩ hỗn loạn trong đầu Liz ổn định lại. Cô mở mắt ra, và ánh nhìn đó bắt gặp ngay đôi mắt đen kịt của Thiên – lúc này đang nằm ngay sát dưới cô, đang bị đè chết dí và cột máu chạm đáy còn 10 HP

“Vẫn còn sống đấy chứ?” Thiên vẫn đang ôm chặt lấy Lizbeth, khúc miệng nhếch lên cười một cách yếu ớt. Đáp trả cũng là giọng nói nhu nhược cùng gật đầu yếu ớt của Liz

“Ừm, vẫn còn sống! Anh thì sao?”

“Không chết được!” Suốt vài chục giây— mà có lẽ là vài phút, cả hai người cứ nằm lặng im với tư thế đó. Cảm nhận hơi ấm của đối phương khiến cơ thể toàn thân cả hai thả lỏng ra, đầu óc trống rỗng hoàn toàn.

Một lát sau, Thiên buông tay ra và từ từ đứng dậy. Cậu nhặt thanh kiếm rơi ở gần đó lên, và đưa nó trở lại thùng đồ. Sau đó lại lấy từ cái túi ở bên hông ra một cái bình mà hẳn là một loại thuốc hồi phục cao cấp, rồi lại lấy thêm một bình nữa đưa cho Liz

“Uống đi!” sau chuyện này thì thái độ của Liz với Thiên thay đổi rõ rệt, cô nâng im lặng ấn nút xác nhận trên cửa sổ chuyển item trong khi xem lại thanh HP của mình. Vẫn còn khoảng một phần ba, còn thanh HP của Thiên chỉ còn một chấm nhỏ trong mức đó

Liz bật cái nút chai ra rồi uống hết thứ chất lỏng màu đỏ ngọt ở bên trong, sau đó quay sang phía Thiên. Vẫn giữ tư thế buông lỏng cả người, cô mở miệng nói những lời dễ nghe một cách khá chặt vật.

“Ừm...c-cảm ơn anh vì đã cứu tôi!”

“Nói lời cảm ơn bây giờ thì e là quá sớm đấy!” Cậu nhanh chóng liếc nhìn lên bầu trời và nói tiếp

“...May mà con rồng không đuổi theo chúng ta, nhưng giờ làm thế nào để ra khỏi được chỗ này đây...!?”

“Ồ...chẳng phải cứ dịch chuyển là xong ư?” Thiên nói bóng gió đầy ám chỉ, ánh mắt như thể bảo cô hãy thử mà xem. Liz nắm chặt viên pha lê lại và ra lệnh.

“Dịch chuyển! Lindus!” Giọng nói của cô nàng vang vọng một cách trống rỗng giữa những vách băng, trước khi tan biến hẳn. Còn viên pha lê thì đơn giản là vẫn tỏa sáng lặng lẽ như vậy.

“Nếu pha lê dùng được ở đây thì tôi đã dùng nó trong lúc chúng ta đang rời rồi. Nhưng do tôi có cảm giác đây là khu vực vô hiệu hóa pha lê nên... cô hiểu đấy!” Liz gục đầu xuống đầy tuyệt vọng, Thiên đặt tay lên đầu cô và xoa rồi mái tóc

“Đừng lo! Dù sao cô còn có tôi mà!” sau khi nghe câu này, thì cơ thể Liz run lên nhẹ một cái, khuôn mặt cúi xuống đã đỡ lạng lẹ

“A-Ai mà cần anh chứ, hử!” Nghe Liz đột ngột hét lên như vậy, Thiên mỉm cười và nói

“Cái vẻ giận dữ đó mới giống cô mọi khi hơn, cứ tiếp tục như vậy nhé!”

“Sao c...” Đôi má Lis đỏ rực lên lần nữa, cả người đỏ ra. Thiên hạ bìa tay trên đầu cô nàng xuống rồi đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Hơi ấm trái tim

Thiên cùng Lizbeth đi xem xét khu vực xung quanh. Đây cái hang là một bề mặt bằng phẳng bằng băng được phủ một chút tuyết. Đường kính của nó là cỡ 10 mét, bằng với miệng hang ở phía trên. Phần vách băng gần miệng hang vẫn tiếp tục phản chiếu những tia sáng còn sót lại của buổi hoàng hôn, nhưng chỗ này sớm muộn gì cũng sẽ bị bóng tối bao trùm thôi.

Liz chăm chú quan sát xung quanh kĩ càng với hi vọng nhỏ nhoi như sự thật phũ phàng đó là chẳng có một lối thoát nào ở đây cả

“Ừm...ta có thể nhờ ai đó giúp không nh?” Liz chống cả hai tay lên hông, đầu óc suy nghĩ hết mức có thể và nói cho Thiên ý tưởng đầu tiên này ra trong đầu mình

“Không thể! Đây có lẽ là một dungeon ẩn nên chức năng tin nhắn không dùng được đâu!” Liz cũng thử, quả nhiên không thể liên lạc được với ai cả

“Vậy giờ thì anh thử đưa ra ý kiến xem nào!” tức giận vì bị phản bác ý kiến, Liz lên giọng bắt bẻ lại

“Nếu vậy thì theo tôi thì trời cũng tối quá rồi, thế nên ta cứ hạ trại ở đây đã. Cũng may, tôi nghĩ là chả có quái vật nào lại hiện ra ở chỗ này đâu!” Mặt trời đã lặn, và đây hang lúc này cũng khá là tối.

“Chắc phải vậy thôi...” Liz trả lời chán nản

“Vậy thì...” Thiên mở cửa sổ và gọi ra mấy thứ. Một cái đèn dầu, một đồng gỗ, đá, diêm và vài đồ mà đến Liz cũng chẳng biết là cái gì nữa

“...Anh lúc nào cũng mang theo mấy thứ này ư?”

“Ừ! Tôi thường một mình cắm trại ngoài bãi luyện cấp lắm!”

Thiên nhấp lên cái đèn dầu, nó cháy phụt lên và chiếu sáng đầy hang bằng một thứ ánh sáng màu cam mờ ảo. Thiên đặt một cái ca lên phía trên cây đèn, đồ mấy nắm tuyết vào trong đó rồi cho mấy thứ ở trong bao vải vào. Cậu đập nắp cái ca lại và nhấp đúp lên nó; cửa sổ hên giờ nâu hiện lên.

Một lát sau, hương thảo mộc bắt đầu tỏa ra. Liz cũng bắt đầu cảm thấy đói bởi từ trưa tới giờ cô cũng chưa ăn gì

“Đừng có kì vọng quá nhé, kĩ nấu nấu nướng của tôi không quá cao đâu!” Liz ngồi nhìn Thiên nấu trong vô vọng, chẳng hề nấu như này mà còn kém sao.

Thiên cũng là một người sành ăn, thích chế biến món ăn nên trừ Asuna thì kĩ năng của Thiên cũng đã gần max cấp, có lẽ cả hai là người duy nhất làm chuyện này mất

“Cảm ơn anh...” Hơi ấm tỏa ra tay Liz từ cốc Thiên đưa. Ở trong cốc là một món súp đơn giản gồm thịt khô và thảo mộc, nhưng mấy món nguyên liệu có vẻ là loại cao cấp nên ăn khá là ngon. Vị ấm nóng lan tỏa khắp toàn thân cô

“Món chính đây!” trong S.A.O thì có vô số những truyền thuyết về đủ thứ trên đời. Thiên cùng Liz chính đang tìm kiếm thứ kim loại hiếm thuộc loại truyền thuyết đó

Mùi thơm từ thịt tỏa ra khiến Liz không khỏi nuốt nước miếng, đã rất rất rất lâu rồi thì cảm giác thèm ăn của cô mới mãnh liệt như vậy

“Đ-Đây là...” Liz ngược mắt nhìn Thiên, trước mặt cô là một chiếc khay kim loại cỡ trung bình. Trong đó là một cục giấy bạc bao bọc thứ gì đó

“Xin mời! Cô cũng rất may đấy! Đây là một trong mười nguyên liệu nấu ăn truyền thuyết đó! Thịt gà Begin!” chiếc giấy bạc bị xé ra, mùi hương như trở nên bùng nổ vậy, Liz cũng thật sự bị mê hoặc bởi nó

“N-Ngon quá~”

“Phải không?” nhìn Liz ăn ngon lành khiến Thiên cũng cảm thấy vui vẻ, điều gì tuyệt vời hơn đối với một đầu bếp khi nhìn người khác thưởng thức đồ ăn của mình một cách ngon lành chứ

“Shao an kim thực đồ ăng ngon vậy hử?” Liz vừa gặm đùi gà vừa hỏi

“Thì cũng do may mắn thôi! Thịt gà Begin, Thịt thỏ Ragu cùng Cả hồi tuyết. Lần sau sẽ mời cô ăn hai món còn lại! Thịt gà Begin kiếm ở Rừng Chạng Vạng khu Đông ấy, tầng 38, ngày được 1-2 con. Thỏ Ragu trong Tỉnh Linh Lâm tầng 71 khu Bắc lúc 6 giờ sáng hoặc tối. Cả hồi tuyết dưới Sông Băng tầng 54, kĩ năng câu trên cấp 9 là được!” Thiên cùng Liz vừa ăn vừa trò chuyện tới khuya

“Fu fu...No quá đi-” Liz ôm bụng nói, dù sao cô nàng cũng ăn khá nhiều

Thiên mở cái băng ra rồi gọi ra thứ gì đó trông giống như hai cuộn vải. Sau khi cậu trải chúng ra thì hóa ra đó là hai cái túi ngủ. Trông chúng khá giống túi ngủ ngoài đời thật, chỉ có điều là kích cỡ lớn hơn rõ rệt.

“Đây đều là những món item cao cấp cả. Tác dụng giữ nhiệt hoàn hảo, thêm vào đó còn có hiệu ứng an thần trước các loại quái vật hung hãn nữa!” Thiên vừa ném cho Liz một cái vừa mỉm cười

Khi Lizbeth đặt cái túi ngủ lên nền tuyết, trông nó như thể đủ chỗ cho ba người cỡ như cô vậy. Ngay người ra trước kích cỡ của nó, Liz quay sang nói

“Thật đáng kinh ngạc khi anh đi đâu cũng vác theo cái thứ này đấy, lại còn là hai cái nữa chứ...”

“Ừ thì, cũng phải tận dụng chỗ trống trong thùng đồ để chứa thứ gì đó chứ!”

Thiên mau chóng gỡ bỏ mọi trang bị ra rồi nằm lên cái túi ngủ phía bên trái. Lis cũng gỡ áo choàng và cây chùy của mình ra, rồi cuộn người vào trong túi ngủ. Quả nhiên là item cao cấp có khác, phía bên trong rất ấm áp, và êm mịn hơn rất nhiều so với vẻ ngoài của nó

“Ừm...phải rồi, anh kể tiếp chuyện đi xem nào...”

“Ồ, được rồi...”

Thiên bắt đầu kể chuyện về những chuyến thám hiểm mê cung, những lần đánh Boss nguy hiểm hay những lần đi tổ đội với những người ‘bạn thân’.

“Này... Kirito, tôi hỏi anh chuyện này được không?” Liz quay người sang nhìn khuôn mặt Thiên. Đôi mắt đen láy phản chiếu ánh sáng từ cây đèn dầu.

“Sao tự dưng cô lại nghiêm túc vậy?”

“Lúc đó sao anh lại cứu tôi...? Đâu có gì chắc chắn là anh sẽ thành công chứ? Mà, thực ra lúc đó giống như thể anh có ý định chết chung với tôi vậy, thế nên...tại sao chứ?”

Về mặt Thiên cũng nghiêm túc hơn, giọng nói chân thành nhưng thể nói ra một điều gì đó rất trọng đại vậy

“...Tòì thờì cùng chết chung còn hơn là đứng nhìn ai đó bỏ mạng ngay trước mắt mình mà chẳng thể làm gì cả (tác: tùy xem đây là ai nữa, main ko thánh mẫu đâu). Nhất là nếu đó lại là một cô gái, như cô chẳng hạn Liz à!”

“...Anh đúng là một tên ngốc. Chắc chỉ có anh mới nói ra được những lời như vậy thôi!” Tuy nói vẫn lại một cách mỉa mai như vậy, nhưng đôi mắt Liz không khỏi thấy cay cay

Một phần nào đó trong trái tim Lizbeth chợt thấy đau nhói, cô cố hết sức để kiểm soát và che giấu điều đó. Kể từ khi tới thế giới này, cô chưa từng được nghe những lời buong bình, thẳng thắn mà đầy ảm áp như thế. À không, kể cả lúc trước khi còn ở thế giới thực cũng vậy.

Cái cảm giác cô đơn đầu đầu đón và muốn được tiếp xúc với người khác vốn vẫn chôn sâu trong một góc trái tim Liz chợt bùng cháy lên, nó bao trùm lấy tựa như một cơn bão dữ dội

*xoat*xoat*

“Ừm...L-Liz? Đừng mạnh động! Sao cô lại cắt tóc ngắn đi hả?” Thiên ngắn cá người khi Liz trườn ra từ ngủ, cắt nó vào hòm ỉtem rồi bước tới chỗ cậu

“T-Tôi sợ nằm một mình! Mà cái này đủ chứa 3, 4 người đấy! K-Không phải tôi c-có ý gì đâu! C-Coi như trả ơn cho anh đi! Mà anh không được phép làm gì đâu đấy! Có chức năng trừng phạt đấy rồi! TD nên anh cẩn thận tôi đây!” trước khi Thiên kịp nhận ra thì Liz đã nằm sát ngay cạnh cậu, mùi hương hoa lại dịu nhẹ bay vào mũi cậu

“Mà khoan, cô bắt tôi chỉ nhìn mà không được ăn à? Tôi mới là nạn nhân được không!?” trong lòng Thiên đang gào thét trong vô vọng, cậu cũng chẳng có cách nào ngoài việc cười trừ vào quay lưng tránh đối diện trực tiếp với khung cảnh hấp dẫn này

“Kirito! Điều gì sẽ xảy ra nếu ta không thoát được khỏi đây!”

“Chẳng sao! Miễn còn Liz ở đây thì chẳng có buồn chán gì cả!”

“Đ-Đồ ngốc! Ngốc! Ngốc! Đại ngốc! T-Tự dưng nói linh tinh gì vậy chứ?” Lizbeth mặt đỏ lựng tỏa nhiệt, cô nàng mới này còn to gan chui vào ‘hang sói’ mà giờ lại ngốc nghếch đến bất ngờ. Đây chắc cũng là một trong những nét đáng yêu nhất của cô nàng này đi

“Này, Kirito!” -“Hử!?” Thiên cảm thấy hai cái gì đó đang chia vào lưng mình khiến cơ thể cậu không khỏi cảm thấy căng thẳng

“Liệu chúng ta sẽ thoát khỏi cái thế giới này chứ?” trong giọng nói Liz bắt đầu đượm buồn, lo lắng. Cơ thể cô nàng cũng run lên nhẹ

Thiên quay cơ thể lại đối diện với ánh mắt ưu thương đầy mê mang, phức tạp của Lizbeth. Nhìn thẳng vào đôi mắt đầyy, cậu nhẹ nhàng hỏi

“Liz! Em tin anh chứ?” 1 giây, 2 giây, 3 giây

“Có! Em tin!” bằng một giọng chắc chắn, Liz khẳng định suy nghĩ chính mình

“Được rồi! Vậy lần sau chúng ta sẽ gặp nhau tại thế giới thực nhé? Đồng ý không?” Thiên ôm lấy Liz vào lòng

“Đồng ý!” Liz cũng ôm Thiên thật chặt, mỉm cười và nhắm mắt lại. Mặc dù trái tim nàng đang đập với nhịp nhanh chưa từng có, nhưng thật đáng tiếc giấc ngủ lại tới quá nhanh, kéo tâm trí cô vào trong bóng tối dịu êm

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Thợ rèn của riêng anh

Một buổi tối cứ thế trôi qua thật mau. Một mùi hương ngọt ngào đầy tươi mới phảng phất qua mũi Liz. Cô chậm chậm mở mắt ra và nhìn thấy khung cảnh trước mắt tràn ngập một luồng sáng màu trắng chói chang. Ánh bình minh phản chiếu vài lần dọc theo vách bằng rồi chiếu xuống khiến lớp tuyết ở đây hang sáng bùng lên.

“Ồ hai yo! (Chào buổi sáng)” Âm thanh Thiên vang lên bên tai khiến Liz nhận ra tình cảnh của mình. Cô đang gối trên cánh tay phải của cậu, úp mặt lên ngực Thiên và rồi..

“Kyaaaaaaaa!!!!!!”

.....

Một ấm trà đang bốc hơi nghi ngút được đặt phía trên cây đèn dầu. Mùi hương tỏa ra từ đó khiến con người cảm giác thật thanh thản và yên bình

“Uống đi cho ấm!”

“...Vâng...” Liz cúi đầu hối lỗi, dù sao cô cũng là người làm sai ở đây

Liz nói lời cảm ơn rồi cầm lấy cái cốc và ngồi xuống bên cạnh Thiên. Bên trong cốc là một loại trà hoa có mùi bạc hà nào đó mà cô chưa từng thử qua. Liz chậm rãi nhấp từng ngụm trà, để nó từ từ thấm vào trong cơ thể mình. Trái tim cô ấm dần lên đây để chịu

Liz dịch người tựa sát vào Thiên. Khi cô quay đầu sang, ánh mắt hai đứa chạm nhau trong giây lát rồi lại ngoảnh đi. Suốt một lúc sau, chỉ có tiếng hai người si sụp uống trà

“Sao vậy Kirito? Cái gì thế?” Liz ngờ vực hỏi khi nhìn thấy Thiên đang hi hục đào xuống chỗ tuyết dày cạnh hai người

Thiên nhanh chóng đào sâu xuống thành một cái hố, tạo ra tiếng nạo ken két. Và rồi-

“A!?” Một luồng sáng màu bạc bắt ngờ lóe lên. Có thứ gì đó chôn sâu dưới đất đang phản chiếu ánh nắng bình minh.

Thiên đào thứ đó lên, dùng cả hai bàn tay ôm lấy nó rồi đứng dậy. Không nên nói tò mò, Liz cũng cúi sát lại gần và nhìn nó chăm chú.

Đó là một vật hình chữ nhật màu trắng bạc trong suốt. Nó chỉ lớn hơn hai bàn tay của Thiên một chút. Hình dáng và kích cỡ quen thuộc ấy - đó chính là một miếng nguyên liệu kim loại. Nhưng đến cả một thợ rèn xuất sắc như Lizbeth cũng chưa từng thấy loại nào có màu sắc như này cả.

Liz đưa tay phải lên rồi nhấp vào nó. Một cửa sổ tự động ngay lập tức hiện ra. Tên của vật thể đó là «Crystallite Ingot».

“Đây-chẳng phải đây là...”

“Ừ... Đây chính là thứ kim loại chúng ta đang tìm! Kim loại truyền thuyết Crystallite Ingot!” Thiên bình tĩnh nói, cậu nhìn lên bầu trời với vẻ mặt nghi ngờ

Bỗng một nét tinh quái hiện ra trên mặt cậu, Thiên cười cười rồi tung miếng kim loại về phía Liz. Cô nàng đáng thương chẳng hiểu gì cũng vội vã đưa cả hai tay ra bắt lấy nó rồi ôm sát vào ngực.

“Này, thế là sao hả? Đã biết rồi thì nói luôn đi!”

“Thì... Cái hang này không phải là bẫy! Đây là tổ của con rồng!”

“A...hả?”

“Nói cách khác, cái thôi đó là chất thải của con rồng. Con rồng ăn pha lê...rồi tỉnh luyện chúng trong dạ dày để trở thành...phân!”

“P-Phả...” Bờ môi Liz co quắp lại, rồi cô cúi xuống nhìn thoi kim loại ở trước ngực mình. Chẳng kịp nghĩ gì khác, cô nàng ngay lập tức ném trả nó về cho Thiên

Cậu cũng nhanh tay mở rộng vũng chứa ỉtem rồi thu thoi kim loại vào thùng đồ.

“Này, anh bảo đây là tổ của con rồng, phải không?”

“Ừ!”

“Rồng là loài sống về đêm, vậy bây giờ đã là buổi sáng, nó chẳng phải đang quay về tổ sao!”

Đúng lúc đó... Ở phía xa trên đầu, giữa tình không, tại chính giữa cái miệng hang hình tròn tròn ngập ánh sáng màu trắng ấy, một cái bóng đen mờ ảo xuất hiện. Trong lúc cả hai chăm chú nhìn, cái bóng càng lúc càng lớn dần lên. Chỉ trong nháy mắt thì đôi cánh cùng với cái đuôi và bốn cái chân đầy móng vuốt đã hiện ra

“Ăn đi!” trong khi Liz vẫn còn run lẩy bẩy thì Thiên đã nhanh tay lấy trong túi ra một bọc gì đó ném vào mồm con rồng

.....

“Ngoan lắm! Bay sang trái, ngồi, đứng, bắt tay, xoay vòng.....” Liz vô lực nhả nước bọt trong khi nhìn Thiên vui vẻ huấn luyện cho con pet mới của mình. Nhìn con rồng mini này khiến cô năng liên tưởng tới một vài giống chó ngoài đời thật

“Rồi! Chuẩn bị ra khỏi đây thôi!” Thiên cùng Liz cười lên kmg Yuki (tên con pet, là nữ đấy, phải con đực là bị thịt emm). Cả hai bay lên đỉnh núi thì Yuki cũng biến lại thành mini, do bị thu phục nên chỉ số cũng yếu dần lại. Thiên quyết định về sẽ cùng Linh hack tiếp vào hệ thống một lần nữa

“Liz! Lại đây, cách về nhanh nhất là trượt từ trên này xuống! Khá thú vị đấy!” Thiên chẳng biết mọi đâu ra một chiếc ván rồi vậy Liz lại gần

Thiên bế Liz lên theo kiểu công chúa rồi cả hai lao dần theo dốc sườn núi, tuyết trên này rất dày nên cậu lướt thoải mái mà chẳng sợ gặp cành lở núi tuyết

Ánh sáng và những con gió mảnh liệt quét qua mặt cả hai. Cảm xúc của Liz như đang thăng hoa. Bỗng cô năng bật cười trong khi bám chặt vào cổ của Thiên

“Kiritoooo!!— Anh biết không, em...em nghĩ mình thích anh mất rồiiiii!!” Liz hét lên như bằng cả trái tim mình

Dần dần, khoảnh khắc tựa như phép màu ấy cũng qua đi, và cả hai cũng dần dần gần với mặt đất. Một tiếng “Bập” vang lên, tuyết bay tung lên không trung. Sau đó là một cú trượt dài. Trượt xuyên qua những viên pha lê trắng như thể một cái xe ủi tuyết, tốc độ của cả hai giảm dần và cuối cùng cũng dừng lại ở gần chân núi

“...Phù!!” Thiên hít một hơi và hạ Liz xuống đất. Cô năng miễn cưỡng ngoảnh đầu lại và buông tay ra khỏi người cậu như thể vẫn còn đang luyến tiếc cảm giác vừa nãy vậy

“Được rồi, ta quay về chứ?”

“Chắc vậy rồi!”

“Muốn dùng pha lê dịch chuyển không?”

“...Không, ta cứ đi bộ về thôi!”

.....

“Tôi về rồi đấy!” Liz mở tung cánh cửa của ngôi nhà yêu dấu ra.

“Mừng có trở về!” Mặc dù NPC nữ trông cửa hàng đang đứng ở chỗ quầy thu ngân chỉ đơn giản đáp lại một câu lịch sự, Liz vẫn vẫy tay lại rồi quay ra nhìn quanh cửa hàng. Tuy chỉ mới rời khỏi đây có một hôm, nhưng thật kì lạ, nơi này giờ đây trông thật mới mẻ với cô

Thiên vừa mua một ít đồ ăn ở chính cái quán ngày hôm trước và bước vào cửa hàng ngay sau Liz với một cái hot dog trên mồm

“Cũng đã là buổi trưa rồi, đáng ra anh cứ ngồi luôn ở cái quán đó mà ăn đi!”

“Này!” Liz lên tiếng phản nản, còn Thiên thì chẳng quan tâm, cậu nhét nốt chiếc bánh còn lại trên tay vào miệng Liz và vẫy tay trái mở ra một cửa sổ

“Trước tiên thì cứ rèn thanh kiếm đã!” Khéo léo mở thùng đồ ra, Thiên gọi ra một thời kim loại

“Ừng ực.....ực! Phải rồi, rèn nó thôi nào! Vào trong xưởng đi đã!” Liz lờ tịt đi nguồn gốc của thời kim loại và cẩn thận cảm lấy nó rồi gặt đầu

Lizbeth mở cánh cửa phía sau quầy thu ngân ra, tiếng thùm thụp do bánh xe nước phát ra trở nên to hơn rõ rệt. Kéo cần gạt ở trên tường xuống, ổng bễ bắt đầu chuyển động và thổi không khí vào. Lò nung ngay lập tức bắt đầu tỏa ra ánh sáng màu đỏ sáng rực. Nhẹ nhàng thả thời kim loại vào lò, cô quay sang chỗ Thiên

“Một thanh đơn thù kiếm thẳng là được, phải không?”

“Ừm!” Thiên gặt đầu trong khi ngồi trên cái ghế đầu tròn dành cho khách

Hướng mắt xuống nhìn lò nung, Liz để ý thấy thời kim loại đã nóng lên đủ mức. Cô dùng kẹp lấy nó ra và đặt trên đe.

Cầm lấy cây búa rèn yêu thích từ trên tường xuống, Liz đặt thiết lập trong menu rồi lại liếc nhìn qua gương mặt Thiên. Thấy cậu lặng lẽ gặt đầu, Liz mỉm cười đáp lại rồi đưa cây búa lên cao quá đầu

Dồn hết tâm trí vào và đập xuống miếng kim loại đang phát ra ánh sáng màu đỏ thẫm, một tiếng “Keng!” rõ ràng vang lên, cùng với đó là những tia lửa sáng chói bắn tung ra. Liz thành thực gõ từng nhát từng nhát một

Trong mục về rèn vũ khí của phần «Trợ giúp tham khảo», về quá trình rèn chỉ được mô tả ngắn gọn là: “Tùy theo loại vũ khí muốn làm ra và cấp độ của kim loại được sử dụng, thời kim loại sẽ cần được gõ một số lần nhất định.”

Nói cách khác, trong việc dùng búa đập lên miếng kim loại, kĩ năng của người chơi hoàn toàn không gây ra ảnh hưởng gì. Hiểu theo nghĩa đen thì có lẽ là vậy, nhưng có đủ loại tin đồn và giả thiết bí ẩn lan truyền trong SAO. Rằng độ chính xác của nhíp gõ búa và chiến ý của người thợ rèn có thể không chế được chất lượng thành phẩm, theo như những ý kiến chắc như đinh đóng cột ấy là vậy

Liz không rõ mình đã gõ búa bao nhiêu phát nữa - chắc là khoảng từ 200 tới 250 lần gì đó - và ngay sau tiếng gõ búa cuối, thời kim loại tỏa ra một luồng sáng trắng chói mắt rõ rệt.

Vật thể hình chữ nhật ấy vừa phát sáng vừa thay đổi hình dạng từng chút một. Phía đầu và phía đuôi của nó bắt đầu tròn lại, tiếp đó là một chỗ phình trông giống như chuôi kiếm phồng ra.

Đẹp, đó quả thực là một thanh kiếm tuyệt đẹp. Phải nói là một thanh đơn thù kiếm đẹp ngay ngắn mới đúng. Lưỡi kiếm có màu nhàn nhạt mờ ảo và rất mỏng manh, dù chưa tới mức như liễu kiếm. Trông nó có vẻ hơi trong suốt, như thể kế thừa đặc điểm của thời kim loại. Phần lưỡi kiếm có màu trắng chói mắt, còn tay cầm thì màu bạc ám chút sắc xanh nước biển.

Nâng thanh kiếm đang tỏa sáng lấp lánh trên đe lên, bản thân Liz cũng phải ngạc nhiên bởi sức nặng chẳng ăn nhập gì với vẻ ngoài tao nhã của nó. Chỉ số sức mạnh yêu cầu để sử dụng nó không thua kém gì thanh kiếm đen «Elucidator» của Thiên. Cô hết sức dưới thẳng lưng lên, cô kêu lên một tiếng rồi nâng nó lên trước ngực.

Chia một ngón tay bên bàn tay phải đang đỡ mặt dưới thanh kiếm ra, Liz nhấp một cái và nhìn cửa sổ nổi lên trên bề mặt nó.

“Xem nào, tên nó hình như là «Dark Repuser». Đây là lần đầu tiên em nghe thấy cái tên này, nên chắc nó không được đề cập tới trong danh sách hiện giờ của cửa hàng cung cấp tin tức đâu — Này, anh thử nó đi!”

“Ừ, xem nào!” Thiên nâng nó lên như thể chẳng hề bị ảnh hưởng bởi sức nặng của nó vậy. Vẫy bàn tay trái để mở menu chính ra, cậu thao tác trên hình trang bị nhân vật và chọn thanh kiếm màu trắng. Như vậy, thanh kiếm sẽ được trang bị vào hệ thống của Thiên và cho phép cậu xem các số liệu của nó.

Thiên ngay lập tức đóng menu lại, lùi vài bước và chuyển nó sang tay trái, vung qua vung lại vài lần tạo nên tiếng “vun vút”

“Thế nào há?” Liz không nhịn được hỏi

“Nó đúng là nặng thật... Một thanh kiếm tốt đấy!”

“Thật ư? ...Tốt quá rồi!!!” Liz mỉm cười vui vẻ, rất lâu rồi cô mới có cảm giác như này

“Mà... này!” một câu hỏi đột nhiên xuất hiện trong đầu Liz

“Hummm?” Thiên ngoảnh đầu lại nhìn qua vai. Thanh đơn thủ kiếm màu đen vẫn đeo lưng lửng ở phía sau lưng

“Lại nói về việc này— Lúc đầu anh bảo muốn rèn một thanh kiếm ngang ngựa với thanh này đúng không? Thanh kiếm màu trắng ấy đúng là tốt thật, nhưng theo em thì nó không chênh lệch mấy với thanh kiếm roi ra từ quái này. Tại sao anh lại cần đến hai thanh kiếm ngang ngựa với nhau làm gì?”

“Lùi lại chút đi!”

“Là sao hả? Tự đứng lại ra về ngầu lòi như vậy!” Sau khi Liz lùi về đứng bên cạnh chỗ bức tường, Thiên đưa tay phải lên rút thanh kiếm đen từ trên lưng ra tạo nên một tiếng động chói tai, trong khi vẫn cầm thanh kiếm trắng ở bên dưới.

Liz không tài nào hiểu nổi ý đồ của cậu. Liếc qua khuôn mặt bối rối của cô nàng trong giây lát, Thiên bình tĩnh vào thế với hai thanh kiếm trên hai tay. Thanh kiếm ở bên phải ở phía trước, thanh kiếm bên trái ở phía sau, anh ấy hơi hạ thấp hông xuống, thế rồi ngay lúc đó—

Một hiệu ứng ánh sáng màu đỏ tươi lóe lên, nhuộm cả xướng rèn trong ánh sáng chói lọi của nó.

Hai thanh kiếm trên tay Thiên luân phiên nhau đánh tới với một tốc độ mắt thường khó nhìn rõ. “Viuuuuuuuu!!!”, những âm thanh ấy dồn lại thành một áp lực vô hình trong không khí, và mặc dù nó không nhắm vào bất kì thứ gì, đồ đạc trong căn phòng vẫn rung lên cành cạch. Đồ hiển nhiên là một kiếm kĩ được sắp xếp bởi hệ thống. Nhưng— sự thật là Liz chưa từng nghe nói về bất kì kiếm kĩ nào lại cần đến hai thanh kiếm để thi triển cả!

Gạt cả hai thanh kiếm đi - chỉ dứt thanh kiếm bên tay phải về sau lưng, Thiên nhìn Liz và nói

“Và chuyện là như thế đây— Mà khoan.... Thiếu cái gì thì phải? À phải rồi, bao kiếm! Liz, vào chọn cho anh một cái ra đây!”

“À... vâng!” Liz quyết định kim những thắc mắc của mình lại và đưa tay về phía bức tường rồi mở menu của ngôi nhà ra.

“Ngon rồi!” Thiên nhận cái bao kiếm từ Liz, dứt thanh kiếm mới vào rồi cắt hết vào Item Box

“...Vậy đó là một bí mật à? Chuyện ban nãy ấy?”

“À, cũng không hẳn! Mà đừng kể cho ai nghe nhé, được không?”

“Hiểu rồi!”

Thiên cũng chẳng ngại chuyện gì nhưng nếu để người khác biết thì cũng khá nhức đầu. Dù sao nhân tâm cũng dễ đổ kị mà, nên điều thấp, già heo ăn hổ mới là chân lí

“Yêu cầu tới đây là xong. Anh sẽ trả tiền cho thanh kiếm. Giá bao nhiêu nào?”

“A, cái đó...” Liz cắn môi trong giây lát - rồi nói thành lời điều vẫn luôn sôi sục trong lòng mình.

“Không cần anh trả đồng nào hết! Đổi lại, em muốn được trở thành thợ rèn riêng của anh! Bất cứ khi nào anh hoàn tất xong quá trình phá đảo, hãy quay về đây để em báo đường trang bị cho anh... —Ngày nào cũng vậy, kể từ hôm nay trở đi, không được lờ hèn đâu đấy!”

“Không được! Chuyện nào ra chuyện đấy! Yêu cầu của em thì cũng được nhưng cái thì phải nhận!” sau một hồi kì kèo, mặc cả, uy hiếp, dụ dỗ thì Thiên cũng gửi Liz 3M Coll cho chi phí lần này

“Giờ ta đi đâu đó ăn uống chúc mừng thôi! Em cũng đói rồi!”

“Được a! Giờ em là người có tiền rồi! Đại gia! Cậu bao nuôi ahi!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Hắc Bạch song linh

Hê lô các ae! Là ta đây! À thì cũng chỉ có vài chuyện nhỏ muốn thông báo thôi, từ giờ bắt kể map nào liên quan đến Nhật Bản là ta sẽ dùng luôn tên Kirigaya Kazuto, cũng tại không thích bày trò quá thôi mà cứ gọi hai tên cũng khó thăng đánh chữ như ta nên từ chương này sẽ gọi Main là Kirito lun nha! Cảm ơn đã đọc, chúc đọc truyện vui zê ^^

(Đây là phần Bonus từ Chương trước)

Kirito mở mắt, cậu dậy sớm tắm rửa, cả ngày chơi game nhưng tỉnh lực vẫn tràn đầy. Tự yêu chính mình trong gương một chút rồi cậu cũng trở lại không gian hệ thống

“Linh! Dùng cách gì tạm tăng Luyện Khí Thuật lên max cấp luôn được không?”

“Chừ~nhân! Ngài quên em luôn rồi sao? Linh nhì ở đây chán lắm!”

“Ồ! Anh xin lỗi, sau lần này thì em cũng đi ra ngoài thể giới mới cùng anh đi!”

“Hi hi! Chủ nhân tốt nhất mà~ Nhưng trước hết thì anh phải “bồi thường” cho em đã~” Kirito cũng chẳng nhiều lời, lấy hành động thay lời nói, hóa thân làm sói dề luôn Linh ra mà yêu thương

(Tỉnh lực 3000 từ)

“Dùng thành công Luyện Khí Phù max cấp, hạn dùng 24 tiếng!”

“Ngon rồi! Cuối cùng cũng có thể tạo ra chân chính Dark Repulser và Elucidator rồi!” hai thanh kiếm ngoài đời có vẻ y hệt nhưng thực tế lại là kiếm chết, dù sao nó cũng chỉ là vũ khí chưa thông linh

Vô số truyện tiểu thuyết đã xuất hiện thứ mà được gọi là “Khí linh”. Mỗi thứ đều có linh hồn, Thiên cũng muốn vũ khí của mình được hoàn thiện hơn, mạnh hơn. Trong S.A.O thì Dark Repulser và Elucidator cũng chỉ là một mô dữ liệu không hơn không kém, tuy nhiên Kirito muốn dùng chính đồng dữ liệu đó tạo nên linh hồn cho hai thanh kiếm này

*Bừng*Bừng* lửa bắt đầu bốc lên, độ hệ thống tuy tinh phẩm nhưng vẫn chưa hoàn thiện, chuyện bây giờ Kirito muốn làm đó là rèn lại hai thanh kiếm này

*ting*ting*ting* cậu lấy ra dữ liệu của cả Dark Repulser và Elucidator. Chúng lơ lửng giữa không khí và hơi mờ nhạt, những dòng mạch, điện chạy qua nhìn khá là ảo

Hai thanh kiếm kia được nấu lại, dung dịch đó nức đỏ được trộn lại, thêm chút kim loại quý vào, rồi lại tiếp tục đốt cho hết những tạp chất còn vương vẩn trong đấy

“Chia ra!” luồng dung dịch được Kirito nhất tâm nhị dụng chia làm hai, mỗi luồng đều được nhỏ một giọt máu của chính cậu vào

“Thêm lửa đi Linh!” dứt lời thì ngọn lửa cũng đã to hơn trước rất nhiều, đây là Thần chi Hỏa, thuê một lần cũng mất rất nhiều điểm cùng tiền. Nói chung sau lần rèn đúc này thì tài khoản của Kirito trong hệ thống sẽ thanh linh (về 0)

“Hắc Long Giác, Hấp Huyết Nha, Vô Ảnh Sa, Viễn Thần Thạch, Âm Kim Loại.....” đầu tiên sẽ là Elucidator, thanh đơn thủ kiếm màu đen. Vô số nguyên liệu đắt tiền, một số còn hầu như đã tuyệt tích mất khá nhiều điểm để đổi ra khiến Elucidator “không bá không được”

Nhất tâm nhị dụng, Kirito cũng lờ ra đồng nguyên liệu cho thanh Dark Repulser

“Bạch Tuyết Liên, Hồn Băng Thạch, Kim Loại Vãn Thiết, Bạch Long Giác, Sinh Thần Thủy.....” với một chuỗi tên nguyên liệu dài không kém, Dark Repulser cũng được Kirito chăm sóc tận răng...à không, tận cán

Hai đoàn chất lỏng sau lần hòa lọc đầu tiên nhanh chóng to dần ra, mờ hơi cũng bắt đầu toát ra trên mặt Thiên. Với Thiên phú khổng lồ, chơi với lửa tuyệt đối của cậu, những tạp chất nhanh chóng bị đốt sạch sẽ, thể tích chất lỏng bắt đầu thu nhỏ lại vừa đủ

"Đến lúc tạo hình rồi! Linh, nhờ em thiết kế ngoại hình nha, làm cho nó phù hợp, đẹp, ngẫu, có thể gần hai thành một càng tốt!" Kirito đọc yêu cầu xong thì một bản vẽ cũng hiện lên bên cạnh cậu. Bộ xử lí 7x của hệ thống kết hợp trí tuệ của Linh đã có kết quả làm Kirito không chê vào đâu được, thậm chí còn vượt cả tưởng tượng nữa cơ

"Tạo hình!" khuôn mẫu đã có, theo từng ý niệm khiến hai đoàn chất lỏng dần méo mó thành hình.

*xi*xi*xi* gọi một chậu Hàn Băng Tuyền vào kết thúc, âm thanh bốc hơi nước vang lên, khói bay mù mịt. Trong bóng chốc hai thanh tuyệt kiếm ra đời

Dark Repulser với vẻ ngoài mới, tinh tế hơn, quý sở tộc hơn hảo hoa bóng loáng hơn. Bắt đầu từ cán kiếm là một màu xanh sẫm, màu xanh lục pha xanh nước biển, hai bên là tạo hình những cánh bông tuyết đẹp mắt, cả thanh kiếm lấy sắc trắng và lục làm chủ đạo, dài hơn 1m

Tiếp theo là thanh Elucidator mới, hiện lên với một màu đen huyền ảo, không khó để thấy như ẩn như hiện là hình ảnh ngọn lửa sống động, cả thanh kiếm màu đen với những đường viền họa tiết màu bạc cũng bắt mắt vô cùng

Cả hai thanh kiếm đã có diện mạo hoàn toàn mới, giờ là lúc quyết định. Kirito cầm cả hai đặt lên bàn, miệng lầm bầm gì đó, hai tay kết ấn nhanh thoăn thoắt

Ông một tiếng, hai thanh kiếm bay lên với màu sắc mờ ảo. Hai luồng dữ liệu ngay lập tức cũng bị hút vào trong, cả hai thanh kiếm xoay tròn trên không, tốc độ quay tăng nhanh, một bên phát ra ánh sáng màu trắng thần thánh còn một bên thì tỏa ra màu đen như vô tận thâm uyên

"Thông Linh hoàn thành! Thử tinh đi, hồi những chiến binh của ta! Các người sẽ là những thanh kiếm xé tan kẻ thù, là những món bảo bối vô giá, là một phần của linh hồn ta!"

"Aaaaaaaa!" trên mặt Kirito tràn đầy thần sắc thống khổ, gân xanh nổi lên. Cậu đang làm một việc người khác sẽ cho là điên.

Cảm giác linh hồn xé ra khiến Kirito cũng không thể chịu được lâu, hai luồng năng lượng theo lời chú truyền vào trong hai thanh kiếm và rồi...

"Ngài là chủ nhân sao?"

"Xin chào chủ nhân! Cảm ơn ngài đã ban sự sống cho hai chị em thần!"

Từ trong hư ảnh đen trắng hiện ra hai bông hoa, cánh hoa hé dần để lộ hai thân hình bé nhỏ giống nhau như sinh đôi, tuy nhiên một đứa tóc trắng, một đứa tóc đen. Kirito thờ dốc nhìn hai thiên thần trước mắt, nhìn sơ theo cách ăn nói thì có vẻ tính linh màu trắng thông minh hơn như là một người chị vậy, còn tính linh đen lại có vẻ mạnh mẽ đát đất hơn

"Ừm...xin chào!" nói xong thì Kirito cũng gục xuống, lần này quả thật khiến cậu mệt chết người, nhất là Soul energy khiến cậu phải mất thời gian mới khôi phục được

.....

"Hừ...!?" Kirito mơ màng tỉnh dậy, trước ngực cậu là hai tiểu tinh linh cũng đang say giấc nồng. Mím cười nhẹ một cái, Kirito nằm đọc lại dữ liệu trong đầu mình

"Elucidator-Từ Vong chi Kiếm: 1★ (max là 100★), tiến hóa hình vũ khí, khả năng trưởng thành vô hạn.

Do Kirito sáng tạo lại, nắm giữ sức mạnh vô song, là một thanh ủng có vô hạn tiềm năng Thánh kiếm.

Sức mạnh: 1000(nhân 10 khi tăng 1★)

Tốc đánh: 100(tăng thêm 10 khi tăng 1★)

Phòng thủ: 1000(nhân 10 khi tăng 1★)

Nội tại: Đối phương bị trúng đòn sẽ bị ảnh hưởng bởi một trạng thái hiệu ứng ngẫu nhiên. Cộng với đó, mỗi khi đánh trúng đối thủ, kiếm sẽ hút ma thuật (hay còn gọi là Mana, MP, Khí, Ki, Charka, hay linh lực, tiên lực,...)và sinh lực (hay còn gọi là HP, máu,...), đồng thời hồi phục ma lực và sinh lực của người sử dụng kiếm. Nhưng, không có khả năng hồi phục vết thương. (Lượng sinh lực và ma lực hồi phục phụ thuộc vào cấp độ người sử dụng)

Tuyệt kỹ đặc biệt: Hỏa kiếm, Âm kiếm, Đột kích, Tăng hình, Hấp Thu, Nhất kích tất sát (0,00001%), Hút hồn,....."

Cắm kỹ: Dual Blade (chỉ dùng được khi cầm cả Dark Repulser)

"Một sự bá đạo không hề nhẹ, mạnh như này ài chơi? Còn thanh này thì sao!?" Kirito vui vẻ nhìn sang thanh bạch kiếm còn lại

"Dark Repulser-Sinh Mệnh chi Kiếm: 1★ (max là 100★), tiến hóa hình vũ khí, khả năng trưởng thành vô hạn.

Do Kirito sáng tạo lại, nắm giữ sức mạnh vô song, là một thanh ủng có vô hạn tiềm lực Thánh kiếm.

Sức mạnh: 1000(nhân 10 khi tăng 1★)

Tốc đánh: 100(tăng 10 khi tăng 1★)

Phòng thủ: 1000(nhân 10 khi tăng 1★)

Nội tại: Trong trạng thái giao tranh, người sở hữu kiếm tiến vào trạng thái hồi phục sinh lực siêu phẩm. Giải trừ các trạng thái xấu khi sử dụng ma thuật hồi phục và hiệu quả phục hồi ma lực sẽ tăng gấp đôi bình thường. Khi thoát khỏi trạng thái chiến đấu thì sẽ tăng khả năng hồi phục một cách phi thường, đến mức mọi tổn thương và vết chém có thể hoàn toàn hồi phục chỉ sau một đêm. Có tác dụng với cả vết thương cơ thể và linh hồn. (Cấp độ hồi phục phụ thuộc vào người sử dụng)

Tuyệt kỹ đặc biệt: Quang tốc, Băng ảnh, Vô ảnh chém, Hồi phục, Phi kiếm,.....

Cắm kỹ: Dual Blade (chỉ dùng được khi cầm cả Elucidator)"

"....."

Cứng họng toàn tập

"....."

Đúng lúc này hai tiểu tinh linh phát sáng lên rồi chúng hóa thành một sợi dây chuyền, nhưng thay cho mặt dây chuyền thì giữa sợi dây là hai thanh kiếm mini đặt chéo X với nhau, tuyệt đẹp

"Hồi phục phát động! Restarted!" một cảm giác vô cùng thoải mái chạy qua người Kirito, cậu nhận ra rằng bản thân đã phục hồi, hoàn toàn. Chắc hẳn là do nội tại của Dark Repulser

"Chủ nhân!? Chủ nhân?" âm thanh trẻ con vang lên trong đầu Kirito, có vẻ hai tiểu tinh linh đã tỉnh

"Sao vậy-?" Kirito bỗng nghĩ ra một chuyện, đó là chưa có tên cho hai đứa này

"Ngài đặt tên cho hai chúng thần được không ạ?"

"Tên...tên...!"

"Ừm...Đề xem nào!? Thiên Ngao Tuyệt và Thiên Ánh Tuyệt, thế nào?"

"Ummmm!! Cảm ơn ngài!"

"Àm ơn ài!" Kirito không khỏi bị miếu sát vô số lần bởi hai tiểu tinh linh này

"Linh! Anh ngủ bao lâu rồi?"

"Tròn 1 ngày 1 đêm ạ!"

“Được rồi! Cùng anh ra thế giới này đi, có lẽ em sẽ có việc gì đó muốn làm chẳng!?” Kirito dắt Linh vào phòng, ngay lập tức cô nàng biểu thị mình tự lo được và bảo Kirito đi làm việc của cậu

“Có gì gọi anh dậy nha!” Kirito đội Nerve Gear lên, nhắc Linh một câu rồi tiếp tục đăng nhập vào S.A.O

“Link Started!!!!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Bé gái trong sương sớm

(Aincrad tầng thứ 22, Tháng Mười năm 2024 theo lịch chung)

Đã gần một năm từ khi Kirito đến thế giới này, Sword Art Online cũng đi được một nửa chặng đường nên gần như những Player còn sống sót đã rất quen thuộc với cuộc sống như này rồi

Danh sách các Guild cũng có sự thay đổi, đứng đầu không còn là Huyết Kỳ Sĩ nữa mà là Guild do Kirito cùng chúng nữ sáng tạo-Mỹ Nữ Quân Đoàn. Nhắc mới nói, tuy lực chiến Guild vượt xa các Guild top 2, 3, 4 nhưng điều nổi tiếng của Guild lại là ở một khía cạnh khác

Như cái tên đã nói lên gần tất cả, đây là một Guild dành cho nữ và điều đặc biệt là tất cả thành viên đều là những mỹ nhân có một không hai, trừ vị Thủ Lĩnh thần bí thì tất cả các thành viên lộ mặt đều thuộc Top 100 Chiến Lực cả, quá kinh khủng

Còn một điều nữa khiến toàn thể Player tò mò đó chính là không biết chính xác tọa độ Toà Nhà Chính của Guild ở đâu, vô số người tìm hiểu, theo dõi nhưng lượng thông tin thu được lại chẳng bao giờ quá một mặt giấy cả

Mỹ Nữ Quân Đoàn Guild có cho tiền cũng chẳng ai có thể tìm được cả, đơn giản là có Linh cùng Kirito những tay vào thì có tìm ra được mới lạ

Trong vài tháng gần đây thì Kirito cũng đã hoàn thành công trình kiến trúc đặc biệt nhất trong Aircraft, đó chính là một ngôi nhà giữa khu rừng của tầng 22. Ngôi nhà nơi tổ ấm của Thiên cùng đàn Harem của mình

Tuy nhìn nhỏ và khá đơn giản nhưng bên trong nó là một sự khác biệt quá lớn, cũng chỉ là kiến trúc hiện đại nhưng không gian diện tích của nó là một sự bất ngờ cho những người mới lần đầu thấy

Liz cũng biết chuyện Kirito, tuy nhiên mọi thứ lại không khác nghiệt như cậu tưởng tượng. Liz sau khi được Asuna cùng chúng nữ ‘thông nào’ theo một cách nào đó cũng dần tập chấp nhận sự thật này. Điều này khiến Kirito không khỏi cảm khái: “Lập Harem trong thế giới 2D thật đơn giản!” (tác: ta thấy đơn giản nhất bởi mày là Main chứ sao!”

.....

Một ngày mới bắt đầu theo thường lệ, tất cả thành viên trong Guild đều sống trong nhà của Kirito, dù sao ở đâu cũng vô cùng dễ chịu, thoải mái. Cảnh vật ở đây cũng chẳng thể chê vào đâu được!

Trứng ốp một với bánh mì đen, sa lát, cà phê đó là bữa sáng ngày hôm nay. Hầu hết mọi bữa ăn đều do Midori cùng Asuna đảm nhiệm, Kirito lâu lâu cũng vào cho đỡ quên cảm giác vào bếp và lằn nào tài năng của cậu cũng khiến ‘những chiếc dạ dày Vương’ thỏa mãn

“Hôm nay sẽ làm gì ta?” Kirito duyệt quyết định vui chơi không làm việc để thư giãn cho cả Guild nên giờ trống mọi người khá là nhàn hạ

Là một tầng dưới thấp nên tầng 22 vốn dĩ khá rộng. Đường kính của toàn bộ khu vực này vào khoảng tám kilomet. Một hồ nước khổng lồ nằm chính giữa tầng, ở phía bờ nam của nó là thị trấn chính, làng «Corab». Ở phía bắc là mê cung. Phần còn lại được bao phủ bởi rừng cây là kim tuyệt đẹp

“Chúng ta đi câu đi! Nghe nói hải sản chỗ đó cũng khá ngon! Mà hình như còn có một con tiểu Boss nữa thì phải!” Kirito đưa ra gợi ý, dù sao cậu cũng nghĩ tới việc cứu cô bé con đáng thương Yui. Mọi người đồng ý cùng với việc sẽ đi cắm trại quanh đây luôn

“Để em chuẩn bị đồ ăn trưa!” Asuna nhanh chân vào phòng bếp, một vài người cũng đi theo giúp đỡ cô

.....

“Mọi người có biết tin gì không?” Lizbeth đang đi trên đường thì bỗng quay sang hỏi

“Chuyện gì?” có vẻ mọi người cũng đã bị kêu gọi lên tinh tò mò

“Bóng ma trong khu rừng ấy! Là linh hồn của một người chơi...tức là con người ấy. Có vẻ như là nữ, ví dụ như... Một người chơi chết đi nhưng lòng vẫn còn đầy uất hận, với chiếc Nerve Gear vẫn đang đeo trên đầu...lang thang trên cánh đồng mỗi tối...” câu chuyện của Liz khiến Kirino cùng Suguhara nổi lên hào hứng tìm hiểu, kết quả là lịch trình thay đổi

“Asuna! Không đi sa-” Liz mấp mòi như dúi ai cũng biết thừa rằng cô nàng đang trêu Asuna bởi tính sợ ma của cô. Cô sợ tới mức từng nghĩ ra đại nấy lí do nào đó để trốn tham gia đợt vượt mê cung lâu đài cổ nằm giữa tầng 65 và tầng sáu 66, vốn nổi danh là rất kinh dị. Điều này có lẽ là nỗi ám ảnh đặc biệt của Asuna đi

“Khôngggg!!!” mọi người đi hết để lại Kirito cùng Asuna. Chuyện này nằm ngoài sự lo liệu của Kirito, cậu không ngờ mọi thứ lại perfect tới bất thường thế này

Bước lên bãi cỏ gần đây, Asuna quay về phía Kirito và nói

“Này, công em lên vai anh đi!”

“Công em trên vai anh á!?” Kirito vội vã hỏi lại, cái yêu cầu này cũng quá là...kích thích đi

“Anh xem, cứ nhìn mãi từ một góc độ thì chán lắm. Với chỉ số sức mạnh vật lý của Kirito-kun thì đây là chuyện nhỏ mà, phải không-?”

“À, có lẽ thế... Thiet tình, em bao nhiêu tuổi rồi vậy...”

“Tuổi tác chả liên quan gì đến việc này hết! Có sao đâu? Với lại cũng đâu có ai nhìn chúng mình!”

“Đ-Được rồi, chắc phải vậy thôi...” Kirito chịu thua dù sao đây cũng là khoảng thời gian riêng của cả hai, nghe theo cô nàng một chút cũng chẳng sao cả

Kirito cũng ngồi xuống và quay lưng về phía Asuna trong khi vẫn lắc đầu. Cô kéo váy lên rồi khẽ đặt hai chân lên trên vai cậu.

“Chúng ta đi thôi. Nhưng anh mà quay mặt lại là em đánh đấy!” Asuna nói với giọng hăm dọa

“Sao em quá đáng vậy...” Kirito tuy cũng rất muốn nhưng lệnh vạ đã nói thì phải ghe thôi. Vừa câu nhàu về tình cảnh hiện tại, cậu vừa nhanh chóng đứng dậy khiến góc nhìn lên cao hơn hẳn.

“Oaa! Nhìn kia, anh có thể nhìn thấy hồ từ đây đấy!”

“.....Anh không có thấy!”

“Vậy thì lát nữa em sẽ cho anh lên!”

“.....” sa mạc lời

Asuna đặt hai tay lên đầu Kirito, vốn đang gục xuống vì một mối, rồi nói

“Giờ, xuất phát thôi! Chuyền hướng, bắc – đông bắc!” Kirito thờ dãi đều đặn đi về phía trước, còn Asuna thì cười đùa vui vẻ trên hai vai cậu.

Sau khoảng mười phút, một trong số rất nhiều hồ nước nằm rải rác ở tầng 22 đã hiện ra trong tầm mắt. Có lẽ là do thời tiết hôm nay đẹp, nên một vài người chơi đã có mặt từ sáng sớm, thả cần câu xuống hồ, tạo ra những gợn sóng lăn tăn trên mặt nước. Con đường chạy vòng quanh hồ, hướng về phía con dốc vốn nằm khá xa so với bờ hồ. Nhưng khi hai người đi tới, những người chơi nhìn thấy họ đều vấy tay. Có vẻ như những ai trông thấy Kirito và Asuna

đều mỉm cười, vài người thậm chí còn cười to.

“Tuổi trẻ thật tốt ah!”

“Mà giới trẻ ngày nay cũng thật là...”

Kirito bỏ qua mọi thứ và công cô người yêu tiếp tục tiến về phía trước. Chẳng mấy chốc đã tới đoạn xuống dốc, con đường tiếp tục hướng sang bên phải, đi sâu vào rừng. Len lỏi giữa khoảng trống xen kẽ giữa những cây lá kim to lớn trông giống như cây tuyết tùng đâm vọt lên bầu trời cao, hai người đi dạo chậm chậm.

Tiếng lá xào xạc, tiếng suối chảy rì rầm, tiếng chiêm chiếp của chim non. Tất cả những âm thanh đó như tô điểm thêm cho khung cảnh của cánh rừng nhuộm màu sắc mùa thu.

Trong khi cả hai vẫn vừa dạo bước vừa trò chuyện những việc đầu đầu, rừng cây ngày càng trở nên rậm rạp hơn. Ngay cả tiếng hót của những con chim đang trốn đầu đó, và cả những tia nắng len lỏi qua kẽ lá cũng bắt đầu biến mất.

Kirito buồn bực khi chẳng thấy bóng dáng Yui ở đâu, đúng lúc này thì giọng Asuna vang lên

“Anh biết chuyện con ma không?” Kirito kể những gì mà cậu biết mà không hay rằng sâu bên trong rừng, vốn rất tối tăm dù rằng vẫn đang là ban ngày, cách chỗ hai người không xa, có thứ gì đó màu trắng đang đứng dưới một gốc cây lá kim nhìn trộm họ.

Bị lẫn át bởi một thứ không khí ma quái, Asuna cứng đờ người lại vì sợ hãi. Kỹ năng nhận biết của cô, dù rằng không bằng Kirito, nhưng cũng khá cao. Kỹ năng này tự khởi động ngầm, giúp cô có thể nhìn thấy rõ hơn thứ mà cô tập trung nhìn vào.

Một thứ gì đó màu trắng đang đứng đưa trong gió. Không phải cây. Cũng không phải đá. Mà là vải. Hay mô tả kĩ hơn thì là một chiếc váy liền mảnh với đường khâu nổi bật. Thò ra từ mép váy là—đôi chân dài và thon thả.

Cô bé đứng yên đó. Giống như những gì Kirito miêu tả, đó là một cô bé mặc chiếc váy liền mảnh, đứng bất động, nhìn vào hai người.

Cảm thấy ý thức của mình bắt đầu mờ dần như thể sắp ngất đi tới nơi, Asuna cố gắng mở miệng ra. Cô thì thầm với giọng the thé.

“Ki... Kirito-kun, bên này.” Kirito vội quay theo hướng Asuna đang nhìn. Ngay lập tức, cậu cũng đờ người ra

“Đ—Đây không thể là thật được...” ý cậu ở đây là sự ngạc nhiên, cậu chăm chú quan sát mãi mà chẳng thấy đây ấy vậy mà Asuna quanh đi quẩn lại đã tìm được rồi

Cô bé không hề di chuyển, mà cứ đứng cách khoảng mười mét so với hai người, ánh mắt dán chặt lên người họ. Đúng lúc Asuna nghĩ rằng cô chắc chắn sẽ lẫn ra ngất nếu cô bé đó lại gần hơn nữa, và gắng đứng vững lại.

Cơ thể cô bé khẽ rung đưa không vững vàng. Như thể một con búp bê máy đã hết pin, cô bé ngã xuống đất, với một động tác trông không giống một sinh vật sống chút nào. Một tiếng ục ục nhỏ vang lên. Kirito không buồn nhìn Asuna đang lên tiếng xin cậu dừng lại phía sau lưng, và lao về phía cô bé vừa ngã

“Thật tinh!” Asuna miễn cưỡng đứng dậy và đuổi theo cậu. Dù rằng vẫn còn hơi run, nhưng cô chưa bao giờ nghe kể về con ma nào lại bị ngất và ngã xuống cả. Đây chắc hẳn phải là người chơi.

“C—Cô bé có sao không?”

“Không sao đâu! Mà gọi cho nhóm Liz là chúng ta về trước đi, con bé cần chăm sóc và nghỉ ngơi!”

“Vâng!”

.....

Cả hai chạy gần như suốt cả quãng đường trở về, nhưng, thậm chí cả khi họ đã ra khỏi khu rừng và về đến nhà, cô bé vẫn chưa tỉnh lại. Sau khi đặt cô bé lên giường của Asuna và đắp chăn lên, hai người ngồi xuống cạnh nhau trên chiếc giường kế bên, vốn là giường Kirito

“Anh có nghĩ ra gì không?” Asuna lên tiếng hỏi

“Không!...Nhưng hẳn đứa trẻ này là một người chơi bị lạc đường...hay ít ra thì đây là lời giải thích hợp lí nhất!” tuy biết đáp án nhưng Kirito không muốn nói, dù sao vẫn chưa phải thời điểm thích hợp

Asuna đứng dậy, tới quý trước chiếc giường cô bé đang nằm ngủ và đưa bàn tay phải ra, nhẹ nhàng vuốt ve đầu cô bé. Kirito cũng lại gần, cúi thấp người xuống bên cạnh Asuna. Đưa tay phải ra một cách ngại ngùng, cậu vuốt ve mái tóc của cô bé.

Cô bé này thật sự rất xinh xắn. Trông cô bé giống như một tiên nữ hơn là một đứa trẻ bình thường. Nước da của cô bé hao hao giống thạch cao, mịn màng và trắng như tuyết. Mái tóc dài, đen bóng đầy tao nhã, và với vẻ đẹp kì lạ của bé, Asuna chắc chắn sẽ bị hút hồn nếu cô bé mở mắt ra và cười.

Chiều thu muộn trời qua yên bình, và ngay cả khi ánh nắng từ ngoài vùng rìa chiếu vào đã chuyển sang màu đỏ thẫm, bé gái đó vẫn chưa tỉnh dậy.

Tắt đèn trong phòng khách đi, hai người đi vào phòng ngủ. Vì cô bé đã chiếm mất một giường, nên họ sẽ phải ngủ chung với nhau, cả hai nhanh chóng thay quần áo ngủ. Đây cũng không phải lần đầu nên mọi chuyện cũng diễn ra nhanh chóng

Trong bóng tối ám chút màu xanh nhạt, cô bé tóc đen vẫn ngủ say như trước. Dù rằng Asuna chưa từng nghĩ một cách hẳn hoi về quá khứ của cô bé, dần dần cô bắt đầu nghĩ về nó trong khi tiếp tục nhìn bé gái.

Dù cho cô bé đang phải trải qua nỗi đau vô sâu sắc đến thế nào đi nữa, cô vẫn không có khả năng đề cử được cô bé— Khi nhận ra điều đó, một nỗi đau nhói lên bên trong lồng ngực của Asuna. Cô bắt giác rời khỏi giường và tới bên cạnh bé gái đang ngủ.

Vuốt ve mái tóc của cô bé một lúc, Asuna nhẹ nhàng lật chăn lên và nằm xuống cạnh cô bé. Cô đưa cả hai tay ra ôm lấy cơ thể bé nhỏ ấy vào lòng. Dù rằng bé gái vẫn không nhúc nhích một chút nào, nhưng nét mặt cô bé đã dịu đi, và Asuna khẽ thì thầm

“Chúc em ngủ ngon. Nếu ngày mai em tỉnh dậy thì thật tốt biết bao...”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Con gái sao?

Chìm trong ánh nắng trong lành của buổi sáng, giai điệu nhẹ nhàng vang lên trong đầu Asuna đang nửa tỉnh nửa mơ. Đó là chuông báo thức của cô với giai điệu là một bản nhạc của kèn ô-boa. Bao bọc trong cảm giác nửa tỉnh nửa mơ, Asuna tận hưởng giai điệu quen thuộc. Ngay lúc đó, âm thanh vang tươi mới của nhạc cụ dây và nhịp chính từ kèn cla-ri-nét hòa vào nhau, cùng với tiếng ngâm nga nhỏ nhẹ—

“Ngâm nga?” Cô không phải là người đang ngâm nga. Asuna mở mắt bất thình lình.

Trong vòng tay cô, hai mí mắt của bé gái tóc đen vẫn khép chặt... ngâm nga theo giai điệu chuông báo thức của Asuna.

Cô bé không sai một nhịp nào. Tuy nhiên, điều đó không thể nào xảy ra được. Vì Asuna đã chỉnh báo thức để chỉ mình cô nghe thấy, không ai có thể thực hiện được việc ngâm nga giai điệu bên trong đầu cô

“Ki- Kirito-kun,..., Kirito-kun!” Không nhúc nhích một chút nào, cô gọi Kirito, đang nằm trên chiếc giường phía sau. Ngay sau đó là tiếng thì thầm của Kirito khi cậu thức dậy

“...Chào buổi sáng. Có gì xảy ra sao?”

“Nhanh lên, lại đây đi!” Không có tiếng kéo kẹt của sản gỗ. Ngồi bật dậy, Kirito mở to mắt ra ngay lập tức khi nhìn vào chiếc giường ngủ, nơi Asuna đang nằm

“Cô bé đang hát ư...!?”

“Đ-Đúng thế...” Asuna lắc nhẹ cô bé trong vòng tay và gọi.

“Này, dậy đi em... Mớ mắt ra nào!” Cô bé ngừng cử động môi. Rồi, mí mắt dài của cô bé chớp chớp một cách yếu ớt, và chậm chậm mở hân ra.

Vội đôi mắt đen mờ ảo, cô bé nhìn thẳng vào mắt Asuna, ở ngay phía trước. Chớp mắt vài lần, bé gái mở đôi môi nhọt nhọt ra một chút.

“Aa... uu...” Giọng nói của bé gái vang lên, như là một rung động tĩnh tế của tiếng chuông ngân vậy, một âm thanh xinh đẹp. Asuna ngồi dậy, vẫn ôm lấy cô bé.

“...Ồn trời, em tỉnh dậy rồi. Em có biết gì về, à thì, việc xảy ra với em không?” Khi được nói tới, bé gái im lặng trong vài giây, rồi lắc đầu ngắn gọn

“Vậy à... Em tên là gì? Em nói cho chị nghe được không?”

“T...ên... T...ên... em...” Cô bé nghiêng đầu, một vài sợi tóc đen bóng nằm trên má cô bé.

“Yu...i. Yui. Đó là... tên...”

“Vậy, Yui-chan? Một cái tên rất đẹp. Chị là Asuna. Và anh này là Kirito.” Khi Asuna quay ngược lại, cô bé gọi là Yui cũng nhìn theo. Nhìn qua nhìn lại giữa Asuna và Kirito, người đang nghiêng mình về phía trước, cô bé nói.

“A... una. Kì... to” Cô bé nói mấy tiếng rồi rạc với đôi môi yếu ớt. Asuna cảm thấy nước mắt từ đêm hôm trước tràn về. Về ngoài của cô bé có thể là ít nhất tám tuổi; nhưng nếu cân nhắc kĩ quãng thời gian đã trôi qua kể từ khi cô bé đăng nhập vào đây, bây giờ cô bé chắc phải khoảng mười tuổi. Nhưng mấy lời run run của cô bé thì như thể là nó được nói bởi một đứa trẻ vừa mới nhận thức được

“Này Yui-chan. Tại sao em lại ở trên tầng 22? Liệu bố hay mẹ của em có gần đây không?” Yui nhìn xuống và chìm vào im lặng. Im lặng một lúc, cô bé lắc đầu tới lui

“Em không... biết... Em không... biết, gì hết...” Sau khi đặt cô bé ngồi lên chiếc ghế ở bàn ăn, Asuna đem đến một cốc sữa ngọt và ấm áp. Bé gái cầm lấy chiếc cốc bằng cả hai tay đưa trước ngực và bắt đầu uống chúng. Đôi theo cô bé bằng khúc mắt, Asuna quyết định bàn việc này với Kirito, cách xa cô bé một chút.

“Này, Kirito-kun. Anh nghĩ thế nào...?” Kirito cắn môi với nét mặt nghiêm nghị, nhưng rồi sau đó cúi mặt xuống và nói

“Cô bé có vẻ... bị mất trí nhớ. Nhưng, với những phản ứng đó... cứ như thể là, trí não cô bé, bị tổn thương hoặc...”

“Ừ... Anh cũng nghĩ thế à?...Không sao đâu Kirito-kun. ...Nếu là chúng ta, chắc chắn phải có điều gì đó... một điều gì đó chúng ta có thể làm”

“...Ừ. Đúng thế...” Kirito ngừng đầu lên thoáng cười, đặt tay lên vai Asuna và đi về phía chiếc bàn ăn. Asuna đi theo sau cậu.

Kéo chiếc ghế kêu lên cộp cộp, Kirito ngồi xuống bên cạnh Yui và bắt đầu trò chuyện với một giọng vui vẻ.

“À, Yui-chan. ...Anh gọi em là Yui có được không?” Ngẩng mặt lên khỏi chiếc cốc, Yui gật đầu

“Vậy à. Thế thì Yui cũng có thể gọi anh là Kirito.”

“Kì... to.”

“Là Kirito. Kì, ừ, to.”

“...” Nét mặt Yui hiện lên sự phức cảm và im lặng một lúc.

“...Kiito.” Kirito cười toét miệng cười và đặt tay lên đầu Yui.

“Cô lẽ nó hơi khó đọc với em. Em có thể gọi anh bằng bất kì cái tên nào dễ dàng hơn.” Yui lại ngồi im lặng một lần nữa, đôi mắt vô cảm nhìn chăm chăm xuống cái cốc sữa. Cô bé không nhúc nhích một chút nào, ngay cả khi mà Asuna cầm lấy chiếc cốc trên bàn và đổ đầy sữa.

Sau đó, Yui từ từ ngẩng mặt lên và nhìn Kirito, rồi bẽn lẽn nói.

“...Papa.” Rồi cô bé quay sang Asuna và nói.

“A.u.na là... Mama.” Asuna run rẩy không kiềm chế được. Cô không biết liệu Yui đã nhầm họ với bố thật, hay là—bởi vì bố mẹ của Yui không tồn tại ở thế giới này, chỉ mỗi Kirito là biết rõ mọi chuyện

Asuna cố gắng hết sức để đè nén cảm xúc đang bộc phát từ tim mình và gật đầu với một nụ cười.

“Đúng thế... Là Mama đây, Yui-chan.” Nghe thấy điều đó, Yui nở nụ cười lần đầu tiên. Bên dưới mái tóc thẳng, đôi mắt vô cảm trước đây của cô bé giờ tỏa sáng, và trong giây lát, khuôn mặt trông như búp bê của cô bé bỗng tươi tỉnh hơn.

“...Mama!” Nhìn đôi tay đang chia ra về phía cô ấy, Asuna cảm thấy một cơn đau dẫn dắt bên trong lồng ngực.

“Uu...” Cô gắng hết sức để không rơi lệ, bằng cách nào đó cô đã giữ được nụ cười của mình. Cô nhắc thân người nhỏ bé của Yui lên khỏi ghế, và khi cô ôm chặt lấy bé, cô cảm thấy một giọt lệ, chứa đựng tất cả cảm xúc hỗn loạn, trào ra và chảy xuống má.

“Gì mà mới sáng sớm đã Mama Papa rồi, bộ hai người- *Phụt*” Liz cùng mọi người cũng vừa bước ra khỏi phòng, ngay lập tức thì mọi ánh mắt dồn hết vào Yui

“Ai đây!?” mười phút sau thì mọi người cũng hiểu câu chuyện, ai cũng dành ánh mắt hâm mộ cho Asuna khiến cô đỏ mặt tới tận mang tai

Sau khi uống nốt cốc sữa nóng và ăn một chiếc bánh bao nhỏ, cô về Yui lại cảm thấy buồn ngủ, đầu cô bé cứ đung đưa trước sau khi ngồi trên ghế

Khi cô nhìn Yui, đang ngủ trên ghế, có lẽ là do trí tưởng tượng của cô, nhưng khuôn mặt đang ngủ của cô bé khác so với ngày hôm qua, cảm thấy yên bình hơn.

Sau khi được đặt lên giường, Yui ngủ suốt cả buổi sáng, và Asuna lo lắng rằng liệu cô bé có hôn mê thêm lần nữa không, cô rất lo lắng, nhưng may mắn thay, cô bé tỉnh dậy ngay trước lúc bữa trưa được chuẩn bị xong.

Dù rằng cô đã nướng bánh trái cây, món mà cô ít khi làm, cho Yui, nhưng khi Yui ngồi vào bàn ăn, thay vì món bánh, cô bé có vẻ thích món sandwich, phết đầy mù tạt, mà Kirito đang ăn ngon lành, khiến cả hai thấy khó xử.

“À, Yui, món này cay thật đấy.”

“U~... Con muốn ăn, món giống như Papa.”

“Vậy à. Nếu con quyết tâm vậy thì bố cũng không ngăn con. Mọi thứ đều là một trải nghiệm” Nhận chiếc bánh sandwich Yui cố hết sức mở to cái miệng nhỏ bé và cắn một miếng mà không hề ngần ngại

Hai người nín thở nhìn Yui, nhai món ăn với nét mặt phức tạp, sau đó nuốt ực xuống và cười vui vẻ.

“Ngon lắm ạ.” Kirito cũng cười và xoa đầu Yui. Asuna hướng về phía Yui, người đã ăn hết chiếc bánh sandwich và uống một cốc trà sữa với khuôn mặt thỏa mãn, rồi nói.

“Ồ, Yui-chan, chiều nay chúng ta hãy ra ngoài chơi một chút đi.”

“Ra ngoài?”

“Cả ba chúng ta sẽ đi chơi với nhau đó!”

“Vâng!” Nét mặt của Yui vẫn còn sự nghi ngờ, nhưng rồi cô bé cũng gật đầu và đứng dậy.

.....

Cùng với một tiếng hiệu ứng giống như tiếng chuông, cơ thể của Yui ngay lập tức chìm trong luồng ánh sáng, thay đổi chiếc áo len màu hồng thành một vật thể lên cô bé.

“Uoaa...” Với nét mặt hớn hơ, Yui cúi tay ra và nhìn xuống cơ thể của mình. Asuna tiếp tục, lấy ra một chiếc váy có viền đen, đôi giày đỏ và trang bị những item này lên, từng chiếc một, cuối cùng thì đặt chiếc váy một mảnh ban đầu về túi đồ, cô đóng cửa sổ.

Mặc xong, Yui nhìn vui sướng, áp má vào chiếc áo len mềm mịn và kéo chiếc váy.

“Giờ thì xuất phát thôi.”

“Vâng, Papa, bé con.” Đáp lại việc Yui vươn hai tay ra trong vẻ mặt rất ngây thơ, Kirito nhắc cô bé lên và giọng cười ngượng ngừng.

.....

“Quân Đoàn à? Một lũ mọi rợ cướp bóc mà thôi! Phần thân à, người lo cho bọn chúng đi, cần diệt cứ diệt, sâu bọ như vậy chết chẳng có gì đáng tiếc cả!” thì thầm trong lòng, Kirito tỏ ra bình thường sau chuyến thăm nhà thờ, cậu cùng Asuna có đi tìm hiểu nhưng kết quả chắc chắn là chẳng có gì

Xung đột với một tổ chức gọi là Quân Đoàn, chăm sóc lũ trẻ mất khá nhiều thời gian, ngoài ra trước khi đi cậu cũng quyên một số tiền cho nhà thờ trang trải sau này

Theo lời Yulier-san thì có vẻ Thiên cùng Asuna phải đi săn dungeon tiếp rồi. Cậu vừa đi vừa cử vài phần thân đi hành sự, đây là một cái Bug to lớn của một mình cậu

Sau khoảng 3 tiếng đi thì mọi người cũng đến gần chỗ của Thinker-người đang phải tìm kiếm ở trong dungeon này

The Fatal Scythe là Boss ở đây, quá là một cái bẫy lớn cho những party nào đi lạc xuống dưới đây. Kirito không kịp sử dụng hệ thống trong lúc giao chiến, cùng lúc đó thì Yui cũng dần nhớ lại khi chạm vào tảng đá-bảng điều khiển tức thời

The Fatal Scythe bị Yui làm thịt, Yulier cùng Thinker về trước theo lời Kirito, Giờ chỉ còn ba người Kirito, Asuna cùng Yui

“Yui—chan... Con có nhớ gì không...? Mọi chuyện từ trước đến giờ ấy...” Ánh mắt của Yui vẫn hướng xuống, nhưng cô bé cuối cùng cũng gạt đầu. Với vẻ mặt như thể không biết nên khóc hay nên cười, cô bé mở miệng

“Vâng... Giờ em sẽ giải thích mọi việc --- Kirito—san, Asuna—san.” Ngay khi vừa nghe thấy cách xưng hô xã giao ấy, lồng ngực Asuna thất lại. Cô có một dự cảm dấy lên lo cô độc, một niềm tin đau đớn đến ngạt thở, rằng có chuyện gì đó sắp phải kết thúc.

Trong căn phòng hình vuông đó, những lời nói của cô bé Yui cứ nhẹ nhàng tuôn ra.

“Cái thế giới có tên là «Sword Art Online» này được quản lý bởi một hệ thống duy nhất. Nó có tên là «Cardinal»—điều đó có nghĩa là thế giới này được điều hành dựa trên sự phán xét, đánh giá của nó. «Cardinal» ngay từ đầu đã được thiết kế để có thể vận hành mà không cần con người bảo dưỡng. Nó bao gồm hai chương trình lỗi làm công việc tự sửa lỗi cho nhau, và thêm vào đó là vô số những gói chương trình ở mức thấp hơn. Cardinal điều hành toàn bộ thế giới này... Từ AI của NPC và quái vật cho đến việc điều chỉnh cân bằng mức độ quý hiếm của item và tỉ giá tiền tệ, tất cả mọi việc đều được quản lý bởi cụm chương trình dưới quyền của Cardinal. —Tuy nhiên, có một việc chỉ có thể giao phó cho con người thực hiện. Những vấn đề nảy sinh về trạng thái tâm lý của người chơi—đó là thứ duy nhất không có chương trình nào có thể giải quyết được, ngoại trừ chính con người... và vì mục đích đó, một nhóm vài chục nhân viên đáng ra đã được tập hợp sẵn.”

“Yui, vậy tóm lại thì, con định nói rằng con là một Game Master ư...? Một nhân viên của công ty Argas...?” Sau vài giây im lặng, Yui nhẹ nhàng lắc đầu.

“...Khi những người phát triển Cardinal giao phó cả việc chăm sóc người chơi cho hệ thống, họ đã chạy thử một chương trình. Thông qua việc sử dụng một tính năng đặc biệt của Nerve Gear, nó theo dõi chi tiết cảm xúc của người chơi, và xuất hiện ở bên cạnh những ai đang gặp vấn đề để lắng nghe họ... «Mental Health—Counseling Program»(Chương trình tư vấn về sức khỏe tinh thần), MHCP phiên bản 1, tên mã «Yui». Đó chính là em”

“Chương trình ư...? Ý con là một AI...?” Asuna thấp giọng hỏi. Yui gạt đầu, một nụ cười buồn thâm nở trên môi cô bé.

“Ừm...” Kirito tiếp tục lắng nghe câu chuyện

“Yui, con không còn là một chương trình được điều khiển bởi hệ thống nữa. Vì vậy con hẳn là có thể nói ra được những mong muốn của chính mình mà.” Và rồi cậu nói với giọng rất nhẹ nhàng.

“Ước muốn của con là gì nào, Yui?”

“Em... em muốn...” Yui vươn mạnh đôi tay thon thả của mình về phía hai người.

“Muốn chúng ta luôn được ở bên nhau... Papa... Mama...!” Chẳng buồn gạt đi những giọt nước mắt đang lăn dài trên gương mặt mình, Asuna lao về phía Yui và ôm thật chặt cơ thể nhỏ bé của cô bé vào lòng.

“Chúng ta, sẽ luôn ở bên nhau, Yui—chan.” Ngay sau đó, Kirito cũng vòng hai cánh tay của mình ôm lấy cả Asuna và Yui.

“Ừ... Yui là con của chúng mình mà. Cùng về nhà thôi. Cả nhà ta sẽ sống bên nhau... mãi mãi...” Vậy nhưng—cô bé Yui đang dụi đầu vào ngực Asuna khẽ lắc đầu.

“Ồ...”

“Quá... muộn mất rồi...”

“Không muộn, để đây cho ba!” trong ánh mắt kinh ngạc của hai người, Kirito lướt phím nhanh chóng mặt trên bàn phím ảo, sau một hồi thì cậu quay sang cười vui vẻ rồi quay ra cảm theo một vệt hình giọt nước

“Papa, ngài là GM sao?”

“Không phải!”

“Vừa rồi là GM Code mà!”

“Ừ! Nhưng mà tài khoản GM bị Papa hack xong lâu rồi nên...Yui giờ tự do rồi đó!” nghe xong lời Kirito nói, Asuna mỉm cười hạnh phúc, Yui cũng khóc trong lòng của Asuna, đó đều là những nụ cười và giọt nước mắt hạnh phúc

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Trở về Đấu La Đại Lục

“Có muốn cược với tôi không? Griselda-san à không...Yuuko-san chứ!” Kirito nhẹ nhàng hỏi, trước mặt cậu, người phụ nữ trong bộ giáp kỳ sĩ thoáng hiện lên vẻ trào phúng

“Tuy không biết sao nhóc biết tên chị nhưng nhóc nghĩ lời nói viển vông đó chị sẽ tin sao?” Yuuko hỏi ngược lại, Kirito cũng bình tĩnh nói tiếp

“Cô lẽ theo chị đó là một lời nói dối viển vông nhưng nếu theo đúng tính toán thì sẽ là đêm nay đây, sao chị không thử một lần đi? Biết đâu sẽ có bất ngờ thì sao?” nhìn lại vào khuôn mặt Kirito, Yuuko thoáng nhiu mày, tuy không tin nhưng linh tính lại cảm thấy tên nhóc trước mặt cô không nói dối

“Được! Cược thì cược!” Yuuko tự nhủ trong lòng sao có chuyện đó được, Grimlock là chồng cô, cô tin anh ta sẽ chẳng bao giờ phản bội mình cả

“Ok! Để đảm bảo thì mong cô hãy cầm theo chiếc nhẫn này, nó sẽ có ích đấy!” dứt lời thì ngay lập tức trong tay Yuuko xuất hiện một chiếc nhẫn, không thể không nói là nó rất đẹp, Yuuko cũng tự tin đưa nó vào Item Box và trở về nhà

.....

“Phó thủ lĩnh của Tểu quan tài sao? Ai sai người đó phó ta hả?” Yuuko gào lên trong tuyệt vọng, dù biết là ai nhưng trong thâm tâm cô chẳng hề muốn tin điều đó, một sự thật phũ phàng và đau lòng

“Kkkk, thôi thì cô cũng sắp chết rồi! Nói cũng chẳng sao! Ở thì...Đó là người chồng thân yêu của cô thôi, được chưa? Anh ta đã gửi yêu cầu với số tiền thưởng cao, và giờ thì cô biết đấy!” Tên phó thủ lĩnh Tểu quan tài cười cười rồi cũng chuẩn bị kết thúc con mồi của mình

“T-Tại sao chứ?” Yuuko ai mắt vô thần nhìn vào hư không

“Chị! Chuyện nhà mình còn không biết thì hỏi gì người khác! Có lẽ là chán rồi, thay đổi, nỗi lòng tham hay có người khác rồi! Mà thôi, mất thời gian với người quá rồi, chết đi!” giết xong Griselda thì tên phó thủ lĩnh Tểu quan tài cũng rời đi mà chẳng hay rằng chỗ đó ở khoảng vài phút sau xảy ra một chuyện, đó là sự hồi sinh, điều gần như không thể trong game S.A.O này

“Tại sao chứ? Tại sao?” Yuuko ngồi thất thần, ánh mắt vô hồn

“Do sự thay đổi của cô cùng sự ham muốn chiếm hữu mù quáng của Grimlock thôi

“Sai không phải tại cô! Do cô cũng chỉ khát vọng được sống mà thôi! Thế nào, lần này tôi thắng nha!”

“Ừ, tôi thua rồi, thua hết rồi, hết thật rồi!” Yuuko tuyệt vọng nói, bỗng cô nàng đứng dậy, ánh mắt chứa đầy sự nghiêm túc

“Griselda đã chết, giờ chỉ còn Yuuko này mà thôi!”

“Có nói phải! Từ giờ cô là Yuuko, Phó thủ lĩnh của MNQĐ, chào mừng cô đã được tái sinh!” Kirito vui vẻ nói, mọi việc cũng đã xong xuôi, giờ là lúc khiến cho mọi chuyện thú vị hơn

“Đó là mong muốn của cậu sao, Thủ lĩnh?” Yuuko quyết định đi theo Kirito, cô thấy rằng người này thậm chí còn có sức mạnh to lớn hơn cả mình, điều này có thể sẽ giúp cô thoát khỏi đây dễ dàng hơn

“Phải! Giờ đến gặp một người tên Midori, cô ấy sẽ hướng dẫn cô, còn giờ tôi có việc phải làm rồi! Hẹn gặp lại!” Kirito nói xong rồi cũng dùng đá dịch chuyển để đến một nơi khác, cậu đang nhắm tới việc tiêu diệt hết Red Player và những Red Guild, tiêu biểu là Guild Tểu Quan Tài

.....

“Ngịch Đảo Thời Gian! Skill CD 1 ngày, vừa đủ thời gian!” Kirito vừa nhìn ngó cảnh vật xung quanh và nói, nhìn thì có vẻ là một nơi yên bình nhưng lại là một cái bẫy giăng chết người

“It Show Time!” cầm Elucidator trên tay, cậu chậm rãi bước vào hang ổ bọn Red Player

Không một tiếng động vang lên, chẳng một ai thoát khỏi sự đồ sát cả! Kirito cũng chẳng quan tâm lắm nhưng dù sao để bọn bệnh hoạn như này sống mới khiến xã hội tệ hơn

“Được rồi! Về thôi!”

.....

Kirito trở về, nhà cậu đã có thêm một nữ chủ nhân nữa, đó là Yuuko. Kí ức bắt đầu cập nhật, nghĩ lại khuôn mặt tên Grimlock lúc biết vợ mình còn sống mới buồn cười chứ, mặt hân tái xanh lại, nghệt ra còn khóc lóc đòi tha thứ cũng nói lại tình xưa mới hay chứ

Nhưng những gì hắn nhận được lại là sự thờ ơ, hờ hững cùng không quan tâm của Yuuko. Người phụ nữ đó đủ thông minh để biết những gì nên và không nên làm cũng như điều gì có thể và không thể

“Mọi người tập trung vào nào! Con quái sắp thăng rồi, vài đợt cô nữa thôi!” Kirito đang tổ chức săn Boss tầng 74, con Trâu xanh may mắn được xuất hiện trong phim và là vật thí nghiệm cho bộ combo thần thánh của cậu

“Congratulation! Quest Complete!” tiếng thông báo vang cùng lời chúc khiến mọi người thả lỏng ăn mừng, không khí vui vẻ ngập tràn

“Cũng sắp kết thúc cuộc hành trình rồi!” Kirito mỉm cười ngẫm nghĩ, cậu quyết định sẽ tăng tốc việc cứu vớt những con người đáng thương trong thế giới này thêm một chút

“Được rồi, về nhà thôi, cũng tối dần rồi đây!” cả đoàn đi về căn nhà tầng 22, căn cứ bí mật của mọi người

.....

Asuna, Suguhara, Kirino, Liz, Midori, Sachi, Silica, Yui, Yuna, Yuuko cuối cùng là Kirito, 11 thành viên của MNQĐ và cũng là một đại gia đình. Kirito đều đã tranh thủ được cảm tình của mỗi người nên thứ cậu cần lúc này là thời gian để thu hết vào hậu cung mình

“Linh, tra thông tin của chị em sinh đôi Aiko, Yuuki và Shino Asada cho anh!” khoảng 10 phút sau thì mail đầy đủ thông tin dữ liệu hình ảnh được gửi cho Kirito

“Shinon thì hơi phức tạp rồi, còn bệnh nhận ung thư giai đoạn giữa à? Cái này còn đơn giản hơn cả ăn kẹo!” cầm bản đồ trong tay, Thiên dịch chuyển tới khu bệnh viện, vì trời đã tối nên cũng tránh được không ít người

“Đây rồi! Chờ nhé, Yuuki-chan!” Kirito mở cửa đi vào, trong phòng là một thân hình gầy gò ốm yếu, không chút sức sống. Một cô nàng bất hạnh, Kirito từ từ lại gần và nhét một viên Sinh Cơ Đan nhị phẩm vào miệng cô bé

Chỉ khoảng vài phút sau, một cơ thể khoẻ mạnh hiện ra trước mắt cậu, khuôn mặt nhỏ nhắn dễ thương. Mái tóc màu tím đậm, cơ thể mảnh mai khiến người người thương tiếc. Yuuki cũng bị cường chế tinh lại do Thiên nhúng tay vào hệ thống Full Drive

“D-Đây là?” một giọng nói khàn khàn, nhỏ nhẹ vang lên

“Đây là phòng bệnh! Em có phải Yuuki không?” Tuy biết rồi nhưng vẫn phải diễn nên Kirito lại bắt đầu hỏi thăm, chém gió, một cô bé đáng thương nữa lại rơi vào tay sói

“Mà Yuuki này! Không nhận ra điều gì của cơ thể sao?” Kirito nhắc mới khiến Yuuki nhận ra tình trạng cơ thể mình, không thể không nói, cô nàng cũng khá shock khi nhận ra mình thay đổi thể nào, nước mắt tuôn ra như mưa

Căn bệnh cô nàng mắc phải là một căn bệnh hiếm nghèo, vô phương cứu chữa. Yuuki lau dần nước mắt, cô cũng dần đoán ra nguyên do của sự bất ngờ này chính là anh chàng đẹp trai, tài năng đầy bí ẩn hấp dẫn này làm ra

“Giờ cùng đi cứu Aiko nha!”

“Vâng!”

.....

Sau buổi gặp mặt, cả hai chị em Yuuki đều bị Kirito mê thần điên bát đảo, cùng cậu trở về nhà vì cả hai cùng là cô nhi nên mọi chuyện đơn giản ngoài sức tưởng tượng

Trong thâm tâm cả hai đều vô cùng biết ơn Kirito, độ hào cảm xoạt xoạt tăng khiến Kirito không khỏi cười ngu ngốc trong lòng. Đưa cả hai ra ngoài sắm quần áo, đi vui chơi, ăn uống trong vài ngày tiếp theo. Thời gian như chẳng bao giờ là đủ

“Ê~ cho em chơi cùng đi mà~” Yuuki cùng Aiko khi biết Kirito sắp quay lại S.A.O thì cũng nhao nhao đòi theo. Đang ở tuổi hồn nhiên tính nghịch nên cả hai cũng tò mò về trò Death Game này

Thì tất nhiên là Kirito cũng đồng ý, Yuuki là một gamer có thiên phú cao không nói, ngoài ra thì Aiko cũng giỏi không kém, sinh đôi mà

.....

Tokyo, 6 năm trước

“Tất cả giờ tay lên, bỏ hết những thứ có giá trị vào bao, nhanh!” trong một ngân hàng đang giao dịch, một tên cướp lao vào, hắn cầm súng ra hăm dọa hết mọi người

“Ê, người mang hết tiền vào đây!” trong lúc nhìn nhân viên nhét tiền vào bao, hắn quay ra nhìn hết mọi người xung quanh với ánh mắt sắc lẹm

“Oa oa!” một đứa bé gần tên cướp khóc òa lên khiến hắn khó chịu, kết quả là tên cướp chìa ngay khẩu súng lục về hướng đứa bé

“KHÔNGGG!!!” nhìn có vẻ là mẹ đứa trẻ cũng lo lắng bắt chấp rồi, cô ta lao ra và vào ôm con, tên cướp bị bắt ngờ rơi khẩu súng xuống đất gần đấy

“Mẹ kiếp!” vừa xoa mõng tên cướp vừa tìm khẩu súng vừa rơi, nó ngay dưới chân một bé gái gần đấy

“Đừng tới đây!” giọng hét non nớt vang lên

“Oắt con đưa đây!” với ý nghĩ trẻ con là sinh vật ‘vô hại, hắn đi chậm tới với lấy khẩu súng lục đang chìa vào mình

“Đứng lại!” *cạch*, một giọng nói nữa vang lên, cả căn phòng như im ắng cả lại, người nói là một chàng thanh niên. Hắn ôm cô bé vào rồi cầm lại khẩu súng trong bàn tay nhỏ nhắn ấy lại

Tiếng chốt khóa cũng được mở, tên cướp dùng vẻ mặt đưa đám nhìn về phía này, hắn nhìn ánh mắt lạnh lùng đó thì cảm giác cơ thể như rơi vào hầm băng. Đây không phải ánh mắt một con người bình thường

“Đưa hai tay ra sau đầu, cúi xuống!” tên cướp im lặng làm theo, rồi Kirito cũng giao hân cho mọi người cạnh đấy. Ai cũng cảm ơn rồi rít, tiếng ca ngợi, khen nhiều vô cùng

Cô bé cậu đang ôm đang ngơ ngác nhìn người con trai vừa giải cứu mình. Một cô bé đáng yêu

“Arigato, Onii-chan~ em là Shino Asada, năm nay 10 tuổi!”

“À ừ... Xin chào, anh là Kirito, em hết sợ rồi chứ?” Kirito cũng nhìn kĩ lại tiểu Shinon, tuy bé nhưng nét đáng yêu cùng dễ thương vẫn vô cùng rõ rệt

“Ừm, Onii-chan, anh cho em số nhà được không, em muốn cảm ơn anh!” Kirito cũng vui vẻ đồng ý, mục đích hoàn thành, cậu nhanh chóng viết tên nhà cho Shinon, nhìn cô bé về với cha mẹ, cậu tiếp tục ra khỏi ngân hàng

.....

(2 năm sau)

“Kirito~ em vẫn còn ế ắm đây này, anh tìm Liz hay Suguha đi!” trên một chiếc giường rộng lớn tại một nơi nào đó, một hình ảnh vô cùng ecchi và H đang diễn ra. Kirito đã tổ chức một đám cưới sa hoa, nổi tiếng vào một năm trước đó và giờ thì có cảnh 18+ này

Kirito kể về thân phận thật của mình, đã trò chuyện với tất cả mọi người, ai cũng ngạc nhiên và bất ngờ rất nhiều. Tuy nhiên cái kết thì vô cùng ngọt ngào và hạnh phúc. Đưa cho mỗi cô gái một khoản tiền lớn cùng vài viên Sinh Mệnh Đan, cậu bảo mọi người đưa cho cha mẹ hoặc thân thích của mình

Một năm trước thì chúng nữ đã được dạy cách tu luyện, chỉ với việc trường sinh cùng vĩnh bảo thanh xuân đã khiến cho mọi người hăng hái vô cùng, tuy rằng không ai là không có thiên phú nhưng cũng là không quá cao

Kirito cũng chỉ cần cách dùng Infinite Gems thay đổi điều đó. Cùng lúc đó là cậu quyết định về Đẩu La Đại Lục để ‘nghỉ Tuần Trăng Mặt’ và trước khi đi cậu cũng không quên mang theo chúng nữ tại Dragon World theo

Nhân dịp này sẽ bồi dưỡng tình cảm, tìm hiểu nhân sinh cùng thu hết một lượt, Kirito mở cổng Không gian và đi vào, dù sao thế giới như Sword Art Online chẳng còn gì nữa cảm chân cậu rồi. Asuna cùng chúng nữ cũng hiểu cho Kirito nên đã từ biệt gia đình sau hơn một năm chuẩn bị tinh thần

Kết thúc Sword Art Online, chuẩn bị sang map mới, cầu theo dõi ah! /oa /oa /oa

Tuy hơi cụt như theo ta đến đây thôi, không thôi lại thành lố quá! Map sau thì lại vui rồi, hẹn gặp lại nha!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Sơ ngộ thế giới mới

(Thần Giới, Đẩu La Đại Lục)

Trong một căn phòng rộng lớn, Thiên cùng đồng nữ nhân của mình vẫn đang ngủ nướng bởi mọi người đã ‘trò chuyện’ cùng nhau cả đêm. Vô số người mới, làm quen cũng không khó lắm chủ yếu là việc giải thích về các thế giới khác nhau

Có một điều khá buồn đó là về sự ra đi của Mục Lão, Thiên cũng không hỏi gì nhiều, cậu chỉ về thăm mộ lão một lúc rồi thôi. Trường SLK cũng có sự thay đổi đôi chút, Thiên cũng chỉ lướt qua một chút rồi quay về Thần Giới với chúng nữ

Những tháng ngày an nhàn bắt đầu, Thiên đắm chìm vào ôn nhu hương, hằng đêm senh ca, vui vẻ không được. Nhưng rồi tiệc vui cũng phải tàn, sau những ‘cuộc chiến’ không khoan nhượng là việc Thiên phải đi du hành. Cậu cũng bảo chúng nữ tùy chọn những thế giới khác để du lịch, dù sao thì mọi người cũng khá chán rồi

Dragon World là địa điểm được chọn, tuy vậy nhưng những thế giới cực cấp này cũng khá nguy hiểm, cần phải chuẩn bị thật kĩ. (Chia ra 5 cấp: Phạm, Hạ, Trung, Cao, Cực)

Cũng có một điều khá yên tâm là cô công chúa của Hóa Long tộc đã là người của Thiên nên việc an toàn chúng nữ tại đây cũng được đảm bảo hơn rất nhiều

Chờ chúng nữ đi hết rồi Thiên cũng chuẩn bị điểm tới tiếp theo

“Tiểu Nguyệt, muốn đi theo anh không? Cùng ở với Linh cho đỡ buồn!” Thiên đang nói với Thiên Nguyệt, linh hồn của Đẩu La Đại Lục

“Còn nơi này thì sao?”

“Anh sẽ bảo vệ nó! Không phải lo!”

“Vâng, vậy thì em sẽ theo anh đi!”

.....

Trôi nổi trong khoảng không vô định, Thiên cũng gặp không ít sinh vật lạ, bảo không gian, vết nứt thời không hay thậm chí cả lỗ đen nữa. Những điều này khiến máu tò mò, nghịch ngợm, nghịch dại nổi lên và không cần hệ thống, Thiên nhay vào một cái vết nứt gần đấy

.....

“Ảnh hưởng Thời gian hệ, Không gian hệ xuất hiện, địa điểm rơi không xác định. Không tạo được thân phận cho kí chủ, mời ngài tự lực cánh sinh!”

Không biết qua bao lâu, 1 giây, 1 năm, vạn năm hay chỉ qua vài lần hô hấp. Thiên đã đắm chìm vào việc tìm hiểu Không Thời hệ, nhưng đây cũng là một trong những điều huyền bí, phức tạp nhất nên thời gian cảm ngộ không thể đếm được

Bao trùm xung quanh là bóng tối vô tận, có thứ gì đó trong đầu cậu hiện ra

“Cướp đoạt thiên phú tự kích hoạt!”

“Hấp thụ thiên phú tự kích hoạt!”

“Thời Không hệ tấn cấp!”

Có lẽ là do Thời Không hệ đã đủ cấp nên Thiên thoát ra một cách dễ dàng khỏi Vết Nứt Thời Không. Cậu đang trôi tự do nhưng ngay lập tức bị hút lại gần một viên tinh cầu nhỏ gần đấy, trông vẻ ngoài thì khá giống hình ảnh của Trái Đất ngày xưa

Với việc rơi nhanh xuống như một viên thiên thạch, Thiên bắt đầu đánh giá sơ bộ về thế giới này. Nơi đây có pháp thuật bởi trong không khí có năng lượng khá nhiều, vậy là điều khiến Thiên vui vẻ đã có, việc học cách tu luyện mới khiến cậu khá hào hứng

.....

(Từ giờ lại đổi cách xưng hô nha)

Tại một nơi nào đó mà Kirito vừa va phải, khắp nơi là phế tích, tuy vậy nhưng cũng không có ai phải chết cả bởi đây là một khu vực trống, tuy nhiên cậu cũng nhìn thấy vài ngôi nhà to cách đây không xa

“Linh đâu! Điều tra khu vực xung quanh cho anh! Xem bọn người này là ai? Nhìn giống khủng bố quá!”

“Vâng!”

Khoảng 15 phút sau thì mọi chuyện đã rõ ràng, mọi thông tin tổ chức, quốc gia, lãnh thổ, nói chung là các kiểu con đã điều đầu được Linh báo cáo cho Kirito. Nụ cười tà nở trên môi, cậu bắt đầu tiến tới chỗ những ngôi nhà

.....

“Khà khà, hôm nay lại có mẫu vật thí nghiệm rồi! Mà nhìn con nhóc này xem, còn bé mà...ực!” tiếp nói cười chứa đầy sự dâm ô, ướm văng lên khiến Kirito không khỏi cau mày, nhìn thì có vẻ đây là một viện nghiên cứu ngầm

“Không được đụng vào mẫu vật! Chờ có kết quả rồi thì các người thích làm gì thì làm!” một tên mặc áo trắng nói, có lẽ hẳn là sếp ở đây, mấy tên còn lại nghe xong thì cười hắc hắc nhìn về phía thiếu nữ

“Được rồi! Đi làm việc đi, lần này còn dễ xống mất mẫu vật thì hậu quả các người rõ rồi đấy!” mấy tên lính nghe xong cũng rùng mình một cái, nhanh chóng đi xung quanh bảo vệ, kiểm tra, cảnh giới

“Viện nghiên cứu Côn Lôn! Tên thì hay mà việc làm thì như sh*t! Xem ra đây là năm 2062 rồi, kìa chắc là Yotsuba Maya ah! Chắc chắn, tuy nhiên chờ khi lớn rồi thì lại là một nữ phụ vẫn đẹp hơn bây giờ!” Kirito thầm nói, cậu bắt đầu quan sát kỹ mọi thứ, đặc biệt là Yotsuna Maya, mục tiêu của đồ lần này

“L-Làm ơn thả ta ra đi! Các người cần bao nhiêu tiền cũng được, tha cho ta đi!” Yotsuba Maya cầu xin trong tuyệt vọng, người cô nàng có thể trông cậy, dựa dẫm vào duy nhất đã bỏ trốn một mình để lại một mình nàng lại đây

Dù sao cũng mới chỉ có mười mấy tuổi, vẫn còn là cô thiếu nữ ngây thơ, Maya không biết rằng chờ đợi cô phía trước là hắc ám đêm đen, một con ác mộng không hồi kết. Sau vài lần thí nghiệm, vài tên tự gọi mình là tiến sĩ đã thất vọng cực độ với mẫu vật lần này

Đương nhiên là sản phẩm thất bại được ném cho lũ quân lính, bảo vệ chơi đùa coi như tận dụng hết khả năng còn sót lại

Trong một căn phòng tối, Maya hai mắt hoảng sợ nhìn cảnh trước mắt, ánh mắt chứa đầy đau thương và tuyệt vọng khi chứng kiến vô số ánh mắt tham lam, dâm dục chiếu trên người mình

“Làm ơn! Đ-Đừng mà...”

“Tiểu nữ nhân, biết điều thì ngoan ngoãn hầu hạ các ca ca, không thì...hử!”

“Đại ca, em trước cho, nhìn thôi mà nóng hết cả rồi...”

“Ồ hay! Tao trước chứ làm sao đến loại như mày!”

“Ngứa đấy, tao mới là người làm trước!”

“Im mệ đi, bỏ mày trước, không thì cũng là đại ca, chúng mày tuổi dell gì?”

“Thôi...đêm còn dài, cần gì phải gấp, đùa nào mà chẳng có phần! Từ từ mà hưởng thụ!”

Trong lúc đó thì cửa phòng mở ra, ánh sáng le lói chiếu vào khiến không ai nhìn được là ai. Trong mỗi giây đó thì một giọng nói vang lên xé tan không khí căng thẳng

“Yare Yare! Một lũ nhân mô cấu dạng mà cũng biết thương thức gớm, đã các người muốn thì ta sẽ thành toàn cho các người!” chưa kịp phản ứng thì mấy tên này đã bị đánh gục, Kirito vút một cục gì đó vào và đóng cửa lại, khóa chắc bằng kết giới cách âm, chống lực

“A-Anh là ai?” Maya ngỡ vực hỏi, mà cô cũng không để ý lắm, giờ mới nhận ra người vừa cứu mình soái đến mức nào

Khuôn mặt trắng, mái tóc đen ngắn, ánh mắt đen như điểm thêm cho khuôn mặt góc cạnh thêm hoàn mỹ. Với nụ cười nhẹ trên môi, tuy biết hoàn cảnh bây giờ là không thích hợp nhưng Maya không nhận được cảm giác say mê, cuốn hút

“Tôi sao? Có lẽ em sẽ biết đáp án tại tương lai chẳng! Mà bỏ chuyện đó sang một bên đi, giờ có muốn làm chút ánh sáng, pháo hoa không, tôi đã bắt tất cả trời lại rồi, bom cũng đã đặt, giờ thuốc chắc cũng phát tác rồi!”

“Hả? Thuốc gì?”

“Ừ thì...là loại giúp tìm lại giới tính cho bọn họ thôi mà! Thuốc kích dục loại cao cấp ah!” nói xong Kirito cười như chẳng có gì to tát. Còn Maya thì đỏ mặt cười theo, nhìn Kirito như vậy càng khiến trái tim thiếu nữ loạn nhịp một lần nữa

“Cô gọi cho người thân tới đón đi! Điện thoại này!”

“A...Cảm ơn!”

Maya gọi ngay về cho ba mình là Yotsuba Genzo, cô biết cả nhà rất lo lắng nên kể ngay mọi chuyện trừ chuyện của Kirito

“Vâng, vậy ba tôi luôn đi!” sau khi gọi xong Maya thờ dài nhẹ nhõm, trải nghiệm vừa qua như một cơn mơ vậy khiến giờ cô vẫn chưa khỏi hết thất thần

“Ừ ực!”

“Đói rồi ah! Để tôi kiếm đồ ăn vậy!” Kirito nhanh chóng đem về một ít rau dại cùng quả rừng, trên tay là một con thỏ béo mập

“Hả mồm!” Maya hiện cảm thấy vô cùng ngượng ngùng nhưng nhiều hơn là sự hạnh phúc cùng thoải mái lần bình yên. Người con trai ấy vô cùng dịu dàng chăm sóc cô, khiến cô chẳng muốn nghĩ ngợi thêm gì nữa chỉ muốn được ôm mãi thế này thôi

“Maya!!! Maya!!! Dậy đi nào! Sao con lại ngủ ở đây? Mà chuyện gì đã xảy ra hả, kể cho ba đi!” Yotsuba Genzo bế con gái mình lên trực thăng và hỏi

Maya cũng khá shock khi thấy mình đang nằm một mình dưới gốc cây, cô nàng cũng ngỡ rằng những chuyện vừa xong chỉ là một giấc mơ nhưng tờ giấy trong túi cô lại phản bác điều đó

“Xin lỗi vì đã rời đi trước! Chúng ta sẽ còn gặp lại thôi, mong đến lúc đó em đừng quá shock nha! Kí tên: KIRITO!” cạnh đó là hình mặt cười, Maya đọc xong cũng nở nụ cười thật tươi và nắm chặt tờ giấy lại, cắt kỹ vào trong túi mình

“Hẹn gặp lại, Darling!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Rắc rối tạo thân phận

Thấm thoát trời qua đã cả chục năm, Yotsuba Maya yêu kiều, thanh thuần ngày nào đã trở nên thành thực, kiêu diễm hơn. Yotsuba Genzo cũng đã ra đi và để lại gia tộc lên đôi vai của cô con gái thứ-Maya

Kirito mỉm cười nhìn đứa bé ngủ trong nôi, một đứa bé trai khỏe mạnh, đây là con của Yotsuba Miya và Shiba Tatsuro, là main của thế giới này-Shiba Tatsuya. Kirito bắt đầu quá trình hợp nhất lại, cậu đang gắn kết với đứa bé bằng cách thủ công

Tuy có phần hơi kỹ kỷ nhưng dù sao cậu cũng đang giúp Tatsuya có thể đầu thai vào một gia đình khác hoặc thậm chí là thế giới khác nữa mà cậu ta có thể cảm nhận được thất tình lục dục của một con người hoàn chỉnh

“Lau linh hồn rồi chèn của mình vào, Âm Dương Hệ mới sơ cấp nhưng mong cậu ta ra đi vui vẻ và sống một cuộc sống tốt hơn ở đây!”

“Thời gian để thức tỉnh bao giờ mới xong cơ chứ! May sao linh hồn này là của trẻ con chứ lớn rồi chắc cũng chẳng ngon ăn như này đâu!” Kirito ngao ngán nghĩ, xong xuôi cơ thể cậu cũng phát sáng hòa dần vào người đứa trẻ

“Cái gì thế nh?” người bảo mẫu quay trở lại, cô cũng không thể tưởng tượng được rằng một vụ lừa thế kỉ vừa xảy ra trong cơ thể cậu chủ nhỏ của mình

.....

Nhật Bản năm 2092, Tatsuya đến giờ vẫn chưa ‘thức tỉnh’ bởi vậy nên cuộc sống của cậu vẫn như trong phim mà thôi. Bị mẹ mình thí nghiệm, bị khinh rẻ, coi thường, bị mất hết cảm xúc ngoại trừ tính sis-con

Trong căn phòng rộng lớn, vừa nhìn lên màn hình Miyuki vừa tự quyết định trong lòng

“Minh, ngay thời điểm đó, đã chết một lần. Minh đã làm mất đi cuộc sống mà Okaa-sama trao tặng cho và đã đón nhận một sự sống mới từ Onii-sama. Vì thế từ giờ trở đi mình thuộc về Onii-sama!”

.....

“Tatsuya-kun, đừng phí sức, tôi không cứu được nữa rồi!” Sakurai-vệ sĩ của Miya nhẹ giọng nói, ánh mắt cô như được giải thoát vậy

“Ồ! Vậy sao? Cô muốn chết đến thế à?” Sakurai nhìn kĩ lại Tatsuya...à không, là Kirito, nói

“C-Cậu là ai? Mà có ai lại muốn chết thật cơ chứ, nhưng-”

“Vậy thì tốt, tôi cứu sống cô, còn cô từ nay sẽ bảo vệ mẹ và em gái tôi, được chứ?”

“Được!” ánh sáng lóe lên, Sakurai đã thoát khỏi tử mệnh, tuy không biết có ảnh hưởng gì tới cốt truyện không nhưng Kirito cơ bản là vẫn muốn làm vậy. Cậu không bao giờ chịu được cảnh nhìn một người con gái chết trước mặt mình mà mình không làm gì cả

Kirito tiếp tục dọn sạch chiến trường với sức mạnh và tốc độ không tưởng. Chiến thắng đã là điều chắc chắn, người tên binh lính còn lại cũng giờ cờ trắng đầu hàng. Kirito nhanh chóng giao lại mọi thứ cho binh lính và cùng Sakurai đi về

.....

Trung học pháp thuật chính là --- Tên thường gọi của các trường trung học phổ thông quốc lập với mục tiêu đào tạo "Pháp sư" hiện đại.

Toàn quốc tổng cộng có chín ngôi trường như vậy. Lần lượt là:

Trung học Đệ Nhất: Hachioji (Kanto, Tokyo) Trung học Đệ Nhị: Nishinomiya (Kinki, Hyogo) Trung học Đệ Tam: Kanazawa (Hokuriku, Ishikawa) Trung học Đệ Tứ: Hamamatsu (Tokai, Shizuoka) Trung học Đệ Ngũ: Sendai (Tohoku, Miyagi) Trung học Đệ Lục: Izumo (Sanin, Shimane) Trung học Đệ Thất: Kochi (Shikoku, Kochi) Trung học Đệ Bát: Otaru (Hokkaido) Trung học Đệ Cửu: Kumamoto (Kyushu, Kumamoto)

Trong đó, ba trường Đệ Nhất đến Đệ Tam nhận hai trăm học sinh mỗi năm, chia ra làm khoa 1 và khoa 2 (trường Đệ Tam gọi khoa 1 là "Khoa chuyên", khoa 2 là "Khoa thường").

Sự khác biệt giữa khoa 1 và khoa 2 là có giáo viên hướng dẫn, tức được nhận chỉ dẫn cá nhân của giáo viên, hay không, ngoài ra chương trình học của hai khoa như nhau. Các trường Đệ Tứ đến Đệ Cửu chỉ nhận một trăm học sinh mỗi năm, tất cả đều có giáo viên hướng dẫn, nhưng chất lượng học sinh kém hơn một chút so với ba trường đầu.

Chương trình học của 9 trường về cơ bản tuân thủ theo đại cương do đại học Pháp Thuật Quốc Gia biên soạn, song vẫn giữ điểm đặc sắc của mỗi trường. Ví dụ, trường Đệ Tam chú ý nhiều đến thực hành pháp thuật chiến đấu, trong khi đó, trường Đệ Tứ coi trọng pháp thuật thực hiện nhiều bước, phức tạp nhưng có ý nghĩa quan trọng với công nghệ pháp thuật. Không chỉ khác nhau hướng đi pháp thuật, nét đặc biệt của mỗi trường còn ở môi trường sử dụng pháp thuật.

Trường Đệ Thất, ngoài chương trình bình thường, dạy những pháp thuật thực dụng trên mặt nước, mặt biển. Trường Đệ Bát thì thông qua những chuyến thực tập dã ngoại đến vùng núi cao hoặc lạnh giá để dạy pháp thuật giúp ích khi ở nơi có điều kiện sống khắc nghiệt.

.....

Hôm đó là ngày lễ khai giảng, nhưng giờ vẫn còn sáng sớm tinh mơ, phải tám hai tiếng nữa buổi lễ mới bắt đầu.

Những học sinh năm nhất lòng tràn ngập niềm hân hoan về một tương lai tươi sáng trong cuộc đời mai sau, thậm chí cha mẹ của họ còn háo hức hơn cả con cái mình. Khung cảnh hiện giờ vẫn còn khá thưa thớt.

Đứng trước khu hội trường nơi buổi lễ được tổ chức.

Hai người đó, một nam một nữ, mặc trên mình những bộ đồng phục cầu kỳ, dường như cả hai đang có chút bất đồng.

Cái chúng ta đang chú ý đến là một phù hiệu hình một bông hoa tám cánh thêu trên ngực áo cô gái biểu trưng cho trường Trung Học Đệ Nhất

Nhưng trên bộ đồng phục của chàng trai thì chẳng hề có thứ đó.

“Onii-sama, sao anh có thể bình thản chấp nhận như vậy được chứ? Chẳng phải anh đã đứng đầu đợt thi tuyển đầu vào của trường hay sao? Lẽ ra người đại diện cho toàn thể tân học sinh phải là anh chứ không phải em!”

“Bài thi tuyển đó chẳng nói lên cái gì cả.....Đây là trường phép thuật, kỹ năng pháp thuật thật sự luôn được đề cao hơn những bài thi bằng bút mực?”

Chàng trai đang cố gắng làm nguôi bớt cái đầu dường như sắp bốc hỏa của cô em kia. Thực tế khi nghe cô ấy gọi anh chàng kia là “Onii-sama”, chúng ta cũng có thể đoán chừng được quan hệ của họ.

Nhưng hình như có cái gì đó không đúng, trông vào họ chẳng có vẻ gì như là hai anh em cả.

Một bên, bất kỳ ai chỉ cần liếc nhìn thôi cũng có thể bị cái nét yêu kiều duyên dáng của cô bé áy hóp hóp ngay lập tức, cả mười người trên mười người, không, có khi cả trăm người trên trăm người cũng sẽ đồng ý rằng cô ấy là một tuyệt thế giai nhân.

Bên cạnh đó, nói về người anh, ngoài tầm lưng rắn rỏi ra và cặp mắt sắc lẹm của mình, còn lại chỉ là một vẻ ngoài tầm thường ấy chẳng thể thu hút nổi sự chú ý của ai khác.

“Anh không cần tự hạ thấp bản thân mình như vậy! Thực tế là chẳng có ai có thể là đối thủ với anh trong học tập lẫn thể thuật. Thậm chí cả phép thuật cũng...”

“Miyuki!!!”

“.....Cảm ơn em đã luôn lo lắng cho anh. Em lúc nào cũng ra mặt giúp anh cả”

“Nói dối.”

“Đâu có đâu”

“Nói dối. Onii-sama, anh lúc nào cũng khất khe với em cả.....”

“Anh nói rồi, anh không nói dối! Anh khất khe với em là vì anh luôn lo lắng cho em, cũng như em luôn lo lắng cho anh vậy.”

“Onii-sama..... Anh lúc nào cũng "luôn lo lắng cho em" sao?” Chẳng hiểu vì sao, mặt cô bé bỗng đỏ ửng lên.

“Giờ cho dù em có từ chối vai trò đại diện đó thì cũng không thể có chuyện anh trở thành người thay thế cho em được. Chưa kể việc đó có thể sẽ ảnh hưởng đến thanh danh của em.... Miyuki vốn là một cô gái thông minh, anh tin em hiểu điều đó mà.”

“Nhưng.....”

“Và lại cả anh cũng rất nóng lòng được thấy em trong vai trò đó. Em có thể cho ông anh vô dụng này của chút tự hào về cô em gái dễ thương của mình được không?”

“Onii-sama không phải là "ông anh vô dụng..... nhưng, em hiểu rồi. Thứ lỗi cho em vì đã quá bướng bỉnh.”

“Em không cần xin lỗi, anh chưa bao giờ nghĩ rằng em là một cô em gái bướng bỉnh cả.”

“Vậy giờ em đi đây..... Hãy đón xem em nhé, Onii-sama.”

“Anh sẽ xem nà, có lẽ nhé” cô gái khẽ gật đầu và rồi biến mất vào trong hội trường. Khi hình bóng cô em đã khuất, người anh mới lặng lẽ buông một tiếng thở phào nhẹ nhõm.

(Làm sao anh dám nhận rằng vào khoa 2 để tán gái cơ chứ, nhất là với một bình dấm chua lẽ như em nữa chứ? Haizz!!) Kirito thở dài

Khu hành chính, khu tập luyện, và cả khu thực hành là ba khu chính của ngôi trường này.

Nhà hội trường/phòng tập luyện sở hữu cho mình nội thất có thể biến đổi tùy ý nhờ các thiết bị chuyển đổi. Một phòng thư viện có tất thảy ba tầng và hai tầng ngầm. Hai phòng tập luyện nhỏ.

Một nhà chờ với phòng thay đồ, phòng tắm, phòng lưu trữ thiết bị và vài phòng cho câu lạc bộ. Một căng tin, một quán ăn tự phục vụ, và một khu mua sắm nằm ở một khu nhà khác, và trên tất cả, mấy công trình lớn nhỏ ấy khiến cho trường Trung Học Đệ Nhất nom giống một cái trại hè của một trường đại học nào đó ở ngoại ô hơn là một trường trung học.

Kirito nhòm hết bên này sang bên kia, thông thả dạo bước trên con đường lát gạch đỏ, cố công tìm cho mình một chỗ để nghỉ ngơi cho đến khi buổi lễ bắt đầu.

Muốn lưu hành hết trong các khu vực cần có một ID card, nhưng đó là thứ chỉ được phát sau khi buổi lễ khai giảng kết thúc.

Những người quản lý của buổi lễ có lẽ đã dùng dây rào hai bên lối đi để nhằm chỉ đường. Và kia là những học sinh chính thức (những học sinh khóa trên). Họ vừa mới đi lướt qua khá gần anh ta. Tất cả bọn họ đều có một đóa hoa tám cánh ở bên ngực áo trái của mình.

Khi họ đi qua, những lời lẽ đầy vẻ khinh thường phát ra từ miệng họ:

“Không phải thằng nhóc đó là Weed à?”

“Còn sớm mà..... chẳng lẽ làm dự bị mà cũng nồn nóng đến vậy sao?”

“Cuối cùng cũng chỉ là thứ dư thừa thôi!” Những lời lẽ thật khó nghe.

Cái từ đó, Weed, ám chỉ những học sinh Khoa 2. Những học sinh Khoa 1 trên đồng phục được thêu bông hoa tám cánh trên ngực trái được gọi là “Bloom”, trong khi những học sinh Khoa 2 không có biểu tượng đó thì bị coi không hơn gì cỏ rác và bị chế nhạo là “Weed”.

Mỗi năm trường chỉ nhận hai trăm học sinh.

Một trăm trong số đó sẽ vào Khoa 1, số còn lại sẽ vào Khoa 2.

“Weed sao? Nếu vậy thì mình sẽ cho chúng thấy sự khác biệt giữa Bloom và Weed, thứ hoa cỏ dại và hạt giống cấp thần!” cười bỏ lại những lời khó nghe kia, Kirito tiến tới một chiếc ghế công cộng gần đó và ngồi xuống chơi game

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 114: Gặp gỡ bạn học

Trên máy tính, một chiếc đồng hồ được hiển thị.

Tâm trí đang chìm sâu vào trong những quyển sách, bỗng Kirito sực nhớ ra một điều.

Còn khoảng ba mươi phút nữa là buổi lễ bắt đầu rồi.

“Có phải bạn là một tân học sinh không? Buổi lễ khai giảng sắp bắt đầu rồi đó.” Vừa đứng lúc cậu đứng dậy, thoát khỏi trình duyệt và tắt máy, thì ngay trước mặt cậu một giọng nói bỗng cất lên.

Điều đầu tiên đập vào mắt Kirito là tà váy của bộ đồng phục. Tiếp đó, ôm lấy cánh tay là một cái vòng tay khá rộng.

Rộng và mỏng hơn so với những vòng tay thông thường, vật đó chính là mẫu CAD đời mới nhất vừa được sản xuất.

CAD --- bộ xử lý hỗ trợ thi triển ma pháp (Casting Assistant Device)

Còn được gọi tắt là Thiết bị hỗ trợ hay Bộ hỗ trợ.

Ở đất nước này, nó còn được biết với cái tên "Toán tử Ma thuật"

Đây là thứ đã thay thế những thứ tựa như những lá bài lên đồng, bùa chú, phong ấn, trận pháp, ma thư hay tất thảy những dụng cụ truyền thống để thi triển ma pháp, nó là thiết bị tối cần thiết của bất kỳ Pháp Sư hiện đại nào.

[Ta ko giải thích đâu, nhiều quá thì cũng đau đầu khó hiểu lắm nên vắn tắt thôi nha:))]

“Cám ơn, mình sẽ đến ngay”

Trên ngực áo trái, tất nhiên là hình của bông hoa tám cánh. Cô gái ấy thấp hơn tầm hai mươi phân so với cái tên vừa đứng lên kia.

Anh ta cao khoảng một mét tám lăm, như vậy cô gái này vẫn có vẻ hơi thấp so với một cô gái bình thường.

Tuy vậy, cô ấy cũng đủ cao để biết chắc rằng cậu là một học sinh Khoa 2 chỉ với một ánh nhìn.

Nhưng ánh nhìn của cô ấy không có vẻ gì là khinh thường cả, mà trông đôi mắt ấy tràn ngập một cái gì đó thật thuần khiết và đáng yêu đến kỳ lạ.

“Trường ta không cho phép sử dụng thiết bị ảo hóa. Nhưng đáng buồn thay vẫn còn một số học sinh sử dụng nó. Tuy nhiên, bây giờ bạn lại đang sử dụng loại màn ảnh đó còn trước khi vào nhập học nữa.”

“Thay vì xem hoạt họa hóa, bạn lại đọc ư? Việc đó giờ khá là hiếm đó!”

“Mình cũng rất thích đọc học là chi xem các thông tin được động hóa, ồ vậy ra cũng có người giống mình điều này thật sự thú vị đó.”

Thật sự, đây là thời đại mà các thông tin được động hóa được ưa chuộng hơn rất nhiều so với thông tin dưới dạng chữ viết, nên những người còn thích đọc sách thật sự không còn nhiều.

“A, thứ lỗi cho mình. Mình là hội trưởng hội học sinh của trường Trung Học Đệ Nhất, Saegusa Mayumi. Viết là “Thất Thảo”, đọc là Saegusa. Rất hân hạnh được gặp bạn.”

Sau đó cô ấy cứ chớp chớp mắt, mặc dù vậy trong giọng điệu của cô ấy chẳng có chút gì là bối rối cả. Với ánh mắt đáng yêu cùng thân hình đầy cân đối tuy có chút hơi nhỏ nhắn, cô ấy vẫn tựa như một đóa hoa tỏa ra một hương thơm quyến rũ, kiểu sa, cũng chẳng lạ gì khi một gã năm nhất hiếu kỳ ý định của cô ấy.

“Xin chào! Tôi là Kirigaya Kazuto, rất vui được gặp chị!” bằng một cách lịch sự, Kirito cúi chào lại cô nàng này. Trông có vẻ như cuộc gặp mặt rất tình cờ này lại như là một điều hiển nhiên và bắt buộc xảy ra

“Kirigaya....Kazuto? Vậy à!” Đôi mắt của cô hội trưởng hội học sinh mở to đầy ngạc nhiên, sau đó, cô ấy gật đầu đầy ảm ý.

“Bạn đang là tâm điểm bàn luận giữa các giáo viên đó! Trên thang điểm một trăm, điểm trung bình là 96 (địch) cho bảy môn thi đầu vào. Đó là số điểm cao nhất cao nhất từng ghi nhận được đó.”

“Chúng đơn thuần cũng chỉ là điểm kiểm tra trên giấy thôi. Dù sao thì rốt cuộc chỉ là những dữ liệu bên trong hệ thống.” Trong hệ thống đánh giá thẩm định đối với học sinh trung học ma pháp, mọi thứ đều nhấn mạnh vào các kết

quả thực hành, hơn là các kết quả trên giấy.

Nhẹ nhàng mỉm cười một cách đầy cay đắng, Kirito chỉ vào ngực áo trái của mình.

Không thể có chuyện cô hội trưởng hội học sinh không hiểu ý nghĩa của nó là gì.

Tuy nhiên, Mayumi nhẹ nhàng lúc lắc đầu và nở một nụ cười khi nghe những lời của cậu.

Không phải cái gật đầu đồng ý mà là sự lắc đầu phản đối.

“Đó thật sự là một điểm số tuyệt vời, ít nhất thì mình cũng không thể tái lập được thành tích đó, cậu biết không?”

“Mình vốn không thích mấy môn đó lắm, nhưng thực sự thể mạnh của mình lại là các môn lý thuyết đó. Nếu mình thi vào trường vẫn những câu hỏi đó, mình cũng không chắc có thể đạt được số điểm cao như bạn được đâu, Kirigaya-kun.”

“Chị không sợ muộn sao, Hội trưởng?”

“À phải rồi ha! Vậy cùng đi thôi!”

“Cũng được!”

.....

Do mái huyền thuyền với hội trưởng hội học sinh mà khi Kirito vào hội trường, hơn phân nửa chỗ ngồi đã bị lấp kín.

Nửa dãy dưới toàn Bloom. Và dĩ nhiên trên ngực áo trái của họ là biểu tượng bông hoa tám cánh, những người này sẽ được nhận mọi ưu tiên trong chương trình giảng dạy của trường.

Nửa dưới lại toàn Weed. Những học sinh không có bất kỳ biểu tượng gì và vào đây chỉ đóng vai trò làm người dự bị.

Mặc dù đều là học sinh năm nhất, nhưng sự phân định giữa hai nhóm đã trở nên quá rõ ràng ngay từ đầu.

Và chẳng có ai bắt ép ai cả.

Cũng chẳng có ý định chống lại cái xu thế hiển nhiên đó, Kirito chọn cho mình một cái ghế trống ở gần giữa hội trường hàng ghế thứ ba tính từ dưới lên và ngồi xuống.

Anh ta đưa mắt nhìn đồng hồ.

Vẫn còn hơn hai mươi phút nữa. Tranh thủ chớp mắt chút cũng đủ.

“Anou...? Ghế cạnh bạn đã có ai ngồi chưa vậy?” Một giọng nói vang lên.

Kirito mở mắt, và đúng như cậu nghĩ giọng nói đó là đang nói với mình. Qua giọng nói đó, có thể đoán chắc đó là của một nữ sinh.

“Xin mời, bạn cứ tự nhiên” Cảm ơn, nữ sinh đó gật đầu rồi ngồi xuống chỗ mình vừa chọn. Và bên cạnh cô ấy còn có ba cô gái khác cũng lần lượt ngồi xuống.

“Mình là Shibata Mizuki. Rất vui được gặp bạn.”

“À ừ...Kirigaya Kazuto. Rất hân hạnh!” Với một lời giới thiệu xã giao đó, mắt cô gái qua cặp kính trông đầy vẻ nhẹ nhõm.

“Mình là Chiba Erika. Rất vui được gặp bạn, Kirigaya-kun” Giọng nói từ cô gái ngồi bên cạnh Mizuki bỗng nhiên cắt ngang dòng suy nghĩ của Kirito.

“Rất hân hạnh.” sau một cuộc trò chuyện nhỏ thỏa mãn trí tò mò, buổi lễ khai giảng cũng chuẩn bị bắt đầu.

Bài diễn văn của Miyuki xuất sắc vượt quá mong đợi. Kirito chưa bao giờ nghĩ rằng em gái mình sẽ bị lung túng trước những việc như thế này.

Tuy rằng cô bé có hơi nóng nảy và lại hay sử dụng vô số câu từ nguy hiểm như “mọi người như nhau cả”, “như một cá thể”, “ngoài phép thuật ra” hay “theo một mức độ hòa hợp” nhưng cô bé vẫn biết cách sắp xếp chúng nên bài diễn văn nghe không quá giáo điều.

Tinh cõi mở, ngây thơ, thủy mị cùng với ngoại hình đáng yêu và vô cùng dễ thương của cô ấy khiến cho bất kể trái tim của chàng trai nào cũng phải cuồng say, từ mấy gã choai choai đồng trang lứa đến cả mấy gã lớp trên.

Chắc từ ngày mai, Miyuki có lẽ sẽ bị vây quanh bởi sự ăm ỉ của đám “cây sĩ” đó. Thật là khó chịu quá đi.

“Kirigaya-kun, cậu học lớp nào vậy?”

“Lớp E!”

“Hay quá! Vậy chúng mình học cùng lớp rồi.” Erika nhảy cẫng lên vui sướng. Hình như có vẻ cô ấy làm nó hơi quá rồi.

“Tớ cũng ở cùng lớp với các cậu.” Mizuki đầy vẻ hồ hởi thêm, giống hệt Erika bây giờ, có vẻ đó cũng là phản ứng thông thường đối với những học sinh mới vào.

“Mình học lớp F.”

“Còn mình học lớp G.”

Mặc dù nghe vậy, giọng nói của hai người kia cũng không có chút gì đó buồn hay vô cảm. Trên tất cả, họ giờ đang tràn đầy nhiệt huyết khi vừa mới bước vào mái trường trung học.

“Giờ nên làm gì ta? Chẳng nhẽ lại đi xem lớp!” Erika nói, cô năng hoạt bát có lẽ không chịu nổi sự tẻ nhạt này.

“Onii-sama xin lỗi anh vì đến trễ.” Kirito và hai cô gái kia lúc này đang mãi nói chuyện ở gần cửa ra của hội trường, thì từ phía sau giọng nói cất lên gọi cậu.

“Chúng ta lại gặp nhau nữa rồi! Kirigaya-kun!” Đáp lại khuôn mặt dễ thương với nụ cười nhả nhận kia, Kirito cúi đầu nhẹ.

“Onii-sama, họ là.....???”

“Đây là Shibata Mizuki-san. Và kia là Chiba Erika-san. Cả ba người bọn anh đều học cùng một lớp.”

“Em hiểu rồi..... Hình như còn quá sớm để hẹn hò với bạn cùng lớp phải không anh?” tuy Miyuki vừa nói vừa cười nhưng Kirito lại cảm giác có gì đó không đúng.

“Chúc một ngày tốt lành! Shibata-san, Chiba-san. Mình là Shiba Miyuki. Mình cũng là học sinh mới như Onii-sama, vậy rất mong sự giúp đỡ của các bạn.”

“Mình là Shibata Mizuki. Mình cũng vậy, rất mong sự giúp đỡ của bạn.”

“Rất vui được gặp cậu. Cậu có thể gọi mình là Erika. Vậy tớ cũng có thể gọi cậu là Miyuki được chứ?”

“Ừ. Cậu cứ tự nhiên!”

Ba cô gái nhanh chóng làm quen với nhau, tiếng nói cười cũng khiến không ít người chú ý. Sau một hồi, Kirito cùng Miyuki quyết định đi về, hai người dự định tổ chức một bữa tiệc nhỏ với nhau vào tối nay.

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Gây thù chuốc oán

Sau buổi họp nhàm chán, không khí buổi học cũng không có gì tiến triển mấy. Kirito cũng chẳng làm quen với ai cả, dù sao cũng mới vào năm học nên ai cũng khá là rụt rè. Erika cùng Mizuki liên miêng bàn tán cũng khiến Kirito có việc để làm, sau cùng thì sự xuất hiện của Leo cũng làm nhóm của cậu tăng thêm 1 thành viên

“Haruka-san! Em muốn xin nghỉ vài ngày được không?” Kirito nói với Haruka Ono trong phòng giáo viên

“Tại sao hả? Kirito-kun!”

“Thì...em phải đi có việc mà, được không?”

“Azzz, chịu thua em rồi! Mà vẫn giữ cái bản mặt lạnh như vậy nữa à? Trường nhiệm vụ của em kết thúc rồi chứ?” Haruka nhẹ nhàng nói, thái độ cô dành cho Kirito là vô cùng dịu dàng, yêu thương, kính trọng và vô cùng tin tưởng. Dù sao thì thẳng nhóc này cũng là sư phụ của cô

Kirito trong một lần tình cờ đã cứu cô nàng trong một nhiệm vụ đặc biệt, sau lần cứu mạng đấy thì Haruka quyết tâm theo Kirito học tập. Vì Haruka lớn nên cậu cảm cô nàng gọi mình là thầy, chỉ là Kirito-kun thôi

“Em cũng định làm vậy nhưng mà con bé Miyuki nó lại bảo không nên! Có lẽ nó sợ em bị nhiều cô gái theo đuổi chẳng?” tự yêu mình trong khi nhận ánh mắt khinh bỉ của Haruka, Kirito đưa ra tờ đơn xin nghỉ rồi chuẩn bị quay về

“Kirito-kun! Mà tối nay Miya-san cùng Maya-san đến nhà mình phải không?”

“Ừ, tối nay chúc mừng Miyuki cùng em vào học! Mà chị có vẻ khá thân với Sakurai đấy chứ!”

“Thì cũng cùng tuổi mà! Thôi, về sớm đi, nhớ nấu món gì ngon ngon đấy!”

“Hóa ra cũng vì ăn thôi!”

“Te he! Vậy là lộ rồi!”

.....

“Kirito~ Lại cho đi ôm cái nào!” Maya chạy nhanh vào phòng bếp nơi Kirito đang nấu, cô nàng nhảy luôn lên lưng cậu, hai tay ôm cổ, chân thì kẹp eo

“Maya!!! Ra cho Ki-kun làm việc, em đang làm phiền nó đấy!” Miya chậm chạp đi vào, cô phàn nàn một cách dịu dàng

“Mồ~ Mama cùng Maya-san! Đó là Onii-sama của con! Sao hai người luôn có ý định chiếm ảnh cho riêng mình vậy hả?” Miyuki bước từ trong phòng ra hờn dỗi nói, có lẽ cô bé cũng muốn tham gia việc tranh đoạt này

“Được rồi! Ra cho một lúc đi, hai người chắc cũng đi mệt rồi, ra rửa tay rồi vào ăn tối luôn!” Kirito vui vẻ nói, mọi người cũng dần tụ tập vào bàn ăn, tiếng cười đùa vui vẻ vang khắp nơi trong căn nhà ấm áp

Nhắc đến mới nói, trong quá khứ thì Kirito sau khi thức tỉnh đồng nhất với thân thể này thì cũng khiến không ít người bàng hoàng như kiểu từ thẳng ăn mày biến thành hoàng đế vậy.

Người shock nhất là Maya, khi càng ngày khuôn mặt cùng cơ thể Kirito thay đổi bởi sự dấy thì. Khuôn mặt đó, ánh mắt nụ cười đó cùng mùi hương đó lại khiến cô nàng mê đắm đuổi để rồi vào một buổi đêm trăng thanh gió mát thì Maya quyết hỏi bằng sạch những nghi vấn với Kirito

Một nữ thiếu phụ khi đã yêu thì không cần phải nói, Maya luôn trở về tình cách như một thiếu nữ mỗi khi cạnh cậu và trong một đêm nào đó khoảng 1 năm trước với lý do say rượu thì cô nàng đã trao cơ thể mình cho Kirito

Chuyện không chỉ có vậy, Shiba Tatsurou là chồng của Miya và là cha của Miyuki cũng đã ‘không may ra đi’ trong 3 năm về trước, để lại người vợ xinh đẹp cùng đứa con gái bé bỏng nên Kirito cũng đành phải nhận trách nhiệm chăm sóc cho hai người

Miya cũng không quá quan tâm tới người chồng quá cố bởi cô lấy anh ta cũng do hôn nhân sắp đặt, một cuộc hôn nhân không tình yêu. Kirito thay đổi trong 3 năm là quá nhiều, từ ngoại hình, tính cách nói chung là trở thành một con người hoàn toàn khác

Khi nhìn vào tờ xác minh ADN mà Miya vẫn không tin được, đến cả huyết thống cũng bị thay đổi. Mất khá nhiều thời gian mới khiến cô nàng quên dần và chấp nhận sự thật này và rồi cũng trong một đêm trăng thanh thì nhờ có sự giúp đỡ của Maya, Miya cũng đã bị sa ngã hoàn toàn bởi Kirito

Cậu quay trở lại nhà Yotsuba, trở thành một người ủng hộ Maya trong bí mật làm gia chủ, với cái sức mạnh vô lý thì chẳng còn ai dám hờ he gì cả. Cậu thành lập một công ti từ công ti cũ của ông bố đã nghèo của mình, chiêu thu nhân viên, đặc biệt còn có một cô thư kí diện nước đầy đủ nữa, người mà sau này nếu theo đúng kịch bản sẽ trở thành mẹ kế của hai anh em nhà Shiba này

Có việc thì thư kí làm, không có việc thì làm thư kí. Phương châm này có vẻ vẫn khá hữu dụng khi Sayuri cũng bị Kirito ăn sạch sẽ. Công ti phát triển với bước tiến nhanh chóng, không ít kẻ nhòm ngó nhưng đều bị nhử sạch tận gốc, dần dà thì cũng chẳng ai ngu mà có ý xấu với công ty đó nữa

Sau bữa tiệc nhỏ chúc mừng, cả Kirito, Miyuki, Miya, Maya, Sakurai, Haruka đều về phòng nghỉ ngơi.

.....

Sáng hôm sau, như bao mọi ngày, Kirito dậy sớm nấu đồ ăn cùng Miya, Maya thì vẫn ôm giường do hoạt động quá sức tối qua. Nữ nhân trong độ tuổi này thì nhu cầu là vô cùng mãnh liệt, Kirito cũng thừa sức thỏa mãn họ khiến giờ thì Maya cũng chẳng thể lết khỏi giường

Nhận ánh mắt u oán của Miyuki khiến Kirito khá lúng túng. Cô em bro-con này vô cùng ghen tị với mẹ và dĩ mình vì có thể độc chiếm anh trai yêu quý của cô bất cứ khi nào họ muốn

Tuy nhiên cô cũng vẫn phải chờ đủ 18 tuổi, đó là điều cô đã hứa với anh trai. Làm gì cũng được trừ việc phá tờ rờ rĩnh. Cũng không lâu cho đến sinh nhật 18 của mình, Miyuki đó mặt tự nhủ bản thân phải chuẩn bị ‘thật kĩ’ về mọi mặt

Bữa sáng diễn ra trong yên bình, dù sao thì không khí gia đình vẫn là điều vô cùng tuyệt vời

.....

Lớp E năm nhất, bảy giờ trống thật hỗn độn. Chắc hẳn, ở các lớp khác cảnh tượng trông cũng giống thế này thôi.

Nhiều học sinh đã gặp mặt nhau hôm trước, và giờ đây đã có những nhóm nhỏ tụ lại trò chuyện thân mật với nhau.

Ngồi lại thì lúc Thiên biến mặt mình về bình thường thì cũng gây không ít xôn xao cho dư luận, từ đó cậu nổi tiếng một cách chóng mặt, tất nhiên là ở nhiều khía cạnh

“Ohaio! Kirito-kyun-” không cần nhìn cũng biết đó là ai, sau vài ngày thì Erika cùng Mizuki cũng thay đổi cách xưng hô thân mật hơn với cậu

“Xì! Hai tên nhà người cứ suốt ngày dính với nhau vậy hả?” việc là Kirito khiến cho Leo ‘quen’ Mikihiko, gọi tắt là Miki, khiến hai người hay bị mấy đứa con gái coi thành một cặp đam mỹ yaoi chính hiệu

Cái này người ta gọi là người làm việc tốt không lưu danh, Kirito cảm thấy mình vô cùng cao thượng và tự hào khi giúp hai người bạn của mình có thể tìm được một nửa còn thiếu (Leo là công, Miki là thụ nhóc:v)

“Chào buổi sáng! Kirito-kun, Leo-kun và Miki-chan! Phụt-” có vẻ Mizuki cũng bị Erika lây nhiễm một chút tính nghịch rồi, mà cũng chẳng sao, càng đáng yêu thôi

“Mou- hai người thích thú đến vậy sao?” Mikihiko có vẻ đã thức tỉnh trạng thái trap trog truyền thuyết, Kirito cũng chẳng biết có thật không nữa

“Đừng đấy! Chúng tớ là anh em tốt, là đồng chí, đồng đội, ok!” Leo cũng lên giọng phản bác, tuy nhiên cũng chẳng ai tin

“Thôi! Về chỗ đi! Chuẩn bị vào lớp rồi đấy!” chỉ khi Kirito cao giọng nói thì cuộc cãi vã mới kết thúc

Trong giờ ăn trưa, khi đang tận hưởng thức ăn cùng nữ thì bỗng cô em gái Miyuki không biết từ đâu lại gần và ngồi luôn chiếc ghế cạnh Kirito

Điều quan trọng không phải là đây, những con ruồi quanh quẩn cô nàng mới là điều khiến cậu khó chịu

Trong vài ngày tiếp theo, một vài tình huống đụng độ tiếp tục diễn ra, sau tất cả thì Kirito cùng mọi người đã bị chặn đường trước cửa trường bởi một vài kẻ trong lớp Miyuki

“Dừng lại ngay! Sử dụng phép thuật tấn công dù với bất cứ lý do gì, ngoại trừ lý do tự vệ, còn ngoài ra tất cả là hành vi phạm pháp!” Tất cả những khởi động thức đang trong giai đoạn kích thích đã bị hoá giải bởi một viên đạn Psion

Người nói ra lời cảnh báo đó và cũng là người đã bắn ra viên đạn psion là Hội trưởng Hội học sinh, Saegusa Mayumi

Cô ấy như lúc trước Kirito thường thấy thì luôn nở nụ cười trên môi, nhưng bây giờ khuôn mặt của cô ấy tràn đầy vẻ nghiêm khắc

“Các bạn là học sinh lớp 1A và 1E phải không? Tôi muốn nghe các bạn giải trình toàn bộ sự việc này. Vui lòng đi theo tôi.”

Một giọng nói đầy cứng cỏi, thậm chí đến mức lạnh lùng của cô gái đứng cạnh Mayumi. Theo như giới thiệu của Hội Học Sinh ở buổi lễ nhập trường thì cô ấy là học sinh năm ba Cục trưởng Cục trị an, Watanabe Mari

CAD của Mari đã ở trạng thái triển khai và gia tăng khởi động thức.

Leo, Erika và cả những người bạn cùng lớp của Miyuki không nói được lời nào chỉ còn biết đứng chôn chân.

Không chạy trốn khỏi đám đông nổi loạn, nhẹ nhàng bước từng bước khi mọi người đang đứng chôn chân như thể bị đóng băng, nét mặt không chút ngạo mạn hay kiêu căng, lo lắng hay rụt rè, theo sau là Miyuki, Kirito bước tới với dáng vẻ như thể không có chuyện gì xảy ra, đứng ngay trước mặt Mari.

Mari nhìn với vẻ chế nhạo hai cô cậu năm nhất bỗng đột nhiên bước đến. Đối với cô thì hai người này có vẻ như không dính líu gì vào sự vụ này.

Kirito bắt gặp ánh mắt đó nhưng không có vẻ gì nao núng, và dừng lại cách cô ấy một khoảng. Cậu cũng nổi hứng trêu đùa cô nàng tomboy này một chút

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Ban kỉ luật

“Watanabe-senpai! Chỉ bảo là không được dùng phép thuật đúng không! Vậy thì chị có thể yên tâm bởi tôi chỉ dùng thể thuật với bọn họ thôi!”

“Cậu là ai?” Mari nghi ngờ hỏi, nhìn sơ vào bộ đồng phục cô cũng có thể thấy rõ ràng đây là một học sinh khoa 2

“Kirigaya Kazuto! Lớp 1E!” Kirito từ từ nói

“Eh? K-Không thể nào! Cậu là.....Kirigaya-kun? Mặt...cậu...” với khuôn mặt nghi ngờ Mayumi nhìn kĩ lại Kirito lại lần nữa. Đây là lần đầu tiên cô gặp Kirito thật, không hề cậu thất vọng, khuôn mặt Mayumi lúc này vẫn vô cùng dễ thương

“Cậu biết cậu ta sao Mayumi?” Mari cũng quay sang hỏi, dù sao đây là lần đầu cô thấy Mayumi thất thố đến vậy

“C-Cậu ấy là người tới kẻ đấy! Là người đạt điểm cao phần lí thuyết đó!” nghe Mayumi hỏi khiến Mari được thông não hần ra, cô nàng quay ra nhìn lại kỉ cang lại cậu học đệ năm nhất này

“Được rồi! Dù sao đánh nhau trong trường là vi phạm-”

“Vậy là ngoài trường thì không sao à!” Mấy người xung quanh nghe Kirito nói mà không khỏi toát mồ hôi hột. Bộ thẳng này không biết người đang đứng trước mặt nó là ai sao

“Này! Cậu nói thể là ý gì? Đánh nhau trong bất kì trường hợp nào là không nên!” Mari cảm thấy khó chịu rồi, và đương nhiên trừ Kirito thì ai cũng biết điều đó

“Thì đó, chỉ bảo dùng phép thuật thì bị cấm, không oánh lộn trong trường vậy thì tôi đánh ngoài trường, cùng lắm thì dùng nắm đấm thôi!” nhìn bản mặt không quan tâm của Kirito khiến Mari cũng bị khơi lửa giận rồi, cô đang kìm nén ý nghĩ phang thẳng vào mặt thẳng học đệ nặng nề như này

“Hừ! Thay mặt Ban kỉ luật, tôi sẽ bắt cậu điều tra!” Không hề Kirito trả lời, Mari bước tới túm áo cậu

“Ưm!” Mari bỗng khựng lại bởi cô nhận ra một điều, đó là sức mình không đủ để kéo tên học đệ đáng ghét này

Việc này hầu như là không thể nào, để làm Trưởng Ban Kỉ Luật cùng bộ ba đứng đầu Trường Đệ Nhất cùng Hội Trưởng Hội Học Sinh cùng Hội Trưởng Các CLB thì sức mạnh của cô nàng là điều không thể chối cãi

“Này! Cậu có vẻ thích bắt tôi nhì? Đừng là học sinh năm nhất mà....Haizz, nghe không sợ cộp, cậu có làm sao cũng đừng trách tôi!” Mari có vẻ cũng đã hết sức chịu đựng, cầm chiếc CAD chuyên dụng lên tay, cô bắt đầu quá trình khởi động thức

“Cường Hóa sao? Chị cũng coi thường tôi quá đấy!”

“C-Cậu đọc được? Đùa à? Mà kệ đi, sau rồi tính!” Mari không chút hoang mang, di chuyển cực nhanh tới chỗ Kirito đến mức có cả ảo ảnh

Bụp một âm thanh nhẹ vang lên, nắm đấm nhỏ xinh đó đã nằm gọn trong bàn tay Kirito. Nhìn thì tưởng không mạnh nhưng nó lại mạnh không tưởng, không khí cũng bị cuốn theo một lúc

Mari cũng nảy người Ban Kỉ Luật cùng Mayumi hai mặt to tròn nhìn hết thấy, cú đấm uy lực đó lúc chạm bàn tay Kirito như bị yếu đi vô số lần vậy

“Có vẻ cậu cũng đầu phải loại học sinh bình thường!” đáp lại lời của Mari là ánh mắt mang ý cười của Kirito, cậu cũng không có ý định giải thích gì

“Vậy thì chiến đi!” Bên ngoài cũng có khá nhiều người tham gia náo nhiệt, nhận thấy tình hình dần không ổn, Mayumi cũng bắt buộc phải dừng lại cả hai

“Mari! Để lúc khác đi! Mà cả cậu nữa Kirigaya-kun, cậu cũng dừng lại luôn đi! Cả hai người về phòng tôi!” Không hiểu sao cả Kirito cùng Mari bỗng nghe lời Mayumi rầm rập, cả hai đi tới phòng của Hội Học Sinh trong khi mọi người vẫn đang ngơ ngác chẳng hiểu gì

.....

“...nghe hội trưởng nói như vậy, tôi sẽ bỏ qua lần này. Tôi không muốn việc này tái diễn thêm một lần nào nữa.”

Không có vẻ gì muốn ăn tươi nuốt sống kẻ thù và nhẹ nhàng cúi đầu, Mari quay đi nhưng vừa mới bước vài bước, cô ấy đã dừng lại và hỏi

“Tên của cậu?” Hình bóng của Kirito hiện ra trong đôi mắt nhỏ và long lanh đó khi cô ấy quay đầu lại

“Năm nhất lớp E, Kirigaya Kazuto”

“Tôi sẽ ghi nhớ cái tên đó.”

Cả Kirito cùng Mari sau khi được nhởi gần 1 giờ nghe thuyết giáo bởi Hội trưởng Hội Học Sinh thì cũng cùng nhau lau mồ hôi ra khỏi vãn phòng

Sau lần này, có lẽ Kirito sẽ hiểu hơn về con người của Mayumi. Để cô nàng này nổi giận thì sẽ có một tương lai một môi chờ đợi ‘kẻ xấu số’

Đang trên đường về nhà, bỗng có hai nữ sinh tiến lại và bắt chuyện với cậu, trông thì có vẻ cả hai là bạn cùng lớp của Miyuki

“Minh là Mitsui Honoka! Minh thành thật xin lỗi vì đã nói những lời vừa này.” Cô ấy bỗng nhiên cúi gập người xuống, đầy vẻ thành thực khiến Kirito cảm thấy hơi xấu hổ.

“Cám ơn bạn đã giúp đỡ chúng mình nếu không thì tất cả có lẽ đã bị phạt rồi!”

“Úm” cả cô gái đằng sau cũng gật đầu đồng ý

Cả hai có lẽ đã hiểu nhầm hành động của Kirito thành là người cao thượng nhận hết sự chú ý của Hội trưởng và Trưởng Ban Kí Luật để giúp mọi người

“Cám ơn anh vì đã bảo vệ em. Morisaki-kun làm mọi việc rồi tung lên, nhưng cũng nhờ có Onii-san mà mọi việc đã không trở nên quá tồi tệ.”

“...không có gì đâu. Mà đừng gọi tôi là Onii-san. Chúng ta đều là học sinh mới vào mà.”

“Em hiểu. Vậy sau này em phải xưng hô với anh là gì...” “Trong đôi mắt của cô gái ấy ánh lên một cảm giác mãnh liệt.

“K-Kirito là được!”

“...ùm, được”

Lần không khí mỏng nhẹ nhàng vương lên mọi sự vật trên con đường, Kirito đi từ từ, theo cạnh cậu là Miyuki cùng Sonaka, đi trước là Erika, Mizuki và Kitayama Shizuki ở lớp A, Shizuku chính là cô gái đã đỡ Honoka khi Mayumi xuất hiện.

Còn cặp đôi gay lợ Leo X Miki thì chậm chạp theo sau, có vẻ họ cũng đang tận hưởng khoảng thời gian bên nhau

.....

Một ngày mới lại bắt đầu, nhóm của Kirito cũng dần đông hơn, mọi người vừa đi vừa trò chuyện khiến ai nhìn vào cũng chỉ có thể phán một câu: “Tuổi trẻ thật là tốt!”

Tuy nhiên, khi cả sáu người họ đang tản bộ trên một quãng ngắn khi tới trường, từ phía sau, họ chợt nghe thấy tiếng gọi “Kirito-kun~~” thân mật đến nỗi khiến cho bất cứ ai đó dù không biết mô tê gì mà nghe thấy cũng phải đỏ mặt

“Kirito-kun, chào buổi sáng. Và cả Miyuki nữa, chào buổi sáng.”

“Chào buổi sáng, Hội trưởng,” người vừa lướt đến là Hội trưởng Hội Học Sinh-Saegusa Mayumi

“Chỉ chỉ có một mình thôi ư, Hội trưởng?” Mặc dù chỉ cần nhìn thôi đã biết rõ câu trả lời rồi, nhưng câu hỏi đó vẫn là cần thiết, kiểu như một lời nói tế nhị mời cô ấy cùng nhau đi bộ đến trường.

“Hừm, thật là sáng nay cũng chẳng có ai đi cùng mình tới trường cả.” Một lời xác nhận cho câu hỏi trên cả theo nghĩa đen và nghĩa bóng.

Mặc dù có nói sao đi nữa... Hội trưởng quả thật rất duyên dáng.

“Hừm, mình định tìm cơ hội để nói chuyện với bạn một cách chi tiết hơn. Bạn có định làm gì trong giờ nghỉ trưa không?”

“Em định đến ăn ở quán ạ.”

“Với Kirito-kun ư?”

“Không ạ, Onii-sama và em học ở hai lớp khác nhau nên...” Mayumi suy nghĩ một chút rồi nói

“Úm...về chuyện này, tại sao bạn không cùng mình tới phòng Hội Học Sinh vào giờ ăn trưa nhỉ? Nếu bạn không mang bento theo thì trong phòng cũng có một chiếc máy chế biến thức ăn tự động đó.”

“... Phòng của Hội học sinh cũng được trang bị mô-dun phục vụ thức ăn nữa ư?”

Dáng vẻ điềm đạm của Miyuki lúc trước giờ không che dấu nổi hết vẻ ngạc nhiên trong câu hỏi của cô ấy.

Cùng với đó là một cảm giác có chút gì đấy hơi ngốc nghếch.

“Trước khi vào trong phòng của Hội học sinh, mình không bật mí gì nhiều đâu nhé. Nhưng cái đó là cho những học sinh phải làm việc quá giờ ấy mà.” Mayumi nở nụ cười có chút ngượng ngùng trong khi cố thuyết phục Miyuki

Cả hai chấp nhận, dù sao thì hôm nay Kirito cũng chẳng mang gì theo cho bữa trưa cả

.....

“Chào mừng, đừng để ý đến chúng mình, cứ vào đi.” Ngay trước mặt họ, giọng nói phát ra từ chỗ đối diện cuối chiếc bàn

“Em xin phép ạ!” Mikuki nhanh chóng đi vào, theo sau là Kirito

“Các bạn ngồi đi. Chúng ta sẽ trò chuyện trong bữa ăn nhé!” Mayumi cười cười làm giải tỏa không khí trong phòng

Ngay lúc đó, một tín hiệu được truyền tới bộ phận bên trong chiếc bàn, sắp xếp lại biến nó thành một chiếc bàn hoàn hảo cho một bữa ăn

Không để tâm tới điều đó, hai anh em họ tiến đến chiếc bàn chắc là cũng khá đắt tiền đó và chọn chỗ ngồi cho mình. Miyuki nhẹ nhàng kéo chiếc ghế ra và ngồi xuống, trong khi đó Tatsuya chọn chiếc ghế ngay bên cạnh cô bé.

Đối với một người luôn khẳng khái anh trai mình lúc nào cũng ở vị thế cao hơn mình như cô ấy thì lý do mà hôm nay Miyuki cố gắng kiểm soát sự thiếu kiềm chế của mình chính là vì cô ấy hiểu rằng hôm nay mình sẽ là tâm điểm của cuộc gặp mặt này

“Thịt, cá, hay đồ ăn chay, các bạn thích loại nào hơn?” Ở đây không chỉ đáng ngạc nhiên vì có một mô-dun phục vụ thức ăn mà còn ở sự phức tạp trong việc chọn lựa nữa

“Có chức năng thù công không? Miyuki nó không ăn được cá ngừ, lạc, rau cải...” Kirito nói ra một tràng khiến tất cả mọi người đều đưa ánh mắt về phía cặp anh em nhà này

“.....” X4

“Thôi để tôi tự nấu cho, mà máy có chức năng tự túc chứ?”

“Úm...đương nhiên, nhưng chẳng ai dùng cả!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Trở tài ẩm thực

Mayumi ngồi vào ghế chính giữa. Ở phía bên kia đối diện với Miyuki là một cô gái năm ba. Ngồi đối diện với Kirito là thành viên của Cục trị an. Azusa thì ngồi ngay kế đó. Sau khi lấy lại tinh thần một chút, Mayumi mở lời.

“Lúc khai giảng thì cũng đã giới thiệu cả rồi, nhưng lúc này cũng hãy lướt lại thêm một lần nữa nhé. Phía bên này chính là thù quỹ của chúng mình, Ichihara Suzune, hay còn gọi là Rin-chan.”

“...Người duy nhất gọi tôi bằng cái tên đó chỉ có mình Hội trưởng thôi.”

Mỗi phần trên khuôn mặt đầy vẻ nghiêm trang của cô ấy tạo ra một ấn tượng về một sự nghiêm túc, mặc cho đáng vẻ có hơi cao cùng đôi tay có chút móng mảnh, công tâm mà nói Suzune thật sự “đẹp”.

Cũng phải thừa nhận cái tên “Rin-chan” phù hợp với nét mặt của cô ấy hơn là cái tên “Suzune”.

“Cả hai chắc cũng biết người ngồi kế bên Rin-chan rồi phải không? Cô ấy là Cục trưởng Cục trị an Watanabe Mari.”

Mari không nói gì, nhưng cô lại chẳng tỏ vẻ gì là phiền lòng. Có lẽ đó cũng là điều bình thường.

“Và tiếp theo là thư ký của chúng mình, Nakajou Azusa, hay còn được biết với cái tên A-chan.”

“Hội trưởng... Đừng có gọi mình là “A-chan” trước mặt đàn em như thế. Mình cũng phải nghĩ đến vị thế của mình nữa chứ.”

Trông cô ấy còn nhỏ nhắn hơn cả Mayumi và khuôn mặt của cô ấy trông búng ra sữa ấy, vì thế mỗi khi Azusa lại làm cái khuôn mặt vớ đối mắt ngẩn lệ đó, vô tình cô ấy lại tạo cho mọi người một ấn tượng về một cô bé chỉ chực òa khóc.

Và đó có lẽ chính là lý do vì sao cô ấy bị gọi là “A-chan”, Kirito nghĩ. Sự thật có lẽ hơi tàn nhẫn với cô gái này.

“Người cuối cùng là Hội phó Hanzou. Và đó là tất cả thành viên tạo nên Hội học sinh.”

“Mình không phải là một phần trong đó đâu.”

“À, ừ. Mari không phải là thành viên của Hội học sinh!”

Sau màn chào hỏi, Kirito cũng đi ra cạnh chiếc máy làm thức ăn, cũng không khó lắm bởi ở nhà cậu cũng có một cái, và tất nhiên là hiện đại hơn cái máy này rồi

Miyuki cũng lễ phép chào hỏi mọi người trong khi chờ đồ ăn của Kirito

.....

Quay lại với Kirito thì cậu cũng đang lựa chọn nguyên liệu cho món ăn của mình. Gồm thịt, thịt cá, rau củ, lá rong biển, cơm và một vài gia vị khác

Cơm cuộn hay Sushi chính là mục tiêu của lần này. Đơn giản đây cũng là món ăn nhanh nhất cậu có thể thực hiện mà nó cũng dễ làm nữa

Nấu cơm chín là có thể bắt đầu thực hành, Kirito nhanh chóng cuộn rồi cắt, cắt rồi cuộn. Cuối cùng là làm một ít nước sốt cho Miyuki, động tác thuần thục như một người đầu bếp lâu năm, Kirito nhanh chóng hoàn thành nốt “tác phẩm” của mình

.....

“Eh? Mùi này là.....!” Azusa là người phát hiện đầu tiên, mọi người cũng dần phát hiện ra hương của hương thơm

Vì Kirito làm xong quá nhanh nên mọi người cũng chưa kịp ăn xong bữa trưa, ánh mắt ai cũng dần về phía chiếc khay của Kirito đang bê ra

“Xin mời, đây là món Sushi đơn giản cấp!” Miyuki tự nhiên bắt đầu ăn, nhưng chỉ được vài miếng là cô nàng cũng nhận ra ánh mắt của mọi người đang đổ dồn về phía mình

Miyuki ngại ngùng dừng lại đôi chút, mọi người cũng nhận ra sự thất thố của mình nên cũng chỉ biết quay sang hỏi người làm ra món ăn này, Kirito nhẹ nhàng trả lời, do đồ ăn nhiều nên cả hai cũng mời mọi người nếm thử, hương vị khác lạ cũng hấp dẫn nhanh chóng khiến cho cả Hội Học Sinh ngón ngán

Tuy nói thế nào thì đây cũng là đất nước Nhật, nơi sản sinh ra món Sushi nhưng quả thực sau khi ăn xong món này của Kirito thì hầu như ai cũng bị món ăn này hấp dẫn lôi cuốn đến kì lạ

Mayumi là tiểu bị thư nhà Saegusa nên việc thưởng thức món ngon nhà hàng 5,6 sao với cô là chuyện bình bị thường thậm chí còn đơn giản hơn ăn cơm tự nấu bị nhưng mà sau khi ăn xong mấy bị miếng Sushi của Kirito thì cô nàng bỗng bị có xúc động bất cóc Kirito về làm đầu bếp cho mình

Đối với người đàn ông cũng giống với phụ nữ là rất dễ gây ấn tượng tốt nếu có thức ăn ngon, mà cái này thì Kirito có thừa nên cậu nhanh chóng chiếm được cảm tình của mấy vị mĩ nữ quanh đây trừ một số kẻ vẫn còn mạnh miệng phản đối

Bữa trưa tuy không quá ưng ý nhưng rồi chuyện gì cũng qua nhanh, ngoài ra thì việc Miyuki làm thư kí cho Mayumi cũng vẫn xảy ra

Kirito thì “vinh dự” khi được “ép” làm trai....à lộn, làm thành viên Ban Kỳ Luật do cái tài năng thiên emn phú của mình

Trước căn phòng luyện tập số 3, Kirito lạnh lùng đi vào trong, trên tay cậu là một chiếc vali cỡ nhỏ chuyên dụng mà bạc, Miyuki thì nhẹ nhàng theo sau

Sự việc cách đây khoảng một tiếng do tên Hattori là người châm ngòi, hấn lên tiếng phản đối quyết định bầu cử Kirito và gây tranh cãi với Miyuki

Một ngọn lửa tức giận bùng chốc bao phủ Kirito và mọi chuyện diễn ra như đã thấy, Miyuki như một đứa trẻ làm sai chuyện chờ bị phạt, nét đáng yêu của cô nàng vẫn không hề giảm dù trong bất cứ trường hợp nào

Bước chậm rãi vào căn phòng tập luyện, diện tích của nó khá lớn vừa đủ cho những cuộc huấn luyện cơ bản, Mayumi vô ý nhìn vào chiếc vali cũng Kirito trong khi những người khác thì mang thái độ ‘biết trước kết quả’ theo dõi trận đấu

Mayumi là người phê duyệt cho cuộc đấu này kiểm luôn trọng tài chính, mở từ từ chiếc vali lên bên trong là hai khẩu súng lục bạc mạ kim loại tuyệt đẹp, chỉ nhìn qua ai cũng chỉ nghĩ nó là một tác phẩm nghệ thuật chứ không phải một thứ vũ khí có thể đơn giản kết thúc sinh mạng một thứ gì đó

Ngay khi cả hai người vào thế chuẩn bị, giọng Mayumi dịu dàng vang lên

“Trận đấu cho phép sử dụng phép thuật nhưng không được sử dụng những phép có thể gây sát thương quá lớn. Kết thúc khi một trong hai bên mất đi khả năng chiến đấu hoặc chịu thua! Cả hai người nghe rõ chưa?”

“Rồi ạ!!!”

“Hiểu rồi!”

“Vậy thì....3,2,1!!!Trận đấu bắt đầu!”

Ngay khi vừa dứt lời thì Kirito vào thế chuẩn bị còn Hattori thì vẫn đang phân vân xem nên hạ tên đáng ghét trước mặt như nào. Trong đầu hấn hiện ra cảnh Kirito bị một cước đạp bay, hôn mê bất tỉnh để rồi mấy vị senpai sẽ nhìn hấn với ánh mắt khác để rồi....mà thôi

Chỉ trong khoảng 2 đến 3 giây mà trong đầu tên Hattori hình dung ra vô vàn viễn cảnh kết thúc trận đấu và người nào thua cũng là Kirito nhưng mà hấn lại đầu thế ngờ rằng với một tên có sức mạnh kinh khủng như Kirito thì chỉ cần một cái nháy mắt là thôi là sẽ có án mạng xảy ra

Khi mọi người chưa kịp hiểu cái quái gì đang xảy ra thì một thân ảnh đã bay vào tường ngã xõng xoài, nhìn rất là quen thuộc và không ai khác đó là đồng chí Hattori

Không một động tác thừa, ba đại yếu tố làm nên một sát thủ chính hiệu đó là: Nhanh Chóng, Chuẩn Xác và Hiệu Quả

Ai trong căn phòng cũng không kịp nhìn thấy động tác của Kirito bởi nó quá nhanh, nó đã vượt tầm thế giới và đi ra vũ trụ, cũng không đến mức như ta chém nhưng cũng là quá mức với những con người ở đây

Mayumi dầy ắp ấn ý nhìn kĩ lại người con trai này một lần nữa trong khi mấy cô gái còn lại thì dùng bàn mặt kia là ai, đây là đâu

“Anou....Cho mình hỏi liệu đây có phải mẫu Silver Gun của tiến sĩ William?Silver không vậy?” Khuôn mặt hớn hờ cùng đôi mắt lấp lánh của Azusa nhanh chóng kéo mọi người về hiện thực

“Silver? Là vị Chủ tịch bí ẩn của Silver Company đó sao?” Suzune ngạc nhiên hỏi, dù sao nhân vật cô nhắc tới cũng là một nhân vật vô cùng có tiếng

“Đúng rồi! Đây là sản phẩm cũng mới được cái tiền lại thôi!” Kirito nhẹ nhàng trả lời trong lúc đón nhận ánh mắt hâm mộ của vô số thiếu nữ

Silver Company là do Kirito điều hành và phát triển, từ khi ông ‘bỏ’ bắt dắc dĩ chết thì cái ghế to nhất cũng rơi vào đầu cậu, chỉ mất vài năm thì công ty do Kirito điều hành cũng đã trở thành một trong những công ty thuộc Top trên thế giới

Căn phòng nhanh chóng chìm vào im lặng, chỉ còn tiếng Kirito thu dọn đồ

“Khụ! Khụ! Tôi hiểu rồi...Cái bảng đánh giá của trường vẫn còn thiếu sót, nó mới chỉ phần nào phân tích được chiến lược của một người chứ chưa thể phân tích hết được những yếu tố quyết định khác!” Hattori lồm cồm bò dậy, nhìn cậu ta có vẻ vẫn chưa thoát khỏi việc hoa mắt chóng mặt

“Lần này là tôi sai rồi! Người đã suy tính theo cảm tính là tôi! Vô cùng xin lỗi em, Miyuki-san!” Hattori cúi xuống xin lỗi, có lẽ cậu ta cũng chẳng phải là người xấu lắm

“Dạ không! Là do em cũng hơi nóng tính, xin lỗi anh...Hattori-senpai!”

Mọi chuyện kết thúc trong vui vẻ, Kirito thì vẫn hơi khó chịu bởi ánh mắt của Mari cùng Mayumi. Cả hai nhìn cậu như thể muốn đào móc hết bí mật của cậu ra vậy

Kirito nhanh chóng rời đi khỏi chỗ này để lại mọi chuyện cho Miyuki bởi nếu ở lâu hơn cậu sẽ bị lộ về ngoài lạnh lùng boy mất

“Ngày mai nhớ qua văn phòng họp đây, cậu quên thì cứ xác định đi!” Mari gọi với theo dù chẳng biết Kirito có nghe hết hay không

.....

“Các chàng trai! Cái tuần lễ chết cmn tiệt đó sắp diễn ra một lần nữa rồi! Với Ban Kỳ Luật thì đây là thử thách đầu tiên cho cả năm.....vì thế nên.....CHÚNG TA HÃY CHO BỌN HỌ THẤY SỨC MẠNH THẬT SỰ CỦA CHÚNG TA!” Sau buổi họp max chán thì cuối cùng Kirito cũng được thả, thật sự cậu chẳng thích công việc này một chút nào cả

Đi lang thang trên con đường nhỏ, giải quyết những vụ xung đột, quả thật mọi người đang rất điên cuồng lôi kéo những ‘con cừu’ ngây thơ năm nhất vào CLB của mình

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 118: Tuần lễ ‘vàng’

Đi dạo một vòng Kirito thật sự không đếm nổi mình đã đi qua bao nhiêu cái CLB, thật sự là quá đông và quá nguy hiểm. Ánh mắt mấy người đẩy nhìn lũ học sinh năm nhất như sói đói khiến cậu không khỏi ý lui

Bỗng một thân ảnh lọt vào tầm mắt cậu, một thiếu nữ tóc đỏ xinh đẹp, quần áo thì bị xé cho xộc xuệch cả ra, một cái tự nhiên thì Kirito búng tay một cái, từ ngón tay cậu toả ra sóng Psion khiến mọi người lao đảo chực ngã ra

“Đi thôi!” Kéo tay cô nàng vẫn đang ngơ ngác khỏi đoàn người, Kirito nhanh chóng chạy ra phía sau khu trường

“Có lẽ là thoát rồi đó!” Kirito nhanh chóng thả tay ra và quay lại nhìn, trước mặt cậu là Erika trong trạng thái ‘mất mề’

“KHÔNG ĐƯỢC NHÌN!” Như một phản xạ có điều kiện, Kirito quay ngược ra sau lưng trong ánh mắt xấu hổ vô cùng của cô nàng

Những tiếng chính lại quần áo nhẹ nhàng bên tai khiến lòng người ngẩn ngơ, Kirito thì vẫn ngẩn lại khung cảnh tuyệt đẹp đó trong đầu

“Đ-Được rồi! Cậu quay lại đi!” Erika nhỏ giọng nói, cô nàng vẫn chưa khỏi độ mặt sau tình huống vừa phát sinh

“Th-Thấy chưa?”

“Hả?”

“Tớ hỏi là cậu đã thấy cái gì chưa?”

“À thì...đương nhiên rồi! Tớ cũng đâu có mù, nó rõ mồn một trước mắt mà!” Kirito thần nhiên trả lời trong khi không để ý rằng hai má của Erika đang đỏ lên và tăng nhiệt một cách chóng mặt

“ĐỒ NGỐC! Đứng tỏ ra như đó là một chuyện hiển nhiên như vậy chứ!!!!” Sau tiếng hét tẩn số cao đặc trưng của phái nữ cùng chiêu vô ảnh cước thì Erika nhanh chóng quay mặt đi cho đỡ phải xấu hổ thêm

“Được rồi! Vậy để coi như xin lỗi thì hôm nay tớ sẽ làm vệ sĩ cho cậu được chưa? Cậu có thể lựa chọn thoải mái CLB mà cậu muốn còn tớ sẽ lo mấy tên năm 2 và năm 3 nếu họ có hành động quá khích, ok?”

“Thành giao!” Erika nhanh chóng thoải mái đồng ý với khuôn mặt ranh mãnh làm Kirito không khỏi có cảm giác mình bị vào tròng của cô nàng

.....

Trong suốt buổi tham quan, Erika luôn là người lưu riu không ngừng khiến cho cặp đôi hai người dính vào vài cuộc rắc rối và đa phần cũng là do vẻ đẹp của cô nàng khiến cho bao anh chị điều đứng lao vào mời mọc, dụ hoặc hay thậm chí là đe dọa vào CLB

Kirito cũng chỉ còn cách đâm lao thì theo lao thôi, cả hai đi dạo vài vòng rồi quay lại nhà thi đấu.

“Quá thật là rất chán, nhỉ?” Erika không chút hứng thú khi nhìn màn biểu diễn của mấy CLB quanh đây, trong phút chốc thì cô bỗng chỉ cho Kirito về phía đám đông

“Tranh chấp à? Bộ mấy người này không có chút ý thức nào sao? Xem ra tớ lại có việc để làm rồi!” Kirito nhìn đôi chút rồi ngán ngấm bước xuống

“Không phải chúng tôi vẫn còn thời gian sao? CLB Kenjutsu của các cậu theo lịch là nửa tiếng nữa chứ!” Giọng nói nhẹ nhàng nhưng dứt khoát toát ra từ miệng một nữ sinh năm hai

“Chán có thật đấy Mibu! Những kẻ tầm thường thì sao thể hiện được hết mình chứ? Tôi cũng chỉ muốn giúp vậy thôi!” Một thanh niên phía đối diện trả lời, cả căn phòng bỗng chốc ngập tràn mùi thuốc súng

“Vậy cần gì phải chiến đấu với cậu ấy chứ?”

“Không phải nó tấn công trước sao?”

“Thì cũng do Kirihara-kun khiêu khích trước chứ?”

Trong lúc trận chiến chuẩn bị diễn ra thì Kirito cũng moi xong thông tin từ Erika. Người con gái đang đứng là Mibu Sayaka, từng đoạt Á Quân giải Kendo cho nữ sinh trung học năm kia. Đối diện là Kirihara Takeaki, Quán Quân cuộc thi Kenjutsu dành cho học sinh trung học vùng Kanto cùng năm

Nhẹ nhàng nở một nụ cười, Kirito nhẹ bước về phía trận đấu đã kết thúc hay do chỉ có mỗi cậu nghĩ vậy

“Cậu muốn đấu bằng kiếm thật sao? Được, vậy tôi sẽ cho cậu thấy!” Kirito không khỏi bội phục cái bản mặt của thằng cha này

Đánh thua con gái nhà người ta xong viện cớ đòi đánh tiếp, không biết nào nó chứa gì nữa

“Tích tích tích” những tiếng khởi động CAD vang lên, mọi người vô thức lùi dần về sau còn Kirito thì vẫn tiến tới như thường

“Pháp thuật cận chiến hệ dao động”

“Tạo ra Cao Tần Kiếm” (tần là tần số thì phải)

“Cầm lấy Erika, quay cho kĩ vào, bọn này hôm nay xác cmn định với tớ rồi!” Vứt cái camera nhỏ cho Erika rồi Kirito lao vào giữa hai người

Trong một khoảnh khắc thất thần của khán giả lẫn người trong cuộc, Kirihara áp sát về phía đối thủ, vung thanh Cao Tần Kiếm chém ngang người Mibu

“Thấy sao hả, Mibu? Đây là kiếm thật đấy”

Kirito lao nhanh ra trước khi quá muộn bởi cậu đã thấy dây đeo áo của cô gái bị đòn tấn công vừa rồi chém đứt

Với sự xuất hiện bất ngờ, Kirito đối mặt với tên con trai lao nhanh tới, về mặt hân thì cứ phải gọi là:“Wtf? Thăng lìn này đâu ra đấy”

Những chuyển động mượt không quá 1,5 giây từ giữ tay phải đang cầm vũ khí đến lườn ra sau, giữ ghì chặt phần sau gáy và cuối cùng là ấn mạnh xuống sàn nhà

Nhanh, gọn, lẹ đến mức mà phải mất vài giây sau mọi người mới chột nhận ra cái gì đang diễn ra trước mắt mình

“Thăng này là ai đấy?”

“Ê, nó là Weed kia mà!”

“Không thể nào!”

“Weed trong Ban Kỳ Luật? Clgt?”

“Đây là đâu? Tao là ai?”

Bỏ mặc mấy tiếng bàn tán xung quanh, Kirito rút cái máy bộ đàm ra và gọi

“Báo cáo từ Nhà Thi Đấu số 2!”

“Có đối tượng gây rối! Đã bị thương nên làm ơn mang theo cáng đến đây!”

“Này! Người nói ai gây rối hả?” Một tên có vẻ là ‘bạn’ Kirihara bước ra khiêu khích

“Dùng pháp thuật trái phép thì không gây rối thì là gì?”

“Mấy giờ với bọn tao à thằng Weed kia!” Tên kia giận dữ rồi nhanh chóng lao tới cùng một nắm đám

Tuy nhiên cái tốc độ cộng trình đồng đoàn sao ấy được main rank cao thủ, hân chi đâm được vào tàn ảnh của Kirito thôi

“Nhưng tại sao chỉ có mỗi Kirihara bị phạt? Mibu bên Kendo cũng tham gia mà!”

“Này! Mấy đêc hay do tao nói sai đấy?”

“Hả?”

“Tao báo là tội dùng pháp thuật trái phép, ok?”

“Đừng có đùa!” Không biết có phải tên này có vấn đề về tai không mà sau khi nghe Kirito giải thích vẫn cố lao lên đâm bằng được

“Ồ dm! Tao đùa lúc nào!” Kirito cũng chẳng hiểu bọn này bị sao, cậu nhanh chóng lách người qua trái, mấy tên đồng bọn...à nhầm, đồng bạn tên kia cũng nhanh chóng bao vây cậu

Lúc đầu cũng chỉ có né và né, tránh và tránh nhưng khi nghĩ lại thì Kirito mới chột nhận ra

“Mà sao mình phải tránh nhờ? Đờ phắc!” Sau khi tự thông nào cho mình xong, cơ thể cậu dừng lại và bản đầu trả đòn

Đẩy ngã, quét chân, ngáng chân, đập, đá,...Một loạt bị hạ gục, một số bắt đầu động tới ma pháp, tuy nhiên chưa khởi động xong thì đã mất trọn tròn, miệng sùi bọt ngã xuống

Tuy không đến mức chém giết nhưng Kirito muốn dẫn cho lũ này một trận, cậu cũng chẳng lo hậu quả bởi có rất nhiều người xem và trên hết là cái máy camera trên tay Erika vẫn đang sáng đèn xanh

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Tổ chức Blanche

(Phòng Họp Các Ban Quản Lý)

“Em là người chứng kiến mọi việc sao?” Giọng Mari vang lên, trước mặt cô là Kirito, người quan trọng nhất trong vụ việc vừa xảy ra

“Vâng! Theo như mọi người vừa xem và em đã thi Mibu-senpai cùng Kirihara-senpai của CLB Kendo và CLB Kenjutsu có tranh chấp với nhau.....”

“Vậy sao em không can thiệp từ đầu?” Lần này đến lượt Mayumi lên tiếng

“Thì không phải luật là sử dụng pháp thuật trái phép mới tính sao? Mari-senpai bảo vậy mà!”

“Ừm! Chuyện này không trách Kirito-kun được! Cậu thấy sao Jyumonji?”

Chủ tịch - Hội Đồng Các Câu Lạc Bộ, nắm giữ mọi hành vi của các CLB khác, Jyumonji Katsuto, thành viên gia tộc mang số 10 trong hệ thống Number. Đồng thời cũng là trưởng nam gia tộc Jyumonji, cùng Saegusa Mayumi và Watanabe Mari được biết đến như là Tam Thánh của học viện Đệ Nhất

“Anh đánh giá cao sự khoan dung của em! Mọi chuyện cũng rõ rồi, việc xử phạt Kirihara cùng Mibu cũng sẽ quyết định nhanh thôi!”

“Nhờ cậu vậy? Mà còn CLB Kendo thì sao?” Mayumi tiếp tục hỏi

“Thì họ cũng có lỗi do đánh trả mà! Nhưng dù sao mức phạt cũng chỉ nhẹ thôi!” Mari kết thúc cuộc thăm vấn, không tốn công lắm bởi đoạn ghi hình do Erika cũng đã chứng minh tất cả

“Được rồi Kirito-kun! Lần này em làm rất tốt!” Mari không khỏi vui vì quyết định đúng đắn của mình, một mình Kirito hôm nay đã hoàn thành tới 40% các vụ việc tranh chấp trong hôm nay

“Em xin phép!”

.....

“Này, Kirito-kun? Tuần lễ chiều mộ hết rồi đúng không?”

“Ừ! Một vài mồ hôi luôn ấy!”

“Haizz, lo gì chứ! Giờ cậu đang là nhân vật nổi tiếng đó! Học sinh Khoa 2 bí ẩn chuyên giải quyết các sự việc liên quan tới pháp thuật mà không dùng pháp thuật!”

“Bí ẩn cái vẹo gì? Đừng tin bọn báo trường ấy, toàn tin lá cái thôi!”

“Mà xem ai kia! Có vẻ đang tìm cậu đấy?” Nghe lời Leo, Kirito quay sang cửa lớp thì bất gặp một cô gái đang đứng nhìn về phía cậu

“Chị là Mibu-senpai phải không? Có chuyện gì sao?” Kirito nhanh chóng thay đổi điểm cuộc trò chuyện, dù sao không khí công cộng cũng không thích hợp cho lắm

“Tự giới thiệu lại lần nữa, chị là Mibu Sayaka, học sinh lớp 2E”

“Chuyện lần trước thật sự cảm ơn em rất nhiều!”

“Không sao, chị không cần quan trọng hoá lên thế đâu! Dù sao cũng là công việc phải làm thôi! Mà không phải chị định nói mỗi cảm ơn chứ?”

“Hả?”

“Thì không phải thường con gái sẽ nói rằng sẽ lấy thân báo đáp sao?”

“.....Phụt.....hahaha.....em khá hài hước và thú vị đấy chứ! Thế mà mấy đứa kia nó báo em không khan lạnh lưng lắm! Fufufu!” Sau câu nói đùa thì không khí cũng đã bớt căng thẳng hơn, một lần nữa Kirito không khỏi cảm ơn mấy cuốn sách dạy tán gái mà cậu từng đọc

“VẬY.....rốt cuộc chị muốn gì!”

“Nếu vậy chị cũng nói thẳng! Kirigaya-kun có muốn tham gia CLB Kendo không?”

“Không! Thật ra em cũng không có ý muốn tham gia CLB nào cả! Mà tại sao chị lại mời em?”

“Thì em không thấy rằng việc nhà trường đối xử với chúng ta là quá hay sao? Từ những lớp học thi giờ cả các CLB cũng lôi chuyện pháp thuật vào! Chị muốn chứng tỏ cho họ thấy rằng những người không thích ứng hay thạo ma pháp cũng không kém cỏi so với ai cả!”

“Vậy nên chị cần sự giúp đỡ của em, Kirigaya-kun! Bọn chị muốn truyền thông điệp đó tới nhà trường và muốn thay đổi cách nhìn nhận của họ!”

“Ra là vậy” Kirito cười nhẹ sau khi nghe xong câu chuyện

“Em khinh thường chị ư?”

“Không, chỉ là em tưởng chị chỉ là một Mĩ nhân yêu kiếm đạo nhưng có vẻ em đã nhầm!”

“M-Mĩ nhân gì chứ?” Sayaka bắt đầu ngưng ngừng, dù sao cũng chỉ là một thiếu nữ, và theo như người xưa đã nói thì anh hùng khó qua ải mỹ nhân, ngược lại cũng thế, chẳng có mỹ nhân nào mà lại không yêu anh hùng cả

“Rốt cuộc thì sau khi đưa ra ý kiến chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo?”

“Thì.....” Mibu cần một chút lại, đây là điều mà chính cô cũng chưa từng nghĩ tới

“Vậy khi nào chị có câu trả lời chắc chắn thì hãy liên lạc với em, gặp lại sau!”

.....

“Haizz! Kirito-kun à, chuyện em khiến Mibu năm hai sướng rên ở quầy cà phê là thật hả?”

“Chị nghe ở đâu vậy, Mari-senpai? Em nghĩ một thiếu nữ dễ thương như chị không nên dùng mấy từ đại loại như vậy đâu!”

“Đúng là chỉ có mỗi Kirito-kun coi chị là thiếu nữ dễ thương thôi! Fufufu!”

“Nhưng chuyện em làm Mibu sướng rên là thật hả?” Mari vẫn cố tình hỏi đều mực cho Miyuki ngồi đối diện đang lăm vào trạng thái hắc hoá

Nhiệt độ bỗng chốc hạ xuống, Kirito không khỏi quay sang giải thích cho cho em gái mang máu Yandere của mình

“Vậy tất cả là do một người khác cố ý sắp đặt sao?”

“Phải! Một tổ chức cũng khá bí mật, tựa như Blanche chẳng hạn!”

Trong vài ngày tiếp theo, những sự việc liên tục xuất hiện và làm tốn thời gian của Kirito, việc xử lý chúng cũng vô cùng rắc rối, nhất là lúc đề nghị cuộc đàm phán diễn ra

Hội trưởng Hội Học Sinh Saegusa Mayumi là người đại diện và cũng là người duy nhất lên đàm phán với Liên Minh tự xưng IS.....à nhầm, là Liên Minh Công Li

Trong lúc buổi nói chuyện diễn ra thì các thành phần trong bóng tối cũng đã lao ra hành động. Kirito ngồi dưới khán đài nhưng vài thân ảnh bí ẩn trong sân trường đã bị phân thân cậu phát hiện

Bỗng từ phía ngoài vang lên tiếng nổ mạnh, liên tiếp thậm chí còn khiến cả mặt đất hơi rung, thành viên Ban Kỷ Luật cũng bắt đầu hành động truy lùng vài kẻ phản động

Cuộc tấn công tuy bất ngờ nhưng những thành viên Hội Học Sinh cùng Ban Kỷ Luật không thể không nói là đang làm rất tốt nhiệm vụ của mình

Từng tốp từng tốp chia ra, việc bảo vệ và trấn an là vô cùng cần thiết, chỉ cần một cuộc bạo loạn thôi cũng đủ khiến tình hình lăm vào bế tắc

“Đã phát hiện vị trí chúng chưa?” Mari quay sang hỏi vài tên cấp dưới trong khi trấn áp bọn lính xung kích

“Chúng có lẽ đang tấn công khu vực Nhà thi đấu số 2, số lượng khoảng 100 tên được vũ trang đầy đủ!”

“Vậy à!”

“Đề em đi cho Mari-san! Chị lo chỗ này đi, một mình em đi là ổn rồi!” Kirito xung phong nhận việc, dù sao cậu cũng có một chút đòi hỏi muốn hỏi tên thủ lĩnh

“Xin hãy cho em đi theo, Onii-sama!” Miyuki cũng tiến tới, trình độ của cô bé thì ai cũng biết rồi nên Mari cũng yên tâm giao chuyện này cho hai anh em xử lý

Tiếng súng, bom, đạn nổ ra liên miên không dứt chạy nhanh qua những con đường. Kirito nhanh chóng hướng về phía Nhà thi đấu số 2

Đằng sau cậu là Miki cùng Leo đang chặn đám người xâm nhập còn Kirito cùng Miyuki thì lại bắt đầu di chuyển tới khu vực Thư Viện

Miyuki thì triển phép thuật phá cửa, sau một tiếng ‘Rầmmm’ thì cánh cửa bên trong cũng lộ ra, ba tên đàn ông đang hack vào kho tư liệu, Mibu Sayaka thì đang đứng gần đó, khuôn mặt cô đang nhủ lại lo lắng

Không kịp phản ứng thì lũ kia đã bị Miyuki khống chế, Kirito cũng nhanh chóng phá huỷ các thiết bị của bọn chúng

“Mibu-senpai! Đây chính là hiện thực! Thế giới bình đẳng trong mơ của chị chẳng thể tồn tại đâu. Đó chỉ là những lời lừa dối giả tạo mà thôi!” Kirito bắt đầu tiến tới gần Sayaka để trò chuyện, nhìn sơ có thể thấy tình trạng bây giờ của cô nàng không ổn chút nào

“Tại sao chứ? Muốn xoá bỏ phân biệt đối xử thì có gì là sai cơ chứ? Chẳng phải em cũng bị so sánh với cô em gái hay sao?” Sayaka phản ứng cũng không khác mấy trong tưởng tượng của cậu

“Về chuyện đây thì chị nhầm to rồi Mibu-san, Onii-sama chỉ là-” Miyuki lên tiếng phản đối, trong lúc tranh luận thì một vài tên trong tổ chức đã nhanh tay kích hoạt chiếc nhẫn trên tay

Một bức sóng âm vang lên, trong khoảng không gian như này thì không thể sử dụng phép thuật được.

“Được rồi! Trong phạm vi của Cast Jamming thì hẳn không thể dùng phép đâu! Cùng xông lên đi!” Khoảng hai ba tên bắt đầu lao về phía Kirito mà chẳng hề suy nghĩ nhiều

Với chúng thì Kirito chỉ là một thằng nhóc ỳ vào sức mạnh phép thuật mà thôi, mất nó thì cậu trông chẳng khác nào một con cá nằm trên thớt chờ bị xử lý cả

Cho mỗi tên một cước bật ngược lại, ngay lúc đó Mibu cũng chớp lấy thời cơ lao vội ra ngoài

“Đừng đuổi, Miyuki! Có người chặn rồi!” Bình tĩnh thu dọn hiện trường, thông báo cho Ban Kỷ Luật, khi vừa đi xuống tầng một thì có vẻ trận đấu solo kiếm thuật giữa Sayaka và Erika cũng đã kết thúc

Gọi cho đội Y tế trường, Kirito bế Sayaka ra ngoài, tình trạng cô nàng hiện đang ngất xỉu và cánh tay phải đã bị gãy không quá nguy hiểm

Không lâu sau thì bọn khủng bố cũng đã bị bắt lại, một vài tên chạy nhưng tên cầm đầu Tsukasa thì không, trường học nhanh chóng di tản và phong toả khu vực, những tên phóng viên cũng đã nhanh chóng bấu kín cổng trường chờ

đội kiểm tin tức cho trang web của mình ngày mai

Tất cả mọi người đều tụ tập tại phòng Y tế để thăm và cũng như tra hỏi Mibu Sayaka, trong một trận dò hỏi cùng trả lời thì mọi người cũng đã có câu trả lời

Mibu Sayaka là một học sinh ưu tú nhưng bởi khả năng về phép thuật kém khiến Năm nhất học tại trường Trung Học Đệ Nhất của cô khá là tệ

Ngoài ra bởi hiểu lầm Watanabe Mari trong một lần khác cũng khiến cô nàng dẫn có những suy nghĩ lệch lạc, ngay lúc đó thì Tsubasa là Hội trưởng CLB Kendo đã lôi kéo và dụ dỗ cô vào tổ chức Blanche

Ono Haruka là giáo viên chủ nhiệm cũ của Mibu nên cũng có mặt ở đây, dù sao Sayaka cũng từng là học sinh cưng của mình nên Ono cũng không nỡ nhìn Sayaka bị tổn thương

Sau khi được rãi bày tâm sự thì Sayaka khóc như trút nước, không biết bởi tại Kirito đứng ngay cạnh hay không mà Sayaka lao vào ôm cậu rồi khóc, ai cũng chưa nói gì cả, bầu không khí có chút khàn trương

“Ono-san, lát nữa gửi thông tin về cho em! Tôi nay hành động!” Kirito quay sang nói, ngay lập tức Mayumi lên tiếng phản bác

“Không được! Quá nguy hiểm rồi Kirito-kun!”

“Phải đấy, chuyện này không đùa được đâu!” Mari cũng lên tiếng phản đối, dù sao đây cũng là một tổ chức khủng bố có tiếng, ngay cả cô cũng không chắc nếu mình đi có thể an toàn 100%

“Không phải một sự lựa chọn tốt đâu Kirigaya-kun! Dù có không muốn cho cảnh sát nhúng tay vào việc này thì như thế cũng là quá nguy hiểm!” Jyumonji lên tiếng khuyên nhủ, Sayaka thì đang hai mắt nhắm hờ cũng thấp giọng ní non

“Kirito-kun! Nếu chuyện em làm có liên quan đến cị thì không cần đâu! Để chị chịu trừng phạt là được rồi!” Sayaka cảm động, không đợi cô nàng nói tiếp, Kirito nhanh chóng trả lời

“Cũng không hoàn toàn, một phần nữa là bởi chúng đã làm ảnh hưởng đến cuộc sống và khiến em khó chịu thôi!” Cuộc họp diễn ra nhanh chóng, Jyumonji lên tiếng nhận thầu vụ này cùng lí do không thể hợp lí hơn là: “Không thể khoanh tay đứng nhìn mấy đứa đàn em đi mạo hiểm!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Tổ chức Blanche (kết)

Xin phép cho ta giới thiệu một chút nhé! Nếu viết không một quyển Dragon World này thì ta nhiều lúc khá là nản, bởi vì lười đánh chữ chứ không phải vì hết ý tưởng! Vì thế nên ta quyết định viết phụ một quyển tên là Trọng Sinh Súng Thần Tại Dị Giới, các lão nếu đang chán có thể ghé qua ủng hộ! Chủ yếu là để đổi gió chút lấy tinh thần thôi nên các lão vào bình luận thoải mái, lần đầu viết thể loại võng du nên cần khá nhiều kinh nghiệm cũng như ý kiến của các lão! Còn điều gì nữa thì có thể vào mục bình luận trong truyện để nêu ý kiến của mình! Trân thành cảm ơn

Ánh nắng đỏ rực như nhuộm màu cả thành phố trong buổi trời chiều

Một chiếc xe địa hình to bự chảng lao nhanh xuyên qua những con đường gồ ghề, mục tiêu của nó bây giờ là húc đổ cánh cổng của một nhà máy bỏ hoang

Không thể không nói rằng tốc độ và mức phòng thủ của chiếc xe rất tuyệt vời, nó lao như một con mãnh thú và phá tan tàn vật thể phía trước

Trong không gian yên tĩnh như này thì từng người bước ra từ trong đó. Đi đầu là Kirito, Miyuki là người bước ngay sau đó

Katsuto Jyumonji từ từ bước tới cánh cửa, ba người Leo, Miki cùng Erika thì bao vây bên ngoài khu vực

Đi dọc theo con đường dẫn tới cánh cửa chính, Kirito lại gần rồi mở cánh cửa ra, ở phía trong một đám người đã chờ đợi sẵn

Kirito nhìn về phía tên thủ lĩnh, hoặc có lẽ là tên mà cậu đoán là thủ lĩnh

“Chào mừng! Chắc cậu là Kirigaya Kazuto chứ hả? Còn kia ắt hẳn là cô công chúa bé nhỏ Shiba Miyuki của cậu rồi!”

“Còn ông là chỉ huy Blanche ở Nhật, Tsukasa Hajime chứ?”

Kirito nhìn kĩ người đàn ông đang dang rộng hai tay làm một tư thế chào hoành tráng. Nhìn qua thì người này khoảng 30 tuổi, khá trẻ nếu so với chức vị của hắn ta. Hắn đeo một cặp kính không gọng, thân hình cao, gầy. Từ ngoại hình mà đoán, có thể đoán rằng hẳn đại loại là một học giả hoặc luật sư gì đó

“Lưu manh già danh tri thức!” Tuy nói nhỏ hết mức nhưng có lẽ tên kia vẫn nghe được, khuôn mặt hắn thoáng đơ lại vì bất ngờ, sau đó là xanh xanh, đỏ đỏ, đen đen

Mặc dù đối phương không nói gì, nhưng thái độ của ông ta đã đủ để thể hiện ý tứ của mình. Kirito gỡ chiếc súng CAD Silver Gun ra khỏi bao da

“Hm!?” Một cái CAD. Tôi đã nghĩ cậu ít nhất cũng phải mang theo một cây súng ngắn. Xong vào đây mà không có bất cứ biện pháp tự vệ nào, không biết cậu nguy hay là can đảm nữa. Dù cậu là loại Pháp Sư nào, thì cậu vẫn có thể bị giết bởi đạn thương đấy!”

“Tôi không phải pháp sư!” Câu nói của Kirito như chặn cứng cổ họng của Hajime lại, hắn có lẽ cũng đã gần chạm tới giới hạn của sự ức chế rồi

“À nhì? Cậu vẫn còn là một học sinh, tôi quên bém đề đâu đó sau khi nhìn thấy cậu xông vào đây như thế!” Có nói bằng giọng bình tĩnh nhất có thể nhưng ngay lập tức Hajime lại suýt phải ‘bùng nổ’ bởi câu nói tiếp theo của Kirito

“Ông nói quá ngu rồi đấy! Mà, dù sao thì để có thể dụ dỗ được mấy người này, tôi đoán nói nhiều chắc là cũng cần thiết thôi! Mà thôi, sao cũng được, tôi khuyên các ông nên đầu hàng. Tất cả các ông, ném vũ khí xuống và đặt tay ra sau gáy!”

“Ha ha ha ha, cậu chẳng phải chỉ là một tên Weed pháp thuật siêu cùi bắp sao? À, xin lỗi nhé, tôi không nên dùng những lời lẽ thô lỗ như vậy. Nhưng mà chính xác thì sự tự tin của cậu đến từ đâu vậy hả? Nếu cậu nghĩ với khả năng của cậu có thể hạ tất cả, thì cậu nhắm to rồi đấy!”

Cả hai bên trái phải, khoảng hai mươi thành viên của Blanche giương vũ khí cùng một lúc. Ngoài súng ngắn, còn có vài khẩu súng trường và súng tự động

“Đến được đây xem như cậu cũng có khả năng, nên tôi sẽ cho cậu một cơ hội, Kirigaya Kazuto, gia nhập với chúng tôi! Em trai tôi nói cậu có khả năng sử dụng Nhiều Phép mà không cần sử dụng đến Nhiều Thạch. Tôi rất quan tâm đến năng lực đó. Tôi đã chuẩn bị rất kỹ lưỡng cho hành động lần này. Mất rất nhiều thời gian và công sức “truyền đạo” để đám học sinh hư hỏng này biết nghe lời. Và tôi thực sự đau đớn khi tất cả mọi thứ cứ thế đổ sông đổ biển, nhưng nếu cậu gia nhập với chúng tôi, tôi sẵn sàng bỏ qua tất cả!”

Hắn nở ra một nụ cười phù phiếm, lộ ra bản chất điên cuồng đằng sau khuôn mặt tử tế của mình

“Miyuki! Khoá mõm chúng lại cho anh!”

“Vâng! Onii-sama!” Miyuki chạm nhẹ vào chiếc CAD điện thoại của mình, luồng khí lạnh -90 độ C nhanh chóng bao phủ khoảng không gian nhỏ bé, chỉ để lại đầy những bức tượng băng lung linh bằng ‘người’

“Sai lầm duy nhất của người là động vào cuộc sống của ta!.....Cũng không thể tha người đi được, vậy thì đành tiêu diệt người vậy!” Kirito vừa bước tới gần những bức tượng vừa nói mặc dù cậu không biết liệu chúng còn nghe được hay không

“Pí po pí po!!!!” Bỗng có tiếng xe cảnh sát vang lên, Kirito nhủ máy lại

“Đừng là số nhọ mà! Dù vậy thì cứ xin mỗi người một tay vậy!” Vừa dứt lời thì cánh tay phải của tên thủ lĩnh bỗng hoá tan thành từng mảnh, chẳng một chút máu me bởi nó vỡ ra như thể là thủy tinh vậy

Toàn bộ thành viên Blanche đều bị ‘xếp’ lên xe tải ‘chở’ đi. Kirito nhanh chóng liên lạc cho phía quân đội để xử lí vụ này

.....

“Sếp à, vụ này anh làm căng quá rồi! Hình như bên phía Tổng Bộ bắt đầu dậy sóng rồi!” Nghe thanh âm trong điện thoại khiến Kirito bật cười

“Bảo phía đấy là thích làm gì thì làm! Cần thì anh mày phá hết cho mấy lão ấy xem! Hoặc không thì mày gọi lại cho mấy lão ấy lịch sử 15 năm trước đi! Đúng là mấy lão lợm khộm, lâu không động chút là nó tưởng mình dễ bắt nạt à!”

“Dạ! Có chuyện gì em sẽ báo cáo sau, chào Sếp!” Vụ Blanche tấn công buộc Kirito phải dùng tới một số thân tín của cậu trong quân đội để bao che vụ này về mặt số người tham gia như là Sayaka, các học sinh trường Đệ Nhất

“Onii-sama! Việc này có nguy hiểm lắm không?” Miyuki với khuôn mặt lo lắng hỏi khiến Kirito mỉm cười nhẹ nhàng mà xoa đầu cô bé

“Không sao! Dù sao cũng chỉ là một bọn ô hợp mà thôi! Cứ để Onii-sama của em lo chuyện này thôi!”

“Ki-kun! Nếu cần thì con có thể nhờ mama cùng đi giúp đỡ mà! Gia tộc Yotsuba sẽ luôn ủng hộ con hết mình!” Maya cùng Miya cũng có chút lo lắng, dù sao thì Blanche cũng chẳng phải là một tổ chức nhỏ nên việc Kirito muốn làm vẫn có chút nguy hiểm

Kirito cười trừ, sự lo lắng của cả ba người khiến cậu cảm thấy hạnh phúc. Nên cậu quyết định sẽ quét sạch những thứ đe dọa tới cuộc sống sau này của mình và chúng nữ, thêm nữa là cũng chỉ có cậu mới hiểu mình mạnh tới mức nào trong thế giới này, căn bản là vô cmn địch

“À mà Miyuki này?”

“Dạ?”

“Cứu Hiệu Chiến cũng sắp diễn ra rồi! Em đã chuẩn bị chưa vậy?”

“Rồi ạ! Em tham gia hai phần là Ice Pillars Break và Mirage Bat nên cũng đơn giản thôi!”

“Ủ! Vậy hôm đấy cả nhà mình nhất định phải đi xem em thi đấu mới được!”

“Thôi thôi rồi! Đi ăn tối thôi, hôm nay có nhiều món rất ngon đấy!”

Kirito nhanh chóng bước vào bếp và dọn đồ ăn ra, bữa ăn nhanh chóng bị tiêu diệt và kết thúc bằng việc đi ngủ

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Kỹ sư bắt đặc dĩ

Cứu Hiệu Chiến

Tên chính thức là “Đại Hội Ma Thuật Trung Học Ma Pháp Toàn Quốc”. Một cuộc thi tập thể với những phần thi vô cùng khốc liệt.

Đại hội gồm có 6 môn thi: “Speed Shooting”, “Crowd Ball”, “Battle Board”, “Ice Pillars Break”, “Mirage Bat”, “Monolith Code”

Đặc biệt “Monolith Code” chỉ dành riêng cho nam và “Mirage Bat” chỉ dành riêng cho nữ

Số lượng người tham gia trong mỗi môn thi là ba người cho mỗi trường, và mỗi tuyển thủ được phép tham gia tối đa hai môn thi

Các phần thi gồm

- Speed Shooting: Là phần thi sử dụng ma thuật để phá hủy các mục tiêu bằng đất sét được bắn vào một không gian được thiết kế sẵn. Ở vòng loại, các tuyển thủ sẽ cố gắng phá hủy càng nhiều mục tiêu càng tốt trong vòng 5 phút.
- Crowd Ball hay còn gọi là Crowd: Một quả bóng có tính đàn hồi kém với đường kính 6cm sẽ được bắn vào khu vực thi đấu bằng một máy bắn bóng sử dụng áp suất không khí. Các tuyển thủ sẽ thi đấu với nhau bằng việc dùng một cây vợt hay ma thuật để đánh quả cầu đó sang sân đối phương. Mỗi séc đấu kéo dài trong 3 phút, và cứ mỗi 20 giây sẽ có một quả bóng được bọc trong một chiếc hộp trong suốt được bắn vào sân thi đấu, và sẽ có chín quả bóng như vậy cùng có mặt trên sân thi đấu.
- Battle Board: Phần thi này vốn bắt nguồn từ một phương pháp huấn luyện pháp sư của hải quân. Các tuyển thủ sẽ cưỡi trên một tấm ván giống như ván lướt sóng, và sử dụng ma thuật như Ma Thuật Gia Tốc để hoàn thành ba vòng đua trên một con kênh nhân tạo dài 3km. Người hoàn thành vòng đua đầu tiên sẽ chiến thắng. Và trong Battle Board, nghiêm cấm việc sử dụng ma thuật can thiệp trực tiếp lên các tuyển thủ khác.
- Ice Pillars Break: Mỗi tuyển thủ sẽ phải đứng trên một cái tháp cao 4m và bảo vệ mười hai trụ băng bên phần sân của mình, trong khi cố gắng phá hủy mười hai trụ băng bên phần sân của đối thủ trước khi tất cả trụ bên mình bị phá hết. Các tuyển thủ bắt buộc phải sử dụng ma thuật tầm xa nên không cần thiết phải di chuyển cơ thể. Vì thế các tuyển thủ có thể mặc bất kỳ trang phục nào mà họ muốn, với chỉ duy nhất một hạn chế là “Không vi phạm chuẩn mực đạo đức”. Và kết quả là mấy năm gần đây, phần thi Pillars Break Nữ như đã trở thành một sân diễn thời trang thực sự.
- Mirage Bat: Ở phần thi này, các tuyển thủ sẽ sử dụng một cây gậy và dùng ma thuật nhảy lên cao để đánh vào các quả cầu ảo ba chiều giữa không trung. Tuy phần thi này là phần thi có ít trận đấu nhất Cứu Hiệu Chiến, nhưng nó lại là phần thi có thời gian thi đấu dài nhất. Trong cuộc thi, các tuyển thủ sẽ phải liên tục phát động ma thuật để nhảy lên không trung. Có thể nói áp lực của phần thi này không khác gì một cuộc đua marathon.
- Monolith Code: Trên một khu vực thi đấu được gọi là “Địa Hình”, mỗi đội gồm ba tuyển thủ sẽ sử dụng ma thuật để xống vào địa phận đặt “bìa đá (monolith)” của đối phương. Để chiến thắng ở phần thi này, thì một là làm cả đội đối phương mất khả năng thi đấu, hoặc gửi đi đoạn mã được giấu trong bìa đá của đối phương. Ngoài ma thuật, bất cứ đòn và chạm trực tiếp nào cũng đều bị cấm. Để đọc được đoạn mã giấu trong bìa đá thì một Ma Pháp Thứ Phi Hệ Thông đặc biệt phải được bắn vào bìa đá. Chính vì nội dung thi đấu như vậy, nên phần thi này được xem là phần thi nổi tiếng nhất trong các phần thi của Cứu Hiệu Chiến.

Năm nay những trận chiến sẽ khốc liệt hơn bao giờ hết

.....

Với trung học pháp thuật, Cứu Hiệu Chiến mùa hè và Thi Luận Văn mùa thu là hai cuộc thi quan trọng, quy mô tổ chức của cái trước lớn hơn cái sau nhiều, có thể nói là cuộc thi quan trọng nhất

Trong phòng họp Hội Học Sinh, vẻ tươi tắn đáng yêu thường ngày của Mayumi không còn nữa, thay vào đó là một nụ cười yếu ớt, cô nàng đang biểu hiện sự chán nản cùng một mối với những đồng nghiệp của mình

“Mà vẫn đề về kĩ sư bên kĩ thuật vẫn còn dang dở....haizzz!!!!” Bàn tay Mayumi cầm đũa gấp thức ăn tựa hồ cũng một mối mắt tình thần

“Vẫn chưa tìm đủ người à?” Mayumi gặt đầu một mối với Mari

“Học sinh trường mình phần lớn muốn trở thành pháp sư, nhân tài toàn ngành về bên thực hành... Năm ba bây giờ đang trong tình trạng thiếu trầm trọng nhân tài thuộc lĩnh vực công nghệ pháp thuật. Chúng ta có những người giỏi như A-chan và Isori-kun ở năm hai, thế vẫn chưa đủ...”

“Isori-kun???... Cái cậu cực giỏi hình học, thuộc loại đỉnh lý thuyết mà cùi điều chỉnh á?” Nghe Mari phát biểu khiến Kirito tí thì sặc cốc nước đang uống dở

“Giờ chúng ta không còn thời gian quan tâm đến mấy chuyện nhỏ nhặt ấy!” Hiếm khi Mayumi và Mari thờ dãi cùng một lúc, đủ để hiểu tình hình nghiêm trọng của sự việc lần này thế nào rồi

Bầu không khí trong phòng hội học sinh bắt đầu trở nên nặng nề.

Kirito nhận ra không khí dần hình thành trong căn phòng này, cậu nhìn Miyuki rồi nhẹ nhàng nhanh chóng đứng dậy, tuy nhiên Azusa lại cho cậu một đòn chí tử ngay lúc bấy giờ

“Vây... Vậy thì mời Kirito-kun nhé?” Cuộc thảo luận thất bại, Kirito dùng vẻ mặt đưa đám quay đầu lại còn Mayumi bỗng ngẩng cao đầu với đôi mắt toả sáng dần chập vào thân ảnh tên đàn em trước mặt cô

“Nghe nói CAD của Miyuki-chan là do Kirito-kun điều chỉnh. Em từng thấy qua một lần rồi, kết quả so với kỹ sư của công ty hàng đầu chỉ có hơn chứ không kém!” Một lần nữa Azusa lại tới đầu vào lửa, Kirito mặt không biết nên khóc hay cười cũng đành ngồi phịch xuống ghế cho mọi người tra hỏi

Mayumi nhảy bật khỏi ghế. Gương mặt cô lại tràn đầy sức sống, về một môi này giờ dường như chưa từng xuất hiện.

“Đứng!!! Chính là cậu.....”

“Ừ nh?... Sao mình lại không nghĩ tới điều này chứ, sợ suất quá!”

Có thêm Mari hòa theo thì Kirito chỉ còn cách chấp nhận bởi dù cậu có chấp cánh cũng không thoát vụ lần này

“Nói mới nhớ, CAD dự bị của ban kỹ luật trước kia cũng do một tay cậu ấy điều chỉnh... Vì có mỗi cậu ấy sử dụng nên mình không nghĩ tới!” Kirito im lặng à vâng, cậu đã nhìn thấu tương lai của chính mình, chẳng thêm chống cự nữa, Kirito quyết định nằm im mà hưởng ‘thư’

Miyuki trong những giây phút cuối cùng quyết định theo phe Mari cùng Mayumi hòa Kirito vào Tổ kỹ thuật, đến mức này nữa thì Kirito cũng đánh nhận mệnh, xem ra số cậu có lẽ cũng không thể nào thoát được thật

Gần sát đến ngày thi nên lượng công việc của mọi người đều tăng khá nhiều, trong lúc ngồi chờ Miyuki làm xong công việc thì Kirito bỏ súng ra nghịch, đồng thời cũng kiểm tra lại một lượt

“A, hôm nay cậu mang theo Silver Gun!” Azusa vẫn mãi mê làm bài tập liếc thấy, liền sắp lại gần Kirito

“Ừm, tôi cũng vừa mua bao súng mới, muốn mau chóng làm quen chút ý mà!”

“Ồ, có thể cho tôi xem một chút không?” Azusa hai mắt sáng long lanh, áp sát hơn nữa. Xem ra cô không chỉ hứng thú với CAD mà còn cả những trang bị liên quan

Nhận lấy bao súng, Azusa vui sướng đến mức thiếu điều cò nó vào má. Kirito khó khăn lắm mới giữ được về mặt tình bơ bởi những biểu cảm say mê của Azusa

“Oa... Là mẫu nguyên bản của dòng Silver. May cắt khéo léo, rất tiện cho việc rút súng. Thiết kế không sa vào việc đòi hỏi trình độ kỹ thuật cao mà chú ý đến năng lực của người sử dụng. A a, thần tượng của mình, Silver-sama...”

Để ngồi nghe người khác khen, ca tụng hay thậm chí còn tôn thờ mình thì Kirito cũng có đó một chút, thật sự cậu rất rất muốn biết về mặt của Azusa khi biết thân phận của Silver Williams

Sau đó, Azusa nhìn chăm chăm bao súng một lúc, cẩn thận đánh giá, rồi - có lẽ cuối cùng đã thỏa mãn - nở nụ cười thỏa mãn trả lại đồ cho Kirito

“Thực ra tôi có vài mối liên hệ, nên được dùng thân phận nhân viên thử nghiệm mua dòng Silver với giá ưu đãi!” Nghe vậy làm trên mặt Azusa hiện rõ ba chữ ‘thật hâm mộ’

“.... Sau này thử nghiệm sản phẩm mới, chị có muốn tôi lấy cho một bộ không?”

“O? Thật không? Có thể lấy thật không? Cảm ơn trước nhé!” Sau khi Kirito vất và gạt đầu tỏ vẻ đồng ý, hai tay Azusa nắm chặt lấy bàn tay trái để không của Kirito mà lắc lên lắc xuống

“.... A-chan, bình tĩnh lại nào!” Có vẻ Mayumi không chịu nổi nữa, cô tạm dừng giải quyết núi công việc, quay ra nói với Azusa

Azusa đột nhiên dừng lại, có sợ hãi nhìn tay mình

Hai tay cô nắm chặt lấy tay Kirito. Không chỉ xúc giác, mà cả thị giác của Azusa đều đã nhận ra điều này.

“Thật xin lỗi! Thật sự xin lỗi!” Azusa vừa cúi người vừa xin lỗi khiến không chỉ Kirito mà cả mọi người cũng bối rối cùng lo lắng cho cô nàng

Cuối cùng thì nhờ Mayumi ra mặt giải quyết mới tạm kết thúc câu chuyện ở đây, Azusa cũng bình tĩnh lại và hỏi tiếp đề về cầu đấu sự gượng gạo của mình

Chủ đề câu chuyện vẫn chỉ xoay quanh Silver Williams cùng Silver Company

“Cậu không muốn biết nhân dạng thật của Silver-sama thật sao? Ngồi ấy nói tiếng vậy mà! Cậu nghĩ gì vậy chứ?”

“Có lẽ Silver của Senpai cũng chỉ là một thằng nhóc 17, 18 tuổi và là người Nhật thì sao? Ai biết được, đoán xem!”

“A-chan! Không phải em định làm hết bài tập nhân giờ nghỉ trưa à?”

“Hội trưởng-....” Azusa nước mắt rưng rưng nhìn Mayumi cầu cứu, trông như thể tai vạ đến nơi khiến không ai đành lòng nhìn thẳng

“Thôi được rồi! Có lẽ chị sẽ giúp em một chút vậy!” Mari ném cái nhìn “Cậu vẫn nuông chiều nó” về phía Mayumi, nhưng Mayumi không thêm đề ý - hay làm bộ không thấy, rồi mỉm cười với Azusa

Còn Kirito thì cũng nhanh chân chạy ra ngoài, bị Azusa dính người một lúc mà cậu đã toát hết mồ hôi, không đến mức khó chịu nhưng dù sao vẫn có chút không quen lắm

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 122: Cứu Hiệu Chiến (1)

Tại cuộc họp trú bị cho giải Cứu hiệu chiến tổ chức ở văn phòng lên hiệp câu lạc bộ, từ lúc này mới bắt đầu đã bao phủ trong bầu không khí căng thẳng

Học sinh tham gia thi tích cực, thành tích sẽ được cộng điểm xét theo biểu hiện ở cuộc thi. Các thành viên chỉ cần tham gia thi tuyển đã được cho phép nghỉ dài hạn không bài tập và điểm A ở tất cả các môn

Không chỉ tuyển thủ dự thi, những học sinh được chọn làm kỹ sư cũng vậy, Kirito khi nghe xong chuyện này cũng chẳng còn ý kiến gì khác, thậm chí cậu có chút may mắn bởi lựa chọn lần này

Tuy nhiên cậu không thích cái không khí ở đây lắm, tuy chưa bắt đầu họp mà đã có vô số ánh mắt quàng về phía này. Tò mò có, thân thiện có mà cả khó chịu cũng không ít

Cuộc đề cử vẫn chưa đi đến được đâu bởi có vài người vẫn không đồng ý việc một một sinh năm Nhất lại còn là Khoa 2 nữa tham gia vào lần thi đấu này

“Nói tóm lại...” Đột nhiên, một giọng nói trầm ổn vang lên trấn áp cả phòng họp, tuy không lớn nhưng tất cả mọi người trong phòng đều dừng nói chuyện, tập trung về phía người vừa lên tiếng

“Theo tôi thấy, vấn đề nằm ở chỗ các vị không biết kỹ năng của Kirigaya đạt tới trình độ nào. Vậy cách tốt nhất là kiểm tra thử một lần!” Juumonji Katsuto, hội trưởng hội câu lạc bộ, từ đầu đến giờ vẫn giữ im lặng, cậu nhìn quanh phòng một lượt rồi nói

Phòng học rộng rãi im lìm không tiếng động, tuy cách này đơn giản và hiệu quả nhưng kèm theo là độ nguy hiểm cũng khá cao, không ai muốn mạo hiểm bản thân mình cả

Hiện tại CAD cung cấp trên thị trường đều phải tiến hành điều chỉnh phù hợp với người sử dụng. Cho dù mười pháp sư sử dụng cùng một loại CAD, thì cũng phải có mười cách điều chỉnh khác nhau. Và chuyện thay đổi này thì không hề đơn giản một tí nào, sai một li đi một dặm

Trong khi Mayumi cùng Juumonji thì nhau đề cử mình làm chuột bạch thì một nhân vật khác lên tiếng, đó là Kirihara. Kirito do biết trước kết quả nên chẳng có một chút bất ngờ nào, về mặt cậu vẫn lạnh lùng như thường

Kirito ngồi trước máy điều chỉnh, Kirihara ngồi bên kia máy - hai người không thấy nhau. Thành viên hội học sinh và chủ tướng các câu lạc bộ đứng bên cạnh Kirihara.

Đầu tiên là khởi động máy, giai đoạn này đã có vài ánh mắt mang ý đồ xấu chú ý động tác tay của Kirito. Có điều Kirito thường sử dụng những cỗ máy điều chỉnh phức tạp hơn cái máy này nhiều, cho nên công đoạn khởi động dù ngủ gật cũng không làm sai. Cậu hoàn thành các công tác chuẩn bị một cách trôi chảy, mặt lạnh lùng không để ý đến những cái nhìn đầy căm ghét xung quanh

“Nhiệm vụ của tôi là sao chép những thiết lập ở CAD của Kirihara-senpai sang CAD dùng dự thi, điều chỉnh ở trạng thái sẵn sàng sử dụng bất cứ lúc nào mà không thay đổi khởi động thức, có đúng không?”

“Đúng vậy! Làm phiền cậu!” Mayumi gật đầu xác nhận

“Tôi không khuyến khích việc sao chép trực tiếp thiết lập sang một CAD khác... Nhưng không còn cách nào, vậy chú trọng đến vấn đề an toàn trước vậy!” Chỉ có Đội ngũ kỹ sư do Azusa dẫn đầu lại hiểu tại sao Kirito nói vậy. Phản ứng của thành viên trong đội hoặc là hơi gắt gỏng, hoặc là nhếch miệng cười chờ đợi màn thể hiện của cậu

Kirito không nói gì thêm, lập tức bắt tay vào công việc điều chỉnh. Đầu tiên kết nối CAD của Kirihara vào máy điều chỉnh. Quá trình đọc dữ liệu thiết lập được tiến hành bán tự động, không thể biểu hiện sự khác biệt trình độ ở bước này.

Sau đó là đo đặc tính sóng psion của bản thân Kirihara. Theo chỉ dẫn của Kirito, Kirihara đội bộ dụng cụ lên đầu, rồi đặt hai tay lên bàn kiểm tra

Đây cũng là một bước bình thường, nếu như máy điều chỉnh có chức năng điều chỉnh tự động, chỉ cần kết nối CAD rồi đo sóng psion, quá trình điều chỉnh sẽ tự động hoàn thành.

“Cảm ơn senpai, anh có thể bỏ ra rồi!” Kirito ra hiệu đã đo xong, Kirihara tháo bộ dụng cụ xuống

“Được rồi! Chắc là mình sẽ làm như này....” Kirito ngồi nhìn vô cùng chăm chú một lúc rồi hai tay cậu bắt đầu lướt với tốc độ không tưởng trên hai chiếc bàn phím ảo

Một chuỗi thật dài các con số cùng kí tự lằng nhằng, vô số cửa sổ hiện lên rồi đóng, chẳng một ai ở đây có thể bắt kịp tốc độ chuyển động của dòng ký tự.

Bỗng mọi thứ dừng lại, tổng cộng mất có 25 giây từ lúc Kirito đặt tay gõ phím thứ nhất, mọi người vẫn chưa kịp hoàn hồn lại, vô số ánh mắt soi mói tìm lỗi, vạch lá tìm sâu chia vào phía màn hình

Sau khi những dòng ký tự dừng chuyển động, Kirito lập tức kết nối CAD dự thi với máy, rồi nhanh chóng gõ bàn phím, chẳng ai kịp chú ý thì vô số kí tự cùng cửa sổ lại hiện ra thật lại lần nữa

Duy chỉ có Azusa là có thể xem hiểu đôi chút những gì đang diễn ra trên màn hình, một kết quả hoàn hảo, được thu gọn mà không có lỗi, những điều này càng khiến cô nâng quyết tâm kéo Kirito vào đội ngũ kĩ sư của trường

Bước tiếp theo là thử kiểm tra. Kirihara bước tới với khuôn mặt hơi gượng nhưng vẫn trong tầm kiểm soát khiến chẳng ai nhận ra cả

“Kirihara, cậu thấy thế nào?”

“Không vấn đề gì, so sánh với thiết bị tôi đang sử dụng cũng không thấy lạ lắm! Thậm chí đôi chút còn nhìn hơn cơ! Không biết nói thế nào nhỉ? Nói chung là....tốt!” Kirihara lập tức trả lời câu hỏi của Juumonji Katsuto

“... Trông thì cũng có vẻ có kỹ thuật cơ bản, song vẫn chưa đủ trình trở thành kỹ sư tham gia cuộc thi!”

“Không làm theo trình tự chuẩn mực, có thể có ý đồ gì khác...”

“Cũng khá tốn thời gian, không được nhanh nhẹn cho lắm!”

Vẫn có những lời chê này nọ mặc cho kết quả đã thể hiện ngay trước mắt. Kirito cũng chỉ cười nhẹ mà chưa nói gì, ngay lập tức cô nàng nhỏ nhắn Azusa đã đứng lên phản bác thay cho cậu, tiếp đến là Hattori - người bị đánh bại tại Phòng luyện tập số 2 cùng một số người khác nữa

Sau tiếng ủng hộ của Juumonji thì phe phản đối có vẻ đã im lại, kết quả cũng đã gần như được định đoạt, Kirito vẫn giữ vẻ điềm đạm mà phát biểu cảm nghĩ của mình ngay lúc này

“Tốn thời gian? 25 giây cũng là tốn sao? Không theo chuẩn mực? Không đủ trình? Hahahaha!” Không ai hiểu những điều Kirito đang biểu hiện ra là như thế nào chỉ duy nhất một người, đó là Miyuki

Đây không phải lần đầu cô trông thấy trạng thái này của cậu và lúc này cô nàng lựa chọn việc im lặng chờ Kirito giải quyết

“Này! Bộ mấy người làm được à? Biết tính an toàn là gì không? Bộ các người tính để học sinh tham gia đoạt giải nhất bằng bất cứ thủ đoạn nào bỏ qua mọi hậu quả sao?”

“Nói thẳng nhé! Không có Miyuki cùng Hội Trường thì có *** thẳng này ở đây nghe mấy người nhục mị đâu!”

“Danh dự trường? Là cái khi gì? Trong khi khinh bỉ tất cả những học sinh khoa 2 thì nói luôn là thắng hay thua chả liên quan quái gì với thẳng này cả, ở nhà cho lành, hừ!”

“À còn điều cuối! Nếu đến 25s còn không đợi được thì anh có thể tìm người giỏi hơn, tôi không tiếp!”

Phanh sau khi nói xong thì Kirito quay về, cậu cảm giác mình đang tốn thời gian một cách vô ích, cậu không phải Tatsuya, cậu có cảm xúc, không hành động nhiều theo lí trí mà theo tình cảm là chủ yếu

Việc ngày hôm nay thật sự cũng khiến tất cả mọi người một lần nữa phải nhìn nhận lại con người của Kirigaya Kazuto - một học sinh khoa 2 năm Nhất.

Không khí im chìm đến đáng sợ, không một ai....không có một ai dám hé răng trong lúc Kirito nói chuyện, tất cả đều bị ảnh hưởng một cách không có chủ đích. Chỉ đến khi Kirito bước ra mới dần có người có thể cử động

Sau lưng ai cũng ướt đầm mồ hôi lạnh bởi vừa nãy áp lực vô hình Kirito toả ra là vô cùng to lớn, lớn hơn rất nhiều so với cả trường bối của họ ở gia tộc hay môn phái

Lạnh lùng. Vô tình và Đáng sợ là tất cả những gì mọi người có thể suy nghĩ vào lúc này. Đến cả Mayumi, Mari, Juumonji cũng bị chấn nhiếp thì không nói đến những người còn lại. Cả ba đều nhìn vào hai người kia, sợ bối rối, hoảng loạn thậm chí là một chút sợ hãi là điều có thể nhìn thấy trong mắt mỗi thành viên trong căn phòng

.....

Miyuki cũng chạy ra ngay sau Kirito, mặc cho mấy người kia ra sao, điều cô nàng mong muốn làm nhất lúc này là giúp Onii-sama yêu quý của mình lên tinh thần

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: CỬU HIỆU CHIẾN (2)

Trong tầng hầm của căn phòng thí nghiệm dưới lòng đất của biệt thự nhà Kirigaya. Miyuki cầm một khay trà cùng chút bánh quy gõ cửa

“Onii-sama! Em có chuẩn bị chút đồ ăn nhẹ, anh có muốn dùng không?”

“Có chứ! Đồ của Miyuki thì anh luôn sẵn lòng thưởng thức mà!” Kirito nhanh chóng dừng công việc và quay sang phía Miyuki

“Ồ! Bộ đồ này thật đẹp, chắc em muốn dùng nó cho phần dự thi Mirage Bat hả, hợp với em lắm!”

“Đúng là anh luôn biết hết mọi chuyện nhỉ!”

“Mà-.....” Miyuki bối rối cùng vô cùng sững sờ bởi Kirito đang ngồi vắt chéo chân trên không trung

“Onii-sama? Anh đã...đã thành công rồi sao?” Miyuki nhào tới, nắm chặt tay Onii-sama để bày tỏ sự vui mừng

“Onii-sama một lần nữa biến chuyện không thể thành có thể! Có thể trở thành người chứng kiến giây phút lịch sử này, người tạo ra nó lại là anh, làm em gái, em cảm thấy vô cùng kiêu ngạo!” Kirito cười bình tĩnh, đối với cậu thì bay cũng chỉ như ăn cơm uống nước nên cậu không hiểu rõ tầm quan trọng của phép thuật này đối với giới Pháp Sư ở đây như thế nào

“Được rồi Miyuki! Thành công thí nghiệm nhưng anh vẫn muốn em thử nghiệm lại giúp anh nữa!”

“Dạ vâng! Em rất sẵn lòng!” Miyuki mắt sáng lấp lánh gật đầu đồng ý

Trong khi tay nắm chặt chiếc CAD chuyên dụng. Miyuki tưởng tượng ra cảnh mình bay lên trần nhà. Chỉ trong tích tắc, sự trôi buộc của trọng lực biến mất. Mất cảm giác về cân nặng giống như thân thể biến mất làm Miyuki có phần lửng lơ

Nhưng niềm vui thích trong cô vượt xa sự lửng lơ. Thì ra bay lượn có thể mang lại cho con người cảm giác tự do. Nhìn Miyuki vui vẻ chơi đùa cũng khiến Kirito vui vẻ, cậu quay ra rót một tách trà, cầm một miếng bánh rồi quay ra nhìn tiếp cô em gái bé nhỏ của mình

Tà vẩy nhẹ nhàng tung bay, mái tóc dài phất phơ theo từng động tác vẽ lên những đường cong hoa mỹ.

Chẳng biết từ lúc nào, Kirito đã quên mất việc quan sát, đứng xuất thần thưởng thức điệu tiên vũ tuyệt vời

.....

Vào ngày diễn ra buổi lễ thông báo, Kirito chỉ báo Miyuki rằng cậu sẽ nghỉ học hôm đấy và nhắn với Ban Tổ chức rằng khi nào chuyến xe khởi hành thì cậu sẽ có mặt

Miyuki thì vô cùng dửng dưng và ngoan ngoãn, một cô em gái lý tưởng cho mọi chàng con trai trên thế giới này. Cô bé nghe theo cậu mà không một lời oán than hay tò mò bởi mọi việc Onii-sama làm đối với cô đều là sự chính xác cùng chuẩn mực tuyệt đối

Mayumi cũng khá buồn khi không thấy bóng hình quen thuộc, Mari thì có câu nhàu đôi chút rồi thôi, JuuMonji im lặng không ý kiến còn những thành viên còn lại thì âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cảm giác như thể từ giờ về sau họ không dám đứng đối mặt với con người đó nữa vậy

.....

Trong phòng ngủ nhà Kirigaya, Kirito vẫn đang ngủ ngon lành, trong ngực cậu là Sayaka Mibu, cô nàng quyết định làm bạn gái cậu và chuyển đến sống chung. Quyết quyết định quá nhanh và quá nguy hiểm, tuy nhiên cô nàng chẳng màng tới những thứ đó

Sau khi được thả ra từ đồn cảnh sát, lâu lâu lại có người đến hỏi thăm, vì thế nên khi Kirito ngó ý mời cô về nhà mình lánh tạm thì cô cũng chẳng việc gì phải từ chối cả

Có lẽ sẽ có người nói Sayaka là loại người con gái dễ dãi, mù quáng nhưng cô chẳng quan tâm. Kirito là ánh sáng của cô, tuy cậu ta nhỏ tuổi hơn nhưng khi được ôm ấp thì cái cảm giác bình yên và hạnh phúc trong cô lại trào dâng

Còn Kirito thì cậu cũng không chối bỏ bản thân mình tham lam, cậu có thể làm Chúa Cứu Thế hoặc làm Kẻ Huy Diệt nếu cậu muốn

Những tin đồn của ác quỷ thể hiện cho bảy tội lỗi của con người đó là: Lucifer [Kiêu ngạo], Mammon [Tham lam], Asmodeus [Ham muốn], Satan [Phẫn nộ], Beelzebub [Tham ăn], Leviathan [Đổ kỵ], Belphegor [Lười biếng]

Và thật không may, Kirito lại cảm thấy mình có đủ và hội tụ đủ tất cả những phẩm chất để hình thành một vị được gọi với cái tên quen thuộc là - Ma Vương

“Keng! Chúc mừng kí chủ tự nghĩ ra con đường tương lai của mình, Hệ thống có gói quà nhỏ gọi là ủng hộ, chúc ngài càng ngày càng phát triển hơn nữa!”

“Chủ nhân~ Anh quá đáng lắm luôn á~ Dám ở đây treu hoa ghẹo nguyệt bỏ rơi em, hừ! Không để ý tới anh nữa!!!” Bỗng Linh từ không gian hiện ra khiến Kirito hơi bất ngờ đôi chút

“Ấy! Linh-chan à! Em nói đúng lắm, có lẽ dạo gần đây anh có đôi chút vô tâm với em thì phải! Được rồi, lại đây anh đến bù cho nào!”

“Á! Chủ nhân, anh định làm gì hả? Đừng....Yamete.....Bình-tĩnh~.....”

(3 tiếng sau)

“Mồ~ chủ nhân đáng ghét quá đi! Chẳng chịu thương tiếc em gì cả!”

“Thì tại khi em bị bắt nạt quá đáng yêu nên anh mới không kìm lòng được ah! Mà từ từ để xem quà Hệ thống gửi là gì đã! Tệten thể em ở đây thì cũng chuẩn bị quay hết những vòng quay tích được cho anh!”

“Vâng~ để em!” Linh lười nhác duỗi cánh tay lên không trung sau đó là âm thanh thông báo từ hệ thống

“Keng, kí chủ dùng túi quà bé nhỏ thành công!”

“Ngài nhận được: Một lần thăng cấp Hệ thống, Gói Huyết mạch Thần cấp (Great Angel + Demon Lord), một vé quay thường Normal”

“Có 17 + 1 vé quay, bắt đầu hợp lại...Nhận được 1 vé quay SR, 1 vé quay R cùng 3 vé N!”

“What? Thay đổi thể lệ chơi à?”

“Vâng! Đây là một Bug đã được hệ thống điều chỉnh khiến anh bá lên một cách nhanh từ từ chứ không nhanh quá! 100 vé N (Normal) được 1 vé SSR, 10 vé N được 1 vé SR, 5 vé N được 1 vé R (Hiếm)! Tránh việc anh quay hết đồ ngon từ hệ thống đây, giờ thì thậm chí anh còn có thể nhận được vô số đồ vô dụng nếu dùng vé N đấy, chỉ từ R trở lên mới là đồ xịn thôi!”

“Thật à? Vậy quay hết đi! Anh muốn xem số anh như nào!”

“Bắt đầu quay! Chúc mừng nhận được: Rương Thần Bí, BCS 1 hộp, Thời tinh được 1 lọ, Murasama một thanh và cuối cùng là 1 Hạt giống!” Nghe xong Linh thông báo Kirito mới nhận ra cái Hệ thống này càng ngày càng bản bựa và đen tối, biến thái tới mức nào

“Bảng Thông Tin!”

“BẢNG THÔNG TIN

Tên: Nguyễn Hoàng Vũ Thiên (Tình trạng: tiến hoá X9)

Tuổi: ∞ (18)

Tu vị: Vũ Hoàng 1 tinh / Long Hoàng 113 cấp / Thần cấp (100)

Vũ hồn:1. Thần Linh Chi Mâu(biến dị)

2. Cực hạn chi nguyên tố vũ hồn

3. Bá Đạo Phụ Vũ Hồn (100 vạn năm)

Hồn cốt: Long Đế Thần cốt (100%)

Thiên phú: 1. Tư chất Vương (On/Off)

2. Vô tận mị lực (Auto On)

3. Thôn phệ + Tước đoạt

4. Ăn

5. Ăn

Huyết mạch: Long Thần / Đế Thần / Slime King

Thể chất: Long Đế Thần thể

Túi đồ: Vé soạn ngôi, 4 Trái Ác Quỷ(3 Huyền thú, 1 Logia), Thép Biến Hình (mẫu), Ma hạch, Nhân Đồi Nước, Quần áo, Thịt Hồn Thú, Đồ ăn, Nước ngọt,.....(100 triệu điểm/10 tỷ VNĐ)

Vũ khí Vô Định Hình vũ khí, Vô Định Hình sáo trang, Trang phục của Thần, Elucidator, Dark Repulser, Silver Gun

Công pháp: Thần Quyết, Thần cấp Song Tu Âm Dương Quyết, Vạn Thọ Chia Sẻ Quyết

Ma pháp: Thần cấp Hoà hệ, Hệ Mộc đỉnh cấp, Hệ Thổ đỉnh cấp, Hệ Thủy đỉnh cấp, Hệ Kim đỉnh cấp, Hệ Băng Thần cấp, Hệ Phong đỉnh cấp, Hệ Lôi đỉnh cấp, Hệ Quang Minh đỉnh cấp, Hệ Hắc Ám đỉnh cấp, Hệ Độc cao cấp, Huyết Hệ cao cấp, Thời Không Hệ đỉnh cấp, Sinh Tử Hệ sơ cấp, Âm Dương Hệ sơ cấp

Súng vật: Thập Vĩ Hồ (Mị Nhị), Dung Nham Phượng Hoàng (Tiểu Anh)''

Kirito nhanh chóng báo Linh dùng hết mọi đồ mới nhận được, đương nhiên là trừ cái hộp Ba Con Sâu cùng chai nước thánh rồi

“Mở Rương Thần Bì, nhận được Trái Ác Quỷ X1, sử dụng Huyết Thống Demon Lord cùng Great Angel, bắt đầu trồng hạt giống???”

“Hiê Hiê no Mi là Trái Ác Quỷ đứng Top đầu trong OP, cho phép người dùng tạo ra và điều khiển băng, biến cơ thể thành băng tránh sát thương vật lý, không bị ảnh hưởng bởi nước biển và Sea Stone”

“Great Angel: là Huyết mạch từ Thần Giới vô cùng mạnh mẽ, gồm 6 tầng kích hoạt, Hình thái Tối Cao là Đại Thiên Sứ 12 cánh (max), sức mạnh thần thánh đuổi đánh gian tà, hắc ám,...Có thể trao cho người khác năng lượng thần thánh kích hoạt huyết mạch Angel, có khả năng hồi sinh,.....”

“Demon Lord: Sức mạnh bá chủ Địa Ngục, nắm giữ nó có thể chế tạo đội quân hắc ám hùng mạnh, khả năng kì kết khế ước ‘Chết’ đối với mọi sinh vật mang thuộc tính hắc ám, sức mạnh vật lý cùng ma pháp được tăng cường vô số lần, có khả năng hồi sinh,.....”

“Hạt Giống???: Không có dữ liệu, chỉ biết bên trong nó là một nguồn năng lượng khổng lồ, gieo trồng vào linh hồn giúp tăng cường Linh Hồn Bản Mệnh, có thêm một lớp Tinh Thần Bảo Vệ, dựa vào cách hấp thu năng lực từ chủ sở hữu cùng môi trường đặc biệt xung quanh mà hoàn thành tiến hoá”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: CỬU HIỆU CHIẾN (3)

“Hệ thống chuẩn bị quá trình nâng cấp! Sau này mọi chuyện sẽ giao cho Linh-chan quản lí! Hệ thống sẽ đi nghỉ mát cùng dàn harem của mình nên kì chi không cần lo lắng! Chúc may mắn và hẹn gặp lại!” Âm thanh vang lên khiến Linh cùng Kirito ngơ ngẩn chưa hiểu đầu đuôi gì đã im hân

“Kệ đi! Có cũng được, dù sao vẫn còn Linh là được rồi!” Kirito không quan tâm lắm, cậu nhanh chóng cảm nhận ba nguồn năng lượng đang hoà dần vào cơ thể

Demon Lord ăn mòn cậu một cách từ từ, nhưng đồng thời năng lượng từ Great Angel cũng khôi phục lại một phần cho cậu, Kirito cảm thấy mình cực kì khó chịu, nhưng cậu vẫn cắn răng chịu đựng một phần

Cùng lúc đó đầu cậu cũng như là một cánh cổng mở ra, bao nhiêu tinh hoa linh lực xung quanh đây bị Kirito hấp thu nhanh chóng, sạch sẽ

Cậu nhanh chóng nhận ra biến đổi to lớn của bản thân, đang mạnh mẽ hơn nhiều lần so với ban đầu, cơn đau đầu dần rồi biến mất, cùng lúc đó trong cơ thể Kirito hai nguồn năng lượng trái chiều cũng đang dần thành hình âm dương đồ án, mỗi bên đều quấn lấy, bao xung quanh nhau nhưng không xung đột chút nào cả, khá là may mắn

Trong căn phòng hiện ra ánh sáng hai màu đen trắng khiến Sayaka đang nằm ngủ cũng bị tỉnh giấc, không giấu nổi ánh mắt hiếu kì, Sayaka quay sang nhìn khuôn mặt Kirito đang nhắm lại

“Cô tỉnh rồi à!” Một giọng nói vang lên cùng lúc đó Sayaka cũng bị thu hút trở lại, một cô gái khác vô cùng xinh đẹp, đẹp nhất cô từng thấy khiến Sayaka có một chút ghen tị

“Cô là ai?”

“Tôi á! Giống cô thôi, đều là bạn gái của Chủ Nhân!”

“Chủ Nhân?” Sayaka vẫn đang ngơ ngác thì một cánh tay chắc khoẻ đã khoác lên vai cô nàng

“Saya-senpai! Chị tỉnh rồi sao? Đây là Linh! Cô ấy là bạn gái đầu tiên của em!” Kirito cũng nhanh chóng giới thiệu cho hai người làm quen

“Anh hấp thụ xong rồi chứ?” Linh quay sang hỏi, nhìn Kirito giờ chưa có vẻ gì là thay đổi khiến cô hơi tò mò

“Ừ! Mà hệ thống có chút thay đổi đấy, em thử cảm ứng lại xem!” Nghe Kirito nói xong thì Linh cũng nhắm hai mắt vào

“Ừm-” Linh bỗng phát ra một âm thanh vô cùng quyến rũ cùng hấp dẫn người nghe, Kirito đang nhìn cũng phải há mồm nhìn chuyện đang xảy ra trước mắt

“Ha!” Để nói về Linh thì cô nàng là một người vô cùng xinh đẹp và động lòng người bởi khi sáng tạo hình tượng cô thì Kirito đã mất không ít công trong đấy, tuy vậy nhưng giờ thì Linh đã gần như biến trở thành một người khác vậy

Mái tóc đen thay đổi bằng màu bạch kim tỏa sáng, trên đầu mọc thêm hai cái sừng nhỏ, sau lưng mọc ra một đôi cánh như cánh dơi, chiếc đuôi hình trái tim cũng mọc dài ra từ phía sau mông, ánh mắt cũng biến thành màu đỏ yêu mị khiến người nhìn không tự chủ bị hút sâu vào

“Chủ nhân- Anh thích tạo hình này của em chứ?” Linh quay sang hỏi, bây giờ thì chỉ nghe âm thanh thôi cũng khiến người nghe có thể bị thôi miên bất cứ lúc nào

“Em trở thành ác quỷ rồi à?” Kirito hỏi lại, nhìn ra có thể thấy Linh đã thay đổi không còn là loài người nữa rồi

“Phải rồi! Giờ em là một ác ma chính hiệu đấy! Mà chúng tộc của em chuyển thành Succubus rồi thì phải!”

“Succubus? Vậy à.....Thế thì ta không thể để con tiểu yêu nhà người lòng hành được! Tiếp chiêu đây, Long Trảo Thủ cùng Kim Cương Bất Diệt Thương!” Một hồi đại chiến nữa lại diễn ra với kết quả là Linh cùng Sayaka bị Kirito dùng huyết mạch của Slime King khiến cho dục tiên dục từ nằm bẹp một chỗ

“Có thể kì kết với sinh vật khác sao? Saya-senpai, không phải chỉ luận muốn khai năng phép thuật của mình tăng cao hơn sao? Lại đây đi!” Kirito nhanh chóng dụ dỗ Sayaka làm người cho mình thử nghiệm

Tuy một mối cã thể xác lẫn tinh thần nhưng Sayaka vẫn nhào người dậy ngồi đối diện với Kirito, khuôn mặt cô tràn đầy nghi hoặc nhưng nhiều hơn là hi vọng

“Đến từ Địa Ngục thăm tôi! Những thuộc hạ tận tâm trung thành với ta! Kề sẽ không bao giờ phản bội niềm tin cũng như sẵn sàng dâng hiến mọi thứ của mình! Nghe theo lời Hắc Ám, hãy sa đoạ đi! Hồi kẻ được Bóng Tối chọn lựa, hãy thức tỉnh nào!” Sau đoạn văn tế thì trên trán của Sayaka xuất hiện một dấu chấm nhỏ màu đen

“Aaaaa!” Sayaka kêu lên trong đau đớn, tuy nhiên cũng ngay lập tức khỏi bởi cô cũng nhanh chóng biến đổi giống Linh

Hai chiếc cánh dơi lập lòe vô nhẽ nhe, Sayaka nhanh chóng im ắng lại cảm nhận thứ sức mạng trào dâng trong cơ thể, một thứ gọi là phép thuật mà cô hằng mơ ước

Đề lại Sayaka cùng Linh ở lại nhà, Kirito nhanh chóng chuẩn bị hành lý để xuất phát đi ra chỗ bãi đỗ xe của trường Đệ Nhất

.....

Buổi khởi hành cũng đến, trong cái nắng nóng oi ả của mùa hè thì Kirito phải đứng để kiểm tra danh sách thành viên, may sao là có Mari tâm lý đứng đây cầm ô che cho cả hai và nói chuyện giết thời gian với cậu chứ không thì Kirito buồn chết mất

“Xin lỗi!” Tiếng nói nhỏ nhẹ hòa vào tiếng dếp xằng đan truyền đến. Nhìn về phía người nói, Mari đang cầm ô che nắng khẽ thờ phào một cái rồi mỉm cười

“Trễ một tiếng rưỡi so với dự định, tất cả thành viên cuối cùng đã đến đủ!” Kirito đánh nốt dấu tích để hoàn thành bảng danh sách thành viên chuyển đi

“Mayumi, cậu lẻ mề quá!”

“Xin lỗi, xin lỗi!”

Cả lời trách cứ và xin lỗi đều cực kỳ ngắn gọn, hai người bước lên xe bú như chưa xảy ra chuyện gì

Bỗng...Mayumi quay ngoắt lại, bước lại gần phía Kirito

“Sao vậy Hội Trưởng? Chị cần gì sao?” Kirito vừa nói vừa cười tiện thể đánh giá ngoại hình Mayumi lúc này

“Không, không có gì....Xin lỗi nhé Kirito-kun! Tại tôi mà cậu phải chờ đợi lâu ngoài nắng như này!”

“Không sao đâu Hội Trưởng! Tôi biết lí do mà, với lại có Mari-senpai đứng cùng nên cũng không buồn chán lắm!”

Mayumi đến muộn không phải vì những nguyên nhân vớ vẩn như "Ngủ quên" hay "Nhớ nhầm giờ"

Ba giờ trước, cô bỗng gọi tới báo trong nhà có việc gấp, sẽ đến muộn. Trong điện thoại, Mayumi báo mọi người cứ đi trước, cô sẽ đến sau rồi gặp nhau, nhưng học sinh năm ba đều nhất trí quyết định đợi cô, nên cô mới vội vàng chạy tới chỗ hẹn

“Trời nóng lắm mà!”

“Không sao đâu! Giờ vẫn còn sớm, với lại nóng như này chưa tính là gì!” Kirito vẫn cười nhẹ như chả là gì to tát cả

“Nhưng cậu toát mồ hôi... Ừa? Cậu không chảy một chút mồ hôi nào?”

“Không, chẳng lẽ tôi không biết cách dùng phép thuật sao... Tôi tự thấy mình chưa biến thái đến mức đứng giữa nắng hè mà không toát mồ hôi cả!”

Mayumi bỗng bật cười như có gì thú vị lắm. Chắc một phần tại thời tiết nữa nhưng không hiểu sao Kirito có cảm giác rằng nụ cười của Mayumi rạng rỡ tựa hoa hướng dương vậy

“Mà nhân tiện, Kirito-kun! Cậu thấy ‘cái này’ thế nào?” Cái này của Mayumi chắc chắn là thứ mà Kirito đang nghĩ trong đầu

“Ừ thì.....rất là hợp với chị đó, Hội Trưởng!”

Mayumi hai tay giữ chiếc nón rộng vành, đứng tạo dáng. Chiếc váy hai dây lộ vai, tay trần ngắn trên gối. Đôi chân dài đi cặp xăng đan cao gót.

Giữa một nơi như vậy, vẻ ngoài của Mayumi khá nổi bật, thậm chí có thể nói là “Đặc biệt” nổi bật mới đúng

“Thật không...? Cảm ơn! Cảm ơn! Nếu lúc khen tôi cậu xấu hổ một chút thì hoàn mỹ biết mấy...haizz!”

“Tại sao? Bộ chị thích trêu chọc những đàn em của mình đến vậy sao? Chắc Harzo-san cũng bị chị đùa cho thần điên bát đảo lên nhĩ?”

“Không! Thật sự thì chị lại muốn nhìn vẻ mặt đầy của Kirito-kun hơn bất cứ ai cơ!”

Vóc dáng Mayumi nhỏ nhắn nhưng kích cỡ vòng một của cô cực chuẩn, bị hai tay cô ép vào làm rãnh sâu mẽ người càng rõ ràng hơn.

“Được rồi! Để sau đi, giờ đã đến lúc khởi hành rồi!” Kirito dùng một câu trả lời chống chế để tránh đi chuyện này đồng thời đẩy Mayumi lên trên xe trước khi cô nâng kịp phản ứng khiến cậu phải hứng chịu ánh mắt đầy u oán của vị Hội Trưởng xinh đẹp một khoảng thời gian khá dài tiếp theo

.....

Kirito quả thực không chịu nổi cảnh ngồi cùng một đám đực rựa mà còn bị khó chịu nên từ đầu trước khi chuẩn bị đi thì cậu đã nói luôn với nhà trường là mình sẽ đi một xe riêng, và cũng đương nhiên khi điều này được chấp nhận

(Tác: Muốn biết tại sao được chấp nhận không? Đoán Xem!!!)

Một chiếc xe máy màu bạc, sản phẩm của Silver Company mới được giới thiệu gần đây. Kirito chỉ nhớ tên nó là Ghost Lightning thì phải, nghe tên khá chất nên cậu mới lấy đại một cái về dùng thử

Nhanh hơn so với những thiết bị khác nhưng thật sự thì nó chậm hơn rất nhiều so với việc Kirito bay hết tốc độ

Cậu mặc bộ đồ thường mặc, bỏ qua cái đồng phục của Trường Đệ Nhất, cậu thay đổi ngoại hình mình y như ở các thế giới cũ, điều này khiến cậu thoải mái hơn nhiều. Sau lưng Kirito là một người nữa, có thể chắc chắn đây là một cô gái bởi những đường cong mềm mại bỏ sát quần áo không lộ đi đâu được

Cả hai đều đội mũ bảo hiểm che đầu nên bị vài người để ý, tuy nhiên sau một đoạn đường thì tính hiếu kì cũng giảm dần. Chỉ có Miyuki là thỉnh thoảng chu mỏ lên nhìn về phía Kirito khiến Honoka và Shizuku hơi nghi hoặc một chút

“Coi chừng!” Trong khi mọi người không để ý thì chỉ có hai người là Miyuki cùng một cô gái tên Kanon là phát hiện ra

Sau đó thì tất cả mọi người đều vội nhìn ra ngoài cửa sổ. Trên hướng đối diện, một chiếc xe lớn nhỏ hơn xe bus đang trượt trên đường về phía họ bắn ra những tia lửa tung toé.

Có ai đó nói rằng chiếc xe đó bị nổ lốp. Người khác cho rằng 1 chiếc bánh bị rơi ra. Giọng của họ không có gì sợ hãi

Có một lần ngắn cách 2 bên đường và được cường hoá bằng rào bảo vệ nên không có khả năng tai nạn sẽ lan sang bên này đường. Trong đôi mắt non nớt của họ, thảm hoạ trên con đường kia kích thích họ. Và sự kích thích chỉ kéo dài có 1s.

Có ai đó rít lên. Mà có thể là nhiều người. Đây cũng không phải là lỗi của họ. Chiếc xe lớn bỗng xoay tròn khi va vào lề ranh và tung lên không trung về phía họ. Chiếc bus phanh vội đẩy mọi người ngã chúi về phía trước. Tiếng rền vì đau từ những học sinh không tuân thủ quy định an toàn và cái dây lưng bảo vệ. Xe bus dừng lại. May là không có va chạm xảy ra.

Tuy nhiên chiếc xe kia vẫn trượt về phía xe bus và đang bốc hoá

“Để tôi đẩy lùi nó lại!”

“Không.....!!!”

“Dừng lại đây!”

“Ohi!”

Không hề có sự hoảng loạn trên xe. Nhưng điều đó chỉ làm tệ thêm tình hình. Không hề báo trước, một loạt ma thuật được tung ra cùng một lúc và trên cùng một vật thể. Điều này chỉ mang đến việc ma thuật bị trộn lẫn với nhau và không làm gì để ngăn cản thảm hoạ đang đến

“Lũ ngốc, dừng lại ngay!” Mari nhanh chóng nhận ra điều này. May mắn thay đa số mọi người vẫn đang trong quá trình kích hoạt và vẫn chưa xong. Vậy nên mọi người bị buộc phải thu hồi ma thuật nửa chừng để lại vài giây có ích để phòng ngự.

Họ cần một ma thuật đủ mạnh để có thể ghi đè lên hiện tượng hiện tại. Mọi người trên xe đều là mầm non của các pháp sư tương lai nhưng họ đã đủ khả năng để làm điều này

Tuy nhiên nếu họ theo lời Mari, họ lẽ ra đã không dùng pháp thuật một cách vô tội vạ. Vậy nên để có thể ghi đè lên các hiệu ứng hiện tại, họ cần một ma thuật mạnh hơn để có thể át được các ma thuật đã kích hoạt

“Juumonji!” Mari gọi người có khả năng làm được việc này. Juumonji đã sẵn sàng cho ma thuật của mình nhưng Mari cảm thấy tuyệt vọng khi thấy khuôn mặt tái nhợt và rung động của cậu

“Lũ các người đứng là thích gây chuyện thật đấy!” Trong lúc chưa ai kịp chú ý thì chẳng biết từ bao giờ Kirito đã đứng chắn trước chiếc xe bú rồi

Trên tay cậu là Silver Gun đã được kích hoạt, một phép thuật xoá bỏ mọi phép thuật, không phải Kirito không đủ năng lực để huỷ hay san bằng cả khu vực nhưng để vừa không bị lộ cùng để mấy người này không bị thương thì hơi khó

“Nhờ cả vào chị đó, Senpai!” Một bóng đen khác cũng lao lên nhanh chóng, một vật gì đó trông như thanh kiếm bỗng xuất hiện trên tay cô

“Bí kĩ Tốc Kiếm!” Thị giác mọi người không bắt kịp nổi đường kiếm đó, khi nhận ra thì xác chiếc xe đã bị chém ra làm hai nửa lẫn sang hai bên bờ hàng rào

“Ai vậy?”

“Hình như không phải năm Nhất!”

“Cậu có quen không?”

“Xinh quá!”

Mọi người rũ bỏ nỗi sợ hãi và bàng hoàng để trở lại với vẻ ngoài thoải mái, Mayumi, Mari, Katsuto dẫn mọi người xuống xe để tìm hiểu kĩ chuyện gì đang xảy ra trong khi Miyuki nhanh chóng lao đến bên Kirito và kiểm tra xem cậu có bị thương không

“Mibu-kun?”

“Sayaka-san?”

“Là Saya-chan sao?”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Cứu hiệu chiến (4)

Ai cũng bất ngờ khi trông thấy người đó là Sayaka, một vài người chạy tới hỏi thăm nhưng đều bị Kirito cùng Sayaka trả lời lấp lếm cho qua chuyện

Mất khoảng gần 1 tiếng để xử lí xong mọi chuyện, đoàn xe khởi hành một lần nữa nhưng lần này Kirito cùng Sayaka lại phóng xe tới phòng khách sạn nơi là điểm dừng chân của cả trường

Kirito đến trước thì bỗng cậu gặp thân ảnh vài người là Erika, Mizuki cùng Leo và Miki. Cả 4 người cũng đều được ở đây bởi có Erika làm đại gia bao tất cả

Kirito nhanh chóng bước lên phòng cất vali để lại Sayaka nói chuyện với mọi người, buổi tối nay sẽ có một buổi tiệc gọi là gặp mặt sơ qua nên Kirito cũng cần thay đổi một chút

Tuy là một bữa tiệc nhưng hầu như học sinh đều mặc đồng phục của trường, Miyuki cũng không ngoại lệ, cô nàng hầu như cùng Mayumi là hai người được chào đón nhất ở đây

“Miyuki à? Kirito-kun đâu rồi vậy? Chỉ nhìn quanh này mà không thấy cậu ấy đâu cả!” Mayumi nhân lúc không có ai để ý kéo tay hỏi nhỏ Miyuki

“Anh ấy bảo anh ấy sẽ đến muộn một chút! Chắc cũng sắp đến rồi ă!” Miyuki cũng thật sự không hiểu sau nụ cười ẩn ý của Onii-sama lúc này là gì

Trong lúc bữa tiệc đang diễn ra thì một thân ảnh bảy giờ mới vào, bảo vệ khi thấy thiệp mời cũng tự động xếp hai bên kính chào cậu mời vào. Tuy không đến mức làm cả không gian căn phòng phải dừng lại nhưng một số người vẫn không thể loại bỏ tầm mắt mình khỏi nhân vật mới xuất hiện này

“Kia là ai vậy? Nhìn như người mẫu vậy!” Một cô nàng hoa si nói

“Chắc là diễn viên chứ! Chỉ nhìn thôi mà tớ đã muốn....ukm~” Một cô nàng hoa si khác nói

“Shizuku?”

“Sao vậy Honoka?”

“Kia hình như là Onii-san của Miyuki thì phải?”

“Đúng rồi! Mà nhìn khác quá!”

“Cậu cũng thấy vậy hả? Trông mỗi mình thấy ảnh đẹp trai hơn chút!”

“Honoka! Nước miếng kia!”

“Đầu! Đầu! Minh đầu.....Shi-zu-ku! Cậu dám trêu mình à? Đợi đấy nhé!”

.....

Một chàng trai bước vào đã khiến cho không ít thiếu nữ phải ngẩn ngơ, thần thờ bởi gương mặt điển trai, góc cạnh, sắc nét từng micro nanô mini mét một. Mái tóc màu trắng ánh kim khiến vẻ ngoài của anh ta có vẻ gì đó lạnh lùng và huyền bí. Đôi mắt màu xanh lam như chứa đựng cả một thế giới không kém, cổ nàng há to miệng cũng không chớp mắt nhìn về phía cậu ta

Một khí chất đặc biệt thu hút mọi ánh nhìn, cậu từ từ đi chậm tới chỗ hai người con gái. Đến giờ thì tất cả mọi ánh mắt đều tụ lại đây, cảm giác của mọi người đều không giống nhau. Miyuki ngẩn ngơ nhìn người con trai trước mắt, quá khác mà lại vô cùng thân thuộc đối với cô. Mayumi cũng giật mình không kém, cô nàng há to miệng cũng không chớp mắt nhìn về phía cậu ta

“Để hai người phải đợi rồi! Miyuki, Hội Trường!” Đến chất giọng cũng khác hẳn, nó rất lạnh, rất bá đạo và.....rất nam tính

“Onii....sama?!”/“Kirito....kun?”

“Là anh/em thật sao!?”

“Đương nhiên rồi! Không là anh thì là ai chứ!” Biểu cảm khoa trương của hai người cũng khiến không ít nam sinh bị hút hồn bởi nó quá dễ thương và đáng yêu

Kirito cũng phải mỉm cười nhẹ trước sự Kawaii của hai cô nàng, bỗng ánh đèn cả hội trường tắt đi rồi người chủ trì xướng tên Kudou Retsu. Ông ấy là một lão làng trong giới Ma Thuật

Đó là một lão nhân từ thập đại gia tộc được biết đến như là "đạo trường"

Kudou Retsu

Ông là một trong những người quan trọng nhất của thập đại gia tộc trong thế kỉ 21 và được biết đến pháp sư mạnh nhất thế giới cho tới cách đây 20 năm. Sau khi đã về vườn thì ông ấy hiếm khi xuất hiện trước công chúng nhưng vì một lý do nào đó mà năm nào cũng tới cuộc thi 9 trường

Ai cũng dõi tầm mắt lên trên sân khấu, nhiều người thậm chí còn nín thở nữa. Bề ngoài của người này làm mọi người quên mất thở ra. Người trên sân khấu là một cô gái tóc vàng trẻ trung mặc một chiếc áo choàng. Điều này lập tức làm khán giả náo động. Kirito là người duy nhất không bị bất ngờ. Tranh luận nổ ra trong hội trường. Chẳng phải trường lão phải là người trên sân khấu hay sao? Tại sao cô gái trẻ này lại ở đó?

Rồi người đàn ông tên Kudou Retsu cũng bước ra, sau khi xin lỗi vì màn ảo thuật vừa rồi thì ông cũng lên phát biểu

“Trước hết tôi muốn xin lỗi vì trò ảo thuật vừa rồi! Đây chỉ là màn biểu diễn ảo thuật chứ không thể coi là ma thuật. Nhưng trong hội trường này chỉ có 5 người nhận ra sự thật đằng sau. Nói cách khác...” Kể cả không có micro, giọng ông vẫn vang vọng, trái hẳn với tuổi tác.

“Nếu như tôi là một tên khủng bố định sử dụng vũ khí hoá học hay chất nổ trong khi giả dạng khách mời thì chỉ có 5 người ngăn cản tôi. Thế đấy! Cuộc sống mà!”

Lời của ông không hề có sự quở trách nào nhưng sự yên lặng bao trùm hội trường. Bài diễn thuyết tuy không dài nhưng mọi người lại càng thêm kính trọng thêm Kudou Retsu, riêng Kirito thì lại tò mò đánh giá nhân vật trước mặt cậu

Đây là một trong những pháp sư hàng đầu thế giới, về sức mạnh của ông ấy thì khỏi phải bàn. Kirito không khỏi muốn giao chiến thử với vị chiến binh kì cựu này, trong khi đang tận hưởng cuộc sống đang nhạt dần này thì Kirito luôn chú ý tới những ‘bịch nuôi’ to bự để rắc thêm cho đời nó hấp dẫn hơn

Tuy vậy nhưng có lẽ cơ hội cậu chưa đến, Kirito bị lôi đi bởi đám người Miyuki. Trong ánh mắt hăm mọ chết người của đám nam sinh tất cả các trường, Kirito bị Miyuki cùng Mayumi mỗi người một tay khoác vào và đi ra sảnh, bên cạnh là Mari đang loé lên ánh mắt hăm mọ cùng Erika, Shizuku, Sayaka,.....

Tối đó cậu bị bắt hỏi đủ thứ chuyện từ vụ án sáng nay đến những thứ vô cùng xàm xí mà mấy người con gái nghĩ ra được. Tuy nhiên điều quan trọng là mọi người vô cùng kính ngạc với vẻ ngoài của cậu

Tuy rất muốn nói là do dùng thứ hai cái huyết mạch mới nhưng Kirito vẫn không nói. Cậu vẫn giữ được bản tâm trước bao trò sặc sù, những lời đường mật của đám Mayumi

Bữa tiệc diễn ra 2 ngày trước sự kiện để các thí sinh có 1 ngày nghỉ ngơi. Đội kĩ thuật và chiến thuật gấp rút hoàn thành những bước chuẩn bị cuối cùng trong khi các thí sinh dùng các phương pháp riêng để chuẩn bị về thể chất cũng như tinh thần

.....

Trong mười ngày tới, chỉ riêng số lượng khán giả tới xem sẽ vượt quá 100 000 người. Mặc cho địa điểm diễn ra rất bất tiện, hằng ngày vẫn có ít nhất 10 000 người đến theo dõi các cuộc tranh tài, và số lượng người theo dõi trực tuyến còn gấp 100 lần con số đó.

Vượt quá một buổi lễ khai mạc hoành tráng như đã tuyên bố, ấn tượng nó tạo nên đã quá rõ ràng. Những cuộc thi đấu pháp thuật này, bản thân chúng đã đủ hoành tráng rồi, vì vậy không cần thêm bất cứ buổi lễ nào để tô vẽ nó thêm nữa, và cũng chẳng cần đến mấy bài diễn văn chán ngắt của mấy tay quan to chức lớn. Ngay sau khi bài hát riêng của chín trường lần lượt được xướng lên, sự kiện chính chính thức được bắt đầu

Những khán đài sẽ được kéo lên trong vòng mười ngày tới, là nơi mà mỗi nhóm nam sinh và nữ sinh sẽ tham gia tranh tài trong nội dung chính của Hạng Mục Chính Thức, cùng với năm nội dung trong Hạng Mục Tân Bình, tổng cộng tất cả là hai mươi hạng mục.

Sự kiện của ngày đầu tiên là màn khởi đầu và vòng đấu loại dành cho "Speed Shooting" và màn khởi đầu " Battle Board"

Kirito cùng cả nhóm hướng đến khu vực theo dõi "Speed Shooting" để theo dõi vòng đấu của Mayumi. Từ bên trái, thứ tự lần lượt là Shizuku, Honoka, Tatsuya và Miyuki. Họ không được ngồi ở khu vực dành cho thí sinh, mà ở khu vực dành cho khán giả

"Speed Shooting" yêu cầu sử dụng ma thuật để phá hủy vật thể bay từ khoảng cách hơn 30m trong một thời gian nhất định. Mấu chốt nằm ở độ chính xác và tốc độ bắn mà một người có thể đạt được, vì thế nó có tên là "Speed Shooting"

Phần thi được chia làm 2 phần. Trong vòng khởi đầu, thí sinh sẽ gia tăng điểm số cá nhân dựa theo số mục tiêu phá hủy được trong vòng 5 phút

Vòng khởi đầu sử dụng đồng thời 4 trường bắn để tổ chức 6 cuộc thi, với nhóm 8 người điểm cao nhất sẽ lọt vào nhóm 8 người xuất sắc nhất.

Và, chỉ có 24 thí sinh được phép tham dự

Nói thì là vậy chứ tất cả đều tin vào Mayumi rồi. Cô nàng dù sao cũng đã từng đạt quán quân trước đây nên không có vẻ gì là quá lo lắng cả

Đám nam nữ thiếu niên chen lấn nhau ở hàng ghế trước để xem Mayumi, người đang đợi cuộc thi bắt đầu trong trường bắn đầu tiên

Mayumi đeo một chiếc bịt tai cách âm trên chiếc bôm của cô ấy, một cặp kính trong suốt, một chiếc quần có tính co giãn trong bộ đồng phục dài và một chiếc áo dài có thể dễ dàng nhào lặn với một bộ mini-suit. Cùng với một chiếc CAD có hình dáng như một khẩu súng được sử dụng trong tất cả các phần thi trong Speed Shooting, nó là một sự kết hợp giữa vẻ dễ thương và chủ nghĩa anh hùng khiến cô trông như một nữ chỉ huy bước ra từ một bộ phim sắp ra mắt.

Vì biết trước kết quả nên Kirito nhàm chán mở điện thoại ra nghịch, Mayumi dùng số điểm tuyệt đối để vào vòng trong, không khí khá là vui vẻ cùng thoải mái

Sau chiến thắng của Mari nữa thì ngày đầu tiên thi đấu của trường Đế Nhất diễn ra vô cùng tốt đẹp

.....

Ngày thứ hai của cuộc thi, Kirito bị làm tay chân cho Mayumi thi đấu, tuy vậy nhưng công việc của cậu cũng hầu như chẳng là bao bởi sự hoàn hảo cùng tuyệt vời của cô nàng khiến Kirito cảm thấy mình như là đũa thừa thải vậy

Mayumi nhanh chóng kết thúc phần thi và cô là người đạt ngôi quán quân cho phần thi "Crowed Ball"

Phần thi "Phá băng" được tổ chức tại đấu trường ngoài trời dài 24m rộng 12m. Sân đấu được chia làm 2 phần với 12 cột băng với kích thước 1x1x2m nằm mỗi bên. Ai phá hủy được toàn bộ số băng bên phía đối phương sẽ là người chiến thắng

Do không liên can nên Kirito cũng không thật sự chú ý cho lắm, cậu vẫn đang bận bù đầu bởi lượng công việc tăng thêm do thiếu nhân sự, toàn bộ nữ sinh Năm Nhất được gửi hết cho Kirito khiến cậu cảm giác khá là mâu thuẫn

.....

Ngày thứ 3 của cuộc thi

Hôm nay là ngày của Mari thi đấu nên Kirito phải đi thật sớm để cổ vũ, tuy nhiên do thức khuya nên cậu dậy hơi trễ chút so với dự định

Tuy vậy nhưng có vẻ như cậu vẫn đến kịp. Mari đang đeo chiếc băng đầu thường đội với mái tóc đen đưa khi cô cúi xuống chuẩn bị

Tiếng còi báo chuẩn bị vang lên. Cả khán đài yên ắng. Sau chưa đầy 1 giây, tiếng còi thứ 2 vang lên. Trận đấu bắt đầu. Mari vượt lên trước nhưng những đối thủ phía sau cũng không chịu kém cạnh mà bám sát theo chục chò cơ hội để bắt phá

Một sự bất thường trên màn hình lôi kéo sự chú ý của cậu đồng thời khiến Kirito nhớ lại kịch bản sẽ diễn ra

Một ai đó thoát lên. Nó trông có vẻ là như vậy. Tầm ván của đấu thủ không còn bám vào mặt nước và sắp đâm thẳng vào rào chắn. Mari đã giảm tốc và hướng thẳng đến quỹ đạo rơi. Mari tới hàng rào chắn nhưng khuôn mặt quay về phía sau vì nhận thấy vật thể đang bay tới phía sau. Hành động tiếp đó của cô chỉ có thể nói là tột bậc. Cô dùng tăng tốc về phía trước và chuyển qua tăng tốc xoay song song. Dùng sóng phản lại từ thành của máng và ma thuật của riêng mình, cô quay tảo vẩn nửa vòng

Thí sinh số 7 là người gặp sự cố và Mari cũng nhận ra hiện trạng, không tránh xa và chạm ma chủ động giảm tốc để đỡ đối thủ. Hành động đẩy theo Kirito vừa là cao thượng mà cũng vừa là ngu ngốc

“Khốn nạn! Sao lại quên được chứ nhì? Argege!!!!” Kirito nhanh chóng bật dậy, chạy như bay trên những chiếc ghế về phía Mari

“Không kịp.....đồ phắc nó!” Kirito trong một khoảng tích tắc nào đó buộc phải dùng tới phép Teleport để dịch chuyển bản thân tới chỗ rào chắn đón đỡ hai người kia

Một lực khoảng 10000N nhanh chóng đổ ập vào khiến Kirito đập mạng vào rào chắn ở đấy, trong ngực cậu là hai người con gái đã an toàn. Tuy không đến nỗi từ vong nhưng tím chút vẫn là có

Nhân viên y tế nhanh chóng đến cứu viện, đồng thời khiêng mọi người đi về phòng nghỉ ngơi. Cuộc đua cũng bởi vậy mà tạm hoãn, Miyuki mặt trắng bệch lao tới theo chỗ nhân viên y tế

Mọi người còn lại cũng nhanh chóng đuổi theo, bỏ mặc kết quả trận đấu như nào. Ai cũng lo lắng chạy đến phòng điều trị để hỏi thăm tình hình ra sao

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Cứu hiệu chiến (5)

“Gãy xương sườn, tay bị va đập mạnh có khả năng là bị ứ máu bên trong, nội tạng bị rung chuyển nhẹ, không đến mức nguy hiểm tính mạng nhưng cũng cần thời gian khá lâu để bình phục đấy!” Bác sĩ cho kết quả là vậy nhưng lão đầu biết đồng vết thương đó chỉ là một vết kịch Kirito vạch ra cho bọn chủ mưu lộ diện ra

“Phân thân thuật! Người đi xử chết hết đồng sức vật ấy đi! Chỉ nghĩ thôi mà đã khó chịu rồi! Tổ chức Vô Thủ Long à? Để ta sống là một sai lầm nhưng động vào gái của ta thì các người còn ngu hơn đấy!” Kirito lạnh lùng nói, sát ý nổi lên, giờ thì có trời mới cứu được là đó, cậu nhanh chóng nhìn ngó xung quanh rồi xé lớp băng gạc ra cùng vài mũi kim truyền dịch

“Nếu không làm thì có lẽ là vẫn còn vài kẻ trong khu vực này.....còn lại giao cho cậu đấy Phân thân thứ 2!” Một bóng đen hiện ra dưới chân cậu rồi chìm vào màn đêm bên ngoài cửa sổ

Kirito quay ra ngoài thay bộ quần áo bệnh nhân ra rồi thay bộ đồ bình thường vào, cảm giác khoẻ hơn rất nhiều. Những vết thương được xử lí khá tốt, cậu nhanh chóng dùng sức mạnh để khiến cơ thể khoẻ lại, xong xuôi đầu đầy thì Kirito nhanh chóng nhảy ra ngoài cửa sổ để bay về phòng của mình tại khách sạn

.....

Trong vài ngày tiếp theo diễn ra khá là ngập tràn hạnh phúc khi Kirito được rất nhiều người chăm sóc, đặc biệt là Miyuki cùng Mari là hai người hàng hái nhất

Việc cậu cần làm chỉ là ngồi một chỗ rồi thích làm gì thì làm, lúc thì kiểm tra CAD, không thì ngồi chơi game, nói chung cuộc sống vài ngày của cậu chỉ xung quanh một từ là ‘sướng’ khi cậu được hầu hạ từ A tới Z như một vị vua vậy khiến không ít tên con trai khác nghe được mà tức lộn ruột vì ghen tị

“Kirito-kun! Aaa~” Kirito đang nằm trên ghế sofa, đầu gối lên đùi Mari và được cô nâng đút hoa quả cho

Đây là cách mà Mari nói là để cảm ơn nên Kirito thoải mái mà hưởng thụ, điểm số của trường theo thông báo là vẫn giữ được ở hạng một vì những phần thi do Kirito phụ trách đạt điểm quá cao, hầu như là toàn ôm đồm hết ba vị trí 1, 2 và 3 nên khiến không ít người chú ý, Kirito mặc kệ bởi cậu cũng chẳng quan tâm thua thắng, vui là được rồi

Tuy nhiên cuộc vui rồi cũng tàn khi Kirito nghe tin bị triệu tập tới khu phòng họp của trường

.....

“Tại sao là em chứ? Em đang là thương binh mà Hội Trường!”

“Đừng đấy! Sao lại bắt Kirito-kun đi tham gia trong khi cậu ấy vẫn đang bị thương chứ!”

Mayumi hết nhìn Kirito rồi quay sang nhìn Mari như thể hai người là sinh vật lạ vậy, bầu không khí có vẻ khá lúng túng

“Ồ! Vậy ai hôm qua vẫn đánh bóng rổ 1 chấp 5 mà vẫn thắng vậy ta? Mari à~ chẳng nhẽ khi yêu con người ta sẽ bị giảm IQ nhiều như vậy ư?”

“A-Ai y-yêu cơ chứ? Cậu thì có ấy! Đồ Mayumi ngốc nghếch, bakaaa!” Khuôn mặt Mari đỏ lên như say rượu kèm theo ánh mắt giận dữ nhìn Mayumi nhưng dù cho bất kì thắng con trai nào nhìn thì cũng phát hiện độ dễ thương của cô nàng đang tăng lên một cách chóng mặt theo cấp số nhân

“Khụ khụ! Mari! Mayumi! Cả hai làm trò gì trước mặt nhiều dân em như vậy hả?” Giọng nói của Juumonji vang lên khiến cả hai cô nàng đều thôi trêu đùa nhau nhưng ánh mắt cả hai thì nói không với điều đó

“Như em đã nghe rồi đó Kirito-kun! Sau trận chiến với trường Đệ Tứ thì team của Morisaki-kun đã bị thương nặng rồi! Theo lời bác sĩ thì phải mất ít nhất 2 tuần mới có thể bình phục được nên chị và Juumonji đã cố gắng tìm mọi cách xoay sở rồi!”

“Và-?”

“Ừ thì....bên kia đã cho phép chúng ta thay thành viên khác cho phần thi Monolith Code nên-.....”

“Chị muốn em tham gia sao?”

“Không chỉ chị mà còn tất cả mọi người nữa! Bên phía nhà trường cũng lo xong rồi! Chị cần em đồng ý thôi!”

Kirito nhìn tất cả xung quanh, không ai lên tiếng hoặc có lẽ họ không dám phản đối Mayumi cùng Katsuto-senpai

“Nói nhiều cũng không tốt lắm! Em chỉ cần một câu hỏi với một điều kiện mà thôi!” Kirito nhìn Mayumi cùng Katsuto nói

“Được! Bất kì điều gì cậu muốn thì nhà trường cùng chúng tôi sẽ giúp hết sức!” Juumonji nói bằng giọng chắc chắn

“Câu hỏi là ‘Chị tin em sẽ thắng sao?’” Một không khí im ắng bao trùm căn phòng

“Có! Chị tin Kirito-kun sẽ làm được!” Mayumi lên tiếng khẳng định

“Đừng vậy!” Mari cũng nhanh chóng đồng ý quan điểm đó, giờ thì hai người trông có vẻ thân nhau hơn rồi

“Đây tuy là một trường hợp đặc biệt nhưng anh tin cậu, cả trường tin cậu!”

“Nếu mọi người nói vậy thì em đồng ý với một điều kiện là thành viên team em phải do em chọn!”

Lại một lần nữa không khí im ắng bao trùm căn phòng. Kirito khá là tin tưởng bởi câu trả lời không nằm ngoài dự đoán của cậu

“Được thôi! Thêm một hay hai trường hợp đặc biệt cũng chẳng đặc biệt hơn đâu! Cứ quyết định vậy đi!”

.....

Sự thật là việc tuyển thủ được thay vào không nằm trong đội tuyển chính thức của Trường Đệ Nhất đã gây ra không ít xôn xao trong khán giả lẫn tuyển thủ các đội. Bởi thay vì chọn ra người thay thế từ mười tuyển thủ chính thức, thì họ lại chọn một người từ trong tổ kĩ thuật và hai người mới được tuyển thêm sau này

Không ít các câu hỏi được đặt ra, phải chăng Trường Đệ Nhất đã giấu lại ít chủ bài để tung ra trong phần thi Monolith Code này? Nhưng nếu thế, sao họ không đưa các tuyển thủ ấy lên tuyển chính thức ngay từ đầu? Các trường đều tỏ ra lo ngại trước chủ đích của Trường Đệ Nhất.

Toàn bộ tuyển thủ lẫn đội kĩ thuật của các trường đều chăm chú theo sát từng hành động của Kirito nhưng chính cậu cũng không nhận ra điều này

Có lẽ phần vì thành viên các trường đều không biết Kirito là một học sinh Khoa Hai, cộng với sự xuất hiện trong trang bị khác thường của cậu, nên tất cả họ đều không hề tò mò coi thường cậu, mà thậm chí còn dè chừng cậu

Nhưng với các tuyển thủ của Trường Đệ Nhất đang xem trận đấu thì lại trái ngược hoàn toàn.

Trong khi các tuyển thủ nữ Năm Nhất cổ vũ cho cậu rất nhiệt tình. Thì các tuyển thủ nam Năm Nhất lại nhìn cậu với ánh mắt chế nhạo, và âm thầm cổ vũ cho đội đối phương. (Tg: trâu tre vlin @@)

Sự hiếu kì lấp đầy suy nghĩ của mọi người. Và trận đấu với Trường Đệ Bát bắt đầu

.....

Trong suốt cả trận đấu thì hầu hết người chiến đấu là Kirito trong khi hai người kia chủ yếu là thủ tăng đá. Địa hình chủ yếu là rừng rậm nên khá là dễ cho việc chiến thắng

Trước đó không ít người cho rằng bên Đệ Bát sẽ thắng bởi trường đó rất hay cho học sinh thực chiến ngoài trời nên kinh nghiệm sẽ lấn át trường Đệ Nhất nhưng chiến thắng áp đảo cùng ez của Kirito nhưng một cái bạt tai và mạnh vào mặt những con người đó

Kirito thoải mái xông pha trong khi ở nhà đã có Mè Hồn Lộ (lệ= đường) của Mikihiko cùng Năm Đám Sắt của Leo lo

Ai cũng bất ngờ bởi khả năng của Kirito nhưng đến cuộc thi với trường Đệ Cửu thì tất cả lại một lần nữa há hốc mồm bởi cuộc thám sát diễn ra quá nhanh

Trong địa hình Thành Phố, sau khi tìm ra chỗ Tăng đá thì Kirito nhanh chóng thể hiện hiện một pha cân team đầy tính toán

Nấp sau bức tường nhỏ, Kirito nhanh chóng tấn công Tăng đá cho nó lộ ra để gây chú ý cho cả ba thành viên bên kia. Như một sát thủ trong màn đêm cùng tốc độ chớp nhoáng thì cả ba người kia chưa biết chuyện gì xảy ra đã bị bất tỉnh nhân sự

Một chiến thắng nữa qua đơn giản khiến nhiều người chú ý Kirito hơn, ai cũng nghĩ cậu là át chủ bài của Đệ Nhất nhưng những học sinh ở trường Đệ Nhất thì lại không hẳn nghĩ là vậy

Kirito ngay lập tức trở thành đối tượng bị chú ý, bên phía trường Đệ Tam có lẽ cũng đã đau đầu sau hai màn trình diễn vừa rồi của cậu, Ichijo Masaki cùng George đã bắt đầu bàn kế đối đầu với trường Đệ Nhất cùng Kirito

Trận chung kết môn Monolith Code hạng Tân Bình sẽ diễn ra vào hai hôm sau nên Kirito cũng được nghỉ bù theo luôn, cậu nhanh chóng hỗ trợ nốt cho Miyuki tham gia phần thi Mirage Bat

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Cứu hiệu chiến (6)

“Này! Đừng đùa chứ!”

“Là- Là Thăng Thuật phải không?”

“Không phải nó mới phát hành tuần trước sao?”

“Là Silver! Wiliam Silver!”

Như những nàng tiên giáng trần, cộng thêm thiết bị bay nửa thì việc nắm giữ hạng 1 đã như đồ ăn vào miệng. Kirito không nhanh không chậm đưa chiếc điện thoại lên nghe

“Moshi! Anou....Kirito-sama! Bên ban tổ chức yêu cầu công ty chúng ta bán ngay cho bên đó một lô thiết bị cho Thăng Thuật! Có vẻ nghe khá là gấp nên có lẽ chúng ta sẽ kiếm được một món lời to lần này đó à!”

“Ừm? Cứ từ từ, đợi thêm vòng nữa rồi hãy gửi cho họ, giá gấp 10 đi! Nếu có vấn đề cứ gửi tiền thu hàng lại, không phải cò kè nhiều, mua thì mua, không thì thôi! Bên chúng ta không ép!”

“Dạ! Chào ngài, chúc ngài và em gái dành chức Vô Địch!”

“À ờ! Cảm ơn nhé!”

.....

Trong một căn phòng kín có vô vàn thiết bị đang có một người vẫn cặm cụi ngồi chế tác một thứ gì đó. Sự tỉ mỉ, nhẹ nhàng và chính xác là những từ diễn tả những việc đang diễn ra

Kirito đang chế tác một khẩu súng mới cho mình, như đã từng làm ở thế giới Sword Art Online, cậu lấy các vật liệu rồi nhanh chóng chuẩn bị việc chế tạo

“Linh! Lấy mấy tinh thể cho anh một khuôn mẫu!” Nghe lời xong thì Linh nhanh chóng dùng hệ thống tính toán các thông số dựa trên số nguyên liệu trên bàn

Thép Biển Hình, Kim Cương, Tử Thiết, Crak Dif.....Một số là đỉnh cấp kim loại ở thế giới này, một số Kirito đổi từ hệ thống. Mất khoảng gần 10 phút thì bàn vẽ mới xong, chỉ nhìn sơ qua cũng đã thấy rõ khi nó ra đời sẽ như thế nào rồi

“Cần cả khắc trận văn không gian bên trong cùng bên ngoài cơ à!” Khi Kirito đang nói bỗng trước ngực cậu lại động đậy

“Chủ nhân!”

“Master!”

Khí linh của hai thanh Dark Repulser cùng Elucidator nhanh chóng xuất hiện, bằng ánh mắt của hai đứa hiểu kì báo báo, cả hai nhận ra việc mình sắp sửa có em gái

Mặc cho hai cô bé nhìn ngó, Kirito đốt lò nên và đưa một số kim loại vào trong, quay sang phần khung khẩu súng, do có mặt của Thép Biển Hình nên hình dạng Kirito vẫn chưa chọn xong là làm cái nào

“Thôi cứ thế súng lục cho nhỏ đi!” Kirito nhanh chóng lôi hàng tá dụng cụ ra để hỗ trợ, mài mài cắt cắt, từng khối từng khối kim loại cũng dần thành hình thành dạng

Cầm thanh Dao Khắc (Đầu La Đại Lục ấy) Kirito gọt nhẹ nhàng, từ những miếng kim loại nhỏ nhất, từng linh kiện xinh xắn xuất hiện qua bàn tay cậu

Dựa theo hệ thống tính toán thì khẩu súng trong mơ này của cậu cần tổng cộng 3691 linh kiện lớn nhỏ, nặng tổng là gần 0,7 tấn

Bởi nó có tích hợp Thép Biển Hình nên có thể hoá súng lục, súng trường, súng tia hay thậm chí cả Gatling 7 nòng.....Quả là một vũ khí hoàn hảo cho dân mê súng ống

Kirito nhanh chóng phải dùng thuật Phân thân mới có thể hoàn thành chục công việc một lúc được. Những bàn tay đôi chân nhanh thoăn thoắt di chuyển với tốc độ nhanh mà chuẩn không kém

Kirito nhanh chóng rút ra từ túi quần một khối lập phương nhỏ, một vật khá quen thuộc với kiếp trước của cậu bởi nó là All Spark, khối lập phương mơ ước của biết bao fan Tranformer

“Giải thể!” Kirito phân giải nó ra, như việc cậu đang lắp ráp mô hình vậy

“Các anh em! Đến lúc quan trọng rồi!”

“Rõ!”

“Ok!”

Hàng loạt các hành động diễn ra, từ lắp gấn, mài giũa, đồ khuôn, vẽ ma trận, gấn kim loại, đổ gọt.....Kirito bàn tay đang ngồi tạo hình kim cương, đây là vật dẫn theo cậu là khá tốt, nó trong suốt, cứng rắn nên Kirito chọn nó làm thứ để lắp đầy các rãnh khắc của ma pháp, một vật dẫn tuyệt vời nhưng cũng rất xa xỉ

Gần hai mươi cái hoạ đồ Ma pháp Không gian được khắc vào trong các mảnh kim loại. Dù chỉ nhìn bé bằng một gang tay hay gần 1m thì có thể bên trong nó là cả một căn phòng chứ chẳng đùa

Đây cũng là vũ khí cho phần chung kết Monolith Code nên Kirito muốn khi lần đầu ra mắt của nó sẽ thật sự Perfect về mọi mặt

.....

Sau khi trận tranh vị trí thứ ba kết thúc, địa hình cho trận chung kết được công bố là “Địa Hình Thảo Nguyên”

Sự xuất hiện của hai đội tạo nên một sự náo động không ngớt từ phía khán đài, mà đa phần có vẻ là sự tranh luận giữa các khán giả gây ra là chính

“Kirito! Một mình cậu ổn chứ!” Leo nói bằng giọng ngờ vực, tuy biết sức mạnh của Kirito nhưng dù sao đối thủ của mọi người lần này là hai người được tung hô là quái vật trong quái vật. Mikihiko cũng băn khoăn, những lo lắng xuất hiện dần trong tâm trí hai người

“Lo gì chứ! Cứ để đây cho tớ! Hai người cứ Protect tốt cái trụ của team là được rồi, mà khi vừa vào trận thì cậu dùng luôn Áo Ánh Trận đi, Miki!”

“Ừm! Để đây cho mình!”

“Được rồi, vậy bắt đầu thôi!”

.....

Địa hình lần này là ‘Thảo Nguyên’, không giống với những trận trước, có vẻ lần này không thể tránh khỏi việc đánh giáp lá cà

Cả Kirito và Ichijo Masaki đều nhanh chóng rút CAD chuyên hoá của riêng mình ra và bắt đầu khởi động thức cho ma pháp của riêng mình

Cardinal George (Kichijouji George) cùng Ichijo Masaki làm hai người được xưng tụng là thiên tài và yêu nghiệt trước vô số người, việc hai người học cùng một trường càng là trăm năm mới có một lần

Hầu hết khán giả vẫn cho rằng bên trường Đệ Tam đang trong tình thế hơn hẳn và đang có khả năng cao cho việc trở thành Hạng Nhất trong giải Tân Bình

Ngay khi trận đấu bắt đầu, cả hai bên đều bắt đầu tấn công. Cả hai đều bắt đầu dùng các ma thuật tầm xa

Khán giả ai nấy đều tỏ vẻ thích thú, duy chỉ có các cổ động viên Trường Đệ Nhất là chết lặng không thốt nên lời bởi căn bản trong mắt bọn họ Kirito chỉ là một tên Weed thông thường nhưng những gì đang diễn ra lại phá huỷ thế giới quan hoàn toàn trong mắt họ

Khoảng cách giữa hai trường là khoảng 600m. Khoảng cách này ngắn hơn so với trong Địa Hình Rừng và Địa Hình Thung Lũng, nhưng xét về tầm bắn thì khoảng cách này vừa vào đúng phạm vi sát thương

Cùng một lúc, cả hai bên bắn phá lẫn nhau với những chiếc CAD tự động trong khi họ tiến dần về phía nhau từng bước một

“Không ổn! Là do cái CAD đó sao? Không hồ là Kĩ Sư Quái Vật!” Đó là biệt danh mà trường Đệ Tam kết luận ra sau bao trận đấu thua thảm hại bởi CAD. Cái tên Kirigaya Kazuto từ giờ có lẽ vẫn sẽ làm ám ảnh bọn họ một khoảng thời gian khá dài

Nhìn trong màn hình hay nhìn trực tiếp thì vẫn có thể nhận ra hoá lực hai bên có phần nghiêng về phía trường Đệ Nhất, đến lúc này thì George có lẽ đã hết kiên nhẫn

“Masaki! Đề tớ giúp một tay!” George nhanh chóng tiến tới cùng một Ma Pháp Thức đã chuẩn bị sẵn tung ra

Vì Kichijouji đã lao lên, trận đấu đã bước sang giai đoạn mới. Nhưng sự chú ý của khán giả vẫn tập trung vào trận đấu giữa Kirito và Masaki

Có thể liên tục tung ra các ma thuật đẩy uy lực, tài năng của Masaki thật sự rất đáng coi trọng

Nhưng cái sức mạnh cùng phản đòn lại của Kirito còn đáng chú ý hơn rất nhiều. Gram Demolition được Kirito sử dụng một cách thành thạo khiến không biết bao nhiêu người thổn thức

Dù không có chút kiến thức gì về lĩnh vực này, thì trên màn hình lớn cũng đã hiện thị rất rõ hình ảnh một viên đạn pháo psion sáng rực rỡ lao tới, vỡ tung và thổi bay hoàn toàn chuỗi Ma Pháp Thức của những viên đạn khí nén

Công thủ vẹn toàn khiến trận đấu càng nổi lửa hơn nữa. Kirito bước chậm lại khi trông thấy thân ảnh George đang nhanh chóng chạy tới

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Cứu hiệu chiến (7)

“Venus Silver - Tổ Hợp Súng

Dạng: Súng lục, Súng trường, Tiểu liên, Rockets, Gatling,....

Là sản phẩm do Kirito sáng tạo ra, có khả năng biến đổi khôn lường, phù hợp với mọi hoàn cảnh, địa hình hay thời tiết. Các chức năng được sáng tạo, nâng cấp lên ngang ngửa thần khí

Cấp độ: 1 ★ (max 100 ★)

Công:??????

Phòng:??????

Tốc:??????

Kỹ năng: quá nhiều ko kể hết

.....

Kirito bước từng bước tới chỗ Masaki, cậu cũng thấy thân ảnh của George đang lao ra

“Venus! Chức năng tự bắn mới!”

“Tuân lệnh! Master~”

Những viên đạn nhanh chóng thành hình, chúng thổi bay luồng đạn tới từ phía bên kia chiến trường dễ dàng rồi lao thẳng tới vị trí Masaki

“Hừ! Đừng có quá đáng quá! Invisible Bullet!!!”

Âm thanh nổ lớn vang lên, khói lam nhiều hết tầm nhìn của mọi người, thậm chí là cả camera của ban tổ chức

Không một ai biết những gì diễn ra trong màn sương trừ những người trong cuộc

“George!!!” Tiếng Masaki vang lên, một phép thuật dạng phong thuật được dùng để lừa khói xung quanh bản thân ra

“George! Cả hai ta phải cùng lên một lúc mới được!”

“Ừm!” George vừa bò dậy vừa nói, lực sát thương khiến cậu nhận ra rằng đối thủ của mình vẫn còn giữ sức

Dù sao trong luật cũng có luật giới hạn về lực và cấp độ Ma Pháp nên những trận đấu cũng chẳng lo về việc có án mạng

Một loạt các Ma Pháp nhanh chóng thực hiện, thậm chí như Giáp Từ Trường của Masaki cũng phải dùng đến

“Haizzz! Xem ra là không ra tay thật là không được rồi nhì!”

“Venus! Attack Form!” Chiếc súng trong tay Kirito nhanh chóng dưới con mắt kinh ngạc của mọi người biến đổi, những miếng kim loại lớn nhỏ thay nhau di chuyển như thể nó là một sinh vật sống vậy

Không còn là một khẩu lục bạc nữa, giờ trên tay Kirito là một khẩu súng dạng súng trường. Chỉ thấy cậu ấn nhẹ cái cò một phát

“Vụt!” Một vật thể hình tròn nhỏ bay ra, nó nhanh chóng biến thành hai, thành bốn, thành tám, thành mười sáu

Nó bao vây tứ phía George cùng Masaki rồi bỗng chốc nổ mạnh, luồng không khí bị co vào rồi dãn nở khiến cả một khu vực như bị xé toạc ra. Luồng gió lốc nhanh chóng biến thành một làn sóng tràn ra xung quanh

Tiếng chổi tai, gió mạnh cuốn bụi khiến không ít người phải nhắm mắt bịt tai. Đến khi tắt cả dừng lại thì đập vào mắt mỗi người là một cái hố to khủng khiếp, cả khu vực xung quanh thì khói nói vì nó đã thành bình địa từ đầu rồi

Đất đá xơ xác, cảnh vật im lìm, cả không khí như thất lại, vô số người dùng ánh mắt sợ hãi về phía một thân ảnh còn trên màn hình. Ban tổ chức thì đang xót đồng tiền bỏ ra tu sửa lần này bởi sau đó còn có khoảng mấy trận thi đấu nữa nên phải tăng tiền để hoàn thành nhanh

Hẳn nhiên là trường Top 1 chính là trường Đệ Nhất, có ý kiến bác bỏ khi nói Kirito là người sai luật bởi lực sát thương quá cao tuy nhiên cũng im bặt lại bởi khi kiểm tra cho 3 người team trường Đệ Tam thì chỉ thấy dấu hiệu bất tỉnh mà không tìm được thêm một chút vết thương nào

Quá bất ngờ, quá vui mừng, thậm chí là shock toàn tập là từ diễn tả không khí trong khu vực trường Đệ Nhất bấy giờ. Không ai ngờ tới cuộc chiến xảy ra nhanh đến vậy, chiến thắng quá dễ dàng khiến ai cũng có cảm giác như mơ

Cùng lí do sức khoẻ Kirito trốn khỏi đám người một cách nhanh chóng. Trong khi mọi người ăn tiệc thì Kirito nhanh chóng thoát khỏi và trở về phòng

“Chủ nhân~ Ngài không kiểm đối thủ cho em à? Đạo này ta chán quá đấy!” Từ trên cổ cậu chiếc dây chuyền đen bỗng hoá thành một đạo ánh sáng bay ra hoá thành một bé loli dễ thương với mái tóc màu đen tuyền, đôi mắt đỏ ma

mị nhưng cũng rất đáng yêu (tác: giống Dracula nhẽ /cdeu)

“Master!!! Em cũng chán rồi, dạo này ngài chẳng ‘sử dụng’ bọn em gì hết á~” lại một bé loli nữa xuất hiện, với mái tóc vàng toát lên sự thần thánh nhìn cô bé như một Angel thu nhỏ vậy

“Xin lỗi mà! Nhưng nhiệm vụ của ta cũng sắp xong rồi! Đến lúc sang thế giới khác chắc chắn ta sẽ kiếm đổi thủ cho nên dừng giận nữa!” Kirito thấy vậy nhanh chóng lại gần và ôm hai cô bé vào lòng

Chỉ cần cậu vừa xoa đầu là khuôn mặt cả hai đều toát lên sự thoải mái và hạnh phúc. Rồi một âm thanh nữa cũng vang lên trong phòng

“Goshujin-sama! Em làm tốt chứ à?” Một bé loli nhỏ nhắn, mái tóc bạch kim, mắt cũng cùng màu tóc bỗng chốc lao về phía Kirito và ôm lưng cậu

Đây là Venus-chan, tinh linh khẩu súng của Kirito, cậu nhanh chóng dùng tay xoa đầu cô bé nhẹ nhàng

“Đương nhiên rồi! Em làm rất tốt đó, Venus-chan! Sau này phải nhờ vào em rồi!”

“Umm!!! Sau này em sẽ bảo vệ Goshujin-sama!”

“Em nữa, chủ nhân!”

“Master là tuyệt đối!”

Cả ba cùng lúc nhao nhao lên khiến Kirito lại một phen tay chân mới ứng phó được bởi độ dễ thương cùng đáng yêu của cả ba là như nhau, đều max lv cả rồi

“Được rồi, sau này nhờ các em nhé!”

(Tác: ê Thiên

J cơ

Tác: FBI Warning You!!!

Cút)

.....

Tiểu Tuyết cùng Tiểu Tuyết hai bé tinh linh loli cũng đã tự động nâng cấp theo huyết mạch của Kirito, Ác Quỷ và Thiên Thần, hai thứ đối lập nhưng lại là một sự kết hợp rất mạnh và hoàn hảo

Kirito tin giờ nếu cho mình tại bất cứ đâu thì mình cũng thoải mái mà sống sót với những gì mà bản thân đang sở hữu. Thường thì khi người ta mạnh rồi thì sẽ muốn mạnh hơn cũng như giàu rồi vẫn giàu nữa nhưng Kirito lại khác chút, cậu muốn hưởng thụ

Hưởng thụ thành quả và cuộc sống như mơ với tất cả người thân của mình, đơn giản vậy thôi.

Và ngày thi đấu cuối cùng của Cừu Hiệu Chiến cũng bắt đầu.

Môn thi đấu cuối cùng của ngày hôm nay là Monolith Code. Trận đấu đầu tiên của vòng bán kết sẽ diễn ra vào lúc 9 giờ sáng, và trận thứ hai thì vào lúc 10 giờ sáng. 1 giờ chiều sẽ là trận tranh hạng ba, còn trận chung kết sẽ được tổ chức vào lúc 2 giờ chiều

Lễ trao giải và bế mạc sẽ bắt đầu lúc 3 giờ 30 chiều, Cừu Hiệu Chiến chính thức bế mạc vào 5 giờ

Và vào lúc 7 giờ tối, một bữa dạ tiệc lớn sẽ được tổ chức sau lễ bế mạc đại hội.

Khác với bữa tiệc chào hỏi vào buổi trước ngày khai mạc đại hội, buổi dạ tiệc sau lễ bế mạc thực sự là một cơ hội để các trường hòa đồng tiếp xúc với nhau

Chưa kể là hàng năm, buổi dạ tiệc này còn chứng kiến sự ra đời của những cặp đôi yêu xa

“Onii-sama! Anh có cần phải đẹp trai vậy không chứ? Thế này thì không biết bao nhiêu cô gái đêm nay sẽ đổ bới về ngoài của anh đây?” Giọng nói đầy vị ghen tuông của Miyuki vang lên trong căn phòng Kirito

Cô bé là người chịu trách nhiệm cho trang phục của anh trai mình, tuy Kirito chỉ muốn khác tạm cái đồng phục cho nhanh nhưng Miyuki lại không cho phép cậu làm vậy. Và giờ đây sau hơn một tiếng thì người cần nhả lại chính là cô em gái cậu, Kirito thật sự cảm thấy khó hiểu vô cùng

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Luận án phong ba

Cừu Hiệu Chiến kết thúc bằng một bữa tiệc lớn, Kirito là nhân vật được chào đón nhiều nhất ở đây, hầu hết là bởi các cô nàng

Cũng có vài tên con trai hâm mộ ra trò chuyện, Kirito cũng xử xử như thường. Tuy nhiên khi đến tiết mục khiêu vũ thì cuộc vui mới thật sự bắt đầu

Miyuki, Mari, Mayumi, Azusa, Suzune, Erika, Mizuki,.....Thật sự thì Kirito không nhớ mình đã nắm tay bao nhiêu cô nàng trong buổi tối hôm đấy nữa

(Vài tuần sau)

Trong căn phòng họp Hội Học Sinh, Kirito nhận được tin dữ là tên mình bị xách vào danh sách học sinh tham gia Cuộc thi Luận Án. Trưởng nhóm Suzune chính là người đề cử cậu với một lí do không thể chối bỏ

“Vậy ai là người có điểm lí thuyết cao nhất Trường Đệ Nhất từ khi thành lập tới giờ?”

Trong mấy tuần này thì cũng nhanh chóng phát tin vận động cuộc bầu cử Hội Trưởng Hội Học Sinh khoá tiếp theo

Mayumi cũng chỉ còn khoảng vài tuần giữ chức Hội Trưởng nữa thôi. Người kế nhiệm cô nàng chắc là Azusa, Kirito cũng quyết định bỏ phiếu cho cô nàng này

Nếu coi Cừu Hiệu Chiến là một cuộc chiến Võ giữa các trường thì Cuộc thi Luận Án chính là cuộc chiến Văn. Với truyền thống Văn Võ song toàn mọi năm thì Kirito không được phép để mất giải năm nay

.....

(Trong Thư viện Trường Đệ Nhất)

Vẫn giữ cái tên “thư viện”, nhưng nó đã được số hoá hoàn toàn, và sách giấy hầu hết bị thay thế cho một lượng lớn tài liệu số có thể truy cập được trên mạng, vì vậy mà học sinh hầu như không cần đến thư viện, trừ phi học sinh đó cần đến những tài liệu tối mật được yêu cầu bởi đội nghiên cứu của kì thi luận án

Trong khi đang tìm một chỗ ngồi ở sâu trong khu đọc, Kirito gặp phải một gương mặt quen thuộc

“Á~ Kirito-kun! Trùng hợp vậy ta, sao em ở đây vậy!”

“Saegusa-senpai! Lâu r-.... Không phải chị đang trong quá trình ‘chạy nước rút’ sao?”

Lần mới gặp gần đây nhất là 1 tuần trước nên Kirito nhanh chóng lái câu nói sang chủ đề khác, cậu mà nói hết câu kia thì không biết chuyện gì sẽ xảy ra với cậu mất

Tuy vậy nhưng chắc chắn Mayumi cũng nhận ra rồi, hai má cô phồng lên tức giận vì phật ý

“Phải đó! Nhưng dù sao chị cũng đã là một học sinh năm 3 rồi mà!” Kirito cảm thấy bị hack não bởi câu nói không rõ ý này một chút

“Mà sao em lại ở đây hả? Không phải Miyuki quanh đây đấy chứ?”

“Hả? Làm gì có! Em chỉ muốn lấy chút tài liệu cho Luận Án mà thôi!”

“À, đúng rồi! Em được chọn để giúp Rin-chan mà ha! Vội lại đứng ngoài này mà nói thì em sẽ làm phiền những người xung quanh đấy. Vào trong đi!” Mayumi vừa nói vừa trở vào buồng đọc mà cô ấy vừa bước ra khỏi

“Được thôi!”

Buồng đọc được thiết kế cho một người và khi có hai người thì hơi chật, ba người vào một buồng thì khỏi phải nói. Mặc dù Mayumi có thân hình khá là nhỏ nhắn, tầm vóc của Kirito vẫn to hơn. Mặc dù không thực sự cao to, bờ vai rộng của cậu vẫn chiếm gần hết chỗ ngồi. Vì thế mà Kirito ngồi ở phần đuôi của ghế và ngồi ngay sát Mayumi, khi cô đang ngồi trên một cái ghế nhỏ dự phòng.

Ở một mình trong một căn phòng chật hẹp với một quý cô xinh đẹp. Đặc biệt lại là hoa khôi của trường, Cựu Hội Trưởng Hội Học Sinh

Không biết có bao nhiêu đứa sẵn sàng liều mạng với Kirito khi biết tin này mất, chắc không ít đâu nhỉ?

“Dù biết có bất ngờ hay khó khăn thì mong em sẽ cố gắng nhé!”

“Đương nhiên rồi!” Trả lời và suy nghĩ là hai việc khác hẳn nhau, Kirito cũng nhanh chóng đặt sự chú ý vào màn hình máy tính

Và rồi sự không để ý hay trong mắt Mayumi là sự vô cảm đó khiến lòng tự trọng của cô nàng cảm thấy bị tổn thương một chút

Một nụ cười tinh ranh hiện lên trên môi Mayumi

“Ngay cả khi ngồi cạnh một quý cô quyền rũ, em cũng không hề rung động. Ừ, xin lỗi vì Once-chan đây có thân hình và tính cách trẻ con nhá!”

“What?” Kirito bị bối rối đôi chút

Mặc dù cô có thân hình nhỏ nhắn, Mayumi có vóc người không hề trẻ con tí nào, cô có đầy đủ vẻ quyền rũ của một phụ nữ trưởng thành và Kirito không phủ định rằng cậu có bị hấp dẫn

“Thật ra thì em khá ngại khi làm ‘gi’ đó” với một người phụ nữ trước mắt camera!” Giờ thì đến Mayumi là người bối rối, Mayumi bắt đầu cựa quậy và mắt cô bắt đầu đảo qua đảo lại

“Vây...Ừm, thì, nếu ở một nơi không có camera hay người thì sao. Ví dụ, nếu chỉ có hai người chúng ta trong một phòng khách sạn thì sao?”

“Vây thì như này này!” Vừa nói Kirito vừa quay mặt đi sát vào mặt Mayumi, khuôn mặt cô nàng giờ đã đỏ như gấc và thở dồn dập

.....

(Cùng lúc đó trong phòng bảo vệ)

“Đ-Đội trưởnggggg!!!! Có chuyện lớn rồi!”

“Sao?” Một gã béo vừa cầm tách cà phê vừa bước vào

“C-Cái này! Cái này này!” Tên nhân viên vừa nói vừa chỉ tay vào một ô hình trên cả chục cái màn hình

“Hử? Hừm....thì sao, có phải chưa thấy hôn đầu mà- Mà khoan!!! Kia-Kia-Kia.....OMG!!!!” Đứng hình toàn tập, thậm chí tách cà phê đã rơi mà không ai quan tâm đến

Hình ảnh trong màn hình quá là kích thích đi. Bỗng nhiên trong phòng xuất hiện một bóng đen, cả căn phòng như bị đình chỉ lại

“May mà cô mình ở đây! Không biết tối nay Kirito-kun thưởng cho mình cái gì đấy?”

Xoá hết dữ liệu trong vòng 10 phút, thôi miên cùng xoá trí nhớ. Bóng đen thoát hiện rồi lại ẩn đi như chưa từng tồn tại

(Ai đoán được ko vậy? /cdeu)

.....

“Saegusa-senpai! Gặp lại sau nha!” Kirito bước ra căn phòng với chiếc USD trên tay để lại Mayumi vẫn còn ngẩn ngơ chìm đắm trong thế giới của cô nàng

“A- Kyaaaaaa!!!! Kiritoooo!!!!” Mặt Mayumi đỏ như trái cà chua, ánh mắt hiện rõ vẻ ngượng ngùng và giận dữ

Lần đầu của cô, cái nụ hôn đầu quý giá của Mayumi đã bị đánh cắp mất. Giờ Mayumi mới nhớ lại lời của Suzune từng nói

“Grừ~ Đợi đấy Kirito-kun! Nụ hôn đầu của Once-chan đây không dễ lấy như vậy được đâu!” Vừa nói Mayumi vừa đưa tay lên chạm vào khu vực vừa bị ‘xâm phạm’

.....

Không biết Sayuri lấy đâu ra một khối Thánh Tích nhưng Kirito hiểu rằng chuyện gì đến rồi cũng vẫn phải đến, anh em cậu vẫn là mục tiêu cho bọn Liên Minh Đại Á

“Fujibayashi! Truyền lệnh tôi đơn vị cứ thêm người canh phòng khu Thí Nghiệm đi! Có lẽ chúng ta sẽ bị tấn công đấy!” Phía bên kia bộ đàm, một cô gái trẻ đang nghe từng lời Kirito nói

Cô là Kudou Fujibayashi, cháu gái của Kudou Retsu và hiện đang là cấp dưới của Kirito.

“Rõ! Mà sếp à, không phải cậu quên tôi rồi đấy chứ? Đạo này mấy nhiệm vụ cũng không nhận là sao?”

“Thì giờ tôi đang đi học! Lấy đâu thời gian mà làm nhiệm vụ cơ chứ!”

Cuộc nói chuyện kết thúc không lâu sau đó, Kirito nhận được thông tin từ Ono là nhưng con rệp mà cậu chú ý đã đổ bộ vào Yokohama cho một kế hoạch vào Cuộc Thi Luận Án lần này

“Cứ đến hết một lượt như vậy cũng tốt! Một mẻ hốt gọn thôi!”

Gần chuẩn bị đến ngày thi Luận Án, Kirito lại bắt được thêm một kẻ dấn điệp từ Khu năm 2, Sekimoto Isao

Cảm giác những nanh vuốt của địch đang chìa về phía mình, Kirito vẫn chẳng quá quan tâm lắm và chuyển chú vào mở tài liệu của mình

.....

Ngày diễn ra Cuộc Thi Luận Án, sau khi nhanh chóng vứt cho Isori một chiếc USD thì Kirito chuẩn lẹ không một tiếng động, cậu đang giăng bày chờ sẵn những con mồi của mình

Nhân viên bảo vệ, một cái có quá hợp lí cho Kirito làm vô bực. Cậu đứng canh sẵn sàng tại chỗ cửa ra vào

Màn thuyết trình của Trường Dự Nhất mất khoảng 20 phút, ngay sau khi vừa kết thúc thì cũng là lúc những âm thanh bom đạn, súng ống vang lên

“Oànhhhhh!” Có vẻ bọn chúng sẽ công từ ngoài vào theo cách thông thường

“Tất cả gờ tay lên! Bỏ hết CAD xuống mau! Đoànng Đoànng Đoànng!” Một số tên phản tử khủng bố đã xâm nhập được vào trong

Ngay lúc này, những gì đang diễn ra là một sự dò sát nhanh chóng, máu và xác chết xuất hiện trong lúc không ai kịp phản ứng

Miyuki nhanh chóng tiến lại chỗ Kirito để tẩy vết máu dính áo cậu. Công việc trong đây có lẽ nên giao cho Mayumi phụ trách. Cậu nghĩ vậy rồi bắt đầu tiến ra ngoài cửa khu nhà

Theo sau cậu là Miyuki, Erika, Mizuki, Honoka, Shizuku cùng Léo, Miki. Thà dẫn theo bọn này còn hơn tách lẻ để về ‘ăn hành’ với lại Kirito đoán rằng chắc chắn nãy đứa này cũng lao ra thôi, nên cậu phải đi theo bảo vệ đám này trước nguy hiểm rình rập phía trước

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Chiến đấu bắt đầu

Cả sảnh đang xảy ra chiến đấu giữa nhân viên bảo vệ và bọn người xâm nhập. Trông khá là hỗn loạn nhưng khi nhóm Kirito tới nơi thì mọi chuyện nhanh chóng được giải quyết

“Kyouko! Tìm kiếm thông tin Khôỉ Liên Minh Đại Á rồi gửi cho tôi!”

“Rồ!”

Phủ thủy Electron – “Phủ thủy điện” là cách những đồng nghiệp gọi Fujibayashi Kyouko. Hai danh hiệu của Fujibayashi Kyouko không chỉ biểu thị tài năng của cô trong phép thuật can thiệp điện tử như một pháp sư, mà còn cả khả năng thấy được thông tin tập hợp trên mạng như trò trẻ con

Sao với thao tác hiện tượng của thế giới, cô ấy chuyên hơn về thay đổi thông tin trên mạng. Fujibayashi Kyouko có thể tìm lại và tái tạo thông tin đã được sao chép thông qua các đơn vị bộ nhớ từ và quang

Và, không giống với Kirito, cô ấy không có giới hạn thời gian. Thay vào đó, cô ấy có giới hạn về nơi cô không thể tìm lại dữ liệu nếu nó bị xóa về mặt vật lý, nhưng trong thời đại mà các máy tính liên kết toàn cầu, xóa sổ hoàn toàn dữ liệu đã được ghi lại hầu như là không thể.

Việc đó đồng nghĩa rằng nếu có cô ta trong đồng minh thì cái câu ‘biết người biết ta, trăm trận trăm thắng’ được hiện thực hoá một cách vô cùng đơn giản

“Lữ Cương Hồ? (Lu Gonghu)”

“Phải! Bên chị vừa tóm được hắn xong, hôm qua đã giải tới nhà giam Yokohama!”

“Vâng! Hiểu rồi, có gì mai gặp lại rồi bàn tiếp nhé!” Kirito vừa nhận được điện thoại của Mari, cô về bên kia đang muốn bịt miệng mấy kẻ bị bắt nhưng lại không thành

“Lữ Cương Hồ? Tên này là người Hoa à?” Kirito nhanh chóng bỏ mấy thứ đấy ra khỏi đầu bởi cậu đã thấy những thứ thú vị hơn nhiều

.....

Một cuộc họp khẩn cấp diễn ra trong phòng, đến cả Đại úy Kazama cũng có mặt, Kirito cũng không thể không thấy ánh mắt u oán của Kyouko về phía cậu bây giờ

“Đặc úy! Lệnh giữ bí mật thông tin của cậu tạm thời bị vô hiệu hoá! Đơn vị đang rất cần cậu nên hãy đi chuẩn bị luôn đi!” Fujibayashi quay sang nói với Kirito

“Được rồi!” Kirito đứng chào trong ánh mắt trợn tròn của tất cả mọi người trong trường Đệ Nhất

“Tôi là Trung tá Kazama Harunobu thuộc JSDF. Tôi xin lỗi vì không thể để lộ đơn vị của mình! Fujibayashi, cô nhanh tường thuật lại tình hình lại cho mọi người luôn đi!”

“Vâng! Gần đây, lực lượng của ta tại Tsuchiya đang giao tranh với quân xâm lược. Ta cũng có các trung đoàn tiến tới từ Tsurumi và Fujisawa. Chi nhánh Kantou của hiệp hội ma thuật cũng đã thành lập đội tình nguyện để giúp đỡ phòng thủ!”

“Cám ơn. Vậy nên, Đặc úy à! Chúng ta vừa nhận lệnh. Do tình hình đặc biệt, đơn vị của chúng ta đến Tsuchiya cũng giúp đỡ phòng ngự. Dưới sự chỉ đạo đặc biệt của JSDF, cậu cũng được điều động!”

Kirito nhận lệnh

“JSDF yêu cầu rằng mọi người ở đây giữ danh tính của trung úy đặc biệt trong bí mật. Đây là bí mật quân sự liên quan đến quốc phòng, vì vậy mong mọi người hiểu cho!”

“Mọi người nghe rồi đấy! Nhanh chóng đi tản đi!” Vừa nói Kirito vừa quay người ra cửa

“Onii-sama! Đợi chút!” Ngay lúc này, có một mục đích mà Miyuki muốn hoàn thành

Cô không có thẩm quyền thực hiện nó. Nhưng Miyuki muốn chịu trách nhiệm cho hành động của mình. Cô đã quyết định gỡ bỏ xiềng xích cho anh trai

(Có thể có vài người thắc mắc đoạn này! Ta chỉ có thể nói rằng main thay Tatsuya và tính Sison của cậu gặp nhiều lần hơn trong nguyên tác, nhưng sức mạnh ở đây không phải là sức mạnh của hệ thống mà là sức mạnh cũ của Tatsuya nhé, coi như là Kirito cướp được đi nhưng chỉ khi Miyuki giải ân mới có thể phát huy 100% được! Mà dù có giải phong ấn không thì sức mạnh của Kirito vẫn đủ quẩy nát thế giới nên đừng tưởng cứ có phong ấn là yếu nhé)

Kirito hiểu Miyuki nghĩ gì, cậu quì chân xuống trước Miyuki, như một hiệp sĩ quì trước công chúa.

Miyuki giữ khuôn mặt cậu bằng cả 2 tay và nâng mặt cậu lên về phía cô. Miyuki cúi người và đặt trên trán cậu một nụ hôn thật sâu.

Sự biến hoá xảy ra ngay tức khắc

Một chùm tia sáng đủ để làm loá mắt bùng ra từ cơ thể của Kirito. Đó không phải là quang tử mà là psion được phủ trong ánh sáng

Cậu mờ mắt và ngay lập tức dòng psion xoáy dữ dội quanh cậu. Dù chỉ là thêm có 0,1% nhưng cảm giác điều khiển toàn bộ sức mạnh vẫn thật tuyệt vời

Mặc dù ánh sáng dữ dội đã giảm, một lượng siêu khổng lồ psion vẫn vẫn vũ quanh cậu. Bất kì ai cũng phải lao đảo lùi lại 1 hay 2 bước rồi dùng ánh mắt chết lạng nhìn về phía cặp anh em này

“Cố lên nhé!”

“Ừm! Anh đi đây!”

.....

Theo kế hoạch thì một môi trường sẽ tự lo liệu cho học sinh trường mình. Trường Đệ Nhất chia làm hai hướng, một do Azusa Nakajou đảm nhiệm, một số khác thì đi theo Saegusa Mayumi

Dưới sự hướng dẫn của cấp dưới Fujibayashi, đoàn của Mayumi đã đến quảng trường trước nhà ga để xuống hầm trú ẩn và bị sốc trước cảnh tượng trước mặt

Toàn bộ quảng trường đã bị sập. Bên trên, có một khối kim loại khổng lồ đang bước đi

“Tank 2 chân? Chúng lấy thứ này ở chỗ quái nào nhỉ?” Đây có vẻ là kẻ thù mà Fujibayashi cũng không ngờ tới, dựa trên giọng ngạc nhiên của cô

Nó là chiến xa dạng người có thể bước đi được bao phủ bởi các tấm chắn làm bằng hợp kim

Bên dưới là đôi chân ngắn dầy dà và các thiết bị để bước đi trong khi thân thể có dạng một chiếc xe nhỏ với một chỗ ngồi và được trang bị đủ thứ vũ khí. Có 2 cánh tay cơ khí dài nhưng không có đầu

Con rô bốt cao khoảng 3,5 m, rộng 2,5m, dài 2,5m. Khí tài này vốn được phát triển bởi Đồng Âu để tiêu diệt bộ binh trong thành phố

Có 2 chiếc máy như vậy ở đây.

Được trang bị đầy đủ cộng với quân nhân trong buồng lái, nó nặng tổng cộng 8 tấn. Nhưng nếu chỉ có như vậy, chúng không thể làm sập con đường được gia cố như vậy

Hầm trú ẩn hay đường hầm hẳn phải chịu những đợt tấn công từ những chiến tầng này

Chẳng ai kịp làm gì khi cả hai con rô bốt không những bị bắn thành nhiều mảnh, mà chúng còn bị phủ trong màn sương giá trắng muốt

Cả nhóm nhanh chóng sau khi tiêu diệt chúng ngại vất vả hướng về phía nhà ga để tụ tập với nhóm Azusa

.....

Trong ga ra để xe dành cho xe to và xe đặc chủng nơi trường Đệ Tam đang dựng độ với quân địch, một nửa trong số họ không thể tham chiến. Bởi vì họ đang nôn mửa

“Ichijou, cậu không thể kiềm chế một chút à?”

“Anh nữa, làm ơn hãy rút lui đi!” Kê có lỗi là Masaki nhưng cậu chẳng quan tâm gì đến lời khiển trách

Cậu đang chìa chiếc CAD chuyên dụng dạng súng lục vậy máu của các du kích quân không biết từ nước nào

Một bông hoa đỏ máu nở ra, và cơn mưa máu vắng tung toé

Oomph, tiếng của một người đang ôm miệng vắng đến tai của Masaki

Mỗi lần cậu giết một người, tinh thần của cả bên cậu và đối phương đều giảm xuống

(Nếu mới chỉ thế này mà đã sợ, thì tốt nhất là đứng ra chiến trường ngay từ đầu)

Bất kể người khác nhìn cậu như thế nào hay họ nói gì với cậu, Masaki lạnh lùng lơ đi tất thảy. Cách làm của cậu là đúng, không thể cải lại được

Tuy nhiên, liệu có bao nhiêu quân nhân có thể bình tĩnh nhìn cơ thể của người khác vỡ tan và máu vắng tứ tung như là bụi trước mắt mình

Ma thuật của nhà Ichijou ‘Rupture’

Ma thuật có thể tức khắc làm bay hơi chất lỏng bên trong vật thể

Khi được dùng trên cơ thể con người, máu sẽ bốc hơi và áp suất sinh ra có thể xé nát cơ bắp và da. Tế bào máu, thành phần chủ yếu của máu, sẽ vắng ra như thể một bông hoa màu đỏ đang nở

Bên cạnh một vài người ít ỏi, các bạn học và anh chị khóa trên cậu lần đầu tiên được chứng kiến ý nghĩa của danh hiệu ‘Red Prince’ (Hoàng tử đỏ)

.....

“Onii-sama! Ổ đây!” Miyuki hét lên trong khi vẫy tay gọi Kirito

Nghe tiếng gọi cậu nhanh chóng xuất hiện tại khu dưới mặt đất này, cảnh tượng trước mắt khiến cậu bất giác nhăn mặt vào

Isori đang nằm trong lòng Kanon, sau lưng là một mảnh kim loại cỡ nhỏ vừa, ghim sâu vào trong. Nhìn sơ qua thôi cũng biết nó là một vết thương chí tử rồi

Bên cạnh đấy cũng có một người nữa, đó là Kirihara. Nhìn qua cái chân trái của cậu ta cũng không tốt chút nào, thế thậm, toi tà có lẽ sẽ khiến mọi người hình dung được nó

Có vẻ là do muốn cứu đồng đội nên bị thương, Sayaka đang ngồi đấy trông chừng, khuôn mặt cô cũng lộ rõ sự lo lắng cho người bạn của mình

Sayaka biết tình cảm của Kirihara dành cho mình không lâu trước đây và cô khá bất ngờ, tuy nhiên thì thử tình cảm cô có lại đã trao cho Kirito nên cô đành nói lời xin lỗi với anh chàng này mà thôi

Ấy vậy mà trong ngày hôm nay, người con trai này lại sẵn sàng hi sinh vì cô, không biết nên nghĩ là sự si tình hay ngu ngốc nữa

Mặc dù với khả năng của mình, Sayaka thừa sức tránh được nhưng cô lại bị chúng phục kích bất ngờ để rồi người nằm xuống hiện tại là Kirihara

“Onii-sama! Anh có thể làm gì chứ?” Miyuki nói khẩn thiết

“Úm! Để anh xem!” Kirito vừa nói vừa rút khẩu súng lục ra chìa vào người của Isori trong ánh mắt nghi ngờ của Kanon

“Cậu định làm gì vậy chứ!!!”

“Cứu người thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 131: Regrowth

Điều duy nhất Kanon có thể làm là hét lên

Cậu kéo cò súng

[Bắt đầu quá trình phục hồi]

Ma thuật mà Kirito sử dụng là ‘Regrowth’, được kích hoạt

Cậu lần ngược về những thay đổi của Eidos và thu nhận được thời điểm trước khi vết thương xuất hiện và sao chép nó

(Như kiểu copy, save và paste trong máy tính ý nhì /tra)

Các biến cố được đi kèm với thông tin. Và thông tin cũng có thể thay đổi biến cố

Theo quy luật của Ma thuật này, da thịt bị thương bắt đầu thay đổi. Nó được tái sinh về trạng thái trước khi bị thương

Không phải vết thương được chữa lành mà vết thương bị xóa bỏ. Sức mạnh có thể tái tạo thay đổi thể giới đang được áp dụng lên vết thương của Isori

Và tuy nghe tác xàm lìn nhưng tổng thời gian thực hiện phép thuật rất nhanh, chỉ mất gần 0,1 giây cho một lần

Những vết rách trên thân thể cậu biến mất. Cơ thể của Isori dường như sáng lên. Khoảnh khắc tiếp theo, không còn dấu vết của vết thương nữa, thậm chí máu trên quần áo cũng phai đi hoàn toàn

Đây mới chính thật sự là phép thuật, phép màu

[Phục hồi hoàn thành]

Ở trạng thái không bị tổn thương bởi bất kì mảnh đạn nào, thân thể Isori trở nên ổn định

Kirito không có thời gian để xác định kết quả của phép ‘Regrowth’ trên Isori, cậu quay về phía Kirihara rồi bốp cò

“Kirito-kun...” Sayaka lên tiếng

“Úm! Về nhà rồi chúng ta sẽ bàn lại chuyện này sau!” Sau khi xong nhiệm vụ, Kirito nhanh chóng bay lên để tiếp tục căn quét những tên địch còn sót lại đang nhanh chóng bỏ chạy khỏi chiến trường

.....

(30 phút sau)

Bên trong chiếc trực thăng đang bay vào đất liền dọc theo bờ biển hoàn toàn yên lặng. Vì một lý do nào đó, có vẻ như mọi người sợ phải nói ra

Nhưng không thể nào họ chỉ ngồi đó chịu đựng sự im lặng bất thường này. Isori là người bắt đầu

“... Bắt kẻ những gì đã xảy ra cho cơ thể tôi... Thậm chí lúc này, tôi vẫn khó có thể tin được!”

“...Cái quái gì đã diễn ra thế? Làm sao cậu ta có thể làm được điều đó?” Không trực tiếp nói ra điều đó với bất kì ai, một người khác thể hiện sự bối rối là Kirihara, cũng là người có liên quan

“Tại sao không xem nó như là ảo giác nhỉ. Nó có vẻ còn đáng tin hơn!”

“Nhưng nó không phải là ảo giác. Mình đã gần chết, còn chân của cậu bị xé thành từng mảnh. Đó là sự thực không thể chối cãi! Cả con đau cùng cảm giác lạnh sống lưng đó nữa! Mình nghĩ không thể nào là ảo giác đâu!”

Sự im lặng lại bao trùm một lần nữa. Giờ đây, sau khi sự thật được nhắc lại, bầu không khí còn nặng nề hơn trước

“Miyuki-san! Em hãy nói đi!...” Mari hỏi Miyuki, người duy nhất biết sự thật

“Mọi người muốn biết về điều gì?” Giọng trả lời của cô bình tĩnh đến khó tin. Nhưng cô không thể giấu diếm sự cứng nhắc trên khuôn mặt

“Ma thuật đó của Kirito có thể kéo dài trong bao lâu?” Chắc hẳn ai cũng cho rằng đó là một loại Ma thuật chữa trị

Dùng Ma thuật chữa trị chỉ là một biện pháp tạm thời. Nó là qui luật nền tảng của Ma thuật chữa trị

Bằng cách liên tục lặp lại ma thuật trong các khoảng thời gian có hiệu lực là cách duy nhất có thể làm ổn định ảo ảnh chữa lành ở thế giới thực

Nếu thời gian có hiệu lực của ma thuật ngắn, kích hoạt lại ma thuật đó ngay lập tức là cần thiết

“Forever! (Mãi mãi!)” câu trả lời của cô hoàn toàn gây bất ngờ

Câu trả lời của Miyuki giải toả tất cả lo lắng của Mari và đặc biệt là dành cho Isori và Kirihara có thể nghe thấy

“Không có giới hạn nào trong chuyển động. Họ có thể hoạt động như bình thường! Và cũng không có biến chứng hay di chuyển sau này nào hết!”

“Điều này có thể xảy ra sao?” Mari thể hiện sự hoài nghi trước câu trả lời ấy, ai trong này cũng mang tâm tư như vậy

“Chị không tin em sao?”

“Không phải là chị không tin! Chị là!...”

“Phải! Nó khó tin như vậy đấy! Nhưng nó là sự thật!”

“Chị rất biết ơn là anh em đã cứu Kei... Nhưng chị chưa bao giờ nghe nói đến ma thuật chữa trị có thể chữa lành chỉ sau một lần làm phép. Nó hoàn toàn đi ngược lại luật lệ của ma thuật chữa trị. Liệu cậu ấy hoàn toàn được chữa không? Liệu nó có đủ tiêu chuẩn như một ma thuật chữa trị không? Kirigaya-kun đã làm thế nào?”

“Bình tĩnh đi! Kanon!” Mayumi nhẹ nhàng vỗ về Kanon để chế ngự sự kích động của cô ấy

“Miyuki, đừng nghĩ xấu cho cô ấy nhé. Kanon chỉ lo lắng cho Isori thôi!” Nghe lời Mayumi, Miyuki cười nhẹ đáp lễ

“Nhưng mình vẫn thấy tò mò về điều cậu ấy đã làm. Vì đây không phải là ma thuật chữa trị, nó chính xác là gì...???”

“Mari, hỏi về ma thuật của người khác là trái luật!”

“Cám ơn, Saegusa-senpai. Tuy nhiên, em nghĩ là không sao đâu!” Miyuki thể hiện sự biết ơn đến Mayumi nhưng cũng nói rằng không cần phải lo hộ cho họ

“Em tin rằng đó là lẽ tự nhiên khi nghĩ em sẽ không bằng lòng. Nhưng nếu là để giải thích cho mọi người ở đây, em nghĩ Onii-sama sẽ không phản đối!”

Đây cũng ám chỉ rằng nếu họ không thể giữ việc này bí mật, câu chuyện sẽ dừng lại ở đây

“Chị sẽ giữ mồm giữ miệng!”

“Chị sẽ không nói với ai đâu!”

Cả Mari và Kanon cùng trả lời. Những thành viên khác cũng thể thốt tương tự

Cuối cùng thì, thậm chí cả Mayumi cũng nói

“Nó cũng không phải điều gì quá ghê gớm...” Miyuki để lộ một nụ cười méo mó hiếm hoi. Bởi lẽ dù Mayumi đã thể giữ bí mật, cuối cùng thì nó cũng sẽ vào tai của gia tộc Saegusa thôi

Dù vậy, Miyuki cũng cho rằng chuyện này cũng không vấn đề gì. Cuối cùng thì mọi người cũng không thể thực hiện ma thuật này

“Ma thuật Onii-sama không phải là ma thuật chữa trị!” Ngồi thẳng người, Miyuki lại im lặng. Và mọi người cũng bắt giác bất chước

“Tên của ma thuật là ‘Regrowth’. Thay đổi của Eidos (kiểu như chuỗi ma pháp ấy) trong vòng 24 giờ có thể bị đảo ngược, sao chép Eidos từ trước khi các thương tổn xảy ra, rồi dùng chuỗi ma thuật để viết lại Eidos hiện tại. Đối tượng được liên kết với thông tin được cập nhật và hồi phục về trạng thái trước khi bị thương!”

Miyuki dừng lại một chút trước khi nói tiếp và nhìn tất cả mọi người

“Nói vậy, liệu mọi người có biết tại sao hiệu ứng của ma thuật chỉ có tác dụng tạm thời không?”

Sau khi hỏi câu hỏi này, Miyuki tiếp tục mà không để mọi người có cơ hội phản ứng

“Hiệu ứng của ma thuật không kéo dài mãi vì lực hồi phục của Eidos tác động. Lực hồi phục của Eidos cổ chuyển nó trở về trạng thái trước khi sự viết lại hiện tượng xảy ra. Tuy nhiên, Eidos được viết lại từ ‘Regrowth’ thì không, nó chỉ là thông tin cũ cho đối tượng. Nếu nó bị viết lại bởi dữ liệu của chính nó, sẽ chẳng có lực hồi phục nào hết và sẽ giữ nguyên như thể các vết thương chưa bao giờ xảy ra.”

Mari và Kanon nhìn nhau. Mayumi chớp mắt vài lần

Isori cặm người lại và Kirihara đang sốc. Có đủ loại biểu hiện, nhưng mọi người đều có cùng một cảm xúc vào lúc này

“... Vậy thì, Tatsuya có thể chữa bất kì vết thương nào với chỉ một lần thử phải không? Thật khó có thể tin được. Thậm chí là với Tatsuya, đây thật là...”

Mikihiko là người nói ra suy nghĩ của mình

“Không phải là trong một lần thử, Yoshida-kun!” Miyuki cười và phủ nhận điều đó

“Nó thực tế diễn ra lặp tức. Thêm nữa, mục tiêu không chỉ gói gọn lại trên các cơ quan sinh học. Onii-sama có thể phục hồi bất kì thứ gì, bất kể là cơ thể người hay máy móc!”

Miyuki thấy rất thoải mái khi Mikihiko đứng đó với miệng há hốc, bên cạnh cũng có không ít người y hệt như anh chàng này

Miyuki chỉ có thể nói cho họ một nửa sự thật. Cô chọn không nói nửa còn lại. Đó là lí do vì sao cô chỉ cười buồn khi cô xem các anh chị bàn tán với nhau

“... Nhưng thật là kì diệu. Cậu ta có thể tiêu trừ đi bất cứ vết thương nào trong 24 giờ qua phải không?” Kanon là người xen vào

“Đừng thế. Bất kể nó là vùng thảm họa hay chiến trường, có vô số người cần giúp đỡ. Cậu ta có thể cứu sống hàng nghìn người!”

(Đúng là trời sinh một cặp) Miyuki nghĩ trong khi nhìn vào Isori, người vừa tiếp lời Kanon

“Đừng vậy! So với nó, không dùng bất kì ma thuật nào khác chỉ là một sự phiền phức nho nhỏ thôi. Tại sao một năng lực đáng kinh ngạc như vậy lại bị giấu kín như thế? Mọi người thấy đấy, cậu ta có thể cứu rất nhiều người. Thay vì nổi tiếng nhờ giết người, cậu ta có thể nổi tiếng vì cứu mạng người khác. Cậu ta có thể trở thành một anh hùng đích thực!”

“Vậy sao?.....Ma thuật có thể xóa tan mọi vết thương, bất kể nó có trầm trọng ra sao. Và mọi người nghĩ một ma thuật như vậy sẽ không đi kèm với một cái giá phải trả sao?”

Hoàn toàn trái ngược với sự hào hứng của Kanon, Miyuki cực kì bình tĩnh, mặt cô không biểu lộ bất kì điều gì. Ánh mắt lạnh lẽo xuyên thấu làm Kanon đứng chùng hững

Mặc dù đây là lần đầu tiên họ thấy điều này, bất kể là Kanon, Mari, Mayumi, mọi người đều chợt nhận ra Miyuki dùng biểu hiện lạnh băng này để che giấu cảm xúc đang lồng lộn bên trong và cố giữ khí độ bình thản

Cô ấy đang quần quai trong đau thương bởi Kirito vẫn chưa kể cho cô nàng về thân phận thật sự của mình, trong tâm trí cô thì Kirito vẫn là một Onii-sama đáng kính, một sự tồn tại thần thánh trong lòng cô

“Onii-sama xem lại các thay đổi trong Eidos để hoàn toàn sao chép Eidos. Để làm việc ấy, anh ấy phải được tạt cả dữ liệu được lưu trữ của Eidos!” Giọng Miyuki vẫn bình thản đến mức khách quan

Nhưng Mayumi và Mari, Kanon và Isori, mọi người ở đó nghe lời cô đều thấy lạnh sống lưng, nổi da gà thậm chí là run nhẹ

“Và điều đó, dĩ nhiên không thể thiếu, bao gồm cả nỗi đau của nạn nhân! Những xúc cảm trước đó! Suy nghĩ hay vô vàn những thứ liên quan!”

Mọi người hít một hơi rồi nín thở

“Đau đớn không được đọc theo cách thông thường. Cảm giác của nỗi đau, tín hiệu đau đớn truyền trong hệ thần kinh trực tiếp được cảm nhận trong người như là thông tin trực tiếp. Thông tin đó không đi qua não mà trực tiếp in vào tâm trí của người niệm phép!”

“Tất cả những điều đó tập trung trong một khoảnh khắc khi nó được truyền đi. Ví dụ... Trong trường hợp này, thời gian từ lúc Isori-senpai bị thương đến khi Onii-sama tới trị thương là khoảng 30 giây. Onii-sama dùng khoảng 0,2 giây để đọc lại những thay đổi của Eidos, nỗi đau tích tụ mà tâm trí Onii-sama phải chịu là 160 lần nỗi đau Isori phải chịu đựng!”

Không một ai nói nên lời sau nhưng câu giải thích của Miyuki, đơn giản là bởi lượng thông tin quá là ngoài sức tưởng tượng

Kirito cũng phải đồ mồ hôi khi sử dụng sức mạnh này, tuy nhiên cái cơ thể cậu lại có kháng tính với đau đớn nên giảm bớt cơn đau phải chịu, tinh thần lực mạnh mẽ cũng khiến cậu giảm mức đau xuống vài chục lần

Dù vậy nhưng Kirito thật sự không muốn dùng tới nó lần nào nữa, căn bản là cậu cũng không phải M. Cậu cũng không muốn tự ngược đãi bản thân trong khi đang yên ổn, lần này cũng chỉ bởi Miyuki nên cậu mới xuống cứu chứ không chắc cậu cũng mặc kệ cả hai

Tuy nhiên sau lần cứu Isori cậu lại phát hiện một điều thú vị, đó là cấu trúc xương của anh chàng này đã bị thay đổi, nó giống như việc trải qua một cuộc phẫu thuật nào đó vậy

Kirito khá tò mò nên cậu muốn tìm hiểu thực hư sau khi xong cuộc chiến

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Quyết định

Ngày Halloween rực cháy

Lịch sử sau này sẽ nhìn lại ngày hôm nay và gọi nó như thế

Nó là một bước ngoặt của lịch sử quân sự, cũng như là một bước ngoặt của lịch sử

Đây là ngày mà phép thuật đã được chứng tỏ là vượt xa so với vũ khí hoá học, nguyên tử và sinh học

Đây là buổi bình minh thực sự của lịch sử cho cuộc đua được gọi là pháp sư, trong tất cả ánh sáng vinh quang và bóng tối khổ đau của nó

Trong căn nhà của mình, Kirito đang nằm trên giường, trong nỗi tay cậu là một tấm lưng trắng ngần, cả hai đều rúc sâu vào ngực cậu như muốn tìm chỗ thoải mái nhất vậy

“Kirito~ em định làm gì hả?” Sayaka nhìn vào bàn tay đang xoa xoa nhẹ phần eo mình và đang có ý định leo lên trên nói

“Làm gì hi? Đương nhiên là massage rồi! Nghe nói buổi sáng mà vận động sẽ rất tốt cho sức khoẻ đấy!” Kirito vô si nói, tay cậu vẫn ngang nhiên tấn công lên chỗ dồi nùi chập chùng của Sayaka

“Làm như chị sẽ tin em ấy! Mari-senpai! Cứu em, Kirito-kun đang định bắt nạt em nè!” Sayaka nhanh chóng chuyển sự chú ý sang Mari đang giả vờ ngủ

“Mari~ không dậy là em sẽ làm chị tiếp đấy!” Có thể Mari run nhẹ rồi bật hẳn dậy, ánh mắt ngại ngùng cùng khuôn mặt hồng hồng nhưng tư thế thì rất ‘hiền ngang’

“Tôi qua chưa đủ à mà còn dọa chị hả? Lần đầu của tôi không ngờ lại tiện nghi thẳng nhóc khôn nạn như cậu đấy!”

“Đương nhiên là chẳng bao giờ đủ rồi! Mà khôn nạn là sao? Chẳng phải người tối qua hồ hồ là nhanh lên mạnh lên là chị sao?” Kirito dùng vẻ mặt cần ăn đòn mà nói

“Argeee! Không cho nói, không được nói!” Mari cứng rắn nhanh chóng sụp đổ bởi Kirito, cô nàng nhanh chóng chuyển sang ‘đáng yêu mode’

“Được rồi không nói! Để em đi xem có gì cho hai người ăn không đã!” Kirito khoác quần áo vào rồi chạy xuống nhà để lại hai cô nàng ngẩn ngơ tại chỗ

Tối qua thì không biết Mari đi đâu uống say về, Kirito bắt gặp nên công về nhà luôn. Rồi thế quái nào cô nàng lại bò lên giường cậu và)*#/%@&!?!?!”~|?

Sayaka sau khi quay trở lại cũng nhiệt tình như lửa, cô nàng giải thích về Kirihara với khuôn mặt lo lắng khiến Kirito không khỏi buồn cười trừu cô nàng một trận

“Sao cơ? Kết hôn? Thông gia á?” Kirito ngăn người nhìn Maya thông báo cho cậu thông tin mới nhất về tình hình gia tộc

“Phải! Và đối tượng chính là công chúa của nhà Saegusa! Mayumi-san!” Miya là người bổ sung thêm, Kirito ngoài ngăn người thì cũng không biết nói gì bây giờ

“Thật á?”

“Thật!”

“Thật như nước cất luôn!”

Kirito cười dờ rồi chạy lên phòng gọi cho Mayumi để hỏi rõ về chuyện này, cậu còn khá nhiều thắc mắc

“Alo!”

“Ừm? Kiri- à không! Chào yêu~ Ohaiyo!”

“Mayumi-senpai! Chuyện này là sao? Đừng bảo chị sẽ lấy em thật chứ?”

“Anata! Đừng lo, chị sẽ lo hết mọi chuyện nên đừng lo lắng gì hết!”

“Ý em không phải vậy! Chị là tại sao mà thôi!” Kirito nghiêm túc hỏi

“Kirito~kun? Vậy ai là người ‘vấy bẩn’ chị trong phòng hả? Chẳng lẽ em định trốn tránh trách nhiệm sao? Hic....hic....” Kirito bối rối dần dần rồi muốn đâm bản thân vài lần cho bỏ tức

“Không! Ý em không phải vậy! Chị là....Chị đồng ý sao?”

“Ukmm~”

“.....Được rồi! Vậy em cũng chẳng có thêm lí do gì để từ chối cả!”

Kirito nhận được đáp án cậu muốn nghe, tắt máy rồi đi xuống nhà tiêu diệt nốt bữa ăn

.....

Sau 3 ngày, một tin tức động trời được truyền ra các gia tộc thuộc Bách Tộc

Saegusa Mayumi, cô công chúa của Nhà Saegusa đã quyết định đính hôn với một người thuộc Nhà Yotsuba

Danh tính người này vẫn khá là ẩn và khi tên tuổi người đó được hé lộ thì cũng là lúc mọi người lâm vào trong sự im lặng

Tất cả những người có chức quyền mỗi gia tộc khi nghe tin về người thanh niên này đều tái mặt và vã mồ hôi hột. Một số còn không cho phép con cháu di chuyển lung tung trong khoảng thời gian này tránh gặp một số điều không may

Lễ đính hôn được quyết định tổ chức tại một hòn đảo tư nhân gần bờ biển. Chỉ có một số những nhân vật được mời đến tham gia bữa tiệc

“Mayumi đẹp quá!” Nhìn cô nàng trong trang phục kimono khiến không ít người phải ghen tị bởi nhan trị của Mayumi tăng lên quá cao

Kirito cũng không khỏi nhìn nhiều vài lần về phía này, sau phần trao nhẫn thì cả hai cùng dẫn nhau bỏ trốn khỏi bữa tiệc kia mặc cho nó thành thế nào

Thay đổi lại một thân quần áo khác rồi cả Kirito cùng Mayumi dùng Thăng thuật bay tới hòn đảo cách đây khá xa. Đây là hòn đảo nhỏ mà Kirito mua lại từ tay một thương gia cách đây không lâu

Tuy chi rộng gần 100km vuông nhưng nó lại vô cùng xinh đẹp và hiện đại. Người chủ trước của nó hẳn đã đồ không ít tiền vào đây tuy nhiên chưa kịp hưởng thụ đã phải bán đi bởi vì công ty phá sản

Trên này cũng chỉ có một khu biệt thự cao cấp cùng vườn cây xanh, cây ăn quả. Đường đều đã được tu sửa nhiều lần rồi nên có khá nhiều xe máy cùng xe đạp quanh đây

Cả một khu nghỉ dưỡng hướng ra biển, Kirito cùng Mayumi nhanh chóng hạ cánh xuống nhập tiệc mới bắt đầu

Miyuki là người đề xướng ý tưởng này, cô bé mời hết những người quen mà lại toàn là con gái nên Kirito là chàng con trai duy nhất ở đây. Điều này có khiến cậu hơi lúng túng chút nhưng rồi cũng trước lạ sau quen, quen nửa thì thân thêm

Một bữa tiệc hải sản đúng cách là phải đủ các loại như: Cá, Mực, Tôm, Cua, Sò, Ốc, Rau củ,.....Đều mới lấy từ biển nên độ tươi thì miễn bàn, Kirito ngay khi đến đã bị bổ nhiệm làm bếp trưởng lần này

Cậu xử lí nốt những công việc một cách thuần thục và nhanh chóng. Cậu bị một đám con gái vây quanh như sỏi đói. Chỗ thức ăn nhanh chóng bị cuốn bay như gió vào bụng những vị thực khách tham ăn này

Mayumi, Miyuki, Mari, Mizuki, Erika, Honoka, Shizuku, Azusa,.....Nhanh chóng bỏ rơi Kirito lại và đi vào phòng tắm lộ thiên.

Kirito tuy rất muốn xem nhưng cậu lại không dám bởi một số lí do cậu tự nghĩ ra khiến tác rất muốn dẫn cho một trận rồi giáo dục lại

Đang thư giãn một mình trong bồn tắm thì bỗng một thứ gì đó xuất hiện trước cửa phòng tắm. Kirito bị bắt ngờ khiến khi cậu mở mắt ra là một cảnh tượng có 102

Trắng trắng, to to, pu run pu run là những gì đập vào mắt cậu bây giờ, tuy vậy nhưng cậu vẫn nói một câu khiến mọi người đều bật cười

“Này! Bình tĩnh, ta kêu phi lễ đấy nhá!”

“Kêu đi! Có kêu rách họng cũng chẳng ai cứu người đâu!”

“Á! Yamete iku kimochi!”

Vậy là hôm đấy cũng là ngày mà thế giới này mất đi vô số thiếu nữ và cũng là lúc đón chào sự ra đời của vô số thiếu phụ

Kirito bị gangbang....., à nhầm là bị bắt chơi some, cậu bị “bóc lột” sức lao động một cách dã man, vô nhân tính và chỉ còn lại thú tính mà thôi

.....

Nằm một mình trên giường, Kirito không khỏi mỉm cười khi nằm cạnh cậu trên chiếc giường gần 20m vuông là những người con gái xinh đẹp và cũng là những thứ quan trọng nhất với cậu

Tất cả là gia đình của cậu, Kirito nhanh chóng mở AS ra và đưa mọi người vào trong đó chơi, làm quen, kết bạn. Một gia đình nhỏ đã thành gia đình lớn, ước muốn ngày xưa đã thành hiện thực và cậu đang trên con đường thành lập một đại gia đình to lớn hơn nữa

Nếu như trong One Piece có Râu Trắng thì Kirito có thể khẳng định cậu sẽ siêu việt lão một ngày nào đó. Bề Râu Trắng có cả nghìn hay chục nghìn thì Kirito càng quyết tâm siêu việt bấy nhiêu

Đã kết thúc một chuyến hành trình và mở đầu cho một cuộc hành trình mới, một thế giới mới đang chờ Kirito giáng lâm. Sau cùng thì cậu cũng quyết định đưa tất chúng nữa sang thế giới khác học tập

Có thể bắt đầu từ đâu và kết thúc ra sao cậu chẳng thể biết nhưng rồi việc Kirito muốn làm duy nhất là thành lập một đại gia đình cho riêng mình như ước muốn ngày bé của cậu

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 133: Infinite Stratos

“Ừm~”

“Đây là đâu vậy?” Một cảm giác mới mẻ ập tới cơ thể Kirito, cậu vẫn nhớ mình bị đưa tới thế giới khác bất ngờ bởi hệ thống

“Kirito-kun! Em không sao chứ!” Âm thanh của một thiếu nữ vang lên, ánh mắt mờ mờ của cậu dần sáng lại

“Hừ! Chị là- à?” Không khí đứng lại, cả thời gian cũng như dừng lại ngay lúc này. Khuôn mặt cô gái nhanh chóng trắng bệch không còn một giọt máu

“Đừng- đừng nói là em quên chị rồi né Kirito! Chị là chị của em mà, chị là Ori-mura Chifuyu Once-san đấy! Em không nhớ sao Kirito?” Một thoáng chốc con nhói đau mang theo chút kí ức xa lạ tràn vào trí nhớ của Kirito

“Thế giới song song, sao?”

“Sao vậy, Kirito? Em có nhớ gì chưa?” Chifuyu lo lắng hỏi, thằng bé này có ý nghĩa vô cùng đặc biệt với cô

“A! Em không sao! Mà đây là đâu vậy Chifuyu-san!”

“Không sao là tốt rồi! Bộ em quên là mình bị bắt cóc sao?” Chifuyu vừa nói vừa ôm Kirito ra ngoài, giờ cậu mới rõ rằng mình ở đâu

Một chiếc xe tải bị chém rách một vết to trên thân xe, cậu cũng không nghĩ rằng mình lại rơi vào cảnh như vậy

“Chifuyu-san....”

“Phải gọi là Chifuyu Once-san!”

“Chifuyu-” (Kirito bị ánh mắt nguy hiểm theo dõi)

“Chifuyu-nee?” Tuy vẫn chưa đến mức hài lòng như có vẻ Chifuyu cũng chấp nhận cách gọi như này

“Sao vậy? Thấy không khoẻ sao?”

“Không! Không phải! Em muốn hỏi là Ichika đâu ạ?”

Kí ức trong Kirito đã hoàn chỉnh, cậu đang có một thân phận khá là kì quặc nếu không muốn nói là hoàn hảo. Bố mẹ (cơ thể cũ) đã mất trong một vụ tai nạn 3 năm trước, để lại cậu cho gia đình hàng xóm nhận nuôi (really???)

Cũng không phải gia đình này có tâm hay gì mà là cả bố mẹ hai gia đình đều quen nhau. Cái tên Ichika theo như trí nhớ cũng biến mất bởi Chifuyu đã có em chơi cùng nên hai người kia không phải sinh thêm nữa

(Đoạn này chém!) ta nghĩ vậy cũng ổn, phải không?)

“Ichika? Là ai? Em đang nói cái gì vậy?” Chifuyu nghi ngờ hỏi, nghe vậy Kirito cũng thờ phào nhẹ nhõm

“À....Không có gì! Chị là- À mà em hơi mệt rồi, đưa em về nhà đi!”

Kirito nói xong rồi cũng áp mặt vào ngực Chifuyu ngắt đi. Không phải do cậu có ý dù cậu rất muốn mà là do hệ thống cưỡng chế để cậu nhạt sức mạnh

“Kirito! Đây....đây đi! Tỉnh.....!!!!”

.....

“Haizz! Giờ mới có 9 tuổi thì còn tận 7 năm nữa cơ! Chán quá đi!” Kirito chán nản nói

“Sao vậy Kirito, cậu có gì khó chịu à?” Một cô bé tóc đen tuyền xuất hiện, vẻ đẹp tuy mới chớm nở nhưng lại mang vẻ đẹp truyền thống của Nhật Bản rất rõ ràng

“Ừm! Tớ thật sự chán đây!” Đã một năm từ khi lần đầu tiên cậu gặp Chifuyu

Nhiều lúc muốn tua nhanh thời gian nhưng Kirito lại phải dừng lại khi thấy hình ảnh Houki Shinonono lúc bé

“Vậy thì đấu với mình đi! Người thắng sẽ được nói ra một yêu cầu với người thua, thế nào?”

“Haizz, Houki à! Cậu có đánh thắng được tớ đâu mà!” Với trình độ kiếm thuật cùng sức mạnh của Kirito thì cậu có thể xưng là Độc Cô Cầu Bại - Xin Một Lần Thua tại thế giới này

“Vậy nếu tớ thắng giải đấu Kendo toàn quốc thì sao? Cậu sẽ đáp ứng nguyện vọng của tớ chứ?”

“Được ah! Nếu cậu thắng thì tớ làm gì cũng được!”

Khuôn mặt Houki tràn trề quyết tâm, cô bé nhanh chóng chạy về tập luyện, vừa đi vừa nghĩ xem nên bắt Kirito làm gì cho mình

.....

“Kirito-kun! Chị về rồi đây!” Chifuyu vào nhà, ngay lập tức mùi hương thức ăn bay vào mũi cô khiến cô nằng theo đó phi ngay vào phòng bếp

Kirito năm nay 9 tuổi, Chifuyu cũng đã 17 và đang học tại một trường Cao trung gần đây. Như một thói quen, Chifuyu nhanh chóng rửa tay rồi nhập bàn

Về mặt cô nằng toát lên sự hạnh phúc khó tả, tận hưởng dư vị mỗi món ăn trên bàn

Tài nấu ăn của Kirito không chế vào đâu được, bởi vậy nên Chifuyu quyết định giao toàn bộ việc nội trợ cho đứa ‘em trai’ mà không chút đắn đo gì

Khoảng thời gian một năm trôi qua nhanh chóng, Shinonono Houki cũng vì chị mình mà phải dọn nhà đi theo sự bảo vệ của Chính phủ

Kirito tuy khá buồn nhưng cậu cũng nhanh chóng ổn định lại bởi biết sẽ có thể gặp lại cô nhóc này dù là sẽ mất khoảng 6 năm nữa

“Xin chào! Tớ là Fan Ririn, đến từ Trung Quốc, rất vui được gặp cậu!” Không biết từ bao giờ mà một cô bé đã đến trước mặt cậu và tự giới thiệu

Một cô nhóc dễ thương với mái tóc buộc hai bên màu hạt dẻ, nụ cười toả nắng cùng chiếc răng khểnh càng khiến cô nhóc dễ thương hơn

“À ừ! Fan Ririn hả? Mình là Kirito! Rất vui được gặp cậu!”

“Mong cậu giúp đỡ nhiều hơn! Nhà mình có mở quán ăn gần đây nên nếu có dịp mong cậu sẽ tới ủng hộ!”

“Ừ! Chắc chắn rồi!”

5 năm không nhanh không chậm cũng qua đi. Chifuyu bởi phải đi học cao hơn cùng đi thi đấu nên cũng ít khi về nhà hẳn, thành thử ra Kirito phải thường xuyên đến quán ăn nhà Rìn để giải toả cảm giác cô đơn chán trường

Bố mẹ ly hôn khiến cô nằng phải theo bố về nước, trước khi đi Kirito vẫn nhớ một điều

“Nếu sau này tớ nấu ăn ngon thì cậu sẽ ăn món tớ nấu mỗi ngày chứ?”

“Nấu....mỗi ngày.....à? Đúng là không có đâu óc thì cũng phải bỏ chân trước câu nói này thôi! Trẻ con giờ thật là....haizz!”

Kirito nhìn vào tấm ảnh và nói, cậu cũng sắp sửa bắt đầu cuộc sống thật sự của mình ở thế giới này rồi. Chỉ một năm nữa thôi, một năm nữa....thôi

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Ngày đầu nhập học

Trong tương lai, một nhà khoa học Nhật Bản (Shinonono Tabane) đã phát minh ra 1 bộ giáp chiến đấu gọi là "Infinite Stratos" (IS). Hiện đại và có khả năng chiến đấu tiên tiến hơn bất cứ loại vũ khí nào, IS là một mối đe dọa làm mất cân bằng thế giới. Đối mặt với 1 thứ vũ khí quá mạnh, các nước trên thế giới đã ký "Hiệp ước Alaska", nói rằng IS sẽ không bao giờ được sử dụng trong quân sự và công nghệ IS sẽ được công bố khắp thế giới, để cấm bắt cứ nước nào xâm lược nước khác. Sự giới thiệu của IS gây nên 1 ảnh hưởng lớn tới cộng đồng. Vì IS chỉ có thể điều khiển bởi phụ nữ, sự cân bằng nam nữ bị phá vỡ, vai trò của phụ nữ quan trọng hơn đàn ông

Tuy vậy nhưng việc một thằng, một cậu hay một đứa con trai có khả năng điều khiển thứ vũ khí công nghệ cao này đã gây nên một cuộc tranh cãi lớn

Cậu được (nói đúng là bị) đưa vào một trường Học Viện mà chỉ để đào tạo những người đủ khả năng trở thành một người điều khiển IS xuất sắc

Tuy xem qua rất nhiều lần nhưng đến khi trải nghiệm Kirito mới hiểu cái cảm giác áp lực vô hình từ đâu ra

“Thật là vui khi lớp chúng ta được chào đón một người bạn vô cùng đặc biệt phải không nào? Có là Maya Yamada, giáo viên chủ nhiệm của các em! Giờ là tiết chủ nhiệm nên chúng ta cùng bắt đầu việc giới thiệu bản thân trước đã nhé!”

Là phó chủ nhiệm, Yamada Maya-sensei đã tự giới thiệu về mình trước. Cô đang đứng trước tấm bảng đen cùng với một nụ cười khá nghiêm túc

Với dáng người mảnh dẻ, xinh xắn, Yamada-sensei trông chẳng khác gì một học sinh. Tuy vậy, cô lại đang mặc một bộ đồ không phù hợp với dáng người của mình, và với đôi mắt màu xanh ô liu ẩn dưới cặp mắt kiếng

“Chúng ta bắt đầu theo ghế ngồi nhé! Etou...?”

Quá thật là vinh dự cho Kirito khi cái chỗ của cậu không khác gì cái “trung tâm thế giới”. Bàn đầu tiên, ngay giữa lớp khiến mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía này

“Kirigaya? KIRITO-KUN!!!”

“À vâng!” Hơi thất thần chút mà đã đến lượt của mình, cậu đứng vội dậy rồi quay người chào hỏi với tất cả nỗ lực

“Xin chào! Mình là Kirito, rất vui được gặp mọi người! Sở thích rất nhiều, hầu như rất ít thứ mình ghét nên mong được giúp đỡ trong học kì tới!”

Không một âm thanh nào vang lên khiến Kirito khá ngại mà đặt mông lại xuống ghế, có lẽ cậu đang mất dần bình tĩnh cho việc này

“Sao em có thể coi đây là một lời giới thiệu hoàn hảo chứ chẳng nhọc này! Thật là...” âm thanh đột ngột từ cửa chính khiến mọi sự chú ý bị kéo khỏi Kirito, âm thanh quen thuộc khiến cậu cảm thấy nhẹ nhõm phần nào

“Orimura-sensei! Cuộc họp xong rồi à?”

“Ừm! Xin lỗi khi để cô phải trông lớp một mình nhé! Yamada-sensei!”

“Không sao đâu mà!”

“Vậy thì...Chào mọi người, tên tôi là Orimura Chifuyu, và nhiệm vụ của tôi là trong năm nay, tôi sẽ huấn luyện các em về sự hoạt động và cách điều khiển IS. Mọi thứ tôi dạy, các em đều phải hiểu và ghi nhớ. Với những ai không hiểu, tôi sẽ dạy đến khi nào họ hiểu mới thôi. Công việc của tôi là dạy dỗ kỹ càng các em khi các em còn trẻ. Các em có thể chống đối quan điểm của tôi, nhưng các em luôn phải nghe lời tôi. Rõ chưa?”

Quá thẳng thắn, quá bạo lực và quá ngầu. Cảm tưởng như Chifuyu vừa cướp hết mọi ánh hào quang nơi này vậy

“KYAAA~! Chifuyu-sama kia, đúng là cô ấy đấy!”

“Em dõi theo chị đấy, Chifuyu-sama!”

“Em từ Bắc Kyushuu đến đây vì em ngưỡng mộ chị đấy, onee-sama!”

“Em thì đến từ Nam Hokkaido đấy!”

“Mình sẵn sàng hy sinh vì onee-sama!”

Chifuyu nhìn các cô gái đang hò reo với một cái nhìn chán nản còn Kirito thì tranh thủ trốn tạm khỏi đám con gái ở đây

Vừa lúc đó, chuông reo lên. Không nói một lời nào Kirito chạy tới chỗ Houki rồi nắm tay kéo cô nàng đi lên sân thượng

“Này! Cậu có cần đối xử với người bạn cũ như vậy không hả? Cả giờ học tớ quay sang mà cậu toàn sao đi là sao vậy Houki? Bộ có chuyện gì hả?”

“Không!!! Không có gì đâu.....chỉ là.....tớ chưa quen thôi mà! Cậu vẫn nhận ra tớ hả?” Houki hỏi nhẹ nhàng cùng khuôn mặt đầy chờ mong, có lẽ đây là điều cô nàng hằng mong ước bao đêm trong suốt 6 năm qua

“Đương nhiên nhận ra rồi! Cậu xinh và dễ thương như này thì sao tớ quên được chứ!” Thiên trả lời như đúng rồi trong khi Houki rơi vào ảo tưởng của chính bản thân cô nàng tạo ra

(Mình biết cậu ấy sẽ nhớ mà! Cậu ấy nói mình dễ thương sao? Hi hi, nhưng còn lời hứa thì.....)

“N...Nè, Kirito! Cậu còn nh...nhớ lời hứa ngày trước chứ?”

“Nhớ! Mà cậu cũng đạt quân quân rồi nh? Vậy Houki Ohime-sama muốn thần làm gì nào?” Khuôn mặt Houki đỏ hớt cỡ khi va chạm phải ánh mắt của Kirito, tim cô đập liên hồi mặc cho bản thân đang đứng trước mặt Crush

“Vây.....vậy thì hãy.....hãy làm....bạn....tra-”

Ding Dong

Tiếng chuông vang lên đúng lúc khiến Kirito không nghe rõ hai chữ cuối. Tuy vậy nhưng cậu cũng đoán được cô nàng muốn gì

“Cậu nói là muốn-”

“Không có gì!!! Hẹn gặp lại sau nhé!” Houki chặn lại rồi quay đầu chạy hết tốc lực, vừa đi khuôn mặt cô nàng càng đỏ thắm trông chỉ khiến người khác muốn cắn một phát

(Agaaa!!! Sao mình có thể có suy nghĩ như vậy chứ? Mà cậu ấy bảo gì cũng được mà! Nhưng vậy thì có quá không ta? Hay cậu ấy sẽ nghĩ mình dễ dãi, không không không! Chuyện này phải tính thật kĩ mới được!” Cả ngày chẳng thể suy nghĩ hay chú tâm vào việc gì khác khiến Houki khó chịu vô cùng, cô nàng chạy vội như tránh mặt Kirito ngay khi tiếng chuông báo vang lên

“Con gái đúng thật là khó hiểu quá đi!” Kirito cũng từ từ bước đến chỗ khu kí túc xá trong sự chỉ dẫn của vài người

.....

tiếng nước chảy

Houki đang phơi bày bản thân dưới làn nước ấm từ vòi hoa sen, để cơ thể thả lỏng nhất có thể, đôi mắt cô nàng mơ màng như đang chất chứa vô số những suy nghĩ viển vông vậy

Tuy hơi mờ hơi nước che nhưng dáng người cô nàng lại hiện ra khá rõ ràng, là người luyện kiếm và yếu thể theo nên dáng người của Houki thì không phải bàn nhiều

Đường cong chữ S, khúc nào ra khúc nấy, trắng xoá cả một màu. Dáng người không giống học sinh mà giống của một số người mẫu thì hơn

cạch nghe tiếng đóng cửa, Houki nhanh chóng giật mình tỉnh lại, tẩn nhanh rồi khoác chiếc áo-khăn tắm trắng tinh ra ngoài chào đón người bạn cùng phòng của mình

“Xin chào mình là Shinonono Houki! Rất vui được gặp-” ánh mắt cô nàng rụt lại khi trông thấy hình ảnh người con trai trước mặt

“Xin chào! Rất vui được gặp cậu, mình là Kirito! Mong được giúp đỡ sau này!” Kirito cười ranh mãnh và chăm chú đánh giá khung cảnh mĩ lệ trước mắt mình

“Cậu...sao cậu lại-” Houki không nói nên lời

“Ồ đây chứ gì? Do trường chưa sắp được chỗ nên mình sẽ ở tạm vài buổi thôi, đừng lo! Dù sao cũng là bạn coi chừng tắm mưa mà, ngại gì chứ!”

Houki không khỏi liếc nhìn tên vô liêm sỉ trước mắt này, có chút xa lạ mà cũng có chút nhớ thương

“Cậu thay đổi quá!”

“Houki cũng vậy mà! Đầu ‘lớn’ hết rồi!” Kirito vừa nhìn vào đầu đó nói

“L...Luuu mạnh! Đồ H!” Houki dòm một lấy tay che cặp đùi 5 roi đạt tiêu chuẩn ISO:9001 nói

“Bộ cậu nghĩ vậy sao!” Hứng trời đùa nổi lên, Kirito bước tới gần rồi đề cô nàng vào tường, dùng giọng lru mạnh nhất có thể để nói

“Này...định làm gì hả? Tớ la lên đấy!” Mặt Houki lại phát nhiệt, bộ dáng nhút nhát kèm theo hiệu ứng sau khi tấn khiến thú tính vô số đứa sẽ phản ứng

“Vậy sao! Vậy la lên đi, chống cự là bụng bự nha! Phuuù!” Tai Houki như bị điện giật khi Kirito thổi nhẹ vào, bỗng cô nàng chạy

Kirito ngỡ ngác, không ngờ cậu lại bức thành công cô nàng có tính phải bỏ chạy khỏi căn phòng. Cười khổ không thôi, Kirito bước vào phòng tắm nơi vẫn còn dư hương thiếu nữ vừa lru lại

“Ồ! Về rồi à!” Houki bước vào cũng là lúc Kirito vừa bước ra khỏi phòng tắm, cô nàng mắt trợn tròn lên khi thấy Kirito đang nude bán thượng (nửa trên)

Kirito cũng nhận thấy điều này, cậu trêu đùa

“Vây là hoà nhau nhé!”

“.....Kyaaaaaaaaa!!!!!!!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Bầu cử lớp trưởng

Kirito bị bắt kí vào tờ luật hiệp ước sống chung do Houki tự viết ra, nội dung khá là nhiều nhưng cậu vẫn phải kí

“Đậy đi đồ lười! Cậu muốn bị muộn học hả?” Houki bực mình gọi tên bạn vẫn còn trong chân và nói, cái tính này của cậu ấy vẫn không thay đổi khiến cảm giác quen thuộc 6 năm trước lại ùa về với Houki

“Oáp~ có cần dậy sớm vậy không? Giờ mới 5 giờ mà, cậu càng ngày càng giống một người vợ đầy nhí!” Bị đánh thức khiến Kirito trêu chọc để trả thù và ngay lập tức cô nàng trừng chiều

“Ài...Ai bảo chứ! Đồ ngốc này, kệ cậu đấy! Thích thì cứ đi muộn đi!” Vừa thẹn vừa giận, Houki vác cây kiếm gỗ cùng balo lên rồi đi luôn

tỳnh tiếng cửa đập khiến Kirito dù rất muốn ngủ tiếp nhưng cũng không được. Cậu chán nản, uể oải bật dậy, đi vệ sinh, ăn sáng rồi thay quần áo

Cái cảnh sáng sớm tỉnh mơ đúng là khá đẹp, đầu xuân nên hàng cây đào trên đường vẫn còn giữ được sắc hồng, đi dưới tán cây thì đúng làng mạn luôn

Tuy mới gần 7 giờ nhưng có vẻ cũng có không ít học sinh chăm chú đi sớm, Kirito thì vẫn cứ nhẹ nhàng từ từ bước lững thững tới trường, cậu vừa đi vừa gặm nốt chiếc bánh quy

Kirito học rất dễ với cái trí nhớ cùng IQ Vô Cực của mình, ngoài ra còn một bí mật không một ai biết đến nữa đó là cậu chính là người từng giúp đỡ Tabane trong việc chế tạo IS

Việc cậu hỗ trợ sáng tạo Tabane chẳng ai ngoài hai người biết, dù sao thì việc học về mấy cái IS này với cậu chả khác gì đồng kiến thức của lớp 1 vậy

“Xin lỗi nhưng cho tôi chút thời gian được chứ!” Người vừa bắt chuyện với Kirito là một cô gái tóc vàng. Cô ấy đang nhìn chăm chăm và khi nhìn vào đôi mắt xanh ấy, có vẻ cô ấy không vui cho lắm

Tóc của cô ấy hơi gọn sóng ở phần đuôi, làm cho người đối diện có cảm giác như cô ấy thuộc giới quý tộc. Và cái cách mà cô ấy nói chuyện là cách mà phần lớn phụ nữ thể hiện trong xã hội ngày nay

Như đã nói, ngày nay, nhờ vào IS mà phụ nữ đang được coi trọng hơn. Nó không chỉ là đặc quyền, ngay cả ý nghĩ “phụ nữ=tuyệt vời” cũng được hầu hết mọi người đồng tình. Và lúc này, đàn ông chỉ được coi là nô lệ, hay người làm việc chân tay. Ở trong thành phố, không hiếm khi bắt gặp đàn ông bị những người phụ nữ không quen biết hạ gục trên đường phố. (Đây là where? Tau là who? @@@)

“Cậu có nghe thấy không vậy?”

“À! Xin lỗi, có chuyện gì sao?”

“Đợi một chút. Thái độ đó là sao hả? Chỉ riêng việc tôi lại nói chuyện với cậu là một niềm vinh dự lớn rồi. Đáng ra cậu phải có thái độ tốt hơn chứ?”

“Xin lỗi nhưng bạn là zậy? Chúng ta quen nhau trước đây sao?”

“Hả? Không...Nhưng mà- Urrgggg!!!! Ý tôi không phải vậy! Mà cậu nghe cho rõ đây!” Cô ấy nheo mắt lại, và trả lời bằng một cách hoàn toàn Coi Thường đàn ông

“Bộ cậu chưa bao giờ nghe nói đến Cecilia Alcott – học sinh đại diện của nước Anh và là người đứng đầu ở kỳ thi nhập trường à? Không lẽ con trai đất nước này lại kém đến vậy ư?”

“Ồ! Thế à!” Kirito rất biết phân đôn, câu nói này của cậu ngay lập tức khiến Cecilia phát cáu

“Thế à? Ý cậu là sao hả đồ nhà quê? Không bắt ngờ hay hành diện khi được học chung với một quý tộc như tôi sao? Bộ nhà cậu lạc hậu đến mức không có tivi hả?” Vừa nói Cecilia vừa khiến Kirito nhưng cảm thấy trên trán có nắng có cả chục cái dấu thập vậy

“Ủm! Có mà, nhưng mình không dùng! Bộ cậu nổi tiếng lắm hả?” Một số người té rầm trước câu nói của Kirito, riêng Cecilia thì trong trạng thái hắc hoá

*Ding*Dong*Dinh*Dong*

Tiếng chuông báo khiến Kirito thoát nạn, Cecilia về chỗ với vẻ mặt rất ư là không thoải mái cùng không hài lòng

“Trong tiết này, chúng ta sẽ học về các trang bị được sử dụng trong các trận đấu thực sự, bao gồm tất cả nét đặc trưng của nó. “Bây giờ Chituyu thế chỗ của Yamada-sensei. Hình như vấn đề này rất quan trọng, ngay cả Yamada-sensei cũng lấy một cuốn tập ra

“Trước tiên thì hãy chọn ra người đại diện cho lớp đã nhé! Có ai muốn đệ cử hay tự ứng cử không?”

Một loạt ánh mắt đổ dồn về phía thằng con trai duy nhất trong lớp, Kirito thì chờ đợi một âm thanh khác và nó cũng vang lên không lâu

“Đại diện lớp – giống như tên gọi của nó. Người này không chỉ tham dự vào giải đấu, mà còn tham dự các cuộc họp khác. Giống như là lớp trưởng vậy. Nhân tiện, giải đấu này nhằm so sánh trình độ của các lớp với nhau, Dù bây giờ nó không qua trọng lắm, nhưng nó sẽ giúp mọi người cố gắng hơn!”

“Sensei! Em đề cử Kirigaya-kun!”

“Em cũng thế!”

“Em cũng vậy!”

“+1”

“+2”

“.....”

“Vậy ứng cử viên đầu tiên là Kirito-kun! Con ai nữa không?”

“EM! Cecilia Alcott xin tự đề cử mình! Em không đồng ý đề cử một tên đàn ông như thế này làm đại diện lớp, quá thật là một nỗi ô nhục. Cô muốn em phải chịu đựng điều đó suốt cả năm sao?” Cecilia đập bàn khi đứng dậy, và hình tượng của cô ấy đã lớn hơn, kèm theo đó là ánh mắt ghét bỏ chiếu về ai đó

“Được! Cứ nói tiếp đi!”

“Nói về khả năng, chỉ có em xứng đáng làm đại diện lớp. Thật rắc rối nếu một con khi phương Đông được chọn chỉ vì nó là thú quý hiếm! Em đến hòn đảo này để nâng cao khả năng về IS, và em không có hứng thú gia nhập một đoàn xéc!”

(Đậu! Giờ còn coi mình là thú vật nữa cơ à? Căng nha, để xem đến lúc cô nàng đó thì sao nh?)

“Hahaha! Khi à? Lần đầu có người dám nói tôi vậy đó! Cecilia Alcott!!!! Cậu nên cảm thấy may mắn khi là một đứa con gái đi, bởi nếu cậu là một thằng con trai thì tôi đảm bảo cậu đã vào viện ngay lập tức rồi đấy! Còn nữa, nếu cậu có ý định si nhục tôi hay gì thì cứ việc! Chứ cậu nói điều về gia đình tôi là ý gì? Hà???” Giọng Kirito vang lên dữ dội, khó có thể tin một cậu bạn hiền lành, tốt tính lại có thể giận dữ đến mức này

Không chỉ các bạn nữ khác mà ngay cả Houki cũng bất ngờ không kém. Đây là lần đầu cô nàng trông thấy vẻ mặt này của Kirito

“Tôi...Tôi...” Cecilia cũng đứng hình lại, cảm giác lạnh sống lưng này cô cảm giác chẳng khác gì đứng trước mặt một con quái vật

“Nếu muốn si nhục người khác thì hãy lời thực lực ra mà so đi! Nếu không được thì đừng gây to quá kéo lại rước lấy nhục thôi!”

Khí thế cũng bị Kirito thu liễm lại, đáng về bắt cậu lại hiện ra nhưng không một ai có thể quên cảm giác như rơi vào hầm băng vừa rồi, quá đáng sợ đi

“Được....tôi muốn khiêu chiến với cậu!” Cecilia làm động tác như ném một cái găng tay hay gì đó mặc dù cô ấy không đeo chúng

“Cô muốn tôi chấp như nào há? Thật sự tôi cũng không muốn đánh con gái đâu!”

Lần này thì cả căn phòng chìm vào im lặng đến cực độ

“Kirigaya à? Thời đại nào rồi mà cậu còn có thể nói vậy há?”

“Đừng đấy! Dù cậu có thể là phi công nam nhưng cũng chỉ đến vậy mà thôi!”

“Không! Đây là nguyên tắc của tôi!”

“Không cần đâu! Cứ dùng hết sức đi bởi cậu không thắng nổi tôi đâu!” Cecilia nói vô cùng tự tin cùng với sự kiêu ngạo của mình

“Được thôi! Như cậu muốn, tôi sẽ dùng hết sức với cậu!”

.....

Tin đồn lan truyền nhanh chóng sang cả những lớp xung quanh, giờ thì ai cũng biết trận quyết chiến IS của lớp 1A đầu tuần sau

Trong vài ngày tiếp theo, cuộc sống học đường của Kirito vẫn diễn ra bình thường. Ăn ngủ đi học, cứ thế rồi thứ hai cũng đến

“IS của mình đây sao?” Nhìn đồng sát to lớn trước mặt Kirito tự hỏi, cậu thật sự khá là thất vọng bởi chỉ cần một đám thôi là nhẹ nhàng bay bộ giáp này rồi

“Được rồi! Dù sao thì cũng xin một lần thua! Cứ đánh thử rồi biết ngay ý mà!” Kirito nhanh chóng leo lên trên khung IS, cảm giác thoải mái, rất vừa người bởi nó được thiết kế dành riêng cho cậu

Các thông số cùng kỹ thuật sẽ tự động cập nhật, màn hình sáng lên, cảm giác tầm nhìn cũng được tăng lên đáng kể

“Đây là tư liệu về Cecilia, đọc qua đi!” Chifuyu ấn một chút rồi trước mắt Kirito hiện ra thông số cùng hình ảnh IS của Cecilia

Tên của nó là ‘Blue Tears’, thuộc loại đánh tầm xa được trang bị một khẩu súng tia, 6 chiếc máy hỗ trợ gọi là BIT kèm theo hai khẩu trọng pháo gần người

Quả là trang bị tối tân rằng, Chifuyu cũng không muốn em trai thua. Dù sao cũng là người nhà mà, để lộ chút thông tin đối thủ cũng có sao đâu (/cdeu)

“Vậy em đi đây!” Kirito chào mọi người rồi điều khiển IS bay về phía cổng chờ, cảm giác vẫn hơi gượng nhưng cậu đoán sẽ khác phục trong quá trình chiến đấu sau vậy

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Thiếu nữ tâm

Ngay khi vừa đi ra khỏi cánh cửa thì Kirito đã thấy Cecilia đứng đợi ở trên trời, bộ giáp cô nàng mặc có màu xanh sáng

Trên tay cô nàng là một khẩu súng trường ngắm dài gần 2m. Trông khá là khoa huyền nhưng nó là thật và nó đang diễn ra trước mặt Kirito

“Ta sẽ cho cậu một cơ hội cuối cùng!” Cecilia chìa thẳng tay vào Kirito rồi nói

“Cơ hội gì?”

“Nếu như cậu chịu xin lỗi tôi ngay bây giờ thì có lẽ tôi sẽ tha thứ cho hành động của cậu! Dù sao thì tôi cũng sẽ chiến thắng dù cho chuyện gì xảy ra đi nữa mà!” Ngay khi nói xong thì mắt cô nàng đã ngay lên ống ngắm, nếu như là người khác thì chắc chắn sẽ được ăn một viên đạn free ngay vào đầu nhưng Kirito thì là ngoại lệ

“Vậy thì không cần! Đến đây đi, xem khả năng cậu tới đâu nào!” Kirito nhanh chóng vào thế, máy tính cũng đã nêu cảnh báo

“Vậy thì thật đáng tiếc rồi! Tạm biệt nhé....”

Một tia sáng lập tức bay đến chỗ Kirito, nó ngay lập tức nổ tung khiến khói bụi bốc lên chắn tầm nhìn của tất cả mọi người

“Hừ! Coi như đây là một bài học cho cậu đi!” Ngay khi Cecilia định bay ra đầu trường thì một âm thanh vang lên đột ngột

“Vậy sao? Cơ mà tôi vẫn chưa học được gì hết á! Có cần thử lại không?” Một bóng người hiện ra sau đám bụi bặm

“Keng! Năng lượng giảm! Hiện còn 523” mức năng lượng của IS này là 570, tức là để ngăn một phát bắn như này mất tận 47 năng lượng, và rồi cái gì cũng có giới hạn của nó

“Để xem cậu đỡ được mấy phát!” Tuy bất ngờ nhưng Cecilia nhanh chóng lấy lại tự nhiên vốn có

Những tia sáng chét chóc chiếu sáng khắp nơi, Kirito cũng không giảm lấy thân thử đạn nữa. Dù sao thì chỉ cần năng lượng về 0 thì người thua cũng là cậu

“Khó chịu thật!” Quả thật là bộ giáp này quá chậm, chậm hơn rất nhiều so với khi không mặc, áy vậy mà Kirito vẫn phải khoác lên người

“Chế độ súng-khởi động!” Từ lòng bàn tay Kirito hiện ra một lỗ hồng và khi cậu ngấm mục tiêu sẽ có đạn năng lượng bay ra từ trong đó. Tuy sức mạnh không lớn nhưng cũng đủ để quấy nhiễu cùng khiến Cecilia khó ngắm hơn

Bỗng từ trên con Blue Tears bay ra vài vật thể nhỏ hình thoi, chúng lách tách khởi động rồi bay xung quanh cô nàng

“BIT! Một thứ dạng như máy bay đồ chơi không người lái, là phụ kiện đi kèm của Blue Tears khiến kẻ địch bị phân tâm cùng nhiễu loạn trong trận đấu!”

“Cậu hãy cầu nguyện đi bởi chưa ai thoát khỏi đồng BIT này của tôi được đâu!” Cecilia nói khá tự tin, Kirito chỉ nhìn thoáng qua rồi đem lực chú ý dồn ra một con BIT

“Vậy cứ tiêu diệt hết là được!” Kirito tăng tốc độ di chuyển của IS, trên tay cậu là một chiếc kiếm năng lượng, từng nhát chém đôi chính xác khiến lũ BIT nổ tung thành từng mảnh như pháo ngay trên bầu trời

“Đùa với cậu đủ rồi! Hitsatsu! Flash Blade!” Mức năng lượng tiêu hao nhanh chóng tụt không phanh, thanh kiếm cũng bị biến đổi theo, bên ngoài bao phủ một lớp năng lượng trắng khiến nó to hơn một chút

Cả đấu trường như nghẹt thở lại, ai cũng bất ngờ với biểu hiện của cả hai học sinh ‘Năm Nhất’. Chúng quá mạnh và quá bá đạo khiến không ít đàn chị năm hai và năm ba phải tự ti mặc cảm

Có thể thấy trận đấu khá cân sức nhưng theo diễn biến tới bây giờ thì có lẽ đây sẽ là khoảnh khắc cuối cùng của trận chiến

“Cẩn thận nhé!” Kirito bay nhanh hết sức có thể trong một thế công chớp nhoáng, đến khi cậu áp sát vào gần Cecilia thì đột biến xảy ra

“Đoàng!” Bỗng từ hai bên đuôi IS Blue Tears xuất hiện hai khẩu pháo cỡ nhỏ, nó phóng hai viên đạn nổ về ngay phía trước Kirito khiến bộ giáp của cậu phải mở luôn khoá an toàn tự động

“Cậu thích khó máu luôn à!” Việc bất ngờ tấn công khiến sự tinh toán của Kirito lệch hẳn một nhịp, năng lượng cậu dồn hết vào chiêu cuối và số còn lại sẽ giúp cậu hạ cánh bình yên

Tuy nhiên sự mất năng lượng đột ngột khiến Kirito sắp sửa phải đối mặt việc bị rơi tự do xuống đất. Dù cậu biết mình sẽ không sao nhưng điều đó là không ổn với bất cứ ai khi cậu đang ở trên độ cao tầm 35-40 mét cách mặt đất

Cecilia sao khi phước kích thành công thì cũng là lúc cô nàng mới kịp nhận ra mình xài vừa hết năng lượng duy trì cho tấm khiên của mình, cô vẫn trên không trung và không lo rơi nhưng cái thứ vừa ‘dải’ vừa ‘to’ vừa ‘tho’ kia sắp chém tới đầu cô

Vuuuuu

rắc

Giọt lạnh trượt qua mặt khiến Cecilia mới chợp nhận ra việc vừa diễn ra. Khi cô đang ngẩn ngơ chờ cái chết thì thanh kiếm bỗng đổi hướng quẹo sang phải trong tích tắc 0,000001 giây kèm theo đó là một tiếng xương gãy hoặc có thể là chặt khớp

“Kirito!”

“Kirito-kun!”

“Gọi cứu hộ nhanh lên!”

Kirito nhanh chóng rơi *bộp* xuống đất sml. Cậu đành giả vờ bất tỉnh để trốn trách nhiệm, bị hỏi dò kiểm tra này nọ

Tất cả đều bị biến cố bất ngờ này hù dọa một trận, một đội cứu hộ nhanh chóng tiến ra và đưa Kirito về phòng Y Tế trường

“Trận đấu kết thúc! Người thắng là Cecilia Akott! Tuy cả hai đều cạn năng lượng nhưng Kirito là người hết trước

Cả đấu trường vẫn còn đắm chìm trong cảm giác shock toàn tập. Chỉ khi sau tiếng thông báo vang lên mới chợp nhận ra tình cảnh

Sau trận đấu ai về phòng đấy, riêng Kirito thì bị khiêng về phòng. Cậu nằm im hưởng thụ đãi ngộ, Houki cũng lo lắng khi nhìn cậu, và tất nhiên bữa tối cậu được ‘phục vụ’ tận mồm

.....

*Tong*Tong*Tong*

Những giọt nước nóng liên tục phun ra từ vòi hoa sen. Nó đọng lại trên người, và chảy dài theo từng đường cong cơ thể. Một cơ thể cân đối là điều hiếm thấy ở người da trắng, và đây chính là điều đáng để Cecilia tự hào. Đôi chân dài, thon thả, thướt tha đó tuy không thể so sánh được với các người mẫu hay idol hiện nay nhưng có vẻ như đó chính là ‘vũ khí bí mật’ của Cecilia

Mặc dù ngực của cô khá nhỏ so với những cô gái da trắng cùng tuổi nhưng nó càng làm cơ thể cô trông hoàn hảo hơn. Cecilia tiếp tục để dòng nước chảy dài trên ngực mình trong khi cô chìm trong dòng cảm xúc

(Hôm nay.....trận đấu đó.....)

(Là cậu ấy.....nương tay sao? Nếu.....nếu không thì chắc mình....)

Với Cecilia, một người luôn tin rằng mình sẽ chiến thắng và luôn cố gắng hết sức để đạt được điều đó, việc lần này khiến cô nàng thật sự bối rối

Cô bỗng nhớ đến chàng trai có ý chí mạnh mẽ và đôi mắt lạnh lùng đó (tác: thôi rồi dóp tính cmnr ;D)

Điều này khiến cô nhớ về bố mình, một người khá ‘tâm thương’ trái hẳn với mẹ cô là một con người gần như hoàn hảo trước cả khi IS được giới thiệu. Và sau khi IS được công bố thì bố của Cecilia lại trở thành một người tệ hại hơn nữa

Tuy nhiên họ đã qua đời rồi, cùng ra đi trong một vụ tai nạn xe lửa 3 năm trước. Có nghi ngờ về âm mưu nào đó nhưng tất cả những gì điều tra được là do trật bánh xe và trong đó cũng có hơn 100 nạn nhân khác

Thời gian cứ trôi, Cecilia được thừa hưởng một số tài sản khổng lồ nhưng cô cũng phải học cách bảo vệ nó, cô học mọi thứ và sau khi nhận điểm A+ cho kì kiểm tra về IS thì cô nhận lời Chính phủ, chấp nhận trở thành đại diện cho Anh Quốc, trở thành chủ nhân của đời IS thứ 3 là Blue Tears và sau đó có tới Nhật

Và rồi cô gặp Kirito- người con trai là mẫu người lý tưởng của Cecilia

“Kirigaya.....Kazuto....” cô cố nói tên người đó ra. Bất ngờ thay, ngực cô cảm thấy nhói lại

Tím của Cecilia đang đập nhanh bất thường. Cô chạm nhẹ vào môi mình. Đôi môi xinh đẹp ấy như đang chờ một ai đó chạm vào, rồi suy nghĩ như vậy, từ trong cơ thể ấy đang trào dâng một thứ tình cảm mới đặc biệt

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Bạn thừa nhỏ đệ nhị

Khoảng hai ngày sau là Kirito đã bình phục rồi, cậu nhanh chóng đi học tiếp và tham gia vô số hoạt động của trường do Chifuyu ‘sắp đặt’

Thái độ của Cecilia mấy ngày nay phải gọi là thay đổi hoàn toàn 180 độ. Chẳng còn chán ghét khó chịu mà thay vào đó là dịu dàng tình cảm hết mực

Điều này khiến Kirito rất hài lòng nhưng Houki thì lại ngược lại, cô cảm thấy nguy hiểm và coi Cecilia như tình địch. Cả hai luôn xoi mói, cãi co nhau khi có mặt Kirito ở đó và dừng lại khi có sự xuất hiện của Chifuyu can thiệp

Kirito không mấy quan trọng chuyện này bởi cậu biết nó sẽ nhanh chấm dứt thôi, cả hai đều không có tính xấu gì mà chỉ do không quen mà thôi

“Bên lớp 2 có học sinh chuyển tới sao? Người Trung Quốc nữa hả?” Tin tức là thứ lan truyền về cũng nhanh, Kirito cũng ngờ ngờ rồi mà không nghĩ rằng lại nhanh vậy, cậu mới nhập học có 6 ngày mà đã sắp đụng phải 3 nữ chính

rồi

cạch cửa lớp bị mở một cách dã man khiến sự chú ý rất được chú ý. Đó là một thiếu nữ khoảng 15, 16 tuổi, khuôn mặt dễ thương, mái tóc hạt dẻ buộc hai bên, thân hình mảnh mai, nhìn trông rất hồ báo

Điều đáng tiếc duy nhất là thứ gì đó trên bụng và dưới cằm cô nàng, có vẻ như nó vẫn không chịu ‘phát triển’ mặc bao tháng năm mưa gió, trường tồn với thời gian

“Xin chào tất cả mọi người! Tôi là Fan Rinrin, lớp trưởng lớp 2!” Rin đứng trước cửa, hai tay chống nạch, Kirito nhìn khá giống lúc cậu gặp Cecilia lần đầu, đáng đứng cả hai y hệt nhau

“Học sinh lớp nào đây? Vương đường quá đây~”

bốp ăn một quyền sách vào đầu, Rin quay ra tính nổi giận nhưng khi thấy Chifuyu thì thái độ lại thay đổi tựa như một người khác

“À vâng à! Tôi sẽ còn quay trở lại đây Kirito, chờ đấy!” Nói xong rồi cô nàng cũng quay về lớp mình

“Rồi! Vào tiết học thôi!”

.....

Gờ ăn trưa đến, Kirito bị Rin dẫn đi ‘hỏi thăm’ ngay lập tức, cả hai ngồi ăn cùng nhau đến khi có sự xuất hiện của Houki và Cecilia

“Kirito! Ai đây?”

“Kirito-san! B-Bạn gái cậu hả”

Cả hai đều hỏi với khuôn mặt nghi ngờ, còn mấy cô gái bàn bên cũng cố nghiêng đầu sang nghe lén câu chuyện

“Đây là Fan Rinrin! Bạn thừa nhỏ ‘đệ nhị’ của mình, cậu ấy chuyển đến ngay sau khi Houki đi nên bọn tớ khá thân!”

Bằng một cách nào đó mà Kirito có thể nhận ra ánh điện toé lên trong ánh mắt cả ba người, con gái đúng là ‘dễ đoán’ mà

Tuy giọng vẫn nhẹ nhàng tình cảm mà ẩn ý trong đó thì chắc chỉ có người trong cuộc mới hiểu. Kirito dọn nhanh đồng thức ăn rồi quay lại lớp học

Buổi chiều có một buổi tập IS, Kirito vẫn đang học điều khiển và bí mật nâng cấp con IS của mình. Trận chiến giữa các lớp chỉ còn vài tuần nữa là diễn ra, Kirito hằng ngày đều cùng Houki và Cecilia tập luyện tới 5h chiều mới về phòng

“Tắm sau khi thể dục tốt thật đấy! Mà Houki-chan không định vào đây cùng tớ à? Hồi nhỏ cũng từng rồi mà ngại ngùng chi!” nói xong bỗng Kirito cảm thấy một luồng sát khí dần hội tụ

“B-Biến thái!!!” Vừa bước ra khỏi phòng tắm, một thanh kiếm gỗ đã lao ngay về phía cậu

bốp Kirito nắm dễ dàng trong tay, mặc cho Houki di chuyển thế nào cũng không đi động mây may

“Người Houki thom thật đấy!” Một bóng người lao ngay vào Kirito dè cậu xuống giường, nắm đầm nhỏ liên tục ‘giã’ vào ngực cậu

“Không cho nói! Aaaa!”

“Rồi không nói! Nhưng mà....Houki à, tư thế này tuy tốt rất thích nhưng cậu không thấy hơi gượng sao?” Houki đỏ mặt định tránh ra chỗ khác nhưng tốc độ tay Kirito nhanh hơn

Houki nhanh gọn bị bắt và nằm im trong lòng Kirito, với những cô gái tính cách như này thì việc duy nhất một thằng con trai có thể làm là phải ‘bá đạo’ đúng cách và ‘ôn nhu’ đúng lúc

“T-Thả....thả ra...”

“Không! You are my chiến lợi phẩm! Thả sao được, lần sau thì chưa né chứ còn tới nay thì ngoan ngoãn nằm đây đi!” Houki chống cự rất mạnh nhưng Kirito thì còn khủng hơn cô rất nhiều lần

Biết không thể làm gì khác, Houki cũng đành chấp nhận số phận và nằm im. Tới giờ cô mới nhận ra vai và ngực Kirito lớn đến như nào. Cảm giác ngược ngược liên tục ập tới kèm theo mùi hương nam tính đánh thẳng vào khứu giác khiến Houki như muốn nhũn ra vậy

Kirito hài lòng nhìn cô gái đang ngủ trong vòng tay mình, cậu nhanh chóng cũng chìm vào giấc ngủ ngay sau đó

.....

Kirito nhìn kĩ thành quả lao động của mình và tự tin đi ra đấu trường. Vũ khí bí mật của cậu đã hoàn thành. Giải đấu sắp tới sẽ bắt đầu ngay tuần sau, còn khá nhiều thời gian cho việc khác

Houki dạo gần đây có vẻ như bị Kirito thu phục thành công, tính khí thất thường hay dùng bạo lực dần được thay thế bởi một thiếu nữ nhu mì, hiền lành

Đây là chỉ khi có hai người nên đối với mọi người Houki vẫn là cô gái lạnh lùng, ít giao thiệp, không sôi nổi gì hết

Tuy vậy nhưng Houki không quan tâm, cô chỉ biết trong mình hình bóng của ai đó đang ngày một to lớn hơn và chiếm trọn trái tim cô nhiều hơn

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Rối loạn

Kirito một mòi a, cậu quả thực đang ở thiên đường hay địa ngục chính cậu cũng không rõ ràng nữa, tuy vậy nhưng cậu rõ ràng một điều, đó là buồn chán và tẻ nhạt Anh là BORING

Tuy nhiên sự kiện giải đấu sắp diễn ra rồi, cậu cũng không có ý định tham gia mặc dù đã luyện tập với IS của mình, cậu cảm giác nếu tham gia sẽ bắt nạt mọi người quá mất

“Haizz! Không được, lại!”

“Không được! Lại lần nữa!”

Rin cùng Cecilia thành một cặp giúp nhau đối luyện, có vẻ bởi Kirito quan sát nên cả hai đều rất nỗ lực, mồ hôi tuôn nhưng tinh thần chiến đấu lại rất cao

Phải nói thực lực cả hai cũng không phải dạng vừa vì cả hai đều là Học sinh Đại Diện cho Anh Quốc và Trung Quốc

Kirito cũng chỉ quan sát thêm một chút rồi về phòng nghỉ ngơi, ngày mai là bắt đầu khai mạc giải rồi, cậu cũng không muốn ngủ nướng đến muộn

“Phù~ cậu ấy về rồi!”

“Cậu được lắm Rin nhưng tớ sẽ không chịu thua đâu!”

“Tớ cũng vậy! Mong rằng sẽ gặp cậu ở vòng chung kết!”

.....

Kirito vinh dự khi ngồi bên cạnh Chifuyu cùng Yamada tại phòng theo dõi trực tiếp trận đấu, Houki cũng đứng gần đấy bởi cô không có IS để tham gia

Nhìn cách mà mọi người cố gắng đã khiến những trận đấu đã căng thẳng nay lại còn hấp dẫn hơn. Tuy vẫn còn là học sinh nhưng trình độ của những thí sinh thì không lệch đi đâu được, nhất là với những người như Cecilia

Trận chung kết như đã được dự đoán sẽ là cuộc đọ sức giữa hai cô nàng năm nhất này. Cả hai chiếc Shenlong cùng Blue Tear đều rất mạnh do chúng là những lõi có mã Code thấp

Cả đấu trường đều reo hò cổ vũ nhiệt tình, vẻ khả năng viễn chiến cả hai đều có, tuy nhiên Shenlong lại có cả ưu thế về phản cận chiến nữa. Nói vậy nhưng không có nghĩa là Cecilia yếu hơn, khả năng điều khiển né tránh, giữ khoảng cách của Cecilia cũng không kém mấy, điều này khiến Rin khá khó chịu

“Được lắm Cecilia! Chạy vòng như vậy là không được đâu, lại đây làm một trận thoải mái đi xem nào!”

“Không được! Cậu sẽ không bao giờ bắt được mình đâu!”

Nhìn hai cô nàng vừa đuổi bắt vừa trò chuyện khiến Kirito khóc dở cười dở. Cả hai liệu có hiểu đây là trận đấu rất quan trọng không vậy

Cả trường đấu bỗng rung chuyển với một tiếng nổ bất ngờ. Không phải do Rin hay Cecilia, trên sân đấu đã bắt đầu bốc lên khói do lớp khiên bảo vệ đấu trường bị phá hủy

Một lúc sau khi khói nhạt dần, ‘thứ’ đó đã xuất hiện, một chiếc IS không xác định, không người lái ngay giữa đấu trường

Cả khu vực đã được phong tỏa, học sinh đã an toàn trừ hai người còn trên đấu trường. Con IS bắt đầu tấn công bằng những phát súng lazer, cả hai người Rin và Cecilia cũng bắt đầu phản công rồi

Rin phụ trách cận chiến trong khi Cecilia phụ trách viễn chiến cùng bắn hỗ trợ. Mọi chuyện diễn ra khá là khả quan nếu như không có chuyện năng lượng tiêu hao của cả hai sắp hết do vừa chiến đấu xong

“Kirito! Vào xir con IS cùng giải cứu hai đứa kia ra đây!” Tiếng Chifuyu vang lên gấp gáp, lớp bảo vệ đã đóng cách ly an toàn những khán giả đồng thời cũng là thứ khiến không thể chỉ viện cho hai cô nàng bên trong được

Tình hình khá là khẩn trương, Kirito chạy tới mép tường chắn, dịch chuyển ngay vào giữa sân đấu, trên màn hình thì Chifuyu cũng đã nhận thấy điều đó

“Khốn nạn!” Cecilia cùng Rin đã kiệt sức, bộ giáp đã ngốn sạch năng lượng và bắt đầu biến mất

cạch tiếng camera bị phá hủy, Kirito không muốn hình ảnh của mình bị ghi lại cho những người khác làm chủ đề bàn luận. Chưa kể tới một đồng thứ rắc rối khi phải trình bày với Chính Phủ nữa

“Mấy gã rắc rối rồi đó! Giờ thì hãy biến thành sắt vụn đi!”

doàng tiếng kim loại nứt vỡ chói tai, cả người con quái thú bằng sắt đó vỡ ra thành từng mảnh. Kirito chẳng có vẻ gì là vui vẻ cả, thậm chí cảm giác còn không bằng khi cậu ấn chết một con kiến nữa

“Chifuyu-nee! An toàn rồi, gọi đội chữa trị cùng bảo an đi!” Nói xong rồi Kirito ôm cả hai người Cecilia về phòng dưỡng sức

.....

“Cậu không bị thương chứ?”

“Đương nhiên rồi! Mà cậu vừa tắm à Houki?”

“Uhm...”

Về mặt Houki trông khá lạ, đồ bưng lên như phát sốt. Có vẻ cô nàng vẫn chưa nhận ra cảnh chiếc áo của mình bị lộ đôi chút, Kirito cũng không trêu mà chỉ nói nhỏ vào tai Houki

“B-Biến thái!!!!” *bóp*

Một bông hoa nằm cánh in đỏ lử trên má Kirito, cậu cũng không ngờ rằng mình lại bị lấy oán báo ơn như vậy

Mà có lẽ do cậu sai thật, nhưng Houki nhanh chóng nhận ra không khí không thích hợp, về mặt Kirito bắt đầu trở nên nguy hiểm hơn cả

“Houki! Tiết kiệm nước đang là chính sách quốc gia đấy!”

“C-Cậu có ý gì?” Houki che ngực đề phòng cảnh giác

“Không có gì! Chỉ là muốn nhờ Houki-chan kỉ hộ tờ cái lưng mà thôi! Với lại tờ đã bị ăn tát rồi, giờ đến lượt tờ phục thù! Gia pháp hầu hạ!” Kirito bá đạo ôm Houki bé bỏng vào phòng tắm và đóng cửa lại với một nụ cười không thể nào ‘khả ố’ hơn

Khả thì ít mà ố thì nhiều, mặc cho Houki gầy dựa trong bất lực

“Yamate!!! Yamerô!!! Kirito à? Bỏ tờ ra!”

“Không!”

“Tờ tắm rồi mà!”

“Tờ biết!”

“Thả tờ ra!”

“Houki à! Không biết cậu từng nghe câu nói này chưa? Nếu đã không phản kháng được thì tốt nhất là nên nằm im hưởng thụ đi!”

“Không!!! Đừng mà~..... Chỗ đó~ Không được~.....”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Con gái thích BL là chân lí

Thông báo mới nhận được từ giáo viên chủ nhiệm Yamada, Houki được chuyển qua phòng mới và sẽ có một học sinh nam mới chuyển tới đây

Nếu Kirito không biết trước mọi chuyện có lẽ cậu sẽ khó chịu nhưng trời tính không bằng người tính, cậu đang chuẩn bị chào đón mục tiêu tiếp theo

Kirito kiểm tra lại cuốn lịch lần nữa

“Sắp đến lại đấu hả! Giải đấu cá nhân tự do? Điện thật! Đặt là tự do mà ai cũng phải tham gia là sao!?”

Huang Lingyin (tên thật) hay nick name là Fan Rin Rin cùng Cecilia cũng đã hồi phục rồi. Chuyện xảy ra ngày hôm đó đều được bịt kín lại bởi nhà trường, cả hai đều phải hứa giữ bí mật với Chifuyu-nee

“Thôi đi ăn đi!” Kirito bước ra cửa đi xuống căng tin, vẫn đông như mọi khi, đặc biệt là vào mùa hè rồi nên những bạn nữ đều ăn mặc khá ‘mát mẻ’. Cảm giác nói chuyện mà không thể nhìn thẳng đầu phải ai cũng được

Kirito gọi một phần Udon cùng một suất cơm chiên rồi bê ra bàn trống gần đấy ăn. Một cái khay đặt ngay đối diện cậu

“Tờ ngồi được chứ?” Houki bước tới nhẹ nhàng, lúc đi Kirito có thấy khuôn mặt cô nàng khá là buồn nhưng có phần nhẹ nhõm

Điều đó khiến Kirito hơi khó chịu, chẳng nhẽ cô nàng muốn trốn chạy khỏi cậu vậy sao?

“Ừm! Ngồi đi, ăn một mình cũng chán!” Bữa tối diễn ra trong yên bình, theo Kirito là vậy

Lại một ngày nữa qua đi, Kirito về phòng ngủ một mình, hơi khó ngủ vì thiếu cái gối ôm bằng thịt thường ngày cậu hay dùng. Một đêm trắng khó khăn đây

.....

Tiết học bắt đầu, không khí vui vẻ dần ra cho đến khi Chifuyu bước vào, mấy đứa con gái hay nói chuyện nhất cũng phải lặng thinh. Sức mạnh của Chifuyu-sensei thật đáng sợ

“Được rồi! Không lằng nhằng nữa! Lớp chúng ta chuẩn bị đón thêm thành viên mới nhé! Là hai người đấy!”

Ngay sau màn giới thiệu của Chifuyu, hai người đó bước vào

“Xin chào! Mình là Charles Dunois, đến từ Pháp. Mình vẫn chưa quen với nơi này lắm, mong được mọi người giúp đỡ nhiều hơn!” Mỉm cười thân thiện và cúi chào, tư thế một quý tộc chính hiệu

Nếu không biết giới tính thật có lẽ Kirito cũng bị lừa triệt để. Khuôn mặt dễ nhìn nếu không muốn nói là trắng trẻo, đáng vẻ nhã nhặn thân thiện khiến không ít cô nàng đỏ rồi

Thân hình khỏe mạnh nhưng hơi mảnh mai, mái tóc vàng được buộc gọn gàng phía sau. Có thể nói Charles là mẫu người điển hình cho hình tượng ‘Bạch mã hoàng tử’

“C-Con trai...!?” Một ai đó hét lên

“Really? OH My God!!!”

“Không phải chứ-”

Ai cũng bị shock, phải thôi! Có lẽ đây là hai đứa con trai duy nhất trên thế giới điều khiển được IS mà lại còn cùng một lớp nữa chứ

“MỘT NAM SINH! MỘT NAM SINH THỨ HAI!”

“CÙNG LỚP MÌNH LUÔN!”

“Cảm ơn ba mẹ đã sinh con ra!”

“Thật may vì mình vẫn còn sống!”

Kirito hơi quan ngại về các cô gái trong lớp, nếu họ biết Charles là gái thì sẽ thất vọng bao nhiêu đây? Thật là đáng thương

“ĐỦ RỒI! ỒN ĐỊNH VÀ IM NGAY!” Giọng Chifuyu vang lên và lớp lại vào tình trạng im phăng phắc

“Ch-Chúng ta vẫn còn một bạn nữa mà! Mọi người trật tự nào!” Yama-chan, Yamapi, Yamaya,..... nói chung là Yama-sensei bị lũ con gái đặt cho đủ thứ biệt hiệu ngớ ngẩn cũng lên tiếng

Người còn lại là một cô gái có ngoại hình đặc biệt. Mái tóc màu óng bạc gần như trắng, dài tới tận eo. Rất đẹp nhưng không mấy gọn gàng, trên mắt trái có một tấm bịt mắt trông như mấy đứa bị chuunibyou vậy, con mắt còn lại màu đỏ sẫm chứa sự lạnh lùng bên trong

Khí chất của cô nàng khá giống Chifuyu, y hệt một người lính vậy. Chiều cao khá là khiêm tốn nhưng chính cái khí chất đó lại khiến cô nàng trông cao lớn hơn hẳn

“Tôi là Laura Bodewig.”

Hết

Nó quá ư là....ngắn gọn đi. Mọi người im lặng chờ đợi nhưng đây có lẽ là tất cả những gì cô ấy muốn nói

Bỗng ánh mắt Laura bị thu hút bởi một người, đó là Kirito

“Là người à!?”

(Không phải chứ?) Kirito hơi bất ngờ, rõ ràng cậu không bị vướng vào rắc rối, nhưng có lẽ Chifuyu vẫn đã đi sang huấn luyện cho quân đội Đức một khoảng thời gian. Đó là điều bắt buộc hay do hiệu ứng hồ gì đó cậu không rõ nữa

Nếu Kirito không tránh thì người bị ăn tát chính là cậu, trong khi tất cả còn đang bất ngờ đến sững sờ thì

bụp Laura đang giơ tay tát bỗng bị khóa tay rồi ép xuống bàn bởi tay trái Kirito, tay phải cậu đang cầm chiếc bút bi chìa thẳng đầu viết cách mắt trái Laura tầm 3cm

“C-cái...”

Kirito thả tay ra, trên trán Laura bỗng toát ra vài giọt mồ hôi

“Xin lỗi! Phản ứng tự nhiên!” Nghe là biết xạo rồi nhưng Laura lại không hề biết, cô nàng vẫn dùng ánh mắt dò dẫm về phía Kirito

“Mà mới gặp lần đầu đã có ý định tấn công tôi rồi! Không lẽ đây là cách văn hóa chào hỏi của người Đức? Vậy nha, không nọ nần gì, dù sao cậu cũng không bị thương!”

Laura không nói gì rồi im lặng bước về chỗ, có lẽ cô nàng vẫn còn hơi shock

Lớp học tiếp tục đến khi có tiếng chuông báo hiệu tan học

“Kirigaya-kun?” Charles gọi Kirito lại, đám con gái cũng vênh tai lên nghe lôm

“Sao vậy? À, cậu sẽ dọn tới phòng tôi đúng không! Đi lối này!”

“...Cảm ơn...” có lẽ do vẫn còn ngại nên Charles hơi ngượng ngùng

Ngay sau khi Kirito dẫn Charles đi thì đám con gái mới xúm lại bàn tán

“Chu choa! Nhìn hai người đó giống một đôi ghê ha! Charles giống thụ thật!”

“Đứng đây! Kirito-kun vừa nảy ngẫu thôi rồi!”

“Hahaha! Nghe vậy làm tớ càng tò mò không biết hai đứa con trai ở cùng nhau sẽ xảy ra chuyện gì nữa!”

Hãy để trí tưởng tượng của đám con gái bay xa, rồi chúng sẽ ra khỏi Trái Đất, sang một ngân hà khác hoặc thậm chí là xuyên thẳng sang thế giới khác mất

Chỉ có một mình Laura vẫn im lặng ngồi chỗ cũ một mình, không ai biết cô nàng đang nghĩ gì cả

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 140: Bữa trưa hấp dẫn

Phòng thay đồ quá rộng so với hai người, Kirito cùng Charles đến trong khi mọi người đã đông đủ, cậu có thể thấy hắc khí toả ra từ Chifuyu

“Xin lỗi vì đến trễ!” Có vẻ vẫn chưa quá muộn nên Kirito đã thoát

Cecilia cùng Rin vội bước tới, cả hai có vẻ đang muốn nói gì đó nhưng-

*bóp*bóp*

Quyển sách dày cộp đó chắc đau lắm, cả hai ngồi gục xuống ôm đầu. Chifuyu-nee tỏ vẻ như không có gì để lại Kirito bị hai ánh mắt u oán theo dõi

“Oan quá đi~” Kirito nói nhỏ hết mức, cậu cũng không muốn ăn một chát bằng quyển sách trên tay Chifuyu

“Hôm nay chúng ta sẽ có một buổi thực Mô phỏng thực chiến có cả cận chiến lẫn đấu súng! Yamada-sensei sẽ là đối thủ của các em, à phải rồi...Huang và Alcott nữa! Hai cô bé tăng động này sẽ làm mẫu cho các em quan sát!”

“Sao...?”

“C-Cái...?”

Cả hai lại quay sang lườm Kirito một cách khó hiểu, Charles nhìn cảnh này bỗng khẽ cười nhẹ, cậu cảm giác nãy người bạn mới này của mình khá thú vị

Vù vù vù....

“Hm!? Tiếng gì vậy?”

“AHHH- TRA-TRÁNH ĐƯỜNGGGG!!!”

Mọi người quay về phía phát ra âm thanh, rồi một vật thể không xác định đâm sầm xuống với tốc độ không tưởng

tỳnh phải nói là vù và chạm này không nhẹ chút nào, người oan nhất là Kirio, đang đứng cũng trúng đạn

Chiếc hổ to dần hết bụi, thân ảnh Kirito hiện ra, à mà còn một người nữa, đó là Yamada-sensei

Bộ quần áo bình thường nay đổi thành bộ đồ bó sát chuyên dụng, phải công nhận là nó cực kì quyến rũ với một thiếu niên như Kirito

Với một tư thế không thể Ero hơn nữa, hai tay của Kirito đều đặt vào hai chỗ nguy hiểm, miệng cậu bị chặn lại bởi môi mềm, hương thơm nữ tính lan toả nhanh chóng khắp người

“Ú.....um~ Không được!” Yamada-sensei có lẽ cũng ý thức được tình huống hiện tại

“----!?” Cảm giác da gà nổi hết lên báo hiệu sự nguy hiểm

Kirito bế cả Yamada-sensei lẫn bộ giáp lên rồi nhảy cao khỏi vị trí vừa rồi

bùm một tia laser lướt tới ngay sau đó đứng chỗ Kirito vừa nằm

“Ara....ara.....lỡ tay ‘trượt’ mất rồi!” Cecilia đã trang bị bộ giáp IS của cô, có lẽ phát bắn vừa rồi đã có người nhận

“Nếu đã nói lỡ làm ơn đừng thêm chữ ‘trượt’ vào!”

“K-Kirigaya-kun! T-Tay em...” Yamada nói bằng giọng lí nhí mà chỉ mình Kirito nghe được, quả thật tay cậu đang đặt tại nơi mềm mại nhất trên người một người con gái

Bộ ngực sữa đó khiến tay Kirito như lún sâu vào vậy, quả thật là ngực tấn công không phải là nói xuông. Cảm giác nó còn to hơn của Chifuyu vậy

“Được rồi!” Kirito cuối cùng cũng thoát sau khi đặt Yamada xuống, cậu nhận thấy hầu hết các cô gái trong lớp đều dùng ánh mắt kì dị về phía mình. Nó không giống như là khinh bỉ hay nhìn một thằng biến thái mà kiểu như hăm mộ hay khao khát thì đúng hơn, có lẽ cậu hoa mắt chẳng

Trận đấu được bắt đầu, kết quả bất ngờ khiến tất cả đều ngỡ ngàng. Yamada-sensei hạ gục cả hai người Cecilia cùng Rin trong chưa đầy 1 phút. Đáng vẻ hậu đậu được thay thế hoàn toàn, sự nghiêm túc cùng chuyên nghiệp khiến Yamada-sensei trông như một người hoàn toàn khác vậy

“Mấy đứa ngạc nhiên lắm hả? Mà phải thôi, dù sao Yamada-sensei cũng từng làm một học sinh đại diện mà!” Chifuyu nói khiến không ít người ghé mắt nhìn lại vị giáo viên dễ ‘bắt nạt’ này

“Dunois! Hãy nói về bộ giáp của Yamada-sensei vừa sử dụng để hạ hai đứa cùi bắp kia đi!” Kirito không hiểu Chifuyu sao lại phải chọc ngoáy vào nỗi đau của hai người kia nữa hoặc có lẽ cô chỉ đơn giản là muốn kiểm tra kiến thức của Charles

“Vâng! Chiếc IS mà Yamada vừa sử dụng là một chiếc Raphael Revive từ Tập đoàn Dunois. Nó là một cỗ máy được phát triển ở cuối thế hệ thứ 2 nhưng thông số lại hoàn toàn có thể sánh được với thế hệ thứ 3. Trong những mẫu IS được sản xuất đại trà, nó được bán cuối cùng nhưng lượng người sử dụng lại đứng thứ 3 trên thế giới. Chỉ có 7 nước được phép sản xuất nó và 12 nước sử dụng nó làm mẫu IS chuẩn. Đáng chú ý nhất là việc nó có thể phù hợp cho nhiều vai trò, vị trí khác nhau bằng cách thay đổi các trang bị nên có rất nhiều công ty đối tác tham gia sản xuất!”

“Tốt! Được rồi....đến đây thôi!”

Quả không hổ là học sinh ưu tú đại diện của Pháp, một số đứa như Kirito bắt đầu nghĩ miễn man

Tiết học tiếp tục với việc tập luyện với IS cho mỗi thành viên, có 5 đội do 5 người có IS riêng làm đội trưởng. Việc này quả thực rất mất thời gian, lâu hơn Kirito tưởng

“Charles! Về phòng thay đồ thôi! Tắm luôn cho mát!”

“À không! Tớ còn chút chuyện nữa cơ nên cậu cứ về trước đi!” Charles vội cuống lên, Kirito cũng thôi bởi người cậu cũng hơi khó chịu

“Ồ! Vội nhanh lên nhá, tớ để nước cho!”

“Ừm! Cảm ơn!”

.....

Bữa trưa diễn ra trên sân thượng, giờ này chẳng ai có ở đâu cả. Tuy nhiên ở một góc râm dưới những bức tường có 5 học sinh trốn lên đây ngồi

“Đề xem nào!” Kirito nhìn vào đồng thức ăn của mình

Một hộp Bento tự làm của Houki, một hộp súp chua ngọt của Rin, cuối cùng là một ít Sandwich của Cecilia. Chúng khá là nhiều so với lượng cơm ăn của một người nhưng với Kirito thì khác, cậu từng xực Hồn thú 10 vạn năm thì đồng này chỉ coi như đồ ăn vặt mà thôi

“Đây là phần của mọi người!” Sau vài lần ăn chung thì một luật lệ được đặt ra, ba người kia chuẩn bị thức ăn cho Kirito rồi cậu cũng phải làm một vài món gì đó cho cả ba

“Oa! Com rang hải sản thật cảm!”

“C-Cái này là? Cà ri!!!”

“Súp rau củ làm món nước à!”

Ba món ăn thôi nhưng cả ba người Rin, Cecilia cùng Houki trông có vẻ rất chờ mong. Charles lôi chiếc bánh mì mới mua ra để ăn thì bị Kirito cướp và bắt cậu ta ngồi ăn chung với mấy đứa con gái

“Cậu biết nấu ăn hả?” Charles có vẻ cực kì ngạc nhiên, cậu ta nhanh chóng ngồi xuống rồi cầm chiếc thìa lên, có lẽ là do chưa biết cách dùng đũa

“Ừ! Biết chút chút!” Kirito nhanh chóng ăn đồng đồ ăn của cậu, đó là tâm ý của cả ba nên không thể bỏ phí được

“Úm~ Oishi~!” Rin vừa nói vừa hít mắt lại

“Wow! Vẫn ấn tượng như mọi khi!” Cecilia thì như bị hút hồn vậy

“.....” Houki không nói gì bởi hai má cô đang phồng lên bởi đồ ăn nhưng nhìn trạng thái có thể đoán được cô cũng đang tận hưởng món ăn

Đến lượt Charles, nhìn biểu hiện của cả ba càng khiến cậu tò mò. Đặt nhẹ thìa vào bát súp rau, đưa lên miệng thổi nhẹ

“Đ-Đây là...?”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 141: Charlotte

“Đứng rồi! Chính là nó.....giống quá....” Charles vừa ăn vừa khóc, với ba cô nàng kia không hiểu chuyện gì nên khá lo lắng

“Ăn nhiều vào! Ngon chứ?”

“Ngon lắm...”

Bữa ăn nhanh chóng bị quét sạch như gió cuốn, các vị thực khách đều thỏa mãn ngồi ôm bụng trong hạnh phúc

“Để tớ đi mua nước!” Rin hoạt bát nói, dù sao cái máy bán tự động cũng không xa

Kirito cũng đã ăn xong, cậu đưa lại giỏ, hộp đựng cho chủ của chúng. Rin quay trở lại, trên tay là 5 lon nước nhiều loại khác nhau, Kirito với chai trà ô long rồi ngồi nhắm nhì ‘súc miệng’

Sau bữa trưa là tiết học buổi chiều, nó kéo dài tầm hơn 2h. Kirito cùng Charles cùng đi về phòng, tuy nhiên nửa đường thì Chifuyu gọi điện báo cậu sang phòng có chuyện muốn nói, có lẽ là về việc IS tấn công

Vài ngày nữa trôi qua kể từ khi hai học sinh mới chuyển đến, Charles càng ngày càng nổi tiếng trong đám con gái còn bên phía Laura thì ngược lại hoàn toàn

“Cậu làm vũ khí vậy? Hack à?” Kirito nhìn đồng dữ liệu của Charles và nói, phải có đến 20 loại vũ khí trong con IS này, và nếu có thể sử dụng hết chúng thì quả thật Charles rất tài năng ở phần điều khiển

“Úm...cái này mình quen rồi! Mà cậu đang định làm gì vậy!”

“Nâng cấp chút cho IS của mình thì tiện cũng giúp cậu một tạo!” Thế hệ thứ 5, con IS của Kirito đang ở thế hệ thứ 5, mặc cho cả thế giới đang cạnh tranh phát triển mẫu thế hệ thứ 3, nếu có bất kì ai biết thì đảm bảo chiến tranh là điều có thể xảy ra để cướp đoạt nó

“Được rồi! Cùng ra thử nghiệm chút nào!” Cả hai đi ra sân tập, vì là thứ bảy nên có thể vào ra tự do trong khoảng thời gian cho phép

“Kirito! Tuyệt quá!” Charles có vẻ rất vui sướng, trên tay cô là một khẩu súng trường Zm24

“Úm! Sắp tới giải đấu đôi rồi! Có cậu mạnh hơn chút cũng tốt!”

Một lúc sau, Cecilia cùng Rin cũng vào luyện tập. Cả hai khi nhìn thấy hai người Kirito vui vẻ nói chuyện thì không hiểu sao bản năng vẫn cứ thấy khó chịu trong người

“Nhìn kia! Thế hệ thứ 3 của Đức phải không?”

“Trông mạnh thật!”

“Ngầu thật đấy!”

“Nghe nói nó vẫn đang trong giai đoạn thử nghiệm mà...”

Tiếng xì xào bàn tán vang lên, tất cả đều chú ý về phía học sinh đại diện của nước Đức, Laura Bodewig. Từ lúc chuyển đến đây, cô nàng chưa từng kết bạn với ai, một niềm kiêu hãnh trong cô độc, đứng trên mái vòm nhìn xuống

“Này!” Tiếng nói từ bộ giáp đó truyền tới tai của Kirito

“Sao vậy?”

“Có vẻ người cũng có IS cá nhân đấy! Quyết đấu đi!” Laura chuyển chế độ tấn công của IS, hai quả tên lửa phóng ngay tới chỗ của Kirito

Bùm

“Không hổ là người Đức! Tinh hiếu chiến quá ha! Tuy nhiên tấn công bất ngờ như vậy là hơi kém nha!” Tiếng Kirito vang lên từ sau lớp màn bụi lẫn khói

Bộ giáp trắng bạch kim toả ra ánh sáng rực rỡ khiến tất cả mọi người đều phải trở mặt hình bởi tạo hình hết sức đẹp đẽ, cool ngầu

“Này hai em kia! Lốp nào đấy?” Giọng của giáo viên phụ trách phát ra từ loa, có vẻ đang có báo an tới đây

“Lần này người gặp may đấy!” Bỏ lại câu nói đó, Laura nhanh chóng tắt chế độ tấn công và rời khỏi đây, Kirito xạm mặt lại, cậu hơi khó chịu rồi

“Cậu có sao không Kirito?” Mấy cô nàng nhanh chóng chạy tới xem xét

“Đương nhiên là không rồi! Không thấy con bé từ phía chạy sao?” Kirito cười đùa một lúc rồi thôi, cậu giải trừ bộ giáp rồi cùng Charles đi về kí túc xá

“Chết! Quên mất, Chifuyu-nee có việc nhờ tớ một chút, cậu cứ về trước đi, tớ về sau!” Kirito nói xong rồi cũng lặn mất đề lại Charles cười khổ bước một mình về phòng

.....

“Úm...về đi! Nhớ cẩn thận đấy! Có lẽ bọn chúng cũng bắt đầu hành động rồi! Việc của em giờ là bảo vệ lũ nhóc kia đấy!” Chifuyu nói, sau sự việc lần trước có lẽ trong cô cũng đã đoán ra một số chuyện rồi

“Được mà! An tâm đi! Để đó cho em! À mà Chifuyu-nee? Chị không định ở đây cả năm đấy chứ?”

“Chưa chắc nữa! Mà sao em lại hỏi vậy?”

“Tại...à mà thôi! Để đến lúc đấy rồi tính! Vậy nha, em về trước đấy!” Kirito quay về phòng, cậu vừa đi vừa lầm nhảm hát vu vơ

tích tiếng nước chảy nhỏ giọt sau đó là xối xả từ vòi hoa sen vang lên từ trong nhà vệ sinh, Kirito đang suy nghĩ có nên mở hay không thì bỗng chiếc cửa được mở ra

“K-Kirito? Sao cậu về sớm vậy!? T-Tớ.....” chiếc khăn tắm vẫn còn quấn ngang qua người Charles, những giọt nước lăn dài trên làn da trắng muốt đó, vẻ đẹp không sao tả xiết khiến Kirito có hơi đứng hình một chút

“Charles? Wow....không ngờ....”

“Kyaaa! Đi ra ngoài!” Charles nhận ra tình cảnh hiện giờ và đóng sầm cửa lại

.....:

“Ngồi đi! Li do cậu già nam là gì?” Kirito ngồi nghe Charles kể, cậu già vờ như không biết, mới nghe lần đầu

“Vây là cậu cũng chỉ đang bị lợi dụng mà thôi! Đừng sợ việc bị bắt về, nếu không nhằm thì một trong 55 luật của Học viện có nói là cậu sẽ được bảo vệ trong suốt 3 năm quá trình học ở đây đấy!”

“Thật sao?”

“Ừm! Thật, vậy nên đừng bi quan nữa, vui về lên đi!” Ngồi một chút mà bụng của cả hai đã kêu lên kháng nghị

“Thôi để tớ chạy vù cái là xong! Cậu mà chuẩn bị nữa thì mất thời gian lắm!” Kirito nói xong rồi chạy nhanh ra ngoài cửa để xuống căng tin

Gọi một hai suất com mùa thu rồi Kirito bẻ nhanh về phòng cho nóng. Nguyên liệu trong đó toàn là đặc sản của mùa thu, đặc biệt là rau củ và món cá thu nướng chui

Vừa ăn Kirito vừa dạy Charles cách dùng đũa, kết quả không khả quan cho lắm, thói quen dẫu dễ thay đổi được

“Nói ah đi!”

“A....”

Bón com cho Charles như một em bé vậy, điều này khiến quan hệ hai người dần trở nên hoà hợp hơn và ăn ý hơn

“Vây giờ thì cậu sẽ là Charlotte hay vẫn là Charles nào?”

“Đương nhiên là Charlotte rồi! Đó là cái tên mẹ tớ đặt cho mà!”

“Charlotte à! Dễ thương nhỉ!”

“D-Dễ thương á??? Tớ dễ thương...fufufu.....Kirito khen mình dễ thương!” Có lẽ là lần đầu có người trừ mẹ khen nên biểu cảm của Charlotte rất rụt rè và vui vẻ

“Được rồi! Ăn xong mai còn có bài thực hành nữa đấy!”

“Ừm~”

.....

Sáng hôm sau trên lớp A1, tất cả thành viên đều trở mắt nhìn về phía tay Yamada-sensei

“Anou....vậy thì giới thiệu lại một lần nữa nhé!”

“Ừm! Xin chào mọi người! Tên tớ là Charlotte Dunois, hân hạnh được làm quen!” Mặc trên người một chiếc váy ngắn, Charlotte cúi chào thật thấp

Cả lớp có lẽ đều chìm trong ngạc nhiên luôn rồi

“Á!!! Cái.....Dunois-kun là con gái!??”

“Tớ biết ngay mà, có gì đó lạ lắm! Hoá ra cô nàng trông xinh gái chứ không phải xinh zai!”

“Mà Kirito-kun ở chung phòng....cậu ấy chắc cũng biết chứ nhỉ?”

“Ồ hó!!!”

Về phần rối loạn trong lớp học là điều không tránh khỏi rồi, Kirito bị thăm tra lấy cung không thương tiếc. Chỉ có Charlotte đứng đó với nụ cười hồn nhiên trên môi, đám con gái rồi cũng nhanh chóng bỏ Kirito để tiến tới làm quen với ‘người bạn mới’ này

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Đây là where?

Lạc trôi giữa những dòng không gian và thời gian, một linh hồn nhỏ bé được bao bọc khá cẩn thận lao nhanh với một tốc độ không tưởng qua vô số chiều không gian khác nhau

Lao qua cả Trái Đất (Marvel), One Piece, Naruto, Đấu Phá, Đấu La,.....Đích đến vẫn là một dấu hỏi cho tất cả

Bỗng nhiên một thiên thạch bay qua rồi

ping

Chiếc kén lao nhanh xuống như một đường thẳng bị gấp khúc. Điểm đến là một hành tinh xanh có sự sống, trông khá giống Trái Đất

(Nà nì! これは何ですか) một con vật trông khá giống con rồng trong Dragon Ball đang suy nghĩ về thứ nó mới phát hiện nhưng nó ngay lập tức bị một sinh vật khác dõi đi sự chú ý. Một sinh vật với cái đầu nhọn, tay chân dài ngoằng, toàn thân chủ yếu màu đỏ

Qua được cửa ải đầu tiên, ‘viên thiên thạch’ tiếp tục lao xuống gây ra sự chú ý không nhỏ tới toàn bộ hành tinh bởi nơi đây có con người

“Theo thông tin từ hiệp hội Galaxy ITB, vào sáng nay khoảng 8h đã có một viên thiên thạch không xác định rơi xuống vùng núi của Unova

Hiện vẫn chưa có nhiều thông tin chi tiết nhưng vẫn có rất nhiều nhà khoa học đến tìm hiểu về vấn đề này!”

Thông tin mờ nhạt, dẫn chương trình qua loa, thời gian chiếu vào nửa đêm khiến sự giáng lâm trọng đại của một huyền thoại bỗng trở thành như bong bóng bốc hơi, không đáng chú ý

Aurea Jupiter (Giáo sư Araragi)- một giáo sư trẻ của vùng Unova cũng được tham gia cùng đoàn lần này. Không như mọi người, cô có một bí mật nho nhỏ không ai biết, đó là mang theo một đứa bé về

Do một số lí do nào đó mà chính cô cũng không nghĩ rằng mình sẽ bị đau bụng đẻ rồi đi kiếm chỗ giải quyết rồi trên đường về nhặt được một đứa bé trai

Nhìn khá gầy gò, xanh xao, trông qua có lẽ tầm 10 tuổi, mái tóc màu bạc khá ấn tượng kèm theo vẻ ngoài đáng yêu khiến cô quyết định nhận nuôi nó

.....

“Once-chan! Chị đang làm gì vậy?” Một thiếu niên khá ái hỏi, bên cạnh cậu là một cô gái tầm đôi mươi đang ngồi trước máy vi tính ẩn lén hỏi

“Ohaiyo, A-kun! Lại đây đi, đợi chị một lát rồi chúng ta cùng ăn sáng nhé!”

“Vâng~”

Thiếu niên ngồi quan sát chăm chú, nhưng rồi con buồn ngủ ập tới khiến cậu không khỏi díp mắt lại

“Hệ thống khởi động lại! Cập nhật thông tin, kích hoạt chương trình tự hủy bắt đầu!”

Ánh sáng nhỏ le lói phát ra từ chiếc dây chuyền hình lập phương mini chẳng khiến ai chú ý cả, chỉ có duy nhất một người....à không, một sinh vật nhìn thấy, nó là một con có bề ngoài giống khủng long, màu đỏ khắp toàn thân và cái đuôi phát lửa

Phải! Đó chính là một con Pokemon chính hiệu, tên nó là Charmander. Một trong ba Pokemon khởi đầu vùng Kanto cùng Bulbasaur và Squirtle tạo thành bộ ba Lửa Cỏ Nước cơ bản

Nó nhìn về phía thiếu niên đang ngồi ngủ gật, ánh mắt đầy mơ hồ và bí ẩn. Nhưng rồi nó cũng quay đi ra chỗ có thức ăn và bắt đầu bữa sáng của mình với đồ ăn cho Pokemon

“Oa! Sao em lại ngủ vậy A-kun, cho chị xin lỗi nhé! Chúng ta cũng đi ăn thôi!”

“Vâng!”

Cả hai rời khỏi phòng làm việc và đi ra nhà bếp nấu ăn. Trong khi đợi đồ ăn thì thiếu niên tên Akira lại chìm đắm trong thế giới của mình

“Thì ra là thế! Nhưng!? Rốt cuộc thì mình là ai? Mà đây là một thế giới khác sao?”

“Hôm nay là ngày đó rồi! Buồn thật ha!” Jupiter nhìn gương mặt đáng yêu có phần soái ca của Akira và nói

Theo thông lệ hàng năm, mỗi đứa nhóc khi lên 15 sẽ nhận được một con Pokemon khởi đầu làm bạn đồng hành (có lẽ là 10t nhưng ta nghĩ ko hợp lý, nên quyết định là 15t nhé) và cũng tất nhiên là gia đình của đứa nhóc phải đóng phí hàng năm cho Liên Minh Pkm

“Đây! A-kun, ba Pokemon khởi đầu vùng Unova chúng ta và kia là thứ mà em đòi chị lúc sinh nhật đó! Ra xem đi!”

Bốn thân ảnh nhỏ nhắn xuất hiện. Một con rái cá, một con lợn, một con rắn có chân cùng một con khủng long

Khủng long đương nhiên là Charmander. Con rái cá là Oshawott, đầu to màu trắng thân màu xanh, hai mắt to đen cùng gắn một miếng vỏ sò trước bụng. Lợn con tên là Tepig, hai màu chủ đạo là đỏ và đen, hình dáng y như một chú lợn con khỏe mạnh. Cuối cùng là Snivy, cả người trừ phần bụng là màu xanh lá, đôi mắt sắc lẹm là thứ duy nhất khiến Akira chú ý

Akira nhìn qua về 4 con Pokemon trước mặt, cả 4 đều dễ thương nhưng cậu chỉ được phép chọn 2 trong số chúng, quả là đáng tiếc

Charmander là sự lựa chọn đầu tiên và chắc chắn, vậy là Tepig sẽ bị loại do trùng hệ. Còn lại là Oshawott và Snivy, Akira phân vân mãi rồi quyết định ăn xong nghĩ tiếp

Tuy rất buồn khi nhìn Tepig bị mang đi nhưng Akira cũng đành cầu chúc nó sẽ kiếm được một Trainer tốt trong tương lai

“Em chọn Snivy! Xin lỗi nha Oshawott, chúc mày tìm được một Trainer khác tốt hơn!” Akira chọn quả cầu của Snivy rồi gắn vào chiếc thắt lưng đặc biệt ở hông

Đây là sản phẩm mới cậu được Jupiter cho dùng thử, nó như một chiếc đai dùng làm thắt lưng, trên đó có 7 ô nhỏ để gắn các quả cầu Pokemon mini vào

(Dành cho ai không biết thì Poke Ball khi cất đi sẽ thu nhỏ lại và lúc Trainer cầm sẽ tự phình to ra!!!! Nghe hơi vô lý mà thôi kệ đi!)

Một Huấn luyện viên bình thường sẽ chỉ được mang max 6 con nhưng Akira lại có thể mang tận 7 con, cái này có lẽ có thể gọi là có ‘ô dù’ đặc biệt

“Chào mừng cả hai tới team của tớ! Mong sẽ được giúp đỡ nhiều hơn!” Akira bắt tay Charmander cùng bắt ‘roi mây’ của Snivy coi như chào hỏi

“Grào.....”

gật

Akira nở một nụ cười nhẹ rồi quay lại phòng để thu dọn đồ đạc, chuyển phiếu lưu của cậu sẽ bắt đầu nhanh thôi và cậu chắc chắn nó sẽ rất vui đây

.....

“Anou! Xin lỗi ạ, em là Trainer mới đến nhận Pokemon của mình, tên em là Bianca (Bel)!” Ngay sau khi Akira bước lên lầu thì một cô gái bước vào, một thiếu nữ đội một cái mũ Beret màu xanh có gắn nơ trắng, mái tóc vàng sáng mắt màu xanh (lục), cô kèm theo một chiếc kính gọng đỏ. Cô mặc một chiếc quần xanh kèm theo một cái áo trắng và khoác ngoài là một cái áo khoác màu cam trông khá là năng động

“Ara, chào em! Ta là Aurea Juniper, giáo sư nhận trách nhiệm đưa Pokemon khởi đầu cho những Trainer mới! Đây là Tepig cùng Oshawott, Snivy đã được chọn mất rồi nên em có thể chọn một trong hai con Pokemon này là bạn đồng hành của mình!”

“Vậy ạ! Ừm-.....vậy thì em chọn.....Tepig đi ạ!” (Theo một số thông tin cái bắp thì Bel chọn Oshawott nhưng ta vẫn thay đổi nếu có đúng nhé!)

Oshawott lại buồn còn Tepig thì sướng thôi rồi, nó lại gần Bianca và cọ nhẹ vào chân cô bé

“Xin chào nhé! Từ giờ mong được giúp đỡ nhiều hơn!”

“Poka.....poka....”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 143: Bắt đầu hành trình

Mục tiêu lần này là tiến về phía khu cực Kanto, Akira được Juniper nhờ đưa chút đồ cho giáo sư Oak trước khi lên đường thám hiểm

Cậu đồng ý và thế là Akira lái chiếc xe đạp địa hình ra rồi bắt đầu chuyến đi tới Kanto để gặp vị giáo sư trong truyền thuyết này

Cả Charmander cùng Snivy đều rất ngoan và nghe lời khi chúng ở yên trong Poke Ball mà không đòi ra ngoài, Akira cũng phần nào nhẹ nhõm hơn

Đạp xe thì cũng phải mất tầm 1 tuần là ít, chưa nói đến việc ngủ nghỉ ăn uống. Rất may là có Trung Tâm Pokemon luôn sẵn sàng phục vụ 24/7 với y tá Joy xinh đẹp dịu dàng luôn sẵn lòng giúp đỡ

“Vật này.....” Akira nằm trong phòng, cậu cảm khối rubik mini trên tay và bắt đầu mân mê nó

Cậu chỉ biết một điều rằng vật này là của mình từ kiếp trước nhưng công dụng hay ý nghĩa của nó thì cậu lại không biết được cũng như trí nhớ kiếp trước vậy, như thể những kí ức đó đã bị xóa hết vậy

Mang tâm trí trưởng thành nhưng tâm hồn Akira vẫn rất sáng. Quên mọi thứ khiến cậu như được thanh lọc vậy, không phải vướng bận gì cả

Akira mân mê một chút rồi bỗng cậu nghe tiếng *rắc* một cái. 6 mặt đen của khối rubik bỗng sáng lên

Mấy rãnh xoay cũng sáng rực lên rồi cả khối quay sang màu trắng, có khi Akira đã quay mò được thứ gì đó

Trắng, lam, đỏ, lục, vàng, đen, những màu sắc mới lần đầu xuất hiện trên 6 mặt của Rubik, cậu nhìn kĩ dòng chữ trên đó

Theo 4 mặt xung quanh của rubik tạo thành 4 chữ cái A, K, I, R. Quay tiếp sang thì sẽ thành Akira

(Giải thích: 6 mặt rubik bỏ hai mặt đối diện, còn 4 mặt vuông góc, để 4 chữ cái và chữ A dc lặp lại ở đầu và cuối tạo ra tên main)

Cả khối lập phương bỗng lơ lửng trước mắt Akira, nó tách ra làm 27 khối vuông vắn xen kẽ nhau. Rồi từ 27 khối vuông nhỏ đó lại hiện ra hình ảnh 3D của Akira

“Ặc!” Akira chợt nhận ra điều bất thường, cơ thể cậu như cao hơn chút, mấy khối cơ bụng cũng xuất hiện, mắt cậu nhìn rõ được những vật rất xa. Và quan trọng hơn là trong đầu cậu xuất hiện vài thông tin kì lạ

“Bản năng sát thủ? Niệm lực? Bắt tử?” Akira như vừa mở ra một cánh cửa bí ẩn nào đó, giống như việc mở một chiếc hộp Pandora vậy

.....

“Được rồi! Ra ăn trưa nào! Có vài loại Berry trắng miệng đó!” Charmander cùng Snivy quay ra đĩa ăn của mình trên tấm bạt. Nói mới nhớ, các đồ dùng của Akira đều để hết trong chiếc Balo dành cho Trainer được thiết kế đặc biệt như Poke Ball

Không gian bên trong là khoảng 5m vuông, bình thường cho người khác là 2m vuông nhưng người có ‘quan hệ’ phải khác chứ. Akira cầm chiếc bánh sandwich mua sẵn ra cùng một ít hoa quả ra để ăn

Ngồi dưới một tán cây cổ thụ, trong tiết trời nắng ấm có gió nhẹ, quả là một khung cảnh thích hợp cho việc dã ngoại. Akira vừa ăn vừa làm quen với đồng sức mạnh của mình

Trừ cái bắt tử còn lại cậu đều đã có thể sử dụng, mà thôi dù sao cậu cũng không muốn phải dùng đến bắt tử đâu, nhờ nó không hoạt động thì hòng

“Charmander Lv5 (cái)

Thuộc tính: Lửa

Skill: Ember, Flamethrower, Scary Face, Mog Screen, Crunch, Scratch, Quick Attack”

Cũng khá là khỏe khi mới lv5 đã có tận 6 skill như thế này, Akira quay sang nhìn nốt về Snivy

“Snivy Lv5 (cái)

Thuộc tính: Cỏ

Skill: Leaf Blade, Quick Attack, Charm, Leaf Storm, Bullet Seed, Vine Whip”

Normal - Hệ Thường

Fire - Hệ Lửa

Water - Hệ Nước

Grass - Hệ Cỏ

Electric - Hệ Điện

Ice - Hệ Băng

Fighting - Hệ Giác Đấu

Poison - Hệ Độc

Ground - Hệ Đất

Flying - Hệ Bay

Psychic - Hệ Tâm Linh

Bug - Hệ Bọ

Rock - Hệ Đá

Ghost - Hệ Ma

Dragon - Hệ Rồng

Dark - Hệ Bóng Tối

Steel - Hệ Thép

Fairy - Hệ Tiên

18 hệ tất cả, khá nhiều thứ cần học với Akira. Cậu nhanh chóng nhìn thấy vài con Radicate cùng Caterpie, Akira quay sang nói với hai con Pokemon của mình

“Lúc nào ăn xong hãy ra kia vận động chút đi! Kia là đối thủ của cả hai, trong tương lai có thể sẽ có lúc chúng ta bị tách ra hoặc đơn giản là địch quá đông. Vì vậy nên khả năng tự chiến đấu là điều cần thiết, với trí tuệ của cả hai chắc sẽ học được nhanh thôi!” Charmander cùng Snivy gật đầu đồng ý

Mọi chuyện tốt đẹp là vậy chỉ khổ thân lũ Caterpie, Metapod cùng Radicate. Nếu chúng có thể nói chắc cũng kêu lên vì khổ

“Bọn khốn nạn! Ta đã làm gì sai cơ chứ?”

Chamander ở địa hình rừng rậm như này có lợi thế hơn Snivy vì các chiêu thức hệ Lửa được buff thêm khá nhiều sát thương với hệ Bọ cùng hệ Thường

Akira cũng bắt đầu ngồi ngủ, ở cạnh đấy là hai bên chiến đấu khốc liệt. Cậu cũng không nghĩ mình muốn trở thành một Trainer chuyên về chiến đấu. Vì vậy nên cậu dành hết điều đó cho Pokemon của mình tự lực phát triển xem có thể tiến được bao xa

Làm như này có thể sẽ không có đủ sự gắn kết giữa Pokemon cùng Trainer nhưng Akira kệ, cậu vẫn còn phương án dự phòng

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Trận đấu đầu tiên

“Charmander! Flamethrower kết thúc Butterfree đi!”

“Snivy! Leaf Storm vào Squirtle!”

Một cuộc chiến đã xảy ra với Akira khi cậu gặp phải Thanh Niên Bắt Bọ Số Nhỏ. Cậu nhóc đó khiêu chiến Akira bằng hai con Pokemon của mình, Butterfree và Squirtle. Tuy nhiên Lv của Charmander cùng Snivy lẫn hệ của chúng đều là những điểm quan trọng và đương nhiên team của Akira hơn, chiến thắng là điều chắc chắn

Việc này khiến Akira hơi chút tò mò về thực lực của mình lẫn Pokemon, có vẻ cậu đã không phải một Trainer Sơ đẳng nữa nhưng cảm giác không phải là một Trainer Trung đẳng

Khát khao gặp một đối thủ mạnh trong Akira dâng trào, cậu quyết định sẽ dắt xe đi trong rừng để tìm vài đối thủ cho Pokemon. Thường thì trong tự nhiên thực lực Pokemon sẽ có phần nhỉnh hơn, hoang dã hơn Pokemon bị thu phục. Bản năng sinh tồn cùng khả năng chiến đấu của chúng cao hơn nhiều nên Akira cũng muốn Charmander cùng Snivy học hỏi vài điều từ chúng

“Oddish, Nidoran, Sandsnrew, Bellsprout, Farfêch’tđ, Growlithe,.....” rừng Vivian này quả là một nơi luyện cấp lý tưởng cho Pokemon cùng Trainer Sơ cấp. Akira khiêu chiến những Pokemon cậu cho là mạnh nhưng không thu phục chúng bởi cậu cảm giác không hợp với bản thân

Bỗng từ đâu một tiếng hét vang lên khiến Akira cùng ‘đồng bọn’ chú ý. Nghe giọng tiếng hét của một cô nhóc, Akira vội lao đến phía âm thanh phát ra mà chẳng kịp suy nghĩ gì nhiều

“Đừng! Đừng lại gần ta.....Cút đi! Huhuhu, á! Đừng!” Một con Mightyena đang tấn công một cô nhóc, Akira vội tung quả cầu Poke ra và nhảy ra phía trước mặt đỡ cho cô bé một phát cào

“Grào.....!”

“.....”

Không như Pokemon thông thường, sau nhiều lần huấn luyện thì sự phân tích tình hình cùng phản ứng nhanh nhạy của Charmander cùng Snivy đều thể hiện được rõ rệt, khi thấy cánh tay đầm máu của Akira thì cả hai đều dùng ánh mắt sắc lẹm về phía con Mightyena

Flamethrower cộng LeafStorm ngay lập tức bay thẳng mặt về phía con Mightyena, nó cũng không phải dạng vừa, nhảy qua né được Flamethrower rồi há miệng

“Shadow Ball?” Chỉ thấy từ miệng con Pokemon đó ngưng tụ thành một quả cầu năng lượng màu đen ngòm, khi đã đủ kích thước nó bắn về phía chiều LeafStorm đang tiến đến

âm thuộc tính khác nhau của hai chiêu thức khiến một vụ nổ xảy ra giữa khu rừng, Akira cùng Pokemon vẫn chiến đấu với con Mightyena mặc cho bị thương không nhẹ

Cả Charmander cùng Snivy đều có vẻ thấm mệt nhưng ý chí của chúng lại rất cao. Chúng nhìn nhau rồi cùng quay ra phát động chiêu thức tấn công

“Leaf Blade”

“Fire Fang”

Hai chiêu cận chiến mạnh nhất chúng có đều dồn toàn lực vào lần tấn công cuối cùng này. Tốc độ của Mightyena khá nhanh nhưng với việc 1 cân hai quá lâu khiến nó cũng không thể tránh hết được

Linh tron phát cấn của Chamander rồi tiếp đó là Snivy khi rất cố gắng chém ngược lại lưỡi kiếm lá ra phía sau. Cuối cùng cũng kết thúc với việc Mightyena gục ngã xuống hai mắt xoay tròn

Đây là cơ chế bảo hộ của Pokemon, nếu Akira tiếp tục tấn công thì chắc chắn con Mightyena này sẽ chết chứ không thể ngất đi như này được

“Ồ! Cái này là.....!” Niềm vui xuất hiện trong ánh mắt Akira, Charmander bắt đầu phát ra ánh sáng trắng lung linh báo hiệu một điều gì đó đã đến

“Graaaaaooooo!!!!” Khi ánh sáng tắt đi, một con Pokemon mới xuất hiện, dạng tiến hoá tiếp theo của Charmander, đó là Charmeleon. Chiều cao tăng lên gần gấp đôi, màu da sậm hơn trước, vuốt sắc hơn, trên đầu đã hơi nhú lên thứ gì đó như một cặp sừng

Chưa kịp ăn mừng thì cơn đau đã kéo đến, suốt từ nãy máu trên vết thương vẫn chưa được xử lí. Akira vội móc vào bao lọ thuốc sát trùng, cùng một ít băng vải sơ cấp nhanh

“Anou.....đề to giúp cho!” Bấy giờ Akira mới kịp chú ý đến cô nhóc cậu vừa cứu được, trông cũng khá dễ thương đấy chứ

“Cảm ơn cậu đã cứu tôi! Tôi đang trong Trại hè Pokemon của Giáo sư Oak, tên tôi là Serena, tới từ thị trấn Asame vùng Kalos!” Akira nhìn kĩ lại cô bé một lần nữa

“Serena!? Đậu moá, vậy...? Á, nhẹ thôi! Xót quá!” Dung dịch khử trùng khiến Akira rùng mình, tuy nhiên hiệu quả cũng rõ rệt, máu đã ngừng chảy và bắt đầu đông vảy như hack vậy

“Giáo sư Oak đâu sao lại để cậu đi một mình vậy?”

“Do tớ bị lạc trong rừng thôi....Mà chắc họ cũng sắp đến rồi!”

Akira ngồi tựa vào một cái cây gần đấy. Cảm giác đau mất dần, tay trái cậu cầm Pokedex chiếu lên Charmeleon

“Học được khá khá skill mà không dùng được hết! Phí thật!”

Akira quay sang Snivy, lv của nhóc này cũng sắp đủ để tiến hoá rồi, chắc sau khi đưa tài liệu xong là Snivy sẽ tiến hoá được thành Servine rồi

“Serena!!! Cháu ở đâu?” Một giọng hét to trầm vang lên, Akira cùng Serena đều chú ý tới phương hướng âm thanh phát ra

“Giáo sư! Cháu ở đây!” Serena kích động gọi lại, có vẻ đó là tiếng giáo sư Oak

Đúng vậy, Akira cũng nhận ra chân dung vị giáo sư nổi tiếng này rồi. Cậu đứng dậy rồi quay sang phía giáo sư Oak

“Phù! May quá cháu không sao, cháu không bị thương chứ?”

“Dạ! Có bạn này cứu nên cháu không sao ạ!” Serena bỗng nhận ra một điều là cô vẫn chưa biết tên ân nhân của mình

“Chào ngài! Cháu là Akira từ viện nghiên cứu của giáo sư Juniper, cháu đang trên đường tới viện nghiên cứu của ngài để gửi một số tài liệu ạ!” Giáo sư Oak bấy giờ mới chú ý tới tên nhóc đứng cạnh Serena

“Juniper hả? À nhớ rồi! Con bé đạo này khoẻ chứ? Cái lão Cedric ấy vẫn hay tham gia thám hiểm chứ nhì? Hoài niệm ghê.....!!!!”

“Giáo sư Oak!!!!.....Giáo sư!!!!!!”

“À xin lỗi! Được rồi, tiện thể nhóc cũng tới Kanto thì tới viện nghiên cứu ta ngồi chút đi cũng được!”

“À vâng! Vậy thì làm phiền bác ạ!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Nghiên cứu

Viện nghiên cứu của giáo sư Oak không quá rộng nhà chỉ rất rộng mà thôi, các loại môi trường nhân tạo tự nhiên đủ cả

Có vô số các loài Pokemon được nghiên cứu do khắp nơi gửi về đây, hầu hết đều là Pokemon có chủ

Akira thả Pokemon ra cho chúng chơi đùa một lúc, tuy nhiên Snivy thì bản tính kiêu ngạo không nói, Charmeleon vừa mới tiến hoá xong cũng không muốn chơi với bọn trẻ trâu này

Bỗng một thân ảnh thu hút sự chú ý của cả hai, một con Pokemon hệ Rồng

Charmeleon nhanh chóng tiến tới con Pokemon nó cho là mạnh này và bắt đầu khiêu chiến nó

Snivy chán quá đành phải đi theo xem Charmeleon chiến đấu, nó cũng không muốn vào lại Poke Ball ngay lập tức

“Giáo sư Oak! Đây là tài liệu về một thuộc tính mới của Pokemon, cháu cùng giáo sư Juniper đặt là Fairy! Tư liệu có ghi rõ trong đây, mời ngài xem thử!”

“Ừm...Được rồi! Xem nào...!!!” Giáo sư Oak cũng vào loại nghiên cứu cuồng, bởi vậy nên tư tưởng lấy thần thứ skill Pokemon mới ra đời

Càng xem giáo sư Oak càng bất ngờ, sau một tiếng thì ông đóng máy tính lại rồi quay sang phía Akira

“Yo! Đây có lẽ là một phát hiện vĩ đại đó! Hệ Fairy à? Xem ra hệ Dragon cũng đã có khác tính rồi!”

“Tài liệu bác đã xem qua rồi! Chuyện này ta sẽ công bố.....à không, ta sẽ lấy danh nghĩa sở nghiên cứu của con bé Aurea! Được rồi, cảm ơn cháu đã cất công lặn lội tới đây, ta định tặng cháu một con Pokemon khởi đầu ở Kanto nhưng xem ra là không cần rồi!” Giáo sư Oak nhìn về phía con Chameleon nằm bẹp đi cười to

Akira cũng chú ý tới con Pokemon khác lạ gần đó, một con Pokemon to lớn, toàn thân màu vàng cam, có đuôi và cánh, đầu trọc có hai cái như sợi dây bên trên. Đó là một con Drgonite, hệ Rồng nên sức mạnh của nó là không thể coi thường

Chà vậy mà Chameleon lại nằm bẹp đi thế kia, có lẽ là do khiêu chiến thất bại đây mà. Akira cũng bước ra xem xét tình hình, cậu lấy ra một ít trái Bery hồi phục ra cho Chameleon ăn, nó nhanh chóng lại ‘phòn’ được

“Được rồi! Chameleon, người chưa phải đối thủ của Dragonite đâu! Chúng ta vẫn cần phải luyện tập nhiều lắm!” Nghe vậy Chameleon hơi thất vọng nhưng nó cũng biết đây là sự thật

“Grao~...~”

“Được rồi! Khi nào mạnh lên hãy về đây khiêu chiến lại Dragonite một lần nữa cũng không muộn đâu!”

“À! Nhớ ra rồi! Lại đây Akira-kun! Ta có quà tặng cháu rồi!” Giáo sư Oak dẫn Akira vào lại phòng nghiên cứu

Phòng ấp trứng ở đây cũng có, tuy không quá nhiều nhưng cũng phải gần chục quả trên kệ, giáo sư Oak đi quanh nhìn trên dưới rồi bỗng cảm ra một vật

“Đây là trứng của Dragonite! Một con Dratini đấy! Có hai quả nhưng quả trước nở sớm đã bị thằng cháu ta là Gary lấy đi rồi! Con quả này nở muộn hơn thôi! Đây coi như là quà gấp mặt nhé! Không cần phải lo nghĩ nhiều, dù sao cháu cũng tin tưởng giao cho ta về phần tài liệu cơ mà!”

“Dạ vâng! Vậy cháu sẽ chăm sóc nó thật tốt ă!” Akira biết phần lớn nguyên nhân có lẽ là do cậu có quan hệ với Aurea nên mới được tặng quà khủng như này

Bỗng một tiếng nói vọng từ ngoài vào

“Giáo sư Oak! Cháu đến để nhận Pokemon ă!” Một thiếu niên bước vào, khuôn mặt thì không thể nào quen thuộc hơn nữa

“Ồ! Là Satoshi đó hả? (Tên anh là Ash thì phỏng?) Cháu đến muộn mất rồi, ba con Pokemon đã được chọn xong rồi! Cái tội ngủ muộn cơ!”

“Hề? Thật ă? Chết, tại hôm qua cháu vui quá không ngủ được nên...”

“Thôi được rồi! Vào đây, còn một con Pokemon này thôi!” Akira không khỏi cảm thán, Gary Oak cháu giáo sư vừa ra đời đã xe hơi nữ nữ có Chuẩn Thần Dratini làm Pokemon đầu tiên

Riêng ông thánh Sa này thì được nhận hẳn Pi thần làm bạn đồng hành. Hai tên này đúng là sinh ra để cho nhau, lúc thì bán hành cho Thần Thú lúc thì ăn hành bởi Pokemon hoang, thật là lên xuống bất thường

Akira ôm quả trứng Dratini rồi đứng lại xem mặt Pi thần (Pikachu) ra sao. Cơ hội này đâu dễ đâu

Một con Pokemon màu vàng sọc đen, hai má có hai hình tròn đỏ dễ thương. Nhìn nó quả thật không khác những con Pikachu khác là mấy. Thế ngưng tiềm lực nó lại rất phi thường, không thể đo được

Bỗng khối Rubik mini đeo trên cổ cậu chiếu một tia sáng nhỏ tới phía Pikachu. Không một ai nhìn được như thế nó tàng hình vậy, thậm chí cả Pikachu cũng không biết việc mình bị soi

Ngay sau đó Akira cũng được Giáo sư Oak mời lại ăn bữa trưa với mọi người, Ash nhận được Pikachu cũng cáo từ rồi đi

Trại hệ Pokemon tổ chức hằng năm cho lứa Trainer tân sinh do chính Giáo sư Oak là người khởi xướng và điều hành với mục đích giúp trẻ em dễ dàng sớm làm quen với Pokemon hơn

“Thấy sao hả? Tuyệt vời chứ?” Giáo sư Oak kể bằng giọng khá tự hào

“Vâng!”

Tham quan hết một buổi chiều, đến lúc Kirito phải chia tay mọi người rồi, đặt chiếc lồng ấp bảo vệ Pokemon Egg vào lồng xe. Dắt chiếc xe đạp ra khỏi cổng, Serena là người tiễn cậu

“Cậu sẽ tới thăm tớ chứ?”

“Ừm...Kalos phải không? Tớ cũng định tới đó một chuyến mà nên dừng lo! Chúng ta sẽ còn gặp lại! Bye!!!”

“Bye bye!!! Đi đường cẩn thận!!!” Tuy không muốn nhưng hai người đều phải chia tay nhau tại đây rồi, Akira tăng tốc rồi phóng chiếc qua những tán cây để đi xuống thành phố

.....

“Joy-san! Làm ơn giúp em hỏi bạn học hai con Pokemon này!” Akira đã tới trung tâm thành phố, cậu đang vạch kế hoạch cho những ngày tiếp theo

“Chờ Snivy tiến hoá lên Servine rồi sẽ tiến tới đánh đạo quán!” Akira bỗng nghe thấy tiếng bàn tán ở bàn kế bên

“Đại ca ă? Con Caterpie của người bao giờ mới hoá thành Butterfly được vậy!?” Một tên nhóc nói

“Mọi kiếp! Cái game làm ăn như cực ý! Ta biết sao được, chúng nó khởi đầu toàn là Charmander, Squirtle, Bulbasaur không thì cũng Pidgcy, Rattata! Càng nhìn con Caterpie này càng chán, haizzz!!!!” Giọng nói mang nặng nỗi uất ức khiến không ít người để ý

“Haizzz....đành chịu thôi! Người ta là Player có Cabin mà, mình chỉ có mũ giáp làm sao đo được với họ! Đành chịu thôi...”

“Nói cũng phải! Game Pokemon World này cứ quảng cáo thắng bại tại hên xui mà sao ta vẫn thấy cứ Pay to win thế nào ấy!”

“Đại ca nói đúng! Mà hai ta cũng phải đi nhanh thôi không hết chỗ farm quái bây giờ! Game mới Open Beta hôm nay nên đông lắm, không cẩn thận là thụt lùi luôn như chơi đấy!”

“Ừ đi thôi! Mau lên, gọi cả bọn thằng Đen nữa!”

“Vâng!”

Akira ngồi nghe hết câu chuyện, cậu không biết hai người này đang nói cái méo gì nhưng có vẻ giống như hai người đang chơi một loại game nào đó

“Mà kệ đi! Mình đâu có rảnh đâu, còn phải chờ Snivy tiến hoá nữa chứ!” Nói xong Akira quyết định đi ra bãi sân tập, ở đây có khá nhiều HLV nên có lẽ cả hai con Pokemon của cậu sẽ vót thêm được khá kinh nghiệm đây

.....

“Squirtle! Tránh ra rồi dùng Water Gun!” Đòn Vine Whip của Snivy bay nhanh tới như hai con rắn đang chờ chọc bắt lại con mồi của mình

Khá khen cho Trainer của Squirtle cũng khá tinh khi ra lệnh kịp thời cho Pokemon của mình né ra, ngay sau đó một luồng ánh sáng hội tụ trong mồm Squirtle

“Snivy! Magical Leaf, hãy cắt phẳng chỗ nước ấy đi!” Những chiếc lá như những chiếc shuriken bay nhanh chia luồng nước thành nhiều phần khác nhau rồi cứ thế bắn về phía Squirtle

bùmm

“Trận đấu kết thúc! Người thắng cuộc là Trainer Akira!” Trọng tài vừa hô cũng là lúc đối thủ của Akira thu hồi lại Pokemon rồi bước nhanh tới chỗ Pokemon Center

“Tên này mạnh dữ!”

“Ủây ủay....vậy là liên tiếp 20 ván rồi đúng không!?”

“Không chỉ có con Chameleon mạnh mà con Snivy của hắn cũng không phải dạng vừa đâu!”

“Mơy nó! Một cái NPC đã mạnh vậy....vậy thì mấy tên Gym Leader, Tứ Thiên Vương rồi mấy kẻ thắng Champion còn mạnh như nào nữa...??? Còn có đề Player sống không nữa!”

Không để ý tới đám đông xung quanh, Akira quyết định về nghỉ ngơi, cả cậu và hai Pokemon đều đã mệt lử rồi. Tuy vậy nhưng cảm giác Snivy cùng Chameleon cũng lấy được không ít kinh nghiệm qua những trận đấu đầu

“Mai tiếp! Giờ thì đi ngủ thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146: Shiny Magikarp

“Ồ hô hô! Tốt lắm Snivy.....à không! Từ giờ phải gọi là Servine chứ nhì?” Sau khoảng hai ngày cảm chột cây kinh nghiệm free thì cuối cùng Snivy của Akira cũng đã tiến hoá, cậu rất vui nên quyết định sẽ đi ăn mừng một bữa no nê trong hôm nay

“Cứ chọn thức ăn Pokemon hai đứa thích đi! Hôm nay chúng ta sẽ đánh chén thật no để chuẩn bị cho cuộc tiến công Gym đầu tiên!” Chameleon cùng Servine câu hiểu câu không tuy nhiên khi nói đến thức ăn thì IQ cả hai đều tăng cao một cách lạ thường

“Nếu Servine đã tiến hoá vậy thì chúng ta cùng luyện tập tiếp cho Servine làm quen sức mạnh thôi!” Quyết định của Akira là đánh đến Cerulean City nơi có Gym Leader hệ nước nổi tiếng Misty

Nghe nói có năng trông khá là ‘mát mẻ’ do vài câu chuyện Akira nghe lỏm được từ một vài kẻ khiêu chiến thất bại. Dù sao thì đây cũng là một Đạo Quán không dễ xoi nên Akira nghĩ nên chuẩn bị thật kĩ

“Hệ Nước à.....nếu có một con Pokemon hệ Điện thì tuyệt vời! Cơ mà Servine của mình cũng được rồi!” Akira lôi trong túi ra một bộ cần câu

“Nếu không cứ làm vài trận thử trước đã nhì...!” Nói là làm, Akira xách balo cùng Pokemon về phía khu rừng nơi có hồ có rất nhiều Pokemon hệ Nước

Cậu phải khiến cho Snivy quen với việc tấn công và chịu đòn với các Pokemon hệ Nước, và rồi thế là 1 người 2 thú cùng tiến tới rừng cạnh thành phố

.....

“Đậu mói! Toàn là Magikarp không à? Tồn mỗi vài, mà khoan.....kia là....” bỗng ánh mắt Akira hướng về dưới đáy hồ nơi phát ra ánh sáng vô cùng thu hút

“Là....Shiny.....Shiny Magikarp!!!! Bắt được một con như này hiện tại là một đêm chột giàu luôn!” Akira không có ý định bồi dưỡng bởi Gyarados không phải sở thích của cậu tuy vậy nhưng nếu là Shiny thì cậu không ngại bắt để đây

Cùng lắm thì bán ra ở chợ đen, chắc chắn sẽ có rất nhiều kẻ ‘lắm tiền nhiều của’ không biết tiêu vào đâu đồng ý trả giá cao để đạt được con Pokemon này

“Hi hi! Magikarp bé yêu! Lại đây anh thương nào....bảo bối! Lại đây, thỉnh nê đớp đi!” 1 giờ, 2 giờ rồi 4,5 giờ đã trôi qua mỗi câu đã hết nhưng rồi cuộc thi cá vẫn không dính mồi

“Aaaa...diên thật đấy! Sao mầy cứng đầu vậy hà? Được lắm, đợi đấy! Ta không tin là mầy còn ngoan cố được mãi đâu!” Để ý kĩ khu vực rồi đánh dấu bản đồ, Akira đành quay về với thất bại đầu tiên trong đời

Và thứ lấy đi lần đầu do của cậu không ai khác ngoài một con Shiny Magikarp, nhìn kĩ khu vực quanh đây. Khá vắng vẻ, nếu không cố tình thăm dò thì chắc chắn không thể nào ngờ ở đây có một con Pokemon hiếm cả

“Hừ.....!! Cứ đợi đấy!” Không hiểu sao Akira lại thấy như kiểu con cá đang chế nhạo mình vậy, cậu càng nghĩ càng thấy tức

.....

“Vậy là đi toi một ngày lãng phí! Haizz, đến là đen!!!!” Akira nằm trên giường mãi mới ngủ được, cậu không thể nào không nghĩ đến con cá đáng ghét kia được, ý định nung nấu kế hoạch trả thù được Akira tính kĩ để đối phó con cá ‘hái ra tiền kia’

Sáng hôm sau, khi mọi người vẫn đang yên giấc thì có ba thân ảnh chạy đều bước đều quanh sân huấn luyện. Đó là ai thì chắc ai cũng đã biết

“Cố lên! Nửa vòng nữa thôi....Làm vậy chúng ta sẽ cải thiện được thể lực nhiều hơn đấy!” Ném cho 2 Pokemon hai quả Berry làm phần thưởng, Akira nhanh chóng cũng ngồi xuống điều hoà hơi thở của mình

“Chờ cửa hàng bán đồ câu mở rồi chúng ta sẽ phục thù nhé!”

“Hừm...”

“Graoo....”

Nụ cười khá ố thánh thiện hiện lên khiến Shiny Magikarp đang thoải mái bơi lội bỗng run nhẹ, tự hỏi mình sao lại vậy thì cơ thể đã bình thường trở lại rồi

.....

“Magikarp!!!! Que á diu nao (where are you now)...!?” Hồ nước tuy không rộng nhưng cũng không nhỏ chút nào

Nó thậm chí có vẻ còn có cả hang động ngầm nữa, Akira nhanh chóng đi dạo quanh rồi đập vào mắt cậu là một thân ảnh màu hoe đang lặn ngụp kiếm ăn. Nhẹ nhàng tiến tới cố tránh gây ra tiếng ầm, Akira rút cần câu ra rồi móc mồi vào

“Giờ thì xem người chạy đi đâu nhé!” Cái dây câu đặc biệt Akira mới mua khiến nó trở nên tàng hình trong môi trường nước

Theo bản năng, Shiny Magikarp quay đầu về phía mùi hương của món khoái khẩu mà nó yêu thích. Nhìn chú ý xung quanh rất cẩn thận, nó không thấy cái dây câu nào cả và rồi một cách rất tự nhiên

Shiny Magikarp lao tới và *bụp*

“Cá đã dính mồi! Mục tiêu chuẩn bị di chuyển....3,...2,...1....!!!!”

“Yaaa!!!!” Chiếc cần câu được tác dụng một lực N theo phương thẳng đứng, rồi bóng dáng con Shiny Magikarp đã được câu lên và quăng lên bờ

(Battle Start!!)

“Servine! Quick Attack!” Bóng đen lao đến phía Shiny Magikarp với tốc độ nhanh khiến con cá chưa kịp nhìn thì đã bị đánh cho lên bờ xuống ruộng, nó gờ như cá nằm trên thớt rồi nên Akira không ngại trêu chọc nó thêm một lúc

phụp một cột nước bắn mạnh về phía Servine, do khoảng cách gần nên Servine cũng bị dính chiêu. Dù vậy nhưng đòn hệ Nước bắt ngờ cũng không gây quá nhiều tác dụng cho lắm

“Hanh...” Servine có vẻ cũng nổi giận rồi, chiếc đuôi lá đằng sau sáng lên ánh màu lục xanh mơn mơn rồi bị quật thẳng xuống con cá bé bỏng

“Leaf Blade (Kiếm Lá) à? Có vẻ đã kết thúc rồi nhì!” Chờ lớp đất cát tan đi, Shiny Magikarp hai mắt đã thành @@

“Lên đi nào! Pokeball!!!” tích...tích...tích....tích

“Hahaha....phục thù thành công! Giờ thì ‘cưng’ đã là của anh! Sự nghiệp cưng sẽ lên thật nhanh....La là la la...” Akira không ngờ mình có thể thu phục Magikarp nhanh như vậy

“Giờ thì quay về Pokemon Centre thôi!” Akira cần hồi phục cho Magikarp và chuẩn bị một ít lương thực vào balo nữa nên cậu quay lại thành phố

Mất tầm 10 phút rồi Y Tá Joy cũng mang 3 quả Cầu Pokemon ra giả Akira. Cậu trả tiền phí rồi đi ra ngoài cho những bệnh nhân khác

“Haizz...Mé! Mang tiếng Gym yếu nhất mà sao chưa ai có thể đánh được vậy ta?”

“Phải đấy! Mà cũng do một phần lợi thế sân nhà nữa chứ!”

“Ừ! Cả cái hồ nước thể Pokemon nếu không phải hệ nước đánh kiểu gì!”

“Xì...nấy tên các người chỉ biết mỗi Pokemon thôi! Misty mạnh vậy là đúng rồi, đáng về đó là khoảng 17, 18 tuổi chứ có phải như trong Anime đâu!”

“Úm! Kazuhiko nói đúng đấy! Về đẹp quyến rũ đấy các người không thấy há? Ngự tý đó! BB đó! Không biết fan hâm mộ cô nàng nhiều bao nhiêu há mà dám nói vậy!”

“Xuy! Đẹp thì làm đéo gì! Có *beep* được không mà đòi!”

“Ai bảo không? Chỉ cần độ thân mật người đủ cao thôi thì người làm gì chả được! Không đọc kĩ hướng dẫn há? Có Player từng kết hôn với NPC đấy!”

“.....” cả đám im phăng fuk rồi bỗng nổ tung lên

“Th-Thật há....có chuyện đó thật há? Thật không vậy? Đừng xạo nha!”

“Dù really! Are you kidding me!?”

“Moá! Vậy tao phải tranh thủ hảo cảm mới được! Nhìn thân hình đấy người tao cũng nóng lên chứ bộ!”

“Đứng đứng! Phần nhỏ cần nhỏ lắm cần lắm! Đồi núi như vậy bỏ qua hơi phí đấy!”

Một đám người đi ngang qua Akira mà nói chuyện to quá khiến cậu không nghe không được. Có vẻ bọn họ đang nói về Misty, Gym Leader của thành phố này

“Có vẻ là một mỹ nữ thì phải! Mà thực lực hình như cũng không yếu! Xem ra mình vẫn cần chút chiến thuật mới đánh được đấy!”

Bạn đang đọc truyện *Dragon World* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.